АД/91
В 7767
П 4703/68

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 1 (1318) | Четвъртък, 4 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РБ "П. ПАВЛОВИЧ"
гр. СИЛИСТРА
инв. №13000005816

Силистренска трибуна
I - XII 1968
бр. 1 - 152

От първия работен ден - нови трудови успехи!

ПЪРВИЯТ ДЕН

С много напрежение и трудова надпревара бе изпълнена миналата година и за староселци. Шумна и радостна бе новогодишната трапеза. Много бяха хубавите пожелания за новата година.

Първото утро завари много от кооператорите още будни, а животновъдите на своите работни места. Първият ден донесе и първите резултати от новите задължения.

На втория ден от новата година посетих кравефермата на стопанството. Когато влязох в стаята на животновъдите, заварих край топлата печка да почиват животновъдките Цена Матева и Цана Стоянова. Честитихме си новата година и непринудено разговорът ни се пренесе върху резултатите от първия работен ден.

— Ние не стояхме до късно на новогодишната трапеза — споделиха те. — Рано трябваше да бъдем на работното си място. Не биваше да се наруши режимът на животните нито за един ден.

Чувството за отговорност и трудолюбието донесоха на животновъдите от фермата първите 3 975 литра мляко по плана за новата година.

Най-голяма е радостта обаче от това, че с първите дни те получиха нов модерен краварник за 108 крави. Тук ще работят на две смени и трудът им ще бъде облекчен. Затова животновъдите правят всичко, за да се приспособят по-бързо към новите условия и завоюват още по-големи успехи през новата година.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

Добра дисциплина — високи постижения

За текстилците от ДИП „Добруджа" — Силистра първият работен ден бе втори януари. Още от сутринта на трудов пост застана смяната на Гарабед Бедросян. Много работа се извърши през последните дни на декември по разясняване на плана, много приказки се наговориха за трудовата дисциплина, за задълженията на текстилците към родината, за да се подготви колективът за изпълнение на плана още през първите дни на новата година. Но и без тази дейност тъкачките биха дали онова, което се изисква от тях, защото те обичат своята професия, свързани са с предприятието и неговите успехи са техни лични постижения.

Може би затова нямаше отсъствия, нямаше и закъснения. Секционните майстори докладваха, че всички тъкачки са при своите станове. Разбира се, трудности се срещнаха, но за тях не са виновни хората. Когато машините не се движат продължително време, стават капризни. Така беше и през този работен ден. В началото често се затъкваха совалките и даваха дефекти, някъде падаха основите, които пак трябваше да се зареждат и т. н. Обикновени трудности, с които упоритият колектив се е срещал неведнъж и е навикнал бързо и с майсторство да ги преодолява. Работниците от „зелена смяна" и сега показаха, че са упорити, че преминават всички прегради, застанали на пътя им към изпълнението на плана.

В края на смяната секционните майстори докладваха, че бригадите са преизпълнили дневния график. Текстилците са изтъкали десетки метра док над плана и той е с високо качество.

Най-добри постижения отбеляза бригадата на Бейджет Мустафов, която даде 45 метра док в повече, макар че графикът в сравнение с миналата година бе завишен с 20 метра. Второто място заеха тъкачките от бригадите на Тодор Плугаров и Любен Тодоров, изпълнили плана си 101 на сто.

Смяната на Гарабед Бедросян приключи първия работен ден с добра равносметка — изтъкани са 9 888 метра док с високо качество.

Д. ПЕТРОВА

НА ТРУДОВ ПОСТ

През новогодишната нощ, когато сред звън от чаши си пожелавахме много щастие и радост, служебният дълг налагаше на много хора да бъдат на своя трудов пост. И през тази нощ, както през предните, кораните ръце на локомотивните машинисти водеха влакови композиции на далечен път; пред пултовете на десетките електроцентрали бодърстваха тези, които ни осигуряваха светлина; на път бяха шофьорите, трамвайните работници, пощенци.

На междуградския номератор в силистренската станция на съобщенията бодърстваха телефонистките Димитричка Вълчовска и Мария Любенова. Те отбелязаха рекорден брой междуградски разговори. Новогодишни пожелания, радостни съобщения, повикване на познати и приятели и какво ли не предаваха електрическите импулси през тази тържествена нощ. Без тях може би нощта не би била така тържествена, не би донесла радост на хиляди трудови хора.

Димитричка Вълчовска — телефонистка на междуградския номератор в Силистра, посрещна новата година с радостта на хилядите абонати, на които осигури телефонна връзка с близки и познати.

Първи и втори януари. За всички нас тези два дни бяха определени за почивка. В колетната служба на станцията обаче обстановката е делнична. Пощенските служители са както и през останалите дни на своите места. Колко пратки са пристигнали, колко от тях са раздадени на получателите и колко са изпратени от Силистра, никой не е правил сметка, но те, пощенци, могат дълго да разказват за радостта, която са донесли на стотици хора през тези два празнични дни.

Нова година е! Но и през този ден могат да се случат нежелани неща. Повреда по телефонната линия за град Дулово наруши новогодишното настроение в семейството на монтьора Петър Недев. Празникът си е празник, той може да се остави за друг път, но преди всичко трябва да се изпълни дългът. Както и в другите дни, така и сега Петър Недев отстрани повредата и даде път на хилядите разговори между Силистра и Дулово.

Пощенци не могат да ни дадат проценти за трудовите си дела през първите дни на новата година. Техният труд не се отчита с цифри, а с радостта, която са донесли на трудовите хора.

Васил СИМЕОНОВ

Въпреки големите трудности

Първите дни на третата година от петилетката за повечето трудещи се бяха празници,

Водачът на автобус № 19-13 при ДАП — Силистра Петър Тодоров посрещна Нова година на път. През следващите два дни той извози стотици пътници до Чолаково, Главиница, Върбино и до други селища в нашия окръг.

а за някои шофьори от пътническия и товарния транспорт на ДАП бяха напрегнати трудови дни.

Необикновено голямо беше оживлението пред пътническата автогара в Силистра. Само за два дни оттук отпътуваха 3 564 пътника. По направлението Варна и Русе бяха отправени по два извънредни автобуса. До всички села на окръга на втори януари пътуваха също по два автобуса. С чувство на голяма отговорност се трудиха и шофьори, и кондуктори. Особено се отличиха Петър Добрев и Иванка Станева, обслужващи автобус Сс 09-95, с който извършиха няколко извънредни рейса.

За извозването на пътниците от Силистра по различни направления много спомогнаха и леките коли на клона „Таксиметров превоз". Шофьорите от този клон въпреки падналата гъста мъгла на 31 декември и на 1 януари вечерта не оставиха нито един пътник неизвозен до желания адрес. Високо майсторство в своята професия показа Стоян Тодоров, водач на лк „Волга" Сс 18-00, който само за един ден извърши пробег 721 километра и при планов приход 14 лева отчете 75 лева. Добре се трудиха и шофьорите Гочо Стоянов, Васил Трендафилов, Добри Минчев и др.

На трудов пост бяха и шофьорите от клон „Товарен превоз". Само до 16.00 часа на 2 януари те изпълниха дневния си план. Първи получиха направление в диспечерската кантора Георги Кръстилев, водач на товарна кола „Шкода", следван от Мюстеджеп Мехмедов, Костадин Александров, Хайредин Галипов, Борислав Бобчев и др.

Проявеният от транспортните работници на ДАП — Силистра трудов ентусиазъм още от първите дни на годината вдъхва вяра, че тук ще се работи все така през цялата трета година на петилетката.

М. ГЕОРГИЕВ

Изпитание на дълга

На лекарите, на медицинските работници ние дължим винаги благодарност за високоблагородната им работа, за онова, което извършват в името на човека. И колко много са хората, повтарящи за цял живот името на един лекар, на една акушерка, на една сестра — те, притеклите се на помощ в някой критичен момент.

Както винаги и през тази новогодишна нощ хората празнуваха щастливи, забравили грижите и напрежението на ежедневието. Празнуваха, забравили за онези, които и през тази нощ дългът беше призовал да бъдат на пост. И те изпълниха своя дълг...

През новогодишната нощ в поликлиниката към Окръжна болница дежуриха д-р Иван Димитров и фелдшерката Дина Иванова. Телефонът звънеше тревожно както през всяко друго дежурство и те трябваше да отиват по домовете, за да окажат първа медицинска помощ. Дванадесет дома посетиха с линейката, която през тази нощ шофираха Тодор Стойков и Драган Роев. В поликлиниката помощ на други десет граждани оказаха д-р Димитров и д-р Паянтов, дежурен през вечерта по болница.

Навреме се отзоваха на консулт през новогодишната нощ повиканите по спешност във вътрешно отделение д-р Паянтов и д-р Димитров. За да определят по-точно една диагноза, за да помогнат по-бързо и по-добре на един пострадал, за да бъде оперирана по-късно от д-р Димитров и д-р Вл. Янков 16-годишната Йорданка Желева от село Българка. Тези лекари облекчиха болките и на малкия Атанас Петров от Добротица, който се изгорил в гореща вода.

В акушеро-гинекологическото отделение на Окръжна болница акушерката Градинарова имаше щастието да помогне за раждането на първия гражданин в окръга през новата година — на 18-годишна работничка от промкомбинат „Камъшит" се роди син.

Всеки ден, всяка нощ носи изпитания на лекарите. В изпълнение на своя хуманен дълг някои от тях останаха на пост и през новогодишната нощ.

Петранка ПЕТРОВА

УСПЕХИ

До късно продължи новогодишната веселба в с. Паисиево. На другия ден хората почиваха. Нямаха време за отдих само животновъдите. Още от 4 часа на първи януари доячите от кравефермата бяха на трудовия си пост.

И как иначе можеше да бъде? Нали животните са свикнали на режим, който в никакъв случай не бива да се нарушава. Затова рано сутринта във фермата дойдоха както бригадирът Георги Иванов, така и всички кравегледачи. Мехмед Ахмедов, Пембе Расимова, Ариф Османов и другарите им започнаха доенето точно в определеното време.

Радостен е фактът, че още от първите два дни на новата година паисиевските говедовъди постигнаха нови успехи. Те преизпълниха плана за 1967 година. Докато през последните два дни надоиха 2 978 л мляко, това количество от първи и втори януари нарасна на 3 232 литра. За същото време във фермата се родиха 11 телета.

Успехите от първите дни вдъхват нова вяра у хората. Вяра, че през 1968 година постиженията ще бъдат още по-големи.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Ч

Въпросът
механизаци
ните въпро
селското ст
щия момен
зан с пови
та на п
някои н
ства вече
комплексни бри
ито постигнаха добр
в своята работа през п
те две-три години. Не във всички кооперативи обаче задачата се решава както трябва.

Бюрото на Окръжния коми-

ата
ан
и

Първият относно развитието на комплексната механизация в окръга, прочетен от др. Нешо Нешев — зам. председател на ОКС, и вторият относно организацията, нормирането и заплащането на труда в ТКЗС съобразно новите изисквания, прочетен от др. Атанас Костов — също зам. председател на ОКС.

Др. Нешо Нешев подчерта, че броят на селскостопанските машини през настоящата петилетка рязко ще се повиши. Това създава благоприятни условия за разширение на комплексната механизация. Нужно е обаче машините да се използуват най-разумно и ефективно. Това е пътят за осъществяване на промишлени методи в областта на селското стопанство.

В доклада бе посочено, че досега в по-голямата част от стопанствата на нашия окръг съществуването на звената и бригадите за комплексна механизация бе формално. Отчиташе се тяхното съществуване, но не се вземаха мерки за извеждане на работата им докрай. Едва от две години работата в тази насока бе поставена на по-здрави основи. Въпреки това обаче комплексна механизация бе приложена само на 27 на сто от обработваемата площ. Най-голям напредък по нейното внедряване отбелязаха ТКЗС — Голеш, Сребърна, Ситово, Сокол, Ст. село и др. В повечето от стопанствата обаче тя все още трудно си пробива път. А такива челни кооперативи като ТКЗС Калипетрово и Нова Черна нямаха изградени единици за комплексна механизация.

Агитационният етап по внедряването на комплексната механизация мина. Сега вече съществува достатъчно натрупан опит и техника, за да може да се приложи този прогресивен метод в много по-широки мащаби, отколкото досега. Особено нараства неговото значение сега, когато ЦК на Партията и Министерският съвет поставят с най-голяма сериозност въпроса за бързо повишаване рентабилността на производството. Накрая др. Нешев се спря на най-важните задачи, които има да се изпълняват по внедряването на комплексната механизация и сподели опита на някои челни производствени единици.

В своя доклад другарят Костов посочи, че селското стопанство в нашия окръг е постигнало много добри резултати през изтеклата година. Въпреки това обаче рентабилността му се повишава слабо. Особено важи това за животновъдството. За решаването на този основен за момента въпрос голяма роля, наред

комплекса
да изиг
ация, как
миране и

момента
не съот
ловията и
пълно из
дителните
стопанство.
единица
в ТКЗС трябва да бъдат комплексните бригади. Перспективни са и фуражно-животновъдните бригади, които могат да изиграят голяма роля за повишаване ефективността на животновъдния отрасъл. Наред с тези форми ще продължат да съществуват полевъдно-тракторните, смесените и специализираните бригади. В говедовъдството трябва да се въведе по-широко двусменната работа.

След това др. Костов се спря на въпросите на научното нормиране на труда, което играе голяма роля за увеличаване на неговата производителност, както и на въпросите за най-правилно използуване работното време на кооператорите.

По третираните в двата доклада въпроси станаха разисквания. Председателят на ТКЗС — Голеш, Паско Пасков сподели техния опит по въвеждането на комплексна механизация. Благодарение на нейното приложение, каза той, стопанството, което доскоро чувствуваше голяма нужда от работна ръка, сега чувствува излишък и има възможност да въвежда трудоемни култури. Димитър Михайлов — зам. председател на ОНС, говори за необходимостта от разширение на механизацията в селското стопанство. Нужно е да се предприемат мерки за механизиране на повече процеси в животновъдството. Васил Къров от с. Ситово и Ниази Матемов от гр. Дулово, бригадири на комплексни бригади, разказаха за своя опит. Особено добри резултати е постигнала през изтеклата година бригадата на Васил Къров. Христо Стоянов — председател на ТКЗС — Сокол, говори за необходимостта от по-голяма квалификация на кадрите.

Първият секретар на ОК на Партията др. Вельо Максимов подчерта в своето изказване, че с настоящето съвещание приключва психологическата подготовка на селскостопанския актив по внедряването на комплексната механизация. Настъпил е моментът, когато всички сили трябва да се хвърлят към решаването на този основен въпрос. Общинските партийни комитети да поемат на отчет изпълнението на тази задача. А селскостопанският отдел при ОК на Партията, управление „Земеделие" при ОНС и Окръжният кооперативен съюз трябва да окажат необходимата помощ на стопанствата по внедряването на комплексната механизация и същевременно да контролират как тази задача се изпълнява в отделните кооперативи.

С това съвещанието завърши.

Емил ПРАХОВ

СРЕДНОШКОЛСКА ЗИМА

За веселото, разнообразно и интересно прекарване на зимната ваканция от средношколците от Силистра ГК на ДКМС, СП „Културен отдих", физкултурното дружество „Доростол" и ОС на БТС организират редица интересни мероприятия. В младежкия салон на втори януари се състоя новогодишно средношколско увеселение с богата литературно-музикална програма. Предвидено е утре да се проведе шах-турнир между отборите на училищата. На пети януари най-добрите тенисисти ще се срещнат в младежкия салон, за да излъчат отборен първенец между училищата.

На шести януари се навършват 119 години от рождението на великия български поет и революционер Христо Ботев. Вечер, посветена на неговия живот и творчество, ще се състои същия ден в младежкия салон. На следващия ден от 15 часа ще има средношколско увеселение, а на 9 т. м. активистите-средношколци ще празнуват тържествено в хижите „Ален мак" и „Стомана". На 14 януари ще се осъществи за втори път традиционният празник на снега. С него средношколската зима ще завърши и учениците, ободрени и отпочинали, отново ще започнат редовните си учебни занятия.

Добивите ще бъдат по-високи

През изтеклата година ТКЗС — Калипетрово реализира 80 000 лв. от овощните градини.

За да бъдат добивите още по-високи, кооператорите полагат необходимите грижи за всички дръвчета. Срочно и качествено бяха напръскани кайсиите и прасковите с двупроцентов бордолезов разтвор срещу съчмянка и къдравост. С еднопроцентов разтвор от крезонит са третирани ябълките, крушите и дюлите.

Освен това хората от бригадите на Георги Гаджев и Петър Кескинов почистиха дърветата от мумифицираните плодове, премахнаха старата кора, изрязаха сухите клонки. Тези и останалите грижи ще увеличат значително доходите от овощните градини.

Христо НЕЧЕВ

Наближава времето за засяването на първите парници. За ранното зеленчукопроизводство се подготвят и градинарите от ТКЗС — Айдемир.

НА СНИМКАТА: Градинари от звеното на Димитър Иванов остъкляват рамки за парниците.

Комсомолката Радка Филчева от цех „Ракита“ — Дулово е една от дългогодишните работнички. Изпълнява ежедневната си норма винаги над стоте процента. Членка е на заводския комитет на Комсомола. С активната си производствена и обществена работа служи за пример на останалите работници.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Да бъде още по-добра дейността

И заводската профорганизация при ДИП „Добруджа“ отчете своята дейност през последните две години. Председателката на заводския профкомитет Радка Данева прочете отчетния доклад, в който обстойно бе разгледана работата на четирите профкомитета и различните комисии в предприятието.

Профсъюзните членове са участвували активно в движението за комунистически труд, работили са упорито за преизпълнение на дадените пред Партията обещания за получаване на повече надпланова продукция. Само за единадесетте месеца на миналата година са изтъкани над плана 110 000 метра док. Снижена е себестойността на произвежданата продукция.

Най-високи трудови успехи в съревнованието завоюва „зелена“ смяна с ръководител Гарабед Бедросян. През годината председателят на сменния профкомитет Бейджет Мустафов стана инициатор на един хубав почин — добрите майстори да поемат изоставащите бригади. Той сам се е заел да ръководи пета бригада. Неговият пример е бил последван от секционния майстор Курти Турлаков. Благодарение на това изоставащите бригади се наредиха на едни от първите места.

За пример бяха посочени и бригадите на младите майстори Станко Гебешев, Тодор Плугаров и Нури Мустафов. Те първи изпълниха годишния си план в предприятието и изтъкаха стотици метри плат над плана. Те постигнаха и 99 на сто първокачествена продукция.

Радват и постиженията на рационализаторите и изобретателите. От постъпилите 11 рационализаторски предложения в производството са внедрени 5 с общ икономически ефект 730 лева. Заводската радиоуредба често е разказвала за опита и успеха на първенците, бичувала е недостатъците.

Не липсваха и критичните бележки. Техническото ръководство беше разкритикувано за това, че е подценило профилактичните прегледи на становете, което преди години ставаше редовно. А това води до намаляване на качеството на тъканите. За лошия ремонт на някои машини ремонтните работници бяха разкритикувани много остро. Не бяха пропуснати и нарушителите на трудовата дисциплина.

Особено внимание бе отделено на конференцията и за идеологическата и културно-масовата работа на заводския профкомитет. През отчетния период са организирани много срещи със стари партийни дейци. Над 50 младежи са повишили образованието си в различни техникуми и училища. Много от младите тъкачки завършват професионално-техническо училище по текстил и тогава идват на работа в предприятието. Отчетени бяха положените усилия от страна на ръководителите за изграждането на колективи за художествена самодейност. Изградени са вокална група и танцов състав.

Заводската профорганизация прие решения за бъдещата си работа. Основно начало в нейната дейност ще бъде 44-то постановление на ЦК на Партията и Министерския съвет за превръщането на икономиката във високорентабилна.

Петранка ДОДОВА

Престъплението бе разкрито от „Джулбарс“

Дядо Георги Друмев постъпи на пост, както винаги навреме. Той охраняваше голямата овощна градина на ДЗС край Силистра. Целия този ден до късно вечерта работничките браха хубави ябълки и ги складираха близо до малката сграда, в която се съхраняваше инвентар. Това изискваше да се проявява по-голяма бдителност, защото лица от съседното село Татарица често правеха опити да крадат плодове. Не само за да хапнат ябълка, две, а с чували и щайги. Той знаеше това от младите си години. Знаеше също, че тази вечер 11 срещу 12 октомври е събота — пред празничен ден. А в такива дни някои селяни от Татарица пиеха повече и че в пияно състояние те са по-нагли.

Полунощ беше минала. Часът наближаваше два. Старият пазач, седнал на пейката до ябълките, бодърствуваше. Изведнъж нещо изшумоля. Втренчил поглед, дядо Георги видя, че към ябълките се приближава човек. Извика му: „Стой! Какво правиш тук?“ Непознатият не се стресна и не се спря. Вървеше право срещу пазача. Той се уплаши, стана и взема подпряната до стената брадва. Почти в същия момент непознатото лице се нахвърли върху дядо Георги. Сборичкаха се. Той искаше да го удари с брадвата, но другият, по-млад и по-силен, я хвана и я измъкна от ръцете му. В същия миг замахна, за да го удари по главата.

Инстинктивно пазачът вдигна лявата си ръка, за да се предпази. Ала в този момент брадвата се стовари със сила върху ръката му. От острата болка, която изпита, дядо Георги разбра, че ръката му е счупена. Затова избяга и се скри в стаята, като заключи вратата. Нападателят, озверен, заудря по вратата, счупи я на няколко места. Но като не можа да я разбие, строши прозореца. Заканвайки се, той се мъчеше да влезе вътре, за да го убие. Дядо Георги с нож в ръка се защитаваше отвътре. Успя да нарани нападателя, който разбра, че не ще може да осъществи намеренията си и се отдалечи.

Рано сутринта за случилото се доблестният пазач съобщи на дежурния в Окръжното управление на МВР. Не след дълго оперативната група под ръководството на капитан Константин Огнев — началник на следственото отделение, и служебното куче „Джулбарс“ с водач старшина Борис Танев се яви на местопроизшествието. Счупената врата, натрошеният прозорец и обилната кръв от нападателя говореха за наглото престъпление. Но кой беше нападателят?

С разкриването му незабавно се заеха органите на милицията. Най-напред беше използуван ценният помощник в борбата срещу престъпността — служебното куче „Джулбарс“. То бързо пое следата и се понесе устремно по пътеката край височината и не я изпусна повече от 3 км дотогава, докато не заведе водача и групата в дома на Михаил Алексиев Филатов — 43-годишен от с. Татарица. Там, в една от стаите под леглото то намери и захапа носна кърпа, потънала цялата в кръв. Откри и кървави дрехи. Собственикът им, който беше на улицата сред други селяни, бе превързан. Притиснат от доказателствата, още в селото беше принуден да признае престъплението си. Задържан е. Води се следствие.

Пазачът дядо Георги предотврати с риск на живота си кражба на обществено имущество. А служебното куче „Джулбарс“ помогна да бъде разкрит престъпникът.

Съби СЪБЕВ

Преизпълнен план

Всяка година доячите от ТКЗС—Дулово преизпълняват плана си за млеконадоя. И миналата година, въпреки че задачата бе твърде напрегната, те предсрочно надоиха определеното им количество мляко. Вместо 1 500 тона мляко те са добили 1 600 т.

Най-голямо е изпълнението на кравефермата в с. Черник с ръководител Минчо Стойчев. Тук доячите са добили 40 т мляко над планираното.

Така дуловските животновъди дават своя принос за бързото икономическо укрепване на нашата страна.

Венета ГЮРОВА

Подвизите са незаличими

Много време е минало от героичните боеве при Драва през Отечествената война. Цяло поколение израсна оттогава, но подвизите на храбрите български войници от I българска армия, оставили костите си по бойните полета, ще останат незаличими в съзнанието на още много поколения.

За техния героизъм пионерите от IV експедиционен отряд „Г. Бенковски“ при училище „А. С. Макаренко“ — Силистра научиха от разказа на Огнян Модев — участник в Отечествената война. Със затаен дъх отрядниците следяха картата и картините на боя оживяваха в представите им. Особено ги трогна героизмът на 16-годишния участник във войната — Сашо, за когото другарят Модев увлекателно разказа. И всеки вътрешно обещаваше пред себе си да бъде като него.

Нина ИВАНОВА

Да поговорим за новите граждански ритуали

НАСЪРЧАВАЩО НАЧАЛО

Общинският комитет на Отечествения фронт и общинският народен съвет в село Попина постигнаха добри успехи при прилагането на новите ритуали в социалистическия бит. Това стана в резултат на голямата разяснителна работа на отечественофронтовските организации и женкомисията.

ДАВАНЕ ИМЕ НА НОВОРОДЕНОТО

След като уговорят деня и часа, в който ще се състои ритуалът (обикновено неделя в 9-10 часа), представителите на низовата отечественофронтовска организация и женкомисията посещават семейството на новородения гражданин. После отиват в общинския народен съвет, при профкомитета и предприятието, където работят родителите, за да съобщят кога ще стане ритуалът.

В определения ден в кабинета на председателя на общинския народен съвет се събират председателят и секретарят на съвета, служителят по гражданското състояние, председателят на низовата организация на Отечествения фронт, членка на женкомисията и други официални лица. Тук тържествено се посреща новороденото, кръстникът, родителите и всички останали.

Вземайки детето на ръце, председателят на съвета обявява тържествено желаното от родителите име на детето и като нов гражданин на социалистическата ни родина му пожелава здраве и щастлив живот. Група пионери изнасят кратка литературно-музикална програма с тематика за грижите на родителите към новороденото и пожелават то да израсне като истински гражданин на своето отечество. След това секретарят на общинския народен съвет поднася папка с удостоверението за раждане. Поднасят се подаръци от низовата организация, женкомисията, профорганизацията и влогова книжка на името на новороденото от предприятието, в което работят родителите.

След всичко това следва другарска трапеза. По стар обичай първо на трапезата се поставя чиния с мед и току-що опечена пита, от която всички трябва да вкусят, за да бъде „сладък и щастлив“ животът на новороденото. Другарската трапеза продължава около час-час и половина, след което на подходящо място в двора на общинския народен съвет се правят снимки, като централно място се отделя на новия гражданин. Една от снимките се поставя в албума към общинския народен съвет. Изпращането на новороденото и придружаващите го става тържествено.

РИТУАЛ ПО СКЛЮЧВАНЕТО НА ГРАЖДАНСКИ БРАК И СВАТБАТА

Няколко дни по-рано младоженците известяват органите на народния съвет за деня, в който ще сключат граждански брак. В деня на брака, придружени от родители, близки и приятели, те се отправят към съвета, където ги посрещат тържествено. След като се извърши определената от закона церемония, младото семейство се отправя към дома на младоженеца.

Два дни преди сватбата по домовете на ония, които ще бъдат поканени на сватбеното тържество, минава калесник с шарена бъклица в ръка, който калесва (поканва) домашните на сватба. Тя става вечер, в голям салон. Всеки поднася подарък на младото семейство. После следва гощаване, съпроводено с много изненади, песни, хора и веселие. Сватбата завършва сутринта, след което в дома на младоженците се събират най-близките на семейството.

РИТУАЛ ПРИ ПОГРЕБЕНИЕТО

След като близките на починалия дадат съгласието си погребението да стане поновому, низовата организация на Отечествения фронт поема ангажимента на организирането на траурната процесия. Изплитат се венци, на които се поставя надпис от организацията, която ще ги поднесе. Оформя се траурна колона, която се отправя към дома на покойника. До смъртния одър застават най-близките му приятели и другари. Останалите минават покрай починалия, прощавайки се, оставят цветя.

На гроба се произнасят надгробни речи, в които се споменават важни моменти от живота и заслугите на покойника към социалистическата родина. Ако е необходимо, на семейството се оказва и материална помощ.

От споменатото дотук става ясно, че в Попинската община благодарение на добрата разяснителна дейност, която вършат общинският комитет на Отечествения фронт и общинският народен съвет, и по-голямата тържественост и официалност, които се дават на новите граждански ритуали, населението възприема добре новите ритуали. В психиката им настъпват коренни промени. Те по-ярко осъзнават, че в новия социалистически бит, където догмите на религията са окончателно развенчани, настъпва истинско отношение на колектива към отделния човек, най-добре се чувствува другарската взаимопомощ.

Илия РАВАЛИЕВ

(наш кореспондент)

В ПОМОЩ НА ПРОПАГАНДИСТА

Някои методически въпроси по пропагандата на теоретичните дисциплини

В съгласие с указанието на ЦК на БКП сега в системата на партийната просвета все позначително място заема изучаването на теоретичните дисциплини.

Състоянието на занятията в учебните звена по теоретичните дисциплини изисква заедно с по-нататъшната си теоретична подготовка пропагандистите да насочат вниманието си върху въпросите на методиката. Именно с подобряването на методиката ще се повиши и научно-теоретическото и политическото равнище на изучаването на теоретичните дисциплини. Затова е необходимо преди всичко пропагандистът да си изясни добре методиката на отделните просветни форми: кръжоци, видовете школи и семинари, за да спази онези начини, похвати и средства, които изисква съответната просветна форма за осъществяване на учебния процес. Пропагандистът е нужно добре да познава своите слушатели, да се съобразява с възрастовите им особености, с тяхната обща подготовка, научно културни интереси, профил на работа и т. н.

В съставните части на марксизма-ленинизма и в другите теоретични дисциплини — като етика и естетика — слушателите срещат непрекъснато при преподаването на материала нови категории и понятия, неизвестни им дотогава или недостатъчно познати. Без тяхното последователно изясняване в процеса на изложението на материала не може той да бъде задълбочено овладян.

При изучаването на теоретичните дисциплини е важно пропагандистът винаги да излиза от простото, единичното и по-малко общото към сложното, непознатото, особеното, по-общото и най-общото. Чрез намирането на най-тясната взаимна връзка и мярка на преподаване между това, което се преподава, и начинът, по който трябва да се преподава, пропагандистът осигурява нужната последователност и достъпност на изложението. Във връзка с това следва да се обръща по-голямо внимание върху структурата на лекцията, правилното групиране на основните въпроси и подвъпроси, ритмичността в изложението, акцентуването и последователното изясняване на проблемата.

Много важни са също така точността при формулирането на темата, на основните въпроси, на изложението на материала в отделните му съставни части, в изясняването на понятията, тяхната пълнота, задълбоченост и последователност. Формулировките, изводите, дефинициите изискват не само точност и яснота, но и по-особено внимание, като последователно се продиктуват на слушателите. Пропагандирането на теоретичните дисциплини изисква богато аргументиране на теоретичните изводи. В същото време пропагандистът се стреми да не подмени аргументираното теоретично разглеждане и осмисляне на проблемите с простото изброяване на примери, което може да се превърне в чиста фактология или практицизъм. Самите примери, дадени като илюстрация, следва да се анализират задълбочено, та изводите да дойдат на базата на обобщенията. Използувани за аргументация на беседата и лекцията, те могат да служат и за освежаването ѝ, без обаче да се прекалява с тях. Те трябва да бъдат предварително издирени и при употребата им се следи за техния характер, подреждане и правилно вплитане в логическото изложение.

Аргументите могат да се черпят от различните области на живота, като се подбират обаче примери и факти, познати на слушателите, близки до техните интереси, ярки, убедителни и актуални, обосноваващи добре отговора на научните проблеми. При тяхната употреба е наложително да се спазва както хронологическият ред, така и степента на тяхната значимост и познаваемост за слушателите.

Все още се срещат пропагандисти, които при провеждането на занятието предварително диктуват на слушателите един подробен план на темата, а след това, откъснато от плана, разглеждат самия материал. Необходимо е планът на темата да се дава не в началото, отделно, а в самото изложение на материала, като тясно се свързва със самото съдържание. Това ще спести време на пропагандиста и ще създаде прегледност на материала.

Все повече и с по-голяма настойчивост пред пропагандистите стои въпросът за онагледяването по теоретичните дисциплини. За съжаление, като изключим политическата икономия, където се използуват диаграми, схеми, таблици и други, в останалите дисциплини, особено философия, нагледността почти липсва.

И онова, с което ние разполагаме, не се използува достатъчно. Така например по философия вече има редица филми, които биха могли да се използуват за онагледяване на основните положения на материализма, като: „Корката на мозъка“, „На прага на съзнанието“, „При извора на истината“, „Началото на живота“ и други. Подходящи филми има също и по останалите дисциплини.

Големи възможности за онагледяване дават чертежите, схемите, графиката за изразяване на връзката между отделните явления в природата, обществото, общественото производство, морала, изкуството и т.н. Но те също се използуват недостатъчно. Разбира се, при онагледяването на теоретичните дисциплини трябва да се внимава много, за да не се схематизират и опростят разгледаните сложни процеси и явления. Подобряването на методиката на работата в учебните звена по теоретичните дисциплини е една изключително важна задача на общинските партийни комитети, първичните партийни организации и пропагандистите.

Лука ВАСИЛЕВ

МАЙОР ВИХЪР

Юлиан Семьонов

спрат на всяка цена по-нататъшното напредване на нашата главна групировка към Одер. Но едновременно с това те продължаваха упорито да отбраняват Краков и както изглежда, без да гледат на критичното положение, което се създаде северно от тях, се готвеха да окажат най-ожесточена съпротива в Силезийския промишлен район. Та и чудно би било, ако не се готвеха да се бият тук. Силезийският промишлен район по своята продукция заемаше у тях второ място след Рур, който, така да се каже, също се оказа по това време под пряката угроза от страна на нашите съюзници. Изглежда немците разчитаха, опирайки се на силно укрепения Краковски крепостен район, да ни спрат, а впоследствие, при първа възможност, да нанесат удар на север — във фланга и тила на нашата главна групировка, да провалят нашето настъпление и да задържат за себе си целия Силезийски промишлен район.

Очевидно тук ще бъде уместно да се кажат няколко думи за силата на немската съпротива, с която се сблъскахме при тази операция. Първо, трябва да се отбележи, че до началото на операцията немските дивизии (особено стоящите срещу Сандомирския плацдарм) бяха комплектувани и преди началото на сраженията имаха в състава си до дванадесет хиляди войници и офицери всяка. Тоест, с други думи, по това време немската пехотна дивизия по своя числен състав съответствуваше приблизително на две наши стрелкови дивизии.

От самото начало ние очаквахме, че немците ще се сражават упорито, още повече, че в перспектива работата вървеше към пренасяне нашите действия вече непосредствено на територията на Третата империя. Тежката обстановка, която се създаваше за немската армия в края на войната, засега още не внасяше почти никакви поправки в характера на действията на немските войници на бойното поле: немският войник продължаваше да се бие все така, както се биеше по-рано, отличавайки се, особено в отбрана, с упоритост, достигаща понякога до самопожертвуване. Организацията на армията си оставаше на висота, дивизиите бяха комплектувани, въоръжени и снабдени с всичко или почти с всичко, което им се полагаше по щат.

При тези условия да се говори за морална разруха на немската армия за момента не се налагаше. Към това трябва да се прибавят и такива важни фактори, като гьобелсовата пропаганда, от една страна, която плашеше войниците, уверявайки ги, че ние няма да оставим от Германия камък върху камък и ще откараме цялото немско население в Сибир, а от друга страна, онези жестоки репресии, които по това време още повече се увеличиха в немската армия.

Към всичко това следва да се прибави и забележителният подем на духа, предизвикан в немската армия от настъпателната операция в Ардените, която немската пропаганда съумя да използува широко. Съдейки по показанията на пленници, сред войниците и офицерите по това време беше разпространено доста нашироко мнението, че разбивайки съюзниците в Ардените и принуждавайки ги към сепаративен договор, на германското командуване ще се удаде да хвърли своите сили от всички фронтове срещу Съветския съюз. И това гледище се разпространяваше дори и тогава, когато немската настъпателна операция в Ардените окончателно се провали.

На деветнадесети януари рано сутринта аз тръгнах за наблюдателния пункт на 59-та армия при генерал Коровников. Настъпващите през всичките тези дни с боеве войски на Коровников се съсредоточаваха за нанасяне на удар непосредствено върху Краков от север. И наблюдателният пункт се намираше непосредствено пред града.

Като оценихме заедно с командуващия армията обстановката на място, решихме да насочим придадения на армията 4-ти гвардейски танков корпус на генерал Полубояров в обход западно от Краков. В съчетание с настъплението на 60-та армия, излизаща в същото време при югоизточните и южните покрайнини на Краков, всичко това създаваше за немците заплаха от обкръжаване.

Войските на същата 59-та армия в онова утро се готвеха за щурм. Беше им поставена задача да нахлуят в града от север и да овладеят мостовете през река Висла, лишавайки противника от възможността да продължи по-нататъшното съпротивление в самия град.

За мен беше много важно да се постигне стремителност в действията на всички войски, участвуващи в настъплението към Краков. Само нашата стремителност можеше да спаси Краков от разрушение. А ние искахме на всяка цена да го завземем неразрушен. Предварително се отказахме от удари на артилерията и авиацията по самия град. Това беше категорично забранено. Но затова пък укрепените подстъпи към града, върху които се изграждаше немската отбрана, в онова утро подабихме с артилерийски огън по най-солиден начин.

Запланирайки на наблюдателния пункт предстоящия удар, заедно с Коровников заминахме на „вилиси“ непосредствено в бойните редове на неговите войски. Корпусът на Полубояров вече влизаше в града от запад, а в северните покрайнини с всичка сила се водеше бой.

Напредването беше успешно. Немците водеха по нашите войски пушечен, автоматен, картечен, артилерийски, а от време на време и танков огън, но въпреки шума и трясъка, се чувствуваше все пак, че този огън вече намалява, че по същество противникът е вече сломен от заплахата от танковия обход на Полубояров и въпреки заплахата от обкръжение, у него няма смелост да се вкопчи в града и да заседне там. Корпусът на Полубояров можеше всеки момент да прегради последния път, водещ на запад. За немците оставаше само един път — на юг, към планините. И те почнаха бързо да се оттеглят.

В дадения случай ние не си поставихме задачата да обкръжим немците в града. Ако бяхме направили това, би ни се наложило след това дълго време да ги измъкваме оттам и несъмнено бихме разрушили града. Колкото и съблазнително да беше създаването пръстен на обкръжение около противника, в дадения случай, макар и да разполагахме с такава възможност, ние не приехме това. Поставили противника пред реалната заплаха от обхват, ние го изгонвахме от града с прекия удар на пехотата и танковете.

Привечер частите на Коровников, громейки немските ариергарди, преминаха целия град от край до край, а частите на 4-ти танков корпус от северозапад и частите на 60-та армия от изток и югоизток нанесоха крупни загуби на немците — вече на излизане и след тяхното излизане от Краков.

...В града немците бяха поставили мини повече от достатъчно. Мини бяха поставени под всички основни съоръжения, под много исторически здания.“

(Следва)

СТРЕМИМ СЕ КЪМ ВИСОКА РЕНТАБИЛНОСТ

Деветият конгрес на БКП постави задачата непрекъснато да се повишава ефективността на общественото производство. В същата насока е и 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за повишаване рентабилността на икономиката. Новата цел активизира трудещите се от цялата страна. Навсякъде започна широка дейност за оптимално използуване на материалните и трудовите ресурси чрез въвеждане на съвременна организация на производството, труда и работната заплата, чрез внедряване на съвременна техника и технология и чрез осигуряване на най-ефективни финансови и кредитни условия.

Тази важна задача, както и прилагането на новата система на стопанско ръководство, наложиха да се проведат редица мероприятия. Във „Винпром" — Силистра работата за осигуряване на рентабилно производство започна още през месец януари 1967 година, непосредствено след отчитане плана за изтеклата година, когато се разглеждаше и новият план. Подобряването на организацията на производството, труда и управлението и рязкото повишаване производителността на труда, станаха главна задача на целия колектив. По инициатива на административното ръководство и производствения комитет бе направен цялостен икономически анализ на достигнатия ръст по основните показатели и на факторите, оказали влияние върху него.

Анализът показа като на длан работата на целия колектив. Излязоха наяве пропилените минути и часове в престои на работниците и машините, видя се какво е използуването на суровините и материалите и как се насочват финансовите средства. Резултатите от анализа се обсъдиха в профгрупите и цеховете. Производствениците видяха недостатъците в организацията на производството, скритите и явни причини, довели до непълното използуване на работния ден и съществуващата техника. Навсякъде бяха дадени предложения за подобряване на работата. Ръководството обобщи мненията на хората и определи насоките на бъдещата работа.

Една от първите задачи бе да се подобри материалната база. Чрез заем за високоефективни мероприятия бяха построени два железни резервоара за 400 тона продукция и направени два оцедвача, въведе се дистанционно командуване на помпите за пълнене на съдовете при подготовката на продукцията за пазара и т. н.

След обстойното разглеждане на съществуващата организация на труда и заплащането се стигна до заключението, че е необходимо да се подобри вътрешностопанската сметка, като се определят реални показатели, които правилно да отчитат приноса на отделните работници в крайния резултат от производствената дейност. Без това условие не може да се въведе справедливо разпределение на резултативния фонд работна заплата.

Още при изкупуването на гроздето, реколта 1967 година, независимо че тя бе слаба, бяха взети мерки за производството само на висококачествени вина, като се обърна голямо внимание на специалните сортове. По този начин осигурихме реализацията на продукцията при добри за нас условия.

Друг въпрос, по който акцентувахме усилията си, бе организацията на снабдяването със суровини. Прецених ме, че ако навреме не се доставят точно определените количества грозде и не се организира правилно производственият процес, може да се получи намаление на производителността на труда, а оттам — понижаване на рентабилността. След като видяхме, че планът по изкупуването няма да бъде изпълнен, своевременно се освободихме от временните работници.

Всички тези мероприятия рязко повишиха производителността на труда и за деветмесечието средната изработка достигна 122 на сто, докато средната работна заплата е 105 на сто.

Икономическата работа е била винаги на почит в предприятието. Тя ни помогна да видим нашите слабости при организацията на производството и да използуваме най-пълно резервите. Тя ни насочи към рационална производствена дейност. По тази причина рентабилността показва непрекъснато нарастване независимо от условията, които ни налага понякога слабата гроздова реколта. През 1966 година рентабилността бе 12,98 на сто, през 1967 година по план е 13,28 на сто, но само за деветте месеца отчетохме 13,84 на сто.

В настоящия момент колективът бележи нови мероприятия за увеличаване на рентабилността през следващата година, макар че плановете ни са много по-високи.

Д. ПАСКУЛЕВ,
главен счетоводител на ДСП
„Винпром" — Силистра.

С ДРУЖНИ УСИЛИЯ

В последните години овцефермата на с. Искра се утвърди като рентабилна ферма на Ситовския кооператив. Добрите резултати идват преди всичко от това, че тук се осигурява висока продуктивност на животните и годишният план се преизпълнява редовно. Положително влияние оказва и разумното, пестеливо изразходване на фуражите.

И тази година овчарите от Искра преизпълниха своя план. Вместо 81 т мляко те добиха 96 т. Получиха 6 900 кг прираст. Така фермата осигури допълнителен доход на стопанството.

Високите производствени резултати се дължат на добрите грижи, които се полагат тук за животните. Всички кампании за овчарите са важни. Но основната, от която в най-голяма степен зависи изпълнението на плана за новата година, е агнилната кампания. За нея те се готвят отдавна. Голяма помощ в тяхната подготовка им оказва и ръководството на стопанството.

Миналата есен всички овчарници бяха ремонтирани и дезинфекцирани отрано. Най-голямо внимание бе отделено на агнилните помещения. Стените им бяха много добре измазани и уплътнени. Застлани бяха със суха слама. Бяха направени специални боксове за новородените животни и за овцете, които ще близнят. За тях е необходимо да се полагат по-специални грижи.

Чувствително бяха подобрени грижите за животните преди започването на агнилната кампания. На всички овце бяха отпуснати по 300 г концентриран фураж. Всеки ден животните се извеждаха на разходка. Даваше им се най-качествен фураж, за да не се допуснат аборти.

Резултатите от започването на агнилната кампания са радостни. Първи в цялото стопанство овчарите от с. Искра добиха първите агнета — още на 7 декември. В техните кошари вече блеят десетки новородени животни.

Сега овчарите денонощно бдят на своя трудов пост. Грижат се добре за овцете родилки и за агнетата. Желанието им е да не допуснат никаква смъртност. Кооперативното ръководство се е погрижило да им бъде по-леко в студените зимни дни и нощи. Добре е обзавело стаите на гледачите. Осигурило им е достатъчно отоплителен материал и ветроупорни фенери.

Храненето на животните се извършва твърде разумно. Спазват се дажбените таблици и не се допуска никакво разпиляване. За това много спомага въведеният нов тип скари, в които фуражите се оползотворяват добре, без да се пръскат по земята.

Добрата предварителна подготовка, стремежът на овчарите за опазване на всяко животно и за най-разумно и пестеливо използуване на фуражите ще доведат до по-големи успехи в увеличаване рентабилността на фермата.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

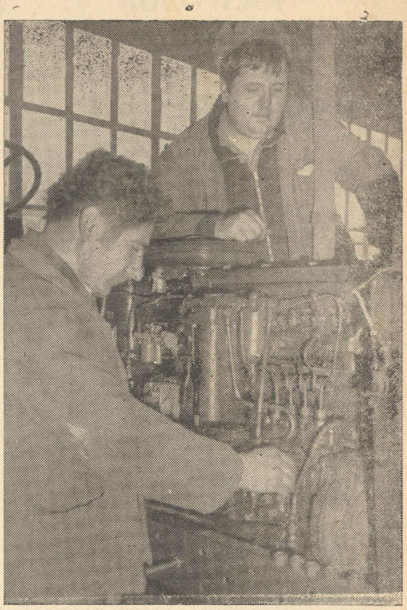

Полската работа отдавна привърши. Но механизаторите от ТКЗС — Айдемир не бездействуват. Те използуват всеки ден за подготовка на селскостопанската техника. Колкото по-добри са грижите им сега, колкото по-добре ремонтират поверените им машини, толкова по-леко ще им бъде напролет, когато отново забраздят по обширните блокове.

НА СНИМКАТА: Трактористът Иван Кулев с помощта на главния майстор Йордан Нейков ремонтира поверения му Беларус.

ЗИМА В ОВЧАРНИКА

Зимният вятър свири в комина на стаичката. Но овцевъдите от Алеково рядко се събират край топлата печка. Започна агненето и те всички са край стадата.

Там е и Алекси. Откакто пое от Васил Недев 115-те мериносови дзвиски, той не е спокоен. Дорде падна снегът, тичаше след тях, гледаше по-добра паша да им намери, навреме да ги назоби и напои, та повече агнета да получи. Още като прие дзвиските, настрига по 6,350 кг вълна от животно. А по план трябваше да получи по 4,500 кг.

Алекси е изпечен в овчарския занаят. Пък и брат му, та и братовото му момче са овчари. Нисък, набит мъж, със зачервено от зимния студ лице Алекси изглежда млад за 50-те си години. Член е на кооператива още с основаването му. Отначало работеше на полето. После стана пастир и дояч, а по-късно гледач на младите кончета. От 5 години е овчар. Миналата година от 110 овце получи 126 агнета.

И сега дългогодишният овцевъд няма да се посрами. Пръв измежду другарите си, Алекси започна агнилната кампания. Първото агне се роди на 12 ноември, а сега техният брой надминава 100. Много от дзвиските близниха. Току-що се е родило още едно бяло агънце. Слабичко, то едва се държи на тънките си крачка. Не умее да засучи от майка си и затова блее тъжно. Пригласят му и останалите агънца и кошарата се изпълва от нежните им гласчета. Алекси милва току-що родено, помага му да намери вимето на майка си. После насипва мляна царевица в хранилките.

Обича Алекси Иванов животните. И сега, когато започна агнилната кампания, сън не го хваща. Храни той овцете със сух царевичак, зоби ги с мляна царевица, води ги на водопой и не се отделя от тях.

Свири зимният вятър в комина на кооперативния овчарник, закътан в дола на местността „Юртлука". Алекси шета край стадото си. Нахлупил калпак, хич не се бои от зимния студ, защото е свикнал с трудностите на овчарлъка. Обича той кооперативните овце и ги гледа като свои.

Недю НЕДЕВ

ОБРАБОТКАТА НА ФУРАЖИТЕ ОСИГУРЯВА ВИСОКА ПРОДУКЦИЯ

Изхранването на селскостопанските животни и получаването на нормална продукция от тях през зимните месеци е въпрос, на който бригадното ръководство в Главиница обръща сериозно внимание. Концентрираният фураж тук е осигурен стопроцентово. Приготвен е 954 тона царевичен и 1 061 тона грахов силаж. Съхранено е 580 тона сено. Бригадата разполага и със значителни количества груби фуражи — царевичак, слама и др.

За да бъдат грубите фуражи най-целесъобразно използвани от животните, те трябва да се подложат на съответна обработка, която в Главиница се извършва от два месеца. Царевичакът, сламата и сеното се нарязват и примесват с необходимото количество меласа. Тази храна се дава на дребния и едрия рогат добитък.

За отбелязване е, че след започване обработката на грубите фуражи продукцията от кравефермата бързо нарасна. Това до голяма степен спомогна предсрочно да се изпълни годишният план от 792 тона мляко. Това стана още на 22 ноември. А до края на годината бяха надоени още 104 тона над плана.

Ръководството на бригадата взе необходимите мерки за опазване на сеното и грубите фуражи от разваляне. Купите, които се бяха слегнали, са прекрити. Сега няма опасност в тях да проникне дъждовна вода.

Обработката на грубите фуражи и грижите за тяхното правилно съхранение ще се отразят положително за получаване на планираната продукция от животните и през зимните месеци.

Минчо ИВАНОВ

ПРЕД НОВИ УСПЕХИ

От няколко години в свинефермата на с. Дунавец работят едни и същи кооператори. Те се грижат за основни и еднократни свине за разплод, както и за получените от тях приплоди. Безспорните успехи на колектива го поставиха на първо място между животновъдите от ТКЗС — гр. Тутракан.

През 1967 година трудолюбивите свиневъди получиха 3 800 прасета при план 3 240. Средно от животно те постигнаха по 19 малки прасета при план 18.

Грижите, които свиневъдите положиха за разплодните животни, допринесоха за доброто развитие на приплодите. Отбивани на двумесечна възраст, те тежаха средно по 16 кг, вместо по 14, каквито бяха очакванията. Смъртността във фермата е незначителна.

С настъпване на новата година, свиневъдите от Дунавец заработиха така, че да постигнат още по-големи успехи. Такова е желанието както на бригадира Петър Вълчев, така и на целия колектив. Всички ще се трудят така, че да се наредят между първенците на окръга.

Сега целта е да се получат 4 000 прасета от 500 опрасвания. С тях ще бъдат задоволени част от нуждите на кооператива и на угоителните бази в окръга. В началото на февруари се очакват първите малки прасета.

Предпоставките за постигане на нови успехи във свинефермата са налице. Необходимият фураж и минерални добавки са осигурени. Тук отново работят добрите свиневъди Стоянка Петрова, Иванка Василева и Боню Петков носител на сребърен орден. Техният труд ще донесе нови постижения за кооператива.

Живко ТРУШЕВ

УВЕРЕНО, С МАЩАБИТЕ НА ВРЕМЕТО

Има с какво да се гордеят работниците от ДСО — Строй група — Тутракан. Планът им през 1967 година беше три пъти по-голям от този за 1966 година. Най-сериозна проверка на възможностите на колектива беше обектът „Цех за плоскости", на който за единадесет месеца бяха извършени строително-монтажни работи за повече от 330 000 лева. Обект „Канализация на Тутракан" достигна 121 на сто изпълнение на плана, а обект „Автобаза на ДАП" — 114 на сто.

Зад тези цифри и проценти се крие упоритостта на опитните строители. Комплексната бригада на Николай Кьоров предаде в началото на годината жилищния блок „Нарцис", който има 24 апартамента. Същата бригада стана впоследствие основното ядро строители на цеха за плоскости. Бригадата на Георги Констанцалиев завърши и предаде за експлоатация жилищен блок „Бор", цеховете на промкомбинат „Трансмариска", известно време работи на автобазата, а сега строи жилищен блок „Чайка".

Строителите от комплексната бригада на Васил Рацов положиха над 7 500 линейни метра тръби от градската канализация и 1000 метра в района на цеха за плоскости. Със строители от съседните общини бригадата на Георги Генев изгради складовата база на ДСО и цеха за леки плавателни съдове.

Сега, през новата 1968 година, тутраканските строители, доволни от миналогодишните си успехи, работят с още по-голям ентусиазъм за постигане на по-големи успехи.

Ст. БОЕВСКА

Отчетоха едногодишната си дейност

Наскоро членовете на пчеларското дружество в с. Брадвари отчетоха едногодишната си дейност.

В дружеството членуват около 70 пчелари, които притежават над 600 кошера. През годината всички развиха добра дейност, затова резултатите са повече от очакваните. Вместо планираните 2 500 кг мед, пчеларите продадоха на държавата 8 500 килограма. Първенец е Вели Алиев, който от 18 пчелни семейства, продаде над 800 кг мед. Следват го Станко Бацинов, Тахир Салиев и др.

Не е изпълнен обаче планът за восъка, който трябваше да се продаде на държавата. Слаба е била и просветната дейност на дружеството. Често пъти по вина на членовете са били проваляни насрочени събрания.

Отчитайки дейността си, пчеларите дадоха обещание да заработят още по-добре във всяко едно отношение. Да преизпълнят не само плана за меда, но и за другите продукти от пчелните семейства.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

Животновъдките Фатме Топузова и Инет Мехмедова от с.Брадвари отглеждат телета до 6 м. възраст. Благодарение на добрата си работа те преизпълняват редовно плана за прираста.
Снимка: Стоян ТОДОРОВ

РОЛЯТА НА БИОСТИМУЛАТОРИТЕ В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

Животновъдството бележи от година на година все по-големи успехи. Важна предпоставка за това е широкото навлизане на химията в този основен отрасъл на селскостопанското производство. Използуването на фармакологичните средства в животновъдството е познато под наименованието биостимулиране. Употребата на биостимулаторите се основава на способността им да подобряват развитието и растежа на животните, което в крайна сметка води до поевтиняване на продукцията от тях.

От известните досега биостимулатори най-голямо разпространение и приложение имат антибиотиците, витамините и хормоналните препарати. Най-ефективни са тези препарати, които повишават жизнеността на организма, активизират храносмилането, подобряват резорбацията и образуването на пластични белтъчини. Наред с това се подобрява и здравословното състояние на животните, повишава се устойчивостта им към редица заболявания.

От голямо значение за благоприятното действие на биостимулаторите е съставът на храната, нейното съдържание на фитоестрогенни вещества. Познати с богатото си съдържание на такива вещества са житните растения в ранен период на развитие и бобовите зелени храни във фаза на цъфтеж.

При хранене на прасета с дажба само от растителен произход прибавянето на антибиотици ускорява растежа им с 26-30 процента, а при въвеждане на рибено брашно само с 10 процента. Това явление е много важно за практиката.

Успешното прилагане на определен вид биостимулатор зависи до голяма степен и от икономическия ефект, който се постига при неговата употреба. В това отношение най-голямо приложение в момента имат антибиотиците. Тяхното действие се проявява много добре при подрастващите животни, на които прирастът се увеличава от 10 до 35 на сто. Още по-голям е ефектът при използуването на антибиотиците при хранене на закържавели животни. При този случай прирастът достига до 60 процента.

В свиневъдството по-добър ефект се получава от употребата на биомицина, тетрамицина, олеандомицина. У нас широка известност има биоконцентратът биовит 40, поставян в комбинираните смески, произвеждани от фуражната промишленост. В завода за антибиотици в гр. Разград остава мицелна маса, която също може да се употребява с успех при угояването на прасетата. В зависимост от живото тегло (от 15 до 100 кг) на прасетата може да се дава от 30 до 200 грама от тази отпадъчна суровина. От опити е установено, че при подхранване на прасета с мицел се получава с 19 процента по-висок прираст.

От хормоналните препарати по-голяма известност имат диетилстилбестролът, синестролът, динестролът и др. Българският естрогенен препарат е известен под името витестрол и е изпитан при угояване на телета. В наши опити с мъжки некастрирани телета беше установено, че даването на 10 мг витестрол повишава прираста с 16 на сто Същевременно има повишаване на оползотворяването на хранителните вещества на дажбата с около 10 процента. Стимулиращият ефект се запазва и при 20-процентовото намаляване на протеина в дажбата на угояваните животни. Ограничаващ фактор за масовото използуване на естрогенните препарати са все още противоречивите мнения по отношение качеството на полученото месо и натрупването на естрогенни вещества в него.

Специфичните серуми се причисляват към едни от най-мощните биостимулатори, които предизвикват повишено функционално състояние на организма. Известни са АЦС — антиретикулярен цитотоксичен серум, ЛСБ — лечебен серум на Беленкий, СЖК и др. При угояване на телета и свине с употребата на малки дози от 0,1 млг на 10 кг живо тегло се получава с 25 процента по-висок дневен прираст, а разходите на кръмни единици се намаляват с 18 процента.

За повишаване на устойчивостта на организма и предотвратяването на стомашно-чревните заболявания, както и за стимулиране на растежа, се използуват и така наречените бактериални препарати. От тях най-известни са АБК — ацидофилна бульонна култура, прилагаща се с лечебна цел при всички видове животни.

В заключение трябва да подчертаем, че голяма част от гореспоменатите биостимулатори дават положителен ефект при употребата им в животновъдството. Но ще бъде твърде погрешно да се счита, че те действуват изолирано от условията на храненето и отглеждането на животните. Напротив, тяхното влияние се обуславя от тези условия и те действуват като стимулатори, но не и като градивен материал. Биостимулаторите са значителен резерв за повишаването и поевтиняването на продукцията от животновъдството.

П. ПАНАЙОТОВ
научен сътрудник при
НИИЖ — Шумен

РАЗГОВОР В РЕДАКЦИЯТА

РАВНОСМЕТКА, ПЕРСПЕКТИВИ, ПЛАНОВЕ

1967 година е вече минало. Какво ни остави тя? Разочарования или радост? Направихме ли крачка напред? Какви възможности пропуснахме? Дадохме ли всичко, което очакваха от нас? Какви са поуките? С какво самочувствие навлизаме в новата година? С какви намерения и надежди?

На тези въпроси се опитаха да дадат отговор петимата представители на културния живот в Силистра, които поканихме в редакцията на откровен, непринуден разговор.

На магнетофонна лента бяха записани изказванията на Петър Карагеоргиев — диригент на хор „Седянка“ при Образцово народно читалище „Доростол“, Дочка Райчинова — директор на Детската музикална школа, Стоян Лазаров — директор на Окръжната библиотека, Георги Калимеров — режисьор на театъра при ОНС, Иван Димитров — директор на СП „Културен отдих и художествена украса“.

ДОЧКА РАЙЧИНОВА

Нашата главна цел е — по-високи художествени резултати

Силистра се слави с дългогодишни музикални традиции. С всяка изминатата година броят на учениците в Детската музикална школа расте. Сега те са около 250. Същевременно расте и броят на концертите, които изнасят учениците в школата. Какво да кажем обаче за публиката на тези концерти? Тя в повечето случаи е малочислена. Ако родителите на тези 250 ученика в школата посещават всеки концерт, това означава винаги да имаме 500 души публика. Още нещо за родителите. Мнозина от тях не искат децата им да учат солфеж. „Не мъчете детето ми с ноти, нека да си овладее инструмента!“ — казват те. Така е било до неотдавна. И това според тях е достатъчен аргумент децата им и сега да не учат солфеж. А солфежът е граматиката на музиката.

Вторият въпрос, който ни вълнува, е прекалената заетост на децата в училище. Би трябвало да ги освобождават от извънучилищните мероприятия — главно бригадите. А какво се получава. За музикалната лектория в I гимназия с големи усилия, с голямо настояване бяха освободени 5 ученички от училище „Кирил и Методий“. За всяка музикална проява — концерт, лектория, и пр. трябва да се губят по един-два дни за освобождаването на учениците. Разговори по телефони, обяснения... Ако директорът освободи даден ученик, класният ръководител не го освобождава. Както и обратното. Много съм благодарна на директорката на I гимназия др. Тодорова за отзивчивостта и съдействието ѝ.

Голяма трудност представлява изнасянето на самостоятелен концерт на камерния струнен оркестър при школата. Оркестърът има нов ръководител и беше необходима дълга, упорита съвместна работа за подготовка. Благодарим на читалищното ръководство, че изпрати оркестъра на летен лагер-школа в Кранево, Варненско. През това време учениците трябваше да бъдат на бригада, но със съдействието на Комсомола бяха освободени.

Тези двадесет дни се оказаха твърде ползотворни за оркестъра. Бяха проведени 15 репетиции. Всекидневното репетиране не е, разбира се, много по-резултатно, от едноседмичното. След като се върнахме от лагер-школата, заработихме с жар за предстоящия тържествен концерт в чест на 9 септември. Заработихме, но директорите този път бяха категорични. Не освободиха децата от есенните бригади, понеже парите от бригадата щели да бъдат за училищата. На бригадите децата си разраниха ръцете и не можеха да свирят един месец след това.

Бяха ни отделени 7 минути в деветосептемврийския празничен концерт, но в последния момент ни елиминираха. Седемте минути бяха дадени на непредвидено дошли гости от Консерваторията. Това не бива да се допуска, понеже се отразява лошо на ентусиазма и самочувствието на децата.

Доволна съм от ентусиазма, с който работят младите преподаватели в школата. Миналата година почти всички преподаватели в школата бяха специалисти. Тази годин ще работи същият състав и очакваме по-големи резултати, понеже вече имаме по-голям опит. Разчитаме на по-голяма отзивчивост от страна на отдел „Народна просвета“ при ОНС и Окръжния съвет за изкуство и култура. С тяхна помощ през новата година ще трябва да преодоляваме посочените трудности за постигане на по-ярки художествени резултати.

ПЕТЪР КАРАГЕОРГИЕВ

„Публиката трябва да стане активен фактор...

Излишно е да говорим за културните традиции на град Силистра. Те са богати и дълголетни. А днес, трябва да признаем, проявите от културно естество не са достатъчни. Въпреки че в последните години се забелязва подем на художествената самодейност, ние не можем да бъдем спокойни. С повишаването на материалното и културно благосъстояние на народа нарастват и културните потребности. А ние нямаме професионални културни институти. За съжаление, театърът е на полупрофесионални начала. Хор „Седянка“ и хор „Дунав“ са самодейни хорове, но вече изнасят концерти и в чужбина. Добре се развива Ансамбълът за народни песни и танци при ОНС. На прегледите на младежките колективи във Варна нашият ансамбъл се представи задоволително. Оперетата при читалището ще задоволи една нужда.

Не е тайна, че някои хора в Силистра не разбират изкуството и не проявяват интерес към проявите от културен характер. Ние трябва да се борим с техния примитивен вкус. Трябва да ги приобщаваме към културните ценности.

Да се твори изкуство е трудно. Нужна е предварителна подготовка на хората, които ще участвуват в творческия процес.

Наред с икономиката и културата върви напред. Нови, по-високи изисквания, нови и все по-сложни художествени задачи за решаване стоят пред нас. Трябва да се твори с темпа на съвремието. А пред нас често се изправя бариерата на остарелите разбирания. Щом се покаже нещо ново, смята се, че това е или „изсилване“, или не е хубаво. Не го разбират. Публиката трябва да се възпитава.

Георги КАЛИМЕРОВ: Но трябва да се съобразяваме с културния уровен на публиката. Постепенно да я довеждаме до новото, до висохохудожественото.

Петър КАРАГЕОРГИЕВ: Точно така. При подбора на репертоара ние се съобразяваме с културното равнище на слушателите. Никога не поднасяме под нивото на аудиторията, а винаги — малко над нивото.

Ръководителите на самодейните колективи са „дефицитни“. Малко са специалистите на културното поприще. Нужни са местни, заинтересовани кадри. Без квалифицирани художествени ръководители нищо не може да се направи. Ние нямаме право да поднасяме на сцената „махленско изкуство“. Много е важно отношението между ръководители, изпълнители и публика. Засега публиката е пасивен елемент. Тя трябва да бъде активен фактор. Безусловно трябва да се започне от училището. Учениците не получават елементарна подготовка и вкус за разбиране.

Георги КАЛИМЕРОВ: ... на красотата.

Петър КАРАГЕОРГИЕВ: Да, на красотата! Трябва да се обърне по-голямо внимание на естетическото възпитание. Културното развитие подпомага и техническото развитие.

Георги КАЛИМЕРОВ: Изкуството развива фантазията, а тя е нужна и в техниката.

Петър КАРАГЕОРГИЕВ. В нашия град няма достатъчно зали за концерти, помещения за репетиции. Сградата на читалището е неудобна. Нейните зали не са адресирани за какво са предназначени. Нужна е една надстройка над читалището. Това няма да загрози града, а ще задоволи една крещяща нужда. Сега в читалището се водят над двадесет дейности, а има само три салона и няколко стаи в Детската музикална школа. Малко е жизненото пространство, а всички репетират: оперетата, детският струнен оркестър, духовият оркестър, кукленият театър, кръжокът по художествено слово...

Наближава Третият републикански фестивал на художествената самодейност. Изискванията са големи. Трябват материални условия. Трябват специалисти. Похвално е доброто желание на ръководителите на града да помагат на художествената самодейност. Но само желание не стига. Трябва конкретна помощ. И друго. Всички самодейци работят по осем часа на ден в различните предприятия и учреждения. Те отделят от почивката си за самодейността, а техният труд не е оценен достатъчно.

Георги КАЛИМЕРОВ: Другарю Карагеоргиев, вие казахте, че преди известно време е имало по-голям културен живот в Силистра. В какво се е изразявал той? По-талантливи хора ли е имало?

Петър КАРАГЕОРГИЕВ. Сега имаме повече културни прояви, но сега ни гостуват художествени колективи от други окръзи и от столицата. Навремето, преди двадесетина години, самодейните колективи задоволяваха изцяло културните нужди на града — хорови и оркестрови концерти, оперетни и театрални спектакли и пр. Сега имаме радио, телевизия... критерият е по-висок. Сегашните художествени постижения на самодейците са по-високи, но не са достатъчни да задоволят съвременните изисквания.

Стоян ЛАЗАРОВ: Обществените прояви на колективите са малко. Много форми на художествена самодейност, много репетиции, а малко прояви.

ГЕОРГИ КАЛИМЕРОВ

Да не изоставаме от ритъма на времето

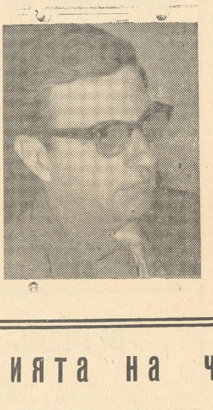

Аз ще бъда съвсем кратък.

Стоян ЛАЗАРОВ: Не поставяйте пиеси от местни автори...

Георги КАЛИМЕРОВ: Местните автори трябва да се играят. Ние сме длъжни да работим с тях, дори и с цената на известен компромис. Това е едно от задълженията на театъра.

Искам конкретно да отговоря на Карагеоргиев — спадане броя на зрителите няма. В това отношение ние се приближаваме до нивото на държавния театър.

Тази година сме благодарни на редакцията, че ни оказва по-голямо внимание от друг път. Но добре е авторите на рецензии да се запознават и с пиесите. Какво стана с последната постановка? Много от слабостите на пиесата се стовариха на наш гръб. В Силистра ние сме лишени от театрални капацитети, които да ни оказват пълноценна квалифицирана помощ. А досега от София са ни посетили само двама души. Само от техните оценки по-добре можем да разберем докъде сме стигнали.

След киното ние имаме най-много зрители. Сега посещаваме около 40 селища с всяка пиеса и с това спомагаме за възприсмане на театралното изкуство.

Какви са плановете ни за 1968 година?

Надяваме се, че най-после ще се изпълнят обещанията за създаване на държавен театър. Градът и окръгът имат нужда от него.

През идната година ще се състои прегледът на театрите от Северна България от нашия ранг. Той ще се проведе в Търговище и ще бъде посветен на 25-годишнината от социалистическата революция в България. Пред нас се поставят много големи изисквания.

Нашата първа постановка през новата година ще бъде „Вампир“. А след това се ориентираме към две пиеси на П. Панев.

Струва ми се, че е ненормално явление сега Силистра да има само един салон, салона на театъра. В него се провеждат поредица от мероприятия. Това от една страна спъва работата на колектива ни, от друга страна липсва каквато и да е сцена, на която да репетират и много самодейни състави. За това е необходимо колкото се може по-скоро да завърши ремонтът на салона на профсъюзите, за да се облекчи и работата на театъра.

За публиката на Силистра. В града има много млади хора, но някои от тях са с ограничени разбирания. Те преди всичко се увличат от естрадното изкуство. Това е тревожно явление. Младежта не може да разчита само на естрадната музика, за да попълни своята култура, своето възпитание. И ако тази младеж разбира Бетовен и Чайковски, ще може да разбира Шарл Азнавур и Адамо...

Въпросът има и още една страна — младежта не се занимава с въпросите на художествената самодейност. Вярна е тази констатация в излезлите наскоро документи за комсомолската работа. Където има самодейни колективи, с тях се занимават административното, партийното, профсъюзното ръководства, но не и Комсомолът.

Пред нас стои за разрешение въпросът за привличането на младежта в салона на театъра. Имаме млади зрители, но те са преди всичко ученици. Тук трябва да потърсим вината и у себе си. Досега, от съществуването на театъра на полупрофесионални начала, ние не сме поставили нито една пиеса с определена младежка тематика.

Мисля, че като културни работници ние позакъсняваме малко, не можем да напипаме ритъма на нашето време. По този въпрос Карагеоргиев също намекна нещо. Нашето време има свои изисквания, свои форми на дейност, които като че ли ние не можем да напипаме добре. А това несъмнено дава отражение върху естетическото възпитание, върху нашата работа.

СТОЯН ЛАЗАРОВ

Изискванията на читателите растат

Нашата библиотека съществува от 1870 година. Тук-там се прокрадва мнение, че преди библиотеката е работила по-добре. Обикновено това „преди“ не се уточнява. За да не бъда голословен, ще ви кажа, че от 9. IX. 1944 година досега библиотеката е увеличила книгораздаването 170 пъти. Читателите тогава са били предимно ученици, а сега болшинството от нашите читатели са работници, специалисти, служители. През 1967 година 30 на сто от раздадената литература е научна. Това, разбира се, не е таванът. Една от главните ни цели сега е книгата да заеме своето заслужено място в бита на работника. Открихме филиали на библиотеката в седем предприятия. Филиалът ни в ДИП „Липа“ раздава няколко пъти повече книги, отколкото библиотеката на самото предприятие.

Тревожен въпрос за нас е текучеството на библиотекарите. Идват, понаучат особеностите на работата и си заминават. Къде е причината? Досега няма случай Градският съвет да е осигурил квартира на библиотекар.

За информация ще спомена, че в библиотеката има над 400 заглавия вестници и списания. Книги, липсващи в библиотеката, могат да се изискат по пътя на обмена от други библиотеки в страната и в чужбина. Има справочен отдел, който е в състояние да даде отговор на всеки въпрос, свързан с книгите. Беше създаден нов отдел — краезнание. Подготвени са няколко хиляди фиша по въпросите на краезнанието. За интересуващите се от музиката сме събрали доста нотна литература. Събрани са и много плочи. Ще бъде открит музикален отдел, където всеки ще може да ползува музикална литература, да прослуша плоча. Обаче за този отдел, засега няма помещение. На сесия на ОНС от 17 юни 1965 година беше взето решение за разширяване на библиотеката. Но досега това не е станало.

Иван ДИМИТРОВ: Какви културно-масови прояви се провеждат в библиотеката?

Стоян ЛАЗАРОВ: Нашите читатели не искат вече обсъждане на книга без присъствието на автора. Преди известно време проведохме литературна вечер в чест на Йордан Йовков. Дойдоха само 20—30 души. А когато обсъждахме книгата на Борис Недялков „Майорът от СС“ и „Добруджа в бой за свобода“ на Иван Георгиев, салонът беше препълнен и на двете обсъждания. Тогава присъствуваха и авторите.

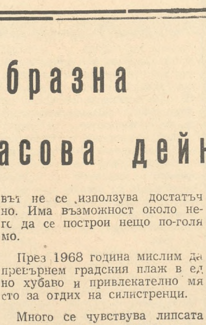

Делът на ГК на Комсомола в организирането на културните мероприятия в града е доста малък. Малък е и броят на читателите-младежи.

Когато приемаме план за съвместна инициатива между читалището и Комсомола, присъствува представител на Комсомола и толкова. По-нататък той не се интересува от осъществяването на инициативата.

Един друг въпрос. Правихме анкета за предпочитанията на читателите. Болшинството искат приключенска литература.

Георги КАЛИМЕРОВ: Ние не винаги знаем какво искат хората...

Стоян ЛАЗАРОВ: Но ето факт...

ИВАН ДИМИТРОВ

За по-богата и разнообразна културно-масова дейност

Нашето предприятие е съвсем младо. Задачите му: разнобразяване културния отдих на трудещите се и изграждане на материална база.

Ние не можем да работим сами, без съдействието на други те институти...

Георги КАЛИМЕРОВ: Тези институти са театърът, читалището, профсъюзите.

Иван ДИМИТРОВ:

През миналата година съвместно с тези институти бяха организирани много мероприятия, от които и 2-3 с общоградски характер.

За 1968 година предвиждаме повече прояви. Още отсега търсим институтите, с които ще ги провеждаме. И... разчитаме на успех.

Наше задължение е украсата на града. Имаме добре уредено ателие. Но време е в ръцете на нашето предприятие да премине цялата украса на града. Има още много ръководители, които прибягват към други художници. Наскоро на свое заседание Изпълкомът на ГНС взе някои конкретни решения за окончателното разрешаване на този въпрос.

Какво очакваме от 1968 година? Преди всичко създаването на добра материална база, обекти за отдих. Много пъти вече се поставя въпросът за „Памук кулак“ — да се излезе най-сетне от този апендисит. Пътят до местността сега се работи. Ще се строи нещо, но това е все още въпрос на бъдещето. За тази година в „Памук кулак“ на трудещите се ние не ще можем да предложим нищо ново. Има предложение за благоустрояването на местността около язовира и, струва ни се, там може да се направи твърде много. Островът Чай тепе засега изобщо не можем да използуваме. Много трудно стои въпросът с извозването на хората. 56 стотинки за превоз ни се струват твърде много. Изобщо Дунавът не се използува достатъчно. Има възможност около него да се построи нещо по-голямо.

През 1968 година мислим да превърнем градския плаж в едно хубаво и привлекателно място за отдих на силистренци.

Много се чувствува липсата на летен театър в нашия окръжен град. Наличието на естрада засега не отменя нуждата от летен театър. Нямаме и хубава естрада в парка. Паркът разраства, урежда се добре. Но наличната дървена естрада вече е съвсем неподходяща.

Искаме да превърнем детския кът в един благоустроен и модерен кът не само за деца, но и за възрастни. Досега за него бе направено много. Но целта ни е да го благоустроим по-добре. Вече е определено и място за летен куклен театър, който през тази година трябва да бъде построен.

Много наши желания, много искания изредих досега. Но така виждаме нашата работа през тази година. И все пак трябва да продължа пак за нашите планове. Искаме да уредим и една хубава пързалка за летни кънки, която през зимата да се замразява. На децата трябва да осигурим повече места за отдих и развлечения.

Мисля, че ненапълно се използува младежкият салон в Силистра през летния сезон и това е само по вина на ГК на Комсомола.

Очакваме от 1968 година много неща. Вярваме, че много от тях ще съумеем да осъществим, макар че възможностите на града ни не са много големи.

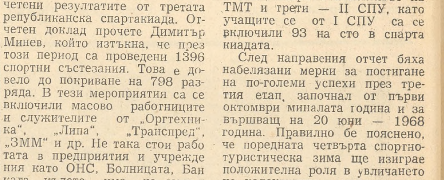

Пленум на дружество „Доростол“

Неотдавна физкултурното дружество „Доростол“ организира пленум, на който бяха отчетени резултатите от третата републиканска спартакиада. Отчетен доклад прочете Димитър Минев, който изтъкна, че през този период са проведени 1396 спортни състезания. Това е довело до покриване на 798 разряда. В тези мероприятия са се включили масово работниците и служителите от „Оргтехника“, „Липа“, „Транспред“, „ЗММ“ и др. Не така стои работата в предприятия и учреждения като ОНС, Болницата, Банката, където има не малък брой служители, а не са отбелязани никакви състезания. Беше дадена положителна оценка на работата на физкултурния колектив на „Транспред“, който доскоро не живееше почти никакъв спортен живот. Остра критика бе отправена към колектива на ДМЗ „Стомана“ — колектив, който години наред е заемал първото място във всички състезания. За непровелите се редица вътрешни първенства определена вина имат ръководителите на физкултурния колектив, но и от дружеството не са набелязали никакви конкретни мерки и не са оказали помощ.

На провелия се пленум бяха обявени и колективите, класирали се на първо място в този етап на спартакиадата. Това са колективите на „Оргтехника“, „Електрометал“, „Стомана“ и др. От ученическите колективи на първо място е колективът на I СПУ, втори е колективът на ТМТ и трети — II СПУ, като учащите се от I СПУ са се включили 93 на сто в спартакиадата.

След направения отчет бяха набелязани мерки за постигане на по-големи успехи през третия етап, започнал от първи октомври миналата година и завършващ на 20 юни — 1968 година. Правилно бе пояснено, че поредната четвърта спортно-туристическа зима ще изиграе положителна роля в увличането на колективите в масови спортни занимания.

В разискванията се подчерта, че агитацията и разгласата на спортните събития е била слаба. В изказванията се засегна едно от болните места за града — липсата на спортни площадки за децата.

Накрая другарят Пенчо Ахилев подробно разясни задачите, които стоят пред дружеството през третия етап на спартакиадата. Бяха приети единодушно проекторешения за построяване с подръчни материални средства и доброволен труд на спортни площадки. Предвидено бе да се проведе и пленум, който да вникне по-задълбочено в работата на ученическите и пионерските спортни колективи.

Георги РАЙЧЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 2 (1319) | Събота, 6 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ОТ НАЧАЛОТО НА ГОДИНАТА — НОВИ ТРУДОВИ УСПЕХИ!

За два дни — 65 бюфета

В трудовата надпревара за по-достойно отпразнуване на юбилея на съветската власт колективът на ДИП „Липа" през миналата година достигна забележителни успехи в подобрението организацията на труда и механизирането на много производствени операции. Повишена бе производителността на труда и съответно — преизпълнен планът.

Преди настъпване на третата година от петилетката ръководството на предприятието положи големи усилия новият план да стане достояние на всеки работник от колектива.

През първите работни дни на настоящата година всички се явиха на работните си места в определеното време. Работата в смените протече при небивал ентусиазъм. В монтажната бригада с ръководител Димитър Трифонов бяха предадени за сглобка първите 65 броя бюфети модел 1290. Предадени бяха и първите нощни шкафчета от тазгодишното производство.

Висок е темпът на работа и в подготвителните бригади, където са преизпълнени дневните графици.

Проявеният трудов ентусиазъм от колектива на ДИП „Липа" през първите работни дни вдъхва вяра, че и през 1968 година ще бъде изпълнена с успех набелязаната програма.

Петър ПЕТРОВ

С НОВИ СИЛИ

С настъпването на третата година от петилетката пред колектива на завод „Оргтехника" се поставят нови по-отговорни задачи — трябва да се усвои производството на сметачна машина с пишещо устройство „Елка—25". Тези дни последните приготовления за нейното серийно производство завършват. През месец януари ще бъдат произведени 50 броя от този образец висококачествени калкулатори.

Ще се продължи производството и на електронния калкулатор „Елка—22", който ще бъде и основата на годишната програма през 1968 година.

Проникнати от чувството за отговорност пред изискванията на времето, работниците и служителите се явиха до един на своите работни места. Колективът от цеха за монтаж на електронните калкулатори през първите два дни монтира 60 броя „Елка—22", това е добър старт през първите дни на годината.

По новому работят и всички останали помощни цехове и отделения, в които се изработват детайли за електронните калкулатори. Особено се отличи шлосерната бригада с отговорник Марин Митев. С не по-малък жар работят и труженичките от пресовия цех и галваничното отделение.

На всички работници от завода са разяснени задачите за настоящата година още до настъпването ѝ. Изработени са ежедневни графици, води се отчетност за извършената работа от всяка смяна. Бригадите работят по ежедневен график.

Трудовият ентусиазъм и спазването на трудовата дисциплина от първите дни на годината дадоха добри резултати — работата във всички цехове, отделения и бригади протече нормално и ежедневните графици бяха преизпълнени.

Темпът и ритмичността, с които започнаха работа работниците и специалистите от завод „Оргтехника", ни карат да вярваме, че поставените задачи пред колектива на това предприятие — за изработване на висококачествена и евтина продукция за международния пазар през третата година на петилетката — ще бъдат изпълнени.

Тома МАРИНОВ

Прелом в работата

През изтеклата година колективът на кравефермата в с. Голеш полагаше големи усилия за изпълнението на годишния план за млеконадоя. Но поради редица субективни и обективни причини не можа да изпълни своята цел. Това тревожеше управителния съвет на стопанството, който реши да изучи опита на добрите кооперативи в това отношение и да го приложи в практиката. Бяха изпратени специалисти в челните стопанства на окръга. Те се убедиха, че двусменната организация на работа ще изиграе голяма роля за повишаване продукцията във фермата.

Затова кооперативното ръководство реши още от първия ден на новата година да приложи двусменната работа в говедовъдството. Това даде възможност във фермата да постъпят на работа 7 млади енергични доячки. Новият начин на работа даде възможност животновъдите да полагат много по-добри грижи за поверените им крави и по-рационално да използуват работното време.

Наред с това кооперативното ръководство положи много грижи за подобряване на фуражната база. Осигури обработка на грубите фуражи. Всичко това се отрази върху подобряване на работата във фермата. То личи най-добре от данните за млеконадоя в първите дни на тази година. Докато през декември се получаваха около 1 900 л мляко на ден, сега се получават по повече от 2 200 л. Добити са вече първите 9 т за тази година.

Атанас ПАНАЙОТОВ

С преизпълнени планове

Радостни изпратиха старата година овцевъдите от с. Ножарево. За пръв път те изпълниха годишния си план 190 на сто. Само от продадената на държавата вълна постигнаха 2 000 лв. печалба. Във фермата бяха надоени 4 т мляко повече. Преизпълнен бе и планът за агнешкото месо.

С всеки изминат ден от новата година оживлението сред стадата се увеличава. Нараства броят на малките агънца. Изгледите за нови успехи са налице. За малките животни са създадени много добри условия. Осигурен им е необходимият фураж.

Във фермата е въведено непрекъснато дежурство. Бригадирът Расим Шукриев бди за правилния ход на агнилната кампания. Всички се стремят да ограничат колкото се може повече смъртността, да създадат най-подходящи условия за развитие на малките животни.

Ахмед ДЕМИРОВ

Успехът е в постоянството

Колективът на РТС — Тутракан се труди добре през втората година на петилетката и преизпълни годишната си програма. Добри постижения завоюва и в изпълнението на предвидената производителност на труда, която значително изпреварва ръста на средната работна заплата. Преизпълнен е планът за мека оран, а предвидената печалба за годината бе изпълнена 180 на сто.

За добрите постижения на този дружен колектив има дял и ръководството на предприятието, което още от началото на годината поведе правилно работата, разяснявайки плана по цехове на всеки работник, на всеки специалист.

С усърдие и ентусиазъм се трудиха през цялата година тенекеджийските бригади на Борис Хаджиев и Петър Георгиев, както и стругарските бригади на Иван Петков и Борис Дуйков, които изпълниха трудовите си норми ежемесечно 120 на сто. Не остана назад и монтьорската бригада с бригадир Ангел Илиев.

Добрите традиции — навременно уясняване на задачите, предварително разработване на ежедневни графици и спазването им през цялата година — залегнаха и през третата година на петилетката. За това свидетелствуват първите работни дни на настоящата година, които протекоха при пълна готовност, без отсъствия и по предвидения график.

Стоянка БОЕВСКА
(наш кореспондент)

НАЙ-ВЕЛИКИЯТ ПРИМЕР

> **„Да любим нашата Родина, да бъдем предани на нея, да работим неуморно за нейното изграждане и всестранно процъфтяване, за нейното по-скорошно развитие към новия, справедливия и щастлив социалистически строй. Това ни задължава великата памет на Христо Ботев..."**
>
> **Г. ДИМИТРОВ**

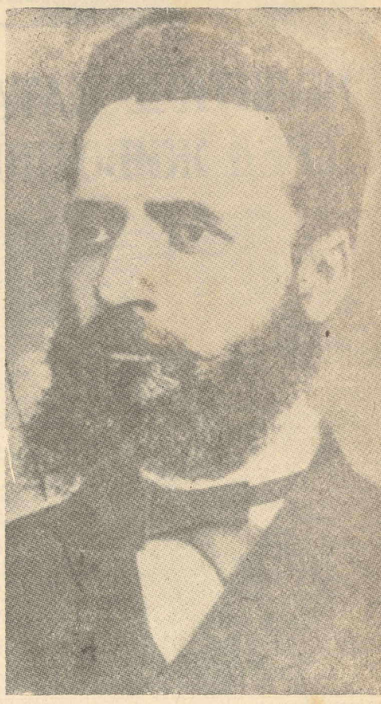

ВСЯКА година на 6 януари по една своя свята традиция нашият народ отбелязва с чувство на безпределна любов и голяма признателност рождения ден на великия поет и революционер Христо Ботев. Днес се навършват 119 години от рождението на този горд и величав българин, който вечно живее в паметта ни с чутовния си подвиг, извършен в името на свободата, щастието и прогреса на българския народ.

Мнозина се питат какъв е Ботев. Трудно е да се отговори изведнъж. За нас той е знаме, пример на всевечно вдъхновение. Безстрашен революционер. Патриот. Интернационалист. Ненадминат майстор на поетичното слово, страстен журналист. Човек с безкрайна обич към делото, на което бе посветил целият си живот.

Името му се превърна в легенда, в символ на титаническия устрем на българина към свободолюбие и братство с всички народи. Завеща ни вечна дружба с великия руски народ. Завеща ни горещата си любов към народа и лютата омраза към неговите врагове и потисници. Сля своята съдба със съдбата на Отечеството.

Загина със смъртта на храбрите и най-смелите. Но...

„Тоз, който падне
в бой за свобода,
той не умира: него жалеят
земя и небо, звяр и природа,
и певци песни за него пеят..."

Стиховете му станаха песни. С тях умираха борците в лютите битки с враговете. Пееше ги и ще ги пее целият народ. Защото те са пропити с дълбок хуманизъм, с искрено човеколюбие. Защото разкриват революционната борба, в която е истинският смисъл на живота, която носи свободата и величието на един народ.

Чествувайки годишнината от рождението на Ботев, още един път отбелязваме неговия пример на вярно и всеотдайно служене на интересите на Родината и народа, на подвига му, обезсмъртил името му. Той е наше знаме, наше вдъхновение в борбата за построяването на радостното настояще и светлото ни бъдеще.

Нека нашите победни успехи славят неговото дело!

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

ПРЕЗ НОВАТА ГОДИНА на медицинските работници от Родилно отделение на Окръжната болница им потръгна на момчета. Рано сутринта, в 4 часа на 1 януари, се роди първият гражданин от окръга през 1968 година — Живко Стефанов Ненов, син на Тонка Денкова, от промкомбинат „Камъшит" и Стефан Денков от Завода за металорежещи машини. До 4 януари мъжкият пол при новородените имаше превес — 6:3. През нощта срещу 5 януари обаче се родиха пет момичета и на сутринта общият брой на момичетата стана 8 от всичко 14 деца.

* * *

ДЯДО МРАЗ не можа да пристигне с шейна поради това, че нямаше сняг. След Нова година обаче зимата напомни за своето съществуване и покри земята с пухава снежна покривка, дебела 8 см. Най-ниската температура достига до минус 4 градуса, а през деня се приближава до нулата. Влошаване на времето засега не се очаква.

* * *

Днес от 8 часа в салона на Окръжния народен съвет ще се състои заключителният етап на теоретичната конференция, организирана от ГК на БКП — Силистра. Доклад за проблемността на партийната работа ще изнесе главният редактор на списание „Партиен живот" — Петко Русев.

* * *

НА 4 ЯНУАРИ т. г. в Окръжния комитет на Партията се състоя съвещание на разширения състав на Окръжния организационен комитет по подготовката и провеждането на третия етап от Третия републикански фестивал и спартакиада. Съвещанието бе ръководено от секретаря на Окръжния комитет на БКП и председател на организационния комитет Христофор Иванов. Докладваха заместник-председателят на Окръжния съвет за изкуство и култура Добрин Кузманов и председателят на Окръжния съвет на БСФС Кънчо Иванов.

Освен тези въпроси, съвещанието обсъди и подготовката за чествуването на 90-годишнината от освобождаването на Силистра от отоманско иго на 10 февруари.

* * *

АВТОБУСИТЕ на ДАП — пътнически превоз, се движат по всички посоки. Заслуга за това имат дежурните кантонери и други служители от Окръжно пътно управление, които всяка сутрин в 4 часа проверяват наклонените места по шосетата и при заледяване ги посипват с пясък и сгур.

* * *

ВЧЕРА в спортната зала „Манежа" в Силистра започна окръжен пионерски турнир по баскетбол. Състезанията ще продължат до 7 януари.

* * *

ПРЕЗ СЛЕДВАЩАТА СЕДМИЦА в Силистра ще се прожектират следните филми: кино „Москва" — „Ел Греко", кино „Доростол" — „Откраднатият цепелин" и „Летящият диск".

РЕЗЕРВ ЗА ПОЛУЧАВАНЕ НА ПОВЕЧЕ МЕСО

С всяка изминала година кооперативните стопанства от окръга увеличават производството на животинска продукция. Това създава възможност за ритмичното изкупуване на договораните количества мляко, месо, яйца и вълна. За обезпечаване на тази ритмичност особено значение придобива новата технология на хранене и отглеждане на селскостопанските животни и птици.

За да се изпълни планът за месото който само през следващата година нараства с 800 тона в кланично тегло, кооперативните стопанства от окръга неминуемо трябва най-рационално да използуват всички резерви, които позволяват рязко увеличение на живото тегло на отделните видове и категории селскостопански животни. При това угоеното животно дава далеч по-качествено, висококалорично месо. Особено ценни в това отношение са методите на интензивно угояване на животните със стартерни смески.

Твърде известно на всички ръководители, специалисти и овцевъди е ранното отбиване и интензивното угояване на агнетата със стартерни и финишни смески. По този метод през изтеклата година бяха угоени 49 260 агнета в кооперативните стопанства на окръга. Благодарение на това ТКЗС предадоха 334 тона агнешко месо повече, отколкото през 1966 година. Всяко младо животно е продадено средно с 4 кг по-голямо ж. тегло. През 1968 година се предвижда да бъдат угоени над 55 000 агнета, които да се предадат с живо тегло над 25 кг.

Добри резултати от ранното отбиване на агнетата и интензивното им угояване през миналата година получи ТКЗС — Нова Черна. Тук бяха отбити 825 агнета на 40-дневна възраст, при живо тегло 14 кг. Те бяха продадени на 88-дневна възраст на 29 кг средно живо тегло. Среднодневният прираст тук достигна 310 грама, при себестойност 0,61 лв. за кг. Стопанството продаде на държавата 5 тона месо повече от планираното. В ТКЗС — Иширково отбитите 2 215 агнета бяха продадени по 24 кг средно живо тегло. Овцевъдите от ТКЗС — Срацимир угоиха 1 600 агнета, като постигнаха 290 грама среднодневен прираст.

Резултатите можеха да бъдат още по-големи и икономическият ефект далеч по-задоволителен, ако не бяха допуснати някои организационни слабости и отклонения от нормалните изисквания за осъществяването на това мероприятие. Така например в ТКЗС — Срацимир, Нова Черна, Иширково, Белица, Айдемир и други стопанства отбиването на агнетата стана на 40 дни, с живо тегло 12 кг, вместо на 30-35-я ден, при живо тегло 10 кг. Това удължи бозайния период за сметка на дойния и намали количеството на овчето мляко. Късно подготвиха помещенията и отделиха агнетата за угояване ТКЗС — Паисиево, Ситово, Попина, Секулово, М. Преславец, Зафирово и др.

Всичко това даде отражение върху резултатите. Получиха се и смущения в ритмичното задоволяване на стопанствата със стартерни смески, а финишните се произведоха късно, и то в твърде недостатъчни количества.

За избягване на допуснатите грешки и недостатъци при провеждане на това важно мероприятие ръководителите на стопанствата и специалистите незабавно трябва да осигурят необходимите помещения за настаняване на отбитите агнета, обзаведени с хранилки за смеските и сеното, с поилки за поставяне на чиста вода.

Агнетата, предназначени за клане, трябва да бъдат подхранвани със стартерни смески за приучаване още от осмия до десетия ден след раждането. Отбиването им трябва да стане на 30-35-я ден при живо тегло 10 кг. В групи от 150-200, според капацитета на помещенията, те се отглеждат от един животновъд. Храненето им със стартерни смески продължава около един месец след отбиването. Към края на угоителния период животните се хранят с финишни смески. В дажбата им се включва и сено. В помещенията трябва да има винаги на разположение прясна вода.

При този начин на отглеждане агнетата достигат живо тегло 25-30 кг със среднодневен прираст от 250 до 400 грама. Икономическият ефект идва от евтиния прираст и надоеното в повече овче мляко.

Агнилната кампания в окръга е в своя разгар. Необходимо е веднага да се организира получаването на смеските. Новородените агнета трябва да се приучат с тях. Само с добре организираното им угояване ще може да се изпълни планът за договорираното с държавата агнешко месо, което през 1968 година достига 800 тона кланично тегло.

Момчето с много братя и сестри

— Ние не се съмняваме, че в родната казарма вие ще станете смели защитници на социалистическата нѝ родина — говореше един строен млад майор пред новобранците, събрани в Младежкия клуб в Силистра.

Остриганите момчета го слушаха с трепетно вълнение. След приветственото слово на Христофор Вълчанов от ОК на Комсомола новобранците трябваше да чакат автобуса пред клуба.

Последни мигове, последни разговори с близките. Майките дават последните заръки. Около всеки новобранец се оформя групичка изпращачи. Около едно момче — средно на ръст, с живи, весели очи — групичката беше най-голяма. „Колко много братчета и сестричета има това момче?" — би се учудил всеки, който ги видеше. Аз също се учудих, но само в първия момент. След кратко усилие на паметта аз си спомних къде съм срещал тази винаги малко иронична усмивка. Та това е Кольо! Кольо от Пожарево — моето село.

Къщата на стария учител Гицов, бащата на Кольо, е близо до Дунава. Всеки в селото знае тази къща, защото може да се каже, че учителят Гицов е научил цялото село да чете и пише. Преди десетина години, когато почина майка му, Кольо за първи път се раздели с бащиния си дом. Заедно със сестричката си Николинка (Кольо и Николинка са близнаци) постъпват в Дом „Дочо Михайлов". Топлотата и загрижеността на учителите и възпитателите в Дома им връщат онова, което им е отнел животът.

— Кольо беше любимец на всички! — заговори ми възпитателката Йорданка Жекова, докато чакахме нашия фоторепортер. — След като завърши при нас седми клас, той постъпи в МТУ — Средище, но не ни забрави. През ваканциите ни идваше на гости. После започна работа като тракторист в Тутракан. И сега, преди да замине войник, той ни се обади. Ние го подготвихме за казармата така, както всяка майка подготвя сина си. Но не е въпросът в подаръците — във вещите. Ние се радваме, че той ни обича, че не ни забравя... Уверени сме, Кольо ще бъде добър боец...

Беше излишно да отправяме към Кольо дежурните журналистически въпроси: „Какво изпитвате в миговете, преди да сте встъпили в редовете на Народната армия?", „Ще съумеете ли да опазите честта на пагона?", и пр. Ние си поговорихме за съвсем обикновени неща, както си говорят двама земляци.

Докато разговаряхме, фоторепортерът дойде. Изпращачите на Кольо се наредиха за снимка. Възпитателката Жекова посреса малко разрошените от вятъра момичета.

— Другарко, срешете и нас! — обадиха се и други.

След малко всички бяха готови за снимка. Кольо застана сред своите малки изпращачи, които той обичаше и които го обичаха като истински братчета и сестричета.

Симеон ПЕТРОВ

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

партиен живот

ПОЛИТИЧЕСКАТА РАБОТА СРЕД ЖИВОТНОВЪДИТЕ

Клубовете на животновъда са център, където се провежда партийно-политическата работа сред животновъдите на кооперативното стопанство в гр. Тутракан. Във всички производствени участъци, с изключение на участъка в с. Търновци, клубовете са обзаведени със столове, радиоапарати, нагледни материали, договори за съревнование между отделните ферми и животновъди. В тях се провеждат занятията на селскостопанската просвета, събранията за отчитане съревнованието за месеца и др.

Както през другите месеци на годината, така и през зимата, партийните организации отделят повече внимание на съревнованието и движението за комунистически труд в животновъдството. Най-добре работи клубът на животновъда в село Антимово. Там редовно се изнасят беседи по въпросите на храненето и гледането на животните, хигиената, борбата с болестите и т. н. Съревнованието в с. Антимово се отчита често и на първенците се връчват преходни червени флагчета и парични награди.

Партийната група с отговорник Петър Вълчев от с. Дунавец на събрание на групата направи анализ за готовността на овчарите по отглеждането на малките агнета. На челно място в съревнованието са комунистите овчари Вълчо Иванов и Стойко Маринов. Трудно би се намерил човек, който да настигне и надмине комуниста Боню Петков като свиневъд. За постигнатите успехи неотдавна той беше награден с голяма правителствена награда — „Народен орден на труда"— сребърен.

В последно време добре работи и клубът на животновъда в с. Пожарево, който се оглавява от младия комунист-животновъд Петър Янков. Клубът стана средище и любимо място на животновъдите от селото. В него има много вестници и списания, чрез които се изучава опитът на животновъдите-първенци в страната.

В Тутракан е изграден един от най-добрите в материално отношение клуб на животновъда. Негов отговорник е специалистката Василка Пешмишева. Тук са поставени диаграми, лозунги за изпълнение на дадените обещания, план за работата на клуба, вестници и списания. Но кравефермата изостава с изпълнението на плановете. Една от причините е преди всичко голямото текучество на животновъдите и недостатъчната работа с тях от страна на партийното и стопанското ръководство. Съревнованието не се отчита редовно, не се раздават награди на първенците, а така също не се връчват и преходни флагчета. Недостатъчни са научните беседи сред животновъдите и то при наличието на голям брой специалисти.

Незадоволителна е работата на клубовете в с. Търновци. Животновъдите тук рядко се събират. Съревнованието не се води и не се отчита. За няколко месеца парични награди не са давани на първенците-животновъди във всички ферми от селото. Лошо е положението и в с. Царевдол. Партийният секретар и председателят на производствения съвет не се занимават с въпросите на животновъдството.

Друга форма за просветна работа в животновъдството през зимните месеци е селскостопанската просвета и по-конкретно зоотехническата просвета. За разлика от други години, тази година зоотехническата просвета се провежда с откъсване от производството. Изградени са 3 школи: по говедовъдство, свиневъдство и овцевъдство. След завършването на учебната програма с помощта на ГК на БКП ще се организира кинолектория, където всичко изучавано в школите ще може да се види нагледно от животновъдите, за да се приложи в практиката.

Все още има редица нерешени въпроси по работата на животновъдството при зимни условия. Въпросите за партийно-политическата работа са много и се налага бързо да се разрешат, за да се постигнат по-добри резултати в работата.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

Изучават историята на родния град

В чест на XI конгрес на Комсомола дружествените бюра на ДКМС при Окръжния и градския народен съвет поеха инициативата да изучат историята на своя роден град. Това съвпада и с подготовката за честуване на 1800-годишнината от обявяването на Силистра за град.

В лекторията бяха включени три лекции. Първата обхваща периода от създаването на Силистра до Руско-турската война от 1877 година. Тя беше изнесена от Стефка Ангелова, завеждаща отдел „Археология и възраждане" при Окръжния исторически музей. Лекторът Христо Манджуков говори за историята на Силистра от Освобождението до Девети септември. Първият секретар на ГК на Партията Георги Кардашев запозна комсомолците с настоящето и бъдещето на града.

В продължение на два и половина месеца любознателните комсомолци имаха възможността подробно да изучат историята на родния си град. Приключването на лекторията съвпадна с пленума на ГК на ДКМС по класово-партийното, патриотичното, военно-патриотичното и интернационалното възпитание.

С голям интерес беше посрещната всяка лекция. Ала най-голямо внимание беше проявено към тази за настоящето и бъдещето на града.

Павел ИЛИЕВ

Непристъпна за враговете

...Тревогата изведнъж раздвижи притихналата застава. Съседният граничен наряд е дал тревога — нарушител иска да премине границата и се е натъкнал на сигналните съоръжения. За по-малко от минута граничарите са готови и бързо се отправят към местата си. От момента на тревогата не е минало много време и очите на всички са отворени на четири. В близост до съседния пост са заели позиция замлящите ефрейтор Иван Иванов Иванов от Калипетрово и Васил Цонев Цонев от Силистра.

В желанието си да се отдалечи от опасния район, нарушителят се приближава към тях. Бавно, внимателно той се оглежда и като разбира, че пътят е чист, става и с всичка сила побягва към границата. Но два автоматни реда в краката му го карат да се просне на земята. За един миг граничарите са при него. „Стани!", „Горе ръцете!" И докато единият е опрял дулото в гърдите на бандита, другият прави обиска и прибира оръжието и документите. Така съобразителните момчета от нашия край заловиха един опитен нарушител на границата.

... Краят на лятото вече се усеща. Макар че Ахтопол е съвсем на юг и слънцето е все така горещо, всички бързат да не ги свари есента, неприбрали цялата реколта. Жени работят в един от блоковете, когато към тях се приближават двама непознати мъже. Те поискват вода, повеждат разговор и между другото питат как се казва тази местност наоколо. Жените им казват. Непознатите благодарят и се отдалечават. На известно разстояние те спират и започват да разглеждат нещо, сочейки с ръце. Жените веднага се досещат, че има нещо нечисто в тая работа и се обаждат в заставата.

Редник Липов и редник Димитър Николов Костадинов от Главиница се отправят бегом към района. Скоро те забелязват двамата, които се опитват да се укрият в едни храсталаци. Граничарите незабелязано припълзяват до тях, обграждат ги. И на онези не им остава нищо друго, освен да се предадат.

Нарушителите са отведени в заставата, а после по съответните места. За да отговарят за престъпленията си.

Николай РОМАНОВ

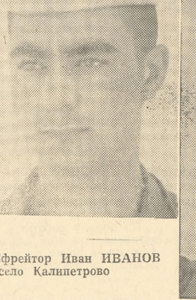

Ефрейтор Иван ИВАНОВ от село Калипетрово

Редник Васил ЦОНЕВ от Силистра

Редник Димитър КОСТАДИНОВ от Главиница

БИТОВА ВЕЧЕР

В дните пред Нова година общинският комитет на Отечествения фронт в с. Ситово организира и проведе битова вечер по случай 110-годишнината от основаването на първото женско дружество в България. Жените от селото няма да забравят скоро тази чудна вечер. Всяка идва със столче или стара битова възглавничка, облечена е в национална носия. Целият салон е подреден в битов стил — пъстри черги, върху тях софри, малки столчета, на софрите наредени пръстени паници, пълни с варена царевица, сушени плодове... Не липсва и специално подреден битов кът с ракла, миндер, котли с кобилица, стомни, хурка, дарак и прочие.

В такава обстановка започна вълнуващото тържество. Седнала на трикрако столче, председателката на общинската женкомисия Мария Кърова разказа за историята на женското движение в страната и окръга. След това всички запяха марша на жените. Присъствуващите останаха възхитени от пресъздадената сценка по „Изворът на Белоногата" от П. Р. Славейков.

Битовата вечер продължи до късно с песни и хора.

Деспа ПЛУГАРОВА

БЛАГОДАРНОСТ

Изминаха десетина дни откакто излязох от вътрешно отделение на болницата в Тутракан — бях там на лечение. С възхищение си спомням за целия медицински персонал — като се започне от лекарите, та до санитарките.

При един тежък случай заедно с лекарите от вътрешно отделение се притекоха на помощ и тези от хирургията. С голям труд спасиха болния и с това затрогнаха всички. Човек се чувствува горд, че е гражданин на страна, в която за здравето на народа се грижат такива доблестни медицински служители.

А. ВЕЛИКОВ

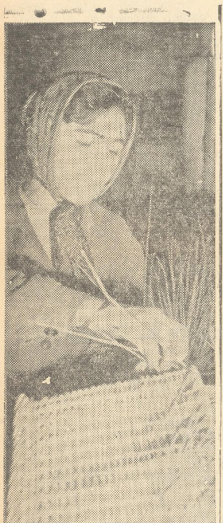

Всички работници от цех „Ракита" в Дулово ще ви кажат, че комсомолката Пембегюл Велиева е много работлива. Тя е винаги начело в съревнованието. Известна е със своето голямо трудолюбие и активната си комсомолска дейност.

НА СНИМКАТА: Комсомолката Пембегюл Велиева изплита поредната кошница.

ХУЛИГАНСТВОТО — ПОЗОРНО ЯВЛЕНИЕ ЗА НАШЕТО ОБЩЕСТВО

Хулиганството като вид престъпление е умишлена човешка проява (деяние), с която грубо се нарушава общественият ред и се демонстрира явно неуважение към социалистическото общество и неговите порядки. Ленин е характеризирал хулиганството като зараза, язва, чума, оставена по наследство от капитализма, и нееднократно е указвал необходимостта с него да се води безпощадна борба.

Хулиганството е спътник на пиянството, защото в пияно състояние моралните задръжки значително намаляват. Около 90 на сто от хулиганските прояви са извършени от пияни или от лица, употребили алкохол. По-голяма част от тези деяния се изразяват в грубо незачитане на установените порядки, нанасяне побой на невинни граждани, употреба на ругатни, псувни, в оскърбително отношение и държане към гражданите, органите на властта или на обществеността и др. на обществено място в присъствието на повече граждани и то предимно от млади хора. Така Христо Иванов, живущ на ул. „Вапцаров" № 49, и Симо Петров, живущ на ул. „Х. Димитър" № 19 в гр. Силистра — в пияно състояние нощем са влезли в частен дом, където са се представили за органи на МВР и нанесли побой на собственика на дома. Христо Манолов от Черковна и Иван Николов от с. Чернолик на 28 май миналата година посетили с. Цар Асен, където в пияно състояние в знак на „благодарност" за гостоприемството са започнали да буйствуват на площада, да псуват и нанасят побой на всеки срещнат в селото гражданин. Хулигански прояви извършиха още Паньо Панев от с. Срацимир, Стоил Александров, Лазар Фока, Георги Петров Иванов, Исмаил Феимов от гр. Тутракан. Подобни прояви има допускати и в с. Белица, Поройно, Дулово, Черковна, Средище и др. населени места на окръга.

Голяма част от хулиганските прояви стават в питейните заведения. Недобросъвестни отговорници на тези заведения и сервитьори, ръководейки се единствено от оборота, въпреки многократните предупреждения от органите на МВР, продължават да сервират напитки до напиване на граждани и едва когато пияното лице вдигне скандал, търсят съдействието на органите на Народната милиция. Симеон и Дянко Дянкови след напиване в пивницата на с. Богданци предизвикали побой и хвърляли различни предмети по отговорника на пивницата. Подобни прояви са допуснати в пивницата на с. Калугерене от Йордан Колев, в пивницата на с. Паисиево от Кольо Банчев, в кафе-сладкарницата на град Силистра от Ангел Манолов и други. Ангел Манолов е на 37 години, а досега е съден 11 пъти, от които 3-4 пъти за хулиганство в пияно състояние. Въпреки това, в което и питейно заведение да отиде Манолов, сервират му се алкохолни напитки без ограничение.

Това са прояви по чл. 283 от Наказателния кодекс, за които лицата са предадени на съд и осъдени. Много простъпки от подобен род са санкционирани по Указа за борба с дребното хулиганство.

Село Айдемир се нареди на второ място в окръга след Силистра по броя на хулиганските прояви. През миналата година там са констатирани към 10 хулигански прояви с участието на 18 лица. Някои от тях в това село се вършат и от лица от гр. Силистра, които често го посещават поради близостта му до града.

Така на 8 октомври 1967 година Георги Стоянов Георгиев (Делито), безделник и пияница, и Никола Йорданов Кулев, стругар в ТПК „Метал", след като са се почерпили в битовия ресторант — Силистра, решили да отидат на гости в с. Айдемир. Пристигнали с градския автобус към 20,00 часа, отбили се в ресторанта на селото. След като изпили две бутилки „зермут", започнали да се карат на управителя и да го обиждат. Кулев поканил девойка на масата, но като ги видяла пияни и засрамена от цинизмите им, тя избягала. Излизайки от ресторанта, те видели Стефан Караколев и другарката му да говорят. Стоянов, без да каже нещо, ударил една плесница по лицето на Караколев. Тогава граждани от селото се опитали да отведат нарушителя в съвета, но той упорито се съпротивлявал и нанасял удари на всеки около него. Откаран принудително в съвета, не разрешавал на дежурния Злати Куртев да съобщи по телефона на МВР, като измъкнал телефонната слушалка от ръцете му, счупил телефона и пр. Чрез пощенската станция другарите успяват да сигнализират органите на МВР. Благодарение активната намеса на Въльо Павлов, Тодор Пайряза, Злати Куртев и др. жители на селото, този самозабравил се тип бил обуздан. Дежурната кола на МВР е намерила Стоянов напълно обуздан, завързан с въжета.

За успешната борба срещу хулиганството е необходимо с помощта на трудещите се да се създаде обществена нетърпимост към тези позорни за нашето общество прояви и техните извършители. Решителна помощ могат да окажат общинските народни съвети и доброволните отряди на трудещите се, които са упълномощени по Указа за борба с дребното хулиганство да съставят актове за констатиране на хулигански прояви. Поне досега те малко се ползуват от предоставените им права.

Нужно е съдействието на цялата общественост, за да може бързо и своевременно да се предотвратят проявите от тоя род още в техния замисъл. Обществените организации и трудовите колективи трябва да разглеждат всяка хулиганска проява, допусната от техен член, и да отстраняват причините, способствуващи за вършене на хулигански прояви.

майор Руси СЛАВОВ,
заместник-началник на Окръжното управление на МВР

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

84

В единадесет часа вечерта, когато по шосето от Краков отстъпваха немските войски, на триста метра от тях на снежното поле в маскировъчни халати работеха Вихър, Аня, Тромпчински, Седой и неговите хора. Те дълбаеха замръзналата земя и я отмъкваха в бели чували в гората. Пробиваха си път през окървавената вкочанена, кафява, остра земя към онзи кабел, в който се намираше смъртта на Краков. Изкопът ставаше с всеки час по-широк и по-дълбок, а след това ръцете на Вихър усетиха бронирания кабел. Вихър легна на гръб и видя небето, а в небето, сред звездите, съвсем близо до себе си бледото лице на Аня.

— Всичко е в ред, момиче — каза той и заплака. — Тук е. Дайте заряда, братлета, ще взривяваме. Ето го кабела.

Ръцете на Седой трепереха, челюстта му играеше, той също плачеше и смъркаше с нос.

Лично и строго секретно от премиера И. В. Сталин до президента г-н Ф. Рузвелт

Днес, 15 януари, водих разговор с маршал Тедер и съпровождащите го генерали. Както ми се струва, получи се достатъчно пълна взаимна информация. От двете страни бяха дадени изчерпателни отговори на поставените въпроси. Трябва да кажа, че маршал Тедер прави най-благоприятно впечатление.

След четиридневни настъпателни операции на съветско-германския фронт сега имам възможност да Ви съобщя, че въпреки неблагоприятното време, настъплението на съветските войски се развива удовлетворително. Целият централен фронт, от Карпатите до Балтийско море, се намира в движение на запад. Макар че немците се съпротивляват отчаяно, все пак са принудени да отстъпват. Не се съмнявам, че на немците ще се наложи да разпръснат резервите си между двата фронта, в резултат на което ще бъдат принудени да се откажат от настъплението на западния фронт. Радвам се, че това обстоятелство ще облекчи положението на съюзните войски на запад и ще ускори подготовката на набелязаното от генерал Айзенхауер настъпление.

Що се отнася до съветските войски, то може да не се съмнявате, че те, въпреки съществуващите трудности, ще направят всичко възможно предприетият от тях удар върху немците да се окаже максимално ефективен.

15 януари 1945 година

Във форт Пастерник се раздаде телефонен звън от полевия щаб, напуснал Краков още вчера.

— Либенщайн — изкрещя шефът на гестапо, — вдигнете по дяволите този въшлив град, почти всички войски преминаха!

Либенщайн заповяда на есесовците от охраната:

— Запалете колите, заминаваме!

Той се приближи до голям черно-червен бутон и поемайки дълбоко въздух, го натисна. Приседна, очаквайки взрива. Взрив нямаше. Либенщайн отвори очи и бавно изпусна въздуха. И отново натисна бутона, и отново не последва взрив.

Телефонът иззвъня.

— Е?! — изкрещя шефът на гестапо. — Какво се протакате там?!

— Аз натиснах бутона. Няма взрив...

— Какво?! Полудяхте ли?!

— Господин бригаденфюрер...

— Вземете охраната, там имате сто човека от СС, и преминете по целия кабел! По целия! Ясно ли ви е?!

Лично и строго секретно послание от г-н Чърчил до маршал Сталин

Много съм Ви благодарен за Вашето послание и много се радвам ,че маршалът на авиацията Тедер Ви е произвел такова благоприятно впечатление.

От името на правителството на Негово Величество и от все сърце искам да Ви изразя нашата благодарност и да Ви поднеса поздравления по случай това гигантско настъпление, което почнахте на източния фронт.

Несъмнено сега са Ви известни плановете на генерал Айзенхауер и в каква степен тяхното осъществяване беше задържано от превантивното настъпление на Рундщедт. Уверен съм, че на всички наши фронтове се водят непрекъснати боеве. Британската 21-ва армейска група под командуването на фелдмаршал Монтгомери започна днес настъпление в района южно от Роермонд.

17 януари 1945 година

Реакцията на Хитлер на съобщението за стремителния пробив на руските войски на маршалите Жуков и Конев беше неочаквана. Това съобщение предадоха на фюрера по време на обеда — ако работите изискваха това, Хитлер прекъсваше обеда.

В миналото — Борман, обядващ с него сега, знаеше точно това — Хитлер непременно би скочил от масата и би се отправил в съседната стая, при военните. Но — и това беше главното, което порази Борман, — Хитлер само се наведе над чинията, един миг седя като замрял, а след това отмести вареното цвекло с лук и помоли:

— Много ми се иска кафе...

Интересна подробност: моето куче Блонди е също вегетарианец, наблюдавам го от доста дълго време. Изглежда това е разумно, щом като животните със своя инстинкт са дошли до това.

Когато поднесоха кафето, Хитлер отпи малка глътка и се усмихна едва:

— Помня, веднъж отидох в младежкия лагер „Арбайтсдинст". Заобиколиха ме бронзово лики, развити, прекрасно сложени млади хора. И си помислих: „Каква глупост се получава в нашето кино!" Продуцентите подбират за главните си роли кретени — набръчкани, гърбави, грозни мъже. Нима Германия е бедна на герои? Нима младите хора от този лагер не могат да станат звезди на екрана? Специфика на работата с актьора ли? Не зная по-голям абсурд от този претекст! Разбира се, ще бъде смел експеримент, ако в киното отидат самите герои, от живота — от фронта, от трудовите лагери, от машините. Тъй че, от критици ли се страхуват? Дайте на десет критика да напишат в десет вестника за едно и също нещо и ще решите, че всеки от тях е писал за нещо друго. Критиката е самоизразяване на хора,

(Следва)

ИЗ ОПИТА НА ПЪРВЕНЦИТЕ

Високите добиви от слънчогледа не са случайни

(Беседа с Никола ГЕОРГИЕВ — бригадир в ТКЗС — Калипетрово)

ГОДИНИ наред нашето стопанство е между първенците в окръга по високи добиви от слънчогледа. Тези успехи не са случайни. Те са резултат на систематната ни работа за подобряване агротехниката на тази култура, на упорития труд, вложен от полевъди и механизатори.

През миналата пролет в нашата бригада засяхме 1 756 дка от тази индустриална култура. Средният добив достигна 291 килограма, вместо планираните 220 кг от декар.

Още през есента подготвихме добре земята, на която извършихме дълбока оран. Рано през пролетта дискувахме двукратно площта. След това наторихме всеки декар средно с по 70 кг суперфосфат и отново дискувахме.

Сеитбата започна в началото на април, когато почвената температура достигна 12 градуса. Успяхме да засеем в сравнително кратък срок. Работихме с квадратно-гнездова редосеялка, затова по-късно се прибягна към разреждане на посева. Този момент от обработката бе изключен в първа бригада, където се зася с пневматични машини. Тъй като румънските редосеялки не копират релефа на почвата, някъде в посевите на първа бригада се допуснаха празни места и не се постигна необходимата гъстота. През идващата пролет и ние ще сеем като тях, но при условие, че този недостатък на пневматичните редосеялки се преодолее, както вече е направено в някои кооперативи в други окръзи. В такъв случай ще осигурим необходимия брой растения на декар и ще избегнем ръчното разреждане. Ще спестим една трудоемка обработка. Ще поевтиним продукцията.

Много важен момент от миналогодишната ни работа бе подхранването на слънчогледа с амониева селитра. Това направихме още след самата сеитба. Всеки декар получи средно по 30 кг тор. Когато растенията поникнаха и развиха по 3-4 листенца, извършихме окопаване с ротационна мотика. Последваха 2 обработки с култиватор. Успоредно с разреждането извършихме и ръчно окопаване на посева. Разстоянието между растенията бе 30-35 см. На декар бяха осигурени 4 100-4 500 растения. След ръчното окопаване извършихме още 2 обработки с култиватор. При последната осъществихме леко загърляне на стеблата. Това се постига като към „пачия крак“ на култиватора се поставят допълнителни ламаринки.

Както сеитбата, така и всички останали обработки на слънчогледа извършиха механизаторите Никола Вълчев и Пегко Хотинов. Ние сме им благодарни, че работиха с голямо старание. Те не допуснаха тъпкане на посева и чупене на растенията. Затова и резултатите бяха много добри.

Тъй като окопавахме посева винаги навреме, не позволихме на плевелите да се развият и пръскане с хербициди не се наложи.

Определено смятаме, че високите добиви от слънчогледа се дължат и на доброто опрашване на цветовете. Това се постигна с помощта на пчелите, чиито кошери бяха настанени в близост с блоковете по време на цъфтежа. Нещо повече. За идущата пролет ще плащаме превоза на пчеларите, за да имаме още по-голям брой кошери около слънчогледа.

Прибирането на реколтата започнахме в най-подходяща зрелост. От 27 август до 7 септември изпълнихме тази важна задача. Според нас обаче с наличната техника не е осъществено беззагубното прибиране на слънчогледа. Един значителен процент от него се разпилява. През това лято ще направим допълнителни приспособления на комбайните, за да ограничим загубите на зърно.

Уверени сме, че през тази година ще постигнем още по-добри резултати. Основи за това има. Както винаги, така и сега сме спазили необходимото сеитбообръщение. Успяхме да подготвим почвата. Тя е преорана с плуг „Словения“ на дълбочина 36-40 см. След това е наторена с по 70 кг суперфосфат на декар. И отново обработена с дисков плуг. След падналите през есента дъждове почвата се заплеви. Наложи се повторно дискуване. Това допринесе за изравняването ѝ. Впрочем, за тога ние ще поработим твърде много и през пролетта. Целта ни е да създадем много добре изравнена почва. Само така ще проведем идеална сеитба, което ще улесни по-нататъшната ни работа и ще осигури необходимия брой растения на декар. И в нашата бригада, както вече споменах, ще сеем с пневматични редосеялки.

През пролетта ще обработим приблизително същата площ със слънчоглед. Ще сеем сорта „Передовик“. Планът ни е 270 кг среден добив. Обещали сме обаче да се борим за 290 кг. Целта ни е да постигнем още по-добри резултати. Затова увеличихме количеството на суперфосфата. Ако в стопанството набавят необходимата амониева селитра, с която да наторим площта непосредствено след сеитбата, ще постигнем още по-големи успехи.

ЗАВОДСКИ ДЕЛНИЦИ

(ФЕЙЛЕТОН)

Добромир Калъпчиев е един от стругарите, за когото разправят недвусмислено, че е основател на цеха за метални пумпали. Този тих и скромен човечец обаче не спекулираше с положението си. Напротив, беше прям и откровен с всички свои колеги, беше така да се каже послушникът на колектива, обичаше семейството и стокилограмовата си бездетна жена с онази съпружеска покорност, която е типична за началото на века; играеше ежеседмично тото, пиеше на тримесечие по една бира в деня, когато даваха премиалните, и, което е най-важно, постигаше най-висок процент изпълнение на дневните си норми.

Постепенно за Добромир Калъпчиев започна да се говори по-честичко. Ръководството на завода го споменаваше в отчетните доклади, даваха го на присъствуващите за пример даже и когато провеждаха събрание по кръводаряването. Работниците започнаха да гледат с друго око на този скромен човечец и когато в минутите на почивка, Калъпчиев развиваше тъничката порязаница типов хляб, намазана с гроздов мармелад, те се навъртаха край него, целейки да спечелят благоразположението му.

Веднъж от обединението дойде скъп гост, който желаеше да онагледи представите си за добра производителност именно в цеха за метални пумпали. Без да се двоуми в този критичен момент, директорът заведе високопоставения гост именно при Добромир Калъпчиев. Стругарят наистина работеше безупречно. Стружките се сипеха в красив сребрист поток на пода, а продукцията беше без никакви подбиващи качеството белези. Гостът помоли стругаря да спре работата само за минута, извади обемист бележник с кожена подвързия и химикал с дванадесет цвята. Въпросите заваляха един подир друг, поставяни търпеливо с онази ритмичност, с която обикновено се провеждат тежките заседания. Човекът се интересуваше дали стругарят Калъпчиев е вегетарианец, дали неговото хоби е в унисон с професията му, има ли в рода им близнаци и накрая спомена нещо за пумпалите, които Калъпчиев изработваше на струга си, но този въпрос беше малокръвен и някак си потъваше в разплутостта на другите.

Когато разговорът беше приключен, смяната вече напускаше работа и машините отдъхваха в мълчание.

Същата седмица директорът доведе при Калъпчиев една гвинейска делегация, която нямаше преводач и докато се обяснят с жестикулации и мимики, изминаха точно три часа. Гостите от съседния континент се заинтересуваха живо от продукцията, която стругарят дава, и по-специално от аеродинамичната форма на пумпалите, която на струга се издокарваше наистина трудно. Когато посещението на добра воля завърши, и директорът отведе гостите в кабинета, за да ги шашне с нашата кайсиевка, Калъпчиев ужасен забеляза, че е дошло време да тича в къщи.

края на месеца при Калъпчиев бяха на посещение пионерите от драматичния кръжок на едно начално училище, които трябваше на практика да се запознаят със съвременния трудов герой, петима журналисти от някаква многотиражка в съседния окръг, които провеждаха анкетата „Душевният облик на машиностроителя“, и бяха се нарочно ориентирали към цеха за пумпали.

През третата десетдневка канеха на два пъти Калъпчиев на почетната трибуна на цехови събрания, които се провеждаха в работното време на смяната му, а след това директорът демонстрира трудовите качества на стария стругар на активисти от квартално дружество за защита на животните. Гостите от тази група бяха в болшинството си във възраст, която настъпва след критичната, и благодарение на обременения си от годините слух, интервюто трая ни повече, ни по-малко от половин работен ден.

В деня, когато раздаваха заплатите, Калъпчиев остави струга си, който беше хванал два пръста прах, и получавайки плика с парите, припадна точно пред гишето на касиерката. Ще кажете може би — защо? Защото пръстите имаха онази чувствителност на дългогодишен работник, които и без участието на зрението разбраха, че вътре подрънква само една анемична купчинка стотинки, които едва ли щяха да му стигнат да плати трамвайния си билет.

От този паметен ден натам, щом в минутите на почивка стругарят Добромир Калъпчиев извадеше своята филия с гроздов мармелад, работниците му обръщаха гръб един подир друг, защото само заради него бяха загубили съревнованието със съседния цех, а процентът на производителността в колектива на цеха за метални пумпали беше спаднал с цели няколко единици.

Руси ШИМАБЕЕВ

Техническият прогрес в селското стопанство

С ВЯРА В БЪДЕЩЕТО

Село Беглеж се намира на южния край на Плевенски окръг. Оттук започват предпланините на Балкана. Теренът е сравнително хълмист. Равнинните площи са малко. Това обаче не е било пречка за механизаторите от селото да приложат комплексна механизация в обработката на по-голямата част от площите на кооператива.

В това стопанство са изградени две комплексни бригади. Ръководител на едната е героят на социалистическия труд Петър Колев, а на другата механизаторът Илия Николов. Двете бригади са обединени в един производствен участък и обработват 24 000 дка земя от всички 31 400 дка за цялото стопанство. За всяка бригада са създадени напълно еднакви условия за работа. Площите, хората, техниката и ръководството са съвсем еднакви. Те отглеждат по 5 250 дка пшеница, 900 дка ечемик, 2 500 дка царевица за зърно, 1 750 дка слънчоглед, 250 дка овес и в малки размери фуражна царевица. Еднородността на културите позволява обработването им да се извършва със сравнително малък брой машини.

Всяка бригада разполага с два дизела, четири беларуса, три зърнокомбайна СК—4, два кукурузокомбайна, един силажокомбайн, един стогометател, една сламопреса и необходимия прикачен инвентар. Дизелите се обслужват от трима човека — всичките правоспособни трактористи. Прикачвачи няма. Беларусите се обслужват от двама човека, като единият от тях е комбайнер и по време на жътвата работи с комбайн.

При изпълнението на всички мероприятия в бригадата се работи групово. Това значи, че щом има да се изпълнява дадена задача, цялата техника на съответната производствена единица се струпва на един блок и докато не приключи работите върху него, не излиза оттам. Ако се извършва например сеитба, работата между машините се разпределя както следва — дизелите подготвят площта, три от беларусите сеят, а единият ги снабдява със семена. Машините, които извършват една и съща работа, се движат една след друга. Така трактористите се взаимно контролират за качеството на работата. Освен това, ако една от машините се повреди, другите механизатори подпомагат водача ѝ, за да се отстрани по-бързо повредата. Всички са заинтересовани да няма бездействуващи машини, защото работата се отчита и заплаща общо. Груповият начин има и друго предимство. Той дава възможност на специалистите и ръководителите на стопанството по-добре да ръководят работата и да контролират нейното качество.

През годината на механизаторите се заплаща авансово, като до май им се дават по 70 лв. месечно, а след това по 100 лв. На края на годината общото възнаграждение на бригадата се изчислява в зависимост от произведената чиста продукция, съобразно полагащите се за това норми. Участието на отделните трактористи в производството се отчита на присъствен ден.

Към всяка бригада освен механизаторите са прикрепени и осем полевъда, които играят ролята на прикачници и общи работници. Те не са зачислени към отделните машини и се ръководят направо от бригадира.

Голямо впечатление на нашата група, която посети село Беглеж, направи фактът, че комплексните бригади работят със сравнително стара и несъвсем съвършена техника. Въпреки това обаче, с умението и старанието си механизаторите са успели да изместят ръчния труд при обработката на основните култури.

През миналата година сеитбата на царевицата, слънчогледа и соргото е била извършена с квадратно-гнездови сеялки. Стопанството не е имало пневматична сеялка. Такава е закупена едва тази есен. Въпреки това обаче, благодарение на умелото регулиране на машината, се е постигнало засяване на семената на точно определени разстояния в редовете. Така е избегнато ръчното разреждане на посевите. При този начин обаче е необходима много грижлива подготовка на почвата, за да се осигури поникването на възможно най-голям процент от засетите семена.

Не се е допуснал ръчен труд при окопаването на културите. Това се е постигнало чрез правилно и навременно извършване на механическите обработки. След сеитбата почвата е бранувана. Първото окопаване е извършено твърде рано — когато растенията едва очертават редовете. За да не стане засипване на редовете, към култиваторите са поставени защитни приспособления, направени от ламарина. Макар и с просто устройство, те играят голяма роля за правилната обработка на посевите. След първото окопаване през посева преминава ротационна мотика. По време на вегетацията се извършват още две-три обработки.

За борба с плевелите в самите редове доскоро са били използувани така наречените „механически ръце“, изработени от секции на ротационната мотика. Приложението на хербицидите обаче прави употребата им излишна.

Прибирането на царевицата е станало с кукурузокомбайни, а на слънчогледа със зърнокомбайни чрез съответните приспособления. Тук са приложени сравнително по-широки лифтери, отколкото в нашия окръг. Един лифтер обхваща едно междуредие. По този начин комбайнът се движи само по редовете. С тези, както и с някои други приспособления, се намалява чувствително загубата на зърно.

Хора извън бригадата са привлечени само за работа на зърноплощадките — 2-3 ученици или пенсионери, а също така и за дообелване на царевичните кочани, прибрани с кукурузокомбайни. Председателят на стопанството Петко Спасов е на мнение, че при наличието на подобрени царевични кошове, кочаните могат да се съхраняват и необелени. Затова за в бъдеще това мероприятие ще бъде премахнато.

За резултатите от приложението на комплексната механизация в с. Беглеж говори фактът, че 50 човека, в това число механизатори, полевъди и ръководен персонал, обработват 24 000 дка земя. На един човек се пада близо 500 дка.

На въпроса как са постигнали този успех Петър Колев отговаря:

— Вярата в собствените ни сили е основа на нашите успехи. Няма по-голяма пречка от страха пред трудностите. Ние не работим с по-съвършени машини, отколкото вие. Но решихме да направим всичко възможно, за да осъществим комплексна механизация и постигнахме целта си.

Доволни от постигнатото са беглежките механизатори. Но те не почиват на лаврите, защото знаят, че има още много да се направи до пълното въвеждане на промишлени методи в селскостопанското производство. В техния кооператив навлиза нова техника. За първи път напролет ще бъде използувана пневматична сеялка. Много по-широко приложение ще намерят хербицидите и минералните торове. Ще се въведе по-съвършена техника на зърноплощадките и т. н. Всичко това ще доведе до ново увеличение на производителността на труда, до рязко снижаване себестойността на произвежданата продукция.

Емил ПРАХОВ

В овцефермата на ТКЗС—Айдемир дървените скари, на които се зарежда грубият фураж, се заменят с металически.

НА СНИМКАТА: Механизаторът Йордан Кирилов боядисва скарите.

Вместо грижи за полезния дивеч — грубо бракониерство

Известно е, че в нашия окръг сърните се развиват много добре. Те се срещат вече не само в горите, но и из полето. Благодарение на системните грижи, които полагат ловните организации и горските стопанства, а също така и на бдителността от страна на обществеността, това дивечово богатство ежегодно се увеличава. През пролетта на 1967 година в окръга бяха преброени над 2 500 сърни, а само в дребнодивечовите ловни стопанства — 1 327.

Сега ловът на сърните е забранен. Трябва да им се осигури и изхранване през тежките зимни дни. За съжаление обаче намират се хора без съвест, заслепени от алчност и егоизъм, които прибягват към масово избиване на това народно богатство.

Такъв е случаят срещу 4 декември м. г. През нощта ловците Марин Енев Маринов от с. Господиново, Здравко Иванов Филчев от с. Средище и Стоян Атанасов Николов (Чаната) от с. Стрелково — работник в ДЗС Брестница, се събрали в дома на Руси Антонов Койчев — шофьор на ТКЗС с. Средище. След обичайната гощавка те решили да задоволят ловната си страст. Със собствената кола („Запорожец“ № 25-94) на Руси Антонов четиримата отиват вън от селото. Отправят се през гората „Дюзлена“ в люцерните и нивите между селата Средище — Брестница и Чолаково. Започват да кръжат с колата, да осветляват полето и да стрелят.

Старшината от народната милиция Пеньо Атанасов Костадинов, също ловец, проследил действията на бракониерите. Той съобщава за това на председателя на ловната дружина в Средище Петър Господинов Харватев. С джипа на ТКЗС се отправят към полето, където се движат бракониерите.

Забелязали ги, нарушителите се мъчат да се укрият. Усилията им са напразни. Те са заловени и предадени на народната милиция.

В колата на Руси Антонов Койчев лежали простреляни от престъпната ръка на бракониерите три сърни.

Позор за бракониерите!

Думата има Прокуратурата и Народният съд. Законът за лова предвижда наказания — глоба от 200 до 400 лева за убит екземпляр, затвор до една година, конфискация на оръжието и моторното превозно средство като средство за извършване на бракониерство.

Обществеността в окръга е възмутена от престъпната постъпка на бракониерите и настоява да им се даде сурова присъда.

Ганчо ГАНЧЕВ

Задоволяване на потребителското търсене — постоянна грижа на търговията

Инспекцията за държавен контрол в Силистра съвместно с инспектор от КДИ — София извърши проверка на ДТП, ОКС, ОТП „Топливо“, ДСП „Булгарплод“, ТПК „Дунав“ и техните клонове в окръга по готовността за есенно-зимния сезон

Установи се, че ръководствата на тези предприятия своевременно са набелязали мерки за редовното снабдяване на населението с необходимите за сезона стоки и за създаване условия за нормална работа през зимата. Полагат се грижи за изкупуване на планираните стоки, характерни за сезона, и за лагеруване на необходимите количества плодове и зеленчуци.

Наред с положителните резултати в дейността на проверените предприятия и организации се констатираха и редица слабости.

Не навсякъде в окръга са осигурени условия за редовното снабдяване и нормална работа през зимата. Налице са все още редица слабости по доставянето и зареждането на търговските обекти със стоки. Някои от необходимите за населението артикули са недостатъчни. Такива са вълнен плат шевиот, тропикал, жакардови одеяла и др. Съществуват слабости в проучването на нуждите, следствие на което неритмично се доставят и зареждат магазините. Поради слабите връзки между търговските работници на дребно и тези на едро допуска се много стоки да залежават в складовете на едро, докато в същото време липсват в магазините. Така в потребкоопите в Правда, Паисиево, Орешене и в отделни села и магазини по цели месеци липсва сол, мъжки пуловери, ватирани долни дрехи. В магазините на ДТП — Силистра липсваха над 50 асортимента стоки, като мъжки, дамски, детски ризи и бельо, вълнен трикотаж, рокличкн, дамски и детски ботуши, ушанки, готварски и отоплителни печки и др. железарски стоки, от които 18 вида има в складовете на едро. От липсващите в универсалния магазин на ГТП „Наркооп“ — Дулово стоки 38 вида са текстил и трикотаж, а 10 вида ги имаше в складовете на едро.

В ОКС, пък и в ДТП — Силистра, все още няма добра организация за цялостно наблюдение на стоковите фондове в районите на окръга. В резултат на това някои стоки се заявяват и договарят в по-малки количества, а други никак. За IV-то тримесечие на м. г. например ОКС договорира само 200 бр. печки „Нартип“, но ако имаше 500-600 броя, щяха да се продадат. Такова е положението с ватени панталони, дамско манто „Хемус“, кибрит и др., които са необходими през зимата. В същото време в складовете на Дулово и Силистра има големи наличности док, тензух, американ, шалове „Берга“ и др., които ще стигнат може би за 2 години. Подобни случаи бяха констатирани и в ДТП — Силистра.

Все още не е решен въпросът с осигуряването на нормално снабдяване на населението през зимата с плодове и зеленчукови консерви. От определените за потребкоопите 305 000 буркана червени домати, гювеч, зелен грах и фасул са изтеглени едва 52 000 бр. или 17 на сто. От заявените 204 000 буркана компоти са извозени 39 000 бр. или 19 на сто. Има и такива села като Ситово, Смилец, М. Преславец, Брадвари и др., които не са заявили и извозили нито един буркан. Тревожно е положението в окръга с производството на туршии. Очевидно е, че има въздържане от ДСП „Булгарплод“ и потребкоопите поради съществуващия страх от непродаване и бракуване туршии напролет. От 34 потребкоопа са сключили договор за туршии само 13.

Запасяването на потребкоопите с дърва за фурните е незадоволително. Само от Силистренски район не са извозени около 247 т от договорираните количества от ОТП „Топливо“ — Силистра.

Търговските предприятия и организации все още не са осигурили транспортните си средства за работа през зимата. Колите нямат подвижни акумулатори, съдове за загряване на вода, вериги, гумите им са износени и прочие.

Проверката на организацията по снабдяването с хляб в гр. Силистра показа, че наличните магазини и тяхното райониране, с малки изключения, могат да осигурят нормално обслужване на гражданите. При трисменна работа за едно денонощие ТПК „Дунав“ може да осигури производството на необходимото количество хляб за изхранване населението в града.

Въпреки това се допуска, особено в предпочивни и предпразнични дни, неритмично зареждане на обектите за продажба на хляб, нередовно използуване на трите специализирани коли за превозване на хляб до обектите, неосигуряване на предварителни писмени заявки. Ръководството на ТПК „Дунав“ все още не изпълнява съществуващите разпореждания за разширяване на асортимента, съгласно указанията на отдел „Търговия и изкупуване“ при ОНС от 20. IV. 1964 г. в съответствие с изискванията на БДС и технологическата инструкция. Все още са недостатъчни грижите за подобряване хигиената на производството и работните места, не се обръща внимание на съхранението, дезинфекцирането на щайгите, на хигиената при транспортирането на хляба и суровините.

С взетите на 12. XII. 1967 г. решения Инспекцията задължи ръководствата на ДТП и ОКС да набележат мерки за създаване на постоянна връзка между търговските работници от търговията на дребно и едро, с оглед получаването на по-точни данни за липсващите в магазините и складовете стоки, за осигуряване на по-правилно разпределение по райони, селища и магазини и своевременното придвижване на доставените и наличните в складовете на едро стокови фондове, за създаване на подходяща организация и отчетност, за цялостно изучаване на потребителското търсене. Ръководствата на ОКС, ДТП и ДСП „Булгарплод“ са задължени да вземат бързи мерки за извозване на заявените и наличните в складовете количества плодови и зеленчукови консерви и туршии до търговските обекти, а ръководството на ОТП „Топливо“ да ускори запасяването на потребкоопите с необходимите количества дърва за фурните.

Инспекцията задължи и ръководството на ТПК „Дунав“ да вземе мерки за подобряване организацията при производството на хляб, ритмичното зареждане на магазините, разширяване на асортимента, подобряване качеството на хляба.

Задължени са директорът на ДТП и председателят на ТПК „Дунав“ да разкрият нови магазини за продажба на хляб в онези райони, където няма такива.

Н. НЯГОЛОВ,
инспектор при ИДК — Силистра

ЗИМНИ РАЗМИШЛЕНИЯ

„Сняг се сипе на парцали — с други думи вали" — беше възкликнал завчера, когато заваля, широко известният поет Трендафил Акациев. И беше продължил: „Снегът пада — така му се пада!" Ние обаче трябва да изразим едно малко несъгласие с последния стих на другаря Акациев. Ние нямаме нищо против това снегът да пада. Нека пада и да затрупва наличните недостатъци. Нека да вали, а новодомците да му се радват на топло в новите си домове. Техните мечти се сбъднаха и вече нямат мечти. А ние имаме. Блазе ни!

Януари е месец на празниците, месец на виното и пържолите. Но над празниците, над виното и пържолите ще извиси ръст един Комсомолски конгрес, който ще ни накара да се замислим. Младите съпрузи трябва сериозно да си поговорят насаме по въпроса за третото дете — ама така да си поговорят, че да има резултат. От безплодни разговори полза няма.

Нека и тази година помолим светиите Иван, Йордан и другите, които се водят по списък, да не ни объркат плановете. За целта ще трябва да изпратим няколко души в космическа командировка до апартаментите на светиите, за да им докладват, че тази година особено настойчиво се борим за рентабилност и не бива моабетите да продължават до толкова късно през нощта, защото на другия ден всички са махмурлии. А от махмурлия човек какво можеш да очакваш. Дай му да пие само зелев сок и толкоз. Ако се наложи, дори да се подхвърли нещо там на светиите, но да се свърши работа.

Довечера е Коледа. Всяка къща ще бъде посетена от коледари. Мислим да изпратим „Осата" с коледарите, която в припевите да напомня на някои хора за редица техни слабости и неудачи през изминалата 1967 година. Пък и не е лошо заедно с припевите да вземе една тояга нашата „Оса" и да поначегари някои и други гърбове, заради които й се налага в никакво време да обикаля от село на село. Защото, както е рекъл народът, „кучето скача според тоягата", а щом има тояга, ще се намерят и кучета, респективно гърбове, какъвто е конкретният случай. И докато коледарите нареждат за здраве, за мъжки и женски (няма как) рожби, за обич, за щастие и плодородие, „Осата" хитро ще изварди момента, в който коледарите си поемат дъх, и ще изпее своите къси, но много съдържателни стихчета, в които също става дума за плодородие и други такива, придружени от още по-съдържателното участие на тоягата. Защото нашего брата само като му пееш не хваща. Трябва да го тупнеш, да го държи и боли по-дълго, та да се сеща.

Здраво, с риск да остави синини и да ходи по съдилища за умишлено нанасяне на телесни повреди, трябва да удря „Осата" по гърбовете на тези, дето оставиха кокошките от птицефермата в Ирник —Добротишки район, да измират по 40-50 на ден. Та и до ден днешен! Да бяха хищни зверове, т. е. лисици, невестулки, порове и пр. биха яли, яли, биха се наситили и... толкова. Въпреки кървавия ден, птичето стадо щеше да продължи кресливото си съществуване. А то условията ядели кокошките! Съвсем се довършва породата легхорна, добре че написаха басни за нея, та идущите птичи поколения ще знаят при какви ужасни условия е трябвало да отстоява целокупността на птичия род тази така вкусна порода. Огива си не само в Добротишкия район, но и в Бабук, а че и в Средище. И остави, че няма яйца, ами вече и кокошки няма и какво ще ги правим тия планове.

Много работа ще се отвори на „Осата" през тая коледарска нощ. Коледарите ще си ходят от къща на къща, ще си пеят и нареждат, а тя ще прелита от село на село, ще издебва паузите, когато стопаните ще пълнят торбите на коледарите, и ще започне своето кратко и съдържателно припяване, което ще навява дълго време неприятни спомени на въпросните гърбове. И май, че па един и същи гръб ще трябва да удря нашата „Оса" в Средище, не само за птиците, но и за свинете, които я оцелеят през зимата, я не, пък и за другите животни във фермите, които все страдат от тези условия. Но условията нямат гръб, за да можеш да ги сурвакаш, затова ще се сурвакат тези, дето могат да докарат условията, но не се погрижват, защото в края на краищата я ги види „Осата", я не. Но „Осата" вижда! И така както е в Средище, за миг ще се намери в Сребърна, та и там да потупа по гърбовете тези, дето влачат животновъдството на опашката, от което стана на всички малко притеснено. А няма да забрави и въпросните гърбове в Кайнарджа, дето не се заемат да докарат условията в животновъдните ферми, ами чакат да видят дали добитъкът ще издържи на всички атмосферни изпитания на специфичния кайнарджански климат през зимата. И дали тези, животни, дето все пак ще оцелеят, въпреки недохранването и лошите условия ще могат да дадат онова, количество месо, яйца, мляко и вълна, та да не ни става притеснено.

И когато почти са сигурни, че им се е разминало „Осата" ще изненада внезапно гърбовете в Калипетрово и Айдемир, които са на първо място в окръга по бракувано мляко. Хайде калипетренци нали са си хитри и практични, не са загубили кой знае колко от 13-те тона бракувано мляко — направили го на сметана, но айдемирци загубили 15 тона мляко. Но защо е бракувано млякото, ще попитат някои. На този въпрос може направо „Млекопреработване" да отговори, обосновавайки се на необходимите проценти за приемането на едно мляко като годно да се употреби. Но какво ще кажат самите другари от Айдемир, гледайки с нескрито омерзение гореспоменатото предприятие. А цялата работа опирала до охлаждането на млякото, тоест пак до условията. „Че толкова ли няма кой да я поправи тази хладилна инсталация" — ще се провикне „Осата" и ще нанесе последния си удар в нашите януарски размишления по съответния гръб, припомняйки на същия, че условията не могат да се сурвакат, нито ще дойдат сами във фермите. Ще трябва нещо друго да се измисли около тези условия, но това вече не е работа на „Осата".

Ники ЗЛАТНИЯ

СИМИЧ

Вместо анекдот

— Пиша! — отговори на моя въпрос приятелят ми, когото не бях виждал отдавна.

— Пиша! — повтори с някакво отчаяние той.

Зарадвах се за него. Знаех, че обожава книгите и нищо чудно да е прописал. Днес това е нещо нормално.

— И от колко време? — питам го.

Тъй като нямам време да чета книги, нищо чудно, че не съм срещал нищо от него.

— И какво пишеш? — казвам — какъв жанр си избрал — стихове, романи, сценарии?

— Пиша молби и жалби!!!

— За... какво?

— За развод и издръжка..

Али РИЗОВ

ПОГОВОРКИ С УГОВОРКИ

Слънцето грее и в калта, ала не се каля. . . защото е високо.

* * *

Празни приказки не се ядат . . . но се четат.

Хр. ЛЪВИНСКИ

Януарски план

Имам аз приятел млад,
името му е Игнат.
Той след Новата година
винаги посреща с вино.
След това пък Христо кани
да изпием пет-шест кани.
А у Стефан и Стоян
дават пиене без план.
Не забравям и Васил,
хубава ракия скрил...
А пък нашият Йордан
и съседът бай Иван,
карат два дни по орташки
и напиват ни юнашки.
Следва после Бабинден,
личен празник мой рожден —
всички знаят, че тогаз
каня много гости аз.
— Та елате и у нас! —
казва весел Атанас,
а освен това във тон
преди него е Антон.
Тъй ще свърши януари —
с вино и мезе в тиган.
Хубав е, нали, другари,
моят януарски план?

Бор. КОНСТАНТИНОВ

Всичко за благото на човека

Имайки предвид горния велик принцип, на един железопътен прелез преместили пътния знак на страната към линията и променили надписа, който сега се отнасял за влаковете: „Огледай се, ослушай се, и ако не иде човек, премини!"

Х. М.

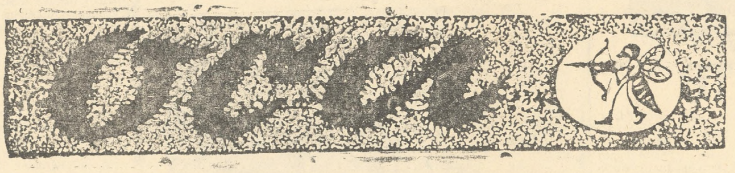

Коста РАЙКОВ

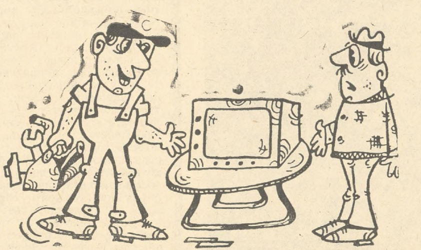

— Ще ви направя екстра ремонт, но кажете ми откъде се пуска?

Предизвикан отговор

— Стопаните държат на мен!
Привличам ги със чар и тен —
прошепна дръжката на ножа.
— Въпросът е съвсем несложен —
отвърна металическата част. —
Непримирима, остричка съм аз.

А теб държат те, моя, скъпа,
понеже си гъпа!

Симеон МАНОЛОВ

ЕПИГРАМИ

За да може повече да лапа,
прави се на тапа.
И успява. Та в туй е майтапа.

* * *

Най-често въздушните кули
се градят от нули.

РУХНАЛИ НАДЕЖДИ

Това ли ви е новата система?
Пак, който работи, ще взема.

Слав ДЕЛИСЛАВОВ

ЧИНОВНИЧЕСКА ТРЕВОГА

Закрит е шампионата
по футбол в страната.
Сега ще се пука
от скука.

Димитър МЛАДЕНОВ

СЪВРЕМИЕ

Изграждаме, изграждаме, изграждаме. . .
И няма време да изглаждаме.

М. Х.

Басня за баснята

Прочетоха на рака баснята,
дето за него се говори,
дето орелът и щуката
са му партньори.
Попитаха го за тая басня
какво мисли
и как я разбира;
а той взе да се нервира:
„Трябва ли въобще
да се коментира —
как може да имаш сполука,
като работиш
с орел и щука?"

Марин ХАРАЛАМБИЕВ

Нашата фотовитрина

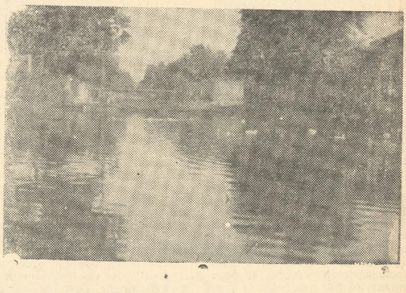

Пред вас, драги читатели, не е лебедово езеро, макар че по тази водна шир плуват бели птици: това е улица „Митко Палаузов" в гр. Тутракан. Преди години по нея нямаше неравности, а ето че след нивелацията възвишенията станаха падина. И сега под водния слой от едната страна на улицата има тротоар, но над него плуват самопатици, а хората от този район на града заобикалят тази важна улица, а тези, на които се налага, я пресичат през дървен мост.

Снимката е направена през есента, но и през зимата положението не се е изменило, пък и скоро не се предвижда канализация на този район от града.

Снимка на текст. **Михаил ТОМОВ**

НОЩ В ГОРАТА

Привечер бухалът излезе из гората и тъкмо се радваше на падащия мрак, видя светулката. Това кой знае защо го ядоса.

— Слушай — каза й той, — не знам защо, но ме дразниш. Иска ми се да се изям, но няма да го направя, защото те съжалявам.

— Че защо ще ме съжаляваш? — попита светулката.

— Защото си глупаво същество. Тая твоя светлина съвсем не е достатъчна, за да осветява нощем пътя на другите насекоми, но е достатъчно силна, за да те видят враговете ти в тъмното. Напомняш ми сатирик.

— Но аз светя — рече светулката, — за да покажа, че дори нощем мракът не е всемогъщ. Светя още, за да направя природата по-интересна. Представяш ли си колко хубаво би било, ако навсякъде по земята имаше безброй много светулки?

— Да, хубаво щеше да бъде — заключи бухалът, — тогава щеше да има достатъчно храна за всички бухали!

Д. ПЕТРОВ

Стоян ДИМИТРОВ

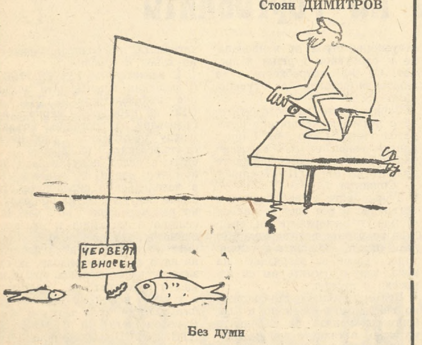

Без думи

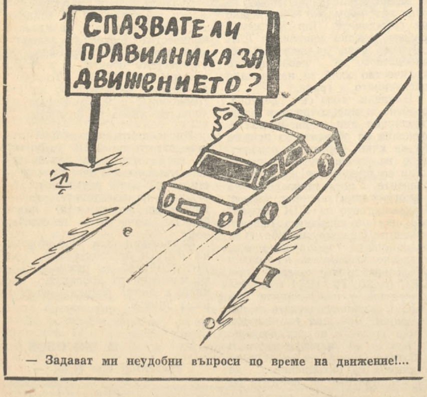
СПАЗВАТЕ ЛИ ПРАВИЛНИКА ЗА ДВИЖЕНИЕТО?

— Задават ми неудобни въпроси по време на движение!...

Разговор след постановлението

Ще се почерпим ли, баджанак? Ще се почерпим и още как! Да пием за Постановлението за увеличение на населението. Ти си разумен мъж, увери ли се още веднъж, че народната власт мисли за нас? Хубаво постановление и навреме. Защото — да се разберем — както я бяха подкарали младите — боси през ливадите, хич не зная де щеше да му излезе края. Не искаха много деца, ами бяха му сложили мярката — по едничко, по двечки. Че толкова раждат горските мечки, а пък ние не живеем в гората в дивотия, по урви и рътлини, а в села като градини. Имаме училища като сараи, а останаха празни стаи. Миналата година у нас — само три деца за първи клас!... А какво беше на нашите години? От деца не може да се мине. Тати и мама бяха бедни хора, а със деца ни беше пълен дворът.

Спряхме на папурени рогозки. Към нас нямаше културни обноски. Не ми викаха ни Жорж, ни Гошо, а направо Герги. Завивахме се с кълчищени черги. Нямахме найлонови чорапи и копринени корделки, но пращеше всеки клас от паралелки. Нямахме ботушки, анцунги, шалчета, а ходехме с изтъркани потурки, свински цървулки и продънени калпачета. Не закусвахме с краве масло и конфитюри, а с каквото мама в торбичката тури. То ще е сух комат, глава лук или праз — и пак издържахме на студ и на мраз. Нямаше детски градини, растяхме по черниците и сливите, а от 7-годишна възраст ни погваха по нивите.

В немотия и труд сме расли. Чужд добитък сме пасли и пак израснахме всяко с късмета си.

А сега гледам дъщерята и зетя си...

Имат едно дете — Орлин. Като че е царски син. Стана вече на десет години, но пет пари не чини. Капризен и горд... Облечен като лорд, има ски, има велосипед, лакардион, транзистор и фотоапарат. Спи на пружинен креват. Но на никаква работа не се впуща. Майка му му чисти калните обуща.

Викам аз на младите — на бащата му и на майка му де — а бе вие, тъй ли ще останете с едно дете?

А те, какви хора, какви сърца! Не ни трябват, казват повече деца. Трудно се отглеждат. И не знам още какво си нареждат. Че трябвало да стават рано да ги носят по градините, че си затормозвали младините...

— Слушайте, казвам — тази работа е бош. Как може едното ви дете да расте в разкош, а за другото да нямате пари. Ти забрави ли мари? — Викам на дъщерята. Майка ви осъмваше с вас на нивите, а вие сега се гевезите и кривите. А те — инат. Не превиват врат.

Но сега, след постановлението, май че им е друго мнението. Оня ден — навън докато се събувам, ги чувам: Шу-шу, шу-шу — шушукат и си гукат.

— Пък да си опитаме късмета — казва дъщерята на зетя. — Тази година второто, догодина третото — да пипнем седемте стотака, няма какво да се чака, нали, мили?

А пък зетя се хили и отвръща: — Бива, докато е държелива милата ми тъща. Таман — 700 лева ми трябват за един „Трабант".

А аз се подсмивах зад вратите и нещо ми пърха в гърдите.

— Ха така, викам си — напълнете къщата с внуци. Ние с бабата ще помагаме и ще ги бавим, друго какво ли имаме да правим.

Та ти казвам, баджанак — хубаво постановление. Ще порасте българското население.

Ще поръчам още по едно. Викай кръчмарина Илариона. Дано дочакаме България да стане десет милиона!

Подслушал и записал:
Минчо ДИМИТРОВ

Стоян ДИМИТРОВ

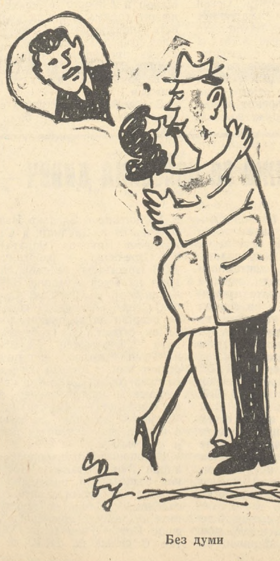

Без думи

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 3 (1320) | Вторник, 9 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДОБРО НАЧАЛО

„Млекопреработване“ — Силистра е едно от предприятията, в което не спира производството дори и на най-големите празници. Сутрин пристигат камионите на ТКЗС и донасят хиляди литри прясно мляко. За час, два преминава гълчавата, предизвикана от разтоварването на съдовете, и след това остава да господствува познатият шум на инсталациите.

Така бе и в дните на новогодишните празници. Работниците в бели престилки бяха непрекъснато на работните си места. На малцина силистренци е направило впечатление, че бутилките с прясно мляко, продавано на първи и втори януари, носят върху капачките си надписи „произведено в понеделник“ и „произведено във вторник“.

Разговорът със заместник-директора по техническата част, др. Божинов, беше кратък. Просто искахме да научим как са преминали първите работни дни от новата година. Може би затова че най-големият успех на колектива се състои в по-доброто качество на киселото мляко, той непрекъснато се спираше на този въпрос. Ние се съгласихме напълно с него, защото през първите дни на януари киселото мляко е действително висококачествено приготвено.

През първата седемдневка на месеца предприятието е изпратило в търговската мрежа повече от 18 000 килограма кисело и 11 000 литра прясно мляко. Останалите количества изкупено мляко са преработени в масло и сметана. Нуждите на населението в Силистра и околните села от тези продукти са задоволени напълно.

Ръководството на предприятието обаче не е доволно от количествата, които се консумират в Силистра и околните села, затова организира снабдяването с мляко и на населението от гр. Дулово и Дуловски район. Вчера бяха изпратени първите 4 000 литра.

Колективът на ДСП „Млекопреработване“ започна добре новата производствена година и е уверен, че ще изпълнява редовно плановите показатели и ще осигури добра рентабилност от производствената дейност.

Стоян ПЪРВАНОВ

Равносметка на предконгресните младежки дела

Вчера преди обед в салона на Окръжния народен съвет се състоя тържествен пленум на Окръжния комитет на Комсомола, посветен на предстоящия Единадесети конгрес на ДКМС. Освен членовете на ОК на ДКМС присъствуваха делегатите на конгреса от окръга, комсомолски ръководители и активисти, първенци в предконгресната трудова надпревара. Гости на пленума бяха председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров, секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов, секретари на общински партийни комитети.

Слово за предконгресните дела на младежта и пионерите от окръга произнесе първият секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров. Той подчерта, че предконгресната подготовка бе проверка на предаността на младото поколение от окръга към партийното дело, на неговата идейна закалка. Дните преди конгреса бяха дни, в които се родиха хубави инициативи и смели начинания.

Трудно е да се изброят групите, дружествата и организациите, в които се извърши голяма предконгресна работа. Но не може да не споменем дейността на комсомолците от Главинишка община, ДМЗ „Стомана“, Дулово, Голеш, Белица, Нова Черна, на средношколците от селскостопанския техникум „Добруджа“, на пионерите от село Иширково и училище „Отец Паисий“ в Силистра. Комсомолците от нашия окръг взеха дейно участие в националната читателска конференция, посветена на младия герой в съвременната българска литература, в разговора „За дълга на младия човек пред Партията и Родината“.

Секретарката на ЗК на ДКМС при ДИП „Добруджа“ Денка Чернева прочете рапорта за предконгресните дела на младежта и пионерите от окръга в чест на XI конгрес на Комсомола пред Партията. Младите работници произведоха надпланова продукция за 985 657 лева. Радостни успехи постигнаха и младите стопани от кооперативните стопанства. Свой дял в предконгресното съревнование дадоха и средношколците и пионерите.

Приемайки рапорта на комсомолците, секретарят на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов говори за делата на младото поколение от окръга. Партията се гордее с постиженията на младежта. Решенията на Декемврийския пленум на ЦК на Партията за работата с Комсомола и младежта ще доведат до още по-голямо оживление в комсомолските редици.

Бяха връчени награди на отличилите се в трудовата надпревара от ЦК и ОК на ДКМС. С почетен знак и специален диплом на ЦК на Комсомола са наградени заводската организация на ДКМС при ДМЗ „Стомана“, седмо дружество при промкомбинат „Камъшит“, общинската организация на ДКМС в Нова Черна, дружеството на Комсомола в село Цар Асен и др. Награди бяха връчени и от ОК на ДКМС.

С голям интерес беше посрещнат рециталът на артиста Димитър Вачев от Народния театър „Иван Вазов“ от София по произведения на български поети.

Участниците в пленума положиха венец пред паметника на добруджанските революционери.

Същия ден след обед делегатите на XI конгрес на Комсомола, изпратени тържествено, отпътуваха за София.

Вълчо РАДЕВ

КРАЧКИ КЪМ НОВОТО

За да се повиши рентабилността на селскостопанското производство, все по-настойчиво се налага необходимостта да се премине към комплексна механизация в обработка на земята. На това изискване бе посветено и неотдавна проведеното окръжно съвещание по комплексна механизация и организацията на труда в ТКЗС. На него е подчинена сега и работата на специалистите от кооперативните стопанства.

Първата крачка към новите изисквания кооперативното стопанство в с. Алфатар направи още през миналата година. В трети стопански участък със завеждащ участъка Коста Георгиев бе създадена комплексна бригада с бригадир Слави Славов и бригаден механик Иван Радев. На нея бе поверено главно отглеждането на по-голямата част от пшеницата, царевицата и слънчогледа от участъка.

Положителният опит от миналата година сега е основата, върху която се изграждат новите комплексни бригади. Тъй като работата в кооперативното стопанство е организирана по примера на държавните земеделски стопанства и са създадени производствени участъци, партийното и стопанско ръководства са решили да се създаде във всеки от тях по една комплексна и една полевъдна бригада, а в съставното село В. Левски комплексно звено. По такъв начин стопанството ще има три комплексни бригади и едно звено. Не се включват всички площи в комплексна обработка, тъй като почти 50 на сто от обработваемата земя е върху силно наклонен терен. Това налага да се ползува ръчният труд, организиран в полевъдните бригади. Освен това, ще се отглеждат и над 4 000 декара трайни насаждения.

— За да се осигури правилна организация на работата — разказва главният агроном на стопанството Иван Матеев. — дейността на комплексните бригади ще се ръководи от агрономите, ръководители на участъците, които обаче няма да бъдат бригадири. За такива ще се определят специалисти или дългогодишни и опитни ръководители. Площите, които ще обработва всяка бригада, ще бъдат от 12 до 13 хиляди декара, а това ще значи повече от половината обработваема земя.

Решаващата сила в комплексната обработка на площите са машините. От това дали стопанството има достатъчно техника и добре подготвени кадри зависи изцяло успехът. Ето какво сподели по този въпрос главният инженер на стопанството Димитър Димитров.

— На всяка бригада ще предоставим по 2 дизела, 3-4 „Беларуса“ с ремаркета, 1 трактор ДТ — 20, едно шаси, дв комбайна, един силажокомбайн, една сенокосачка, 5 камиона и други. Така че наличните машини според нас при добра организация и експлоатация ще бъдат достатъчни, за да задоволят нуждите на бригадите през тази година. Ще искаме, ако е възможно, да ни се доставят две машини за пръскане с хербициди „Перла-2“ и най-малко три пневматични сеялки.

Направеното досега и набелязаните перспективи по създаването на комплексни бригади в алфатарския кооператив показва, че ръководството и специалистите са решили да внедрят тази нова и ефективна организация на работа. Трябва обаче да отбележим, че е необходимо да се обърне по-сериозно внимание на отчетността. Наличието на две бригади във всеки производствен участък крие опасността отново да се смесват дейностите и в края на годината да не може да се отчете крайният реален резултат.

Иван ПЕЙЧЕВ

ЗА НОВИ УСПЕХИ

Телчарите от с. Средище с ръководител др. Георги Колев преизпълниха значително своя производствен план през миналата година. Вместо 30 000 кг прираст те произведоха 38 780 кг. Средно на ден всяко животно наддаваше по 850 г. Тези добри резултати се дължат на голямото старание на животновъдите, на добрите грижи, с които обграждаха поверените им животни, на стремежа им да изпълняват винаги указанията на специалистите.

Вдъхновен от постигнатия успех, малкият колектив започна настоящата година с нови сили и ентусиазъм. Всички се ръководят от мисълта да получат още по-добри производствени резултати.

Щербан СТОЯНОВ

Знания, нужни за практиката

С всяка година растат площите на лозята и овощните градини в окръга. Сега стопанствата разполагат с 30 000 декара лозови насаждения, а през тази година ще се засадят нови 6 000 декара. Растат и площите на овощните градини. Те сега заемат 19 000 декара, а само тази година ще бъдат засадени допълнително 4 000 декара.

За да се дадат минимални знания на бригадирите и звеноводите, които ще се занимават за първи път с овощарство и лозарство, Управление „Земеделие“ при ОНС и отдел „Растениевъдство“ при ОКС организираха петдневен курс. Той започна своята работа на 5 януари т. г.

Пред присъствуващите над 40 бригадири и звеноводи бяха изнесени 14 лекции от специалисти при Окръжния народен съвет, Окръжния кооперативен съюз, Комплексна опитна станция — Силистра, Института по лозарство в гр. Плевен, Овощарската опитна станция в гр. Дряново и Комплексната опитна станция в гр. Варна. Основната цел на лекциите е да научат присъствуващите как се създават и отглеждат лозята и овощните градини през първите три години.

Никола ИВАНОВ

С бодри сили

Работниците от тенекеджийския цех на ТПК „Метал“ неотдавна преминаха в ново просторно и светло помещение. То- а им бе като новогодишен подарък от строителите. Тези ни във второ ново помещение це се настанят и хората от емонтното отделение и работ иците от цеха за производство предмети за широко потреб ение.

Новите придобивки радват ооператорите. И всички започ ха работа след новогодишния разник с бодри сили. Първата едмица от третата година на етилетката премина при добра исциплина, без каквито и да ило отсъствия. Работата тръг а ритмично.

Пред колектива на кооперацията през тази година се поставят по-високи изисквания както за подобрението на качеството, така и за увеличение обема на продукцията за сметка на подобрената организация на труда, на технологичния процес и внедряване на нова механизация. Ако през месец януари миналата година бе произведена продукция за 139 000 лева, то през тази година пред колектива се поставя нова програма — да се произведе продукция за 153 хиляди лева.

От началото на годината кооперацията получи някои нови поръчки, които вече изработва. Така например, до 10 януари ще бъде завършена изработката на 20 броя стойки за цистерни на ДСП „Млекопреработване“ — Силистра. Започна се изработката и на обковки за креватн на ДИП „Липа“. Завършват се експериментите за изработване на вериги за конвейери на ДИП „Текстилни влакна“ — Тутракан и др.

Новите придобивки и доброто начало на третата година от петилетката в ТПК „Метал“ вдъхват увереност, че този дружен колектив ще бъде един от първите в окръга и през 1968 година.

М. ГЕОРГИЕВ

Настъпиха усилните дни за колектива в люпилнята — Силистра. Грижата за всяка партида заложени яйца е постоянна. Внимателно инкубатористката Румяна Памукова след всеки два часа регистрира поредната температура.

На комплексната механизация — зелена улица

Както бе вече съобщено, преди време се състоя окръжно съвещание със селскостопанския актив на окръга относно комплексните бригади и звена в селското стопанство. Там бе посочено, че комплексната механизация все още не си е пробила път в такива челни стопанства като Калипетрово и Нова Черна.

Критичната бележка стана причина на 5. I. т. г. да се проведе заседание на общинския партиен комитет в с. Калипетрово. На него председателят на стопанството др. Михаил Георгиев предложи през 1968 година в кооператива да се създадат две комплексни бригади, две полевъдни, две тракторно-лозарски и една зеленчукопроизводствена. На комплексните бригади се постави задачата да отглеждат по 6 500 дка есенници и по 4 700 дка пролетници, в т. ч. слънчоглед — 1 700 дка, царевица за зърно 1 000 дка, царевица за силаж 1 150 дка и люцерна за семе 400 дка. На тях се зачисляват по 4 ДТ—54, 6 беларуса, 4 броя зърнокомбайни, 1 кукурузокомбайн и съответният прикачен инвентар.

За ръководители на бригадите се издигат агрономи, бригадири, по двама бригадни механици и един отчетник за машините.

Присъствуващите на заседанието още веднъж се убедиха, че комплексната механизация е един от най-важните въпроси в селското стопанство на сегашния етап от неговото развитие, че от нея пряко зависи рентабилността на икономиката.

По въпросите на комплексната механизация се изказаха главният инженер на стопанството Добри Йовчев, гл. агроном Руси Жечков, Христо Нечев и др.

Изказванията потвърдиха, че е дошло време да се хвърлят всички сили за решаването на този основен въпрос за нашето селско стопанство.

Накрая бяха приети решения по въвеждането на комплексната механизация в кооператива.

И. Г.

В зеленчуковата градина

Много усилия положиха през изтеклата година зеленчукопроизводителите от кооперативното стопанство на с. Попина, за да получат високи добиви от домати и пипер. Техните усилия не отидоха напразно и в края на годината те се поздравиха със 106 на сто изпълнение на общия план.

През тази година основни зеленчукови култури остават доматите и пиперът. Затова още през есента на миналата година започна усилената подготовка на парниците за производство на разсад. Вече са засети и поникнали 30 рамки с чушки, 30 с краставици и 384 със салати.

Сега главното внимание е насочено към опазването на поникналия разсад. През първите дни на годината, когато около трапезите се вдигаха наздравици, дежурните кооператори в зеленчуковата градина бяха на своя пост. Те бдяха зимният вятър да не открие парниците, че да измръзнат крехките стъбла.

През последните дни усилено се работи по подготовката на парниците за производство на разсад от домати и пипер.

До края на месец февруари т. г. зеленчукопроизводителите от попинското кооперативно стопанство са решили да изнесат на пазара първите салати.

И. РАНГЕЛОВ

КОЛЕДАРИ

ЕДНА ХУБАВА ТРАДИЦИЯ се възобновява. Около тридесет души от танцовия състав на Ансамбъла за народни песни и танци при Окръжния народен съвет и Окръжния съвет на профсъюзите коледуваха по домовете на силистренци през нощта на 6 срещу 7 януари. Хубавите им добруджански носии, венците от захар, сушени сливи, и бонбони по калпаците внасяха свежест във всеки дом, вълнуваха... Впрочем, коледарите стопляха сърцата на хората най-вече с хубавите си песни, с благословиите за здраве и щастие. По стар народен обичай те получаваха краваи и други подаръци от домакините. Песните им бяха съобразени с това какви деца има в къщата. Ако в къщата имаше момиче, пееше се „Хвръкнали са, момне ле, два гълъба“, за момче — „Русино любе, Петър юнак“, за малко дете — „Израснало е малко дърво“ и т. н.

Народната традиция бе спазена и по отношение на ръководството на групата — „цар“ на коледарите бе танцьорът Тодор Стоянов. Те тръгнаха от Профсъюзния дом на културата към 11,30 часа през нощта. Първо посетиха къщата на Янко Георгиев, също коледар от групата, и получиха оттам специален кравай, на който благословяха по другите къщи. До 8,30 часа сутринта обходиха около 30 къщи. Хората излизаха по улиците и ги канеха, но времето не достигна за всички.

Коледарите са решили догодина да осъществят тази хубава народна традиция още по-организирано.

Димо ВАСИЛЕВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Заговорът срещу републикански Йемен

Черните облаци на гражданската война отново надвиснаха над Йемен. В началото на месеца републиканската столица Сана бе обект на ожесточена атака с минометен огън от страна на наемническите роялистки въоръжени части, нахлули от Саудитска Арабия. Столицата се намираше няколко дни под обсада. Установено беше, че тези наемнически банди се намират под командуването на английски и американски съветници и в редовете на монархистите се сражават европейски наемници.

Опасенията на републиканците, че саудитският крал Фейсал не се е отказал да установи своята хегемония над Йемен и целия Арабски полуостров, се оправдаха. Събарянето на хилядолетния феодален строй на имамите и установяването на републикански режим в Йемен бе схванато от него като непоносимо предизвикателство. Въпреки опровержения на Риад, не е тайна, че ако роялистките банди не се радват на пълната финансова и военна подкрепа на саудитския владетел, зад който стоят Лондон и Вашингтон, контрареволюционното движение на имама не би просъществувало дори и месец.

Както Англия, така и САЩ имат огромни материални и стратегически интереси в този район. Очевидно е, че един независим, републикански и социалистически ориентиран Йемен би се превърнал в център на силите, които се противопоставят на кроежите на крал Сауд и за падните петролни монополи в този район. Досега присъствието на многохиляден египетски корпус в Йемен бе главната пречка за осъществяването на голямата конспирация на крал Сауд, която носи официалното название „Ислямски пакт“.

Оттеглянето на войските на ОАР, които бяха настанени в Йемен в началото на революцията и гражданската война през 1963 година, се извърши по силата на споразумението между президента Насър и крал Фейсал по време на хартумската среща на високо равнище на ръководителите на арабските държави. Тогава двамата ръководители се споразумяха да преустановят своята активна подкрепа на двете враждуващи сили в Йемен — републиканците и монархистите — с оглед на по-широките и трайни интереси на арабските народи и целият йеменски въпрос бе предаден на тричленен комитет за помирение, оглавяван от суданския министър-председател Мохамед Махджуб. Според мнозина хартумското споразумение бележеше нова ера в отношенията между ОАР и Саудитска Арабия.

Президентът Насър не само изпълни лоялно споразумението, но дори одобри отстраняването неотдавна на бившия йеменски президент маршал Салал от групата йеменски политици, ръководени от Абдел Рахман Ириани. Тази група бе наричана „трета група“ в Йемен и се смяташе, че тя ще може да намери формула, водеща към установяване на коалиционно правителство.

Засега роялистките наемници са разгромени и републиканските сили успяха да възстановят реда. Но очевидно империалистите и тяхната агентура в лицето на крал Фейсал решиха да нанесат удара веднага след изтеглянето на корпуса на ОАР и преди осъществяването на наскоро подписаното споразумение между Съветския съюз и Йемен, по силата на което Йемен ще получи военна и стопанска помощ за самоотбрана. Междувременно с оглед на мобилизацията на страната и даване отпор на наемниците завчера в републикански Йемен бе извършена реконструкция на правителството, след като министър-председателят Мухсин Ал Айни подаде оставка и председателят на републиканския съвет Ел Ириани натовари члена на съвета и главнокомандуващ въоръжените сили генерал Хасан Ал Амри да образува новото правителство.

Събитията в Йемен още веднъж разкриват престъпното лице на англо-американския империализъм, който умишлено минира мира и спокойствието в Арабския полуостров. Любопитно е, че въоръжената атака на роялистите срещу републиканския Йемен съвпада с поражението на Англия в Аден. Създаването на народната република Южен Йемен силно подкопа позициите на империалистите и преди всичко на петролните монополи в Арабския полуостров. Разгаряйки огъня на междуособните войни, разузнавателните служби на САЩ и Англия се опитват да подкопаят укрепването на антиимпериалистическите сили на полуострова.

Реакционният западен печат създаде впечатление, че републиканският режим в Йемен ще се сгромоляса веднага, щом частите на ОАР напуснат страната. Йеменският народ обаче, който се бори с всички сили, за да не допусне отново да му бъде надянат робският хомот на имамите, е на своя пост. И събитията показаха, че набезите на монархистите се натъкнаха на решителната съпротива на народа.

Гилермо АНГЕЛОВ

Пред 90-годишнината от Освобождението

ПОСЛЕДНИТЕ ДНИ НА РОБСТВОТО В СИЛИСТРЕНСКО

ПРЕЗ настоящата година ще чествуваме 90-годишнината от Освобождението на България. За да оценим значението на така скъпо извоюваната свобода, ще хвърлим поглед върху теглилата на българския народ в нашия край в последните дни на робството, когато той е имал едничката надежда в близката помощ на братята руси. Това научаваме от вестниците, излизали тогава.

В БРОЙ 46 от месец ноември 1876 година на в. „Нова България“, издаван от българската емиграция в Гюргево (Румъния), срещаме следната анонимна дописка: „Силистра, ноем. 5... Аз тука обиколих селата на тази област. На сека крачка срещам злочиния, които надминават сека варварщина по света. Почти на секо село турци башибозуци, въоръжени ходят да нощуват по българските къщи, като късат от градините ни най-хубавите цветове на девиците. Правителството със своето хладнокръвие насърчава злодействата, които са дошле до своята съвършенна крайност. Разяреността на мохамеданците се е разгорела до мозга костей. Турското правителство е издало заповед да се събират от крайно сиромашките българи 80 000 ръкавици от кожа, 80 000 антерии, 80 000 чифта цървули, 80 000 чифта навои с 80 000 чифта върви. Освен това сека къща е насилствено задължена да даде по един ямурлук (шинел), шаяк или аба.

При тези прибавено е още да се дадат кола и волове, както и черги, за возене на войската към сръбските граници. Населението е дошло до крайно отчаяние. Българите са готови да въстанат с голи ръце, защото ножът се заби вече до кокала на костите и болезните са страшни, нетърпими и велики!...

Войска в Силистренската крепост нема повече от 800-1 000 души. Шанцовете около крепостта се чистят. Говори се, че Турция, сдружена с Англия и Австро-Унгария, ще удари ненадейно на Русия. Топовете по тази крепост са от ветата система. За избавление християните имат голема надежда на братята руси и др. славяне, в редовете на които са готови да измрат по-добре, отколкото да живеят в този несносен живот.

Черкезите са пръснати по селата и са обладани от един панически страх, че Россия, която била техният наказателен бич, ще доде и казаците щели да им одерат кожите. В такъв случай много от тях казват, че щеле да поклонят глава на батюците си казаци. Този страх не по-малко владей както турците, тъй и семействата им; но те са насърчавани от Англия и Австро-Унгария.“

В брой 28 от 2. IX. 1876 г. на същия вестник е поместено следното: „Пишат ни от Силистра, че от 10-на дни насам са разхождале из градът некои софти (турски богословци и проповедници), които като забикаляле вечер около християнските дюгени, хванале отскоро да нападат и да бият християнете по дюгените им посред пазарът.“

А в брой 66 от 23. II. 1877 г. е поместена следната дописка: „Силистра, 15 февр. Бабаитите низаме дошле са вече до побесняване. В една от дописките си аз ви казах, че хиляди фактове има, с които да потвърдим пред света, че живота, имота и честта на българина са оставени изключително на самопроизвола на башибозуците и низамите. От едно ужасно убийство, което стана тия дни пред самия ни град, читателите ви ще разберат, че живота на гяурина се цени така, както и преди конституцията, колкото живота на идно пиле.

На 6 того, около 4 ч. вечерта, един куршум прониза през главата златар Парвановата жена, вдовица с пет деца и на минутата я умъртви. Жертвата беше ударена под самото око. Убиецът е един аскерлия, който замерил клетата вдовица през плета, когато тя седела с детенцето в ръце на срещните врата. Не мислете, че това убийство са последва с некои строгости от страна на правителството. Работата се обясни твърде лесно и просто: „Хатта Олмуш“, (станало грешка), каза аскерлият, „хатта олмуш“, повториха съдниците, туй за туй. Между това, има хора, които чуле и свидетелствуват, че този кръвопиец преди да гръмне рекъл: „Чоктан нишана атмадъм“... (отдавна не съм замервал по мишена). Но това свидетелство никой не ще да вземе в внимание.

Не стига това, но на другия ден, когато са занасяла жертвата да са погребе, на заминуване покрай кафенето на К. Филчов, аскерлийте, които били събрани на чардака, плюеле върху носилото и различно ругаеле и верата ни и мъртвеца. Други пък нехранимайковци са размесиле между множеството, което придружавало носилото, та псувале и правиле различни безобразие, за да предизвикат, види са, и други скандали.

Два дни след това трагическо приключение неколко башибозуци влезли в Гергишовото казино и след като плюскале ракия до пресищане, изваждат ятаганите си и погват из казиното где кого завърнат. Притежателът на казиното Георгиш (българин) сполучил да избега заедно с едно от слугите си и са избави, а другият му слуга Желез Чобанрадев биде посечен с ятагана в лявата ръка и бит до смазване.

Не може да се опише, Г-не редакторе, несносното положение, в което се намира народа ни, и нашите теглила от ден на ден растат и се увеличават. Едничката наша надеждица за избавяне от ноктите на немилостивия тиранин е отправена само към Россия, и пак към света Россия; ако ли бъдем и този път излъгани в надеждата си, то отчаянието не се знае докъде ще доведе народа ни“...

Добруджанци, които геройски понесоха теглилата на петвековното черно турско робство, но не загубиха вярата си и народностното си съзнание — имаха щастието първи да посрещнат на 10 юни 1877 година при Долния Дунав първите десантни руски войски, командувани от генерал Цимерман. А заедно с това да окажат помощ на братята освободители. Тук се постави началото и на бойната дружба между руси и българи — освободители и освободени.

Йото **НИТОВ**

Иде комсомолски конгрес

Една паметна вечер

Свечеряваше се. В училището в с. Попина настъпи оживление. По коридорите и класните стаи бързо се придвижваха ученици от седми и осми клас. Пред една от стаите „патрулираха“ две осмокласнички и не пускаха никого да влезе вътре.

С трепет всички се отправиха към стаята, в която досега не им беше разрешено да влизат. Тръгнахме и ние. На вратата ни посрещнаха усмихнати комсомолки и комсомолци-осмокласници. Поканиха ни да седнем.

По даден знак приятелските разговори бяха прекратени. Ставайки от мястото си, ученичка обявява комсомолската вечер, посветена на героите-ремсисти и XI конгрес на Комсомола, за открита. Всички запяват комсомолския марш. После Росица Иванова прочете доклад за славната история на РМС.

В стаята е тихо. Всички със затаен дъх слушат за патриотизма, остроумието и мъжеството на своите ремсисти, за техния живот, изпълнен с героизъм и лишения, за смелите акции на партизанските отряди, водени от ремсисти.

За вечерта комсомолците-осмокласници се готвеха отдавна. Прочетоха много за героичната борба на ремсистите, запознаха се с живота и дейността на видни младежки деятели, изучиха историята на РМС. След доклада всеки желаеше да разкаже за онова, което му е направило най-силно впечатление от живота на героя, да сподели чувствата които са го вълнували и отново го вълнуват сега, когато се споменат имената на героите-ремсисти.

Между осмокласниците седеше дружинната ръководителка Иванка Гайдарова. Тя с внимание следеше всеки разказ. Но когато се заговори за Адалберт Антонов и се спомена село Лъджене, Плевенски окръг, тя почувствува как сърцето ѝ заби по-силно, как зашумя кръвта в ушите. Говореше се за герой-ремсист от родното ѝ село. Не можеше да бъде безучастна. Поиска думата. Емоционалният ѝ разказ, от който лъхаше чувство на уважение и почит към паметта на Адалберт Антонов, накара всички участници на вечерта образно да си представят отделните моменти от живота и дейността на героя, да почувствуват обаяние от мъжеството и издръжливостта, които е проявил той пред фашистките палачи.

. . . В стаята все тъй е тихо. Само сърцата бият по-напрегнато. Комсомолците рецитират стихове с тематика от героичното минало на РМС.

Тържествената част е свършила. Секретарят на ДК прочита имената на новоподалите заявления за приемане в ДКМС. Въпросите са лесни, защото всички са добре подготвени. „Изпитът“ е взет успешно. В очите се чете увереност. Лицата са поруменели от вълнение. И ето тия същите, които са толкова близо до сърцето ти, твоите другари, пред всички разкриват слабите ти черти в характера, показват положителното в твоето поведение. Да, те наистина са добри другари. Те са комсомолци. Такъв трябва да бъдеш отсега нататък и ти.

Разнася се познатата мелодия на „Напред, другари млади“. Вечерта на комсомолеца е свършила. Комсомолците на групички тръгват към домовете си. Тя ще остане паметна за тези, които встъпиха в редиците на славния Комсомол.

Илия **РАВАЛИЕВ**
(наш кореспондент)

В северния освободен район на Португалска Гвинея. Бойци от един от отрядите на патриотите. Те са облечени различно, имат много разнообразно въоръжение и малко опит, но тяхното себеотрицание и познаване на джунглите ги правят добри бойци в борбата срещу португалските колонизатори.

Отчетни сесии на общинските народни съвети

Да се активизира работата на съветниците

Годишната отчетна сесия на общинския народен съвет в село Паисиево се състоя наскоро. Присъствуващите изслушаха с голямо внимание отчетния доклад на изпълнителния комитет на съвета. Бяха отчетени постиженията през изтеклата 1967 година. През нея кооперативното стопанство е получило по-голяма продукция от растениевъдството и е изпълнило поставената задача за разрешаването на зърнения проблем. Но животновъдството продължава още да е нерентабилно.

Отчетено бе, че все още потребителната кооперация не задоволява напълно нуждите на населението от района на общината. Често в магазините липсват така нужните продукти като ориз, сол, боя за обувки, макарони. Не се доставят на време и безалкохолни напитки в заведенията за обществено хранене.

В областта на транспорта и съобщенията работата е подобрена. Населението е обслужвано от два автобуса от ДАП — Силистра, които се движат по утвърдената линия Силистра—Дулово и Силистра—Дулово—Исперих—Паисиево и обратно. През миналата година бяха пуснати допълнително два обедни автобуса Дулово—Паисиево и Исперих—Паисиево. Пощенските услуги и телефонните връзки в района могат да се отчетат като задоволителни. Двете пощенски станции в Паисиево и Зебил се настаниха в нови сгради.

Много усилия се положиха за осъществяването на задължителното обучение. Увеличеният брой на неприбраните деца в училище в сравнение с учебната 1966/1967 година обаче говори, че съветниците и училището трябва да полагат по-големи грижи за обучението и възпитанието на всички деца. При средния курс 85 на сто от учителите са нередовни.

Подобрено е и медицинското обслужване на населението. Сега в общината работят трима лекари, трима фелдшери, една сестра, акушерка. Буди тревога обаче високата детска смъртност. От 140 родени деца 12 са починали.

Доста е направено и по благоустройството на селищата. Започна строежът на нова болница, триетажно училище, завърши се работата по шосето, което свързва селата Звенимир и Зарица. Паисиево бе радиофицирано, потребителната кооперация построи нова сграда, магазин. В Листец ново читалище краси центъра на селото.

На сесията отсъствуваха някои съветници като Хамди Мехмедов, Мехмед Халимов, Зехра Изетова, Мусин Исмаилов, Халил Адилов. Те бяха разкритикувани за слабата им дейност.

В своето изказване секретарят на Окръжния народен съвет Иван Брезоев изтъкна, че ИК на ОНС ще продължава да помага за подобряване на бита, икономиката, здравеопазването и образованието в Паисиевска община. Но е нужна по-голяма активност от страна на съветниците към общинския народен съвет, за да се подобри още повече работата на съвета.

Милко **НИКОЛОВ**
(наш кореспондент)

Патриотизмът — извор на вдъхновение

Семинарът по политическа просвета на учителите при гимназия „Йордан Йовков“ в гр. Тутракан разглежда въпроси по патриотичното възпитание. Наскоро бе проведена втората сбирка. Теоретичен доклад прочете заместник-директорът на гимназията. Той се спря обстойно и задълбочено върху теоретичната страна на въпроса, разгледа патриотизма като социално чувство, неговата същност и етапите на формиране през различните обществено-политически формации. Патриотизмът е бил и ще бъде винаги стимул на поетично творчество и вдъхновение, на велики подвизи и дела. Особено сега патриотизмът придобива актуален характер. Обичта към социалистическата родина изисква пълен размах на творческите сили и възможности за високи постижения във всяка област.

Изказаха се много учители. Така например преподавателят Петър Тодоров говори за шовинизма като форма на тесногръден патриотизъм, който няма нищо общо с истинското родолюбие и зачитане на другите страни. Бяха зададени много въпроси. По темата станаха оживени разисквания.

В плана на семинара са предвидени още редица сбирки за патриотичното възпитание, които ще се проведат последователно. Той помага на учителите по-добре да възпитават у учениците чувството на патриотична гордост.

Цветана **ПОПОВА**

Младите семейства останаха доволни

Студеното време не попречи още преди определеното време да настане оживление пред младежкия клуб № 2 в Калипетрово. Тук бяха дошли почти половината от младите семейства в селото. Всеки влизаше засмян и заемаше мястото си. Салонът подходящо украсен, обстановката уютна.

Посветената вечер на младото семейство започва. Вечерта бе открита от Георги Бацинов, заместник-секретар на общинския комитет на ДКМС. Доклад прочете Димитър Курдоманов, който се спря на интересни моменти от семейния живот, на необходимостта от взаимна подготовка. Не беше пропуснат и въпросът за увеличаването на българската нация. Приветствие към младите семейства и пожелание за щастлив семеен живот поднесе секретарката на общинския комитет на ДКМС Пърданка Генова. Тя връчи значка на Станчо Тодоров — награда от Окръжния комитет на Комсомола за добрата му производствена и комсомолска предконгресна работа.

По-нататък вечерта продължи с другарската вечеря, с веселбите и изненадите. Особено интересно се проведоха викторината и анкетата за определяне на най-доброто младо семейство. Анкетата бе анонимна. Всички единодушно пуснаха в своето пликче имената на семейство Донка и Никола Русеви. Веселието продължи до късно. От време на време идваха изненадите, подготвени от общинския комитет на Комсомола.

Няма съмнение, че вечерта ще помогне да се подобри още повече работата с младите семейства.

Присъствуващите останаха доволни от проявеното внимание.

Иван **ГАДЖЕВ**

Майор Вихър

Юлиан Семьонов

85

на които не им върви. Как те преследваха Вебер! Или „Кармен“ на великия Бизе? Критиците умряха и са забравени, а Бизе е жив! Именно всякакви критици и тълкуватели измислиха глупавата идея, че Исус е евреин! Исус е син на римски легионер! Майка му е могла — и то с голяма пресиленост — да бъде еврейка. Какъв евреин е бил Исус, когато цял живот се е борил против материализма!? А материализмът — това са евреи и само евреи. Всички те са изтъкани от егоизъм! И този егоизъм, вкоренил се в тяхната плът и кръв, не им позволява да рискуват в борбата за живот, позволява да ги убиват като питомни зайци. Краят на тази война ще бъде край на еврейската нация. Между впрочем, забелязах: в нито една страна не играят така лошо Шекспир, както в Англия. Харесва ли ви кафето? Не е ли силно?

— Кафето е прекрасно — отговори Борман.

— Комунизмът е материализирано от евреите християнство. Това ще разберат всички по света, но да не стане късно. Между впрочем, съвсем не мога да чета „Фолкише беобахтер“, Розенберг осакатява езика. Скоро ще се наложи да се пише: „Фолкише беобахтер балтийско издание“. Не може да се замърсява така езикът с мръсни думи от твърде съмнителен произход. Розенберг се е възпитавал в Латвия, а латвийците са свинска нация, която болшевиките използуваха както искаха и когато искаха.

— Ще предам това на Розенберг, мой фюрер...

— Не трябва. Много е обидчив. Защо да го обиждаме? Трябва да намерим някакъв друг начин тактично да му помогнем. Но трябва да му помогнем, макар че бог помага на онзи, който сам си помогне.

Хитлер дълго гледа кафявата утайка, останала на дъното на чашата, въздъхна, раменете му се отпуснаха, кожата на слепоочията му се сгърчи от нервен тик. Той докосна мястото на тика с показателния си пръст, отдръпна уплашено ръка и погледна бързо Борман — разбра ли той неговия страх, отново въздъхна, после се усмихна измъчено и каза:

— Нека подберат някакъв хубав филм. Много искам да погледам хубав, весел филм.

Той стана и Борман почувствува как сърцето му се сви: Хитлер беше прегърбен, краката му се влачеха, дясната му ръка трепереше, а на лицето му бе замръзнала виновна, жалка усмивка.

— Между впрочем — каза Хитлер, — Заукел ми разказва веднъж интересна история... Повечето от руските девойки, които докарваха на работа в Германия, при медицински преглед се оказвали девствени. Една от формите на варварството е да се пази девствеността. Това се отразява толкова лошо на нервната система... Е, добре... Добре... И тъй, филма...

Вихър се отбранява два часа. Той беше ранен в гърдите, в корема и в двата крака. Аня лежеше до него в безсъзнание, лицето ѝ беше бяло-бяло, спокойно, без нито една бръчица, твърде спокойно и красиво. Седой се въргаляше по снега и около него беше почервеняло: парче от мина бе откъснало ръката му до самото рамо. Парче бе избило окото на Тромпчински. Всички останали бяха убити, а есесовците напираха от всички страни. Вихър разбираше, че няма да удържи, защото снегът му се струваше розов; не, не розов, а черен; не, не черен, струваше му се като пясъчна плитчина на Ока; не, снегът му се струваше бял, режещ сняг, и той отново стреляше и стреляше — с кратки, точни редове. А след това кратък удар в шията — и той престана да вижда и да чувствува. И престана да стреля.

Но в това време есесовците се обърнаха в бягство — по шосето се носеха руски танкове.

Председателят на имперския съд влезе в залата със свитата си — в черни мантии, с черни четириъгълни шапчици, с имперската емблема на гърдите. Всички станаха. Трауб не можеше да стане: вдигнаха го под ръка двама полицаи.

— Хайл Хитлер! — извика председателят.

Гласът му беше гръмък, от устата излетя облаче бяла пара: в народния съд на Третия райх бяха престанали да отопляват.

— За измяна към родината, за предаване на врага секретните планове на командуването Трауб се осъжда на смърт.

На шестнадесети април 1945 година Трауб бе гилотиниран.

В Прага ръмеше дъжд. Край Карловия мост Вълтава се пенеше, чайки крещяха злобно, въртяха се над водата, докосваха я за миг и отново литваха към ниското, сиво навъсено небе.

Коля седеше в хотелската стая на Берг и слушаше радио. Говореше Москва. През трясъка и писъка гласът на Родината идваше тук. Коля притичваше постоянно към вратата: слушаше крачките, не идва ли някой по коридора. Берг живееше в хотела заедно с офицери от СД и гестапо. Тук никой не слушаше Москва, считайки това за непатриотично.

Връщайки се от вратата към приемника, Коля замря, защото чу ясно гласа на Левитан.

— За образцово изпълнение на задача на командуването в борбата с немско-фашистките завоеватели и проявените при това смелост и мъжество майор Леонов Андрей Фьодорович и младши лейтенант Лебедева Евгения Сергеевна са наградени с ордена Ленин посмъртно...

Коля вървеше по вечерната Прага. В лицето му биеше вятър, примесен с дъждовни капки. Дъждът беше топъл, пролетен и на Коля се струваше солен, като морски пръски. Из града пълзяха танкове и по високоговорителите предаваха нацистки маршове. Шумната музика гърмеше в пустия град: бе настъпил комендантският час и на пражани се забраняваше да излизат на улиците.

Край хотел „Адлон“ Коля се спря и почна съсредоточено да чете обявленията на командуването, налепени върху грапавата сива стена. Сега той не виждаше нито стената, нито заповедите, сега въобще нищо не виждаше и не чуваше, освен една последна дума — „посмъртно“. Някак си още не можеше да разбере докрай тази дума, не можеше да си представи Вихър и Аня убити; беше скован от една мисъл и затова не можа да види веднага офицера от СД, който се разхождаше пред входа на офицерския хотел, стискайки в ръка два плика с пържени, хрущящи картофи. Офицерът от СД се спря до Коля и попита:

— Имате ли запалка? В моята се свърши бензинът...

Коля се обърна, козирува на офицера и му подаде запалката си. Онзи запали, всмукна дълбоко и каза:

— В Прага все вали дъжд, дъжд... Кога ли ще има слънце?

Коля бавно отговори своя отзив:

— Рано или късно, времето ще се подобри... Вярвам, че скоро ще има слънце...

Офицерът в униформата на СД се усмихна едва и подаде запалката на Коля.

— Благодаря — каза той, — вие ме избавихте... Току-що долетях тука, съвсем не познавам града. Може би ще се съгласите да станете мой гид тази вечер?

— Благодаря за честта, групенфюрер — отговори Коля и те тръгнаха бавно по нощната Прага.

Както преди валеше дъжд. Танковата колона премина. Беше тихо. Крачките отекваха кънтящо в напрегнатите и настръхнали гърбове на къщите.

— Утре по същото време — тихо каза офицерът в униформата на СД, — край Карловия мост ще ви чакат трима човека от нелегалната организация. Паролата е нашата. Отзивът е същият...

Прага—Берлин—Краков
1964—1965 год.

КРАЙ

ДА ПРЕВЪРНЕМ ЖИВОТНОВЪДСТВОТО В РЕНТАБИЛЕН ОТРАСЪЛ

ДИФЕРЕНЦИРАНО ХРАНЕНЕ НА КРАВИТЕ

С ВСЯКА изминатата година говедовъдството в нашия окръг се подобрява. Средният млеконадой рязко се увеличи и достигна 2 700-2 750 л. средно от крава.

По мнение на изтъкнатите датски специалисти по хранене то на говедата професор Б. Ландхов и Б. Ларсен, които не колкократно посетиха нашия окръг, възможностите на стадата ни не са напълно използувани. При едно правилно хранене с наличните фуражи млеконадоят може да се увеличи с 10-20 на сто. За целта е необходимо да се въведе правилна научно-обоснована и практически много лесно приложима система на диференцирано хранене на кравите.

Преди всичко при диференцираното хранене се спазва принципът животното да дава максимална продукция, каквато неговите наследствени заложби позволяват, като му се осигурява достатъчно количество качествен фураж, който то трансформира в мляко, без да затлъстява.

Така ли е сега в нашите кооперативни стопанства? Не. Кравите не са разделени на високопродуктивни и нископродуктивни. На всички се дава поравно количество фураж. Затова животните с данни за по-малка масленост затлъстяват, а тези които притежават такава възможност, не могат да я постигнат. Най-ярки са примерите в ТКЗС Межден, Зафирово, Сокол, Паисиево, Окорш, Чернолик и др., където стадата далеч не са изравнени.

Диференцираното хранене на кравите, което е поставено на научна основа, е практически лесно приложимо и опростено. Всички се контролират един път в месеца за средна дневна млечност и процент на масло. Полученото мляко се приравнява към 4 процента масленост по специална таблица. Това се налага, защото животните с по-висока масленост се нуждаят от повече хранителни вещества. Въз основа на среднодневната за месеца млечност, приравнена към 4 процента масленост, те се категоризират в класи за хранене.

Разликата от една до друга класа е 2,5 кг мляко, равняващо се по крьмна стойност на 1,2 крьмни единици. Това значи, че кравата получава освен за поддържане на живото тегло и по 1,2 крьмни единици на всеки 2,5 кг мляко (приравнено към 4 процента масло.)

При класирането на животните, освен дневната млечност, се съблюдават и други условия. Първотелките, по-слабите крави и всички животни през първите осем седмици от началото на лактацията се поставят една класа по-високо. Кравите с живо тегло под 450 кг се определят половин класа по-ниско, а тези с живо тегло над 550 кг половин класа по-високо за всеки 100 кг в повече. Сухостойните животни се поставят в първа или втора класа.

В нашия окръг ТКЗС Нова Черна, Айдемир, Калипетрово, и Дулово ще преминат на хранене по новата система. Зоотехниците на тези стопанства, съобразно наличните фуражи, следва да разработят за всеки месец дневна дажба за различните класи, която да се балансира по крьмни единици смилаем протеин, калций и фосфор. Всички крави получават еднаква основна дажба от груби и сочни фуражи, които не се мерят поотделно за всяка крава, а общо за групата. Различна е само дажбата от концентриран фураж, която е съобразена с класата на животното. Тя се изменя всеки месец в зависимост от данните, получени при поредната контрола.

При най-ниска продуктивност от 2,5 кг мляко дневно животното трябва да получава по 6 крьмни единици, 400 грама смилаем протеин, 22 г калций и 21 г фосфор. За всеки следващи 2,5 кг мляко (към 4 на сто масленост) да се дава допълнително по 1,2 крьмни единици, 120 г смилаем протеин, 5 г калций и 5 г фосфор.

Посочените стопанства трябва да се снабдят със специални колички с кантарче за притегляне на фуража. С тях много лесно и бързо се раздава храната. За всяка крава да се заведе картон за контролиране на лактацията. На картона се отбелязва кривата на лактацията. Може да се следи какви отклонения дава всяко животно и съответно да се коригира хранителната дажба.

При разработката на дажбите освен за хранителната им стойност, смилаемия белтък, калция и фосфора необходимо е да се държи сметка и за сухото вещество във фуража. За това е необходимо поне веднъж в сезона да се изследват всички груби, тревни и сочни фуражи за наличността на сухо вещество, от което до голяма степен зависи тяхната хранителност. Така например в люцерновия силаж сухото вещество варира от 18-34 процента в зависимост на консервирането. Оттук и количеството, отговарящо на една крьмна единица, също варира от 3,7 до 9,7 кг. Ако не се държи сметка за сухото вещество във фуража, то или животните остават недохранени и не развиват максималната си продуктивност, или се прехранват и се разхищава фураж, което икономически е неизгодно.

Особено голямо е колебанието в продуктивността на кравите през пролетно-летния период, когато се хранят предимно със зелена храна. Сухото вещество в зелената маса се изменя почти всеки ден, в зависимост от състоянието и възрастта на люцерната, фия, граха, царевицата и др. Затова млечността силно се колебае, а масленият процент обикновено рязко спада. По тази причина необходимо е да се премине към целогодишно включване на силаж в дажбите. През този период на животните трябва да се дават по не по 10-12 кг силаж от люцерна, грах или царевица. Зелените фуражи трябва да се дават след повяхване, за да се намали съдържанието на водата в тях. В този период да се включва в дажбата по 1-2 кг меласа, която балансира въглехидратите и маслеността не намалява.

При диференцираното хранене е необходимо в оборите да се поставят табелки над всяка крава. На тях да са отбелязани името на животното, номерът му, дата на раждането, годишна млечност и масленост след последното отелване, а също и датата на последното заплождане. На табелките трябва да има място за отбелязване на данните от последната контрола на дневната млечност и масленост за месеца. На обратната ѝ страна се записва всеки месец индивидуалната дажба концентриран фураж за деня или за едно залагане, примерно 1,5 кг царевична ярма, 1,5 ечмяна ярма и 1 кг кюспе.

Новият начин на хранене неминуемо ще доведе до рязко увеличение на млеконадоя. Необходимо е обаче специалистите да се заемат сериозно и отговорно с изпълнението на тази задача.

Никола АЛЕКСАНДРОВ

НОВОСТИ ★ ТЕХНИКА ★ НОВОСТИ

„ПЪТЕВОДИТЕЛ" ЗА КОРАБИ

В пристанищата на Ленинград, Мурманск и Ждановск се появи оригинален лоцман „Раскат", който направлява от сушата корабите към мястото за спиране или ги изважда от опасни участъци в открито море. Радиолокаторната инсталация наблюдава от брега фарватера, пресъздава върху екраните на индикаторите пълната картина на движението на плавателните съдове и тяхното местонахождение. Лоцманът-оператор съобщава на капитана по радиотелефона подробна информация за точното място и направлението на движението на кораба. Ако той се отклони дори малко от правилния маршрут, върху индикатора нарушението се повтаря, лоцманът-оператор предупреждава веднага за опасността и посочва правилния курс.

ПЪТ КЪМ ГАЗОВИЯ ПЕТРОЛЕН ОКЕАН

Разузнавачите на казахстанските недра достигнаха със своето еднофрезово длето „космическа сонда" — 6 114 м дълбочина. Това е своеобразен прозорец в загадъчните засега слоеве на най-дълбоката на планета та Прикаспийска вдлъбнатина. Запланувано е да се достигне там седемкилометрова дълбочина. През този „прозорец" изследователите искат да погледнат в дълбоките зони, където се предполага, че са разположени най-мощните залежи от петрол и природен газ. Но природата е поставила редица твърде сериозни препятствия пред изследователите — температурата на дъното на сондата отдавна прекрачи точката на кипене на водата, а налягането се измерва с много десетки атмосфери.

ПРЕНАСЯНЕ НА ТЕЧЕН МЕТАЛ

В един от металургичните заводи в Донецкия басейн — СССР е била използувана нова технология за пренасяне на течен метал. В случая върху подвижния поток на метала се насочва магнитно поле и отвесно върху него тече електрически ток. Така по електромагнитен начин металът тече на 30 м дължина по жлебовиден улей.

ЗА УМОРЕНИ ВОДАЧИ НА КАМИОНИ

В Белгия е конструиран апарат, който има за задача да предотвратява злополуките в случай, че водачът на камиона е преуморен и не може да контролира действията си.

Апаратът се състои от миниатюрно транзисторно устройство, прикрепено с каишки към дясната ръка на водача. От друга страна, транзисторът е свързан с тел към мотора на колата, където е вграден усилвател. Този усилвател предава пулсациите на сърцето на регулатор. Въз основа на регистрациите на транзистора и при прекалена умора на водача на колата, регулаторът постепенно забавя притока на бензина, докато камионът спре напълно.

НЕФТ И МЛЯКО — ЗАЕДНО

Може ли да се превозва в една и съща цистерна на танкер мляко и нефт? Може, разбира се, но само след щателно почистване на цистерната от остатъците на предишната течност. Но и не е така просто да се измие цистерна. А понякога — и опасно: остатъците от горивото могат да се взривят. Затова досkоро в цистерните се превозваше само или нефт или мляко.

Проблемата за превозването на две течности в една цистерна отдавна занимава инженерите от много страни. Остроумно решение са намерили шведските специалисти. Вътре в цистерната се поставя мембрана от твърде еластичен каучук. В цистерната има два отвора. Когато в единия от тях се сипва например растително масло, преградата се разтяга дотогава, докато се притисне до бордовата обшивка. Когато в цистерната трябва да се налее какво да е минерално масло, него вкарват през втория отвор и мембраната се разтяга към другия борд. При нужда в една цистерна могат да се превозват и две течности едновременно.

НОВА ЛАМПА

Финландският професор Олави Ерямется е получил на изложението на изобретателите в Брюксел златен медал за новата си електрическа крушка. Стъклото на колбата на тази лампа, благодарение на специалните добавки, пропуска само червените, сините, зелените и виолетовите лъчи. А жълтите лъчи задържа. В такова осветление всички предмети изглеждат много по-ясни. Крушки с мощност от 60 до 100 вата вече осветяват жилищни помещения, ресторанти и магазини в Хелзинки.

НАЙЛОНОВО ФУТБОЛНО ПОЛЕ

„Астротурф" — така се нарича новият материал за покриване на спортните площадки и подовете на спортните зали. Най-горният слой на покритието е найлонова тъкан. Материалът е твърде здрав, не се поврежда от влага, плесен и други вредни въздействия, малко тежи. Найлоновото покритие лесно може да се изнесе, да се разстеле на полето и отново да се навие. Новото покритие е изпробвано на футболни мачове и е получило одобрение.

Новата система даде добри резултати

Новата система на ръководство на народното стопанство помогна за значително повишаване производствената активност на работниците и служителите. Сега стремежът във всички предприятия и организации е да се реализират повече доходи, да се намаляват разходите за издръжка на производството и да се повишава качеството на продукцията.

ДСП „Родопа" — Силистра работи по новата система от 1 април 1965 година. През близо тригодишния период колективът постигна значителни успехи. Резултативният характер на работната заплата внесе подобрение в организацията на труда и производството. В цеховете бяха внедрени мероприятия за подобряване на трудовата и технологичната дисциплини; от окрупнени трудови норми работниците преминаха на работа по трудови норми, определени по операции; засили се материалната заинтересованост и личната отговорност; подобри се отчетността, която осигури по-голяма прегледност в определяне приноса на всеки цех, на всеки работник в крайните резултати от производствената дейност.

За миналата 1967 година предприятието изпълни производствената си програма над 100 процента, плана за производителността на труда за единадесетмесечието със 109,4 на сто, при достигнат ръст на работната заплата 107,2 на сто. Преизпълнен е значително и планът за печалбата. Голяма роля за постигането на тези резултати изигра вътрешностопанската сметка. На всяко производствено поделение бяха дадени контролни цифри по основните показатели. Така например на цеховете за месодобив и месопреработка бяха определени обемът, печалбата, асортиментът и качеството, а на пунктовете за изкупуване беше определена издръжката. Особено внимание се обърна на реалността на плановите задачи, за да не се допусне един цех да бъде облагодетелствуван за сметка на друг.

В резултат от умелото използване на новата система на стопанско ръководство през всички тримесечия на миналата година производствените поделения осигуриха разчетен лев над единица и под формата на допълнителна заплата бяха разпределени 17 696 лева, тоест средно на едно лице по 92 лева.

Новата система на стопанско ръководство създаде предпоставки за по-широко участие на трудовия колектив в ръководството на предприятието. Членовете на производствения комитет извършват редовно проверки, следят как се спазва технологическата дисциплина и водят широка разяснителна работа за икономии на суровини, материали и средства. Производственият комитет редовно се занимава с основните задачи на предприятието, с определяне показателите на цеховете и т. н.

Колективът на ДСП „Родопа" натрупа богат опит в прилагането на новата система на стопанско ръководство. През двегодишния период безсъмнено бяха допуснати и редица грешки, които се коригираха своевременно. Сега, през новата 1968 година, използувайки опита от миналото, работниците от предприятието ще използуват още по-пълно възможностите, които им предоставя новата система, за да осигурят преизпълнение на плана и висока рентабилност.

Михаил ЧИКОЛОВ

За малките телета в Алфатарския кооператив са осигурени необходимите сочни фуражи.

НА СНИМКАТА: Станчо Иванов и Петър Дечев зареждат цвеклови рязанки на животните.

Строи се нова леярна

Леярният цех в ДМЗ „Стомана" — Силистра прерасна в един от най-големите леярски цехове в нашата страна. През 1967 година колективът на цеха отля над 10 800 тона чугунени отливки.

Новото разширение на този цех започна през миналата година и високите колони вече очертават бъдещата леярна, с чието построяване тук ще бъде създадена възможност обемът на продукцията да достигне 16 000 тона отливки годишно. В едно просторно помещение от 5 200 квадратни метра ще се разположат машините на формовчиците и леярите. Само землеподготвителното отделение ще заеме площ от 1 400 кв. метра. То ще бъде напълно механизирано със съветска техника, като колерган 115-М с производителност по 25 тона смеси на час. Транспортни ленти и елеватори ще облекчат ръчния труд. Електромагнитният сепаратор ще подобри качеството на формовачната смес, ще премахне дребните парчета метал, които сега се срещат в сместа и пречат за качественото отливане на детайлите. В новата леярна ще бъдат монтирани две вагрянки, 10 формовачни преси за дребни отливки, 2 конвейера и устройства за механично изтърсване на касите. Там ще действуват мощни подемни кранове, от които двата петнадесеттонни, два 10-тонни и два 5-тонни. Подаването на формовачната смес ще става с конзолни ленти, пясакосипи, а използуваната формовачна смес по механизиран път ще се връща в землеподготвителното отделение.

Завършването на новия цех се предвижда да стане през 1969 година.

С пускането в експлоатация на новата леярна, ще се сбъдне мечтата на леяри и формовчици да работят с новите машини в просторно и светло помещение.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

Печалба над плана

Колективът на овцефермата в с. Дунавец е носител на високото звание „Бригада за комунистически труд". Овцевъдите изпратиха старата година с високо преизпълнение на плановете. Общата продукция е преизпълнена с 4 718 лв. На държавата са продадени 64 тона овче мляко, вместо 57 тона. Настригана бе 4 600 кг вълна вместо 3 600 кг.

В рамките на плана са и извършените материални и трудови разходи. Разумно и пестеливо са изразходени фуражите, което намали себестойността на продукцията. Един литър мляко тук е с 4 ст. по-евтино от изкупната цена. Овцефермата приключва своята дейност с 14 714 лв. печалба, вместо предвидената 8 763 лв.

Опитните и дългогодишни овцевъди навлязоха в агнилната кампания напълно подготвени. От наличните 1 130 мериносови овце досега са получени 500 агнета, за които се полагат добри грижи. За това говори и фактът, че няма допусната смъртност при тях.

Между десетте овцевъди най-много агнета се родиха в стадата на Трифон Георгиев, Вълчо Иванов и Велико Петров.

Битовите условия за овчарите са добри. Още от първите дни на годината те заработиха с ентусиазъм за постигане на по-големи успехи.

Живко ТРУШЕВ

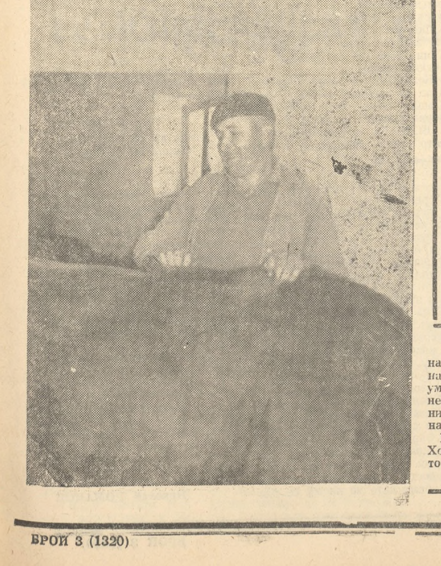

Костадин Холеров от с. Попина отглежда телета над 6-месечна възраст. Неговите грижи и умение допринасят за преизпълнение на плана за среднодневния прираст и за поевтиняване на продукцията.

НА СНИМКАТА: Костадин Холеров извършва всекидневното почистване на животните.

Из чуждестранния опит

ОРИГИНАЛЕН ПЪТ ЗА ИНТЕНЗИФИКАЦИЯ НА СЕЛСКОТО СТОПАНСТВО

В околията Нове Замки (Южна Словакия) бяха създадени така наречените „сдружения на трудово-кооперативните стопанства" за по-добро използуване средствата за производство — земя, животни, машини и хора. При това селата и кооперативите остават самостоятелни — осъществява се само хоризонтална интеграция.

Всеки кооператив си има собствена управа, обаче една част от членовете ѝ стават същевременно членове на централното управление, което решава въпросите на цялото сдружение. Освен плана на сдружението всеки членуващ кооператив има собствен план с показатели на производството и производствените разходи. Възнагражденията в сдружените кооперативи са единни въз основа на единни норми. От фонда за възнагражденията 15—20 на сто обаче се отделят за премии, като най-много получава този кооператив, респективно неговите членове, който най-добре преизпълнява планираното производство и постига най-ниска себестойност на продукцията.

Каква е била подбудата за този оригинален път на развитие в околията Нове Замки? Селскостопанското производство било — а някъде и досега е — така разпръснато, че за висока продуктивност или по-голяма рентабилност не би могло въобще да се говори. На много кооперативи се налагало да отглеждат до 50 вида различни земеделски култури и да развъждат всички видове стопански животни, за да могат да изпълняват доставките си. При това някои от тях имали толкова малък брой животни, че било изключено да се прилагат каквито и да било едро производствени методи.

Първото сдружение бива създадено в началото на 1965 година. Днес в околията Нове Замки съществуват шест такива сдружения, при което средната площ на едно от тях е 32 000 дка селскостопанска земя (средната площ на кооперативите в ЧССР е 6 500 дка, а на държавните земеделски стопанства — 4 500 дка). Със създаването на сдружения пред селското стопанство на околията се открили възможности, които не са предполагали и самите създатели на тази нова кооперативна форма. За две години новата организация в Шурани повишила добивите на зърно от декар с 55 на сто, производството на мляко с 19 процента и на месо с 32 процента.

Новият път на специализация и интензификация се отразява благоприятно и там, където са се сдружили в общо предприятие кооперативи с по-слаба организация на стопанисване. Типичен пример е кооперативът в селото Вълклас. Неговите членове преди влизането в сдружението получавали 14 крони на трудоден, добивите възлизали на около 200 кг от декар, а млеконадоят бил 1 500 литра годишно от крава. Най-напред се реорганизирало животновъдството: в един кооператив било съсредоточено отглеждането на крави за доене и прасета, в друг отглеждане на свине-майки и добитък за угояване, в трети отглеждане на юници, овце и домашни птици. Взети били предвид производствените условия и броят на хората. На същия принцип било изградено и растениевъдството. Днес там се сеят само житни растения; останалите култури се разпределят според оптималните условия. Постигнати са невероятни успехи. Например в селата Радова и Вълклас, където преди това се получавали само около 200 кг зърно от декар, миналата година прибраха над 300 кг. Млеконадоят от кравите в това сдружение се повиши на 2 513 литра. Получено беше и повече месо и други продукти.

Икономиката на членуващите в сдруженията земеделски кооперативи укрепна. Ако общата селскостопанска продукция на декар през 1965 година възлизаше на 620 крони, то миналата година тя вече надхвърли 744 крони. Годишното възнаграждение на един постоянен работник се повиши от 14 633 крони на 18 323 крони.

Подобен възход отбелязват и останалите сдружения в околията. Ръстът на производството в тях беше по-бърз и по-висок, отколкото средният ръст в цялата околия. Затова там се подготвя план за постепенното преминаване и на други кооперативи в сдружения. Предвижда се до 1980 година техният брой да достигне двадесет и пет.

Й. ИНОВЕЦКИ

НА МОРАЛНО-ЕТИЧНИ ТЕМИ

ОСОБЕН СЛУЧАЙ

ТЕЛЕФОНЪТ както винаги не знае умора. Ето го, че отново звъни в следобеда на този ранен зимен ден.

— Обаждаме се от педагогическата стая...

Съобщават ни, че имали един много особен случай. Не може ли някой от нас да тръгне?.. Може, защо да не може. Бележникът, съвсем нов, е в джоба. Бързо надолу по стълбището, бързо, защото хубавите теми в нашата работа не са съвсем често срещано явление.

. . .

Ето го и самия „особен" случай. Тръгнах по заплетените му нишки, подтискан през цялото време от една натрапчива болка. От един тревожен въпрос: „Защо все пак хората постъпват така, че сами създават нещастието на собствените си деца?"

...Срещу инспектора стои с наведена глава 13-14-годишно момче. Лицето му е слабовато и бледо, а очите му са чисти и светли.

— Кажи, Васко, как вчера отиде в прокуратурата. Защо отиде? — Гласът на инспектора е топъл и по него разбирам, че и той се вълнува от трагедията на това момче.

Трудно му е на Васко, първокурсникът Васил Николов Гаврилов от ПТУ по машиностроене в Силистра, да започне. Мисълта му е неспокойна и с мъка се връща по брънките на неговия „особен" случай, за който има да разказва толкова много. И всичко е така объркано...

— Кажи, кажи, за майка си кажи. Къде е тя сега? — подканва го инспекторът.

Струва ми се, че няма друго по-силно обвинение за една майка от обвинението на собствените ѝ деца. Горчиво и жестоко до крайност е тяхното обвинение. Конкретно този случай ме убеди в това. На човек не му се вярва, че Фядора Никифорова от Татарица, майка на Васко, на по-големия му брат Николай и на петгодишната му сестричка Анастасия, е могла да притъпи в сърцето си майчината обич — най-скъпата обич. Трудно е още повече да се повярва, че алкохолизмът до такава степен е обезличил една жена на средна възраст. Но факт. Майката на Васко от години наред е системна алкохоличка. Често пъти с дни наред не се прибира в къщи. Краде, за да пие. Прави компромис след компромис със себе си, за да пие.

На тази възраст Васко добре анализира и осмисля постъпките ѝ. И да видите, говори за нея без болка и тъга. Като за някакъв чужд и далечен човек. Като че ли няма майка, като че ли се чувствува сирак...

„А бащата?" — ще запитате.

Бащата Николай Гаврилов Вавилов работи тук-там, но и той без особено съпротивление върви по пътя на майката: често и той се напива, прави скандали...

От две години бащата и майката са разведени. Сами разбирате колко много и какви са причините. А има и други. След развода за децата им почти изцяло се грижат техните стари 70-80 годишни родители. Но докъде могат да стигнат техните малки пенсии?

... Васко има още много и много да разказва. За това, че майка му често е на лечение в Русе, за това, че баща му го карал да ходи на църква, за това, че не достигат парите, отпуснати му от селския народен съвет.

И какво може да направи това момче. То се съпротивлява. То не иска да тръгне по пътя на кражбите и хулиганството. Съпротивлява се с една рядко срещана за възрастта му упоритост. И започва да търси своите права — отива в прокуратурата. Търси защита — отива в педагогическата стая.

Вече няколко аналогични случаи ме срещат с инспектора от педагогическата стая в Силистра Иван Йовков. Въпреки естеството на работата си, този човек е запазил в себе си една топлота, едно чувство, с което обгражда всяко дете. И милее за него с болка на родител, тича дни наред, докато направи всичко, което е по възможностите му. Заради Васко той ходи в Татарица, няколко пъти ходи в Айдемир. За да види всичко със собствените си очи. И благодарение на неговата намеса Васко беше настанен в общежитието към училище „Макаренко". Там искаше и той да отиде: за да има редовна храна, за да има топло легло.

Често пъти това момче сега идва и при нас, в редакцията. Почуква плахо на вратата и влиза в стаята ни. С една детска невинна усмивка. Сяда при нас, за да ни види, за да се стопли, учи се да пише на машината.

. . .

Васко намери закрила. При наличието на родители сега той живее отделен от тях, защото те не изпълняват дълга си към него, най-първият дълг на човека. Много ни се иска да вярваме, че това добро момче и занапред ще се учи и ще завърши училището. За да извърви докрай пътя, който е избрало. Друг изход е просто нелогичен за него...

. . .

„А сестричката му?" — не знам колко пъти си задаваше този въпрос Иван Йовков. Наистина, какво ще стане със сестричката му. Тя не е нито за детските ясли, нито за детската градина. Но инспекторът не преставаше да търси пътища за да помогне и на нея с присъщата си упоритост.

Сава ХРИСТОВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

Несбъднато предсказание

(90 години от смъртта на Николай А. Некрасов)

КЪМ КРАЯ на живота си в едно стихотворение Некрасов прави такова предсказание: „Много скоро ще изчезне моята слава". За чест на поета предсказанието му не се сбъдна.

Вече деветдесет години името на поета и гражданина Некрасов живее в съзнанието на читателите.

Едва ли има образован човек, който да не знае неговите „Размишления пред парадния вход", поемата „Кой в Русия живее добре", трудовите песни и социалните стихове на поета.

С какво се обяснява това?

Некрасов е един от най-добрите представители на руската класическа литература. Със своето оригинално и високо талантливо поетично творчество той е оказал плодотворно влияние не само върху руската, но и върху световната поезия.

Най-големият поет на България Христо Ботев също се е учил от Некрасов. От него той е усвоил творчески гражданското звучене, високата идейност, стройната композиция.

Социалните елегии и сатиричните творби на патриарха на българската литература Иван Вазов също са плод на творческото общуване с големия руски класик.

Всяко време преоценява духовните ценности на миналото. Но можем да бъдем сигурни, че името на Некрасов винаги ще заема своето достойно място в руската и световната поезия.

Поет на яркия граждански патос, поет на труда, поет на народната неволя и копнежа по свободата — такъв ще остане той за поколенията през вековете.

С. М.

НИКОЛАЙ А. НЕКРАСОВ

НА ЗИНА

Ти все още над живота имаш право,
а пред мене толкоз близо е смър та.
Много скоро ще изчезне моята слава...
Ала не скърби, че ще заглъхне тя!

Знай, дете — самичък мога да отсъдя:
няма да е славна моята съдба...
Песните попречиха борец да бъда,
а поет да съм попречи ти, борба!

Само който служи на велики цели
и за брата, за човека води бой,
и живота си отдава с чувства смели,
себе си ще надживее той...
1876 г.

. . .

По Сенния площад* вървях
към шест часа, във здрача.
Там млада селянка видях
как биеше палачът.

За миг я бичът разкърви,
тя даже не простена...
На Музата си казах: виж —
сестрата си рождена!

1868 г.

* На Сенния площад в Петербург налагали телесни наказания на крепостните.

ИЗ НАШАТА РОДИНА

ВЕЛИКО ТЪРНОВО СЕ ВЪЗРАЖДА

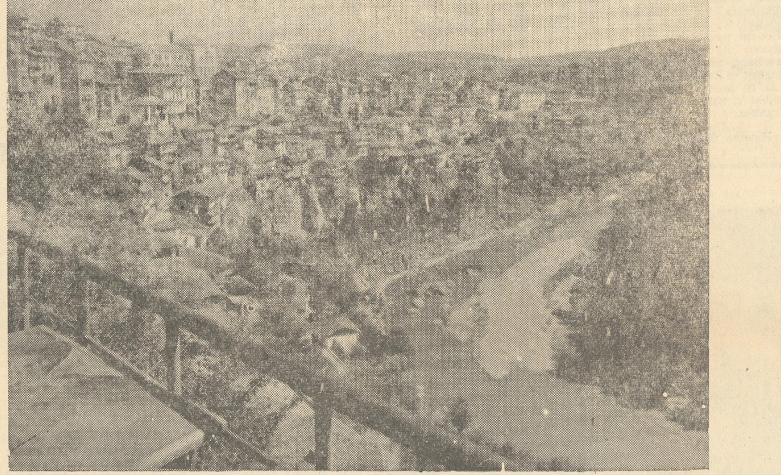

НИКЪДЕ другаде не се кръстосва така ясно нашето минало с нашето настояще. За много местности и селища тук се говори като за живи същества, над които са преминали вихри, които са били свидетели на съдбоносни събития. Това е обаятелният чар на този край — модерен и архаичен едновременно, свят на контрасти без приемственост без отчетливи преходи. Покоряващи са неговата топлота, интимност при допир с неговите хора, с техните домове, със старинната атмосфера, която го обгражда.

Кривнеш ли в страни от главната улица над града, надвесен над Янтра, сякаш прекрачваш прага на миналото. Тръгваш по средата на малките, стръмни и тесни, без тротоари, каменни улички и гледаш различни като хората жилища без дворни врати, защото за дворове няма място. В тях се прониква направо от улицата през леките „пътни" дървени врати, където камъкът е използван не само в строежа, но и в декоративната украса на дома. Често основите на къщите са вдълбани върху скалите, а каменните стълби, водещи към тях — увиснали над пропастта. Учудваща е наистина тяхната устойчивост. Ниските асми и разноцветните саксии допълват само тяхната красота.

Може ли да се дойде в старопрестолния град, без да се види „Царевец", където някога е била разположена средновековната българска столица със своите дворци, църкви и други обществени постройки!

За там се отива през Хисаря. Преминава се тесният скален провлак, разделен на две — естествен скален мост „сечената скала" и безмълвният исторически хълм, опасан в низините от легендарната река, се изправя горд и красив. Как ли е изглеждал някога „богопрославеният и богопомазан" град с разноцветните куполи на многобройните си храмове и камбанарии, „прочут както с църквите си, така и с царските сгради". От камбанен връх (Чан тепе), най-високата точка на „Царевец", където личат основите на патриаршеската църква и царския дворец, възсиява цялата хубост на околността. Лобната скала... Балдуиновата кула... Трапезица вълнуват със своята героична история, с легендите и преданията, които времето не избледнява, а обогатява. Внезапното отоманско завоевание и заповедите на жестокия покорител да се заличат всякакви следи на националната ни култура превръща в руини града.

Отсреща на север през Янтра стои като осиротяла Трапезица, кварталът на болярите, втората твърдина на старата столица, от която са останали основите на 17 църкви и купища камъни. След нашествието на османлиите градът се измества постепенно на запад. Царевец и Трапезица запустяват... Заглъхва „Света гора" — третият населяван през средновековието хълм на юг от днешния град.

Сега „Света гора" се връща към прежната си слава на просветно огнище: сред великолепен парк израства от няколко години чудесно университетско градче. Гледката оттук към фантастичния амфитеатър на града е ослепителна, особено през слънчеви дни, когато стъклата на безброй прозорци отразяват и пречупват светлините като в милиони огледала...

Преди огромните скални възвишения и голи каменисти бърда край Велико Търново правеха пейзажа някъде безжизнен. Днес там нахлува новият живот, буен, възраждащ се като пролетния вятър. Край града бяха разширени и построени нови индустриални предприятия. Увеличи се неколкократно населението му. През последните години израснаха цели квартали, извисиха фасади красиви жилищни комплекси, в чиито прозорци „влиза" околността, а зеленината достига всеки жилищен блок. Едно след друго издигат снага на историческия хълм „Света гора" университетските помещения.

Велико Търново е един от най-посещаваните български градове. През 1966 година оттук са преминали над 500 хиляди туристи, от които 80 хиляди чужденци.

По-нататъшното изграждане на града като исторически, културен и туристически център днес е вече общонационална задача. В недалечно бъдеще много от паметниците на миналото ще бъдат възстановени. И това сякаш ще върне старата слава на „преславения" град.

Иван ПОПОВ

Повишават своята квалификация

Големите и сложни задачи, които стоят пред училището, изискват висока обща и специална подготовка на учителите. Учителят не може да се задоволи само с онова, което е научил във висшето учебно заведение. Самият характер на тази професия изисква учителят непрестанно да върви напред заедно с общото развитие на науката и културата в нашата страна.

За израстването на учителите голяма роля играят различните вътрешни и външни училищни мероприятия, както и специално организираната методическа работа.

Преди известно време в училище „Н. И. Вапцаров" — Силистра бе проведена методическа сбирка, която беше ръководена от др. Цеко Целов — инспектор в отдел „Народна просвета" при ОНС.

Др. Нешка Димитрова прочете доклад на тема: „Психологическите изисквания за развитие на наблюдателността и възприемането в учебния процес". Присъствуващите учители от Силистра, Калипетрово и Айдемир изслушаха доклада с голям интерес.

След това учителите бяха разпределени по класове, където наблюдаваха открити уроци.

За всички групи бяха определени рецензенти, които преценяваха урока през призмата на дадените постановки в доклада.

Няма съмнение, че изнесеният урок и откритите уроци ще допринесат за още по-доброто подготвяне на предстоящите уроци от учителите.

Иван ГЕОРГИЕВ

Прояви на малките самодейци

През тези зимни дни малките самодейци от училището в с. Ножарево представиха три пиеси на турски език.

След дълга и упорита подготовка под ръководството на учителя по турски език пионерите от VII клас представиха пиесата „Голямата лъжа" от румънския писател Щефан Тита. С добрата си игра спечелиха аплодисментите на публиката Наим Алиев, Емине Юмерова, Сабиха Шюкриева и др.

Не останаха назад и комсомолците от VIII клас. Те поставиха на сцената пиесата „Черната магия". Вниманието на зрителите заслужиха Ибрахим Османов в ролята на дядо Адем, Вилдан Хамидова в ролята на врачката баба Туна и др. С тази пиеса комсомолците разобличиха невежеството и изостаналостта, които все още тук-там намират почва за съществуване.

Интерес предизвика и представлението на най-малките — пионерите от VI клас. Те играха „Шюкрю" от Стефан Дичев. Ако трябва и тук да посочим най-добрите, ще трябва да споменем имената на Сали Алиев, Мустафа Мехмедов, Камине Бейтулова, Илхан Салиев и др.

В антрактите младите певци и певици Бейзат Османов, Реджеб Халилов, Фатме Сюлейманова и др. изпълниха турски народни песни.

Ахмед ДЕМИРОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Проблеми на съдийството по футбол

Завършилият есенен сезон по футбол разкри пред окръжната съдийска колегия истината, че в Силистренски окръг се разполага със съвсем недостатъчен брой съдии по футбол. Независимо от това, че колегията съществува от години наред и е спечелила добро име с обективното си свирене, независимо от това, че окръжното първенство бе добре проведено, се налага да се вземат някои мерки за увеличаване броя на съдиите в окръга.

Още преди започването на първенството от различни места беше предложено мачовете по селата да се провеждат само в неделен ден. На практика обаче това се оказа неосъществимо. Всяка седмица колегиите от Силистра, Тутракан и Дулово трябваше да подсигуряват около 160 съдии за различните първенства в окръга. В системата на първенството участвуват 99 футболни отбора, което ще рече по 50 мача седмично, а в Силистра има действуващи 56 футболни съдии, В Тутракан — 20 и в Дулово — 10. Това наложи половината от срещите да се провеждат в събота и половината в неделя. От една страна, това помогна на колегиите да насмогнат на наряда, но от друга, провеждането на срещите в събота в усилените дни на прибирането на реколтата и сеитбата се яви като пречка за организаторите по селата.

Затова пред ОС на БСФС и пред съдийската колегия стои задачата да организира нов курс за съдии, за попълването на съдийската колегия. Освен това попълнението е необходимо, за да има достатъчен брой съдии и когато дадена съдийска тройка се провини, да може да бъде заменена от друга. Правилото, установено негласно между съдиите „грешиш, не грешиш — ръководиш", тъй като няма друг, трябва да се премахне.

Така възниква въпросът как и по какъв начин да се организира курсът, за да бъде посетен масово и да бъде продуктивен. Досегашната практика показва, че от записалите се 30-40 човека едва десетина го завършват. Правилникът е твърде обемист и материалът не може да бъде обхванат от няколко лекции. Пробвано бе и с откъсване от производството, но резултатът бе един и същ. Затова ОС на БСФС реши да организира първия задочен курс за футболни съдии. Това ще се проведе по следния начин.

Желаещите от окръга и града да се запишат в курса трябва най-късно до 15 януари да направят писмена молба до ОС на БСФС — секция футбол, в която трябва да посочат местоработата и точния си адрес. След получаване на молбите съдийската колегия ще изпрати въпросник, по който ще се подготвят кандидатите. Въпросникът ще бъде съставен почти из правилника по футбол.

В началото на март, преди започването на първенството в Силистра ще бъде организиран двудневен семинар с всички записали се, като ОС на БСФС ще уведоми всички писмено за датата. През първия ден ще се прочетат и обсъдят някои поважни положения от правилника, а през втория ден ще се проведе самият изпит. Издържалите го веднага ще се включат в първенството.

За нормалното протичане на първенството е необходимо всяко село да разполага с по една съдийска тройка, което ще облекчи организаторите на първенството, а и ще струва по-малко средства на дружествата. Напомня се на всички желаещи, че в бъдеще те нямат право да бъдат състезатели по футбол, тъй като правилникът и наредбата не разрешават състезател да бъде и съдия през една състезателна година.

Георги РАЙЧЕВ
секретар на окръжната секция по футбол

ИДЕ ТАЛАНТЛИВА БАСКЕТБОЛНА СМЯНА

Три дни най-малките баскетболисти от окръга и града мериха в спортната зала „Манежа" сили, умение и майсторство в този новогодишен турнир. Той показа състоянието на работата с младата баскетболна смяна и за наша всеобща радост говори красноречиво, че по различните места в окръга се работи грижливо за израстването на способни баскетболисти.

Шест отбора пионери и шест отбора пионерки започнаха в петък борбата. И още в първите срещи се откроиха няколко отбора, които щяха да водят борбата за първото място и при пионерите, и при пионерките. Трябва да изтъкнем, че пионерите от седми клас не участвуваха в турнира и това изравни до голяма степен възможностите на отборите. И все пак пионерите от „Доростол" — I отбор още с първата си среща показаха, че са едни от най-силните в турнира и направиха заявка за първото място. Малко неудачно започнаха пионерите от Нова Черна, загубвайки от „Доростол" — II отбор, но веднага в следващите срещи те показаха, че са дошли с амбиции на турнира и няма да се откажат лесно от борбата за призовите места. И тези два отбора направиха най-хубавата среща на турнира, показвайки качества, които не винаги можем да видим при по-големите. Все пак ръстовото превъзходство, равностойните смени и резултатността на силистренските пионери си казаха думата и те спечелиха тази важна среща. Отборът на Нова Черна игра в много хубав стил, често резултатните му контраатаки едва ли не измъкнаха победата под носа на силистренци. Останалите си противници „Доростол" — I отбор победи без много усилия и заслужено спечели първото място и купата на ОС на БСФС, без да е загубил среща. Второто място заеха новочерненските пионери, трети се класираха пионерите от Айдемир, четвърти — „Доростол" — II, пети — Ситово и шести Дулово.

Пионерките на Иширково бяха безапелационни още в първите си срещи и с една вдъхновена, бърза и резултатна игра побеждаваха противник след противник. Опита се да ги спре „Доростол" — I отбор и по едно време като че ли му се удаде, но скоро иширковските пионерки се съвзеха и с няколко сполучливи пробива разчистиха пътя към първото място. За тяхната игра и за работата на треньора могат да се кажат много хубави думи. Второто място заеха пионерките на „Доростол" — I, трето — Главиница, четвъртото — „Доростол" — II, а последните две места заеха пионерките от Калипетрово и Айдемир.

Младите баскетболисти и баскетболистки играха съсредоточено и се стремяха да покажат всичко, на което са се научили. И за чест на победители и победени трябва да кажем, че всички се бореха докрай, до последен съдийски сигнал като при това борбата беше коректна и другарска.

Николай РОМАНОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 4 (1321) | Четвъртък, 11 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ЗА ПО-ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ

За подобряване работата в промкомбинат „Текстил“ пречеха много недостатъци по организацията на труда — несъвършена технология, стари непригодни помещения и др.

Преди няколко месеца ръководството на този специализиран текстилен комбинат се зае с решението на някои животрептящи въпроси, от които зависи подобрението на работата. Един от дребните на вид, но не и без значение въпрос е, трудовата дисциплина. Дисциплината за колектива на промкомбинат „Текстил“ и дотогава не беше лоша, но в някои от цеховете все още имаше отделни нарушения — ту закъснее някой сутрин, ту след празниците се случи някому нещо, или пък работното време не се използува добре. От това страдаше производството, нарушаваха се графиците, оставаше под съмнение изпълнението на годишната програма.

Ръководството реши да започне със заздравяване на трудовата дисциплина. Разгледано бе 31-то постановление във всички цехове и участъци с работниците. Изгради се график за дежурствата, направиха се картони за строг отчет на престоя на машините, изработен бе вътрешен правилник за режима на работното време, за фиксираха се функциите на всяко длъжностно лице, като на тъкачките и други висококвалифицирани работници се иззеха помощните работи по доставката на материалите до работното място и отнасяне на готовата продукция от помощните работници. Това спести ценно време на хората, от които зависи най-много производителността на труда. Тези екстрени мерки изиграха положителна роля и изоставането бе преодоляно. Годишната програма за 1967 година бе успешно завършена. Отбелязан бе ръст на стоковата продукция 17,7 процента в сравнение с тази от 1966 година. При план за печалбата 10 000 лева бе достигната 42 000 лева. Преизпълнен бе и планът за производителността на труда.

Някои от цеховете обаче изостават от изискванията на времето. Така например тъкачният цех, който доскоро считаха на необходимата висота, се оказа, че не е в състояние да увеличи производителността на труда и с това спъва работата на цялото предприятие. Колективът на този цех завърши годината с недоизпълнен план и не можа да влезе в график и през първата работна седмица на третата година от петилетката.

С преминаването на предприятието сега по новата система това е недопустимо.

Наред с другите мероприятия за отстраняване на причините, станали пречка за по-нататъшното увеличение производителността на труда, в тъкачния цех се извършват прегрупирвания и преустройства на становете и работните места на тъкачите, за да могат те в близки дни да влязат в график. Извършва се преглед на целия технологичен процес и чрез задълбочен икономически анализ ръководството търси причините за изоставането и разкрива нови резерви.

С преустройството на машините и работните места се правят и нови хронометражни снимки за определяне на трудовите норми.

В съществуващите условия се провеждат такива изменения и в някои други цехове на предприятието. А в близко бъдеще колективът на този промкомбинат ще се прости със старите и неудобни помещения, в които не може да работи с пълен размах. Въпросът с бъдещите им помещения е вече решен. Проектната документация на новите корпуси е утвърдена и от началото на тази година се започва техният строеж и обзавеждане. Най-напред в нови помещения ще преминат бояджийският и други цехове от край Дунава, а през 1970 година и всички останали. С построяването на новите помещения промкомбинат „Текстил“ ще стане едно напълно съвременно предприятие за производство на висококачествени текстилни произведения. Ще се увеличи значително икономическата мощ на предприятието. Достатъчно е да споменем, че ако сега в този комбинат работят 35 тъкачни стана, то с преминаване в новите помещения техният брой ще стане 105 стана.

Добрите перспективи вдъхновяват колектива на промкомбината за нови трудови успехи. С настъпването на третата година на петилетката тук се заработи с голям ентусиазъм. През първата трудова седмица от новата година работниците тук преизпълниха своите задачи. В близките дни ще влезе в график и колективът от тъкачния цех.

Михаил ТОМОВ

Наред с подготовката на прикачния инвентар и тракторите, в работилницата на ТКЗС — Алфатар се извършва ремонт и на транспортните средства.

НА СНИМКАТА: Шофьорът Михаил Дучев и монтьорът Недю Недев ремонтират двигателя на камион „ЗИЛ“.

ЯНУАРСКИ ВЕЧЕРИ

С. МАЛЪК ПРЕСЛАВЕЦ. Всяка вечер читалище „Йордан Йовков“ в село Малък Преславец приютява десетки самодейци, които репетират за предстоящите прегледи на Третия републикански фестивал. Читалищната деятелка Петранка Русева полага всички усилия за идейно-художественото израстване на самодейните колективи.

Хорът с школувано песнепод ръководството на Маргарита Русева продължава своите репетиции. А репетициите на танцовия колектив, ръководен от Георги Игнатов, се превръщат в истински представления за любителите на танцовото изкуство, които посещават всяка репетиция и живеят с радостите и творческото горене на танцьорите. Оркестърът на танцовия състав е съставен от най-добрите изпълнители на битовия оркестър.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

С. ПАИСИЕВО. Комсомолското дружество при учителите в с. Паисиево е инициатор на редица културни прояви, които разнообразяват вечерите на кооператорите. Съвсем наскоро учителите подготвиха и представиха пиесата „Чуден човек“. Още в началото на работата върху пиесата се появиха редица трудности. Недостигаха мъжете — повечето от учителите са жени. На помощ дойде старият учител-пенсионер Маринов — той взе една от ролите.

След разпределението на ролите започнаха ежедневни репетиции. До късно през нощта една от класните стаи светеше и всички от селото знаеха, че учителите подготвят пиеса. Това задължаваше учителите — те не искаха да разочароват своята публика.

Дойде денят на премиерата. Усилията на самодейците бяха увенчани с успех — публиката аплодира постановката.

По общо мнение най-добре се превъплътиха в своите роли учителите Димитър Иванов, Бистра Маринова и Стоянка Петрова.

Театралният самодеен колектив на учителите в с. Паисиево ще посети и съседните села от други общини.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Семинар по рентабилността на икономиката

На 9 т. м. в салона на Окръжния народен съвет започна семинар по изучаване на проблемните въпроси, поставени в 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за повишаване рентабилността на икономиката. Семинарът е тридневен и е организиран от Окръжния комитет на Партията. Присъствуват работниците на Окръжния и градските комитети на БКП, секретарите на общинските комитети на Партията и директорите, и партийните секретари на предприятията от промишлеността, строителството, транспорта, търговията и съобщенията.

Лектори са научният сътрудник от Научно-изследователския институт по труда и работната заплата в София Дико Диков и главният специалист при Комитета по труда и работната заплата Александър Сергеев. Лекциите са обособени в три раздела: организация на производството, организация на труда и организация на работната заплата.

Те изпреварват сезоните

Ранно зеленчукопроизводство — това понятие преди години в с. Сребърна беше почти непознато. На пръсти се брояха хората, които умееха да отгледат посред зима пресен зеленчук. За тази работа се изискваше много труд и постоянство, много знания и сръчност.

Всъщност най-голямо главоболие създаваше отглеждането на разсада. Тук вече се изискваше истинска вещина. Да знаеш кога трябва да става зареждането на парниците с оборски тор, колко дебел да бъде пластът, върху който ще става засяването, кога да се полива и кога да се проветрява — това са „класически“ въпроси в зеленчукопроизводството, които решават в края на краищата изхода от цялата работа.

А ето какво казва сега участъковият агроном в с. Сребърна за зеленчукопроизводството в кооперативното стопанство:

— Традиция е вече създадена. Това значи, че разполагаме в тази област със свой опит. Понякога горчив, но в повечето случаи обнадеждаващ. Ние се доверяваме на опита си, на собствените сили. Казвам горчив, защото пороищата са ни правили големи пакости и хвърленият труд отиваше на халос...

...През тази година нашите зеленчукопроизводни бригади имат трудна задача. Те трябва да се грижат за 13 дка ранни и средноранни домати, за 80 дка пипер, 90 дка лук за семепроизводство и 125 дка лук-кромид, картофи — 300 дка и арпаджик — 800 дка. Наред с тази дейност кооператорите от тези бригади трябва да отгледат ранни репички, краставици, тиквички и патладжани, някои от които при парникови условия. И наистина досегашните ни усилия не останаха без резултат. Въпреки неблагоприятното време под стъклата на парниците е вече истинска пролет. Наскоро на пазара ще бъде изнесено първото количество репички.

Голямо внимание ще се отделя тази година на себестойността на продукцията. Ще използуваме в производството разсадопосадъчна машина, която ще облекчи работата и ще намали разхода на ръчен труд. Пак във връзка с горния въпрос ние ще се борим за максимални добиви от засетите площи. Планували сме вече добивите на основните зеленчукови култури. Така например, за доматите добивът е 5 500 кг на декар, за пипера — 2 375 кг, краставици — ранно производство — по 2 500 кг, тиквички — по 1 500 кг, патладжан — по 2 000 кг и други...

От думите на младия специалист лъха увереност в силите на хората от бригадите на Костадин Парушев и Петър Генцов, които са специализирани в зеленчукопроизводството. И наистина как може да не се вярва в благоприятния труд на хората, които въпреки дъждовете, снега и виелиците успяха да почистят и заредят с оборски тор 250 осемрамкови парника.

Дните по средата на януари се очакват с нетърпение от всички. Тогава ще започне засяването на семената за ранните домати, голяма част от които ще бъдат отделени за износ — 123 тона.

Пролетта е още далеч, но за кооператорите от тези две бригади за производство на ранни зеленчуци тя е вече настъпила.

Р. МИХАЙЛОВ

Електроенергия над плана

Новата 1968 година започна успешно за колектива на дизеловата електростанция в Силистра. Непрекъснато развиващата се промишленост в окръга и масовото използуване на електродомакински уреди от населението изискват редовно подаване на електрическа енергия в мрежата на града. След двата празнични дни — първи и втори януари, машините на станцията почнаха да произвеждат електроенергия. Работниците си поставиха задачата още през първия месец от годината да преизпълнят плановете си по показатели. Резултатът от първата десетдневка показва, че те ще постигнат целта си. Планът за производство на електроенергия за десетдневката е преизпълнен, независимо от трудностите, които съществуват през зимните дни.

И. ПЕТРОВ

Заседава Единадесетият комсомолски конгрес

Вчера в зала „Универсиада“ — най-голямата столична зала — се събра отново цвета на младостта на нашата обновена и щастлива Родина. При голямо въодушевление и нестихваща радост в девет часа бе открит Единадесетият конгрес на Димитровския комунистически младежки съюз. В този момент тук бяха не само делегатите и гостите, но „присъствуваха“ и хилядите млади българи от заводите, кооперативните поля и ферми, от училищата. Застанали край радиоапаратите, те слушаха с голямо внимание песните и възгласите на своите пратеници в конгресната зала, „гласуваха“ ведно с тях дневния ред на конгреса. Тези дни те много пъти ще застават до радиоапаратите и ще научават последните новини от залата, където сега трескаво заседава конгресът на младите димитровци...

Стотици комсомолци от нашия окръг вчера също проследиха с изключителен интерес първия ден от работата на конгреса на възторжената младост. И останаха приятно изненадани, когато чуха, че в деловия президиум на конгреса е и делегатката от окръга — народната представителка Петра Пенева, бригадирка в село Паисиево.

Младото поколение на окръга изрази своята голяма радост, вечната си обич към любимия Димитровски комсомол — патриотичната организация на цялата българска младеж. По време на откриването на конгреса ентусиазираните млади производственици от ТПК „Метал“ в Силистра се събраха на митинг. Пред тях за значението на конгреса говори секретарят на заводския комитет на Комсомола Драган Киров. Те обещаха да се борят за завоюване на още по-големи успехи в труда, учението и спорта. Изпратиха поздравителна телеграма до конгреса и пожелаха плодотворна работа на делегатите.

В една от почивките тъкачките от ДИП „Добруджа“ се събраха на кратка среща. Доволни от големите си предконгресни успехи, те изпратиха рапорт до конгреса. Дадоха твърда дума и тая година да бъдат все начело в благородната трудова надпревара, да се борят за по-висока рентабилност на икономиката.

Спонтанни митинги се състояха и в завод „Хром“, ДМЗ „Стомана“, в цех „Плоскости“ при ДСП „Текстилни влакна“ в Тутракан. Младите работници и стопани от кооперативните поля изразиха своята благодарност към Партията, която чертае нови перспективи пред тях.

Двадесетхилядната комсомолска армия от окръга очаква Единадесетият конгрес на Комсомола да набележи пътищата за претворяване в дела решенията на Декемврийския пленум на ЦК на Партията, за подобряване на работата с Комсомола и младежта. И е уверена, че в комсомолските редици ще настъпи още по-голямо оживление, ще се почувствува още по-силно полъхът на новото, разработено творчески в тезисите на другаря Тодор Живков.

Младостта на Родината ще получи нов импулс за действие...

Първите пилета

Колективът при люпилнята на Окръжния кооперативен съюз — Силистра, трябва да осигури през тази година за нуждите на кооперативните стопанства на окръга и населението 630 000 пилета. В инкубатори те са заредени вече 165 822 яйца и са излюпени над 50 260 пилета.

— Досега — разказва ръководителят на люпилнята Йордан Раданов — на стопанствата са продадени повече от 40 280 пилета. Скоро ще предоставим и за нуждите на населението. До края на м. януари т. г. ще имаме излюпени още 80 000 пилета.

Н. ИВАНОВ

В очакване на пролетта

С повече от 50 000 дка земя разполага ТКЗС — Средище. В бригадните станове има достатъчно машини за нейната обработка.

Всички механизатори и монтьори от ремонтната работилница проявяват голямо старание за обезпечаване доброто състояние на целия машинен парк. Още през есента, след завършване на сеитбената кампания и дълбоката оран, инвентарът бе прибран в стопанските дворове. Вниманието на хората бе съсредоточено за подготовката му. Всяка машина бе почистена. Ремонтът на прикачния инвентар се извършва по график, изработен от гл. инженер на стопанството Георги Сербезов.

Най-добре се справиха с есенно-зимния ремонт механизаторите от Средище и Каменци. Известно изоставане допуснаха другарите им от с. Господиново. След направената критика те успяха да отстранят пропуските в работата си.

Георги КИТАЕВ

Преди да дойде сеитба

Сега, когато по-голямата част от селскостопанските машини са готови за пролетната сеитба, усилията на кооператорите от стопанството в с. Алфатар са насочени към почистването на семената. Само добрата подготовка на почвата и обилното торене не са достатъчни, за да се роди богата реколта. Необходими са и първокласни семена. Затова сега те грижливо се подготвят.

На алфатарския кооператив тази година не са нужни много семена. Това обаче съвсем не успокоява специалистите. Затова от предвидените 30 тона грах, 15 са вече готови, от 40-те тона фасул, 10 са готови. Почистени са и 4 т овес. Изпратени са необходимите проби. Скоро ще започне почистването и на определените 4 тона фий.

— Освен тези семена — казва главният агроном на стопанството Иван Матеев — тази година кооперативът ни ще получи и 2 100 килограма семена — царевица „Инра“, 17 500 килограма пивоварен ечемик, слънчоглед и др.

Иван НИКОЛОВ

НА ПОЛОВИНАТА ПЛОЩ — КОМПЛЕКСНА МЕХАНИЗАЦИЯ

През изтеклата година в ТКЗС — Тутракан работеше една бригада за комплексна механизация. Тя имаше зачислена 24 на сто от площта на целия кооператив. Нейното изграждане бе успех за стопанството, но само начало по пътя към новото.

Наскоро ръководството на кооператива направи задълбочен анализ на съществуващата досега организация. Отчетоха се постигнатите резултати и се направиха сериозни изводи. Ясно изпъкнаха предимствата на комплексната механизация. Затова се реши тази нова форма на организация на труда в селското стопанство да намери широко приложение в кооператива. Напълно възможно е в обработката на половината от площите да се приложи комплексна механизация още през тази година.

Ръководството на кооператива реши да създаде две нови бригади за комплексна механизация. С това броят на тези производствени единици става три. Новите бригади се създават в селата Антимово и Царев дол, а старата остава да действува в землището на гр. Тутракан. Те ще отглеждат главно пшеница, ечемик, царевица, слънчоглед и люцерна.

При изграждането на комплексните бригади се използува опитът на механизаторите от с. Беглеж, Плевенско. Той се състои главно в това — да се прикрепват към отделните производствени единици култури с еднородни процеси на обработка, за да се използува сравнително по-малко техника, да се осигури самостоятелност на бригадите, да се обвърже заплащането с крайните производствени резултати и т. н.

Изграждането на комплексните бригади вече започна. Определят се хората, машините и площите им.

Живко ТРУШЕВ

Из Германската демократична република

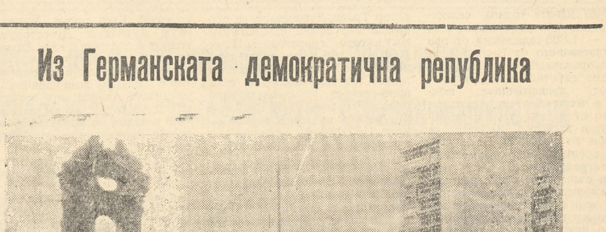

Старият и новият Дрезден. На снимката вляво: Развалините на „Фрауенкирхе“. Вдясно: Нови жилищни комплекси на „Прагер щрасе“.

НАУЧНОСТТА В ПАРТИЙНАТА РАБОТА — НАСЪЩНА ПРОБЛЕМА

В последно време ГК на БКП в Силистра се стреми да обогатява с нови форми и средства партийно-политическата дейност, да внася по-голяма научност в нея. Все с тая цел беше организирана и теоретичната конференция, която се състоя на 6 януари т. г. в салона на Окръжния народен съвет. Присъствуваха секретари и членове на партийните бюра, директори на предприятия и учреждения, някои секретари на общински партийни комитети от окръга. Конференцията беше посветена на научността и ефективността в партийната работа. Участниците споделиха свои мисли, направиха предложения за засилването на научността в партийно-политическата дейност.

Конференцията беше открита и ръководена от първия секретар на ГК на Партията Георги Кардашев. В своето встъпително слово той разказа за работата на ГК и партийните организации от града по внедряването на научността и проблемността в партийната дейност. След това даде думата на главния редактор на списание „Партиен живот" Петко Русев да прочете основния доклад.

Докладчикът говори за извънредно голямата необходимост от въвеждане на научност и в областта на партийната работа. За да бъде ефективна работата на партийните бюра и организации, трябва да се потърси помощта на науката. Партийно-политическата работа е сложен процес, защото тя е отправена към хората, трябва да стигне до отделния човек. И за ефективност от нея може да се говори, когато в съзнанието на хората настъпи изменение. Със своята всекидневна работа партийните организации трябва да влияят върху мисълта, волята и чувствата. Затова основно мерило за ефективността (резултатността) от партийно-разяснителната работа не трябва да бъдат само производствените резултати, а резултатите от формите и средствата, които е използвала партийната организация. Това би се постигнало само ако и в политическата работа се прилагат завоеванията на съвременната научна мисъл.

За да има по-голяма ефективност от дейността на партийните организации, следва да се постигне единство при използването на общата методология (марксизмът-ленинизмът) и частните науки. Без да се използуват постиженията на частните науки, не може да се получи решителен поврат в работата на партийните комитети и организации. Голямо значение за това има и правилното ръководство на специалистите в различните области на обществено-политическия живот. Опекунството трябва да отстъпи място на контрола и помощта. По-големи грижи следва да се полагат и за кадрите, за тяхното възпитание и издигане.

Без усъвършенствуване на стила и метода на работа на партийните органи и организации, научност и ефективност не може да има. Нужно е те да се освободят и от някои излишни функции и да се занимават само с онези въпроси, които изискват партийно становище, а другите да се предоставят за разрешаване от профсъюзите и останалите масово-политически организации. Следва да се засили грижата за движението за комунистически труд, като то бъде освободено от претрупаността.

Наред с това партийните организации е необходимо да поведат борба против формализма и шаблона в политическата си дейност, като изпълват с ново съдържание онези форми и средства, които водят до положителни резултати. По-смело да се изучава натрупаният опит, да се въвежда диференцираният подход към всеки отделен човек. Партийните секретари трябва да станат откриватели и изобретатели в партийно-политическата работа. Социологическите изследвания също биха помогнали за подобряване на работата на партийните организации.

Изведнъж не може да се издигне партийно-политическата работа на научни основи. Това е продължителен процес. Изисква се много време. Но и всяко изчакване също пречи. Трябва да се проявява новаторство, да се експериментира, да се обобщава положителното.

След доклада станаха оживени разисквания. Изказалите се споделиха своя малък опит по въвеждането на научността в партийно-политическата дейност. Същевременно поставиха на обсъждане и редица неразрешени въпроси.

Подобна конференция се провежда за първи път. Затова събуди голям интерес у присъствуващите, които искаха да научат повече неща. Няма съмнение, че тя ще изиграе своята роля в по-нататъшното подобряване на работата на партийните организации.

Вълчо РАДЕВ

Учебната година в Партията

Да се преодолеят пропуските!

За да бъдат по-големи резултатите в политическото обучение на комунистите, наложително е първичните партийни организации да отделят по-голямо внимание на редовното и качествено провеждане на занятията в системата на партийната просвета. В някои партийни организации така и става. В учебното звено с пропагандист Костадинка Гайдарджиева при ДСП „Родопа" в Силистра редовно се организират заниманията. Пропагандистката се подготвя старателно за всяко занятие, лекциите си изнася в разказна форма, служи си с нагледни пособия — карти, диафилми, записи на грамофонни плочи, късометражни документални филми. Тя се стреми да предаде повече знания на слушателите за историята на Партията.

На високо ниво преминават занятията и по политическа икономия в ДТП — Силистра с пропагандист Койка Свирчева, по философия при СП „Комуналните услуги" в Тутракан с пропагандист Вергил Русев. Те се старают с всяка лекция участниците да научат повече неща, да обогатят своите познания.

Но в някои учебни звена занятията не преминават добре. Често отсъствуват много слушатели, понякога се провалят поради неподготвеността на самите пропагандисти. Не са редки случаите, когато сбирките се провеждат формално, не се държи сметка доколко и как се усвоява преподаваният материал. Така например школата по марксизъм-ленинизъм, която изучава история на КПСС с пропагандист Велико Великов при ДМЗ „Стомана" проваля три пъти последователно занятията, тъй като слушателите не се явяват. Въпреки че на отчетно-изборната конференция на заводската партийна организация е бил разгледан въпросът за присъствието на слушателите, то на следващата вечер учебните звена по история на БКП и КПСС не се състояха, поради неявяването на слушателите. В ТПК „Девети септември" учебното звено по философия изостава с програмата, а партийната организация не предприема нищо за преодоляването на пропуска.

На 12 декември миналата година в промкомбинат „Камъшит" бяха слети две начални школи по изучаване на Устава на Партията, тъй като единият от пропагандистите отсъствуваше. Присъствуваха 24 участници вместо 56. В помещението, където се проведе занятието, някои работници бяха останали след работно време да си довършат работата и с високото си говоре не пречеха на работата на слушателите. Освен това само пропагандистът разполага с учебник. Учебни помагала липсват и в други учебни звена.

В книжарница „Г. Димитров" в Силистра са доставени учебници и други помагала за звената по политическа просвета по заявките, направени от общинските и градските партийни комитети. Без всякакво отлагане партийните организации трябва незабавно да снабдят онези слушатели, които още нямат учебни помагала.

За да се преодолеят пропуските в партийната учебна година и да не се допуска формализъм, партийните бюра и комитети трябва да упражняват по-строг и навременен контрол върху работата на пропагандистите и слушателите. Ако партийната организация при Икономическия техникум в Силистра следеше отблизо подготовката на учителите за второто семинарно занятие по патриотичното възпитание на учащите се, то щеше да премине на по-високо равнище, изказалите се щяха да говорят по същество.

От ръководството на партийните бюра и комитети, от техния контрол, който упражняват върху пропагандистите и слушателите, зависи качеството на занятията, степента на овладяването на материала.

Стоян ГЕОРГИЕВ

ФАЛШИВИТЕ ДОКУМЕНТИ ПО УБИЙСТВОТО НА ДОЧО МИХАЙЛОВ И ТРИМАТА ЧЕТНИЦИ

И друг път сме изтъквали, че в редица случаи в миналото българските буржоазни правителства при свои външно политически затруднения са предприемали удари срещу революционното крило в добруджанското движение. Жертва на тази коварна политика станаха Дочо Михайлов и тримата му бойни другари.

КАК СЕ РАЗВИХА СЪБИТИЯТА ПРЕДИ УБИЙСТВОТО?

Един от големите проблеми, които правителството на Андрей Ляпчев и Ат. Буров не можеше със свои сили да разреши, беше бежанският проблем. Многохилядните бежански маси от Македония, Добруджа, Тракия и западните покрайнини се намираха в тежко положение и постоянно искаха жилища и работа. Те представляваха постоянен извор на революционни брожения не само в страната, а и в заробените краища, откъдето бяха прогонени.

За смекчаване на икономическата и финансовата криза през 1926 година правителството на Ляпчев — Буров реши да използува бежанския въпрос. То поиска чрез тогавашното Общество на народите международните банкери да му отпуснат заем за настаняване и обзавеждане на бежанците. Кралските правителства на Румъния, Югославия и Гърция също поискаха да се възползуват от икономическите и финансовите затруднения на българското правителство за постигането на свои цели. В голямата дипломатическа игра, която се разви около въпроса за искания от България заем, тези кралски правителства надуха до неимоверност инцидентите, които ставаха между въоръжените групи и окупационните власти в откъснатите от България територии и покрай границите им с България. Те се мъчеха да доказват, че в заробените области населението е доволно от новите си господари, но четите, идващи от България и „подкрепени" от българското правителство, създавали недоволство, бунтове и размирици. Затова кралските правителства искаха от българското правителство да унищожи революционното движение на своята територия, да изсели бежанците от пограничните села и градове. Тези условия те искаха да залегнат в договора за бежанския заем, а през месец юли 1926 г. дадоха колективна нота до българското правителство, в която повториха обвиненията и исканията си.

Въпросът за ликвидирането на революционното крило в добруджанското движение, което се стремеше към независимост от правителствената политика, не беше чужд и на българското правителство. Ето защо, като се възползува от натиска, правителството на Ляпчев реши отново да удари движението в лицето на неговия организиран отряд, ръководен от Дочо Михайлов и Димитър Дончев. Така се стигна до убийствата край село Дживел, извършени на 26 август 1926 г. от полицейско-фашистката потеря.

ФАЛШИВИТЕ „ДОКУМЕНТИ"

За да заблуди обществеността по това кърваво злодеяние, очевидно по указание отгоре, българската полиция е изготвила няколко фалшиви „документа", които бяха представени като „намерени" в убития добруджански революционер. Буржоазната жълта и правителствена преса разтръби нашироко, че според намерените „документи" четите в заробените области се организират от Комунистическия интернационал, че Дочо Михайлов е главатар на „банда", която готвела избиването на редица български обществени дейци и пр.

Веднага след убийството министърът на външните работи А. Буров се помъчи да използува тези „документи" в дипломатическите игри пред Обществото на народите. Отбивайки обвиненията на авторите на колективната нота, че правителството толерира революционерите, Буров посочи за доказателство на правителствената позиция убийството на Дочо и другарите му, а с фалшивите документи, уж намерени в Дочо, се опита да заблуди световното обществено мнение, че Комунистическия интернационал организирал терористическа дейност, от която еднакво било застрашено и българското правителство.

Навремето левицата начело с д-р П. Вичев разобличи тези опити. Д-р Вичев дори изнесе във в-к „Свободна Добруджа", че „документите" са изготвени в Шуменското окръжно полицейско управление от един мръсен ренегат на име Васил Владов. Доскоро обаче не се знаеше точното съдържание на „документите". Неотдавна в полицейските архиви те бяха открити, текстът на които по-долу ще предадем.

Касае се за няколко нескопосани „преписа" от „окръжни" и писма, уж изпратени до Дочо Михайлов чрез ЦК на БКП от „Балканската комунистическа федерация — IV секция", и уж подписани от Д. Влахов, тогава виден деец на ВМРО (обединена) и един от редакторите на излизащото във Виена списание „Балканска федерация". Едно от тези писма е с дата 26 май 1926 г. То е адресирано: „До Централния комитет на Българската комунистическа партия", копие: „Войводите на четите в България".

Писмото има следния текст: „Другари,

преди всичко трябва да преорганизирате на ново Комунистическите Организации, като за целта подберете най-годния елемент: комунисти и единофронтовци, които са годни да боравет с оръжие: — и при даден случей на действия да бъдат на поста си!!!

Плановете за действия изпратихме преди един месец, точно по тях се ръководете, за да има добър успех!!!

Изпратете чрез специални куриери сведения за нуждите на организацията си, за оръжие, взривове и пр.

В Окръжно № 23 ВИ напомнеяме, че в случей на разкриване на организациите — веднага да се прибягва до стълкновение с власта и да се преминават следните граници: Турската и Сръбската, защото само там ще ви бъде гарантирана свободата.

Никой жив не трябва да се предава, а всеки революционер трябва да умре като комунист!!! Да живее Революцията!"

Друг фалшификат е даден като окръжно № 18 на „Балканската комунистическа федерация — IV секция" от 18 май 1926 г., адресирано: „До централните комитети на България, Сърбия, Гърция и Румъния." Неговият текст гласи: „Предвид обстоятелствата и стачката, която се развива в Англия — изгледите от тази икономическа борба на миньорите, изглежда, че в бъдащи тя ще вземе съвсем друг характер и от икономическа борба ще се изрази в една политическа акция и която ще благоприятства на работническата класа, да се вдигне мощно и да стане господарка на положението!!!

Също положението в Чехия не е розово, там всеки момент нашите другари се посрещат от страна на власта с куршуми: ето защо не е далеч часа и общия световен пожар — ще пламне навред — затова ний на балканите трябва да бъдем готови и трябва да стегнем редовете на нашите организации!!!

Другари, общите планове за действие са готови — изпратете специални куриери до Балканската федерация, за да ги получат...

Покажете место гдето да Ви стоварим оръжие и то гледайте такова, гдето няма да бъде забелязано от никого — бъдете внимателни. Другари, обърнете най-голяма внимателност на войводите в страните си, които да бъдат винаги на постовете си — да бъдат готови и да побързат да стегнат четите си и да подбират най-годния елемент в тях!!! Съставете списаце на хората, които трябва да бъдат избити!!! Стегнете миноподривните чети, които да бъдат и които ще играят най-голямата рол в предстоящата революция, които ще устройват атентатите".

Третият фалшифкат е писмо, уж писано от „Централния комитет на БКП при IV секция", с дата 6 юли 1926 г. и уж изпратено „Чрез другаря Кънчо Цанков за другаря войводата Дочо Михайлов — гр. Шумен". В този фалшификат се нарежда следното:

„Другарйо,

I — Четата ти трябва да бъде допълнена от елемент готов за борба — стегнати хора от него край и след това образувай други чети и състави една дружина, която стегни добре и на всяка чета назначи войвода — войводите трябва да бъдат: смели, тактични и са моотвержени комунисти!!!

II — Всички сведения изпращай до книжарницата на Дочо Кръстев, който ще ги предава на Кънчо Цанков и той със специален куриер ще ги изпраща при нас!!!

III — Срещни се на всяка цена с Петко Йорданов от с. Злокучени в него имаме пълно доверие и той ще ти даде нужните етаци за четата ти!!!

IV — Изпрати сведения за хората си за духа на хората си и на останалите комунисти от него край!!!

V — Колко оръжие искаш и къде да ти го стоварим — оръжието ще дойде от Съветска Русия по Черно море.

VI — Приготви списък на хората си и за духа на хората избити в градовете: Варна, Шумен, Русе, Преслав, Нови Пазар, Осман Пазар, Попово, Каспичан, Разград, Балбунар, Каменлар и Ески Джумая!!!" (Фалшификатите по стил и правопис се предават, както са намерени в полицейските архиви — бел. моя).

Всеки, запознат с историята на БКП и с международната обстановка в периода на изготвяне на тези фалшификати, ще разбере, че те са съставени от политически неграмотен човек. От друга страна е явно, че техният смисъл и текст е замислен и поръчан с оглед да се подкрепи позицията на правителството в дипломатическите игри, а пред българската общественост четата на Дочо да се представи като терористическа група, подготвяща избиването на български обществени дейци.

Независимо от явния фалшификат, като съвременник, който тогава е бил в тясна връзка с ЦК на БКП и с Дочо Михайлов, аз заявявам, че такива писма, нито ЦК на БКП, нито Балканската комунистическа федерация са пращали и че те не са намерени между документите на Дочо Михайлов, а са изготвени от полицията в Шумен. Самият текст на писмата е в грубо противоречие с линията, която тогава провеждаше БКП, и само това е достатъчно, за да се разбере невежеството на фалшификаторите.

Разбира се, опитът на буржоазията да фалшифицира характера на движението, да заблуди обществеността и да оправдае убийствата, излезе несполучлив. Още навремето Добруджанската революционна организация и БКП разобличиха убийците и техните вдъхновители и покровители.

Позорът на буржоазните политици и за тия убийства си остана като кърваво петно на челото им, а техните жертви — незабравимият син на Добруджа и неговите бойни другари — се прославиха като народни герои, жертвували и най-милото, живота си, за националното и социално освобождение на родината си.

Иван ГЕОРГИЕВ

ГОЛЯМА АКТИВНОСТ

Пети квартален комитет на Отечествения фронт в Силистра се стреми постоянно да разнообразява своята дейност, за да отговори на изискванията на хората. За тази цел бяха изградени пет читателски звена и една лектория. В тях работата е организирана много добре. Това е постигнато в резултат на упоритостта на ръководството и на добрата подготовка на лекторите в просветните звена.

Много хубаво премина и организираното посрещане на Дядо Мраз в салона на жилищния блок 10. На всички деца от квартала бяха раздадени подаръци.

Сега отечественофронтовците от квартала се подготвят усилено за кулинарната изложба, която организирва градският комитет на Отечествения фронт.

С досегашната си работа пета квартална отечественофронтовска организация се нарежда на едно от първите места сред организациите на Отечествения фронт в Силистра.

Ив. НИКОЛОВ

ЗА ТОЧНОСТ ВЪВ ФОРМУЛИРОВКАТА НА СЪБИТИЕТО

През идната година силистренци ще чествуват славен юбилей — 1 800-годишнина от провъзгласяването на Силистра за самоуправляващ се град. Като крупно събитие в културния живот, предстоящият юбилей е често обект на разговори както от частен, така и от обществен характер. За него се говори по събрания, пленуми, конференции, пише се в местния и централен печат.

За съжаление в тия разговори понякога се допуска неточност във формулировката и характеристиката на събитието, с което фактически се подменя характерът и значението му. За какво всъщност става въпрос и какво събитие ние ще чествуваме? „1 800-годишнината от основаване на селището" или „1800-годишнина от провъзгласяването му за самоуправляващ се град?"

Засега ние не можем да посочим времето на основаването на селището и следователно не можем да чествуваме това събитие. Според съветската историческа енциклопедия старият Дуросторум, от който води своята начална история днешният град Силистра, бил основан от римляните. Редица български историци твърдят, че Силистра е възникнала още като тракийско селище. А и самото наименование на града Дуросторум е тракийско и означава „яка крепост".

По времето на римския император Траян Дуросторум се превръща във важна дунавска крепост, където в началото на II век (101 или 106 година) бил преместен от Панония XI Клавдиев легион. От това следва, че селището-крепост е съществувало още в началото на II век. При царуването на император Хадриан (117-138 г.) селището е наградено с особено отличие — почетната титла „аелиае". С това Дуросторум от лагерно търговско селище (канаба) се превръща в канаба „аелиае", нещо средно между село и град. Предполага се, че тази титла е дадена на Дуросторум към 123-124 г., когато императорът прави посещение в земите на полуострова и в Долна Мизия.

За „римските граждани, заселени в Елиевите канаби на XI Клавдиев легион" се говори, и в надпис от времето на император Антоний Пий (138-161), в чиято чест били издигнати храм и статуя. Това от своя страна показва, че градът е добивал определен благоустройствен вид. Особено важен за разкриване на историята на Дуросторум и най-вече за събитието, което предстои да чествуваме, е един запазен надпис от времето на Марк Аврелий, от което се вижда че в „дуросторимските канаби" се поселили уволнените от императора ветерани от XI Клавдиев легион.

Малко по-късно Марк Аврелий издигнал Дуросторум в „Муниципия" (самоуправляващ се град). Като такъв „Муниципиум Аурелиум Дуросторум", градът е назован в един надпис от гр. Силистра. В надписа, посветен на издигането на един олтар в града, не само изрично е упоменато Аврелиевата муниципия Дуросторум, но са упоменати и имената на магистрите на новата муниципия — дуумвирите Гай Таренций Херодиан и Луций Нумерий Понтик, а също и едилите и квесторите на града.

Управлението на Марк Аврелий има три периода, а именно от 161 до 169 година той управлява римската империя заедно с Луций Вер. А от 169 до 176 година Марк Аврелий управлява сам, а след това до самоубийството си в 180 г. заедно с императора Комод. Фактът, че в надписа е упоменато само неговото име като, император, говори, че надписът е от времето на самостоятелното му управление. Може да се предполага, че в чест на провъзгласяването си на самостоятелен император в 169 година той ще е удостоил града със самоуправление.

Не е трудно от казаното дотук да се направи изводът, че селището Дуросторум е основано много по-рано от времето на император Марк Аврелий, че в продължение на цяло столетие в него се заселват романизовани траки и други ветерани от легионите, за да се създаде население с римска народностна принадлежност и култура, което е дало основание на императора философ (Марк Аврелий) да го провъзгласи за „муниципиум" (за самоуправляващ се град). С това дуросторумските граждани се изравнявали в правно и политическо отношение с римските, което им дава възможност да превърнат своя град в един от големите културни и военни центрове на империята, за да остане такъв както във Византия, след разделянето на империята, така и в образуваната по-късно славянобългарска държава.

Провъзгласяването на Дуросторум в самоуправляващ се град е историческо събитие с огромно значение, което играе важна роля в историята на неговото развитие.

Нашият град Силистра, наследил древния Дуросторум, чието име преминава в двехилядилетното си развитие през няколко транскрипции: Доростол, Дристра, Дръстър, за да получи сегашното му название Силистра, с чест и гордост ще чествува 1 800-годишнина от превръщането му в „муниципиум". Това обаче не означава възрастта на Силистра и нека да бъдем точни, за да не я лишим от няколко столетия живот, през който тя се е развивала, за да се превърне в град.

Лука ВАЙСИЛОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

Ленинград — Площадът на декабристите.

ИЗ ОПИТА НА ПЪРВЕНЦИТЕ

МЕХАНИЗИРАНАТА ОБРАБОТКА - ГЛАВЕН ФАКТОР

През последните години кооперативното стопанство в с. Н. Черна получава твърде високи добиви от фасула. Миналата година бяха прибрани от всеки декар по 168 кг зърно, а тази по 175 кг. На първо място по производството на тази култура години наред се нарежда бригадата на с. Цар Самуил. През последната година тук бяха получени по 201 кг фасул от декар.

На какво се дължат тези рекордни за нашия окръг постижения? На правилната агротехника и на приложението на някои новости в отглеждането на тази култура. Тук например в продължение на три години посевният материал редовно се третира с натриев молибдат. Главният агроном на стопанството Димитър Митев е на мнение, че от това добивът се увеличава с около 30 кг на декар.

Другият фактор за високите добиви е торенето на тази култура със сравнително високи дози минерални торове. През миналата година на всеки декар са внесени по 40 кг суперфосфат и по 20 кг амониева селитра.

Сеитбата е извършена около 10 април. В стопанството са били застъпени два сорта фасул — единият 1 026 и другият Днепровска бомба.

Както гл. агроном Д. Митев, така и участъковият агроном на с. Цар Самуил Николай Лазаров считат, че високият добив, получен в землището на това село от фасула, се дължи изключително на механизираната обработка по време на вегетацията. Тук по-голямата част от площта е била засята с пневматична сеялка. Получени са много прави редове, които са позволили посевът да бъде окопан три пъти с машина. Ръчно окопаване не е извършено. В началната фаза от развитието на посева е било направено само едно оплевяване в редовете на дивия синап от учениците на селото.

По време на сеитбата се оказало, че пневматичната сеялка не може да засява повече от 9,5 кг зърно на декар. Затова една част от посева била засята с обикновена сеялка, като били хвърлени по 12 кг семе на декар. Тоя посев обаче не се е развил по-добре от другия. Въпреки по-голямата посевна норма, той се оказал сравнително по-рядък. Причината е тази, че пневматичната сеялка разполага с ограничители за дълбочината, което позволява семената да се поставят на еднакво разстояние от почвената повърхност и да поникват бързо и дружно. А при сеитбата с обикновената сеялка семената попадат неравномерно в почвата, при което част от тях въобще не поникват и се получава неизравнен посев.

Освен това при втория начин на сеитба се получили изкривени и недобре фиксирани редове, което не е позволило обработката да се извърши с машини. Прилагано е само ръчно окопаване, което по качество не отговаря на машинното. В резултат на тези слаби страни на посева, засят с обикновената сеялка, и получените добиви са били по-ниски, отколкото на посева, засят с пневматична сеялка.

Специалистите считат, че ако засяват по 12 кг фасул на декар с пневматичната сеялка, резултатите ще бъдат по-добри. Това може да се постигне, но при положение, че семената не са третирани с натриев молибдат. Третираните семена се набръчкват и изтичането им се затруднява. В този случай обаче не ще може да се използува ефектът от този препарат, което съвсем не е желателно.

Новочерненци търсят изход от това положение. Те смятат през идущата пролет да използуват за сеитба на фасул новите цвеклосеялки, като им се направят известни приспособления в стопанството. Тези сеялки са стабилни и ще осигурят праворедова сеитба. Освен това много добре копират терена, което дава възможност семената да попаднат на еднаква дълбочина и да се получи добре изравнен посев. И което е най важно, предполага се, че ще може да се достигне желаната норма от 12 кг на декар.

Прибирането на фасула се извършва ръчно, като вършитбата му става на харман. За отъпкване се използуват колесни трактори. През това лято е направен опит за вършитба с комбайни. Опитът е излязъл сполучлив и през настоящата година на този начин ще се приложи масово в стопанството.

Емил ПРАХОВ

ПРОБЛЕМИ НА НАШИЯ ГРАД

В строителството — високо качество и повече красота

С годините расте и хубавее Дулово. Бързите темпове на развитие на икономиката ни се чувствуват осезателно и в нашия малък град. Повиши се благосъстоянието и на трудовите хора. Растат техните нужди, растат и грижите за задоволяването им. Успешно се развива и строителството на жилищни и обществени сгради, а това значително допринася за обновяването на града. Извисяват снага вече няколко жилищни блока, новите сгради на БНБ, ОКС, читалището, промкомбината, детската градина, сградата на Наркооп и др. 1967 година зарадва дуловчани със строителството на сградата за пощенска станция, на автогара. Положени са основите на нова детска градина, на нов жилищен блок, отдалеч се виждат корпусните кули на силоза на „Зърнени храни“ и др. Успоредно с това със средства от самооблагането са извършени немалко работи в ниското строителство — шосиране и асфалтиране на нови улици, направа на тротоари, разширение на водната и електрическа мрежа и др.

Всичко това е дело на самоотвержения труд на стотиците строителни работници, техници, инженери, придобили вече не малък опит в строителството.

Но строителството в нашия град си има и слаби страни, които биха могли да се отстранят при по-големи изисквания спрямо изпълнителите на проектите и строителните планове. В никакъв случай не бива бързият темп да става причина за лошокачествени строителни работи и за недостатъчно подбрани и обмислени технически проекти и планове. Построената преди 2-3 години сграда на универмага и ресторанта е с плосък покрив, наложен е асфалт, но въпреки това през зимните месеци и в дъждовните сезони покривът тече. От влагата таваните са мухлясали и влагата вреди на електрическата инсталация. Наложи се построяване на допълнителен покрив с етернитови плочи. А ако огледа човек фасадата ѝ с окапалата мазилка, с разрушените и озъбени тухли по ъглите, остава съвсем разочарован от печалния ѝ вид. В не по-благоприятно положение е и сградата на целодневната детска градина. Покривът ѝ също тече, сега тя е препокрита с ламарина, а отстрани и по фасадата мазилката е окапала. Видът на сградата е огрозен. Две години преди това в двора на „Здрава храна“ беше извършено строителство на склад. Поради лошото формиране и свързване на бетонните му части и слабото укрепяване на основите, при зареждане със зърно страничните стени се срутиха. Само щастлива случайност избави хората от злополука. Текат и влажнеят покривите на изградените павилиони до входа на градския парк — също поради неблагополучия в отливането на покривната бетонна плоча. Тече покривът и на пивницата, направена по шосето към ТКЗС.

Ведно с тези слабости, в строителството в Дулово се шири и безвкусицата и примиренческото отношение към неиздържаните технически проекти и планове. Нагледно това може да се види още при влизането от юг в града. Бензостанцията е една като че ли временна будка или барака, без да е вложено в нейното построяване красота, макар че в страната ни има вече толкова образци на красиви сгради за бензостанции. Тя е резултат на бързо, няколкодневно строене.

Веднъж грозно направеното после трудно се поправя, а в повечето случаи остава с години да гнети с грозотата си естетическото чувство у човека. Такова е положението ѝ с павилиона на Наркооп на гарата. Какво творчество и колко красота има в цялостния му вид и особено в козирката и какви нехармонични външни форми на бетонни работи!

Голям дял за лошокачественото строителство има и слабият контрол на инвеститорите, недостатъчната взискателност спрямо оргнизацията-изпълнител, все още недостатъчна квалификация на работниците, строителите и пр.

Време е да се обърне най-сериозно внимание на допуснатите слабости, за да стане градът ни още по-красив, благоустроен и обновен. Най-голям дял за това ще имат задружните усилия на проектанти, изпълнители и инвеститори.

Да се надяваме, че в по-нататъшното строителство ще се избегнат досегашните слабости и в строителството ще се вложи повече красота, умение и изисквания за високо качество.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

Племенникът на септемврийца

Вече четири години има, откакто Димитър Койчев от село Алеково тича след кооперативното стадо. Той се грижи за 110 овце. Нов е за овчарския занаят, но отлично се справя с възложената му работа.

Димитър е роден през 1926 година. Като дете е слушал баща му да разказва за неговия смел чичо — революционера Георги Чаков. Родом от село Алеково, емигрирал в пределите на България през годините на румъночокойското робство, Чаков загинал като водач на бойна група през септември 1923 г. край с. Беш Тепе, Новопазарско.

От малък Димитър Койчев обикнал селския труд. Още като дете тръгнал след баща си по нивите. Като пораснал, станал бащина отмяна, а после постъпил на работа в селската фурна. Но тази работа не го задоволила и той станал овчар в кооперативната овцеферма.

Трудно било на Димитър отначало, докато усвоил тънкостите на овчарлъка. Но край него били другарите му. Пръв го въвел в работата тогавашният бригадир Ради Марчев. Покрай ежедневните грижи за хранене, поене, почистване, агнене, Димитър така свикнал със животните, че трудно биха го накарали сега да скъса с овчарлъка.

— Няма такъв грижлив стопанин в кооператива като бай Димитър — сподели бригадирът Кольо Христов. — Ето през миналата година той надои 6 140 литра мляко при план 5 610 л. Настрига от животно по 4.100 кг вълна, вместо по 3,900 кг.

Не можахме да намерим Димитър във фермата. Беше извел овцете на паша, решил да използува и този слънчев ден. Доста почакахме да се върне. В стаята на овчарите влезе строен, висок и слаболик човек, облечен в зелена ватенка. Запитахме го за работата.

— Какво да ви кажа — отговори бай Димитър, — главното е да обикнеш работата си и животните. А тайната на успеха е в труда, само в труда!

Всяка сутрин бай Димитър потегля към овцефермата, разположена откъм северния край на Алеково. Той се отбива в стаичката на гледачите, стопля премръзналите си пръсти и отива при стадото си, където блеят малките агнета.

Недю НЕДЕВ

Механизаторите от ТКЗС с. Айдемир използват зимните дни за ремонт на машините.

НА СНИМКАТА: Старши трактористът Петър Иванов, бригадният механик Стефан Тодоров и прикачникът Марин Николов ремонтират трактор КДП.

ЗА ПО-ДОБРИ РЕЗУЛТАТИ

Въпросът за рентабилността се разглежда от ръководствата на агенциите, от специалистите и всички служби в ДП „Транспред“ — Силистра, като основен и решаващ резултат от производствената дейност. За това, което не е направено досега, преценявайки възможностите по всяка дейност, се набелязват мероприятия за изпълнение през годината.

Вече втора година в предприятието се прилага с успех новата система на ръководство и резултатите най-добре говорят за нейната ефективност. Създаде се материален стимул и плановете по агенции и бригади бяха изпълнени далеч преди края на годината. Всяко тримесечие работниците и служителите получават допълнителен доход, което ги стимулира за нови трудови победи.

Ръководството вижда голям резерв за издигане икономиката на предприятието чрез създаване правилна организация по заплащане труда на механизаторите и работниците. Сега шофьорите на превозни средства получават заплата според изработеното и си преизпълняват нормите, но не вземат нищо допълнително или ако получават, е много малко. Горните въпроси сега се обсъждат и при тяхното правилно разрешение ще може да се подобри начинът на заплащане и ще има една обвързаност на работната заплата с крайния резултат в тази дейност.

При транспортните работници ще се прилага сделно-премиалната система. Трудовото възнаграждение на тези работници ще се изменя в зависимост от предсрочното натоварване и разтоварване на превозните средства, качественото обработване на товара, закъснение и пр.

Изменения в заплащането ще има и на превозвачите със собствени превозни средства. Когато те сами товарят и разтоварват своите каруци, ще получават 65 на сто от реализираните приходи от тази дейност.

Работната заплата на ръководните кадри и специалисти ще зависи от количествените и качествени показатели за даденото тримесечие.

Колективът на ДП „Транспред“ — Силистра положи немалко усилия за постигане на икономии. Разходите на 100 лева приходи от заплануваните 86,73 лева за изтеклата година се очакват да бъдат 80,50 лева.

Проследим ли съотношението на печалбата към направените разходи по тримесечия, ще видим, че този показател бележи значително увеличение в сравнение с миналите периоди. Така за деветмесечието на 1967 година има нарастване с 10 на сто, което показва повишена рентабилност на предприятието.

С измененията, които се извършват, предприятието ще може да постигне още по-добри качествени показатели за в бъдеще и ще може да даде по-голям принос към задачата да създадем високорентабилно народно стопанство.

Атанас ВИТАНОВ

УСПЕШНА ГОДИНА

В бригадата на Главиница са съсредоточени голям брой от животните на кооператива. Още в началото на 1967 година първичната партийна организация и производственият съвет на участъка набелязаха конкретни мероприятия за изпълнение плана и обещанията от животновъдството, за превръщане на всички ферми в рентабилни.

Едни от тези мероприятия бяха във връзка с подобрението на фуражната база, други — с хигиената на животните, трети — с битовите условия за гледачите. Не малък дял се падна и на задачите, свързани с увеличаване знанията на животновъдите.

С плана и обещанията бяха запознати всички. Сключваха се договори за социалистическо съревнование. Надпреварата кой повече продукция да получи беше ежедневна.

Добрата организация създаде условия за предсрочно изпълнение на задачите. Планът за общата продукция в говедовъдството бе преизпълнен с 5 240 лв., а за чистата продукция — с 20 514 лв. През 1967 година фермата стана рентабилна. Планът за млякото тук бе изпълнен до 22 ноември. Животновъди като Ангел Иванов, Яшка Желев и други реализираха плана за млеконадоя за 10 месеца.

Успешно приключиха годината и останалите ферми: овцефермата — с 49 310 лв. печалба, а свинефермата — с 9 178 лева.

Добрите резултати радват, но не будят самоуспокоение нито в животновъдите, нито в ръководителите. С помощта на партийната организация сега ръководството набелязва нови мероприятия, които ще се осъществят през настоящата година.

Минчо ДОЧЕВ

В ПРОЛУКИТЕ НА ЗИМАТА

— Какъв ден беше вчера, да му се не начудиш, а днес... Отговорникът на малката строителна група Димитър Драганчев бърше потно чело, именно потно, макар че студеният вятър предвещава разваляне на времето.

— Малко ни остава. След час може и да завали — добавя Иван Ковачев и изсипва натоварената с бетон лопата в кофата.

— Ти просто си решил да ме изпотиш, Иване — смее се Неделчо Койнарев и грабва кофата.

Вятърът става все по-силен и студен. Дори заръмява. Но строителите са изпреварили, последните кофи бетон са вече изсипани в кофража. Докато другите привършват последните изглаждания на бетонния зид, Цветан Порожанов и Иван Калчев подреждат плочките върху изсъхналия горен край на оградата. Сега вече не решава времето. Остава само телените мрежи да прикачат...

И декември, а и януари, колкото и студени да са, колкото и скъперници да са в позатоплянето, все се отпускат, все даряват по някой по-мек ден. Тия пролуки на зимата не пропускат строителите. Тях ги виждаме на строителното скеле и в много студени, снежни дни. Потоплите дни използуват в работа, която при мраз не биха могли да извършат.

Групата на Димитър Драганчев е строителна група към кооперация „Домостроител“ в Тутракан. Тя се слави с трудолюбието си. Все млади, здрави мъже, те не се плашат от студа. През ноември отчетоха 130 на сто изпълнение на плана. През декември сметката е по-висока. Сега привършват бетонната ограда на училище „Ст. Караджа“ в Тутракан.

Слабият ромол на дъждеца не пречи. Зачервени, хората бързат да разменят по някоя шега. Но не спират работата. А оградата е към своя завършек — работа, извършена в пролуките на зимата. Така и ще я запомнят тук.

Викентий ДУКАНОВ

Придобивка за ножаревци

Жителите на село Ножарево се радват на още една придобивка. В навечерието на новата година тук бе открита работилница за поправка на всички видове часовници.

Сега на разположение на селяните от Ножарево, Падина и Калугерене има опитен часовникар и хората от тези три села не ходят повече в Тутракан или Силистра за поправка на своите повредени часовници. Спестява се ценно време и средства за пътуване. Селяните добре посрещнаха тази придобивка и поддържат идеята за отваряне на повече работилници в селата за задоволяване на комунално-битовите и други потребности на местното население.

Ахмед СЮЛЕЙМАНОВ

Консултация по някои въпроси от Правилника за социално осигуряване на земеделските стопани-кооператори

I. Осигуряване на земеделските стопани-кооператори — лични пенсионери

Земеделските стопани-кооператори — лични пенсионери, които работят в ТКЗС и са осигурени за всички осигурителни случаи, имат право на парично обезщетение поради болест за не повече от един месец с прекъсване или без прекъсване в продължение на една календарна година, независимо от това, дали получават или не следващата им се пенсия. Когато пенсионерът продължи да боледува повече от един месец, той получава само паричното обезщетение по болест или само пенсията по негов избор.

Когато земеделският стопанин кооператор—пенсионер работи в ТКЗС и пострада при трудова злополука или заболее от професионална болест след пенсионирането си, има право на парично обезщетение поради временна нетрудоспособност до възстановяване на трудоспособността или до установяване на инвалидност, независимо от това, дали получава или не следващата му се пенсия.

Тази разпоредба се прилага както за лицата, получаващи пенсия по Закона за пенсионирането на земеделските стопани-кооператори, така и за тези, които получават пенсия по Закона за пенсиите.

II. Безплатни ортопедически средства за земеделските стопани-кооператори

Ортопедическите средства и пътните пари във връзка с набавянето им се изплащат от държавното обществено осигуряване по реда и условията за работниците и служителите, установени с Инструкция № 160 от 1966 г. за сметка на фонд Пенсиониране на земеделските стопани-кооператори.

Безплатните ортопедически средства се отпускат на:

а) земеделските стопани-кооператори, които са придобили повреда след постъпването им на работа в ТКЗС.

б) когато повредата е придобита преди постъпването за пръв път на работа, безплатни ортопедически средства се отпускат, докато лицата имат качеството си на член-кооператори.

Направата на ортопедическите средства става с писмо-разрешително от отдела „Държавно обществено осигуряване“ при Окръжния съвет на профсъюзите след представяне медицински протокол от лекарската консултативна комисия, придружен с молба.

Към ортопедическите средства спадат: бедрени протези, подколенни протези, протези за стъпалото, ортопедически апарати за подколенник, ортопедически обувки, протезни обувки (конфекция), корсети и други, упоменати в списъка за ортопедическите средства към Инструкция № 160. Някои от ортопедическите средства се изработват в местните държавни и кооперативни предприятия, а други в Института за протезиране и възстановителна хирургия — София. Ортопедическите средства, които се отпускат за първи път, имат срок за износване една година, а следващите за четири години, с право на четири безплатни поправки. Ортопедическите и протезни обувки се отпускат за срок от една година с право на една безплатна поправка. Под поправка се разбира слагане на един чифт подметки, токове и изкърпване. Забранява се даването на материали на ръка и поставяне на двойни подметки.

Справка: т. т. 4, буква „е“ и 39 от Правилника за социалното осигуряване на земеделските стопани-кооператори (ДВ бр. 67 от 1967 год.), т. 1 от Инструкция № 160 (ДВ бр. 10 от 1966 год.), т. 5 от Инструкция № 1-4 (ДВ бр. 72 от 1967 год.).

Николай КРУМОВ
н-к отдел ДОО

Старт към нови успехи

На новогодишната трапеза имаше за какво да вдигнат наздравица животновъдите от с. Господиново. Те изпратиха старата година с преизпълнен план. Още на 19 декември м. г. рапортуваха, че предвидените 290 тона са надоени. До края на годината надоиха допълнително от всяка крава средно по 1[illegible] литра. Така млеконадоят достигна около 2 800 [illegible]ра от крава.

[illegible] новата година животновъдите от [illegible]вефермата са решили да постигнат още по-големи резултати, въпреки че поверените им животни са със стоково направление.

Георги КИТАЕВ

САМОДОВОЛНИЯТ

САМОДОВОЛНИЯТ, както подсказва самата дума, е доволен от себе си, но е недоволен от всичко, което му пречи да бъде самодоволен.

Представете си го: усмихнат според случая, учтив според случая, „принципен“ според случая, „искрен“ според случая... Въобще у него всичко е според случая.

Разбира се, когато говорим за самодоволния, нямаме пред вид само мъже. Срещат се премного и самодоволни жени. Наскоро един познат ми разказва: „В нашия клас имаше една съвсем посредствена ученичка. Успехът ѝ винаги наближаваше четворката, но никога не я достигаше. Завърши без всякакво усилие. Беше общителна и весела. У нея нямаше нищо от онези мълчаливи, съсредоточени в себе си отличници. Не се записа в никакъв кръжок. Не проявяваше никакви способности, но и не тревожеше с нищо учителите. Те имаха достатъчно грижи и неприятности с двойкаджиите, за да се занимават с нея.

Завършихме гимназия и веднага ни обхвана кандидат-студентската треска. А нашата съученичка беше спокойна. На нея ѝ стигаше средното образование. Ние станахме студенти, а тя се омъжи и стана завеждаща нещо в една канцелария. Ние завършихме, станахме специалисти и се завърнахме в родния си град. Постъпихме на работа и... станахме подчинени на нашата посредствена ученичка, която, докато ние следвахме, беше успяла да се издигне до най-недостижимия връх — „НАЧАЛНИК“.

Дълбоко се лъжат онези, които мислят, че самодоволният е някакъв усмихнат добряк. Той винаги дебне „на гюме“ по-способните от него. Той няма никога да им прости, че са талантливи, находчиви, трудолюбиви и ще дебне „на гюме“, докато и те станат като него рутинери, от които никой не очаква нищо.

За някой самодоволен казват: „Той е човек с опит!“. Неговият опит не преминава границите на шаблона и занаятчийството.

Самодоволният може да го срещнете във всяко предприятие, учреждение — навсякъде. Някога в училище самодоволният учил „Фауст“ на Гьоте и досега не може да разбере защо тоя „смахнат“ Фауст, който е овладял толкова науки, е пак недоволен от себе си. Какво иска? Белята ли си иска? Защото самодоволният не е овладял нищо като хората и пак е доволен от себе си. И защо не? Семейството му семейство. Жилището му жилище. В къщи той си има дори кабинет с бюро, където се отдава на своята тотоманска страст. Разбира се, тото-фишовете не са единствените книжа в домашния му кабинет. Той има библиотечка с книги, които нито е чел, нито пък някога ще чете.

В колектива той е фигурантът. Никой не му казва в очите това. Все пак трябва да бъдем възпитани. Той обаче невинаги е възпитан. Той бди „на гюме“. Обект на неговата бдителност са най-често младите в колектива. Не дай си боже да допуснат някаква макар и малка грешка. Самодоволният веднага бие тревога. Най-често това става зад гърба на „сгрешилия“. А досега никой началник не е уволнил някой свой подчинен за това, че му е донасял за колегите си. Със слабостта си да „обажда“ нещичко на началника самодоволният се доближава и се слива дори с доносника. Но да не разширяваме толкова характеристиката на самодоволния, макар че той не се среща в чист вид.

В тези редове не е дадена пълна характеристика на самодоволния. Той има много нюанси и разновидности — в зависимост от възрастта, в зависимост от служебното положение. Той разпръсква около себе си бацилите на самодоволството и заразява неспокойните, тревожните, търсещите натури в колектива.

Самодоволният трябва да бъде проучен и изследван от всички страни, за да бъде успешна борбата с него.

Симеон МАНОЛОВ

Равносметка
след първия учебен срок

Много въпроси имаше да решава през първия учебен срок учителският колектив от прогимназия „Стефан Караджа“ — Тутракан. По някои от тях откровено, задълбочено и творчески беше разисквано на състоялия се неотдавна срочен учителски съвет. Но съвсем основателно най-много беше акцентувано върху проблемите на второгодничеството, които бяха първостепенна задача за учителите през първия учебен срок. На второгодничеството бе поставил ударението в доклада си и директорът на училището Йови Илиев. Задълбочено беше анализирана работата с изоставащите и равносметката говори, че резултатите през тази година са по-добри. Намаленият процент на носителите на слаби оценки е довел и до общо намаление на процента на изоставащите в училището с 4,5 на сто в сравнение с миналата година. Наред с това се е увеличил броят на добрите и отличните оценки.

Макар че през първия учебен срок са използувани разнообразни форми на работа, въпреки всичко второгодничеството в прогимназия „Стефан Караджа“ си остава едно тревожно явление, защото относително броят на изоставащите ученици е твърде голям. От 446 възпитаника на прогимназията, 113 са второгодници, т. е. изостанали са от набора си; 43 деца са повтаряли в прогимназиалния курс, а останалите в началния курс.

Аналитични, поставени на научна основа изказвания, направиха К. Киров, Н. Ганев, Ил. Йорданов, Ив. Кацева, Ст. Илиева, М. Цветкова и др. Всички те посочиха, че все още много има да се прави за изкореняването на второгодничеството. На първо място трябва да се преодолеят някои пропуски в урочната работа, като се прояви стремеж към богато онагледяване, към по-задълбочено проучване на индивидуалните особености на второгодниците. С такава насоченост бяха и изказванията на представителите на ГК на Партията и отдел „Народна просвета“. Те оцениха положително активното участие на учителите в разискванията както по въпросите на второгодничеството, така и по възпитателната работа.

Викентий ДУКАНОВ

За вас, ЧИТАТЕЛКИ

МОДНА ЛИНИЯ НА 1968

Макар че отшумяха новогодишните празници, никога не е късно отново и отново да си поговорим за модата. За това, каква ще бъде тя през настоящата година, каква линия да си изберем за пролетните костюми, манта, рокли, на какви цветове ще се спрем.

Ярките, интензивни, кораловочервени, синьолилави, зелени, цикламововиолетови цветове ще се използуват самостоятелно или в комбинация с нежните, чисти пастелни тонове като светлобежов, розов, жълт.

Решаваща за дамското облекло е тенденцията към младежки характер. Спортният, удобен стил помага да се употребяват топлите вълнени платове, които са дебели и мъхести: туид, сукно, шетланд, габардин, фанела, креп. Наред с това съвсем ясно е завръщането към по-меката, по-женствена линия с ширина в полата. Този раздвижен силует позволява да се използуват щрайгарнени меки вълнени платове, шевиоти, с десени на раета, шотландски карета.

Основните силуети в дамското облекло са вталеният — с подвижна талия и с различно разширение в долната част; правият — тук полата може да бъде раздвижена от плохи, контри и плисета, и трапецовидният — със стеснена горна част, висока талия и постепенно разширение надолу. Предлагаме ви няколко от тях:

Палта. Палто в леко вталена талия от ниско „букле“ с едноредни копчета и права яка на столче. Две двойки симетрично разположени външни джобове подчертават спортния характер.

Право палто с „офицерска“ яка, пагони, кожен колан и шлиц на гърба.

Костюми. Младежки костюм — комбинация от едноцветен и кариран плат. Полата е едноцветна, тип „Портфейл“. Жакетът е еднореден кариран, с ревери от плат на полата.

Костюм от кариран вълнен плат с еднореден жакет с капаци и веревно скроена пола с тегелирана плоха на предницата.

Официален костюм с къс двуреден жакет и кръгла яка. Блузата е от десениран воал с жабо и волани на ръкавите.

Рокли. Едно ново и много модно предложение — роб-манто без яка, на копчета до долу, с прав, тесен ръкав, комбинирано с топъл ярък шал.

Младежка рокля от ярък вълнен плат с талия на естественото място, с плоха на предницата на полата, с малка права яка, подчертана от контраст на панделка.

Рокля в права линия с малка „офицерска“ яка, дълги ръкави и два външни джоба на полата.

Няколко думи за обувките... Дамските всекидневни обувки ще бъдат с решително разширена върхова част. Токът е широк, стабилен. Новост е тенденцията към високо закопчаване, модни са каишките с копче, токата от рипсена панделка. Най-употребяваният материал за тези обувки е велурът и комбинацията му с бокс. Официалните обувки са от велур и лак във всички модни цветове.

Наред с по-малко обемните шапки — барети, ток, фуражки — се препоръчват шапки с големи периферии и от типа на мъжките, с мексикански характер — за спортния и за елегантния стил облекло.

П. ПОПИЛИЕВА

* * *

СЕЛСКИ МОМИЧЕТА, малки момичета,
кой ви даде тази красота?
Кой ви даде тази сила,
тази обич,
тази радост,
а понякога —
и омраза шеметна?
Селски момичета, волни момичета,
на вашата простота завиждам...
Като вас не мога да обичам,
като вас не мога аз да страдам,
да мразя, да отричам...
Аз обичам толкова,
колкото е нужно,
аз съм верен толкова,
колкото сам да си повярвам,
аз не мразя, не отричам...
Селски момичета, мили момичета,
дайте ми малко, малко простота.

Иво ВОЛЕВ

Семейство

„За тебе
звездите от небето ще сваля!“ —
беше ѝ казал някога той.

„Със тебе
бих отишла на края на света!“ —
беше му казала някога тя.

Те си казаха още много неща,
за които можем да се досетим
по себе си.

Днес
те живеят в апартамент
в центъра на града,
почти в центъра на страната.
И потъват в леглото
преди да изгреят звездите...

Но защо ли понякога
всеки от тях си спомня
какво му бе казал някога
другия! ..

Здравко КИСЬОВ

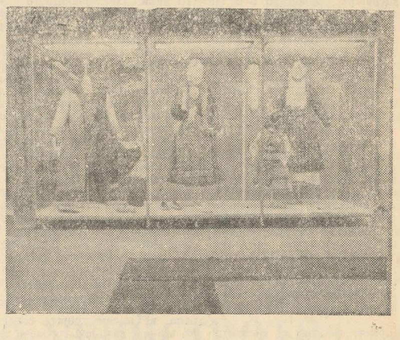

Своето живо естетическо чувство добруджанката е въплътила в красиви носии.

НА СНИМКАТА: Експонати от етнографската експозиция в Окръжния народен музей — Силистра.

В тези зимни вечери

С не една културна проява е изпълнен животът на хората от Брадвари през тези зимни вечери. По традиция и тази година за новогодишните празници пионерите подготвиха една богата програма, с която се представиха пред своите родители.

Системно сега се подготвя и вокалната група, която е изградена от девойки, членове на комсомолското дружество и учителки. Групата се ръководи от другарката Тодора Павлова. Почти всяка вечер от известно време репетират самодейките. В репертоара им са застъпени известните народни песни „Ваклино моме“, „Снощи като се връщам“, „Отидох Стойно ле“ и др. Не ще мине много време и малкият колектив ще зарадва с изпълнението си жителите на Брадвари.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

Нашият дом — съвременен, уютен, красив

Старата мъдрост „Редът съхранява нещата, облекчава паметта и пести времето“ идва да потвърди, че на пръв план в един дом стои грижливо издържаният ред на всяка мебел, на всяка вещ. Всяко нещо трябва да има свое място: ключовете за мазето и тавана са закачени на пирonче от вътрешната страна на шкафа, празните шишета и буркани също имат определено място. Този ред улеснява много. Детето има определен рафт в гардероба и следи зорко за реда в него. Към всеки член на семейството се проявява голяма взискателност, докато свикне сам да изисква строг порядък.

В повечето апартаменти, малки по размери, се изисква правилно разположение на мебелите. В хола се очертават обикновено два варианта за подреждане. В първия вариант в ъгъла до вратата към спалнята е поставено широко канапе, което денем служи за почивка, а ако се наложи, може да се превърне и в допълнително легло. Пред него трябва да има ниска масичка, както и два леки фотьойла или табуретки. Насрещната стена се обзавежда с комбиниран вграден шкаф с чекмеджета и рафтове, с ниша за книги и барче със скрито осветление. Радиото и телевизорът също могат да се подредят тук. В близост до прозореца и осветено от ляво се поставя малко бюро за работа. Вторият вариант е може би по-лесно изпълним и по-евтин. При него липсва вграденият комбиниран шкаф. Една библиотека е допряна до стената на спалнята, а бюрото е пред нея. Тук е най-уютното място — едновременно близо до печката и с поглед към цялото помещение. До прозореца е наредена гарнитура от канапе, ниска маса и фотьойли, допълнени от малко барче. Обзавеждането по втория вариант е подвижно, със стандартни мебели от пазара. Но подреждането на мебелите в двата случая не е сковано, то може да се предоставя на художествения усет и добрия вкус на домакинята.

Подовата настилка и в двата случая си остава паркет, отчасти покрит с хубав килим. Няколко графики, плътната едноцветна завеса от тавана до пода на прозореца ще внесат в хола топлота и настроение.

В спалното помещение основното място се пада на леглата. Тяхното подреждане се съобразява с размерите на спалнята. Те могат да бъдат поставени под ъгъл и тогава заемат по-малко място. Ако в спалното помещение имаме стена дълга 4 метра, те могат да се поставят едно след друго. Леглото може да бъде и двойно, стига да има място за него.

Добрата организация в поддържането на дома допринася много, за да бъде той топло огнище за цяло семейство. Добрата домакиня поддържа чистенето му, като заангажирва всеки член от семейството. Тя се старае почивният ден да бъде наистина ден за почивка, ден, в който да принадлежи на себе си и на семейството.

Във вътрешната подредба на съвременния дом трябва да имат дял всички членове на семейството. В него нищо не бива да се прави „на око“, а да бъде подчинено на красивото, на практичното.

Л. ЧАКЪРОВА

На зимна подготовка

В местността „Висока поляна“ край град Шумен се намира Силистренското горско климатично училище „Христо Ботев“. Там ОС на БСФС и отдел „Народна просвета“ организираха през време на зимната ваканция за учениците-спортисти по лека атлетика и баскетбол лагер-школа. В нея са включени най-добрите и перспективни състезатели по тези дисциплини. На всички състезатели са осигурени подходящи условия за десетдневна активна тренировъчна работа. Провеждат се на ден по две тренировки. Състезателите се запознават с някои нови постановки в тренировките в отделните дисциплини. Първите тренировки под ръководството на треньорите Насъфов, Здравков, Стоев и Цонев са проведени. Състезателите имат висок спортен дух и амбиция за нови спортни постижения.

Тевфик НАСЪФОВ

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

Мерките да бъдат решителни!

(Разширен пленум на футболната секция на дружество „Доростол“)

ЕДНО така дълго очаквано заседание на секцията по футбол най-после се състоя. Всъщност това не беше обикновено заседание, а разширен пленум, на който на 8 т. м. секцията по футбол на дружество „Доростол“ отчете резултатите от работата през изтеклата година. Думата бе дадена на другаря Нешо Нешев, председател на секцията, който в една кратка информация разкри на присъствуващите настоящото състояние на представителния отбор „Доростол“ и засегна положението на футбола по предприятия.

Вниманието на всички присъствуващи бе приковано от проблемите на футболния отбор „Доростол“, от неговото представяне през есенния полусезон. Той се спря на удачното представяне на отбора в първите осем кръга на първенството и дългата поредица от загуби, равни срещи и лошо представяне в останалите кръгове. Очевидно е, че отборът е изживял криза, разтърсен е от катаклизми, които решително влияят на доброто му представяне. Смяната на двама треньори, напускането на реализатора на отбора — Методиев, появилите се разногласия в отбора, а след това и в самата секция са фактори, които дърпаха отбора назад в класирането. Бяха освободени двама състезатели, но дали това ще се отрази благоприятно, все още не е проличало. Контролът над тренировъчната работа, над личния режим на футболистите е бил крайно недостатъчен. В информацията бе изказано пожеланието да се подобри тренировъчната работа, да се вземат мерки за укрепване на дисциплината в отбора, да се провеждат повече контролни срещи. За работата с децата и юношите секцията счита, че трябва да се открие школа, с треньори, които да могат да възпитават талантливи футболисти от града и окръга. Отчетено бе, че представителният юношески отбор има добри единици, но грижите за него са почти никакви и се играе твърде посредствен футбол от юношите.

Единодушно бе мнението на всички изказали се на пленума, че само едни решителни и радикални мерки ще окажат своето въздействие и ще помогнат на представителния отбор да излезе от застрашената зона. С много болка и загриженост говориха другарите Кирил Желев, Георги Иванов, Ангел Димитров, Тодор Дечев, Георги Райчев, Стоян Георгиев и всички останали за болезненото състояние на футболния отбор. През 1962 година децата—футболисти на Силистра са се състезавали на републикански финали, изтъкна в изказването си Кирил Желев, а сега при наличието на 7—8 хиляди деца в града няма поне един човек да се занимава с треньорска работа с тях. А оттук започват да растат големите футболисти. Той направи предложение да се изгради детска футболна школа с отделни възрастови групи.

В града има само две игрища, заяви другарят Стоян Георгиев, кой по напред да се състезава и да тренира там! За тези 7—8 хиляди деца в нашия град са необходими спортни площадки и бе направена препоръка ГНС да обърне внимание на това явление. Тодор Дечев — бивш футболист, се спря на факта, че една от причините за незадоволителното състояние на „Доростол“ е честата смяна на играчи и треньори и недостатъчната работа за издигането на местни футболисти. Изтъкнато бе, че и работата на комсомолското дружество в отбора е слаба. Направени бяха предложения за по-ефикасно упражняван контрол над тренировъчната работа и спазването на личния режим от футболистите, за подобряването на дисциплината в отбора и за работа по повишаване на тяхното спортно майсторство.

Николай ЗЛАТЕВ

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

Мехмед Мехмедов Ибрямов с. Ангелар изгубил биволица. Белези — на опашката бяло. Който я намери, да съобщи на собственика срещу възнаграждение.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

ДСП „Булгарплод „Нектар“ — Силистра търси:

1. Строителен техник за длъжността „Заведущ капитално строителство“ — заплата по щатните таблици.
2. Стругари VI-VII разряд — 2 души. Заплащане по т. с. и 25 % премиални.

Справка — Личен състав. Тел. 22-96.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 5 (1322) | Събота, 13 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

В ТЕЗИ КОНГРЕСНИ ДНИ...

Единадесетият конгрес на Димитровския комунистически младежки съюз е голямо събитие не само за младежта от страната, а и за целия народ. В конгресната зала сега най-добрите пратеници на възторжената младост обсъждат, предлагат и чертаят пътищата за по-нататъшното подобряване на дейността на комсомолските организации и дружества, за издигане авторитета на любимия Комсомол.

* Младежите и пионерите от Новочерненска община се събраха на тържествен митинг по случай конгреса на възторжената младост. Те посрещнаха конгреса с личен принос. Младежката кравеферма в Нова Черна изпълни годишния план през 1967 година за десет месеца. Всеки дояч надои по 3 800 литра мляко средно от крава. Членовете на младежката тракторна бригада получиха средно по 460 кг пшеница и по 680 кг царевица от декар. Младите механизатори дадоха дума през тази година да получат по 500 кг пшеница от декар.

* Младежката бригада за комунистически труд „Вела Пеева“ при цех „Захарни изделия“ на ТПК „Нов живот“ в град Тутракан рапортува пред конгреса, че изпълни годишния план за 1967 година предсрочно. Произведе 12 тона изделия над плана. Пожела на делегатите и гостите на конгреса плодотворна работа.

* Комсомолците от РТС — Тутракан поздравиха Окръжния комитет на Комсомола по случай Единадесетия комсомолски конгрес и обещаха да получат по-високи производствени успехи, да се борят за по-нататъшното осъществяване на решенията на Деветия партиен конгрес.

Поздравления до ОК на Комсомола изпратиха и младите производственици от държавното индустриално предприятие „Текстилни влакна“ в град Тутракан.

* Делегатката Магдалена Петрова, командир на Окръжния средношколски щаб — една от най-младите делегати от нашия окръг, разказа за делата на средношколците на едно от заседанията на конгреса.

Необикновено комсомолско събрание

Вечерта на 11 януари т. г. салонът на ресторант „Албена“ в Силистра беше препълнен от посетители. Пред микрофона застана сериозен мъж с очила, разтвори една пожълтяла папка и заговори строго:

— За да протече по-делово нашето комсомолско събрание, предлагам да изберем делови президиум, в който да влязат: другарката Музика и другарите Хумор, Веселие, Дързновение и Творчество.

Започваше най-необикновеното комсомолско събрание, т. е. вечерта на младия комсомолски активист. „Събранието“ председателствуваха изпълнителите-хумористи Георги Стоянов и Александър Джоджев.

Вечерта на комсомолския активист беше организирана от ГК на ДКМС и СП „Културен отдих и художествена украса“ в чест на XI конгрес на Комсомола.

В богатата и с вкус съставена програма участвуваха актьорите от Народния театър при ОНС Антон Торомаков, Тимотей Луков, Йордан Витлямов, Александър Петров, народният певец Петър Стефанов, изпълнителката на народни песни Гинка Николова и др. С вдъхновени изпълнения те поздравиха комсомолците за техния неуморен, творчески труд, за техния нестихващ ентусиазъм. Младата публика аплодира изкуството на изпълнителите и вярва, че те ще бъдат повече сред младежта.

Много настроение създаде джазовият оркестър, съставен от млади инструменталисти. А комсомолците от завод „Оргтехника“ поведоха красиво българско хоро. Свириха акордеонистите Никола Касабов и Димитър Анастасов.

И отново — леткис, пиринка... настроение и радост, която ще се запази в сърцата на комсомолците през трудните часове и дълги мигове...

Симеон МАНОЛОВ

Механизаторите се готвят

Над блоковете на ТКЗС — Дулово цари тишина. Засетите през есента посеви дремят под бялата пелена на снега. Няма ги сега механизаторите, няма ги машините. Те са се прибрали в ремонтната работилница на кооперативното стопанство. Сега тук е истинска глъч. Между тракторите, наредени в хангарите и в двора около работилницата, сноват трактористи и монтьори, чува се метален звън и весели подвиквания. Но след месец-два в работилницата отново ще настъпи обикновеното ежедневие — тук ще останат само монтьорите, стругарите и електрожениститe.

Ремонтът на прикачния инвентар е привършил. Сега се работи само по тракторите и комбайните. Според думите на гл. инженер на кооператива Райнов със сегашните темпове на работа всички трактори ще бъдат подготвени най-късно до 10 февруари.

Инженерът е постоянно между хората. Проверява качеството на ремонта. Изисква да се работи по-добре. Трактористите изпълняват неговите указания, защото знаят, че колкото по-добре са подготвени сега машините, толкова по-леко ще им бъде през пролетта и лятото.

По-голямата част от тракторите са вече готови. Остава да се ремонтират още една тежка, две средни и четири леки машини. По тях работят пет ремонтни групи. Главният майстор Георги Ганчев обхожда всяка група.

Голяма помощ на механизаторите оказва тенекеджията Сали Халимов. Всички заварки извършва той. Работата му е много. Ангажиран е от ранна утрин до късна вечер. Въпреки това работи съзнателно и качествено. Не иска да бъде пречка в подготовката на машините.

Качествено извършеният ремонт в ТКЗС — Дулово ще осигури нови успехи на механизаторите през настоящата година в борбата за получаване на по-високи добиви от културите.

Янко ПАНАЙОТОВ

Край машините

Не стихва трудовата гълчава в ремонтната работилница на ТКЗС — Чернолик. Всички механизатори са край машините си. Те ги подготвят за пролетната кампания.

Прикачният инвентар е почти ремонтиран. Сега механизаторите работят около комбайните. Боядисват ги. Извършват преглед на двигателите. Заменят износените части с нови.

Най-добре се справят с ремонта Ахмед Феимов, Ганю Ганев, Мехмед Шакиров и др.

Ехлиман АХМЕДОВ

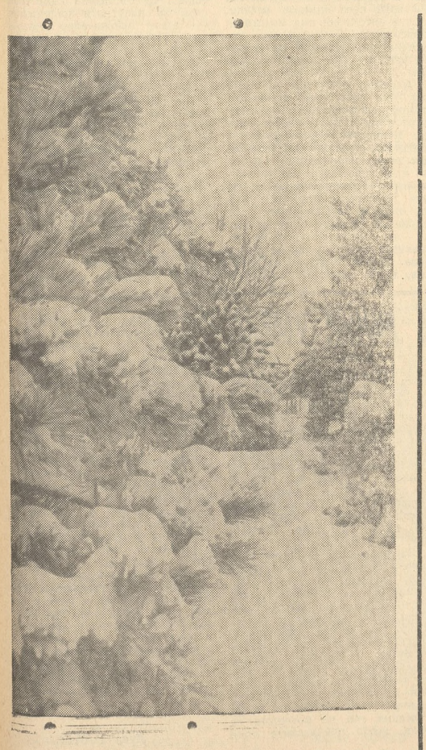

Зимата! Ето, че отново дойде при нас със стихията си, с дебелия си сняг.

МЕЖДУ НАЙ-ДОБРИТЕ

От няколко години овцефермата в ТКЗС — с. Калипетрово се нарежда между най-добрите в окръга. Тя носи значителни доходи на кооператива. Добрата организация, неуморният труд на бригадира Иван Нончев и най-вече старанието на всички овцевъди помогнаха и през 1967 година планът да бъде преизпълнен.

Колективът произведе с около 9 000 лв. обща продукция в повече. Надоени бяха 10 000 л мляко над плана. На държавата бяха продадени 8 398 кг агнешко месо, вместо предвидените 3 500 килограма. Надвишен бе и планът за вълната.

Най-големи успехи постигна Трифон Тихолов, преизпълнил плана си по всички показатели. Велико Дойков настрига по 8,9 кг вълна от дзвиска, вместо по 7 килограма.

Сега дните и нощите във фермата са напрегнати. Над половината овце вече са се оагнили. Във всички стада от 860 овце са се родили 1 200 агнета. Най-голяма е радостта на Марин Николов. Неговото стадо наброява 180 овце. Досега са се оагнили 140, а край тях припкат 223 агнета.

Доброто състояние на стадата и на малките животни подсказва, че и през настоящата година калипетровските овцевъди ще постигнат положителни резултати в работата си.

Недю НЕДЕВ

От началото на годината — нови трудови успехи

Резултатите могат да бъдат още по-добри

Текстилните работници от ДИП „Добруджа“ — Силистра още от първия ден на тази година започнаха работата със стремеж да постигнат добри резултати. Това най-добре се потвърждава от отчетните данни за първата десетдневка: планът е изпълнен 101 на сто при добро качество. На първо място в съревнованието е „зелена смяна“ с ръководител Гарабед Бедросян, която достигна 103,3 на сто изпълнение на плана. Смяната на Георги Данев отчете 100 на сто изпълнение. Бригадите на Курти Турлаков и Васил Иванов са дали 350 метра док над плана и цялото им производство е първокачествено. Надпланова продукция и най-малко док от второ качество имат тъкачките от бригадите на Бейжет Мустафов, Тодор Плугаров, Любен Тодоров и Руси Стефанов.

Успехите обаче биха били много по-големи, ако всички работници бяха вложили старанието на първенците. Тъкачките от „червена смяна“, които работят при същите условия, както останалите две смени, не произведоха през десетдневката 158 метра док. Неизпълнение на графика отчитат бригадите на Шукри Исмаилов, Георги Николов, Марин Колев, Васил Русев, Тодор Желязков, Господин Иванов и Бедри Еминов. Бригадата пък на Бедри Еминов е произвела 79 метра док от второ качество.

Ръководителят на „червена смяна“ обяснява неизпълнението на плана с големия брой отсъствия. В тази смяна работят повече млади тъкачки, в които все още липсва съзнанието за спазване на трудовата дисциплина. Някои от тях са празнували именни дни на 9 януари и на другия ден не са се явили на работа. Осем часа 10 стана са бездействували по тази причина. Безпричинно отсъствува 8 дни тъкачката Недка Донева. Само в смяната на Станчо Димов има 54 човекодни загуба поради отсъствия по болест.

Според ръководството предприятието е загубило много часове в престой в резултат на нередовния транспорт. На 10 януари сутринта обиколният рейс, който минава покрай болницата, е закъснял с 15 минути. Подобни случаи е имало и друг път.

Резултатите на ДИП „Добруджа“ през първата десетдневка са добри, но те могат да бъдат още по-добри, ако колективът повиши изискванията си към тези, които не спазват трудовата дисциплина.

Петранка ДОДОВА

ЗИМАТА НЕ Е МЪРТЪВ СЕЗОН

В консервния комбинат на ДСП „Булгарплод“ — Силистра работата не спира и през зимните дни. Сезонният характер на производството остана в миналото. Сега трудовият колектив, съставен от постоянните работници на комбината, изработва галубци, сушен лук и консерви от зрял лук.

Планът на предприятието за 1968 година е значително по-висок в сравнение с този за миналата година. Затова ръководството е организирало така работата, че да се използва всеки ден най-пълноценно, да се произвежда повече продукция за вътрешния пазар и за износ. Голямо внимание бе обърнато на въпроса за трудовата дисциплина. Месец януари е месец на празниците и именните дни и именно през тези дни безпричинните отсъствия са най-много. Ръководствата на партийните организации и профорганизациите предварително проведоха разяснителна работа по този въпрос и засега резултатите са добри.

През изтеклата 1967 година колективът на консервния комбинат изпълни предсрочно производствения си план за обема на продукцията. Народното стопанство получи надпланови количества консервирани зеленчуци и плодове за хиляди левове. Първите работни дни на месец януари също са радващи. Макар че предприятието започна производствената работа през новата година на 6 януари, до края на десетдневката е произведена продукция за 31 000 лева при график 30 000 лева. Досегашните резултати красноречиво говорят, че планът за месеца — 133 000 лева, ще бъде изпълнен. Гаранция за това е добрата организация, създадена по снабдяването със сурови ни и материали, и упоритостта на колектива.

П. ПЕТРОВА

Ритмичност, ред и чистота

Всеки, който посети работните помещения на ДИП „Дунав“ — Силистра, остава с трайно впечатление за ред, добра организация и чистота. Навсякъде, като се започне от котелното отделение и се стигне до рафинериите, се чувствува грижата на добрия стопанин. Предприятието е известно с ритмичното изпълнение на своите производствени задачи. Тук липсва и голямото преизпълнение на показателите, изоставане от плана. До голяма степен ритмичността се определя от характера на производството, но решаващата причина са хората.

Малобройният колектив представлява едно дружно семейство. В него не са познати дразгите, отсъствията, неуплътняването на работното време и други нарушения на трудовата дисциплина. И именно затова предприятието всяка година постига значителни успехи. Неведнъж колективът е получавал национални знамена и неведнъж е удостояван с високи награди. Цялото предприятие извоюва званието „Предприятие за комунистически труд“.

Производствената дейност в ДИП „Дунав“ започна в началото на годината както обикновено. Планът се изпълнява ритмично. През първата десетдневка са произведени 91 000 литра растително масло, при график 90 000 литра. Най-важната задача, която се заеха да изпълнят работниците от предприятието, е да се повиши още повече рентабилността от производствената дейност.

П. СИМЕНОВ

СТРОИТЕЛСТВОТО ПРЕЗ ЗИМАТА

Неблагоприятно е времето за усилено строителство. Вятърът свири в скелите и кара работниците да търсят малко топлина, за да сгреят посинелите си ръце. Въпреки това работата по строителните обекти не спира и в най-студеното време. Строителите от бригадата на Михал Жеков продължават изграждането на обект „Санепидстанция“. На обект „Битов комбинат“ работят хората от бригадата на Али Мюстеджебов. Жилищните блокове „Космос-1“ и „Космос-2“ се строят от бригадите на Борис Караиванов и Атанас Аджемов.

Разбира се, не на всички обекти работата върви благополучно. Там, където не е извършена добра подготовка за строителство при зимни условия, трудностите са по-големи.

Строителният район — Силистра, въпреки наложените от зимата трудности, преизпълни графика си за първата десетдневка на месец януари. Извършено е строителство за 41 000 лева, при план 35 000 лева. Това постижение се дължи на сравнително добрата организация на труда и спазването на трудовата дисциплина.

П. ИВАНОВ

СНЯГ И ХОРА

Непостоянна е зимата в Добруджа. Понякога и декември, и януари минават без снежинка да падне, а друг път, като завали, спиране няма. Тази година се случи второто. Най-напред съобщиха по радиото, че ще премине някакъв циклон. Определеният ден изтече и малцина разбраха имаше ли циклон или не. Затова пък вчера заваля силно. Вятърът просто набива снежинките в очите на хората.

Студът не е приятно нещо, а на снега повече се радват децата. Ние възрастните свързваме виелиците с горивото, с пътищата, с пътуването до работното място, с телефонните връзки и с авариите по електропроводите. Независимо, че вали сняг, че е студено, фабриките и заводите трябва да работят, търговията трябва да доставя стоки на хората — животът не може да спре ежедневния си ритъм.

С автобуса на Васил Мавров, шофьор при ДАП — пътничка и секретар на партийната организация, отидохме на помощ на градския рейс 22-44, който бе закъсал по думите на ръководителя на движението някъде към ЗММ. Впрочем, Мавров бе тръгнал да оказва помощ, а аз не бях нещо повече от един любопитен журналист. Искаше ми се да видя шофьорската солидарност, която Мавров прояви още в момента, когато ръководителят на станцията потърси желаещи да помогнат на закъсалия шофьор. Без да се замисли дори за секунда, пренебрегнал и снега, и студа, той само каза „аз отивам“, стана, запали шкодата и тръгна. По-нататъшната му работа не е интересна. Няколко пъти вли за под аварирала кола, полежа десетина, петнадесет минути на снега, защото трябваше да развива и завива нещо отдолу на мотора, после свърза нафтовата помпа с една лейка пълна с гориво, даде контакт и запали мотора. Такава бе помощта. Помощ не само на специалист, но и на приятеля, на другаря.

Колко пъти помощта на другаря е стопляла сърцето на изпадналия в беда шофьор. Колко пъти е помагала тя да се излезе от безизходното положение.

Въпреки зимата, Иван Кьосев направи един курс с товарния си автомобил от гара Дулово до Силистра. Докара няколко тона въглища за Топливо. Някъде след Алфатар снегът бил по-дълбок и в него била затънала една „Волга“ от таксиметровия превоз. Трябвало да помогне, спрял камиона, завързал колата на буксир и я изтеглил. Малка помощ, но пострадалият ще я помни може би цял живот.

Снегът продължава да вали. Студът става все по-силен, но той не е в състояние да замрази сърцата на хората. И колкото по-студено става, толкова по-упорити стават те в борбата с трудностите, в желанието си да помогнат на гражданина, на приятеля... на човека.

Бл. ПАНТЕЛЕЕВ

Хроника на ежедневието

От началото на настоящата година досега, за осем работни дни, в Окръжната библиотека на гр. Силистра са раздадени 5 459 книги на 1 597 читатели както деца, така и възрастни. За същия период на миналата година са били раздадени 5 258 книги на 1 589 читатели, тоест с 201 книги по-малко, от колкото тази година.

* * *

През изтеклата седмица зимата се прояви с пълната си сила. В понеделник максималната температура достигаше до 4 градуса над нулата. След снежната буря, разразила се в понеделник вечерта, настъпи застудяване на времето. В сряда бе отбелязана най-ниската температура за сезона 10,3 градуса под нулата. След това настъпи слабо затопляне, последвано от обилен снеговалеж, придружен със силен вятър. Според сведенията на хидрометеорологичната служба през следващите два дни времето ще се задържи облачно с превалявания от сняг.

* * *

Довечера и утре вечер Народният театър в град Силистра ще представи втората си за сезона премиера „Вампир“ — драма в пет действия от Антон Страшимиров. Постановка Г. Калимеров.

* * *

В неделя сутринта ще се състои празник на снега. Участниците в празника ще се съберат пред дома на профсъюзите, откъдето, придружени от духовия оркестър на града, ще се отправят към местността „Памук кулак“. Тук присъствуващите ще имат възможност да наблюдават и същевременно да участвуват в много интересни състезания, зимни игри и други прояви.

* * *

В неделя вечерта комсомолската организация на ДИП „Добруджа“ организира младежко увеселение в салона на ГК на ДКМС. Увеселението ще бъде придружено с песни, танци, викторина, томбола, хумор и др.

* * *

Във вторник сутринта в 9 часа в заседателната зала на Окръжния народен съвет ще се проведе заседание на окръжния съвет за изкуство и култура. На него ще бъде разгледана дейността на съвета през изтеклата година и ще се обсъди и приеме план за работата през настоящата година.

* * *

От понеделник кино „Москва“ ще прожектира приключенския филм на ГДР „Голямата змия“. През първите три дни на следващата седмица кино „Доростол“ ще прожектира чехословашкия игрален филм „Романс за тромпет“, а след това полския игрален филм „Убиецът оставя следи“.

* * *

Въпреки обилния снеговалеж, колективът на „Пътно управление“, полагайки големи усилия и проявявайки истински героизъм, успя да запази проходими през целия вчерашен ден главните шосета на окръга, свързващи Силистра с Русе, Шумен, Варна и Толбухин.

* * *

По инициатива на отдел „Пропаганда и агитация“ на Окръжния комитет на Българската комунистическа партия на 11 и 12 януари в малкия салон на Окръжния народен съвет се състоя семинар с партийните секретари от училищата в окръга. Пред тях бяха изнесени лекции по международното положение и по някои въпроси на партийната работа в училищата.

Участниците в семинара изслушаха с голям интерес лекциите. Обмениха натрупания положителен опит в партийната работа в училищата. Останаха доволни от провеждането на семинара.

Наградени в чест на XI конгрес на Комсомола

На тържествения предконгресен пленум на Окръжния комитет на Комсомола, който се състоя на 8 януари, бяха връчени награди на отличилите се в трудовата надпревара комсомолски групи, дружества и организации, на пионерски отряди и дружини, и индивидуални първенци.

С ОТЛИЧИЯ НА ЦК НА КОМСОМОЛА СА НАГРАДЕНИ:

1. Заводската организация на ДКМС при ДМЗ „Стомана" — с почетен знак и специалния диплом.
2. Седмо дружество „Иван Стайков" при промкомбинат „Камъшит" — с почетен знак и със специалния диплом.
3. Дружество „Н. Вапцаров" при завод „Хром" — със специалния диплом.
4. Комсомолска група от трето дружество при ДМЗ „Стомана" — с почетен знак и със специалния диплом.
5. Младежка група „Ломоносов" при промкомбинат „Електрометал" — със специалния диплом.
6. Младежка група „В. Левски" при ТПК „Девети септември" — със специалния диплом.
7. Младежката група при бригада „А. Димитров" от завод „Хром" — със специалния диплом.
8. Общинската организация на Комсомола в село Нова Черна — с почетен знак и със специалния диплом.
9. Дружеството в село Цар Асен — с почетен знак и със специалния диплом.
10. Дружеството в село Сяново — със специалния диплом.
11. Любен Петров Тодоров — работник от ДМЗ „Стомана" — със специалния диплом.
12. Николинка Стоянова Пенева — бригадирка на младежка бригада при промкомбинат „Камъшит" — със специалния диплом.
13. Петър Христов Ангелов — член на ЗК на ДКМС при промкомбинат „Електрометал" — със специалния диплом.
14. Ради Георгиев Енчев — младежки групов отговорник на II дружество при промкомбинат „Електрометал" — със специалния диплом.
15. Димитър Димитров Димитров — секретар на ЗК на ДКМС при завод „Хром" — със специалния диплом.
16. Пионерската дружина „Ленин" при училище „Отец Паисий" — Силистра — с почетен знак.

НАГРАДИ ОТ ОК НА ДКМС:

1. Общинската организация в с. Главиница — с преходно червено знаме на ОК на Комсомола и предметна награда.
2. Заводската организация на ДМЗ „Стомана" — с преходното червено знаме на ОК на ДКМС и предметна награда.
3. Ученическата организация при селскостопанския техникум „Добруджа" — с преходното червено знаме на ОК на Комсомола и предметна награда.
4. Общинската организация в с. Белица — с вимпел „XI конгрес на ДКМС" и материална награда.
5. Общинската организация в с. Нова Черна — с вимпел „XI конгрес на ДКМС" и предметна награда.
6. Заводската организация при промкомбинат „Камъшит" — с предметна награда.
7. Заводската организация при цех „Ракита" — Дулово — с вимпел „XI конгрес на ДКМС".
8. Заводската организация при ТПК „Девети септември" — с вимпел „XI конгрес на ДКМС".
9. Заводската организация при ЗГУ „Терма" — с вимпел „XI конгрес на ДКМС".
10. Ученическата организация при Първа гимназия — Силистра — с предметна награда.
11. Ученическата организация при Професионално-техническото училище по машиностроене — Силистра — с вимпел „XI конгрес на ДКМС".

Освен това с предметни награди са наградени 16 комсомолски дружества, 3 пионерски дружини и 2 пионерски отряда, 18 младежки производствени единици, 57 индивидуални първенци и със значката „XI конгрес на ДКМС" — 89 души.

ПРЕД 90-ГОДИШНИНАТА ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО

ХАЙДУШКИТЕ ДВИЖЕНИЯ В СИЛИСТРЕНСКО

Силистренската крепост почти винаги първа е влизала в допир с руските войски през войните от XVIII и XIX век, а Добруджа първа от българските земи е била преминавана от носещите надежди полкове. В разорените села, угнетени от централната власт и разсипани от аянските размирици, стотици недоволници хващали оръжието и отивали да се записват в доброволческите отряди на руската армия отвъд Дунава. А когато армията се оттегляла, оставали да хайдутуват из горите като народни закрилници. По предания и записани сведения са запазени имената на много хайдути и войводи, кръстосвали тук в края на XVIII и първата половина на XIX век.

Смътни предания говорят за Момчил юначен овчар, завардил свое владение в Силистренско, където и досега чешмите, на които е поил стадата си, се наричат „Момчил чешмелери", и за хайдут Ненко, който ходел обикновено сам и се главявал като пандурин по селата.

Помнят се имената и на отделни от мъстители, които са излизали инцидентно в гората, за да ликвидират тоя или оня изедник, без да са правили от хайдутството занаят. Така например Дели Божко от с. Караомур, Силистренско, цяла година хайдутувал с една турска разбойническа дружина, докато я доведе „на чалъм" до родното си село и заедно със селяните си я изтреби до крак, понеже убили предната година брат му.

Сред редицата имена на хайдути и войводи от Силистренско най-значителни са имената на Бойчо войвода, Димитър Калъчлията и Хайдут Янчо, за които има и най-много запазени достоверни данни.

БОЙЧО ВОЙВОДА

Хайдутувал Бойчо от с. Цепараните, Тревненско, в дружината на дядо Цоню войвода. И когато започнала руско-турската война и в 1829 година генерал Дибич обсадил Силистра, Бойчо се явил с момчетата си и постъпил на руска военна служба заедно с Георги Мамарчев и други родолюбци. Пред тях била страшната Силистренска крепост с десет бастиона, но те я преминали и навлезли в Балкана с дружините си.

Турците сключили мира в Одрин и руската армия си тръгнала, а българското население останало само на гнева на поробителите. Подал оставка капитан Мамарчев и поискал да вдигне въстание за освобождението на Отечеството си. Последвал го и Бойчо с дружината си. А генерал Дибич свъсил вежди и пратил казаци да арестуват бунтовниците. Изправили капитан Мамарчев пред военен съд, а Бойчо се укрил с момчетата си в Хаинбоазките гори. Но генералът бил непреклонен. Заловили Бойчо войвода и го изпратили с братята му на заточение в Сибир.

Далече е Сибир. Студени са стените на северната крепост. И високи. А Бойчо войвода и в сънищата си вижда Балкана. И решават тримата братя да бягат. Прескачат една нощ високата крепостна стена и... още на първата крачка беда. По-малкият брат Иван си счупил крака. Да бяга, не може, да го оставят, не бива. Ще го мъчат. Ще го принуждават да издава и което не знае. А да се връщат те, не са и помисляли. И изважда Бойчо ножа си, извръща разплакани очи и заколва рождения си брат. От мъки и позор да го отърве.

После двамата с Петър прекосяват планини и полета през Азия и се добират до Цариград. И друг път е бивал Бойчо в султанската столица. Разшетал се сред познатите харамии и събрал „дружина вярна сговорна" от 10-15 юнаци. Сторили вяра и клетва и за пръв път в историята на българските хайдушки дружини войводата им изложил закон. Закон, по който да ходят и мъстят за вяра и род и който свято да тачат. Закон за юнаците и за войводата. Че войводата трябва да се грижи за юнаците си като баща за свидна челяд, а юнаците да знаят, че са излезли народни закрилници да бъдат.

Ходил Бойчо с дружината си повече от 27 години и бил народен закрилник. Ходил по Стара планина и бреговете на Черно море. Ходил по дунавската линия и по горите на Делиормана. От Видин до Варна и от Варна до Цариград не останало място да не е стъпил кракът на хайдутина. Дълги години се въртяла четата му из Разградско и Силистренско. Лете ходил Бойчо с дружина по гората, а зиме се прибирал във Варна или в Цариград. Семейството му живеело в Провадия.

Когато започнала Кримската война и генерал Паскевич обсадил пак Силистра, Бойчо бил в тила на турците с четата си. Все отбрани момчета била Бойчовата дружина. В нея научил хайдушките закони Димитър Калъчлията, който после повел своя дружина и името му плашело народните изедници по Тракия и Добруджа.

При Бойчо се учил и Пейо Буюклията, който заедно със Златю байрактар водил своя дружина, докато го уловил Зейнил паша от Сливен при град Ямбол. Ученик на Бойчо войвода е и младият хайдутин Тотю Тодоров Топалов от с. Гърците, Великотърновско, бъдещият хвърковат Филип Тотю войвода, един от последните хайдути на българската земя, преминал по-късно в четническата школа на Раковски, за да остави името си завинаги в историята.

Бойчо заедно с байрактаря си Курте хайдутувал и след Кримската война и когато турското правителство при великия везир Кабръзлъ Мехмед паша решава да ликвидира с разбойничеството и от Варна тръгват сейменски полкове да гонят хайдутите и турските разбойнически чети. Бойчовата чета е заградена в Хаинбоазките гори и войводата пада убит в люто сражение на Бели [illegible]к, а Курте байрактар се измъква тежко ранен, за да разказва после за легендарния Бойчо войвода.

Чуден е тоя сърцат българин, пред който не устояли яките крепостни стени на Силистра. Отгледал много именити войводи, запознат както с хайдушките правила на старопланинските горски пилета, така и с военните устави на руската армия, той е оставил хайдушки закон за горските чети, който всички негови ученици и по-късни хайдути са спазвали. Този закон се явява преходник на Закона за четите, създаден от Раковски, а самият Бойчо с опита и дейността си се явява преходно звено между старите хайдути-отмъстители и бъдещите четници — борци за народна свобода.

Борис ИЛИЕВ

(Следва)

КРАЙ ГРАНИЧНАТА БРАЗДА

...Заставата „Ураган" е притихнала отдавна. Река Велека тихо приплясва в тъмнината и спокойно носи водите си към морето. Двамата земляци Тодор Санев Станев от Алфатар и Слави Георгиев Бойчев са в наряд по нейните брегове.

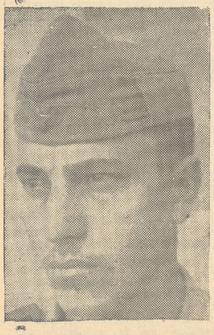

Редник Слави Георгиев Бойчев от Алфатар

Безшумни са стъпките им по пътеката. Те вървят полека и полугласно разговарят за родния добруджански край. Замълчават за момент и изведнъж Бойчев се ослушва — някакво изпращяване на клонче е приковало вниманието му. Тишина и напрегнато ослушване. Граничарите долавят, че недалеч някой се движи и се скриват. След малко на пътеката изпълзяват двама мъже и също напрегнато се ослушват. „Май че няма никой наблизо", казва един от тях, и в същото време две автоматни дула изникват пред очите им.

— Горе ръцете! — строгата граничарска заповед не им позволява да се окопитят. Започват, въпреки мокрите си дрехи, да увъртат и обясняват, че са се заблудили и случайно попаднали на наша територия.

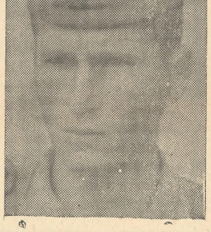

Редник Тодор Станев Станев от Алфатар

Но кой ще плува през реката. за да попадне „случайно" отвъд границата. Нарушителите са отведени в заставата. Там вече те признават, че с определени шпионски цели са преминали границата, разчитайки на тъмнината. Трети човек от тяхната група е успял да премине незабелязано и сега се движи към вътрешността на страната. Веднага бе съобщено и за кратко време и той бе заловен.

... Гражданинът Мишо Недялков както върви през гората, изведнъж забелязва под един дъб един непознат човек. И докато го види, човекът се скрива в гората. „Не е чиста тази работа тука", си помислил той и съобщава в заставата. Районът е вдигнат в тревога.

Откриват се и следите на лицето от заставата „Лавина". Започва едно дълго и изморително преследване, което продължава до късно през нощта.

Йордан Кралев Йорданов от Грънчарово е началник на наряда и с редник Колев вече толкова време са по петите на нарушителя. И когато са го почти настигнали, той открива огън по тях. Завързва се ожесточена престрелка, в която смелите граничари го обграждат и на бандита не му остава нищо друго, освен да се предаде.

Тясната ивица земя и едва забележимата граничарска пътека покрай нея са за граничарите и майка, и любима, и Родина. Те знаят, че тази ивица земя струва много, извънредно много за всички и с цената на кръвта и живота си десетките и стотици млади и силни пазители на мирния труд, на социалистическата ни Родина бдят над нейното спокойствие и сигурност.

Редник Йордан Кралев Йорданов от Грънчарово

Николай ЗЛАТЕВ

ЧЕРТИ НА НОВИЯ ЧОВЕК

С ТОПЛОТА

Един ден при мене дойде инструкторът на ГК на ДОСО в гр. Тутракан Тотьо Хаджиев и ми рече:

— Пишете, много ви моля, пишете за този младеж. Аз и моята другарка искаме много да изразим своята благодарност към него.

Но защо ли Хаджиев настоява толкова много? Какво е станало?...

Неговата другарка изгубва часовника си — скъп спомен за нея. Не вярвала, че ще го намери. Кой знае кой го е намерил. Има различни хора...

Но часовникът бил намерен от Марин Недялков, шофьор на товарна кола при ДАП — клон Тутракан. Той го предал в участъка на Народната милиция в града, откъдето притежателката го получила.

— Не пожела дори да го почерпим — възхищаваше се Тотьо Хаджиев от честната постъпка на Марин Недялков.

Какво пък чак толкоз бил направил. Просто предал една намерена вещ. Нима можело иначе?...

— — —

Нещастие сполетява шестокласникът Николай Димчев от училище „Стефан Караджа" в Тутракан. След продължително боледуване баща му почива.

Шести „в" клас, в който се учи Николай, искрено съчувствува на мъката му. Съучениците го обграждат с голямо внимание. Не го оставят сам. В негово отсъствие съученикът му Симеон предлага класът да му купи нещо. Всички от класа знаят, че е трудно на Николаевата майка с няколко невръстни дечица.

От продадено старо желязо пионерите купиха на Николай фанелка, чорапи, писалка...

Магазинерката гледаше учудена групата малки купувачи. А Николаевата майка се разплака, когато децата посетиха своя съученик в дома и му поднесоха подаръците.

— — —

Може ли човек, наистина, да не се възхити от подобни прояви — от другарството на малките ученици, от скромността и честността на комсомолеца шофьор...

На пръв поглед като че ли твърде обикновени неща — грижа и внимание към другаря, без съблазън към чуждия часовник.

Но не са ли това прояви на нови хора, на членове на новото социалистическо общество? И може ли да не се възхищаваме от лика на новия човек, който израства като истински човек, с ново отношение към хората...

Викентий ДУКАНОВ

Положителният пример на алфатарци

По броя на превозните средства алфатарското кооперативно стопанство се нарежда на едно от първите места в окръга. Сега автопаркът му наброява над 20 товарни коли. И все пак водачите им изпратиха 1967 година без автопроизшествия.

Много хубави неща биха могли да се кажат за шофьорите на товарни автомобили в Алфатар. Ако сутрин надзърнете в кооперативния двор, ще забележите стройните редици на колите. Докато в други села (Бабук, Алеково, Ситово) все още се намират автомобили, които нощем не се паркират на определените места. Това е само един от показателите на здравата дисциплина. Трябва да се каже, че шофьорите са привикнали сутрин рано, още преди определения час за работа, да бъдат при колите си. И напълно естествено е тогава да тръгват подготвени на път по многобройните маршрути — със стегнати външно и технически изправни автомобили. Именно тази постоянна готовност на превозните средства допринася за по-малко нарушения от страна на техните водачи, които почти до един са само млади хора. Какво говори статистиката за 1967 година? Седем шофьори са наказани с по едно продупчване на талона, като трябва да се доуточни, че извършените нарушения са съвсем незначителни.

Голям е делът в постигането на тези резултати на главния инженер на стопанството Димитър Иванов—Урсуза и механика Йордан Падарски. Всяка сутрин ще ги намерите в стопанския двор още преди да са пристигнали шофьорите. Те са хората, които осъществяват на дело нарасналите изисквания, те са хората, които правят много за повишаване културата и дисциплината на водачите на превозните средства. Затова се ползуват и с уважение. С разбиране към проблемите на транспорта от години наред с голяма последователност се отнася и цялото ръководство на кооператива, което проявява разбиране по тези въпроси. Неотдавна за ползуване от шофьорите беше предаден 1 500-литров електрически бойлер за топла вода през зимните месеци. Всеки автомобил има мангал за подгряване. Осигурени са помощни акумулатори за първоначално пускане на автомобилите.

Алфатар е селище от градски тип, през което преминава главна магистрала, свързваща окръга ни с три съседни окръга. Конкретно с учениците от местното училище се провеждат много мероприятия, насочени към повишаване на знанията им по Правилника за движение. Но наред с това пред съвета стои и задължението да маркирва улиците с пътни знаци, да поставя тротоари по главната улица. А той не изпълнява докрай тези си задължения, които нарастват след всеки изминат ден. Съвсем определено може да се каже, че всяка небрежност от такъв характер може да донесе съвсем нежелани нещастни случаи.

На професионалните шофьори от Алфатар през миналата година са съставени само три акта за допуснати нарушения — един сравнително малък брой. Но за разлика от тях на останалите водачи—любителите шофьори, мотоциклетистите, мотопедистите — са съставени 20 акта. Трима от мотоциклетистите са лишени от правоуправление за употреба на алкохол, а двама — за системни нарушения. Това говори, че в селото трябва да се води по-системна възпитателна работа, да се изгради клуб на водачите на превозни средства. Само по този път биха могли да се осъществят всички големи изисквания, които се поставят пред тях.

старши лейтенант
Димитър ИВАНОВ

Писма на читателите

Да се пестят нервите на пътниците

От години наред в пътническата агенция на ДАП — Тутракан при продажбата на билети за пътуване пътниците се натрупват пред гишето, без да знаят в коя посока и за кои рейсове ще се дават билети. По този начин става голяма блъсканица, защото който е най-близко до гишето, взема билет независимо дали ще пътува веднага или не, а другите бързат да си купят билети понеже рейсовата кола, с която ще пътуват, тръгва след няколко минути. Често пътниците остават без билети. Нима ръководителите на пътническата агенция в Тутракан не вижда този хаос. А работата би могла да се оправи с поставянето на един микрофон, по който да се обявяват пристигащите и заминаващите рейсове и на кои пътници ще се дават билети, за да не се получава това натрупване пред гишето. По този начин ще се спести хабенето на нерви и чакането в тясната, мръсна и неудобна чакалня в Тутракан.

Марин ВЕЛИКОВ

ЗА ЗВУЧНИ, КРАСИВИ И СМИСЛЕНИ ЛИЧНИ ИМЕНА

У човека всичко трябва да бъде красиво — външността, характерът, произведените от него вещи. Красиво трябва да бъде и името му, което не е обикновен символ за отличаване, а понятие с определено смислово съдържание. То е не само продукт на народното въображение за пренасяне на качествата на определни предмети върху човека посредством името, но и горещ израз на добрите родителски пожелания за здраве, сила и щастие.

По своя произход и начин на образуване личните имена в българската антропонимия имат най-разнороден характер. В зависимост от обществено-политическите условия и господствуващия мироглед в определени епохи се е установила една или друга тенденция на предпочитание. Но основният фонд от славянски имена се е запазил и до наше време.

От запазените исторически извори и документи се вижда, че българската антропонимия в хилядолетното си развитие е разполагала със стотици славянски лични имена. Една част от тях имат двукоренна основа, получена чрез съчетаването на две отделни думи в една като: Драгомир, Станимир, Любомир, Владимир, Бранислав, Венцеслав, Благовест, Светозар и други.

Чрез разлагането на тези сложни имена на съответните думи се получили еднокоренните Мирчо, Славчо, Станчо, Славка, Станка, Блага и др. Някои от имената са получени от съществителни: Гроздан-ка Лозан-ка, Цветан-ка, и т. н., други пък от прилагателни като: Драган-а, Милан-а, Светлан-а, Бойко-а, Деян-а.

Запазени са, или по-скоро възстановени като плод на закъсняла романтика, и редица първобългарски имена като: Аспарух, Крум, Борис, Боян, които в ново време също са широко разпространени. Подобен произход имат и имена като Теню, Курти, Севда, Куман. Значителна част от личните имена на българската антропонимия имат чужд произход и са внесени отвън, главно с възприемане на християнството — на първо време гръцки, а след тях еврейски и латински. В процеса на историческото ни развитие те така са се слели с националния колорит, че всякакъв опит за изхвърлянето им от употреба като религиозни и прочие ще доведе до обедняване на родната антропонимия, защото във всяко от тях се съдържа частица от българската етническа общност.

И наистина, на кого е нужно такива благозвучни имена от гръцки произход като Ангел, Александър, Андрей, Евгения, Петър, Ирина да бъдат заместени с преводите им: пратеник божи, мъжеборец, храбър, благородна, мирна.

Българската антропонимия трябва да се изчисти от такива имена, които са станали анахронизми като: Адам, Ева, Исус, Боголюб, Боговест, Ставри (кръст), Господин и др. Чужди, несвойствени за нашия език са и такива имена, приети по културни, политически и други подбуди, като Аристотел, Перикъл, Телемах, Пенелопа, Афродита, или пък имена на някои световни политически водачи от ново и най-ново време. Необходимо е да изоставим и имената, получени под влиянието на стихийния стремеж за сближаване с „цивилизования свят": Джорджич, Боби, Жан, Ив, Мери, Сесилия, Хортензия, Тони и др.

Заслужава да се споменат и такива безсмислени звукосъчетания, получени по пътя на съкращението и опростителството: Качо, Пъшо, Тоцо, Мето, Теди, Пепи, които дразнят и развращават със своята уродливост. Неподходящи за лични имена са също и Храбър, Красьо, Малчо, Черньо, Руси. Често пъти те могат по своето значение да се явят пряка противоположност на характера и физическия тип на носещите ги лица, което предизвиква понякога насмешка у околните. Това не означава обаче, че трябва въобще да се изхвърлят съкращенията.

Хубавите лични имена в родната българска антропонимия са своеобразен белег на националната ни култура и народностна принадлежност. Нейният фонд от хубави и благозвучни имена следва не само да се съхрани за поколенията, но и да се обогатява непрекъснато чрез употребяване на стари славянски лични имена като [illegible], Момчил, а така също и чрез използването на съществителни (Пирин, Рилка, Борка, Дафина, Ясен, Невен, Калин), прилагателни (Бистра, Пламен, Росен) и др.

Въпросът за личните имена на гражданите не е само личен, но и обществен. Той добива особено актуално значение в наше време, когато са поставени за разрешение такива проблеми, като проблемата за патриотичното възпитание, националното достойнство и пр.

Лука ВАЙСИЛОВ

ПО ПРАВИЛЕН ПЪТ

В с. БРЕГОВО, Видинско, се намира една от най-известните в нашата страна бригади за комплексна механизация — бригадата на героя на социалистическия труд Мирон Брезоев. Тази бригада съществува от няколко години и е постигнала много добри резултати в своята дейност.

Бригадата на Мирон Брезоев се състои от три звена. Двете от звената са обхващали всички култури, в землището на селото, при които може да се приложи комплексна механизация при съвременната техника. Такива са пшеницата, ечемикът, царевицата, слънчогледът и соргото. Звената обработват общо 20 000 дка земя. Във всяко звено са включени по два дизела, пет беларуса и три комбайна. Към дизелите са прикрепени четири човека — двама трактористи и двама прикачвачи. Към беларусите по един човек и към комбайните по двама — комбайнер и помощник.

Към третото звено са зачислени всички останали машини — един дизел, един беларус, един зетор, два владимировци, 3 болгара и 5 ДТ—24. Това звено обработва останалите култури, зачислени към бригадата, които заемат незначителна площ, и подпомага останалите две звена главно в транспортните работи.

Площите на комплексната бригада са зачислени трайно. Планът ѝ се определя още преди започването на есенната кампания, когато се изработва технологическата карта. В нея са посочени културите, които бригадата има да обработва, всички мероприятия в тяхното отглеждане. В нея са включени и всички показатели, необходими за изчисляване себестойността на продукцията.

Въз основа на технологическата карта се определя и фонда „работна заплата" на бригадата. В нея е отбелязано каква чужда помощ ще се търси през годината — примерно какво участие ще вземат кооператорите от полевъдната бригада в поливането на културите, колко транспортни средства трябва да се търсят извън бригадата имало работа или не.

Ако бригадата си преизпълни плана за чистия доход, 30 на сто от преизпълнението ѝ се дава като допълнително възнаграждение. То се разпределя между механизаторите на базата на 100 лв. основно заплащане. Ако планът за чистия доход не се изпълни, на бригадата се отчисляват до 10 на сто от основното възнаграждение.

При отглеждането на царевицата целта на механизаторите е, чрез добре проведени механизирани обработки да се премахне ръчният труд в отглеждането на тази култура. Сеитбата се извършва с пневматична сеялка. Поради това, че не са били взети навременни мерки за борба с вредителите, получено е едно разреждане на посева през тази година. Гъстотата се е движела около 3 200-3 500 растения на декар. Това за условията на стопанството е малко. Поради тази причина през миналата есен от всеки декар са прибрани по 793 кг зърно на поливни площи и по 430 кг при сухи условия. През миналата година, когато сеитбата била извършена с квадратно-гнездови сеялки при гъстота 5 500-6 000 растения на декар, средният добив от поливните площи достигнал 1 200 кг зърно от декар.

ИЗ ОПИТА НА ПЪРВЕНЦИТЕ

и т. н. Ако през годината се потърси по-голяма помощ от планираната, това става за сметка на фонда „работна заплата" и обратно. Така механизаторите от бригадата са материално заинтересовани да търсят колкото може по-малко чужда помощ, да извършват повече мероприятия в отглеждането на културите със собствени сили.

Интересно в работата на Мирон Брезоев е това, че трудът на механизаторите не се отчита по норми. Или, както са мите те казват, работят на „обща каса". На всеки член на бригадата се заплаща твърда заплата. Трактористите на ДТ—54 получават по 125 лв. месечно, а трактористите на Беларус и комбайнерите по 120 лв. Прикачниците получават 80 на сто от възнаграждението на трактористите. Тези заплати се получават ежемесечно, независимо дали е

С наличната техника механизаторите от с. Брегово са успели да осъществят почти пълна механизация в обработката на зачислените им площи. Ръчен труд засега се допуска преди всичко за поливането на царевицата. При пшеницата известна трудност създава прибирането на сламата. За в бъдеще обаче бригадата ще се откаже от този допълнителен продукт и ще го предостави на фуражната и зеленчукова бригади напълно безплатно. Тези бригади ще поемат разходите по неговото прибиране и съхранение.

Всички останали процеси при пшеницата, включително и почистването на зърното, са механизирани. Изградена е автоматизирана зърноплощадка, на която двама души обслужват всички машини, включително и внасянето на зърното в склада.

Хербициди не са употребени в борбата срещу плевелите. Специалистите от стопанството считат, че тези препарати не могат да унищожат всички плевели. Затова по-голямо внимание се обръща на механичните средства за борба с тях. От втория до четвъртия ден след сеитбата се извършва брануване. След поникването на посева се преминава най-напред с култиватор, за да се окопаят хубаво междуредията, а след това се бранува с ротационна мотика, за да се предпазят и защитните зони от заплевеляване. Следващите окопавания се извършват със загърляне. При четвъртото окопаване се извършва набраздяване на междуредията, което е необходимо за поливането на площта.

За прибирането на кочаните са използувани югославските царевични комбайни марка „Змай". При тях не се налага допълнително обелване.

При слънчогледа досега се е налагало по едно ръчно окопаване на някои площи, когато е съществувала опасност от заплевеляване. Както и при царевицата, разреждане не се прави. Прибирането се извършва напълно механизирано. Предполага се напролет, когато се приложи същата технология както при царевицата, да се избегне всякаква ръчна обработка.

През новата година в организацията на бригадата ще настъпят някои изменения. Третото звено, което е помощно, ще бъде отделено в самостоятелна бригада. Останалите две звена ще останат в старата бригада. Ще им бъдат зачислени някои нови машини. Броят на тракторите в тях ще достигне 18. Така те ще бъдат напълно самостоятелни и няма да се нуждаят от чужда помощ. Ще се създадат условия за все по-пълно премахване ръчния труд в обработката на зачислените площи.

Емил ПРАХОВ

Повишават своята квалификация

Техническата учебна година за леярите от ДМЗ „Стомана" е истинска школа за повишаване на тяхната квалификация. И ученето с всяка нова година обхваща все повече млади леяри. За това има немалка заслуга и ръководството на предприятието. През миналата година както заводският профкомитет, така и цеховият положиха големи усилия и грижи за обзавеждането на специални стаи, в които да се провеждат занятията. Направеното досега е добра предпоставка за успешното провеждане на лекциите. Всички учебни стаи освен със столове са снабдени и с черни дъски за записване плановете на уроците, с нагледни помагала и други. За ръководители на групите бяха избрани опитни лектори като Христо Павлов, Йордан Калушев и др. другари, които водят теоретическите и практически занятия с младите леяри и ги запознават с основните правила в леярската практика.

Учебният ден, четвъртък, стана желан и очакван ден за леярите, които идват с желание в учебните кабинети да научат нещо ново и осмислят теоретически това, което вършат ежедневно. Много от тях си водят редовни записки. Качествено изнасяните лекции всякога се слушат с желание от любознателните леяри.

Техническата учебна година спомага чувствително за повишаване на квалификацията на работниците от този цех. Докато преди 2-3 години четвърторазрядниците се брояха на пръсти в леярната, то сега те са вече над 50 на сто. А някои от четвърторазрядниците повишиха своя разряд на 5-ти и 6-ти, добиха широк технически кръгозор.

Системното провеждане на занятията допринесе за раздвижване на техническата мисъл. Леярите започнаха да излизат и със свои предложения за подобрение на работата. Някои, като Добри Петров, Павел Михайлов, Иван Георгиев, Хасан Халидов и др., измениха своите методи и форми на работа, като подобриха значително качеството на отливките.

Високата техническа подготовка на ръководителите на кръжоците и техните лични наблюдения в производството дават възможност активно да съдействуват за постоянното повишение квалификацията на всеки леяр, посещаващ занятията. А работник с по-висока квалификация работи и по-производително и дава по-доброкачествена продукция.

Антон АЛЕКСАНДРОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

БОГАТСТВАТА НА СИБИР

СПОРЕД учените освен на златото Източен Сибир „се подпира на четири кита" — диаманти, кафяви и черни каменни въглища, водна енергия, необятни гори. Така мислеха доскоро. През последните десетилетия в числото на „китовете" трябваше да бъдат причислени и големите находища на желязна руда, полиметали, боксити, нефт и природен газ, нерудни изкопаеми.

Богатствата на Сибир са огромни.

Изминаха не повече от десет години, откакто стана ясно, че Сибир е не само златно, но и диамантено дъно. Учените принудиха мълчаливия северен свинск да издаде и тази, внимателно скривана тайна. Но не за диамантите ще разкажем сега, а за морето от въглища, нефт и газ.

В съревнование между въглищата от една страна, и нефта и газа, от друга, първенството принадлежи на въглищата. Действително седем трильона тона — колкото „тежат" въглищните морета на Източен Сибир, е почти половината от световния запас. И всред тях са двата огромни басейна — Ленският и Тунгуският — където са съсредоточени над 4 трилиона тона.

Дебелината на въглищните пластове, леко покрити с примеси, е твърде внушителна. Сибиряците смятат десетметровия слой за тънък, 20-30 метровия — за среден, 50 и повече метровия — за добър.

Геолозите откриха и изследваха множество гигантски и доста перспективни въглищни басейна. Освен Ленският и Тунгуският към тях се отнасят Таймирският, Южноякутският, Канско-ачинският, Зирянският и Улуг-хемският. Всеки басейн притежава не само огромни запаси, но и разнообразни енергетически и химически видове въглища чак до коксуващите се.

Могъщ поток от сибирски въглища, измервани с много десетки милиона тона годишно, нахлу в новите и старите предприятия — заводи и фабрики, рудници и топлоелектроцентрали. Те биват изграждани до въглищните резерви, за да транспортират не въглища, а електрическа енергия по далекопроводите на големи разстояния.

Рязък прелом изживяха източносибирският нефт и газ. За разлика от Западен Сибир, където много залежи са предадени в експлоатация, източната част на Сибир още не е излязла от стадия на проучването. Стана известен далече зад пределите на СССР кембрийският, най-старият петрол, внезапно изфликнал като фонтан от изследователската така наречена спорна сонда в Марково.

Не по-малко вълнение предизвика и мощната струя от природен газ. Тя разруши стоманената конструкция на кулата. И това е съвсем естествено — нейният дебит възлиза на два милиона кубически метра в денонощие. Така се представи Лено-Вилюйската газодобивна провинция. Тя обхваща площ почти деветстотин хиляди квадратни километра. Сондите, пробити в центъра на тази огромна низина, изхвърлят фонтани не по-малки от първия. А една от тях изхвърля на повърхността седем милиона кубически метра газ в денонощието.

Тази низина крие в своите недра една пета от запасите на природен газ в Съветския съюз. Якутските геолози справедливо сравняват средно-вилюйското подземно хранилище с узбекския газ или със западно-сибирските. Бъдещето ще покаже доколко са прави учените, които твърдят, че нефтът и газът в Якутия не са по-малко, отколкото въглищата. И ако засега каменните въглища заемат първо място, то това се обяснява с недостатъчността на нашите знания за земните недра.

Въпреки отдалечеността на вилюйските залежи и тяхната недостъпност, промишленото използуване на газодобивните площи на Якутия ще започне през тази петилетка. Газът по тръбопроводите ще потече на изток.

В Красноярския край, Иркутска и Читинска област, в Якутия и Бурятия растат и се множат градовете и населените пунктове, създават се нови и се разширяват старите предприятия, мините и рудниците, където се добиват желязна руда и полиметали, минерални суровини и нерудни изкопаеми. Изграждат се различни комплекси, секат и извозват дървен материал.

И за всичко е нужна енергия. Пълноводните реки на Сибир — Об, Енисей, Ангара и Лена, с притоците си обхващат огромен хидроенергетичен потенциал, който е равен на около 1 000 милиарда киловатчаса годишно. Те са предмет на непрестанни грижи на проектанти, инженери, конструктори и строители.

Най-значителни ресурси имат Енисей и Ангара. Решено е на тези реки, освен водните централи със средна мощност, да се изградят десетки великани-електроцентрали, всяка една с мощност не по-малка от 4-6 милиона киловата. Общо този отряд ще дава приблизително половината от икономически изгодния потенциал: над 200 милиарда киловатчаса годишно.

Всяка ВЕЦ е уникална не само по-своята мощ, но и по инженерно решение и по външен вид. Подобна енергетична каскада още няма никъде на планетата. Наистина, и реки с такъв напор не са много.

Братската водна електроцентрала с мощност 4 100 000 киловата, построена на Ангара, изведнъж зае първото място на земното кълбо. Тя изпраща електрически ток за промишлеността и градовете на Източен Сибир.

В навечерието на 50-годишнината на Великия октомври дадоха първия ток двата водни агрегата на Красноярската ВЕЦ на Енисей, всеки един с полумилионна мощност. През тази петилетка Красноярската ВЕЦ ще започне да работи с пълна проектна мощност — 6 милиона киловата. Заедно със Саяно-шушенската ВЕЦ, която се строи в горното течение на Енисей, Братската и Уст-илимската ВЕЦ ще поставят началото на енергетичното колело на Сибир.

Изграждането на Уст-илимската ВЕЦ на 250-километра по-долу от Братската на Ангара е в разгара си.

По-далече на изток си пробива път Лена, на която е замислено да се построят три исполински водноелектроцентрали. На едната, както се вижда, е съдено да стане първенец на водноелектрическите централи в Сибир. Гигантът на Долна Лена ще има мощност 20 милиона киловата с 20 турбини, всяка от които ще има мощност един милион киловата.

Енергията, която ще дават бъдещите топливни и водни гиганти на Източен Сибир, няма да може да се използува на пълно на място. Излишъкът ще потече по линиите на далекопроводите на запад — към Урал и европейската част на СССР. Свръхвисокото напрежение според инженерите ще даде възможност да се изпраща евтина и обилна сибирска енергия в единната енергосистема на СССР.

Г. БЛОК

ИЗ НАШАТА РОДИНА

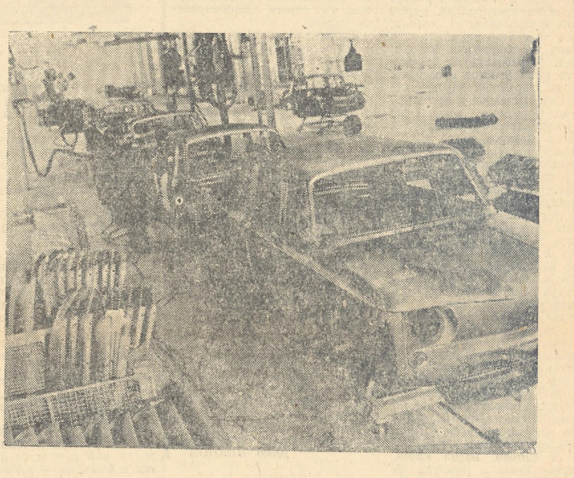

В готовите вече поточни линии на новия автомобилен завод в Пловдив се монтират леките коли „Булгаррено". Заедно с това продължава строителството на новите цехове. Планирано е през 1970 година годишното производство на завода да достигне 10 000 леки коли.

ПЪРВАТА СЕДМИЦА

За колектива на кравефермата в с. Антимово и през първите дни на новата година не стихва трудовата надпревара. Това е видно и от успехите, постигнати през първата седмица. Надоени са 8 500 литра мляко, от които 90 на сто са предадени на държавата.

Начело сред първенците са: Симеон Пеев, Никола Киряков и Христо Котков, които надоиха по над 600 литра мляко. Казвам сред първенците, тъй като колективът на кравефермата е първенец за изтеклата година в кооперативното стопанство на град Тутракан.

Голяма бе радостта на животновъдите и от това, че в деня на новата година във фермата се родиха 5 телета. Общо за седмицата броят на приплодите нарасна на 11.

Живко ТРУШЕВ

СРЕД СТАДАТА

Студеният вятър все по-често почуква по стъклата. В стаята на дежурния тази вечер е бай Мехмед. Дългогодишният овцевъд поддържа печката да не угасне. В стаята трябва да е топло. Всяка минута може да прибере в нея още едно мокро агънце. Полунощ едва е превалила, а тук, на топличко, почиват 5 новородени животни. Бай Мехмед облича ватенката и отново отива да обиколи стадата...

Всяка вечер е така в стаята на дежурния. Овчарите от Калугеренската ферма се редуват в дежурството. Сутрин те докладват пред другарите си с колко са се увеличили агнетата.

Щом започне да се разсъмва, във фермата идват и останалите. Всеки бърза да бъде сред стадото си. Та нали сега е най-важният момент от работата?

Години наред в овцефермата се трудят все едни и същи хора: Мехмед Ахмедов, Джамал Шефкъев, Нури Алиев, Ахмед Алиев. Те познават най-малките тънкости от професията си. Затова винаги овцефермата далеч преизпълнява плановете си по всички показатели. Нарежда се на първо място в стопанството.

Всички наболели въпроси другарите разрешават колективно. Настояват пред бригадира за необходимия фураж, за ремонт на сградите, за организиране и отпразнуване деня на животновъда. Сега, през студените зимни дни, овцевъдите са още по-задружни. Съветват се. Помагат си. Заедно се радват на малките агнета.

Досегашните резултати от агнилната кампания са добри. В стадата от 650 овце са оагнени 310, а са получени 400 агнета. Смъртността при тях е сведена до минимум.

Сабри Махмудов, който от 4 години е бригадир във фермата, е уверен в новите успехи на колектива. Той винаги е при овчарите. Знае кой по колко агнета е получил. Помощта, която оказва на другарите си, е голяма. Изгледите, че и през тази година фермата ще се нареди на едно от първите места в кооператива, са съвсем реални.

Минчо ДОЧЕВ

Стимулационното действие на препарата „Биомин" върху кайсията

Биопрепаратът „Биомин" е създаден от научен колектив в Института за химическа промишленост в София. Той е физиологически активно вещество, получено чрез хидролиза на животински отпадъци (рога, копита, косми, пера и др.). Произвежда се във фабрика „Итус" — гара Искър — София. Проф. К. Попов, Н. Ушева и Ангелова се установили, че Биоминът повишава интензивността на фотосинтезата и натрупването на сухо вещество.

В КОС — Силистра извършихме изследване, за да установим в какви концентрации Биоминът има стимулиращо въздействие върху кайсиевите растения и по-специално върху сорта „Унгарска кайсия", който е най-разпространен в нашия район. Проведохме изпитване през три стопански години (1964, 1965 и 1966 г.) в опитното поле на станцията. Постановката на опита се свежда до следното: изпитахме различни концентрации на воден разтвор от препарата върху кайсиеви дървета на площ от 4 декара, неполивни при почвен тип излужен чернозем. Схемата на опита е блокова с четири варианта и четири повторения.

Първият вариант е контролен — пръскане на дърветата с чиста вода. Вторият е пръскане с разтвор в концентрация 0,01 на сто. Дърветата са пръскани 3 пъти: 7 дни преди цъфтежа, 7-10 дни след цъфтежа, и през фазата на втвърдяване на костилката (преди юнското окапване). Третият вариант е пръскане на опитните дървета по същия начин, както при втория, но с 0,05 процентов разтвор. При четвъртия вариант дърветата са пръскани по същия начин, но с по 0,1 на сто разтвор.

Почвата на опитното насаждение бе поддържана в угар, редовно обработвана и торена.

При наблюденията през време на извеждане на опита не констатирахме различия при протичане на отделните фази в развитието на растенията, нито морфологични изменения по листата или плодовете, а също и по отношение на студоустойчивостта.

При установяване на добива от дърветата, третирани с различни концентрации разтвор от препарата „Биомин", се получиха съществени различия. Те се виждат от таблицата.

Средни добиви от дърво, показани при различните третирания с препарата „Биомин" за периода 1964-1966 година.

Година	I-ви вариант контролен с вода		II-ри вариант с 0,01 на сто Биомин		III-ти вариант с 0,05 на сто Биомин		IV-ти вариант с 0,10 на сто Биомин	
	кг	%	кг	%	кг	%	кг	%
1964	6,537	100	7,466	114,2	—	—	7,111	108,78
1965	5,270	100	5,160	98,0	6,360	120	6,350	120,00
1966	8,637	100	8,362	96,0	10,698	122	10,778	123,10
	20,444	100	20,980	102,0	17,058	122,6	24,239	118,51

От данните в таблицата се вижда, че при третиранията с по-високите две концентрации добивът се увеличава с 18-20 на сто.

Слабата концентрация от 0,01 на сто не оказва промени в добива на плодове, докато високите концентрации от 1 на сто са довели до сериозни повреди върху листата и плодовата кожица на кайсиите.

При изследване размерите на средна проба от 100 плода преди наедряването и при пълна зрелост установихме, че третираните дървета имат малко по-едри и по-тежки плодове. Увеличението на добива се дължи преди всичко на задържане на по-голям брой плодове върху дърветата. При изследване химическия състав на плодовете от отделните варианти не са показани съществени различия.

Изводите ни за ефикасността на препарата „Биомин", приложен върху кайсиевите растения, се потвърдиха и при опитно-производствената проверка върху 7-годишно кайсиево насаждение, сорт „Унгарска кайсия". Извършихме пръскане с 0,1 на сто разтвор от препарата „Биомин". Бяха пръскани по три реда, общо 33 дървета. Контролните дървета бяха пръскани с чиста вода.

Резултатите показаха, че от третираните дървета получаваме в повече средно на дърво по 5,018 кг или с 16,5 на сто. При 23,8 дървета на декар увеличението на добива възлиза на 120 кг. Като се има предвид ниската цена на препарата (0,37 лева за 1 литър), незначителното количество от него, разходвано на декар, и възможността да се използуват машини за неговото внасяне, може да се съди за икономическия ефект от приложението му. Икономическият ефект от приложението на този препарат на 1 декар кайсиеви насаждения, пръскано с гръбна пръскачка, е 7,07 лева, а при механизирано пръскане той нараства на 15,82 лева. При смесване с растителнозащитните средства отпадат допълнителните преки разходи, освен 15 стотинки за препарата.

Въз основа на горните резултати ние предлагаме внедряването на препарата „Биомин" в промишлените кайсиеви насаждения. Кооперативните стопанства да спазват методическите указания за третирането им.

Никола НИКОЛОВ,
научен сътрудник
при КОС — Силистра

Читалищната сграда — само за културна дейност

Историята на читалището в Калипетрово е много стара. Заблещукало някога като една малка искра, започнало своята най-ранна дейност в една училищна стая с малък батериен радиоапарат, днес читалището си има светла и просторна сграда — истински дворец на културата, на която биха завидели дори и силистренци. В огромната двуетажна сграда се намира киносалон с 480 места, обзаведен по последните изисквания.

Построяването на новата читалищна сграда в Калипетрово беше посрещнато с радост от всички жители на селото. Но най-голяма беше радостта на самодейците, които считаха, че с тази хубава придобивка ще бъдат решени и много проблеми, свързани с тяхната дейност.

Но ето, че започват да будят недоумения, да предизвикват тревога някои действия, свързани с разпределението на помещенията в двуетажната сграда на читалището. Влизайки в нея, човек трябва да се полута, за да намери единствената стая, определена за нуждите на читалищната библиотека, защото тя се намира в дъното на горния етаж. За нейното добро поддържане се прави немалко: осигурени са тръбни стилажи, книгите са подредени. Но дали е достатъчно това? Къде е затоплената читалня, в която човек би се спрял да прочете нещо? Още с по-голямо основание биха поставили въпроса и самодейците от естрадно-сатиричния състав, от театралния състав, от танцовата трупа — за тях няма определени помещения за репетиции.

Вярно е и това, че в съседство с библиотеката стаята е превърната в младежки клуб, но там се играе шах, табла, домино, гледа се телевизор, слуша се радио, провеждат се сбирки и др. Ако се събере да репетира някой колектив, то младежите трябва да се лишат от своя клуб, от тези развлечения. Друго помещение няма, защото те са заети от най-различни канцеларии, за най-различни нужди.

Две стаи са дадени на пощата, друга — на общинския партиен комитет, трета — на общинския комитет на Отечествения фронт, четвърта — за клуб на партийната организация при лозарството и т. н.

Съвсем не е трудно да се разбере, че с всеки изминат ден нуждите от подобни условия нарастват. Ако преди 7-8 години читалищната библиотека имаше 500 тома книги, то сега те са около 6 000 тома. Наред с това читалището е абонат на много списания и вестници. Но не бихме препоръчали на никого да търси стари издания, защото поради липса на стаи, те са захвърлени в подземните помещения, овлажнели и мухлясали са.

Едва ли това разпределение на помещенията в читалищната сграда е най-правилно. При това положение не могат да се очакват максималните резултати от художествената самодейност, от културно-просветната работа.

Време е вече да се разбере от някои ръководители в селото, че читалището не се покрива само с понятието библиотека. Необходимо е да се създадат по-добри условия и за другите дейности.

Иван ГАДЖЕВ

КУЛТУРЕН КАЛЕНДАР

90 години от рождението на П. К. Яворов

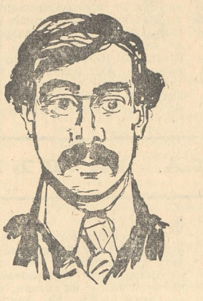

„Тодор Влайков, тогава един от редакторите на „Мисъл“, със спомените си ни помага да си представим картината на радостното смайване в редакцията, когато се е чела току-що получената поема („Калиопа“).

Влайков е съобщил вече, че се е получило забележително произведение. Д-р Кръстев взема поемата и започва да я чете. Неговият възторг все повече и повече нараства. Пенчо Славейков в обичайната си поза, облегнат на бастуна, се е заслушал с огромно внимание. Четенето е завършено. Погледите неволно се обръщат към Пенчо Славейков — неоспоримия авторитет в този кръг. Чертите на лицето му са смекчени от въздействието на голямата поезия. „Хубава, много хубава работа — казва той натъртено, — бива си го тоя Крачол. Има у него божествена дарба. Заслужава името, което му турнахме“.

Пенчо ДАНЧЕВ

П. К. ЯВОРОВ

КАЛИОПА

(Откъс)

Млади, млади, ум не може
вам сърцата да смири!
А защо с крила ти, боже,
пеперудите дари?

Пеперудата с крилата
обикаля редом свят
и целува по листата
всеки нов и хубав цвят. . .

Младо с дим и плам в сърцето
щуро ходи по света,
че за пакост под небето
бог създаде любовта...

. . . .

Къдрав, лих поток се пени,
блъска се от бряг на бряг:
плахо папрати зелени
гледат лудия му бяг.

И топола там висока
на едина бряг расте,
а отвъде над потока
злак—бръшляна вий листе.

Ден и нощ бръшлян посяга
към тополина снага,
вейки гъвкави протяга
с умилителна тъга.
И топола се навежда,
щомка вятър полъхти,
нежно към бръшлян поглежда
и приветно му шепти.

Но потока с яд го тласка,
докогато го отбий. . .
И бръшлян не може с ласка
гиздосия да обвий.

Безопасното движение — дело на цялата общественост

КАКВА Е РАВНОСМЕТКАТА от борбата против автопроизшествията през изтеклата година в Силистренски окръг? Оборудвана ли е добре автотракторната техника? Какви мерки трябва да се вземат през 1968 година, за да се подобри работата? Тези въпроси бяха обсъдени на съвещанието с партийните и стопански ръководители на предприятия, учреждения и стопанства от окръга, което се състоя на 11 т. м. в салона на Окръжния народен съвет. В работата на съвещанието взеха участие председателят на Окръжния народен съвет Сава Шиваров и секретарите на Окръжния комитет на Партията Христофор Иванов и Шакир Шакиров.

Доклад за работата по намаляването на автопроизшествията в окръга изнесе полковник Димитър Петров, началник на Окръжно управление на МВР. Той подчерта, че мина времето, когато безопасността и сигурността на движението по пътищата и улиците беше въпрос само на органите на МВР. Все по-интензивното придвижване на хора и материални ценности налага вече с този въпрос да се занимава цялата общественост. През изтеклата година някои транспортни колективи, като автобазите на кооперативните стопанства в Ситово, Алфатар, Кайнарджа и други, постигнаха добри резултати в поддържането и експлоатацията на автомобилите и тракторите. Шофьорите на товарни автомобили Илия Енчев от Срацимир, Иван Цанев от Ситово, Васил Енчев, Димитър Янков и Димитър Дяков от ДАП — Силистра и други години наред не са допуснали нарушения. Органите на МВР, съвместно с останалите учреждения и организации, които имат отношение към безопасността на движението, проведоха редица профилактични мероприятия. Наред с това бяха засилени контролът и наказателните мерки против нарушителите.

Въпреки тези мерки обаче автопроизшествия по улиците и пътищата на окръга стават често. В сравнение с предната година, през 1967 година катастрофите и жертвите от тях са увеличени. Най-много застрашават безопасността на движението мотоциклетистите и шофьорите, които имат по-слаба квалификация. Някои ръководители на предприятия, учреждения и стопанства също постъпват неправилно, като издават заповеди на шофьорите, противоречащи на правилника за движението и на закона за моторните превозни средства. За да не се допуснат през тази година същите слабости и се намалят до минимум автопроизшествията, необходимо е в масово-политическите организации, в училищата, в предприятията и стопанствата да се извърши широка разяснителна работа, съчетана със строги административни мерки.

Вторият доклад на съвещанието бе прочетен от полковник Младен Ценов, началник на Военно окръжие — Силистра. Той засегна въпросите за обоудването на автотракторната техника в окръга и изискванията за подготовката и провеждането на годишния технически преглед.

Информация изнесе и началникът на Окръжната автомобилна инспекция Рашад Адемов.

Присъствуващите на съвещанието зададоха въпроси, на които бе отговорено. Накрая взе думата другарят Сава Шиваров, който ръководи съвещанието. Той подчерта, че намаляването до минимум на катастрофите с моторни превозни средства е много важна задача през 1968 година. Тези въпроси трябва да се изяснят добре във всички райони на окръга пред директорите на училищата във връзка с опазването на децата, отговорниците на пивниците и др. Председателят на Окръжния народен съвет обърна внимание на присъствуващите, че е необходимо да се подобри и външният вид на шофьорите.

Димо ИВАНОВ

КАКВО ВЯРНО ИМА В ГРАФОЛОГИЯТА?

Графологията винаги е имала твърде оспорвана научна стойност, да не кажем въобразжаема. Главна заслуга за това имат спекулациите на хора, за които тя е била доходна търговия до такава степен, че не без основание мнозина я окачествяват като шарлатанство.

ПОЧЕРКЪТ — ЧАСТИЧНО ОТРАЖЕНИЕ НА ЛИЧНОСТТА

Днес благодарение напредъка на различните науки графологията, усъвършенствувана с графометрията, е станала дейност — разбира се, с ограничени рамки, основана на научни схващания и имаща известен брой интересни приложения. Обаче с нея трябва да се занимават специалисти, които умеят да тълкуват и анализират писмото благоразумно и предпазливо.

Факт е, че всеки човек проявява характера и темперамента си във всички свои действия и постъпки — в начина, по който се ръкува, в походката, тона и ритъма на говора си. Така е и когато рисува и пише.

ПОЧЕРКЪТ НА ЕДНО И СЪЩО ЛИЦЕ СЕ ПРОМЕНЯ

Една от пречките, които затрудняват тълкуването на почерка, е обстоятелството, че върху него влияят известен брой физически и емоционални фактори, които се отразяват върху реакциите на човека.

Човек не пише по един и същ начин, когато е болен или цъфти от здраве, когато е много топло или е много студено, когато е спокоен или е разгневен, когато бърза или разполага със свободно време.

Почеркът се променя значително с течение на времето. За да се убедим в това, достатъчно е да сравним почерка на един и същ човек през различните периоди от живота му: като дете, той се старае да пише така, както му налагат в училище. После юношата се освобождава постепенно от тази принуда и с течение на зрелите си години променя дълбоко почерка си, за да възприеме по-добре приспособен към личните му изисквания стил на писане. В този стадий именно почеркът изразява максимално личността. Накрая почеркът се разваля със старостта, която носи физически и интелектуален упадък. Някои болести, като полиомиелита, злоупотребите, като алкохолизма, също развалят почерка, който става все по-разтреперан, колеблив и начупен.

НЯКОИ СЛАБОСТИ И БОЛЕСТИ, ИЗРАЗЕНИ В ПОЧЕРКА

Графологията позволява да се открият с голяма вероятност някои преобладаващи слабости или болести.

Формата на буквите, техният размер и наклон са указание за умствените способности или недостатъци.

Например, едно накичено с украшения и орнаменти писмо, с орнаментирани главни букви, разкрива ненормална тенденция към самопоказване. Такъв е почеркът на човек с посредствена интелигентност, който изпитва нужда да „се перчи“, като паун.

Почеркът с надебелени букви в някои случаи е израз на силна воля. Една преливаща от деятелност личност, притисната от времето, ще има бърз почерк, изписващ максимум думи за кратък срок. А един прецизен почерк най-често идва от екзалтиран човек.

Текстове, написани без пунктуация, с объркани думи и чести зачерквания, свидетелствуват често за разхвърлян човек. В замяна на това, ситен и правилен почерк, грижливо пунктуиран и разположен, е винаги дело на човек с ясни идеи и показва деликатност и самообладание.

Наклонените редове издават в много случаи същество без темперамент, което е склонно към небрежност.

Има също болести, които променят по характерен начин почерка на човека. Такъв е случаят например с невропатите, епилептиците, с хората, засегнати от някои психози, като например паранойата.

Така някои смущения на жлезите с вътрешна секреция се изразяват в писмото от болния с чести изкривявания на чертичките на буквите.

ВЪЗМОЖНОСТИ ЗА ИНТЕРЕСНИ ПРИЛОЖЕНИЯ

Въпреки че научното наблюдение върху почерка, породен от определени болести, да е още само в началото си, този вид графология може да стане ценен помощник в медицината. Тя може да заинтересува поспециално психиатрите, неврололозите и специалистите по детска медицина, каквито са педиатрите.

Всички хора, които се интересуват по различни причини от поведението на човека, могат да бъдат полезно подпомогнати от графологията. Например — възпитателите, педагозите, социолозите, криминолозите.

Илер КЮНИ

Обущарю, не по-горе от обущата!

Още старите римляни са казали: „Не сутор супра крепидам!“, което на български значи: „Обущарю, не по-горе от обущата!“

Голям художник на древността чул как някакъв обущар критикувал нарисуваните обуща от негова картина. Обущарят бил прав в забележките си и художникът веднага нанесъл поправка в картината си. Дотук — нищо нередно. Обущар — правилно е да разбира от обуща.

Но след поправката обущарят се възгордял и започнал да критикува и лицата на нарисуваните хора. Художникът се ядосал и казал:

— Обущарю, не по-горе от обущата!

Както се вижда, още в римско време са констатирали, че мнозина се залавят с работи, които не са лъжица за тяхната уста. Няма нищо по-глупаво и по-смешно от това обущарят да лекува зъби, шивачът да строи кораб, свинята да пее славееви песни. . .

Михаил ПОПОВ

Западът без ретуш

Калейдоскоп

ОПЕРАТИВНОСТ

„Пет минути след моето пристигане в един от атинските хотели — пише кореспондентът на лондонския вестник „Сънди телеграф“ — аз забелязах, че се намирам под наблюдението на гръцката тайна полиция. Хубаво, но поне да бяха почакали петнадесетина минути!“

КАКВО ЛИ НЕ СЕ СЛУЧВА

Град Брансуик, в щата Мисури, бил залят от водите на излязлата от бреговете река. Но това не попречило на муниципалитета да изпрати своите служащи да събират парите за ползуването на вода. Те се предвижвали по залятите с вода улици с лодки.

БОГ И ПОЛИЦИЯТА

На една от лондонските улици висел плакат на местната религиозна община: „Бог — наше убежище, наша сила“. Но наскоро до него се появил друг плакат: „Но той не може да бъде навсякъде, затова, когато забележите нещо подозрително, викайте полицията“.

ЦЪРКВАТА ПРЕДЛАГА

В някои холандски вестници може да се срещне следното обявление: „Приканваме ви на съботна молитва. Гарантираме място до църквата за гариране на автомобила ви, а след службата гощаваме с чай“.

Това е съдбата на много американски въздушни пирати във Виетнам. НА СНИМКАТА: Залавяне на американски пилоти в езерото Трук Ба в Ханой.

Позлатените автомобили и бездействуващите мини

Западногерманската булевард на преса всякак се стреми да омаловажи поредната сензация: барон Тисен, когото репортерите ласкаво наричат „любимец“ и „гуляйджия“, се готви да се жени четвърти път. 46-годишният собственик на стоманен тръст, който на времето си субсидираше Хитлер, вече съобщи, че този път той се е спрял на 25-годишната Дениз Шорто, дъщеря на банкер от Рио де Жанейро.

Едва ли би трябвало да се говори за поредното „развлечение“ на скучаещия мултимилионер, ако нямаше едно обстоятелство. На своята втора жена след 10-месечен съпружески живот баронът заплатил над 4 милиона долара (250 000 в пари, 54 кг чисто злато и вила във Франция). За нея останали и сватбените подаръци, два автомобила за надбягване със златни дръжки, личен самолет, мраморен замък на един от островите в Карибско море, а също и два леопарда, черна пантера, десетина кучета, два говорещи папагала... Разводът с третата жена — Фиона Ултер, дъщеря на английски контраадмирал, струвал на „любимеца“ по-евтино — малко повече от два милиона долара.

Печатът съобщава, че за новата избраница Тисен е приготвил подаръци на обща стойност половин милион долара. Не е безинтересно да сравним тази цифра с друга. Преди няколко седмици работниците от един от заводите на Тисен във връзка с рязкото поскъпване на живота поискали да им бъдат увеличени заплатите с 20 марки месечно. „Комуто не се харесва да работи при мене — казал Тисен, като узнал за това искане на работниците — може да си отиде“. Обстоятелствата — увеличаване на безработицата — принудиха работниците да се откажат от своите искания. А „стоманеният барон“ продължава да получава огромни доходи, които му позволяват да купува автомобили за надбягване със златна украса, леопарди, пантери, манекени, жени. . .

Баснословни печалби в ГФР получава, разбира се, не само Тисен. Собствениците на мините Далбуш в Хелзенкирхен през тази година вече са получили 2 600 000 000 марки чиста печалба. Това съобщение звучи парадоксално, като се знае, че повече от година мините Далбуш не работят. Откъде тогава тези печалби? На този въпрос отговори главният акционер на компанията, банкерът Херман Абс, собственик на „Дойче банк“, който, както и Тисен—стари, на времето си е финансирал създаването на Третия райх. Говорейки на събрание на акционерите, Абс подчерта, че преди затварянето на мините производителността на труда на работниците се е увеличила. Как е било постигнато това? На миньорите съобщили: „Ако, не искате да бъдат закрити мините и да останете безработни, работете повече и по-добре“. Миньорите нямали друг изход освен да се надпреварват, нещадейки силите си. А после, когато мините били затворени, техните собственици набързо разпродали на по-ниски цени всички въглища, които лежали под земята. (Цените можело да бъдат намалени, защото не се налагало да се плаща за плати на работниците). При това този успех за собствениците на мините Далбуш не е последен. Още не е използувана правителствената компенсация, която се дава на собствениците при закриване на мини — 24 милиона марки.

И не случайно господин Абс резюмира своето съобщение по следния начин: „Оглеждайки се назад, ние можем да кажем, че нашето решение беше правилно и своевременно. Кризата в минното дело може да се преодолее само след като бъдат закрити още мини и рудници.

Приведените факти нагледно показват, че за рентиерите криза не съществува дори при най-неблагоприятното икономическо положение. Но западногерманските работници все по недвусмислено дават да се разбере, че не възнамеряват безучастно да наблюдават как забогатяват за тяхна сметка господа Тисеновци. И в ГФР все по-голяма острота придобиват класовите борби.

Стремейки се да загасят огъня на класовите борби, господа Тисеновци и с-ие прибягват към неведнаж изпитания начин. Те развъждат бацилите на кафявата зараза, като прехвърлят част от своите свръхпечалби за сметка на неонацистката партия — НДП. „Ако бъде публикуван списъкът на благодетелите в полза на партията на Таден — констатира вестникът на промишлениците в ГФР „Индустрикурир“ — в него ще намерим имената на не малко уважавани делови хора, известни на всички, дори и на учениците“.

И така историята се повтаря. „Къде виждате у нас враждебните класи“? — обича да пита Людвиг Ерхард. — У нас има доброволен съюз между работодатели и работници“. „Доброволният съюз“ между Тисен, който подарява на своята поредна жена скъпоценности за милиони, и западногерманския работник от заводите на „стоманения барон“, който едва-едва свързва двата края, ли има предвид бившият канцлер?...

А. ГУРКОВ
Агенция „Новости“

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 6 (1323) | Вторник, 16 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ДЕПОЗИТ

ПЪРВИТЕ РЕЗУЛТАТИ СА ТРЕВОЖНИ

Трудовите колективи от промишлеността на нашия окръг работиха упорито за преодоляване на трудностите и достойно изпратиха втората година от петата петилетка. Новите задачи, поставени от Деветия конгрес на БКП, повишиха отговорността на партийните, стопанските и техническите кадри. В борбата за непрекъснато увеличаване на производителността на труда и за увеличаване рентабилността на икономиката бяха мобилизирани силите на всички работници, на техниците и инженерите, на новаторите и рационализаторите. В краен резултат планът за годината бе изпълнен 103,3 на сто за обема на общата промишлена продукция, която в сравнение с 1966 година показва ръст 16,1 на сто. Не можем да бъдем недоволни от получените резултати. Те говорят, че промишленото производство в Силистренски окръг се развива с бързи темпове, че все по-голяма част от нашето население участвува активно в превръщането на родината във високо развита в промишлено отношение страна.

Планът за 1968 година, чието изпълнение е вече в ход, поставя пред трудещите се още по-значими задачи. Промишленото производство трябва да нарасне с около 25 на сто в сравнение с това на 1967 година. Темп който може само да ни радва, но който едновременно с това ни задължава да увеличим усилията и да използуваме най-пълно опита и знанията си за неговото постигане. Трудовите колективи от промишлеността на нашия окръг могат да решат с чест и тази отговорна задача, като увеличават непрекъснато производителността на труда, чрез внедряването на научната организация на производството, труда и управлението и чрез най-пълно използуване производствената мощност на машините.

Изтече първата десетдневка от месец януари. Трябва смело да погледнем истината и да кажем, че резултатите от работата ни са незадоволителни. Планът за десетдневката е изпълнен едва 83,2 на сто — процент, на който промишлеността в окръга никога не е оставала през последните десет години. Единадесет предприятия, между които са ДМЗ „Стомана", завод „Хром", ЗГУ „Терма", ДСП „Родопа", заводът за организационна техника, промкомбинатите „Електрометал" и „Дръстър", имат изпълнение по-малко от 100 процента. Нима с такива резултати трябваше да започнем годината, през която промишлеността ни трябва да направи голямата крачка, за да застане в редиците на окръзите, развити в промишлено отношение? Данните от първата десетдневка ни карат старателно да анализираме дейността си, да видим слабостите си и да не ги допускаме в бъдеща работа. Преобладаващо мнение е, че за изоставането има обективни причини. В някои предприятия липсвали необходимите суровини и материали, в други нямало документации за новото производство, в трети планът за доставките с материали и за реализацията не бил обвързан с договори и т. н. Действително в много случаи има обективни причини. Те по начало са обективни само за нас, защото някои въпроси, не са още уредени от стопанските обединения и снабдителните организации, но разглеждани в национален аспект, те са също субективни. Не бихме се съгласили обаче, че за неизпълнението на плана в единадесет промишлени предприятия има само обективни причини. И в завод „Хром", и в промкомбинатите „Електрометал", „Текстил" и „Дръстър", и в горското стопанство Тутракан до неизпълнение на плана са довели редица организационни и технически слабости. Не може да намери напълно обективни причини и колективът на ДМЗ „Стомана", който досега винаги е изпълнявал в срок поставените задачи.

До края на месец януари остават още петнадесет дни. Необходимо е партийните и стопански ръководства на предприятията да поставят на преценка досегашната си работа. Още веднъж да разгледат въпросите, свързани с организацията на производството, труда, и управлението, да потърсят резерви за рязко повишаване производителността на труда, чрез най-пълно и най-целенасочено използуване на съществуващата техника и трудовите ресурси. Да направим това ни задължават решенията на Деветия конгрес на БКП и благородната задача, която сме си поставили — да превърнем нашата страна във високоразвита в промишлено отношение държава.

С чисти семена

Ръководството на ТКЗС — Ситово винаги отделя необходимото внимание за чистотата на посевния материал. С този въпрос се свързва тясно културата на земеделието и получаване на високи добиви от селскостопанските култури.

Макар че ранните пролетници заемат малък дял в плана на кооператива, то за подготовката на семената тук се мисли отдалече. Десет тона фий и 90 тона грах толкова, колкото са необходими за засяване на определената площ, са вече почистени. Нужните проби са изпратени в Семеконтролна инспекция — Силистра.

Тази работа бе извършена от кооператорите Недко Маринов, Христо Йорданов, Петър Димов и Иван Костов.

Във всички бригади полевъдите почистват на ръка боб за семе. Най-добре е организирана тази дейност в с. Слатина.

Главният агроном на стопанството следи отблизо подготовката на посевния материал. От ДП „Сортови семена" — Силистра вече са набавени 3 т люцерна и 11 т коноп. В кооператива съществува готовност за закупуване на всички определени семена от това предприятие.

Стремежът на кооператорите е и тази година блоковете да се засеят само с първокласни семена.

Тахир МЕМИШЕВ

В ДВУБОИ СЪС СТИХИЯТА

Хората надделяха в този двубой, колкото и труден да беше за тях. Онези хора, които през тези няколко дни не знаеха какво е почивка и които се нагърбиха с тежката задача да осигурят отворени пътища за пътуване в целия окръг. Техният брой не е голям — те са около сто човека, но техният труд заслужава всеобщо уважение и признание.

Борбата започна в петък вечерта. Снежната виелица трупаше и навяваше сняг още от сутринта. Но тогава опасността още не беше настъпила, пък и навалялият сняг не беше толкова много. Силният вятър обаче и обилният снеговалеж през деня на някои места по пътищата натрупаха бързо непроходими преспи. Движението в петък вечерта по повечето пътища бе спряно. От трите бази в окръга незабавно тръгнаха към застрашените места готовите машини. Най-много сняг беше се събрал по шосето за Алфатар и по шосето — Силистра — Русе — на пресечката за Ситово. Там около сто коли и три рейса чакаха помощ. До Алфатар бяха закъсали към 40 коли. Пуснати бяха всички налични снегоразчиствачни машини, с които разполага Окръжното пътно управление. На помощ се притекоха и някои ТКЗС-та, които предоставиха своите трактори за разчистване. Вятърът, студът и все още падащият сняг не смутиха самоотвержената борба на трактористи, машинисти и шофьори. До събота сутринта пътищата бяха разчистени и готови за движение. В тази борба се отличиха почти всички, но все пак заслужава да се отбележат имената на машинистите и помощниците им, на онези гредери и машини, които почистиха пътя за Русе — Иван Янков, Никола Хинев, машинистите на роторния снегорин Христо Филипов и помощника му Тодор Йорданов от първата смяна и Велико Байгънов и Костадин Иванов от втората смяна. Благодарение на мощното действие на този снегорин пътят за Шумен в рамките на окръга бе разчистен за кратко време, а сега снегоринът е в помощ на шуменци — разчиства по-нататък пътя.

Въпреки че пътищата в окръга бяха разчистени в събота вечерта и през нощта, непрекъсващата буря до сутринта успя пак да ги навее на много места. Отново всички бяха на крак. Към Алеково, пътя Срацимир—Богорово и други шосета бяха затрупани и движението блокирано. На граничния път за Средище се работи през целия ден. Организирано бе, още от началото на борбата със снежната буря, денонощно дежурство в Силистра и когато се разчистеше мястото от един населен пункт до друг, веднага се съобщаваше. С упоритния си неспирен труд се проявиха машинистите и шофьорите Начо Маринов, Спиро Недев, Шербан Балушев, Христо Шербанов, Драган Радев и много други. В Силистра, Дулово, Тутракан, Алфатар, Зафирово, Богорово и другаде бяха организирани подкрепителни пунктове, в които работещите през всяко време на денонощието можеха за час—два да се постоплят и отпочинат.

Благодарение на самоотвержения труд всички пътища в окръга са в нормален вид и са удобни за движение.

Николай РОМАНОВ

Важността на задачите изисква повече усилия

През настоящата година в областта на селското стопанство в нашия окръг има да се решават важни задачи. Успешното изпълнение на петия петгодишен план налага да се произведат много по-големи количества продукция от основните култури и видове животни. Средният добив от пшеницата трябва да достигне 400 кг от декар, от царевицата 450 кг, от слънчогледа 260 кг и от фасула 160 кг. Средната годишна млечност на крава трябва да се повиши на 3 000 л.

Едновременно с това ръководителите, специалистите и всички кооператори трябва да положат големи усилия за повишаване рентабилността на селскостопанското производство. Да направят всичко възможно, за да намалят до минимум ръчния труд в отглеждането на основните култури, да снижават непрекъснато себестойността на продукцията. Във връзка с това изпъква ярко ролята на новите форми на организация и заплащане на труда в ТКЗС. Бригадите за комплексна механизация се оформят като основни производствени единици. Те ще поемат обработването на половината от земите в кооперативните стопанства.

Решаването на всички тези задачи налага непрекъснато повишаване квалификацията на кооператорите. Изучаването на постиженията на науката и на челния опит и приложението им в практиката представлява голям резерв в борбата за получаване на по-голяма и по-евтина продукция, в борбата за най-правилна организация на труда.

Голяма роля в това отношение има да играе селскостопанската просвета. Зимните месеци, когато работата в кооперативните стопанства е сравнително по-малко, отколкото през другите сезони, са най-удобни за изучаване на новостите в селскостопанските науки.

Настоящата учебна година трябваше да започне още през ноември. При това положение до настъпването на пролетта кооператорите биха имали достатъчно време за ритмично и целенасочено изучаване на предвидения материал.

Как в отделните стопанства на окръга се изпълнява тази важна задача? Трябва да отбележим със съжаление, че твърде малък е броят на стопанствата, където работата бе организирана както трябва. Като такива можем да посочим ТКЗС Ситово, Дулово, Окорш и някои други. В тези стопанства учебните форми сред полевъдите, механизаторите, животновъдите и счетоводния персонал започнаха навреме работа. Проведени са вече по няколко занимания. В изучаването на новостите са включени стотици кооператори.

В по-голямата част от кооперативните стопанства обаче селскостопанската просвета не е организирана добре. В ТКЗС — Алфатар, Алеково, Секулово, Голеш, Сокол, Тутракан и много други заниманията в отделните форми или не са започнали, или ако са започнали, са още в самото начало. Специалистите и ръководителите в посочените кооперативи отлагат селскостопанската просвета за по-късно — към края на януари и февруари. Искат да поприключат с оформянето на новите производствени единици, с планирането и тогава да насочат вниманието си към тази задача.

Такъв подход е неправилен. Ако не се вземат по-сериозни мерки, може да се стигне дори до проваляне на тази задача. Не бива да се забравя, че половината от зимния сезон мина. След месец и половина или най-много два кооператорите отново ще трябва да излязат на полето, за да подхранват житата, да подготвят почвата за сеитба и да започнат самата сеитба.

Така че времето е крайно малко и трябва да се използува най-рационално. Не бива да се изчаква нито ден.

Управителните съвети да следят най-редовно хода на селскостопанската просвета и да търсят отговорност от тези специалисти, които провалят нейното изпълнение или се отнасят формално към задълженията си в това отношение.

ПРОДАДЕНИ СА ПЪРВИТЕ АГНЕТА

За разлика от преди, тази година кооперативните стопанства на окръга получиха първите агнета значително по-рано. Този резултат е плод на значително по-ранното заплождане на овцете. Това даде пък възможност на кооперативните стопанства да подложат агнетата на интензивно угояване и да ги продават тогава, когато агнешкото месо има най-висока изкупна цена. От друга страна се създават условия да започне много по-рано доенето на овцете.

През миналата година ДСП „Родопа" изкупи от кооперативните и лични стопанства 1 068 тона агнешко месо, вместо предвидените 888 тона. Крайният миналогодишен резултат сега е почти план на ДСП „Родопа". Досегашните резултати обаче показват, че в окръга от оагнените вече 51 130 овце са получени над 56 450 агнета, което дава реална възможност да се изкупи значително повече агнешко месо.

Първо в окръга продаде угоени агнета кооперативното стопанство в с. Срацимир. Изкупените 125 броя бяха със средно живо тегло 21 килограма и 900 грама. Очаква се в близки дни да бъдат изкупени още 200—300 агнета от същото стопанство. Скоро ще предложи агнета и кооперативът в с. Калипетрово.

Ранното продаване на агнетата носи на стопанството изгода. Ако през миналата година при средно живо тегло от 14 до 25 килограма всеки килограм се изкупуваше по 0,90 лева, тази година при същото живо тегло изкупната му цена е 1,20 лева. Към това ако се прибави и очакваното повече мляко, няма никакво съмнение, че овцевъдството може да стане рентабилен отрасъл.

Никола ИВАНОВ

ОТНОВО В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

Сред многобройните бригади на ДИП „Липа" има една, името на която е вече познато не само на колектива на предприятието, но и на цялата общественост. Първа в града бригада „Дочо Михайлов" от монтажния участък бе удостоена със званието „Бригада за ударен комсомолски труд", а повече от пет години тя е носител на званието „Бригада за комунистически труд". Правото да носи това високо име колективът устоява с чест. Всякога тя е сред онези бригади, които са гордостта не само на предприятието, но и на окръга.

Тази година, под ръководството на орденоносеца Димитър Трифонов, прославената бригада още с първия работен ден записа и първите си успехи. Сега, когато е отчетена първата десетдневка, равносметката буди радост и вяра в очакваните нови завоевания.

За месец януари в плана на бригадата е предвидено да се монтират 540 комплекта мебели „Юност", 280 бр. салонни бюфети, 305 двукрилни гардероба и 146 трикрилни, 1 400 легла за нуждите на „Балкантурист" и 1 260 нощни шкафчета. Толкова работа за един месец не е малко, но тя съвсем не плаши опитните мебелисти. Ненапразно в малкия колектив петима човека са носители на званието „Ударник на комунистическия труд". Повече от 10 са постоянни ударници. А останалите с малки изключения имат званието най-добър в професията. С такива хора не е трудно да се изпълняват задачи дори когато те се смятат непосилни.

Волята на хората и поточният метод на работата донесоха на бригадата първата победа за новата година. За десет дни са монтирани и предадени 280 салонни бюфета, 400 легла за нуждите на „Балкантурист" и 400 нощни шкафчета. Постигнато е 110 процента изпълнение на трудовите норми.

— Постигнатото преди и сега никога ние не свеждаме до случайност — разказва бригадирът Трифонов.

Думите на бригадира се подкрепят от факти. Тук всеки работник си има свой график, съобразен с операцията, която изпълнява в поточната работа. Освен това всяка сутрин се отчитат резултатите от предния ден и се нанасят на специално разграфено табло. За най-малкото нарушение се свиква колективът и се търсят причините. Така стана и в началото на тази година. И за да се избегне застрашаващото изоставане не по вина на работниците, веднага се премина към двусменна работа.

За успеха допринесе и голямото трудолюбие на Иван Трифонов, Атанас Чолаков, Неделчо Неделчев, Александър Енчев и на много други, които постигнаха висок процент в изпълнението на личните си норми.

Иван НИКОЛОВ

„ВАМПИР" НА СИЛИСТРЕНСКА СЦЕНА

Колективът на Народния театър при ОНС зарадва почитателите на театралното изкуство в Силистра с втора за сезона постановка

На 13 януари вечерта се състоя премиера на пиесата „Вампир" от класика на българската литература Антон Страшимиров.

Постановката, дело на режисьора Георги Калимеров, развълнува взискателната публика със социалния заряд, вложен в пиесата, с вярното разкриване психологията на една отминала епоха, с успешното превъплъщение на актьорите, с българската атмосфера.

Зрителите бяха очаровани от колоритния български език, от здравата българска нравственост.

Публиката, която беше заела и последното място в салона, аплодира играта на актьорите.

С. ПЕТРОВ

Писта на младостта

(Впечатления от празника на снега в Силистра)

В чест на XI конгрес на Комсомола в Силистра се състоя Вторият традиционен зимен поход на младежта и туристите, утвърдил се с името „Празник на снега".

В девет часа сутринта на 14 януари т. г. внушителна група туристи тръгна към местността „Памук-кулак" под звуците на марш, изпълнен от духовия оркестър при Образцово народно читалище „Доростол". Туристите положиха венци пред паметника на добруджанския революционер Иван Станков.

Участниците в похода имаха на разположение две хижи (хижата на ДМЗ „Стомана" и хижата на БТС), където им бяха сервирани безплатно чай и кафе.

ЕДНА стройна красива девойка, разперила ръцете си като птица, лети върху своите ски. Нейният повелителен вик: „Писта-а-а-а!" изпълва бялото пространство над тихата местност „Памук-кулак".

— Писта-а-а-а! — Девойката не моли, а настоява. И лети!

Аз я гледах и ми се искаше да повярвам, че това е младостта, която настоятелно иска път от бавноподвижните и от тези, които вървят срещу нея.

Колко живот съдържа в себе си един миг? С колко красота е наситен мигът? Колко мигове минават за нас незабелязано, без да оставят следа в съзнанието ни, в сърцето ни. Това са празните мигове — миговете без съдържание, миговете на апатия и равнодушие. Те остават извън нашия живот. Защото животът — истинският, красивият, смисленият живот е съставен от други мигове...

Чувството да летиш! Който не го е изпитвал поне веднъж през живота си, той не може да каже, че е живял. Нали, Юрий Гагарин! Нали, Антоан дьо Сент Егзюпери?

Този ден се случи бял и слънчев — просто невероятно за един януарски ден.

Снегът лежи край тебе бял и чист. И ликува над него душата ти — бяла и чиста. Тялото ти диша освободено, възприема света с всичките си усещания. В такъв миг не можеш да бъдеш неискрен, не можеш да бъдеш лош.

Празник на снега! Празник на човешката чистота и искреност! И любов! И вяра!

Вървиш сред младите зелени борчета и вярваш, че те ще станат големи борове. С непознати момчета и момичета се замеряте с топки чист сняг и вярваш, че никога няма да се замеряте с кал... Слушаш как веселият, извиращ от сърцата смях, се издига над отблясъците на снега и вярваш, че смехът и усмивките никога няма да се превърнат в гримаса... Обичаш всички добри хора и искаш да бъдеш обичан от тях.

Празник на снега!

Всяка снежинка, всеки хълм, дърво и храст; всеки житен стрък под снежната покривка — всичко ти говори, че това е твоята родина; че тя ще бъде винаги твоя; че ти ще бъдеш винаги неин.

Празник на снега!

Безкраен празник! Не, това не е заглавие на Хемингуей. Това е твоята мисъл, твоето усещане и чувство, до които си достигнал с много обич! В един ден от белия месец януари, в един миг — неделя...

И остава в сърцето ти този миг с един повелителен вик: „Писта-а-а-а-а!"...

Симеон МАНОЛОВ

ИЗ ЧЕХОСЛОВАШКАТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕПУБЛИКА

Готов е за изпитателен полет нов едноместен реактивен самолет.
НА СНИМКАТА: Летецът-изпитател и колективът от конструктори.

партиен живот

НОВИ ЗАДАЧИ — НОВИ ИЗИСКВАНИЯ

Въвеждането на новата система на ръководство на народното стопанство носи със себе си много проблеми, които партийните органи трябва непрекъснато да разрешават. Това налага да се издигне още повече ролята на Партията, като ръководеща и направляваща сила в развитието на социалистическото общество. В производството навлизат в широк мащаб комплексната механизация, автоматизацията, химизацията, новите прогресивни технологии. От това произтичат нови, по-сложни задачи пред партийното ръководство. То трява да стане по-компетентно и задълбочено.

Като имаше предвид тези големи изисквания, ГК на Партията в Дулово потърси своето място в решаването на задачите на новия етап.

Наред с голямата и разнообразна дейност, която извършва комитетът в условията на новата система, като: обучението и възпитанието на кадрите-специалисти, механизатори и трудовите колективи, голямо внимание отделя и на икономическите въпроси както в селското стопанство, така и в промишлеността и търговията. Разработен бе специален план за целогодишно обучение на ръководните кадри.

Новата система изисква да се разбират проблемите и да се осъществяват в живота. Но получи се така, че там, където не се разбира същността на новата система, прилагането на вътрешностопанската сметка, съчетаването на моралните и материални стимули, свързване на заплащането с крайните резултати — работата се усложни. Някои специалисти на ТКЗС, в търговията и промишлеността реагират доста поради груби грешки при планирането и ръководството на икономическата дейност Това лесно може да се види, когато се планира нарастване на работната заплата. без да съществуват реални възможности. Често се задържат по-голям брой работници, отколкото е предвидено в нормативите, каквито случаи има в промкомбината, „Наркооп“ и др.

Съществуването на тези факти не може да се обясни само със слабости в нашата идейно-възпитателна работа. Всичко това показва, че в условията на новата система на стопанско ръководство още повече изпъква необходимостта от единство между научнообоснованата икономическа и възпитателна дейност. Във връзка с това бюрото на ГК на Партията привлече към комитета на обществени начала добре подготвени специалисти — икономисти от селското стопанство, промишлеността и търговията. Изграден бе икономически съвет от 9 души. В него влизат добри икономисти като главният счетоводител на Държавното горско стопанство Кирил Николов — председател на съвета, Нено Стефанов — гл. счетоводител на промкомбината, Йордан Енев — гл. счетоводител на ТКЗС, Стефан Божков, началник на плановия отдел на ТКЗС, Цветан Георгиев — гл. агроном на ТКЗС, и др. Всички те са с висше или средно образование, познават добре икономиката на отделните предприятия. Икономическият съвет се състои от три секции: селско стопанство, промишленост и търговия.

Съветът работи по плана на градския комитет на Партията. Той активно съдейства на бюрото за проучване на отделните икономически проблеми. През месец юни миналата година по плана на бюрото на ГК на БКП следваше да се обсъди организацията и заплащането на труда в растениевъдството в ТКЗС. Един месец преди това комисията извърши наблюдения върху нормите, разрядите и обема на работа. Направи извлечение и сравнителни таблици за заработката на кооператорите за близките две години. Подготви анализ, който беше докладван пред бюрото и УС на ТКЗС. При наличието на този анализ бюрото и УС на ТКЗС обсъдиха задълбочено въпроса и набелязаха конкретни мерки, които помогнаха да се разбие настроението в отделни кооператори, които мислеха, че с приложението на стопанската сметка ще се намали възнаграждението. Това помогна много да се разяснят на кооператорите задачите в новите условия, за тяхното активизиране, за помасовото им включване в работата на бригадите, уплътняване на работното време. Резултатите не закъсняха. Полските работи се извършиха ритмично и в най-къси агротехнически срокове.

Секцията по селското стопанство работи доста по проучване на проблемите за повишаване рентабилността на свинефермата на ТКЗС. Секцията по промишлеността проучи проблемата за производителността на труда в промкомбината и Горското стопанство за периода 1961-1967 година. Материалът беше обсъден от бюрото на комитета съвместно с партийните бюра и дирекционните съвети на двете предприятия.

Какви ще бъдат резултатите, времето ще покаже. Понеже това са първи стъпки, първи опити, които прави ГК на Партията.

Работата на ГК на Партията в условията на новата система е насочена към още по-широко прилагане на научните достижения в производството. Само тогава новата система може да изпълнява историческото си предназначение — да осигурява интензивно развитие на икономиката, да съдействува за повишаване на нейната рентабилност.

Тодорка ГРОЗДЕВА,
първи секретар на ГК на БКП
Дулово

ПРЕД 90-ГОДИШНИНАТА ОТ ОСВОБОЖДЕНИЕТО

ХАЙДУШКИТЕ ДВИЖЕНИЯ В СИЛИСТРЕНСКО

(Продължение от миналия бр.)

ДИМИТЪР КАЛЪЧЛИЯТА

Събрали ми се отбрали
дванайсетмина дружина...
Че кой им беше войвода?
— Димитър Калъчлията.
Кои му бяха другари?
— Пею Буюклията,
Злате ми Конарченчето,
Митко ми Черкешлийчето,
Георги ми добро юначе,
на баба Трънка момчето,
Стефан ми Люцканооглу,
Жейно ми ямболченина.

Народната песен посочва имената на юнаците, които е водил Димитър Калъчлията, родом от село Теке махле, Новозагорско, след смъртта на своя войвода Бойчо. За разлика от последния той е участвувал през Кримската война на страната на русите и като преминал през „Дунав кървави“.

„Изсече много низами,
и анадолски манафи,
и добруджански татари“.

В дружината на Димитър Калъчлията първоначално са били и другите двама знаменити ученици на Бойчо войвода — Пею Буюклията и знаменосецът Златю Конарченина. Но по-късно те се отделили и Пею бил хванат в Ямбол, а Димитър продължил да ходи с дружината си по Източна Стара планина, Добруджа и Делиормана. Понеже по тия места след Кримската война се появили и много разбойнически чети, предимно турски, Димитър Калъчлията водил с тях много битки и бил истински закрилник на народа. Много пари вземал той от изедниците и ги раздавал на бедни и недъгави. Обирал е турската поща и плащал на майстори да строят църкви, чешми и кладенци.

Цели 30 години името му се носело като легенда от Одрин до Варна, от Бакъджиците до Дунава, по Разбойна и по Твърдишката планина. Символ на юначество и доблест, образът на Димитър Калъчлията бил мечта за онези, които въздишали по свободния въздух на хайдушките сборища и като леганда се носели разказите за неговото салтанатлия носене. Когато след Кримската война великият везир Кабръзлъ кючук Ахмед паша започнал прочистването на Варненско и Лудогорието от разбойници, войските му гонили четата на Калъчлията цяло лято, но той им се изплъзвал, без да напуска горите на север от Стара планина. Най-после го заловили в Балчишко през 1858 година и го отвели в Русе. Там на горния пазар страшният войвода, който обичал да се носи салтанатлия, бил обесен, облечен в долни копринени дрехи.

Осиротяла хайдушката дружина. Когато през пролетта горските пилета започнали да се явяват към „Агликина поляна“ в Сливенската планина, от Добруджа дошъл Георги Трънкин и донесъл вестта за гибелта на своя войвода. Младите хайдути, измежду които бил и Панайот Хитов, избрали за войвода ученика на Калъчлията.

Георги Трънкин войводствувал три години по Сливенската планина и загинал в сражение с потерите при с. Беброво, Сливенско, през 1860 година. След него останали записани в историята учениците му Панайот Хитов и Хаджи Димитър, които изоставили старото хайдутство и възприели четническата тактика на Раковски, за да издигнат на по-висока степен борбата на българския народ за национално освобождение.

В една песен се пее за подвига на Димитър Калъчлията, извършен в с. Алмалии, където той отмъстил за убийството на цялото семейство на поп Никола. След това отървал от татарски ръце, похитената Марийка Чобанпетрова. В песента се пее:

Димитър Калъчлията
и Злати Буюклията
башибозука стигнали,
стигнали и го посекли.
Султанче Халил Джамето
той има бяла кобилка.
Силна е била пущина.
Знаяла Дунав да плава.
То се в Дунава фърлило.

ХАЙДУТ ЯНЧО

Янчо, двайсетгодишен личен момък, живеел мирно в село Сребърна, гледал бащините си ниви и пасял прочутото си хергеле от 100 отбрани кобили. Никой не можел да язди кон като него, никой не можел да се мери със силата му. Влюбил се Янчо в хубавата Марийка от Разград, където често отивал по бащини работи, поискал я за жена и дигнал тежка, голяма сватба.

Била размирната 1853 година. Тъкмо започнала петата руско-турска война и армиите на генерал Паскевич били обсадили Силистренската крепост. В помощ на обсадените заприиждали табори от редовни солдати и анадолски манафи. Спрял един табор и в село Сребърна. Чул пашата веселите песни на сватбарите и гласа на гъдулки и кавали, поканил сам на сватбата и като зърнал невижданата хубост на невестата, коварна мисъл заседнала под челото му. Янчо се брои за селски чорбаджия, значи е верен човек на султана. А на пашата му трябва верен човек, когото да прати веднага в Силистра по царска работа. Янчо ще прати.

Не помогнали молбите на чорбаджии и селяни. Не се смилил от сълзите на Янчовата майка коравият паша. Смръщил грозно веждите си Янчо, въздъхнал като видял молещите очи на хубавата Марийка, па заминал за Силистра. Все пак на цяло село оставя невестата си.

Заминал Янчо за Силистра по царска работа, а като се върнал, на прага на бащиния му дом го посрещнала смазана и обезобразена булката му, онемяла и с извадено око. Окото ѝ извадил с пръст насилникът, когато тя му се съпротивлявала. Срещнала го и обезумялата му майка, на която пашата отрязал езика, за да не може да разкаже как е видяла позора на снаха си и как се е борила за запазване на нейната чест. Грозна мъст кипнала в душата на Янчо. Мрак и отчаяние витаели в родния му дом. Янчо грабнал пушката и започнал да мъсти.

За решения на смъртна борба няма непреодолими пречки. Янчо се добрал до пашата насилник и го убил, като преди това му отрязал показалеца, с който е извадил окото на любимата му Марийка. И понесла се като легенда славата на новия отмъстител, който започнал да ходи из горите с дружина. Изтребил Янчо 35 души изедници в лютата си мъка по Марийка и грозния спомен за нейното озлочестяване. На всички първом отрязвал показалеца от дясната ръка, оня показалец, с който първият блудник избил окото на невястата му.

Понесла се славата на Янчо и сред френските войски, които били дошли на помощ на турците зад гърба на руската армия при Силистра. Чул я един от офицерите, учен човек и автор на книги, срещнал се с хайдутина и като чул от устата му покъртителния разказ за неговата кървава сватба, написал поема. Поемата била преведена на български и отпечатана и заедно с „Горски пътник“ на Раковски се разпространявала нелегално из поробената България, за да буди духовете на българските младежи и да ги подготвя за националноосвободителната борба. Книжката се раздавала от ръка на ръка. Четели я в читалищата и по седенките, където пеели и чинтуловите бунтовни песни.

Името на хайдут Янчо от с. Сребърна се наредило заедно с най-известните имена на българските хайдути и войводи.

Борис ИЛИЕВ

Група австралийски и новозеландски студенти, учещи в Лондон, се събраха на просветно събрание в Австралийския дом и обсъдиха правителствената политика към Виетнам. Те организираха събиране на помощи за виетнамското население.

Отчети и сесии на общинските народни съвети

Постигнатото задоволява

Годишната отчетна сесия на общинския народен съвет в село Ситово се състоя наскоро. На нея беше отчетено, че през изтеклата 1967 година Ситовската община постигна значителни успехи в областта на селското стопанство, търговията, здравеопазването. Със своя труд и съветниците са съдействували за постигането на хубавите резултати. Съветът е полагал грижи и за развитието на личното животновъдство на кооператорите.

Подобрена е съвместната дейност на общинския народен съвет с общинския комитет на Отечествения фронт. Плод на това е навременното и правилно разрешаване на много въпроси, свързани с благоустрояването, озеленяването и хигиенизирането на населените места.

Въпросите на комунално-битовите услуги на населението от района на общината винаги са занимавали изпълнителния комитет на съвета. Доскоро в селото работеха клонове за услуги на ТПК „Дунав“ и ТПК „Девети септември“ от Силистра. Но поради нарасналите нужди на населението беше решено от началото на 1968 година да се създаде в Ситово трудово-производителна кооперация. Това е нова придобивка за жителите от общината. Това ще помогне по-добре да бъдат обслужвани трудещите се.

Сесията прие решения за подобряване на работата на съвета.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

В началото на пътя...

Кратка е биографията на Цоньо Вълев. Едва от година и половина работи в ДИП „Липа“.

Много пъти е спирал, вглеждал се е в многобройните машини. Но не го е привличал само шумът им, а желанието да ги изучи, да зарaботи на тях

Една машина го заинтересува най-много. Не беше я виждал в училище, беше чел само в учебника. И сега е вече пред нея. След няколко месеца той започна да работи на двувалова шлайфмашина. Беше назначен за помощник-машинист.

Стеснителен и неразговорлив, той не ми разказа почти нищо за себе си. За това как са преминали двата месеца като помощник, упоритостта, с която изучавал устройството и работата на машината, ни разказа бригадирът Велико Токушев:

— Вярно е, че на пръв поглед изглежда стеснителен и мълчалив. Осемте месеца, откакто е в нашата бригада, бяха достатъчни, за да се убедим, че е „запален“ по техниката и да преценим неговата работа.

И когато Цоньо застана пред машината като сменен майстор, бригадирът и началникът на цеха бяха напълно спокойни, че той ще оправдае надеждите на всички. Действително, изминалите месеци потвърдиха това. Макар изискванията и задълженията да се удвоиха, Цоньо се справя отлично.

Полага големи грижи за машината. Много внимателен. Познава основно детайлите ѝ. Всеки, който го наблюдава, не може да не забележи лекотата на движенията, виртуозността, с която върши своята работа. На него е поверено да следи за качеството на детайлите. С Метин Садъков се разбират само с поглед. Трудът им е спорен.

Като всеки млад човек и той се увлича по естрадната музика, чете научно-фантатични романи. Учи във вечерен техникум.

Поисках да узная мечтите му за най-близкото бъдеще

— Да завърша успешно вечерния техникум, да отбия военната си служба — каза Цоньо. И това бе всичко, което рече за себе си.

Сега наистина разбрах, че скромността и трудолюбието му са го издигнали сред другарите в бригадата, те са му спечелили уважението на всички.

Това, което другарите му са постигнали за година, той го постигна за месеци. И най-важното е, че постиженията му са трайни, постоянни. Преизпълнява трудовите норми. Беше няколко пъти ударник. В съревнованието в чест на Единадесетия конгрес на Комсомола застана на първо място сред комсомолците от бригадата. Пое задължението да обучи своя помощник като майстор на шлайфмашината.

Неговият портрет е поставен в кътa на първенците.

Младият работник Цоньо Вълев е в началото на своя жизнен и трудов път. Но вече е навлязъл уверено и сигурно крачи с широка стъпка.

Христо ПЕТКОВ

ИЗ НАШАТА РОДИНА

Град на бунтовно минало и неспокойно настояще

Опрял гръб о каменната гръд на Балкана, градът е обърнал поглед към плодната шир на Тракия. Отделни квартали катерят къщи по заключилите го старопланински склонове — конусовидния Бармук, заобиколени Гаговец, ниския Хамам баир, но с основните си производствени дейности градът пълзи на югоизток, към равнината. На десетина километра в нея, ленива и обрасла с храсталаци, пълзи река Тунджа. На север като величествен декор на червено-бялата палитра на града се извисява скалният масив Сините камъни, къпан в кристалната прозрачност на южното небе, но най-често наметнат с матовия воал на загадъчността.

Бунтовното минало и неспокойно настояще бележат пътя на града. В песните и легендите той е родна стряха на стоте воеводи. В близката история — крепост на революционните борби на Комунистическата партия. Върху гранита на летописа на народа са изсечени десетки имена на сливенци, сред които с вечна светлина остават имената на Панайот Хитов, Хаджи Димитър, Добри Чинтулов, на работническия трибун Съби Димитров и десетки други.

Миналото на града живее и днес, редом с настоящето — в духа на жителите му. То доизживява в тесните калдъръмени сокаци с високите кирпичени дувари и потъмнели от времето порти, зад които вероятно зашумени с асми, нарове и смокини дворове се гушат стари къщи. На една такава уличка е и къщата-музей на поета Добри Чинтулов. В квартал „Клуцохор“ е родната къща на воеводата Хаджи Димитър, а в най-старата част на града — квартал „Ново село“ — стои къщата на Панайот Хитов. В центъра на града, с прекършен връх, шири клони старият бряст, на който са бесени априлци и под който са излагани убитите септемврийци. Като вечно жив огън от близкото минало привличат къщата, в която трагично загива водачът на сливенския текстилен пролетариат Съби Димитров, мъжкият затвор, превърнат в музей, извисеният на южния хълм паметник на Съветската армия-освободителка.

Наследил богато просветно и културно минало с традиции, градът се доразвива и обогатява. В 12 начални и основни училища, една гимназия, 6 техникума, 6 професионално-технически училища и един учителски институт се учат около 17 000 деца. Разпръскват просвета и култура три читалища, сред които и 108-годишното „Зора“, два културни дома, десетки самодейни колективи, доближаващи се до професионалните. Ярко културно огнище в града е драматичният театър „Георги Костов“, а една от проявите на духовния му живот — пролетните литературно-културни празници „Сливенски огньове“.

В условията на народната власт градът се превърна в цветущ икономически и културен център. В югоизточната му част, по водослива на река Асеновска със Селишка, откъдето идва и името му, расте промишлеността, заангажирала по-голяма част от населението му. Люлка на текстила, градът и сега, заедно с Габрово и София, държи първенството в текстилната промишленост. Във вълненотекстилния комбинат „Георги Димитров“ се произвеждат дневно по 25 000 метра десетки видове камгарни и щрайхгерни тъкани. Край река та се издигат корпусите на ДИП „Съби Димитров“ за плюш, кадифе, и филци за промишлеността. Тук е и памукотъкачната и чорапна фабрика „Осми март“.

Към текстилната слава на Сливен се прибавя и машиностроителната. Машиностроенето и металообработването до 1970 г. ще нарасне 4,5 пъти спрямо 1965 г. ДМЗ „Победа“ се обособява като завод за дараци и станове за текстилната промишленост. В близките години в града ще израснат още два нови машиностроителни завода. Единствен по рода си в страната Електролампoвият завод произвежда вече почти всички видове електролампи. Наред с модерната домакинска стъклария, абажури и колби стъкларският завод „Васил Коларов“ произвежда и родно кристално стъкло. По поречието на реката са и дървопреработващото предприятие „Цочо“, консервното „Иван Лилов“, това за промишлена графика и много други. Тук се изграждат и новите площадки на „Победа“ и „Васил Коларов“, ТЕЦ „Сливен“, Млекоцентралата и други.

Неспокойният дух на бунтовен Сливен живее в делата на днешните му жители, заели се да го превърнат в съвременен социалистически град. Те изграждат нови слънчеви квартали, паркове и градини. Оформят градския център, на който в съзвучен ансамбъл с паметника на воеводата Хаджи Димитър израсна за една година партийният дом. Строи се 17-етажен хотел на „Балкантурист“, проектира се новият театър. Архитектурно благоустройственият облик на града се изгражда, като се подчертава прекрасният околен балкански колорит.

Търсещата мисъл и творческа воля на градските ръководители са отправени и към околните старопланински скатове, към района на Сливенските минерални бани и дивната местност „Карандила“ на Сините камъни. А в недалечно бъдеще те ще бъдат превърнати в паркове, в кътове за отдих на 70-хилядния работнически град.

Перка ВАНКОВА

ОСНОВНИ НАСОКИ ПРЕЗ НОВАТА ГОДИНА

Важен момент, който може да се нарече начало в дейността на ТКЗС за 1968 година, е изготвянето на производствено-финансовия план. Основните показатели, които ще залегнат в него, са известни на ръководствата на стопанствата. Планът на окръга за новата година е доста напрегнат. По всички показатели има завишение в сравнение с изтеклата година, което е съобразено с възможностите на отделните стопанства. Предвидената структура на културите, плануваните добиви и животинска продукция осигуряват 10,6 на сто ръст на общата продукция спрямо 1967 год. Този ръст напълно съответствува на изискванията и задачите, поставени от IX конгрес на БКП.

За осигуряване изпълнението на плана за 1968 година са налице много предпоставки, които трябва умело и рационално да се използват от всеки ръководител и специалист, работещ в селското стопанство.

Какво имаме предвид? В окръга има засети 615 000 декара есенници, които са в много добро състояние. На базата на високия агрофон са заложени необходимите потенциали за висок урожай.

Дълбоката оран е завършена 100-процентово. На по-голяма част от площите са извършени допълнителни обработки. Ще бъдат доставени необходимите минерални торове. В производството ще навлезе много нова техника. Тези и още много други предпоставки ще способствуват за получаването на планираната продукция.

Важен момент в нашата работа обаче е как ще се използват наличните предпоставки и съществуващите условия, за да стане планът действителност. Именно този въпрос стои сега пред ръководствата и специалистите на стопанствата. Той ще трябва да се реши с изготвянето на новите планове.

Планирането в стопанствата трябва да се постави на научна основа. Не трябва да се счита, че това е само оформянето на цифрите, които се записват на съответните бланки.

След получаването на показателите те трябва да се разпределят от главните специалисти по производствени колективи и се набележат конкретни мероприятия за тяхното изпълнение. За база могат да се ползват материалите от проведените окръжни съвещания със стопанския и партиен актив за зърнения проблем и за получаване на високи добиви от слънчогледа, царевицата и фасула.

За да се изпълнят в срок тези задачи, трябва преди всичко да бъде окончателно решен въпросът за организацията на труда. В някои ТКЗС той е вече решен, но в повечето още не е решен.

През 1968 година основна производствена единица ще бъде бригадата за комплексна механизация. Такава бригада ще трябва да има във всяко село, а в по-големите и по няколко. Наличието на тази нова форма на организация задължава специалистите и ръководствата на стопанствата да обърнат много по-голямо внимание на планирането, защото не добре обмислените взаимоотношения между механизаторския колектив и останалите производствени единици ще затруднят изпълнението на задачите през годината. В много стопанства се изграждат отделни полевъдни и отделни комплексни бригади, като машините преминават към комплексните бригади. При тази организация възниква въпросът какви ще бъдат взаимоотношенията между двата вида бригади, как ще се създаде материална заинтересованост.

Необходимо е да се набележат конкретни мероприятия за всеки показател, като се анализират възможностите на стопанството и издирят резервите, които съществуват. За окръга е поето задължение да получим по 400 кг пшеница от декар, по 270 кг слънчоглед, по 160 кг фасул, по 450 кг царевично зърно и т. н. Набелязани са мероприятия за получаването на тези добиви. Задачата сега е те да се конкретизират за всяко стопанство, за всяка бригада, за всеки блок. Необходимо е да се направят точни разчети на материалните средства — торове, препарати и др. по култури, като се вземат под внимание всички условия. Да се направят точни разчети на наличната и необходима техника и съоръжения, които ще се използват през годината, на необходимите трудови ресурси и т. н. Това ще се постигне, като се разработят подробни научно обосновани технологични карти за всяка култура, като се вникне много задълбочено в технологията на отглеждане. На базата на собствения опит и достиженията на челните стопанства и научните институти да се прецени ефективността на всяко планувано мероприятие, да се помисли какви нови неща могат да се внедрят и съответно да се планува средства за тях.

Отношението трябва да бъде еднакво към всички култури. Обикновено явление е да се подценяват фуражните култури, като се почне още от подбирането на площите. Анализите, които се направиха тази година, показват, че от тях все още не се получава необходимата продукция, което дава много лошо отражение в животновъдството. Ще трябва да се направят задълбочени анализи какво се губи в стопанството следствие недостиг на фураж и да се набележат такива мероприятия, че да се направи прелом в това отношение.

Тия са главните въпроси, които трябва да се имат предвид при планиране през настоящата година.

Христо МАРКОВ

ЗАЩО ПОВЯХВАТ КОКИЧЕТАТА?

Кокичета на Комунистическата пролет! Предвестници на комунизма! Така преди години нарекохме бригадите за комунистически труд. С каква любов и с каква нежност се отнасяхме към тях. С какво внимание и грижа следяхме всяка тяхна стъпка, всеки техен жест. Колко хубаво и образно пишехме и говорехме тогава за тях. А на съвещания, събрания и конференции се надпреварвахме да отчитаме техните прояви. Ако разгърнем старите вестници и списания, ако надникнем в тогавашните протоколи, отчети или дневници и прочетем за хубавите човешки дела на тези, които вляха силите си в движението за комунистически труд, и сега не можем да останем безразлични. От пожълтяващите вече страници още лъха онова бодро настроение, което съпътствуваше обединяване на усилията, насърчаваше хората, каляваше волята, разпалваше ентусиазма и увличаше най-добрите производственици в движението за комунистически труд. Съвременно звучи и по настоящем съобщението, че бригадата за комунистически труд „Иван Стайков" застанала на първо място в завода с изпълнение на трудовите норми 193 на сто. По свой почин тя пресявала изгорялата формовъчна смес преди втора употреба и с това не само подобрила качеството на сместа, но за едно тримесечие извлякла и 5320 кг застинали чугунени капки на стойност 182 лв. А друга бригада за комунистически труд осиновила сирак от дом „Дочо Михайлов"... Такива по него време бяха съобщенията от целия окръг, от цялата наша страна.

Но... въпреки всичко, налице са тревожните признаци — движението линее... Кокичетата повяхват...

Една от причините за това е формализмът, който допуснахме при изграждане и особено при разширяване броя и състава на бригадите за комунистически труд. Достигнахме голямо количество, но... лошо качество. Това ги доведе до прекомерна „всеобхватност" и разпиля силите, отслаби ефективността от работата.

Другият недъг се изрази в нашата непригодност да осъвременяваме бързо и сполучливо формите на работа с хората съобразно променящата се обстановка.

Когато се зароди движението за комунистически труд, нашето народно стопанство се развиваше в ширина. Възникналите тогава форми на работа в това движение отговаряха както на основните икономически задачи, така и на големия ентусиазъм на тези, които се включиха в борбата за придобиване на високото звание — Бригада за комунстически труд или Ударник на комунистическия труд.

С течение на времето икономиката на страната възмъжа. Деветият партиен конгрес реши да се премине от екстензивно към интензивно развитие на цялото народно стопанство. Това наложи съвсем по новому да се поставят всички стопански и други задачи. Формите на работа в движението за комунистически труд обаче останаха почти непроменени. По-точно казано, изостанаха от изискванията на задачите. Хората от бригадите за коумнистически труд вече ходиха много пъти колективно на кино и театър, празнуваха неколкократно рождените и имените си дни, неведнъж оказваха материална и морална подкрепа на пострадалите и болните, смениха много украси на работните места и обсъдиха редица хубави книги. Тези форми на работа отначало повлияха благотворно върху участниците в движението за опознаване и създаване единство между тях. Но те отдавна изчерпиха своите възможности и станаха много скучни.

Животът в бригадите стана неинтересен.

Решенията на Деветия партиен конгрес, последвалите го постановления на ЦК на БКП и правителството през същия този период останаха някак си настрана от движението за комунистически труд. Вместо да се подхрани (както често се изразяваме) с най-новите, най-актуалните задачи, то бе оставено да предъвква старите форми на работа и да бездействува. Това не бива да продължи повече. Силите и възможностите на бригадите за комунистически труд трябваше отдавна да се насочат към осъществяване на научна организация на труда и производството, към реализиране на по-голям чист доход, към повишаване рентабилността на икономиката. Практиката потвърди, че движението за комунистически труд е една от най-пригодните форми на първенците в труда и производството, чрез която могат да се мобилизират техните сили и за изпълнението на решенията за интензификация на производството. Нещо повече. С бригадите за комунистически труд можем сега най-бързо и резултатно да извършим решителния пробив в застоя и лутаницата, които сковават инициативата и волята на производствените колективи и техните ръководства в борбата за достигане високи качествени показатели от всяка производствена дейност.

Бързо и окончателно трябва да скъсаме с досегашната практика да се чакат „някакви чудодейни" указания от горе за съживяване движението за комунистически труд. Нужна е най-обикновена, но жива и упорита творческа работа с хората в бригадите за комунистически труд и те ще покажат на какво са способни.

Партийните, профсъюзните, комсомолските комитети и организации, както и стопанските ръководства, трябва да изтеглят движението за комунистически труд от застоя, да го изправят на крака и да насочат дейността на участниците в него към разрешаване въпросите на техническия прогрес, рентабилността на икономиката и подобряване качеството на произвежданата продукция.

Само по този начин срочно ще бъдат решени големите и трудни задачи за интензификация на народното стопанство. А едновременно с това ще израснат и хората — техният опит, тяхната вяра и готовността им да издигнат нашата икономика на още по-високо ниво.

Игнат ДИМИТРОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

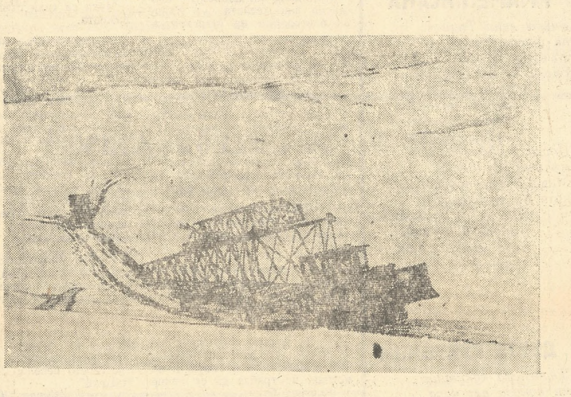

В планината Тян Шан при 30-40 градуса студ и силни ветрове се строи на 3 600 метра височина далекопроводът, който ще даде електроенергия на отдалечените райони на Киргизия.

НА СНИМКАТА: Мощна техника работи на трасето на новия далекопровод.

Новости★техника★новости

ПРЕНОСИМА ПОМПЕНА СТАНЦИЯ

Чехословашките заводи „Сигма" произвеждат малки лесно преносими помпени станции за нуждите на вили, гаражи, градини. Електромоторите им се захранват с електрически ток (220 волта) от осветителната мрежа и се обслужват просто. Производителността им е 20 литра в минута. Станцията може да всмуква вода от 8 метра дълбочина и я издига на още 8 м височина. Тя е лека, малка и има модерен външен вид.

КУХИ ВЛАКНА

Разработен е нов метод за получаване на кухи изкуствени влакна. Ако в дюзата, през която се изтегля нишката, се постави куха игла, при скорост 5 км/мин. през иглата се засмуква въздух и влакното излиза кухо. То има ниско относително тегло, отлични термоизолационни качества и е много подходящо за изработване на изкуствени кожи.

ПЛАСТМАСОВИ ТУХЛИ

Наскоро в Англия бяха конструирани леки пластмасови тухли, които се използуват при ускорени строежи на сгради. Както древните инки са правили постройките си без помощта на хоросан, така и днес от тези леки строителни елементи, се сглобяват плътни и солидни стени на сградите.

ПЕЩЕРИТЕ ЛЕКУВАТ

Знаменитата Кунгурска пещера в Урал досега е била изследвана от учени-спелеолози и туристи. Неотдавна към тях се присъединиха и лекарите. Според тях въздухът в Кунгурската пещера е сходен по свойствата си с въздуха на борови гори и алпийските плата, чиято лечебност е позната отдавна.

Кунгурската пещера не е изключение. Известният френски спелеолог Норберт Кастере пише, че при пътуванията си из подземния свят неведнъж е наблюдавал как в пещерите бързо и безследно изчезва хремата, заздравяват драскотините и раните. Сведения за целебните свойства на пещерите се срещат и в древните документи.

Как се обяснява лечебното въздействие на пещерите? В подземните коридори като в огромни вентилационни тръби се извършва непрекъсната смяна на въздуха. Раздробявайки се в камъните, подземните води насищат въздуха с полезни електрически частици — йони. Постоянната средна годишна температура от 5-6 градуса и естествената вентилация убиват микробите, улесняват развитието на такива микроорганизми, които ускоряват процеса на оздравяване. Ценни свойства притежават сталактитите и сталагмитите — върху тях се натрупват радиоактивни изотопи на въглерода.

Група лекари, ръководени от професор С. Вахрушев, е изучила от медицинска гледна точка голям брой пещери и сега е заета с разработването на проекти за своеобразни подземни санаториуми в Крим, Кавказ, а също и в Южен Урал.

ЗАВЕСАТА УБИВА МИКРОБИ

Лекарите се отнасят неодобрително към завесите: „Събират прах! Завесите са идеална среда за развъждане на микроби!" А от тези нови завеси микробите се боят. Тъканта така се справя с тях, сякаш не е тъкан, а най-силното дезинфекционно средство. Впрочем, в смесга, от която се приготвя тази удивителна синтетична тъкан, се прибавя и малко хексахлоран — вещество, което убива микробите. Изделията от тази тъкан добиват отлични защитни свойства. А най-главното — „умението" да се справя с микробите тъканта не губи даже след като се изпере двадесет пъти във вряла вода.

ТЕОДОЛИТ С ЛАЗЕР

В САЩ е конструиран нов геодезически инструмент — теодолит с газов оптически генератор, монтиран паралелно на зрителната тръба. Оптическият генератор създава видим светлинен лъч, служещ за базисна линия. По своята форма този лъч прилича на тясно ветрило, което се вижда непосредствено, може да се обръща във вертикалната плоскост в рамките на 90 градуса и се използува като репер за височинни точки. Теодолитът „Тринзит—Лай" може да се използува вместо обикновен теодолит при всякакви условия на работа: денем, през нощта, лека мъгла, в димни условия и дъжд. Предвид малката сила на светлината в лазера уредът не е опасен за зрението.

ПЛАСТИЧЕН КАРБИД

В Англия е създаден нов материал — пластичен карбид за защита на хидротехнически съоръжения, машини и конструкции, а също така и за подложени на въздействие абразивни на земекопни машини, шлакопроводи, водостоци, и др. Пластичният карбид е химическо съединение на базата на епоксидни смоли и дребни частици карбид. Течният пластичен карбид се употребява за инжектиране в съоръженията и детайлите, а също и за повърхностно покритие.

Маджунният пластичен карбид се употребява предимно за нанасяне върху вертикалните плоскости на съоръженията и различни проводи, във фугите на съоръженията и като съставна част на дебели облицовки.

Пластичният карбид се втвърдява три-четири часа след нанасянето му и има много добро сцепление с почти всички материали: бетон, метали, изкуствени пласмасови материали и др. Не се влияе от вода, масла, голям брой химикали и не се напуква.

Да се учим от съветския опит

Племенната работа и специализацията

В производството на свинско месо с всяка изминната година нараства ролята на специализацията. Най-икономично и рентабилно е да се развъждат свине в големи специализирани стопанства. Важна роля в това дело се определя на племенното свиневъдство, което доставя на промишлените совхози и колхози нерези и свине за разплод, създава там основа за развъждане на високопроизводителни животни.

През годините на съветската власт в страната са създадени много специализирани племенни стопанства. В тях е съсредоточена най-добрата част на породите. Тук животните се отличават с изключително висока продуктивност и голяма племенна (расова) ценност. Използуването на потомството на такива животни в промишленото свиневъдство в съчетание с добро хранене и отглеждане рязко повишава продуктивността на отрасъла.

Много племенни стопанства, развъждащи примерно свине от едрата бяла порода, нямат равни на себе си в света. Към тях спадат подмосковските племенни заводи „Голямо Алексеевско", „Константиново", „Никоновско", а също така „Венци—заря" от Краснодарския край, „Пионер" от Свердловска област. Московските племенни заводи имат маточни стада, където средното тегло на свинете достига 252-260 килограма, тяхната плодовитост — 11,4 до 12,2 прасета, а млечността им — от 85,4 до 92,6 килограма. От половината до две трети от младите прасета, които стопанствата продават, се отнасят към категорията ЕЛИТ, а останалите са първа категория.

Високите производствени показатели на свиневъдните племенни заводи на страната се дължат преди всичко на специализацията. Племенните заводи от Московска област, създадени в светлината на Ленинския декрет за племенното животновъдство, и редица совхози от другите области през цялото време бяха тесноспециализирани стопанства. Те усъвършенствуваха племенните стада, създаваха висококатегорийни животни, без да разпиляват сили за угояване.

Обаче това се отнася не за всички племенни свиневъдни стопанства. В някои от тях беше нарушен, принципът на специализация, което доведе до отрицателни резултати. Да вземем например племенния завод „Червен строител" от Куйбишевска област, който има ценно стадо свине от едрата бяла порода. През последните години той по същество се превърна в стопанство за производство и угояване на прасета.

Миналата година „Червен строител" получи повече от 13 хиляди прасета, но продаде за племенно развъждане не повече от три хиляди нискокатегорийни животни. В същото време тук угоиха и продадоха за месо повече от пет хиляди племенни свине.

Много прасета произвеждат за месо, а малко за чистопородно развъждане племенните совхози „Усолски" от Иркутска област, „8 март" от Курганска област и някои други. Те много са претоварени със свине за разплод, занимават се с масово производство на малки прасета, губят профила на племенно стопанство. Нима това е държавническо отношение, когато колхози с високоценни племенни стада произвеждат продукция за клане.

Ясно е, че отговорът може да бъде само един. Такива стопанства трябва да произвеждат племенни свине от висока категория, а за клане да насочат само бракуваните животни.

Още повече бе нарушен принципът на специализация в свиневъдството при смяна на държавните племенни развъдници със станциите по племенна работа. Развъдникът беше тясно специализирана организация, той ръководеше развъждането и усъвършенствуването на една порода. Ролята на развъдниците за създаване на мощна племенна база в страната и усъвършенствуване на породите едър рогат добитък, овце и свине е безспорна. Такива отечествени породи свине, като брейтовска, ливенска, уржумска, муромска се развъждаха в съответните развъдници. За подобряване на отечествената едра бяла порода наред с племенните заводи и племенните совхози също голяма роля изиграха Череповецкият, Курганският, Бийският и други държавни племенни развъдници.

Големите задачи за увеличаване производството на свинско месо в страната изискват по-нататъшна специализация и в племенното дело.

От племенните стопанства е необходимо да се изисква преди всичко „производство" на животни от висока класа. Критерият за тяхната оценка да се счита не производство на месо, а на елитни и първокласни свине.

Много е важно правилно да се установят размерите на племенните свиневъдни заводи и совхози. Както показва многогодишният опит, в такова стопанство трябва да има не повече от 250 основни свине. Подобряването на породата е прецизна работа, изискваща основно изучаване на всяко животно.

Производството на високоценни племенни животни трябва значително да се увеличи, за да може в близко време всички нерези за промишлените стопанства, а също така и свинете за разплод за попълване на развъдните групи в стоковите стада да се закупят от племенните стопанства. Отглеждането на нерези в промишлените стопанства следва да се прекрати.

Заедно с това се изисква да се повиши качеството на племенните животни, да се подобрят месните и угоителните им качества. Данните от контролното угояване показват, че нашите породи свине се отличават с бързо нарастване и ефективно използуване на фуражи. Най-добрите животни достигат живо тегло 100 килограма за 150-160 дни и изразходват за килограм прираст 3,3—3,5 кръмни единици. Тези свойства добре се наследяват. Става ясно, че е настъпило време да се изисква от племенните стопанства да доставят за продан само онези нерези и свине, чиито родители са проверени по месни и угоителни качества. Това ще позволи бързо да се измени продуктивността на промишленото свиневъдство в желателна насока, ще удовлетвори търсенето от населението на нетлъсто свинско месо. Но преди всичко трябва да се уреди контролното угояване на свинете във всички племенни заводи, челни племенни совхози и в специалните контролно-свиневъдни станции.

К. КНЯЗЕВ,

кандидат на селскостопанските науки

Превод от в. „Сельская жизнь"

НЕЗАМЕНИМ ПОМОЩНИК

Значението на селскостопанската просвета е правилно оценено от ръководителите и специалистите в ТКЗС с. Сребърна. Тя е незаменима школа за квалификацията на кооператорите, посредством която те изучават най-новите постижения на агротехническата и зоотехническата наука, усвояват опита на първенците. Изобилието на челници в ТКЗС — Сребърна в една или друга област дава голям простор при устройване на програмата и подбиране на темите за селскостопанска просвета. Всички знаят колко голяма би била ползата от изучаване опита на звеновода Петко Игнатов от с. Ветрен, който получава редовно високи добиви грозде — по 1 700-1 800 кг от декар, на звеновода Енчо Иванов — получил 147 кг фасул от декар, на звеновода Иван Иванов, набрал по 7 00 кг домати, и др.

През периода 1967-1968 година селскостопанската просвета в двете села Сребърна и Ветрен се води по специален план-графнк, в който се отбелязва броят на лекциите, видът на темите и датата на тяхното провеждане. Сред лекциите по растениевъдството, овощарството, лозарството и зеленчукопроизводството, които се изнасят по звена и бригади от специалисти на стопанството, изобилствуват въпросите, третиращи получаването на високи добиви от основните култури. Така например в областта на растениевъдството се разглеждат специфичните изисквания при отглеждането на царевицата, слънчогледа, фасула. Акцентова се вниманието върху агротехниката, сортовете и механизираното отглеждане.

Лекциите по зеленчукопроизводството включват изучаването на положителния опит в ранното парниково прозводство на чушките, доматите и краставиците, както и механизацията в този отрасъл.

Трайните насаждения също заемат съществен дял в обсега на селскостопанската просвета. Кооператорите научават за правилната резитба на лозята, резитбата на прасковите, на кайсиите, както и воденето на ефикасна борба с болестите и вредителите.

Хубаво е, когато се говори за селскостопанската просвета, да се посочат и практическите резултати, получени вследствие повишената квалификация на хората в полевъдството. В кооперативното стопанство някои от тях са вече известни. Така например вследствие изучаването опита на полевъдите от звеното на Енчо Иванов някои звена успяха да получат през миналото лято по 128-130 кг фасул от декар, а последователите на звеновода Иван Иванов получиха по 4 240 кг домати на декар.

През новата 1968 година на полевъдите предстоят трудни задачи — да повишават до максимум средните добиви от декар. Селскостопанската просвета и изучаването на челния опит са в това отношение техен ценен помощник.

Руси ШИМАБЕЕВ

РАЗСЪЖДЕНИЯ ПО ПОВОД...

Поздравяваме навременната инициатива на редакцията на в. „Силистренска трибуна" за провеждането на разговора с петимата представители на културния живот в Силистра. Но макар шестият — представителят на публиката — да не бе поканен, нека му дадем възможност с тия няколко реда да сподели мисли по повод изказванията.

Веднага трябва да поясня, че авторът не е упълномощен от никого, а изказва чисто свои мисли и въжделения. Защото еднакво с всички более за културния живот в своя роден град и желае той да бъде на по-високо ниво.

Обща е констатацията, че посещението на концертите и на театралните представления е слабо. Съгласни сме! Съгласни сме и с това, че: „... малко хора в Силистра разбират изкуството". И по още много пунктове от изказванията изразяваме съгласие. Истина положението е тревожно.

Какво трябва да се направи?

Конкретни отговори никой от изказалите се не дава. Всеки се задоволява само с констатации и с това какво още пречи на работата му и какво трябва да му се даде.

Най-голямо недоволство от публиката изразява др. Петър Карагеоргиев. И то за втори или за трети път на страниците на вестника.

На пръв поглед като че ли е прав. Но ако се задълбочим, ако анализираме някои положения и факти, ще се получи обратното — че не е вината само в публиката.

Още в началото на своето изказване, Вие др. Карагеоргиев, казвате: „Хор „Седянка" и хор „Дунав" са самодейни хорове, но вече изнасят концерти и в чужбина". Това е добре. Радваме се на успехите заедно с Вас. Но кажете колко пъти през изминалата година хор „Седянка" застана на концертния подиум в град Силистра? Колко пъти вашите песни вляха радост в сърцата на „пасивната" силистренска публика?

По-нататък говорите за редица положения, които спъват работата на хора. Още веднъж изразяваме съгласието си с това, но обърнете поглед малко назад и ще видите при какви условия са работили в миналото вашите предшественици. И като че ли заключението на Стоян Лазаров е напълно основателно: „много форми на художествена самодейност, много репетиции, а малко обществени прояви".

Но да се върнем на въпроса — какво трябва да се направа, как да се привлече публика. Трябва ли да се чака да пораснат учениците, които едва сега добиват музикални познания в училищата и школите, и чак след пет-десет години да имаме публика, разбираща и ценяща музикалното изкуство? Или още отсега да се започне широка дейност за популяризиране на хоровото пеене, за повишаване музикалната култура на младото поколение?

Така стигаме до извода, че първо сами трябва да си създадем публика и после да работим с нея. Нали в сегашния етап на развитие това е ваша основна цел и задължение?

Какви обаче ще са формата и начинът на тази ваша дейност, остава да решите вие.

На второ място (след широката реклама и разгласа), според нас е висококудожественото, разбираемо за всички изпълнение, което да предизвика възхищение и желание за нови срещи с изпълнителите.

* * *

Докато в хор „Седянка" болшинството от хористите са дългогодишни участници и имат опит, то самодейците от театъра са все начинаещи и с малък творчески опит.

Другарят Георги Калимеров в своето изказване също постави въпроса за публиката. Той е категоричен: „спадане на броя на зрителите няма". Това обаче не е точно така. Др. Калимеров има предвид сегашното положение, когато колективът на театъра посещава и някои селища на окръга. А преди 10-15 години, когато градът имаше 16-17 хиляди жители, театърът даваше представления само в града и имаше публика. Сега градът е двойно порастнал... плюс зрителите от селата — едва се достига броят на посетителите на държавния театър.

Правилно е мнението да се играят пиеси и от местни автори. Нали точно с това ще се създаде разнообразие в репертоара на театъра, което е едно от основните му задължения. Защо непременно каквото се играе в столицата и в другите градове, да се играе и в Силистра? Разбира се, изключително хубавото, актуалното винаги е добре дошло и на наша сцена.

И тук основен проблем си остава проблемът за публиката. Въпросът е и за постоянна публика, за истински ценители на театралното изкуство, за които посещението в театъра е просто жизнена необходимост. Такава публика в нашия град има. необходимо е да се прави всичко възможно за нейното постоянно увеличаване. Все пак гаранция за успехите е единствено добрата подготовка и талантливата игра на всички актьори.

Засегнатите въпроси от дълго време вълнуват не само пишещия тези редове.

Единствената ми цел е да се знае с какви мисли и вълнения влиза в залата един зрител от засега малобройната силистренска публика.

Х. П. ИВАНОВ

Трети републикански фестивал

ЖАРАВА БЕЗ ПЛАМЪК...

Пресекнала песен * Сцена без реплики * Един откровен разговор

Мнозина са онези, които си спомнят колко често по фестивали и първенства се споменаваше село Сребърна. И се споменаваше не за лошо, а за хубаво. Трудно се намираха хора да надиграят чевръстите момци и левентите момци от танцовия състав или пък да надпеят даровитите хористки на Стоян Чешмеджиев. Не оставаха с лоши спомени зрителите и от актьорите-самодейци на Ангел Пенев. „По следите на бурите" и „Последният бал" биваха посрещани навсякъде с одобрителни аплодисменти.

Всъщност не забелязвате ли, че говоря в минало време, така е наистина. Едно огнище е вече загаснало, една песен е пресекнала, една сцена е замлъкнала...

Докога?

На този въпрос даде чистосърдечен отговор председателят на читалището в село Сребърна др. Ангел Пенев, който е и същевременно началник на пощата в селото. Стоим в неговата тиха стая. Обременен от мълчанието си, почти не усещам далечния шум от съседните помещения. Там телефонистите вършат своята ежедневна работа...

— В интерес на истината трябва да кажа някои от многото причини, които доведоха до такова състояние самодейността в нашето село, още повече, че това се случи именно пред големия празник — Третия републикански фестивал. Нашият хоров състав, например, беше постоянен окръжен първенец от 1962 година насам. Хористите ни с успех дебютираха на зоновите прегледи във Варна и се наредиха на второ място, което им даде възможност да се явят на Втория републикански фестивал и да мерят сили с най-добрите състави в родината ни.

Миналата година обаче нашият хоров състав претърпя поражение на прегледите във Варна. Причина за това беше преди всичко нашата слаба подготовка за тази голяма проява. Всъщност, ние не подценихме противниците си, както може би се предполага. Получи се само една организационна грешка. Съобщиха ни много късно за прегледите и се наложи да заминем, провеждайки само четири-пет репетиции.

— А защо почти цяла година оттогава съставът не се събра нито веднъж?

— Поражението обезсърчи участниците. Бяхме свикнали да побеждаваме и изведнъж... Спадна духът и на най-ентусиазираните хористки Руска Стоянова, Дора Велчева, Атанаска Маринова и др. Така пониженото настроение измести амбициите ни...

— Идентично ли е положението и с театралния състав?

— Не. Положението е коренно различно. Аз съм ръководител на този състав. Дълги години бяхме окръжен първенец. Последната ни постановка беше „По следите на бурите" от Димитър Гунов и Димитър Пенделиев. Мога с положителност да кажа, че нашата рутина като актьори-самодейци не беше никак лоша. Това поне показваше големият интерес, който са проявявали зрителите към играта ни на сцената. Участвували сме на зоновите прегледи в Шумен. После се класирахме на второ място в селското първенство с „Последният бал" на Спас Левков. От една година обаче не сме имали събиране. Претекстът на много от самодейците е, че са прекомерно заети със своя, служебна и обществена работа. И право да си кажа, има голяма доза истина в тези изказвания. Да взема за пример себе си — аз съм служител в пощата, пропагандист, председател на читалището, ръководител на драматичния състав и др. И не само с мен. И с останалите хора е така. Много другари са участници едновременно и в няколко от самодейните ни състави...

— В такъв случай ще замре ли в с. Сребърна художествената самодейност?

— Ние вече виждаме сами колко голяма е нашата загуба от собственото ни бездействие. Парадоксално е положението наистина, че в голямо село като Сребърна, село с традиции по отношение на самодейността, се получи такова нещо. Преди няколко дни активът на читалището се събра и обсъди този въпрос. Взе се решение час по-скоро да се възобнови дейността на двата състава — хоровия и театралния, като се стремим да привлечем нови, и то млади самодейци из средите на Комсомола. С цената на малко повече работа мислим да възродим традицията и да претендираме за участие в предстоящия фестивал...

...Да пожелаем успешна работа на сребърските самодейци и дано лумне огново пламък в огнището, в което почти цяла година тлее гаснещата жарава.

Р. ШИМАБЕЕВ

САМОДЕЙЦИТЕ — ПРЕД ИЗПИТАНИЕ

Самодейният театрален колектив към читалището в Айдемир е в усилена подготовка. Съставът му, с който се репетира сега, е сформиран още през миналата година. Благодарение на доброто сработване между самодейците и ръководителя, артиста от театъра в Силистра Йордан Витлямов, на миналогодишните окръжни прегледи колективът зае първо място.

Тази година репетициите започнаха доста отрано. Включени бяха и някои нови самодейци. Сега колективът наброява около 20 човека. Два пъти седмично до късно светят прозорците на репетиционната стая. Усилено се подготвя пиесата „Хан Татар", която младите артисти ще представят в Айдемир и някои околни села. Вече се провеждат последните репетиции и в близките дни се очаква премиерата. За по-доброто оформление на декора беше поканен художникът Тодор Чапкънов, от Силистра.

Не след много ще започне подготовката на втората пиеса, с която самодейците ще се представят на тазгодишните прегледи на театралната самодейност, които са включени в III републикански фестивал. Върху нея ще бъдат хвърлени всички сили, за да бъдат защитени достойно досегашните постижения на театралната самодейност в селото.

Работата на театралния колектив в Айдемир се оценява като добра от обществеността. Вярваме, че тя ще е съпроводена и с нови, радващи постижения.

Георги СТАНЧЕВ

О Б Я В А

Окръжна болница — Силистра търси да назначи:

1. **Рентгенов техник за флуорографа със средно техническо образование.**
2. **Шофьор на товарна кола „Варшава-пикап".**
3. **Шофьор на микробус.**
4. **Шофьор на влекач „МАЗ — 500".**

Възнаграждение по щата.

ОТ РЪКОВОДСТВОТО.

ДМЗ „СТОМАНА" — СИЛИСТРА

ТЪРСИ

Н-К ОТДЕЛ „ПЛАСМЕНТ" С ВИСШЕ ИЛИ СРЕДНО СПЕЦИАЛНО ОБРАЗОВАНИЕ.

ЗАПЛАЩАНЕ СЪГЛАСНО ЩАТНАТА ТАБЛИЦА № 20.

СПРАВКА: „ЛИЧЕН СЪСТАВ", телефон 38-81, вътрешен 31.

РУЧЕЙЧЕ

кът за деца

Баба Зима

Баба Зима не заспала —
над стъклата бдяла,
и рисувала навред
клончета от лед.

А сред тях цветя и птици —
чудни хубавици,
и джуджета на парад
в бисерен палат...

Баба Зима не заспала —
приказки редяла,
в утрото да радва всички
весели очички.

ДРУГАРКИ

Шейничката ми вече не скучае,
а с мен по цял ден си играе.
Дорде се свършат снеговете,
навред ще бъдем двете, двете...

Стефанка СТАНЕВА

ЗИМНА НОЩ

— разказ —

ВСИЧКИ в къщата отдавна спяха. Спеше мама, спеше татко, спеше и Маргаритка. А под печката, на топло, спеше и котето.

В цялата къща беше тихо, тихо. Но какво зашумоля в сандъчето с въглища пред печката? Дали бучиците вече бяха будни и искаха да отидат на гости на печката? Не! Метлата, сложена в сандъчето, подхвана разговор:

— Днес с мене Маргаритка измете стаята.

— А с мене събра парченцата въглища и тресчиците! — обади се лопатката до нея.

— А с мене пък избърса масата след вечеря! — заговори рошавата четка, която висеше като прилеп до мивката.

— Зън-зън, чувате ли ни? Ние сме чиниите, които Маргаритка изми.

— Аха, щяхте да бъдете чисти вие, самохвалки такива, ако не бяхме ние! — обадиха се в един глас сапунът и гъбата, които лежаха под рошавата четка.

— А с мене Маргаритка сама закърпи дупчицата на чорапа си! — заговори бързо иглата, забодена на игленицата.

— Ние сме книгите на Маргаритка. Тя нас най-обича! — събудиха се и учебниците в Маргаритката чанта. — Ето, вижте ни. Като нови сме. Защото сме увити. На всяка от нас пише: „Маргаритка от трети „а" клас".

— А нас да ни видите, веднага ще започнете да завиждате: — изшумоляха тетрадките. — По нашите редове като птичета са накацали буквите. И — нито едно петно.

— Знаете ли какво? — обади се пак метлата. — Хайде да благодарим на Маргаритка!

— Как? — попита иглата.

— Аз мога само да шия...

— Ние, чиниите, ще нахраним хубаво Маргаритка...

— А ние ще я пазим от студа! — обадиха се чорапите...

— Аз мисля така! — забоботи дебелият глас на печката. — Да помолим перодръжката и мастилото за един чист лист.

— Ние веднага ще измием листа, ако е изцапан! — обадиха се в един глас гъбата и сапунът.

— И ще помолим буквичките от тетрадките на Маргаритка да излязат. Хайде, буквички, тия, които повикаме, да се наредят на чистия лист!

— Да почнем с буквата „Б" — намеси се дебелият бюфет. Той е най-голям в стаята и наистина, че трябва да се почне с неговата буква.

— И аз ще ви дам нещо! — зашумоля хербарият на Маргариткиния батко, който лежеше на бюфета. — Ще ви дам една хубава маргаритка със златна корона и бели листенца.

— Още сега ще напиша буквичките на белите листенца на маргаритката! — извика нетърпеливо перодръжката. Ей, че хубаво ще стане — на всяко листенце, буквичка.

— Но мене ще ме заболи! — заплака хубавата маргаритка от хербария.

— Успокой се, цветенце! — рече печката. — Нали казахме, че на чист лист ще напишем.

— Ами аз като нямам? — запита натъжена читанката.

— И нас не бива да цапате! — помолиха се тетрадките.

— Нито мивката! — допълни сапунът.

— Нито чиниите и тигана! — съгласи се бюфетът.

И когато всички натъжени замълчаха, иззад стъклото, отвън, се чуха тънички, треперливи гласове:

— Ние сме трохичките, които снощи Маргаритка нарони на гладните птичета. Ние всичко чухме. Ще ви помогнем. Перодръжке, ела по-близо. Застани на стъклото, което студът покри със скреж, и издълбай в скрежа буквичките, които тетрадката ти каза. Ако си ги забравила, ние ще те подсетим.

— И ние! — добавиха в един глас сапунът и гъбата.

Зарадвана, перодръжката скокна от чантата и след миг от стъклото се зарониха ситни, ледени трохички. Скоро в сребристия скреж заблестяха от красиви, по-красиви букви: „Благодарим ти, Маргаритке!"

Изведнъж всичко утихна. Защото ранобудната баба на Маргаритка се събуди и защъка в стаята — да запали печката, да приготви закуската.

Чуха се тихи стъпки. Светна лампата.

Перодръжката нема време да се мушне в чантата и така си остана на масата.

Бабата хич не погледна към стъклото, на което се сребреше „Благодарим ти, Маргаритке!" Тя видя само перодръжката и я прибра в чантата.

Скоро печката забумтя. Скрежът по стъклата започна бързо да се топи. Буквичките се превръщаха в малки, блестящи капчици, които бързо лазеха по стъклото. Скоро всички буквички изчезнаха.

Когато Маргаритка стана и дойде в кухнята да се измие, на прозореца имаше само безброй прозрачни капчици.

Така и не можа да прочете тя това, което перодръжката написа и на което часовникът още продължаваше да се чуди със своето весело: „Тц-тц-тц-тц-тц-тц-тц"...

Живко СОТИРОВ

Има ли нещо по-привлекателно през зимата от пързалката?...

Залъгалки

ЮНАК ПЕТЛЮ

Горест Петлю-хубавец,
в село най-прочут певец,
сби се веднъж с котака
и отскубна му мустака.
И прочу се Петлю пак
като най-голям юнак.

ИМАМЕ ПИСАНА

Вчера леля Таца
ни донесе Маца —
мъничка, игрива,
смела — неплашлива.
Кака й завърза
шарена понпона.
Маца запристъпя —
сякаш е кокона.
После й подхвърли
мъничко кълбенце,
Маца в миг подскокна
като по мишленце.
Ех, че се разскача,
малката писана,
все кълбото гони —
чудо игра стана!

Иля СЕЛВИНСКИЙ

ДВЕТЕ КУКУВИЦИ

Дървената кукувица
ми показа пет часа.
Вънка живата сестрица
се обади от леса.

Но часовникът издрънка
пет пъти и спря до тука.
Живата до плач отвънка
дълго кука, кука, кука.

превод: В. ЧЕРНЕВ

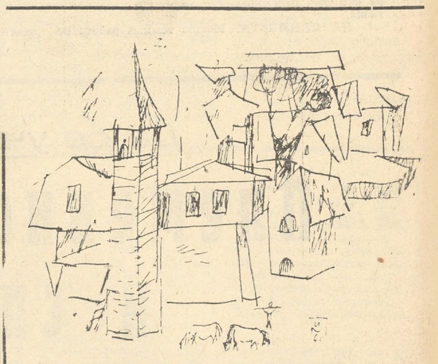

Иордан МАРИНОВ Илюстрация към приказка

физкултура И СПОРТ

Активен спортен живот

Още в първите дни на януари младежите от с. Косара решиха да проведат вътрешните състезания, валидни за Спортно-туристическата зима. От 2 до 9 януари в селото се състояха четири футболни състезания на снежен терен, два кроса, бягане на къси разстояния, шахмат и др.

Активно спортуват и младежите от другите села от района на съвета в с. Сокол. В с. Суходол се провеждат шах-турнири и срещи по свободна борба между младежи и пионери. А в централното село Сокол пионерите се ориентират към масови ски-състезания. Характерно е, че в района се провеждат състезания с всички възрастови групи.

Младежите от района на с. Сокол са си поставили за цел да проведат всички физкултурни мероприятия, предвидени в спортния календар за тази година, и да заемат призови места в окръжните състезания. Най-добре започна изпълнението на тази задача в с. Косара.

Мухарем КАНТАРОВ

РАСТАТ МЛАДИ БОРЦИ

Село Ножарево още от времето има традиции в борбата и се славеше с добрите си борци. Но годините ги принудиха да слязат от тепиха...

В последните няколко години с помощта на местното физкултурно дружество и ОС на БСФС — Силистра в селото израснаха млади и надеждни борци. За кратко време борци като Мехмед Ахмедов, Хюсеин Хилмиев, Мюстеджеб Шефкъев, Реджеб Раимов и други станаха едни от най-добрите в окръга в категориите си, а Реджеб Раимов беше включен дори в националния отбор.

В тези студени зимни дни младите борци са започнали напрегната подготовка за предстоящите състезания през годината. Те твърдо са решили да участвуват в окръжните селски състезания по борба във всичките категории. Салонът на бригадния дом в селото е превърнат в една малка спортна школа. Всеки ден след обяд под ръководството на треньора Реджеб Раимов младите борци тренират, разучават нови хватки, обогатяват техническата и тактическата си зрелост. Те се надяват старателната и упорита подготовка да им донесе успех в схватките на тепиха през тази година.

Ахмед ДЕМИРОВ

Москва — в местността „Сребърен бор" откриха сезона си „моржовете" — представители на секцията по зимно плуване.

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 7 (1324) | Четвъртък, 18 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

XI конгрес на Комсомола начерта програма за нови младежки дела

Представител на редакцията се срещна с първия секретар на Окръжния комитет на Комсомола Атанас Киров и го помоли да сподели свои впечатления за работата и решенията на Единадесетия конгрес на Комсомола.

Ето неговия кратък разказ.

Единадесетият конгрес на Димитровския комунистически младежки съюз завърши своята работа преди пет дни. Пратениците на младежта от нашата красива Родина с чувство на дълг и отговорност обсъдиха най-актуалните проблеми, които Партията поставя пред Комсомола и младежта. Конгресът откри нов етап в дейността на Младежкия съюз, постави началото на поврат в работата сред младежта.

В приетите документи от конгреса ясно се посочва, че задачата сега е да се изменят и усъвършенствуват структурата на комсомолските комитети и организации, стилът и методите на работа. да издигне Комсомолът на по-високо равнище своята роля и авторитет в политическия, икономическия и културния живот на страната. Да стане той истински изразител и фактор за осъществяване на въжделенията на българската младеж — помощник и боеви резерв на Българската комунистическа партия в изграждането на социализма и комунизма. Конгресът постави отговорни задачи пред Комсомола — да се насочат силите на младежта към понататъшното развитие на научно-техническата революция, подобряване на работата по класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание на младото поколение.

Порасналият международен авторитет на българския Комсомол пролича и от факта, че на конгреса присъствуваха делегации от 55 страни на Европа, Азия, Африка и Латинска Америка, а така също и представители на три международни младежки организации. Всички те следяха с голямо внимание и интерес работата на младежкия форум, казаха най-хубави думи за нашия любим Комсомол, за нашата младеж, за българския народ.

Цялата работа на конгреса на младите димитровци премина под знака на творчески разработените тезиси на другаря Тодор Живков, които Декемврийският пленум на ЦК на Партията утвърди като основен партиен документ за работата с Комсомола и младежта.

Като делегат на конгреса уверено бих казал, че прелом в работата на Комсомола ще настъпи, защото в борбата за поврат в младежката дейност се захващат Партията, Комсомолът, младежта, цялата общественост. И това единодействие ще даде плодотворни резултати.

Младежите и пионерите от нашия окръг с небивал интерес следяха работата на конгреса, изпращаха многобройни телеграми и рапорти за извършени дела.

По дружества и организации, на срещи с делегати на конгреса всички младежи и девойки ще бъдат подробно запознати с работата на конгреса и решенията, които той взе. Тези решения ще бъдат импулс за нови дръзновени дела на младостта от нашия окръг.

Среща, която ще се помни

Януарският студ не попречи на младежите и много кооператори от с. Орешене да изпълнят салона на читалището. От една седмица на няколко места обявите гласяха, че дружественият комитет на Комсомола ще организира среща на младите полевъди и механизатори.

Секретарят на дружеството Мустафа Рушидов изнесе информация за дейността на полевъдите и механизаторите през изтеклата година. Гордост на тракторно-полевъдната бригада са младите механизатори Мюмюн Ахмедов, Ремзи Шефкъев и Махмуд Шукриев. Години наред младежкото звено на Радие Ахмедова от Орешене е на едно от първите места в кооперативното стопанство с център с. Паисиево. След информацията трактористът Ремзи Шефкъев от името на младите механизатори и полевъди увери комсомолското ръководство и гостите, че през тази година ще работят още по-добре.

Секретарят на дружествения комитет връчи награди на около 20 младежи-първенци.

На срещата бе изпълнена програма от средношколците в селото. Тя продължи до късно през нощта с младежки игри, викторина и танцова забава.

Милко НИКОЛОВ

(наш кореспондент)

Отново с преизпълнение

През тази седмица завършва отчитането на съревнованието за четвъртото тримесечие на миналата година в ТПК „Добруджанка“. Много от отделите проведоха вече своите събрания, на които отчетоха постигнатите резултати освен за тримесечието и за цялата 1967 година. Приеха и новите задачи за през третата година от петилетката. Колективът на кооперацията е преизпълнил миналогодишния си план по всички показатели. За високия успех в производствената дейност, наред с другите важни фактори, играе роля и трудовата дисциплина, която тук е на необходимата висота. Добрите традиции да няма закъснения и неизползуване на работното време продължиха и през първата половина на месец януари, месец, за който често се говори, че е месец на празниците.

За по-добро протичане на отчетната работа с колективите по отдели ръководството на кооперацията е разпределило административното ръководство да присъствува по отделите. За повишаване квалификацията специалистите-икономисти от предприятието изнасят лекции, с които запознават работничките по отделите с новата система, защото кооперацията ще премине на работа по нея през второто полугодие на настоящата година.

Първенци за миналата година са работничките от отдел „Детска конфекция“. В този отдел работят 4 бригади на две смени. Всяка бригада се състои от по 4 звена. Между звената в бригадите се води социалистическа надпревара. Две от бригадите, комсомолската с ръководител Пенка Минкова, удостоена със званието „Бригада за комунистически труд“, и тази на Недялка Илиева, бореща се за това високо звание, изпълниха годишната си програма за 10 месеца.

За постоянния успех на работничките от този отдел е от голямо значение правилната организация на работата.

Тук се намира кроячната, с главен чертожник Кръстина Георгиева, която дава всякога художествени и качествени кроежи. Главният моделиер Тодорка Ганчева и помощниците й Росица Костадинова и Петранка Иванова през месец ноември миналата година представиха кооперацията на изложбата в София с висококачествени модели, благодарение на което продукцията на отдела е договорирана изцяло с търговските организации.

За успешната работа в този отдел много спомагат и постоянният курс за повишение квалификацията и предаването на опита от дългогодишните и опитни работнички на новопостъпилите. С всеки нов модел биват последователно запознавани всички работнички от звената. За повишаване производителността на труда и изпълнението на задачите не са достатъчни само добра организация и желание — необходими са и високопроизводителни машини. Такива ръководството на кооперацията доставя. До преди година кроячите отрязваха дебелия накат с нож ръчно. Това ставаше бавно и непроизводително. Сега на банцигаря Величка Железа са нужни секунди, за да изреже 200-300 бройки от едно накатаване. Преди една работничка извършваше пошив на илиците или пришиваше копчета на 100 блузки за смяна, а сега при въвеждане на специални за това шевни машини се извършва пошив на 300 блузки.

Борбата за срочно и качествено изпълнение на задачите, производство на продукция без брак, продължава и през тази година. Работничките от отдел „Детска конфекция“ през първата десетдневка при план 9 000 лева произведоха продукция за 9 800 лева.

С добри постижения отчитат успехите за старата година и първата десетдневка от третата и работниците от отделите за плетене на телено-оградна мрежа, за ръкана бродерия и др., благодарение на което колективът на кооперацията изпълни производствената си задача за първата десетдневка от третата година на петилетката 103 на сто.

М. ГЕОРГИЕВ

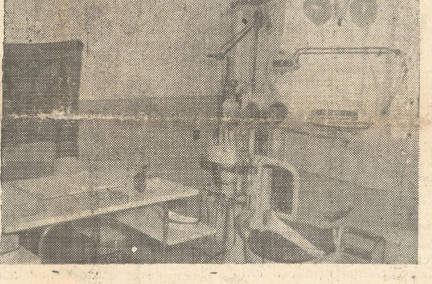

Неотдавна в Сокол бе открит нов здравен дом.

НА СНИМКАТА: Зъболекарският кабинет — обзаведен съвсем модерно.

Грижи, съответствуващи на развитието на живота

Партията и правителството винаги са полагали големи грижи за създаване на пенсионно законодателство, което да обхваща и осигурява с пенсия всеки български гражданин, който е участвувал активно в труда. Нашето пенсионно законодателство се счита за едно от най-развитите пенсионни законодателства в света. Почти няма български гражданин, който да е полагал полезен труд през своя живот и на старини да не получава пенсия. В резултат на благоприятните условия, които се създават със Закона за пенсионирането, броят на пенсионерите значително нарасна. Общият брой на пенсионерите в нашия окръг е 30 000 души.

Не са малки грижите на Партията и народната власт и по размерите на пенсиите, които постоянно са съблюдавани, за да съответствуват на съвременните изисквания на живота. Плод на това е и решението за удвояване на основния размер на пенсиите на земеделските стопани кооператори от 1 септември 1967 година. Сега ежемесечно земеделските стопани от окръга получават допълнително сумата 235 000 лева.

С решение на ЦК на Партията и Министерския съвет от 28 декември 1967 година се предвижда увеличение на някои категории пенсии. От 1 юли тази година ниските пенсии, които сега са до 50 лева — за изслужено време и старост и са изчислени от заплатите преди 1 януари 1960 година, ще бъдат увеличени. Ще се увеличат също така пенсиите за злополука, по инвалидност (общи заболявания), военноинвалидните, гражданско-инвалидните, народните пенсии по чл. 28. Ще получат увеличение и пенсионерите по инвалидност и за нуждата им от придружители. Или от 1 юли тази година ще се даде на 3 410 пенсионера от окръга увеличение на пенсиите с приблизителна сума 25 000 лева. Освен това съгласно постановление №63 на ЦК на БКП и Министерския съвет всеки пенсионер ще получи допълнителна прибавка към пенсията си (ако е под 200 лева за годината) по 3 лева месечно. По 3 лева ще получат и всички наследници, получаващи наследствена пенсия. За тая цел ще бъде раздадена допълнително на тези категории пенсионери от окръга сумата 16 000 лева.

Равносметката показва, че за период, по-малък от една година, пенсионерите от нашия окръг (земеделски стопани кооператори и по Закона за пенсиите) ще се раздават допълнително около 280 000 лева месечно.

Това са истински навременни грижи от страна на Партията и народното правителство за старините на гражданите в нашата страна.

Марин ШЕРБАНОВ,
началник на отдел „Пенсии“
при Окръжния народен съвет

Завод, който утвърждава името си

Много труд, сили и ентусиазъм бяха необходими на младия производствен колектив от завода за организационна техника, за да усвои производството на разнообразната номенклатура от машини за организационна дейност. Дните на упорит и всеотдаен труд на цеха за електронни калкулатори, с ръководител Христо Вълчев, се увенчаха с успех. Старата година колективът завърши с производството на първата партида от 500 бр. „Елка—22“, а новата дойде с нова победа и голяма радост за всички. От произведените 500 бр. електронни калкулатори 420 бяха закупени от Франция и 80 продадени на предприятията от страната. Усвоен е и се пусна в производство по-усъвършенствуваният електронен калкулатор „Елка—21“, от който ще бъдат произведени 170 броя за Съветския съюз. До края на месец януари ще бъде усвоено и производството на „Елка—25“ с печатащо устройство. Това ще бъде нова трудова победа за младия колектив.

Н. ГРИГОРОВ

Въпреки студените дни

С всяка измината година работата на бригадата в с. Търновци се подобрява. Голям дял за това се пада на партийния секретар Селим Селимов, на полевъдния бригадир Димо Ташев и участъковия агроном Христо Петров.

Благодарение на добрата организация подготовката за пролетната кампания е на необходимата висота. Всички машини са ремонтирани. Към края е подготовката и на прикачния инвентар. Край лехите, където ще бъде отгледан тютюнев разсад, са превозени 60 т оборски тор. Полевъдите почистиха 3,5 т фасул за семе. В изправност са и машините за разпръскване на изкуствени торове. С тях ще се подхранят есенниците, когато се създадат необходимите за това условия.

Студените зимни дни не пречат на кооператорите да се готвят за пролетта, за да изпълнят отново всички задачи срочно и качествено.

Живко ТРУШЕВ

Равносметка на изминатия път

Не е изминала още една година от Първия конгрес на българската култура, от създаването на окръжните, градските и общинските съвети за изкуство и култура. Но сега, в началото на новата календарна година, те вече отправят поглед назад, за да направят равносметка на първите резултати от своята работа и да набележат перспективите за бъдещата си дейност.

На 16 януари в един от салоните на Образцово народно читалище „Доростол“ в Силистра се състоя заседание на Окръжния съвет за изкуство и култура, на което присъствуваха и председателите на градските и общинските съвети за изкуство и култура.

Заместник-председателят на Окръжния съвет за изкуство и култура др. Добрин КУЗМАНОВ прочете отчетния доклад. В доклада беше подложена на задълбочен анализ и преценка дейността на културните институти и на самодейните художествени колективи. Докладчикът посочи успехите и несполуките на градските и общинските съвети за изкуство и култура.

След доклада беше прочетен планът на ОС за изкуство и култура за 1968 година. През тази година работата на културния фронт ще бъде съобразена с такива събития като III републикански фестивал, 90-годишнината от Освобождението, подготовката за посрещането на 25-годишнината от Девети септември, 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град.

В своето изказване др. Николай ГЕОРГИЕВ, завеждащ отдел в ОК на БКП, подчерта още веднъж основните задачи, които стоят пред работниците на културния фронт през 1968 година.

С. ПЕТРОВ

Бием ТРЕВОГА

Неоправдано изоставане в млеконадоя

Кооперативните стопанства от Силистренски окръг трябва да произведат през тази година 35 100 тона краве мляко (средно по 3 000 литра на фуражна крава). Така ще се обезпечи договорното изкупуване и задоволят вътрешностопанските нужди. Това означава ежедневно да се надояват около 96 тона мляко, или над 8,3 л от животно.

Тази основна задача в говедовъдството действително е напрегната. Като се има предвид обаче, че продукцията е съобразена с наличността на кравите в ТКЗС и техните възможности, тя е реална и изпълнима.

С тревога трябва да отбележим, че от началото на годината млеконадоят общо за всички ферми на окръга е незадоволителен, а за някои твърде лош. Дневно се доят по 85-87 тона мляко, или средно по 7,2 л от налична крава. Картината не се различава от тази през миналата година. С този темп стопанствата не биха могли да осигурят 15 на сто ръст в млеконадоя в сравнение с 1967 година, каквито са изискванията. А ръководителите на ТКЗС, специалистите и животновъдите знаят, че зимните месеци са решаващи в изпълнението на плановете за животинската продукция.

Сега изостават значително ТКЗС Айдемир, Бабук, Белица, Добротица, Иширково, Кайнарджа, Попина, Ситово, Сокол. Средище, Тутракан и Чернолик. В техните ферми трябва да се надояват минимум още по 500-700 л повече краве мляко на ден, за да са в график. В ТКЗС — Алеково, Алфатар, Голеш, Зафирово, Калипетрово, Нова Черна и Смилец това количество се движи от 100-350 л дневно. Много тревожно е положението в ТКЗС — Бабук, Ситово, Средище, Ст. село, М. Преславец, Добротица и Окорш. Тук дневният млеконадой е по-нисък, отколкото в началото на миналата година. Необходими са бързи мерки за преодоляване на изоставането.

Грижите на ръководствата и специалистите трябва да бъдат насочени преди всичко към храненето на кравите. Да им се осигурят дневни дажби, балансирани по кръмни единици и смилаем протеин, съответствуващи на продукцията. При поддържане на добро хранене на кравите в ТКЗС — Айдемир например надояваха дневно по над 4 000 л мляко. От същия брой животни сега се доят около 3 300 л мляко, тъй като концентрираният фураж е намален и потенциалните възможности на животните не се използуват рационално. Това явление съществува и в други ферми на окръга. А зимно-оборният период дава реална възможност за получаване на висок млеконадой от кравите, тъй като има възможност да се балансират дажбите.

Специалистите и животновъдите трябва да мобилизират своите сили, за да се преодолее допуснатото изоставане. Да се осигури ритмичност за изпълнение и преизпълнение на годишните планове за млеконадоя.

ДА СЕ РАЗГРЪЩА ДОПИСНИЧЕСКОТО ДВИЖЕНИЕ

И през тази година вестник „Силистренска трибуна“ ще подпомага трудовите колективи от градовете и селата на окръга в изпълнението на многобройните задачи, като популяризира положителния опит и критикува недостатъците. Той ще бъде пръв помощник на Окръжния комитет на Партията в осъществяването на директивите, начертани от Деветия конгрес на Българската комунистическа партия.

Известно е, че от своето създаване досега вестникът е изпълнявал ролята си на колективен агитатор, пропагандатор и организатор с активното участие на дописниците и кореспондентите. Без тази помощ редакционният колектив не може да отрази всички по-важни събития, опита на челниците, не е в състояние да вникне във всички причини, които довеждат до изоставане в един или друг район.

С радост можем да отчетем, че през изтеклата година кореспондентите и дописниците активизираха своята дейност. Те изпратиха за вестника близо 3 000 информации, кореспонденции, репортажи, литературни скици и други материали на най-различни теми. Средно на ден в редакцията се получаваха по 8 материала срещу 5 през 1966 година. Из кооперативните поля, по строителните скели, във фабричните цехове, на тържества и митинги дописниците откликваха на всичко ново, интересно, популяризираха във вестника успехите и бичуваха недостатъците. Редакцията изразява гореща благодарност и признателност за този вдъхновен труд на дописниците, за високото им гражданско съзнание и достойно изпълнен патриотичен дълг.

Най-много материали — 93 на брой, ни изпрати през годината другарят Милко Николов, секретар на общинския комитет на Комсомола в с. Паисиево и дългогодишен кореспондент на вестника. Хубаво е, че напоследък той прави успешни опити да пише и художествени материали. В това отношение най-големи постижения има кореспондентът ни от с. Попина, Илия Равалиев, също секретар на общинския комитет на Комсомола. Някои негови литературни скици бяха приятна изненада и се четат с интерес. Години наред сътрудничи на вестника учителят Викентий Дуканов от гр. Тутракан. За него журналистиката е станала втора професия, на това поприще той проявява истинско призвание. Упорито и творчески работиха през годината също така Тахир Мемишев от Искра, Антон Александров, Петранка Додова и Атанас Витанов от Силистра, Василка Равалиева от Старо село, Стоянка Боевска от Тутракан, Халил Ибрахимов от Долно Ряхово, Иван Гаджев от Калипетрово, Атанас Панайотов от Голеш и много други кореспонденти и дописници.

През 1968 година очакваме редакционната поща да бъде още по-голяма. Макар че броят на материалите в сравнение с предната година е увеличен, той все още не е достатъчен. Необходимо е в редакцията да пристигат дневно не по 8, а по 10-15 материала. Това ще се осъществи, като се увеличи притокът им от Алековския, Алфатарския, Секуловския и други райони на окръга, както и от промишлените предприятия. Често стават интересни събития, постигат се хубави успехи, които не се отразяват във вестника. В това отношение голяма помощ биха могли да окажат партийните и комсомолските комитети.

По отношение на качеството кореспондентите и дописниците трябва да положат повече усилия за подобряване на публицистичния характер на своите материали. Събитията, успехите, слабостите е необходимо не само да се описват, а да се коментират. Да личи отношението на автора към поставения въпрос, неговата оценка, неговите препоръки. Така печатът става по-действен, по-интересен.

Налага се да направим достояние на всички кореспонденти и дописници една непристойна постъпка на нашия дописник от с. Главиница Минчо Дочев. Въпреки предупреждението неотдавна, той пак преписал материали от миналогодишни броеве на в. „Силистренска трибуна“, сменил имената на хората в тях с имена на хора от своето село и ги изпратил до редакцията като собствени материали. Това говори за много нисък морал у автора и е несъвместимо с принципите на нашия социалистически печат. Ръководството на редакцията лиши дописника Минчо Дочев от право да помества материали във вестника.

Както и досега, редакцията ще запознава дописниците и кореспондентите в началото на всеки месец с основните задачи, които следва да се отразяват във вестника. Трябва да се има предвид, че през цялата година ще си остане като постоянна задача работата на трудовите колективи от градовете и селата на окръга по повишаване рентабилността на икономиката. Този въпрос представлява голям интерес за читателите и на материалите на такава тема ще се отделя особено внимание. В областта на селското стопанство една от най-важните задачи е да се получи 400 кг пшеница средно от декар за целия окръг. Значително място по страниците на вестника ще заемат материалите за ефективността на партийната работа. Третият републикански фестивал ще бъде основно съдържание на културния живот в окръга. Социалистическото съревнование ще се разгръща под знака на 25-годишнината на социалистическата революция у нас и 90-годишнината от освобождението на България от османско иго. В нашия окръг ще има интересни инициативи във връзка с 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за град.

Няма съмнение, че с вълнуващи материали на актуални теми кореспондентите и дописниците ще дадат своя принос в социалистическото преобразяване на Добруджа.

Отчетни сесии на общинските народни съвети

Нужна е по-голяма настойчивост!

Състоялата се преди няколко дни отчетна сесия на общинския народен съвет в село Добротица отчете работата на изпълнителния комитет и на съветниците през изтеклата година. Гост на сесията беше народният представител Боян Михнев.

През изтеклата година по линия на самооблагането беше предвидено в село Добротица да се построят различни обекти. Но поради обективни и субективни грешки през цялата година предвиденото общежитие за 56 деца не беше завършено. Не е изпълнен и планът за асфалтирането на улиците. Завършена е шосировката на улиците, но работата по тротоарите е некачествена.

И в съставните села е работено по благоустрояването. Но в с. Босна по стара традиция всяка година в решенията на обществения съвет се запланува да се направи шосировка на улиците, но поради неосигуряване на работници за добиване на камък, тази задача се проваля. Зле се работи и по други благоустройствени мероприятия в това село. В Любен трябваше да се завърши разширяването на електрическата мрежа, но по вина на елмонтажната група в. Силистра това е направено само отчасти.

Бяха доставени 900 декоративни дръвчета и 1000 рози за засаждане покрай улиците в селата от района на общината. Те бяха засадени едва през месец май и прихващането им не е гарантирано. По-добре са оформени парковете в Добротица и Любен. В останалите села не са създадени още паркове.

Към здравната служба е открита млечна детска кухня. Но храната е еднообразна и некачествена. Тя ненавреме се изпраща в съседните села Босна и Любен.

Търговията и общественото хранене в района на общината не можаха да изпълнят плана за стокооборота. Причината за това се крие в липсата на много стоки и нередовното им доставяне. Все още магазините на потребителната кооперация, с изключение на тези от село Добротица, се помещават в частни сгради, които са стари и неудобни. От години насам по този въпрос се спори. Но е време вече да се разреши.

За учителите от села та Босна и Любен не са създадени добри битови условия. В тези села не достигат учебните стаи. Незадоволителна е работата с родителите. Подлежащите на задължително образование са прибрани в училище.

Отчетени бяха постиженията на народните читалища в района. Те са раздали повече книги на читателите. Колективите за художествена самодейност са изнесли доста концерти пред населението.

Изпълнителният комитет на съвета редовно е провеждал сесиите. Работата на много съветници е похвална. Добре работят съветниците Неделя Николова, Марин Георгиев, Стефан Василев, Йордан Маринов.

Много от присъствуващите се изказаха. Говориха подробно за дейността на съвета и съветниците. Разкритикуваха недостатъците и грешките. В своето изказване др. Боян Михнев говори за необходимостта от подобряването на комуналните услуги, битовите условия и хигиенизирането на селищата.

Хюсеин РАСИМОВ

ДА ПЕСТИМ ПИТЕЙНАТА ВОДА

Едни от най-важните благоустройствени мероприятия, които създават необходимите санитарно-хигиенични условия в селищата и спомагат за подобрението на културно-битовите условия на населението, са водоснабдяването и канализацията. Със задоволство можем да кажем, че повечето от нашите селища, в безводна по-рано Добруджа, сега са централно водоснабдени. Ежедневно помпените станции в окръга ни изпращат хиляди кубически метра вода до консуматорите — промишлени предприятия, ТКЗС, ДЗС и отделни домакинства. Няма отрасъл в народното стопанство, който да не се нуждае от вода.

За голямо съжаление трябва да отбележим, че много от консуматорите не използват икономично водата, която колкото да е евтина — не е безплатна. Безотговорно се оставят да текат почти всички чешми в дворовете на частните стопани и предприятията под предлог — да не замръзнат. Една чешма, оставена да тече от такива съображения, за 24 часа разпилява 1,5 куб. м вода, а за един месец това количество, изтекло през същата чешма, достига 45 куб. м — водно количество, напълно загубено и неоползотворено от консуматорите, а в същото време отчетено от водомера. Абсолютно същото положение е и с клозетните казанчета, които са повредени или умишлено оставени да текат, за да не замръзнат. Едно такова повредено казанче за едно денонощие разпилява 3-5 куб. м вода.

Резултатите от така небрежното използуване на този тъй жизнено необходим продукт — водата, са излишно заплащане на неоползотворени водни количества. А пуснатите да текат безспирно чешми и други водопропускателни точки намаляват напрежението чувствително, което се отразява зле за пълното задоволяване на всички консуматори. И през зимата се чувствува криза за вода, както и през лятото. През лятото големи водни количества се пилеят за поливане, а през зимата, за да не замръзнат чешмите. От 2 000 броя абонати с дворни чешми в Силистра за 24 часа през зимата се пилеят неоползотворени 3 000 куб. м вода, което оказва лошо влияние на цялата водна мрежа в града.

При пролетното отчитане на водомерите онези консуматори, които са се отнасяли нехайно със своите водопроводни инсталации, им се налага да заплащат суми в голям размер. Започват да се депозират молби в ОСП „Водоснабдяване и канализация“ — Силистра за намаляване на отчетените им водни количества, пораждат се съмнения в отчитането на водомерите, завеждат се спорове.

За да се избегне всичко това и да се пести тая необходимата вода, която и без това е в недостиг, трябва всички рационално да използуват водата. Ето защо е необходимо вички стопани, ползуващи външни чешми и други водни точки в самите помещения, да използуват водата по необходимост. Ползуването на външните чешми през зимата трябва да става, като се манипулира с крана за спиране и пускане на водата в шахтите, а при по-продължително неползуване на чешмата да се изпуща водата в шахтата, намираща се в непокритата част на тръбите. С това ще се спестят хиляди кубически метра вода, а и самите стопани няма да заплащат безполезно изтеклата вода.

Ив. ЯНКОВ,
гл. инж. на ОСП „Водоснабдяване и канализация“ — Силистра

Отечественофронтовците помагат за увеличаването на горите

През последните години отечественофронтовските организации в селата от района на Дуловското горско стопанство помагат за възобновяване на горите чрез доброволния труд на населението. Тази благородна инициатива стана традиция. Служителите и работниците от Горското стопанство полагат извънредно големи грижи за създаване на високопродуктивни гори.

Членовете на Отечествения фронт помагат при извършването на различните горскостопански работи, като залесяване, подготвяне на почвата чрез направата на ленти, риголване на площта, отглеждане на залесени млади дръвчета. Всяка година доброволният труд на отечественофронтовците е оценяван като високоблагороден от обществеността и ръководството на Горското стопанство.

През изтеклата 1967 година членовете на Отечествения фронт изработиха 22450 трудови дни в помощ на Горското стопанство, възлизащи на 70 572 лева. През годината е подготвена 758 дка площ за залесяване. Отгледани са 12 650 декара млади горски културни насаждения, или с 4 560 декара повече, отколкото е било предвидено. 1 470 декара горски площи са залесени с различни фиданки срещу няколкогодишно ползуване на площите.

В изпълнението на тази благородна инициатива на първо място се нарежда общинската организация на Отечествения фронт в село Чернолик, следвана от градската организация на Отечествения фронт в Дулово и общинските отечественофронтовски организации в Паисиево и Окорш. Това дава пълно основание на Горското стопанство и през тази година да търси помощта на отечественофронтовските организации в работата по увеличаването на горските насаждения.

П. ЯНКОВ

Плодотворни резултати

През миналата година отечественофронтовците от района на Главинишка община развиха добра дейност. Общинският комитет и общоселските комитети на Отечествения фронт ведно с низовите организации осъществиха много хубави инициативи. Бяха организирани много седенки, обсъждания на филми и екскурзии. Комисиите извършиха доста проверки. Проведени бяха няколко събрания на въпроси и отговори. Активно работиха и другарските съдилища.

Подобрена беше коренно съвместната работа на общинския комитет на Отечествения фронт с общинския народен съвет. Състояха се няколко съвместни сесии, на които бяха разгледани въпроси, свързани с благоустрояването и хигиенизирането на населените места, с животновъдството в личните домакинства на кооператорите, по работата на потребителната кооперация и дейността на съветниците. Отечественофронтовците отработиха 8 930 трудови дни.

В низовите организации са изградени 12 просветни звена, три лектории и девет читателски групи. Пропагандистите работят добре.

Ахмед ДЕМИРОВ

Докога работата на комисията за народен контрол ще е слаба?

Работата на комисията за народен контрол в село Долно Ряхово продължава да е незадоволителна. Въпреки важността на тая комисия, нейният председател Тодор Вълканов, същевременно и председател на общоселския комитет на Отечествения фронт, на годишно-отчетното събрание на Отечествения фронт не спомена нищо за нея. През изтеклата година само веднъж комисията извърши проверка. Но резултатите не бяха отчетени пред никого и не се взеха никакви мерки за отстраняването на пропуските.

Ако комисията извършваше редовно проверки, то много недостатъци биха се преодолели. По линия на доброволния труд на населението и самооблагането беше запланувано да се построи градинка в центъра на селото. Но и тя остана незавършена. Оградждането ѝ започна още през месец май миналата година и досега не е завършено. Доставените за градинката 800 рози не бяха засадени и сега се намират в лошо състояние. И други обекти, предвидени да се извършат със средства от самооблагането и доброволния труд на населението, останаха незавършени. Некачествено беше извършен и ремонтът на шосето из селото.

Не са малко слабостите и в търговията. Единият магазин на потребителната кооперация стоя два месеца затворен. Селяните често остават без хляб, тъй като във фурната не се произвежда в достатъчно количество. В продавницата за хляб и сладкарницата няма отопление, поради което закуските и хлябът замръзват.

Наложително е комисията за народен контрол да активизира своята дейност през тази година

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

ИТАЛИЯ. Неапол е най-големият пристанищен град на Южна Италия. Градът е бил основан в дълбока древност от гръцки преселници.

НА СНИМКАТА: Улични търговци.

ЗА СИГУРЕН И БЕЗОПАСЕН АВТОТРАНСПОРТ

АВТОМОБИЛНИЯТ транспорт в окръга всекидневно нараства. Движението в нашия окръг в последно време е първостепенна проблема, свързана с решаването на много задачи от областта на народното стопанство, транспорта и опазването на обществения ред и сигурност. Създаването на безопасно движение предполага ангажиране активността на народните съвети, на обществените организации и на всички граждани.

С нормалното редовно и сигурно движение е свързано изпълнението на стопанските планове, нормалната дейност на държавните и обществените организации, ежедневието на гражданите. Мина времето, когато безопасността и сигурността в движението беше задача само на органите на МВР. Налага се с този въпрос да се занимава цялата наша общественост. Във връзка с безопасността на движението на 20. XI. 1967 година др. Тодор Живков проведе среща в ЦК на БКП с ръководството на МВР и Столичния градски народен съвет. На срещата др. Тодор Живков разгледа въпросите на подготовката на водачите на моторни превозни средства, за знаковото стопанство и сигнализацията, дисциплината в движението. Беше обърнато сериозно внимание на органите на МВР и останалите институти, които имат транспортни средства и транспортни работници. Голямо внимание се отделя за уважението, което трябва да се проявява към гражданите пешеходци, за запознаването с Правилника за движението и Закона за моторните превозни средства, на изучаването на Правилника за движение в училищата.

За подобряване на работата при обезопасяването на движението органите на МВР съвместно с останалите учреждения и организации проведоха редица профилактични мероприятия и разяснителна работа сред водачите на моторни превозни средства и останалите участници в движението. Проведени бяха съвещания с водачите на моторни превозни средства и техните семейства във всички села, предприятия, учреждения и организации. Окръжният комитет на Отечествения фронт чрез низовите организации разгледа Правилника за движението пред част от пешеходците на окръга.

Наред с това бяха засилени контролът и наказателните мерки против нарушителите на Правилника за движението и Закона за моторните превозни средства. От 1 януари до 31 декември 1967 година са лишени от правоуправление за употреба на алкохол 254 водачи, подложени са на проверочен изпит 342, от които са издържали 250 души. За техническа неизправност са спрени от движение 787 моторни превозни средства. Издадени са 1 230 наказателни постановления за 30 040 лв. Въпреки разширяването на профилактично-разяснителната работа и засилването на наказателните мерки, автопроизшествията по улиците и пътищата на окръга стават ежедневно, а понякога и по няколко автопроизшествия на ден.

Ако разгледаме автопроизшествията, допуснати от отделни видове моторни превозни средства в зависимост от техния брой, ще видим, че най-много са водачите на автобусите, като на 13 автобуса е станало едно автопроизшествие. Този процент при товарните автомобили е 22,6, при леките автомобили 24,8, при колесните трактори 66,6. Този ред на автопроизшествията има известна закономерност, тъй като най-много, почти денонощно автобусите и товарните автомобили се движат по улиците и пътищата на окръга. Но все пак на тези превозни средства работят най-квалифицираните водачи, особено на автобусите, където се возят най-много хора.

За органите на МВР, които отговарят за реда и сигурността в движението, голям проблем са водачите на личните превозни средства, с които трудно се провеждат профилактично-разяснителни мероприятия. Те сами не могат да разрешат въпроса за безопасното движение от водачите на лични моторни превозни средства. Считаме, че по този въпрос трябва да се намесят изпълнителните комитети на народните съвети, отечественофронтовските организации и ДКМС. Към нарушителите, несъзнателните водачи трябва да се поведе борба, която да се води не само от органите на МВР, но и от народните съвети, Отечествения фронт, профсъюзите, Комсомола и от всички участници в движението.

При ежедневните проверки, които органите на МВР извършват, се установява, че са много малко, почти изключения, онези водачи на моторни превозни средства, които спазват изискванията на Правилника за движение по отношение на разминаването и изпреварването. Много са и онези, които изпреварват при грубо нарушаване правилника за движението, без да им се случат неприятности, без да допуснат автопроизшествия, благодарение на това, че останалите участници в движението им правят компромиси. Но не са малко и тези, които изпитват ужасите при сблъскването с идващото превозно средство или преобръщане край пътя в канавката.

Едно от най-опасните нарушения в областта на движението на превозните средства по улиците и пътищата е употребата на алкохол. Абсолютната забрана за употребата на алкохол по време на управляване на превозно средство е разбираема сама по себе си и не се нуждае от някакви особени пояснения.

Друга причина за автопроизшествията е слабата квалификация на водачите. Определена вина за това имат Окръжният комитет на ДОСО, Окръжната автомобилна инспекция и ръководствата на предприятията и учрежденията, които недостатъчно се грижат за повишаване квалификацията на водачите, които работят при тях. Не са редки случаите водачи, взели документи за правоуправление и подложени на проверочен изпит, не знаят елеметарни неща от Правилника за движение и Закона за моторните превозни средства, не познават знаците и какви сигнали се дават в отделните случаи, които им сервира движението по улиците и пътищата.

В градовете и селата на окръга по улиците навсякъде играят деца на самото платно, необезпокоявани от родителите и учителите. Нещо повече. През зимата от училищата „Отец Паисий“ и „10 февруари“ гр. Силистра децата си правят пързалка, която започва от училищния двор и завършва на улицата. При това увеличение на моторните превозни средства изучаването на Правилника за движение трябва да започне още от детските градини и да продължи през целия курс на обучение. Родителите трябва да определят маршрута на движение, който трябва да минават децата при отиване и връщане от училище.

Сериозна опасност за движението представляват каруцарите, които не поставят през нощта фенер, и велосипедистите, пътуващи без фар и светлоотражатели. Много от каруцарите и велосипедистите нямат елементарна представа от Правилника за движението.

Неведнъж се е говорило за лошото състояние на някои улици и пътища в окръга, но някои от тях си стоят все на същото положение. За съжаление все още не можем да кажем, че улиците в населените места и пътищата са в добър ред. По пътя Силистра — Русе от двете страни на с. Нова Попина и в самото село платното е много тясно и не се поддържа много добре от Окръжното пътно управление. На тези завои ежегодно стават автопроизшествия, следствие на това, че пътят е много тесен. Завоите са много на брой, някои от тях без видимост. По пътя Тутракан — Русе до варджийниците има един завой, който е без видимост, и когато се пътува от Русе за Силистра, създава илюзия не на завой, а за продължение на пътя в права посока, особено за тези водачи, които за пръв път минават оттам. На същия завой ежегодно стават автопроизшествия. По пътя Силистра — Средище в местността „Кулфарата“ (на моста) също стават много автопроизшествия, защото мостът е много тесен. Два пъти вече при автопроизшествия мостът се събаря. Но въпреки това се възстановява в същия вид, без Пътно управление да направи известно разширение. Наложително е по асфалтовите пътища да се направят уширения за спиране на автобусите и паркиране на автомобилите.

Въпросът за тротоарите в населените места е много важен. В с. Алфатар, където минава главният път Силистра — Шумен, по цялото протежение се налага вече да се направят тротоари. Същото се отнася за селата Айдемир, Средище, Алеково, Коларово, Търновци, Богданци, Нова Черна, Окорш, Вокил, Овен и др. Повече този въпрос поне в тези населени места не бива да се отлага, защото и хора, и животни, и превозни средства, всичко се движи по платното на пътя. А когато завали дъжд или сняг и земята се размекне, движението става много опасно.

Полковник Димитър ПЕТРОВ,
началник на Окръжното управление на МВР.

Единната тарифна мрежа в ТКЗС — научен метод в нормирането

ТРУДНО е да се изброят всички положителни страни на единната тарифна мрежа в ТКЗС. Преди всичко тя създава условия за единство в заплащането на възнаграждението според количеството и качеството на труда. Това се постига посредством единната методика, с която се работи независимо от типа и вида на стопанството.

Положителните страни на тази система бяха изнесени неотдавна на окръжно съвещание пред широк актив от ръководители и специалисти на ТКЗС. Задачата се постави ясно и определено. През 1968 година задължително трябва да се въведе единната тарифна мрежа в стопанствата на Алеково, Алфатар, Бабук, Главиница, Голеш, Зафирово, Иширково, Калипетрово, М. Преславец, Паисиево, Попина, Смилец, Сокол, Срацимир, Сребърна, Средище, Ст. село и Ст. Караджа. Как тази задача се прилага в тези стопанства?

В ТКЗС с. Паисиево работата по единната тарифна мрежа е в началото, но тук е направено нужното. Положени са основите за по-нататъшното ѝ приложение. Вече са изградени бригадите, фермите, определени са площите, средните добиви и средната продуктивност. Всички норми са разгледани и категоризирани в съответните десет разряда. Успоредно с това се работи по изграждането на плановите задачи и в най-скоро време може да се определят тарифните ставки на отделните разряди. Това показва, че тук добре са разбрали поставената задача по единната тарифна мрежа.

Работата по нормирането е започнала и в ТКЗС Сокол, Главиница, Средище, но още се умува по някои основни и вече решени въпроси в стопанствата, в които е приложена тази система през 1967 година.

Все още обаче не са започнали работа по приложението на единната тарифна мрежа кооперативите в с. Бабук, Иширково, Попина, Ст. село, Ст. Караджа и др. Нещо повече. Управителният съвет на ТКЗС с. Срацимир, без да се ръководи от решението на съвещанието по тези въпроси, е решил и през настоящата година по единната тарифна мрежа да не се работи, а това не е редно. Ако силите на ръководството в това стопанство са недостатъчни за решаването на тези въпроси, то би било по-правилно да се обърнат за помощ към ОКС, но методът на научното нормиране да не се отхвърля.

Въпросите на единната тарифна мрежа в ТКЗС са крачка напред в научното нормиране. Не е нужно да се умува повече от специалистите в горните стопанства, а да се работи по тях.

Какво е нужно да се направи?

Да се приеме от Управителните съвети плановата задача — размера на площите по видове култури, животните към един гледач, продукцията и т. н., с оглед да се знае какви култури ще се застъпят и колко гледачи по групи животни ще има в стопанството, за да се определи броят на нормите. Приетите норми да се категоризират по разряди. За целта да се ползува Тарифния указател, изпратен през 1966 година. На базата на видовете култури, обема на площта и видовете работа за извършване и в зависимост от заетите кооператори в животновъдството към отделните групи животни, да се определи броят на норми по съответните разряди. С определените коефициенти да се приравнят всички норми към първи разряд.

Всичко дотук може да се извърши, преди да са изработени бригадните задачи и общият производствено-финансов план. След като планът е готов и е изчислена общата продукция и материалните разходи, определени са вноските за данъците, застраховката, отчисленията за фондовете и др., се определя и основното възнаграждение за кооператорите. Тогава се определя тарифната ставка на съответните разряди, т. е. за плащането на дадената норма в съответния разряд. Освен това трябва да се определи оценката на 100 кг животинска продукция, тъй като разрядите са определени на базата на човекодена, а заплащането е на произведеното мляко, месо, вълна, яйца и т. н.

Сили у ръководителите на стопанствата за извеждането на въпросите по научното нормиране има. Нужно е да се организира изпълнението на тази важна задача.

М. МАРИНОВ

По следите на техническия прогрес

И този път думата ни е за ЗГУ „Терма“ — Тутракан. Вниманието на хората към този завод е голямо, защото от една страна той е единствен по рода си в страната и изработва непроизвеждани досега у нас газови печки, а от друга страна, в дейността му все още се срещат трудности, които пречат за изпълнението на задачите.

Под контрола на ДСО „Металообработване“ през 1967 година трябваше да се усвои производството на готварска газова печка, комбинирана с електричество и с преграда за бутилка за газ. Срокът за започване на серийното производство бе четвъртото тримесечие на годината.

Навреме бе обезпечена конструкторската и технологическа документация. Документацията на инструменталната екипировка се получи от италианската фирма „Фраба“, заедно със самата екипировка. Отрасловата норма бе изработена през декември 1966 година. Изработиха се нови матрици за измененията на италианския модел и за термозащитата на печката. Подобрена беше топлинната изолация на преградата за бутилката посредством азбестова кутия, напълнена със стъклена вата.

При изпитанието на топлинно-експлоатационните и хигиенни качества на печката в БТР за горивна техника в Горна Оряховица моделът даде добри резултати. При изпитанието му обаче в УПО — София загряването на пода под печката се оказа с 50 градуса по-голямо от допустимото и се наложиха преустройства в конструкцията. Задният праг трябваше да бъде подходящо перфориран, за да се усили циркулацията на въздух във въздушната възглавница под фурната. Моделът е вече готов и предстои изпробването му.

Като се има предвид, че заводът изработва непроизвеждана досега продукция, и то с твърде особена специфика, упоритото търсене на инженеро-техническата мисъл, макар и с някои нежелателни корекции, се увенча с успех. И това е похвално.

Може обаче да се каже определено, че въпросът за доставките, чрез кооперираното производство на детайли, е все още открит.

През четвъртото тримесечие трябваше да бъде усвоено производството на газова отоплителна печка. Конструктивната технологична документация за инструменталната екипировка е изработена в БТР към ДИП „Вулкан“ — Варна. Съгласно решението на ДСО „Металообработване“ изработването на екипировката (41 броя матрици, 22 броя блани, 6 бр. кондуктори) бе възложена на „Оригинал“ в гр. Севлиево. За изработването им бе своевременно съставен протокол и план-график, подписани от двете страни и съгласувани с обединението. Крайният срок за завършване бил 3 април, но в документацията нямало чертежи за бланите. ДИП „Вулкан“ предложил те да се изработят по техните модели-майки. От „Оригинал“ обаче поискали непременно да им се представи документация и за бланите. Спорът е отнесен до ДСО „Металообработване“. Оттам наредили двама конструктори от „Терма“, заедно с конструктори от „Оригинал“ да изработят конструктивната документация в ДИП „Вулкан“. След като са работили два дни, конструкторите от „Оригинал“ се отказали от документацията и предложили бланите да се изработят по предложението на „Вулкан“ — по модела-майка.

Трудностите, разбира се, не са се свършили с това. От „Оригинал“ повдигат нов въпрос — двадесет броя матрици имат размери над 500 мм и не могат да се изработят на техните машини. Отново въпросът е отнесен до обединението. Оттам нареждат матриците да се изработят в БТР — София. От базата преглеждат документацията и чак след един месец заявяват, че и те нямат такива машини. Трети път арбитър е обединението. Нареждането оттам е да се намери начин за кооперирано обработване на големите детайли. И досега обаче няма договор за изработването на матриците.

Има ли нужда от формулиране на изводи? Протакане, протакане... И неразрешени задачи. Къде е вината всъщност?

В подобен аспект бихме могли да разгледаме и резултатите от производството на редица други усвоени производства. Набива се в очи обаче упоритостта на ръководството на завода и на инженеро-техническия персонал за преодоляването на трудностите. През 1967 година задачата бе да се усвои производството на готварска газова печка, комбинирана с електричество, газова отоплителна печка, газов котлон, готварска газова печка, газови кранчета и печки за твърдо гориво. В основни линии целта е постигната. През тази година ще се довърши работата по усвояването на заплануваните 6 вида производи. И тази задача ще се изпълни. Необходимо е обаче да се спре с установената практика на протакане. Въпросите да се решават по-бързо и компетентно. Наложителна е резултатната помощ на обединението и на онези органи, които контролират и ръководят производството на ЗГУ „Терма“.

Викентий ДУКАНОВ

ЖАЖДА

—Здравата е замръзнала тази сутрин земята. Сняг няма, а дяволски е студено.

Жените от цех „Ракита“ в Тутракан пристигат една по една, заруменели от утринния мраз. След малко, вътре на топло в работилниците забравят за студа. Така чевръсто работят, че за външния човек е доста интересно да погледа манипулациите. На тях не им прави впечатление. Ръцете просто са се автоматизирали.

Имат възможност и да си побъбрят. И нали са все жени, след краткия разговор за времето, я модата, я домакинските работи ще станат предмет на разговор.

Своя любима тема си имат и момичетата от ъгъла до прозорците. Не се сдържаха и днес. Този ден нещо историята ги вълнува...

Като че ли Станка Касабова ги зарази и тях. Станка завърши единадесети клас вечерно. Първи Петранка Бояджиева и Веска Димитрова последваха примера ѝ. Сега са в XI клас на вечерната гимназия. Айшегюл Исмаилова е десетокласничка, а Мария Иванова и Василка Георгиева сега започнаха — ученички са в девети клас.

Не им е тежко, че цял ден са на работа, а вечер трябва да отидат на училище. Хубаво е там: колко много неща не са знаели за живота, какво ли не открива пред човека книгата?

— Ей, даскалиците! Пак за даскалъка се хванахте. Я оставете това, ами кажете кога ще се жените, кога ще си тропнем? — високо прекъсва разговора им за часа по история здрава, набита жена, със силен, почти мъжки глас.

Засмяват се всички. Започват закачки за момчета, за сватби.

— Нека завършат най-напред, че тогава ще ги женим! —намесва се в разговора комсомолският секретар Стефка Илиева.

Ежедневието продължава.

Весело е тук... След шегите идват моменти на уединение. Всяка жена потъва в мислите си, в радостите и грижите си. Гимназистките са пак някъде из историята, химията, математиката... Те са комсомолки и пред комсомолската организация в цеха са поели обещание да завършат без нито една слаба бележка, без тройка дори.

Ще устоят. Ще завършат, защото са млади и упорити. Защото е приятно човек да утоли една жажда в живота.

В. МАРИНОВ

Сортове фасул и резултати от изпитването им

Фасулът е наша национална храна. Напоследък той придоби значение и като продукция за износ. Сламата му се използува за храна на овцете. Агротехническото му значение е голямо. Като култура, която обогатява почвата на азот, той се нарежда между най-добрите предшественици за житните култури.

През последните години площите, върху които се засява тази култура, постоянно нарастват. Целта е да се увеличат и добивите от нея. Защото те са все още твърде незадоволителни. Средният добив за страната е между 60-120 кг от декар. Това е резултат на ниско ниво на агротехниката и най-вече на неподходящите, нискодобивни сортове.

В Силистренски окръг сортовият състав на тази култура е много разнообразен. Номерата 1028, 1026 са твърде разпространени, но чистотата им в много ТКЗС не е запазена. В последните години се сее Днепровска бомба, българските сортове — Бистренски, Дунавец, 372, Добруджанка 1 (66), Русе 1, Русе 2, Русе 3, Русе 4 и Русе 5. Предстои да бъдат одобрени и районирани някои от посочените номера.

От разпространените и предлагани сортове в изпитателния участък — Ситово се изведе конкурсно изпитване. То се заложи по метода на латински правоъгълник. Разстоянието между редовете е 50 см. Осигуриха се по 30 кълняеми семена на кв. метър.

Сеитбата през миналата пролет се извърши със специална парцелна сеялка на 10 април. На площта бе проведена следната обработка: дълбока оран на 30-33 см, извършена на 15 август 1966 година. Рано през пролетта бе направено двукратно култивиране, придружено с брануване. Преди първото култивиране бяха внесени по 30 кг суперфосфат на декар, а преди сеитбата средно по 10 кг амониева селитра. Предшественик на фасула бе пшеница.

През време на вегетацията бяха извършени три окопавания. Стремежът бе почвата да се поддържа винаги чиста от плевели, в разрохкано състояние.

Реколтната 1967 година не може да се смята за благоприятна за развитието на фасула. Продължителната суша, която настъпи непосредствено след сеитбата, се отрази пагубно върху добивите. По-добра представа за сортовите възможности на тази култура се получава от няколкогодишно последователно изпитване.

В Ситовския участък са получени следните резултати:

	Добив в кг на декар средно за			
	2 год.	3 год.	4 год.	5 год.
1. № 1026	193,5	193	204,4	—
2. 451	184,5	200,2	211,1	204,5
3. 392	195,1	203,7	—	—
4. Кристал 137	180,3	186,4	198,6	196,9
5. Днепр. бомба	213,2	221,9	229,7	205,2
6. Добруджанка 1	173,4	186,9	—	—
7. Бистренски	205,3	—	—	—

В ТКЗС Ситово през 1967 година при еднакви производствени условия се изпитаха три сорта: Добруджанка 1 (66), 372 и 2638. Най-висок добив е получен от Добруджанка — 220 кг средно от 12 дка площ.

Най-добри резултати във всички случаи са дали сортовете: Днепровска бомба, № 1026, 372, Добруджанка 1 (66), Бистренски, Русе 1, 2, 3, 4, 5.

Трябва да се знае обаче, че сортовете Днепровска бомба, Бистренски и Русе 1, 2, 3, 4, 5 имат известен недостатък. При зреене чушките им се пукат и семената се разпиляват, затова навреме трябва да се приберат.

Внедряването на високодобивни сортове фасул ще допринесе до голяма степен за увеличаване продукцията от тази култура.

Вълкан ВЪЛКАНОВ,
ръководител на сортоизпитателен участък Ситово.

Из Съветския съюз

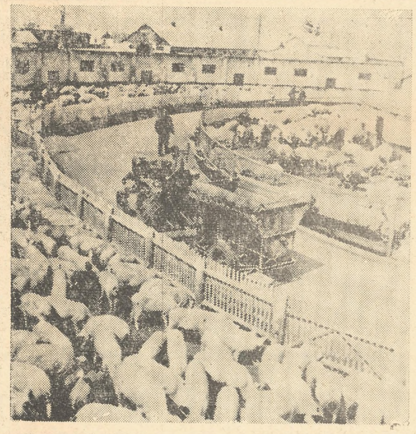

През миналата година колхоз „Дружба“, Хмелницки район, реализира приход от 1 300 000 рубли. Сега тук се угояват 4 000 свине.

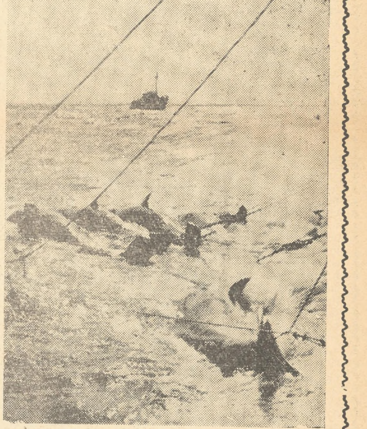

Богат е уловът на флотилията на съветските далекоизточни китобойци.

НА СНИМКАТА: Уловените китове чакат да бъдат вдигнати на борда на флагманския кораб „Съветска Русия“.

Подпомагат полезния дивеч

Зима е. Навред е натрупал сняг, който скрива храната на полезния дивеч. Изоставени от хората в тези мразовити дни, много животни и птици могат да загинат. Затова се налага една постоянна грижа от страна на всеки член на ловно-рибарските дружества, от всеки служител в горските стопанства, за да се спасят сърните, яребиците, фазаните.

От друга страна, трябва да се ограничават бракониерите, които в тези дни могат да унищожат много полезен дивеч, станал доверчив в бедата, в която е изпаднал.

Почти във всички дружинки е приготвен фураж, който сега се залага за дивеча. Така в Дуловското горско стопанство са осигурени 200 т листников фураж, 15 т отсевки, 5 т концентриран фураж и 5 т сено. Тази храна бе събрана с помощта на членовете на ловните дружинки от района.

Добри грижи полагат за полезния дивеч горските надзиратели Никола Филипов от с. Върбино, Георги Енчев от Добротица, Иван Йорданов от Секулово и др. Членовете на ловните дружества от районите на Секулово, Межден и Добротица вземат присърце опазването на полезните диви животни и птици, разнасят им навреме храна.

Янко ПАНАЙОТОВ
(наш кореспондент)

ЗАДАЧИ В СВИНЕВЪДСТВОТО ПРЕЗ НОВАТА ГОДИНА

Кооперативните стопанства от окръга притежават в началото на тази година всичко около 72 000 свине. С наличието на това поголовие при 15 000 опрасвания от основните и еднократни свине през годината, стопанствата трябва да произведат над 112 000 прасета, да получат 7 800 тона прираст свинско месо и да изпълнят задълженията си към държавата.

Задачата е доста трудна, но реално изпълнима, ако се вземат своевременно организационни мерки и се проведат основни мероприятия, гарантиращи изпълнението ѝ. На първо време вниманието на ръководителите и специалисти трябва да бъде обърнато към запазването на наличното поголовие. Всички свине с изключение на разплодните да бъдат заложени на интензивно угояване и предаване.

Освен това част от прасетата, родени до края на м. март, подложени също на интензивно угояване, ще могат да попълнят недостига по плана за свинското месо. Реална възможност в това отношение съществува, тъй като се взеха предварителни мерки и до началото на декември миналата година кооперативните стопанства от окръга заплодиха над 3 200 свине, от които се очаква до края на м. март да се получат над 21 000 прасета.

Тенденцията трябва да бъде ежегодно част от плана за договорното изкупуване на свинско месо да бъде изпълнявана с прасета от пролетното прасило, подложено на интензивно угояване. Това ще позволи да се намали задържането на прасетата в стопанствата и да облекчи нуждата от помещения.

Предвижда се кооперативните стопанства да предават на Месокомбината свине ритмично по месеци съобразно сключените договори. От всичкото 4 250 т свинско месо кланично тегло 60 на сто ще бъде предадено от свинеугоителните бази към ТКЗС Дулово, Срацимир и Калипетрово. Разликата ще предадат други 16 кооперативни стопанства от окръга. Нa белязно е тези стопанства да си произвеждат сами прасетата, които да залагат за угояване. Нуждите на угоителните бази ще се задоволяват от кооперативните, производители на прасета.

Болшинството от стопанствата, производители на прасета, преминаха на новата технология на отглеждане на свинете за разплод — кръглогодишно опрасване с разделно отглеждане според състоянието им. Ръководителите, специалистите и свиневъдите трябва да имат предвид, че този начин е ефективен, но изисква допълнителни грижи по храненето и гледането.

Неудачите, изразяващи се в голямо безплодие, мъртво родени прасета, маломлечие при майките и т. н., ще бъдат спътник в ежедневната ни работа, ако интензивно използуваме свинете за разплод по новата технология, но същевременно ги храним примитивно по стария начин. На тях трябва да се подсигуряват ритмично комбинирани пълноценни фуражни смески, достатъчно количество концентрати, сенно брашно, бито мляко и други.

Правилното и пълноценното хранене, съчетано с нормално отглеждане на свинете — разходка, предпазване от аборти. и редица други, не може да не даде положителен ефект в интензивното им използуване.

Неотслабващи трябва да бъдат грижите и при прасенцата от раждането им до отбиването. Те да се подхранват редовно с предстартерни и стартерни смески за бърз растеж. Такива смески по план са обезпечени 100 на сто. Необходимо е ритмичното им получаване и грижливо изхранване без разпиляване. Специалистите и свиневъдите трябва да положат особени грижи към нормалното и навременно заплождане на основните и еднократни свине, с оглед опрасването им в най-благоприятно време от сезона и използуване рационално всички родилни боксове.

Кооперативните стопанства от окръга трябва да осигурят 12 000 опрасвания от основните и 3 000 от еднократните свине, като се отбиват около 112 000 прасета. С тях ще се изпълнява програмата в свиневъдството през годината. Малко повече от половината от тях трябва да останат наличност в ТКЗС към края на годината.

Освен това предвижда се отделно от отпадналите и заклани прасета в стопанството да се предадат и значителен брой на кооператорите. Една част от тях стопанствата могат да продадат чрез Месокомбината, като кооператорите сключат договори за угояването и продаването им. Друга по-голяма част да се продават направо на кооператорите за задоволяване на личните им нужди.

В изпълнение на програмата в свиневъдството основната тежест, освен производството на необходимия брой прасета, пада върху интензивното им угояване и ритмично предаване на държавата. Особено значение придобива свинеугояването в базите, които, както споменахме, имат да дават около 60 на сто от всичкото свинско месо. Ръководителите и специалистите на базите, пък и на другите стопанства, трябва да вземат много сериозни мерки и отстранят всички организационни и други слабости, така че в никакъв случай денонощният прираст да не пада под 450 г.

Цялостното изпълнение на програмата в свиневъдството за 1968 година е във възможностите на стопанствата. Остава да се мобилизират силите на специалистите, ръководствата и животновъдите за изпълнението ѝ.

Георги КОТЕВ

Възстановена до неузнаваемост, старата сграда на турския конак в Силистра наскоро приюти попълнената с нови експонати етнографска експозиция на Окръжния народен музей.

За по-добри резултати през втория учебен срок

Преодоляването на масовото второгодничество беше една от основните задачи, която стоеше за разрешение пред учителските колективи през първия срок. Редица директори на училища погледнаха загрижено, държавнически на поставения проблем. Ръководството на училището в село Ситово изясни правилно и творчески причините за второгодничеството: недостатъци в работата на учителите, лоши битови условия, ограничени възможности на децата и др. Резултатите от този стил на работа не закъсняха. Процентът на оставащите е сведен до минимум — 1,02 на сто за началния курс и 3,15 за средния курс. Това постижение се отстоява системно и през тази учебна година, което говори за стабилизиране на добрата успеваемост.

Подобна организация е създадена и в редица други училища: Белица, Кайнарджа, Калипетрово, училище „Кирил и Методий" — Силистра и др.

Но не навсякъде този проблем се поставя с необходимата научна задълбоченост. Не се изяснява в пълнота неговата същност, което не може да осигури правилното му практическо решаване. Макар че вече работим втора година по този въпрос, дейността ни се движи около постановки, отнасящи се за началния стадий. Много от въпросите не се поставят на проучване, експериментиране. От страна на някои директори не се подема с необходимата упоритост довеждането докрай на набелязаните мероприятия. В редица учителски колективи са предвидени не лоши мерки, директорите добре виждат конкретните задачи, но поради недостатъчна настойчивост и упоритост всичко не се довежда докрай. Не е създадена атмосфера на нетърпимост към недостатъците в учебно-възпитателната работа (Искра, Попина, Межден и др.).

Проведените контролни работи, устни изпитвания и беседи с учениците показват, че нивото на знанията не е задоволително на много места. Така учениците в VII клас в село Искра на контролна работа по алгебра получиха над 80 на сто слаби бележки, а по геометрия в VIII клас от 24 ученика се получиха само две средни оценки. Учениците от VII клас в с. Попина не могат да разказват преживени случки с употреба на наречия, а учениците от VIII не умеят да предават съдържание на гледан филм и да изразят лично отношение към героите.

Анализът на успеха през първия учебен срок не може да ни задоволи. Той не отговаря на нарасналите изисквания, които се поставят пред родното училище. Носителите на слаби бележки са много — 33,42 на сто. За горния курс тази цифра е още по-голяма — 45,19. Особено тревожно е положението в някои училища. Вярно е, че изводи и оценки за работата на учителския колектив не може и не бива да се правят само от цифровия успех. Но има някои данни, които будят тревога. Не може да се приеме за нормално положение 50-80 на сто от учениците да не могат да усвоят минимум от програмния материал. Процентът на носителите на слаби бележки в основното училище в село Овен е 61, в Звенемир — 57, в Цар Асен — 53. Как да си обясним големия брой носители на слаби оценки в село Бабук, ако не с лошата организаторска работа на директора на училището, с неумението му да мобилизира учителския колектив за изпълнение на поставените задачи.

През **втория учебен** срок трябва да се издигне на по-високо ниво работата по преодоляване на второгодничеството. Директорите на училищата, подпомогнати от учителските организации, трябва да насочат работата с второгодниците в различните видове уроци и отделните звена на учебния процес. От общите постановки да се премине към конкретно практическо решаване на проблема.

Решително трябва да се подобри работата по патриотичното възпитание. За основа да послужат решенията на XVI пленум на Комсомола по патриотичното и военно-патриотичното възпитание, а също така и решенията на пленума на ОК на БКП от 6 декември 1967 година.

През срока трябва да се създаде правилна организация за провеждане на изпитите за завършено средно образование. Предметните комисии под непосредственото ръководство на директорите да анализират резултатите от миналогодишните зрелостни изпити и кандидат-студентски изпити в светлината на материалите, които излизат по страниците на в. „Учителско дело".

Да се подобри методическата работа и цялостният режим в училищата.

Предстои приключване на републикански преглед в училищата. Необходимо е да се направи задълбочен анализ на досегашната работа и да се набележат допълнителни мерки за постигане на по-добри резултати.

Възможности за подобряване на работата през втория учебен срок има. Нужно е в училищата да се създаде творческа, делова обстановка, да се установи твърд режим с нормално напрежение — необходима гаранция за по-голяма резултатност.

Марин ЙОРДАНОВ

По желание на наш читател

Как да си приготвим шипково вино?

Преди известно време нашият читател Н. Донев от село Калипетрово ни изпрати писмо, с което ни замоли да поместим по страниците на вестника рецепта за приготовлението на шипково вино. Сега удовлетворяваме неговото желание, като по-долу поместваме и самата рецепта.

Половин килограм сухи шипки се поставят в петлитрова дамаджана. Заливат се с вода, така че от обема на дамаджаната да останат празни 4-5 сантиметра. Прибавя се половин килограм захар.

Така приготвената смес се оставя в топла стая. Всеки ден се раздвижва. Виното е готово за консумация на шестия-седмия ден. То се прецежда през марля и се съхранява на хладно в бутилки.

Шипките се заливат отново, като се прибавя същото количество захар. Това може да се повтори 3-4 пъти, след което шипките се подменят.

Молитва

Добруджа златна,
моя Добруджа,
тъй богата
и тъй необятна,
семената във тебе
са сълзи покълнали,
класовете ти
сълзи от злато.
Моя Добруджа,
майка на питата,
първа рожба
на моята България,
приюти ме
като син
под небето си,
стопли ме
със слънце и обич!

Митьо ГАНЕВ

Културен календар

ЧАРОДЕЙ НА СМЕХА

(30 години без Бранислав Нушич)

Бранислав Нушич е един от най-плодовитите и популярните сръбски писатели. Твори половин столетие. Своята голяма известност получава заради знаменитите си сатирични и хумористични творби. Всяко негово произведение пленява със силния и изобличителен смях. Затова много правилно и вярно е наречен от потомците си „Чародей на смеха". Чародеец, истински вълшебник в областта на хумора и сатирата.

В началото на своята творческа дейност пише стихове. Но много скоро намира истинското си призвание в разказа, хумореската, фейлетона и драмата, главно комедията. Издава десетки книги — разкази, фейлетони, очерци, трагедии и комедии. Този широк диапазон на изява не всякога е плодоносен. Но покрай обемистото си творчество той е оставил и такива творби, които му спечелили славата и призванието на голям изобличител на порочния живот на тогавашното сръбско и югославско буржоазно общество. Много от тези произведения, особено комедиите, са добре познати и на българския читател.

Писател с голяма гражданска съвест, Нушич се е отзовавал на всяко по-важно събитие в живота на своя народ. Жизнения си път на човек и писател той е изобразил много ярко в „Автобиография". Тази книга е своеобразна подготовка за раждането на комедиите „Госпожа Министерша", „Белград някога и сега", „Д-р", „Мистър Долар" и „Покойник". С голямо майсторство са сътворени и комедиите „Народен представител", „Съмнително лице", „Опечалено семейство".

Всеки, който е чел комедиите на Нушич или е гледал театралните им постановки, винаги се е смял от сърце. Защото от всеки образ лъхат сарказмът, изобличението.

В. Р.

ПРЕДГОВОР НА АВТОРА

(Из „Автобиография")

Трима из една душа поехме ние още от първия миг след моето раждане пътя на живота. Когато за първи път съм се засмял в майчините скути, от тоя смях съм се родил аз и съм поел път в живота; когато за пръв път в майчините скути сянка на грижа е легнала на челото ми, от тая грижа съм се родил пак аз и съм поел своя път в живота; когато за пръв път в майчините скути съм заплакал, от тоя плач съм се родил пак аз и съм поел своя път в живота.

Пътищата ни бяха различни.

Оня, който се роди в първия ми плач, прекара живота си в сълзи. Само беди и неволи срещна той в света. Всичко му изглеждаше мрачно, небето за него бе винаги покрито с облаци, земята — оросена от сълзи. Той съчувствуваше на всяка мъка, болеше го всяка неволя, страдаше с всяко нещастие. Той плака над чужди неуспехи и ля сълзи над чужди гробове.

Оня, който се роди от моята първа грижа, премина живота под бремето на тежки грижи и грохна под тях. Той ту се тревожеше за правилния ход на слънцето, ту го измъчваше мисълта, защо земята не се върти в обратна посока, защо реките са криви, моретата — дълбоки, планините — високи. С дълбоки бръчки на чело той се спираше пред всяко явление и отдаваше всичките си сили за неговото решение, задълбочаваше се във всеки проблем, изправяше се срещу всяка трудност. И така вървеше в живота, превивайки се под бремето на грижите.

Оня, който се роди от моя първи смях, премина живота с усмивка на уста, гледайки на всичко с весел поглед и ведра душа. Той се смееше и над недостатъци, и над добродетели, защото често добродетелта е много по-голяма слабост, от колкото всеки друг недостатък. Той се смееше и над високопоставения, и над унизения, защото високопоставеният често е по-низш духом, отколкото оня, когото гледа отвисоко. Той се смееше и над глупостта, и над мъдростта, защото мъдростта много пъти е сбор от човешки глупости. Той се смееше и над лъжата, и над истината, защото много пъти за хората истината е по-тежка от лъжата. Той се смееше и над правдата, и над заблуждението, защото правдата е често по-нетрайна от заблуждението. Той се смееше и над любовта, и над омразата, защото любовта често е по-егоистична от омразата. Той се смееше и над скръбта, и радостта, тъй като скръбта често бива престорена, а радостта — много рядко. Той се смееше и над щастието, и над нещастието, защото щастието е винаги измамно, а нещастието — никога. Той се смееше и над свободата, и над тиранията, защото свободата е често само гола фраза, а тиранията винаги е действителност. Той се смееше и над знанието, и над невежеството, защото знанието има предел, а невежеството е безпределно. Той се смееше над всекиго, над всичко, смееше се, смееше се, смееше се...

А когато изтекоха пълни шест десетилетия (това било, казват, средната продължителност на човешкия живот), срещнаха се тогава тримата пътници, събраха се пак в същата душа, от която бяха поели в живота, и си дадоха равносметка за онова, което бяха видели по света през своя дълъг път.

Пръв заговори оня, който бе носил грижите на целия свят.

— Изморих ума си и изгощих душата си от мъка по хорските неволи.

— Освободи ли поне хората от тях, та да им стане по-леко?

— Не, защото грижата е неразделен спътник на човека. Тя е предпоставка за човешкия напредък. Убедих се, че е истински грях спрямо човечеството да му се отнеме грижата.

— А опозна ли поне живота през своя дълъг път?

— Не, не можах глава да вдигна от грижи.

След него думата взе оня, който цял живот бе проливал сълзи.

— Очите ми изтекоха от плач и душата ми се превърна в пустиня от скръб по човешките страдания!

— И можа ли поне да изкупиш човешките мъки?

— Не, страданието си остана между хората, защото, казват, животът е страдание и без страдание няма живот.

— А опозна ли поне тоя живот?

— Не, сълзите замъглиха очите ми и аз не можах нито да видя, нито да разбера нещо.

Взе думата и третият, който цял живот се бе смял.

— Устата ме заболяха от смях — толкова смешно има сред хората и в живота им. Колкото повече опознавах живота, колкото по-отблизо опознавах хората, толкова повече се смеех. Дори и сега, на стари години, когато се обръщам назад, умирам си от смях.

На този, третия, който, смеейки се в живота и над живота, извървя своя жизнен път, на него възлагам аз да напише страниците на тая моя юбилейна книга, защото единствен той е видял живота.

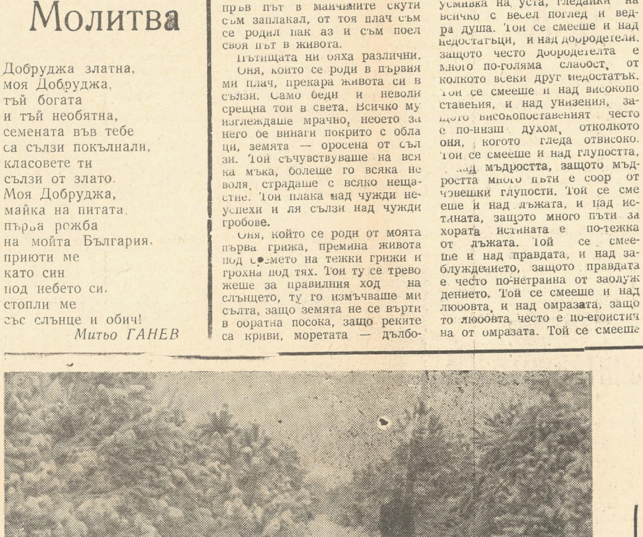

ПО ТИХИТЕ ПЪТЕКИ НА ЗИМАТА

НОВИ КНИГИ

Кирил Христов. Съчинения в пет тома. Том пети. Част първа. Време и съвременници (откъси от дневник).

Венко Марковски. Истината е жестока. Стихове.

Стоян Етърски. Златна българска земя.

Физкултура ★ Спорт ★ Туризъм

ПРОБЛЕМИ НА ФУТБОЛА В ОКРЪГА

Проблемите на футбола не само в града, но и в окръга занимават голяма част от нашата спортна общественост. С настоящата статия редакцията на вестника започва разговор за тревожното състояние на футболния отбор на „Доростол", както и за многото нерешени проблеми около детския и юношески футбол в града и окръга. Редакцията ще осигури трибуна на всички компетентни мнения и предложения за подобряване работата с най-популярния спорт.

ЗАЩО „ДОРОСТОЛ" Е В ОПАСНАТА ЗОНА?

Завършилият есенен полусезон от първенството на Север на „Б" РФГ донесе много малко радости на привържениците на „Доростол". Нещо повече, като изключим първите няколко кръга, когато успехите се редуваха с неуспехи, останалото представляваше низ от загуби, прекъсван тук-там от равни срещи (предимно на свой терен), които последователно смъкваше отбора надолу по стъпалата на таблицата, за да го „закотви" преди пролетното „отплаване" на незавидното седемнадесето, предпоследно място.

Ако илюстрираме това с обективния

ЕЗИК НА ЦИФРИТЕ,

ще получим следната нерадост на картина: в игралите 17 срещи „Доростол" зарегистрира 4 победи, 4 равни, 9 загуби, при голова разлика 13: 23. Съответно като домакин — 4 победи, 3 равни, и 1 загуба, и като гост — 0 победи, 1 равна и 8 загуби. Общо отборът набра 12 точки — 11 у дома и 1 навън. Какво показват тези цифри? Първо, целият актив бе набран изключително на свой терен. Второ, в четири мача на свой терен (или 50 %) силистренци проявиха „гостоприемството" си, като дариха гостите с 5 драгоценни точки. Трето, слабата резултатност на нападателите, поразили целта 13 пъти — средно по 0,76 гола на мач.

В навечерието на първенството съставът бе попълнен с нови състезатели, някои от които играли в отбори от „А" група. Успешните игри в контролните срещи вдъхнаха увереност и оптимизъм. Началото бе обнадеждаващо. Като домакин отборът бе безкомпромисен към гостуващите състави. След IV кръг се намираше на 8-мо място, след VI — на 6-то, а след VIII — се изкачи на 5-то място. И изведнъж всичко се обърна с краката нагоре. В последвалите девет кръга „Доростол" не можа нито веднъж да вкуси радостта от победата, заредиха се загуби и равни срещи и към добрия си актив можа да прибави само 3 точки, а нападението вкара едва 2 гола!

Тогава дойде огорчението, трибуните започнаха да редеят, а в душите на всички се загнезди въпросът: защо? Да, защо се стигна дотам?

КОИ СА ПРИЧИНИТЕ

за рязката промяна, за поредицата неуспехи и у дома, и като гости, за отиването на предпоследното място, вещаещо изпадане от групата?

Смятаме, че голяма вина за лошото състояние на отбора има

ФУТБОЛНАТА СЕКЦИЯ.

На състоялия се наскоро пленум на разширения състав на футболната секция бяха изнесени факти за неблагополучия в нейната работа, за липса на единомислие по някои въпроси, за дразги и честа намеса в работата на треньора по съставянето на отбора и пр.

След VIII кръг започват неблагополучията, но футболната секция не можа да намери мястото си при играчите, да анализира причините и да вземе решителни мерки за пресичането им навреме. По това време отборът е разклатен от създалите се в него групич[illegible] поради пренебрегване на някои от старите играчи, във връзка с напускането на Методиев, а ямболската група и до края не можа да се влее в колектива. Куриозното е, че сам председателят на футболната секция Нешо Нешев дълго време не е подозирал, че отборът е разделен на групи.

Сериозни пропуски секцията има и в контрола си върху тренировъчната работа с отбора и спазването на личния режим от страна на състезателите. На мнение сме, че тренировките са се водили без нужното натоварване и без сериозно участие в тях на повече от играчите. Мнозина от тях не спазват никакъв режим, прибират се късно вечер, системно употребяват алкохол. Стигало се е до случаи на пълно напиване на обществени места. Можеше ли секцията да предотврати тези пагубни за отбора фактори и да постави всеки футболист на мястото му?

Няколко години „Доростол" се клатушка в „Б" група, редуват се влизания с излизания, всяко лято съставът се сменява, а резултати няма. Нима голяма вина за това не носи футболната секция в един или друг състав? И спортната общественост си задава въпроса. Кога най-сетне ще имаме добър отбор? Кога „Доростол" ще престане да бъде вечният аутсайдер?

Стара истина е, че там, където

НЯМА ЗДРАВ КОЛЕКТИВ,

не могат да се постигнат успехи, работата няма да върви. И тази година не можа да се създаде такъв колектив в отбора. И нищо чудно. Всяка година съставът се променя почти основно. Мнозина си отиват, мнозина идват и в две последователни години отборът не може да играе в един и същ състав. И тази есен в „Доростол" видяхме шест нови играчи в основния състав. Става ясно, че само с внос не се прави голям отбор. Нужна е упорита работа за сплотяване на старите с новите футболисти, за създаване на здрав, боен колектив. Имахме играчи, но нямахме единадесеторка, която да воюва до пълно отдаване на силите.

Не можа да не даде отражение и

СМЯНАТА НА ТРЕНЬОРИТЕ

в разгара на полусезона. Трябва да отбележим, че всяка година „Доростол" започва първенството с нов треньор и много често не го завършва с него. Особено ако новият треньор започне да провежда тренировките с голямо физическо натоварване, което не е по вкуса на нашите играчи. Започват оплаквания до ръководството, загуби на мачове и треньорът си стяга багажа. Текучество на състезатели, текучество на треньори, а от кого и с помощта на кого ще се създаде една постоянна, обиграна единадесеторка? Как ще се изгради ползотворна връзка между треньор и играчи? След завършване на миналогодишното първенство треньорът Печеников напусна отбора, замести го Ковачев, който стоя два-три месеца и бе заменен отново с Печеников. И никаква полза, поне засега.

Споменахме, че мнозина състезатели не проявяват

СЪЗНАТЕЛНОСТ В ТРЕНИРОВЪЧНИЯ ПРОЦЕС,

че в тренировките няма физическо натоварване. Някои от новите играчи (Паталиев) са се изказали, че за пръв път в Силистра провеждат толкова леки тренировки. Можем да добавим само, че с нашите състезатели не се води истински, съвременен тренировъчен процес. Затова те не могат да поддържат високо темпо през целия мач; затова тичат малко на терена; затова липсва преливането от отбрана в нападение и обратно; затова се губят мачове.

Ако прибавим към всичко дотук и **неспазването на личен режим, слабата резултатност, незадоволителната възпитателна работа с играчите и недостатъчните грижи към децата и юношите**, ще получим отговора на въпроса за провала на отбора през тази есен.

За никого не е тайна, че нашите футболисти не работят никъде. По всяко време на деня ги срещаме из града. Единственото им задължение е да тренират и да играят. Това е тяхната „производствена" дейност. А щом не тренират, щом не играят, щом „продукцията" е слаба, лошокачествена, следва ли възнаграждението да е едно и също? Или трябва само да се задоволяват техните искания!

Напускането на Методиев остави отбора без реализатор. В редица срещи нападателите не можаха да реализират нито едно от многото голови положения, за да решат мача в своя полза. Особено се отличи в това отношение дясното крило Тустинов. Но с него не се работи индивидуално за преодоляване на този недостатък, за да могат да се използват пълноценно положителните му качества — устрем, боеност.

Положението на отбора е тревожно, но не е безнадеждно. Нужно е само да се извърши коренен прелом в цялостната работа със състезателите, да се използува най-рационално времето до подновяването на първенството за усилена тренировъчна и възпитателна дейност. И твърдо и безкомпромисно да се решават всички въпроси около отбора. Само по този път „Доростол" ще се измъкне от опасната зона и ще върне радостта на многобройните си привърженици.

Йордан СИМЕОНОВ

ДЕПОЗИТ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 8 (1325) | Събота, 20 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Най-великият ясновидец на епохата

(ПО СЛУЧАЙ 44 ГОДИНИ ОТ СМЪРТТА НА ЛЕНИН)

БЕЗСМЪРТНИ МИСЛИ

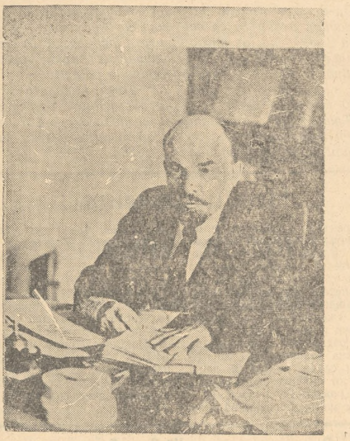

„ПЪРВА задача па всяка партия на бъдещето е да убеди мнозинството от народа в правилността на своята програма и тактика“.

„КОМУНИСТ можеш да станеш само тогава, когато обогатиш своята памет със знанието на всички богатства, които е изработило човечеството“.

„НИЕ СЪЗДАДОХМЕ съветския тип държава, започнахме с това нова световноисторическа епоха, епохата на политическото господство на пролетариата, която дойде да смени епохата на господството на буржоазията“.

„СОЦИАЛИЗМЪТ не само не задушава съревнованието, а напротив, за пръв път създава възможност да бъде приложено то действително широко, действително в масов размер, да бъде въвлечено действително мнозинството от трудещите се на арената на такава работа, гдето те могат да се проявят, да разгърнат своите таланти. . .“

„ВЪВ ВСЯКА национална култура има, макар може би и неразвити, елементи на демократическа и социалистическа култура. . . “

Благодатна година

Доволни от едногодишния си труд са кооператорите от ТКЗС—Главиница. Счетоводните сметки са вече приключени и картината по изпълнението на плана е ясна. Известни са производствените и финансови резултати. А те са твърде радващи и обнадеждаващи.

Годишният план е преизпълнен. Вместо за 2 290 000 лв. е получена продукция за 3 033 000 лв. Материалните разходи са намалени с 50 000 лв., а планът за чистата продукция е преизпълнен със 160 000 лв.

Родовита и благодатна бе изтеклата година за главинишките кооператори. Но такава я направиха самите те с упоритият си труд по обширните поля и животновъдните ферми. Не са случайни високите добиви, получени от есенниците. От пшеницата те прибраха по 326 кг зърно от декар, а от ечемика по 335. Надпланови са добивите и от останалите култури. Доячите изпълниха плана за млякото два месеца предсрочно. Не изостанаха от своите колеги птицевъдите и овчарите.

Преизпълнението на плана за общата и чиста продукция позволява на стопанството да отдели значително повече средства за разпределение, отколкото бе предвидено. Възнаграждението на човекоден достигна 3,66 лв., докато планът предвижда 3,54.

Сега кооператорите уточняват своите сметки по партиди, проверяват какво им остава да получават. Шофьорът Марин Панайотов работеше от ранна утрин до късна вечер, за да извозва кооперативната продукция. Годишното му заплащане сега възлиза на 2 535 лева. Неуморен беше и общият работник Ангел Василев. Неговото възнаграждение достигна 2 424 лв. Доячът Милчо Георгиев заработи 2 396 лв., а свиневъдът Банко Радев 2 216. На тракториста Димитър Лалев заедно със сина му Христо Димитров, също тракторист, възнаграждението достигна 3 910 лв.

Постигнатите успехи вдъхват нови надежди и нови сили на главиничани. Импулсират ги в борбата за постигане на по-големи производствени резултати през настоящата година.

Емил ПРАХОВ

КОНСУЛЪТ НА ГДР ВЪВ ВАРНА ГОСТ НА СИЛИСТРА

Вчера и днес гост на нашия град е консулът на ГДР във Варна другарят Хайнц Нойгебауер.

На 19 януари след обяд гостът се срещна с членовете на Бюрото на Окръжния комитет на БКП и на Изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет. Вечерта той има среща с активисти от града.

И на двете срещи др. Нойгебауер говори по някои въпроси за сегашното състояние и бъдещото развитие на ГДР. 1968 година, подчерта той, ще бъде решителна година за ГДР. Задачите, които ще се решат в областта на стопанския, обществения и политическия живот, ще окажат благотворно влияние върху дейността през следващите няколко години. Особено големи изисквания се поставят сега пред науката и техниката за широкото внедряване на техническия прогрес.

Пътят за развитието на селското стопанство е все по-пълното механизиране на производствените процеси, което ще доведе до повишаване производителността на труда и до поевтиняване на продукцията.

Днес другарят Нойгебауер ще посети някои предприятия в Силистра.

Успешно да проведем Третия републикански фестивал и спартакиада

Завърши вторият етап от Третия републикански фестивал и спартакиада. Трудещите се и особено младежите и девойките от окръга активно участвуваха в колективите за художествена самодейност и в организираните физкултурни състезания и прояви. В повече от 214 художествени състави участвуваха над 4 289 самодейци, които се подготвяха за различните прояви на фестивала. В проведените състезания по футбол, баскетбол, волейбол, в различните кросове и др. взеха участие над 94 300 физкултурници и спортисти.

Народните съвети, УС на ТКЗС и други организации и предприятия съдействуваха още по-активно за разширяване и подобряване на материалната база на колективите за художествена самодейност и физкултурата. Подобри се обществената дейност на самодейците. Те излизаха с програми не само в своите селища, но посетиха много съседни села. Многобройните физкултурни прояви разнообразяваха живота на трудещите се от окръга. Всенародното надпяване по случай 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, различните спортни състезания, посветени на тази годишнина, осигуриха богат живот на художествената самодейност и на спорта в окръга. В резултат на това се откроиха хор „Седянка“, добре представил се в надпяването в София, танцовата трупа на Старо село, представила се много добре на районния преглед за подготовка на Младежкия фестивал. Активна обществена дейност провежда Ансамбълът за песни и танци при ОНС и ОСПС. Добре се представиха в заключителния етап на селската спартакиада лекоатлетките от нашия окръг, които заеха пето място в общото класиране; жените и мъжете баскетболисти, заели съответно първо и седмо място.

Дейността за подготовката на последния етап за фестивала и спартакиадата продължава. Полагат системни грижи за успешното решаване на тази задача организационните комитети в Айдемир, Старо село, Силистра и др. Но от проверката, която направи Окръжният организационен комитет, се установи неоправдано изоставане и някъде подценяване от местните организационни комитети. Зимните месеци създават благоприятни условия особено за работата на колективите за художествена самодейност. Не бива да подценяват подготовката си спортистите и физкултурниците, особено сега, като се има предвид, че нашият окръг е значително изостанал.

За да може да се осигури по-голяма организираност и активизиране на подготовката, налага се до края на януари т. г. да се проведат заседания на местните организационни комитети, които да изслушат оценки за състоянието на художествените самодейни колективи, на спортистите и физкултурниците. На тези заседания да се приемат конкретни планове за работата през третия етап на фестивала и спартакиадата. Необходимо е изградените комисии за провеждане на фестивала и спартакиадата да активизират работата си за по-широко популяризиране, за по-масово въвличане на трудещите се, за по-високи художествени и спортни резултати. Да се уточнят репертоарните планове, като се съобразят с възможностите. Трябва да се има предвид това, че фестивалът и спартакиадата са посветени на 25-годишнината на социалистическата революция в България. Партийните, комсомолските, отечественофронтовските комитети, народните съвети и ТКЗС да окажат организационна, морална и материална помощ на художествените и физкултурните колективи за успешната им дейност при подготовката. Да им се създадат необходимите битови условия за провеждане на репетиции и тренировки. Да се разшири обществената им дейност, да се провеждат повече концерти, спортни състезания и др. физкултурни прояви, посветени на 25-годишнината на социалистическата революция у нас. Организационните комитети с помощта на другите организации да обърнат внимание за заангажирване на повече трудещи се от всички слоеве на населението, за разнообразяване на самодейността с организиране на вокални, музикално-естрадни оркестрови състави. Да се положат грижи за подготовката на индивидуалните изпълнители — певци и инструменталисти. Сроковете за провеждане на конкурсите за художествена самодейност и състезанията за спартакиадата са съобщени на общинските организационни комитети. Необходимо е при изработване на плановете те да се имат предвид.

Окръжният организационен комитет взема мерки за оказване помощ на местните комитети за по-правилно организиране на подготовката на колективите. Грижите, обаче, на местните организационни комитети и на ръководителите на художествените състави и треньорите трябва да се подобрят чувствително, за да можем да осигурим по-системна и качествена подготовка.

Няма съмнение, че в чест на тази забележителна дата — 25-годишнината от освобождението на България от фашизма и капитализма — партийните, обществените, стопанските органи и организации, художествени ръководители, треньорите и трудещите се от окръга активно ще съдействуват и участвуват в Третия републикански фестивал и спартакиада.

ХРИСТОФОР ИВАНОВ,
председател на Окръжния комитет по организиране и провеждане на III републикански фестивал и спартакиада.

Радостна равносметка

Дълго време служителите от счетоводството в ТКЗС — Голеш се трудиха упорито над различните сметки по приключване на стопанската дейност. И на 18 този месец отчетите за едногодишния труд на кооператорите и механизаторите от различните бригади и ферми в стопанството бе готов.

В резултат на съзнателния труд на всички кооператори и с помощта на по-широкото прилагане на комплексната механизация и на вътрешностопанската сметка в бригадите и фермите, производствените резултати за 1967 година са подобри от тези през 1966 година.

Получена е обща продукция в повече за 286 хиляди лева. Доходът на кооператорите сега е по-голям с 95 000 лева, човекоденът е 4,17 лв. За 1966 година на един работоспособен кооператор се падаха 876 лева, а сега — 939 лева. Като допълнително заплащане ще се разпределят още 43 000 лева. Ведомостите са готови и до 27 т. м. ще се изплати трудовото възнаграждение. Всички кооператори посрещат с радост тези успехи и с още по-голямо желание и ентусиазъм ще работят за по-високи успехи през тази година.

Атанас ПАНАЙОТОВ

21 януари — Ден на родилната помощ

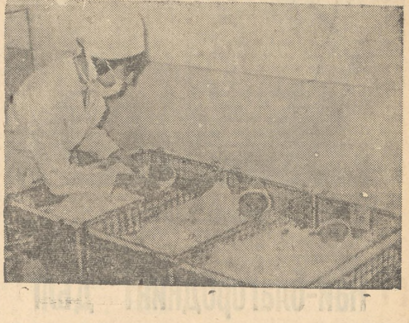

Във земята на чучулиги
всеки ден,
всеки час,
всеки миг
като хубава вест пристига
един мъничък детски вик!

НА СНИМКАТА: Стажант-акушерката Мариана Зашева проверява състоянието на новородените в Окръжна болница в Силистра.

При тихия ропот на колелата

Младият и приветлив групов майстор Христо Върсанов от цеха за фина керамика при промкомбинат „Камъшит“ отваря вратите на помещението, където работи II бригада, и приветливо обяснява:

— Това е бригадата на Галя Коларова.

По дължината на помещението от едната страна са разположени работните места на смяната, а от другата — рафтовете за сушене на глинените изделия. Лекият мирис на сурова глина, съсредоточението на всеки работник над своето изделие и пълната тишина, нарушавана само от тихия ропот на известните още от римско грънчарски колела, ни напомнят, че се намираме в керамична работилница.

Тук от парче добре размесена глина правят чудно хубави домашни предмети — чаени, ликьорени и ракиени сервизи, оригинални шишета и вази и ред други сувенири. Те разнасят българския орнамент от народното самобитно изкуство не само по цялата страна, но и в чужбина. Такива сервизи охотно купува и граждани от Лондон, и от Владивосток, и от други градове по света. Да се говори за троянските майстори е някак си обикновено и привично за нас, а за силистренските? Та тѐ са последователи на троянци. Хей, тия млади момичета Иванка Георгиева, Мария Чернева и др. са се учили при троянци. Тук работят от няколко месеца, но лекотата, с която Иванка спазва точността и съразмерността, и умението, с което Мария нанася шарките и точките на чаения сервиз, говорят, че троянци имат добри последователи и в Силистра.

Този цех е сравнително нов и млад, преобладава и младостта в самия състав на работниците. Такива като Иван Стоянов, един от основателите на цеха, който изработва сега нов модел на оригинална ваза, са малко в цеха. . .

Минаваме през работното помещение, където зад всяко колело под монотонната песен на тихия му ропот съсредоточено се трудят и млади, и възрастни. Между другото груповият майстор ни запознава и с най-младия в цеха — петнадесетгодишния Димо Русев.

— Постъпи при нас само преди два месеца — пояснява майсторът, — а бързо усвои работата. Сега при норма 500 чинийки за кафе изработва за смяна по 600.

В работното помещение на II бригада всеки е на своето място, никакви излишни движения, никаква суета — всеки съсредоточено работи.

Пътят на глината тук е недълъг, но сложен. Край входа на помещението я размесват с машина и нататък тръгва като по конвейер, за да премине през ръцете на тези умели майстори, да добие изящна форма, определена от тях.

Упоритият труд на скромните творци от цех „Фина керамика“ е качествен и резултатен. При план 152 000 лева за 1967 година колективът на цеха произведе допълнително продукция за 43 000 лв. Постигна изпълнение на производителността на труда 122 на сто и 2,49 лева надпланово снижение на себестойността.

Постигнатите високи показатели през миналата година от колектива на този цех-първенец вдъхновяват работниците му за още по-добри постижения и през третата година на петилетката. Те заработиха с още по-голям ентусиазъм от началото на тази година и резултатите от техния труд са радващи. Графикът за първата десетдневка на януари е преизпълнен. Това е добро начало на годината.

Петър ТОДОРОВ

Преди да дойде пролетта

Опитът през последните години убедително показа, че подготовката на семената за пролетната сеитба не е по-маловажно мероприятие от ремонта на машините. От тяхното качество до голяма степен зависи дали ще се получат предвидените добиви. Дълбоко убедени в това непрестанно нарастващо изискване, специалистите и кооператорите от стопанството в с. Малък Преславец заедно с подготовката на селскостопанския инвентар отделят нужното внимание и на почистването на семената.

Най-напред започна почистването на семената за раннопролетните култури. Грахът ще заеме общо 2 300 декара и са необходими 20 тона семена — те са готови, изпратени са и пробите. За предвидените 1 300 декара боб са нужни 16 тона семена, които също са готови. Макар и малко да са площите за фия — 300 декара, необходимите 3 тона семена са готови. Почистват се и семената на овеса, слънчогледа и на другите култури.

За да се получат предвидените добиви от ранните пролетни култури, освен хубавата оран, която бе направена през есента, на всеки декар за грах бяха разпръснати преди дълбоката оран по 30 килограма суперфосфат. А на площите за боба по 45 килограма суперфосфат.

В изпълнението на задачите преди да настъпи пролетта, сега влагат сили и умение всички кооператори. Но най-успешно се справят хората от бригадата на Димитър Кулев. Сред многобройните кооператори Марин [illegible]нев и Георги Инджев са най-активни в работата по почистването на семената.

Никола ИВАНОВ

Хроника на ЕЖЕДНЕВИЕТО

По инициатива на женкомисията при Градския комитет на Отечествения фронт — Силистра бе организирана и проведена кулинарна изложба в чест на Деня на родилната помощ —21 януари. Изложбата бе открита преди обяд на 18 януари и закрита вечерта.

На нея бяха представени повече от 60 различни кулинарни изделия, изработени от жените от кварталите. Най-активно бе участието на 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10 квартали.

* * *

През първата 15-дневка на миналата година ДСП „Млекопреработване“ — Силистра вместо 1 120 тона изкупи 1 139 тона мляко. За същия период на тази година са изкупени 1 270 тона, или с 80 тона повече.

* * *

На 21 януари след 72 часа пробна работа ще влезе в редовна експлоатация нов автоматичен парен котел, доставен от Холандия. Той ще произвежда 7-8 тона пара в час и заедно с другите парни котли ще задоволи напълно нуждите от пара на консервния комбинат, ДИП „Добруджа“ и ДСП „Млекопреработване“.

* * *

За първите 15 дни на миналата година Държавна спестовна каса — Силистра отчете намаление на влоговете от 1 000 лева. За същия период на тази година е реализирано увеличение на влоговете от 106 000 лева.

* * *

На 16 и 17 януари т. г. кукленият театър при читалище „Доростол“ с ръководител Стефан Чумпилев, художник Илю Станчев и музикален ръководител Веска Чешмеджиева изнесе премиерните си представления на пиесата „Чудната къщичка“.

* * *

На 22 януари в салона на театъра ще изнесе своя концерт международната естрада „Спектър — 68“. В нея ще вземат участие югославската естрадна певица Албертина Трбоевич, дует „Хебров“ — изпълнители на гръцки естрадни песни, естрадният певец Стефан Цонев, конферансие и хумор Светла Коева и оркестърът „Ритмус“.

* * *

На 21 януари т. г. в различни часове от деня в кварталните организации ще се чествува Денят на родилната помощ. На срещите здравни работници ще изнесат доклади за значението на празника.

През същия ден окръжната женкомисия ще посети работничките от АГ отделение при Окръжна болница, за да им поднесе поздрави от майките и жените на окръга.

21 януари — Ден на родилната помощ

ПЪРВА РОЖБА

Най-благородният дълг

21 януари е Ден на родилната помощ, ден, в който нашето общество отчита резултатите от грижите за майката и детето, празник, който събужда мислите за хиляди изплаквания на новородени, за хиляди щастливи усмивки на майки, за весел смях и радостна глъчка, обляла семейството на всеки новороден.

Днес, когато пред нашето общество се поставя основната задача — да се отгледат здрави, жизнеспособни, добре развити физически и духовно граждани на Родината, грижата за майката и детето, за родилната помощ се превръща във важна държавна и обществена задача.

Майките, които дават живот на децата, които бдят над първите им съница и подкрепят несигурните им стъпки, които полагат високоблагороден труд по отглеждането и възпитанието им, народната власт огради с особено внимание, любов и грижи. С любов и грижи нашата власт огради и децата — светлото бъдеще на нашата Родина, най-ценното ни богатство и упование, в чието име българският народ изгражда комунистическото си бъдеще. Тези грижи започват още дълго преди раждането на децата и ги съпътствуват през цялото им развитие.

Народната власт с помощта на обществеността и активното участие на жените създаде широка мрежа от детски и женски здравни заведения.

До 9. IX. 1944 г. в страната ни имаше само един родилен дом със 150 легла. Сега родилните отделения и домове в градове и села позволяват всички раждания да бъдат обслужвани с лекарско-акушерска помощ. Широката мрежа от женски консултации към здравните заведения, удобните и хигиенични условия в родилните домове, голямата армия от здравни работници осигуряват запазването здравето на бъдещата майка и раждането на жизнеспособни и здрави деца.

Пред нашето общество днес се поставя важната национална задача — бързо да се увеличи населението на страната на 10 милиона души.

В изпълнението на тази задача държавата оказва значителна помощ на семейството. Законът за безплатната медицинска помощ, законът за насърчаване раждаемостта и законите за закрила на бременността и майчинството, откриването на женски консултации, родилни домове, детска кухни, ясли и градини създават условия за увеличаване раждаемостта у нас.

Най-вече такива условия създаде Постановлението на ЦК на БКП и МС от 28. XII. 1967 г. С него се увеличават значително еднократните помощи при раждане, достигащи до 500 лева за третото дете, месечните добавки за деца, достигащи до 35 лева за трето дете, отпуските по бременност и раждане, достигащи до 12 месеца за третото дете. Създават се редица привилегии за многодетните семейства, поставят се на по-високо научно ниво здравните грижи за децата и майката, вземат се мерки за разширяване на детските заведения.

Под непрекъснатите и топли грижи на висококвалифицирания медицински персонал българката е сигурна за своето здраве и за здравето на своите рожби. Майчинството днес се е превърнало за нея в благороден дълг.

Утре е Денят на родилната помощ. Медицинските работници — лекарите-гинеколози, акушерките — ще празнуват, получили признателността на стотици майки, на целия ни народ.

Татяна ТИХЧЕВА

Пред нови изисквания

Постановлението на Централния комитет на БКП и Министерския съвет от 28 декември 1967 година за насърчаване на раждаемостта постави редица нови проблеми и задачи в някои насоки пред медицинските работници. Пред представител на редакцията другарят Михаил КРЪСТЕВ, главен лекар на Окръжна болница — Силистра, сподели свои мисли за известни промени, които се извършват или предстои да се извършат, продиктувани от изискванията, залегнали в Постановлението.

Вече сме пристъпили към едно по-широко проучване за охраната на труда в някои предприятия, където работят повече жени. Конкретно в случая става дума за промкомбинат „Камъшит" и ДИП „Добруджа". Целта ни е да установим въздействието на атмосферата на работното място върху здравето на жените. Проучванията ни ще бъдат разширени, като по-късно ще обхванем и селското стопанство.

Борбата с безплодието ще бъде една от основните ни задачи. Ние имаме изграден кабинет, който конкретно има за цел постигането на по-добри резултати срещу безплодието. Сега неговите задачи стават още по-отговорни — ще се стремим да обхванем всички безплодни.

Поради редица причини в окръга ни се раждат недоизносени деца, което се отразява върху процента на детската смъртност. С редица средства ние искаме да противодействуваме. Сега здравната ни просвета страда от редица недостатъци. Определено трябва да се каже, че е необходимо да придобие още по-голяма насоченост. За повишаване на белтъчините в храната ние предложихме, и вече почти се утвърди, на бременните в кооперативните стопанства да се дава по половин литър мляко на ден от втория месец на бременността до раждането. Курсовете по майчинство сега, така да се каже, не са достатъчно ефективни. И това именно налага подобрение на тяхната дейност.

Подобрение се налага и в обслужването на децата и в детските ясли. Затова предвиждаме през месец февруари тази година да се проведе курс със средните медицински работници от окръга.

От известно време ние предлагаме една ефикасна мярка за намаляване на детската смъртност — кооперативните стопанства да заплащат на децата от 1 до 3 години лекарствата за лечението им. За съжаление тя се прилага в твърде малко кооперативи: Ситово, Секулово, Смилец, Окорш, Главиница и Нова Черна.

За подобрение храненето на децата водим упорита борба във всяко централно село да има млечна кухня, а в съставните — млекораздавателни пунктове. Но най-голямо съпротивление и неразбиране срещаме в онези съвети, които имат доста висока детска смъртност.

С особена тревога трябва да се постави въпросът за детските заведения в окръга ни, за помещенията за женски и здравни консултации. Това са проблеми, осъществяването на които изисква много средства, но Постановлението също с острота поставя този въпрос и към него с по-голяма загриженост трябва да се отнесат съветите, кооперативните стопанства, ръководствата на предприятията.

В СИЛИСТРА — МЕДАЛЬОН НА НОВОРОДЕНОТО

Още през миналата година в Силистра започна подготовка, ръководена от заместник-председателя на Градския народен съвет другарката Анка Николова, за въвеждането на един нов обряд — връчване медальон на новороденото. Предварителната работа беше съпроводена с не една трудност, но сега с право може да се каже, че най-важното е направено. Медальонът, оформен от художника Георги Куртев, има размер приблизително на монета от 5 стотинки. На едната му страна е изобразено новородено дете, а на другата е отпечатан гербът на града. Освен това на него ще се нанася името на детето, датата на раждането му.

Самият обяд, станал вече почти една необходимост, ще бъде свързан с по-тържествено кръщение на детето и ще остави трайни и хубави спомени в живота на родителите. Освен медальона на детето ще се поднася специална, хубаво оформена папка с акта за раждането и една грамота от името на Градския народен съвет.

Почти всичко за въвеждането на този нов обряд вече е осъществено. И не след много време някои от бъдещите граждани на Силистра ще станат негови пионери.

Бъдещият баща отново е набрал номера на родилното отделение.

Говорят цифрите

** За деветте месеца на 1967 година в окръга са се родили 2 059 деца, от които в Силистра — 469.*

** Броят на родилните легла в окръга е 178, от тях 70 са в градовете.*

** Тринадесет лекари акушеро-гинеколози са оказвали през 1967 година висококвалифицирана помощ на бременните и майките в окръга. А броят на акушерките през миналата година е бил 91.*

** През миналата година постоянните детски ясли са разполагали с 425 места, а временните детски ясли — с 660.*

Най-щастливите

Непрекъснато обновление на природата, на живота протича някак си незабелязано от нас, от очите на хилядите хора, увлечени от напрежението на всекидневието. Но това обновление съществува, на света ежечасно, ежеминутно се раждат все нови и нови хора.

В родилното отделение на Окръжна болница от 1 до 13 януари са се родили 35 деца. Много от майките си имат вече втора рожба. За радост, не е съвсем малък броят и на тези, които имат трето дете. Те са Слава Димова Енчева, от Главан, Стойка Стоянова Кръстева, от Бабук, Марина Колева Василева, от Силистра, работничка в ТПК „Дунав", и Гюлсюм Ибрямова Караалиева, от Йорданово. Именно те са най-много облагодетелствувани от Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за насърчаване на раждаемостта, защото ще получат за трето новородено дете сумата от 500 лева.

В детски ясли № 2 — Силистра

А сега всички на хорото...

Мигове от интересните игри.

СЛАВ ХР. КАРАСЛАВОВ

М О М Ч Е

Когато се роди момче,
във къщата се лее вино.
Усмихнат дядото рече:
— Да бъде живо до амина,
да бъде сладко като мед,
да помни бойния звет
на Кара-Коля и Дойчина.

Когато се роди момче,
сърцата като птици пеят.
Доволна бабата рече:
— Със песни нека да живее,
къщовник нека да е той
и като белия повой
от мъдрости да побелее.

Когато се роди момче,
във къщи радост е голяма.
Щастлива майката рече:
— Ех, ти, юначето на мама,
утеха ще ни бъдеш ти
и тук — през витите врати
на мен ще доведеш отмяна.

Когато се роди момче,
звънтят препълнените кани
и гордо таткото рече:
— Да бъде здрав като Балкана,
да се задява със моми,
да мине хиляди земи
и българин да си остане!

ЖИВОТ, ОГРЯН ОТ СВЕТЛИНА

1961 година... Пътят от гр. Варна до с. Срацимир не е дълъг — чувствителна е само разликата в обстановката. Павирани булеварди срещу прашни пътища с каменна настилка, криволичещи пътечки вместо тротоари, ледено студена вода от каменната чешма вместо живописни фонтани...

Ето, стъпките ѝ отекват най-напред към здравната служба. По пътя зад варосаните дъсчени огради заничат малките слънца на питомните макове. Иска ѝ се да подпре брадичка на процепите и да им се усмихне, но сега няма време. В гърдите ѝ пърха неспокойно онова смесено чувство, което ние хората наричаме и радост, и тревога. Две неща, от които стъпките ѝ олекват. Разбира, че отсега нататък започва нещо съществено в живота ѝ.

Ето я здравната служба. Бравата е нажежена от слънцето. Тук в село слънцето е силно, толкова силно, че може да опече до жълто класовете на житото. Друго беше слънцето в големия град. Тя докосва бравата непохватно, но една мисъл все пак и вдъхва увереност — назначението е в нея: Величка Тодорова Петрова... правоспособна акушерка...

Човекът с бял халат я посреща с доверие, но стаята, която отсега нататък ще бъде нейния малък свят, създава у нея първите професионални тревоги.

Поредица от спомени... Някои ги оприличават на зърна от броеница. Къде ти толкова дълга броеница и толкова зърна. Поредицата като че ли е безкрайна. Тя лъкатуши непроследимо между лабиринта от неспокойни дни и нощи през тези три години. Женски консултации... Обхождане по домовете за издирване на бременни. Много увещания.. много уговорки, докато бременните добият самочувствие на пълноценни хора. „Да се срамуват престъпниците — какъв престъпник е бременната" — им беше казало белоликото момиче, чиито кротки очи имаха такава подкупваща неподправена сила.

Тайни клетви редяха зад гърба ѝ злъчни старици, които претендираха за нейната компетентност. „И по-рано са се раждали деца и кой е бабувал — ние".

Момичето в бяло се оказа неуязвимо. Млъкнаха бабичките — уплаши се сякаш и смъртта. Да умре дете — това стана непознато явление в практиката на младата акушерка.

1963 година... Година, която заслужава да се спомене. Преместиха Величка в акушеро-гинекологичното отделение на Окръжната болница в Силистра.

Нови условия — нови изисквания. През едно дежурство по няколко родилки. На 4 януари тази година пък техният брой беше пет. Пет момичета за едно дежурство. Блазосваха и тогава колежките ѝ, а Величка усещаше със сетни сили, че клепачите ѝ тежат като олово, че някакъв невидим товар премазва краката ѝ. Преумора...

И акушерството е професия, която се поддава на еволюция. Тук, в отделението, обградена от по-стари и опитни кадри, Величка научи, че при едно раждане форцепсът може да бъде излишен, ако разполага с вакуумекстратор, че дирижираното раждане е за предпочитане пред нормалното, което е свързано с класическите болки. Баскопанът и лидолът спестиха много неприятности на бъдещите майки...

Сега онази, предишната неувереност, е заместена от самочувствие на знаещ човек, сигурен в своите възможности и възможностите на колегите си, които не скъпят усилията и помощта си, когато трябва. Величка с умиление и чувство на благодарност казва за акушерките Софка Ангелова и Магда Трифонова — „Не мога да им се отплатя никога...", а за д-р Траянчев, за заведущ отделението д-р Мижорков говори с благоговение...

Само понякога, когато се загледа през стъклото на широкия прозорец в стаята, току си спомня за онези малки слънца на маковете, които огряваха пътя и зад варосаните огради на селските дворове...

Руси ШИМАБЕЕВ

Да се учим от опита на КПСС

КАКВО ЗНАЧИ АКТИВНОСТ

Кой от партийните ръководители не се стреми всички комунисти да провеждат активно политиката на партията, с личния си пример да увличат другарите си в доблестния труд. Но как да се постигне това? Общи рецепти за това няма. И ако се търсят конкретни отговори на този въпрос, най-добре е да се обърнем към живата практика в партийната работа. Аз ще си послужа с изключителен пример, с определена цел, за която ще разкажа по-късно.

Дълго време в партийната организация на Таганрогската обувна фабрика, една от най-големите в града, нивото на партийните събрания беше много ниско. Те преминаваха вяло, присъствуваха като правило едва ли не половината от членовете на организацията. Едва започваше събранието, когато даже и от тази част комунисти, които се намираха в залата, се сипеха бележки в президиума с молба да бъдат освободени, тъй като в къщи или в детската градина ги очаква детето. Пишеха обикновено жените, а те бяха болшинство.

Членовете на партийното бюро се опитваха да оправят работата, понякога по неподходящ начин; много от комунистите се предлагаха за партийни наказания. А главният проблем не се решаваше. Бедата бе в това, че членовете на партийното бюро се държаха в буквата на устава — комунистът е длъжен да посещава събрания. Но защо той не ходи на събрания, никой не вникваше. Над това се замисли новоизбраното партийно бюро, начело на което бе активната, разумна комунистка А. М. Карташова. Възник на предложение: при провеждане на събрания да се организира детска стая, където да се оставят децата. Така и направиха. Дежуреха девойки комсомолки. Това помогна, но само отчасти. За много причината бе друга: конвейера не може да оставиш, а да се подменят всички е невъзможно. Решихме да се провеждат общи събрания между смените. В работата на първото събрание участвуваха 90 процента от членовете и кандидат-членовете на партията, водещи се на отчет. Това зарадва партийното бюро.

И все пак беше решена само едната страна на работата — присъствието. А активност, откровен разговор на събранията не се получаваше. Говореха едни и същи оратори — началници на цехове и отдели. А редовите работници комунисти? На събрание мълчаха, а излизайки от залата, в „коридорните разисквания" можеха да говорят и остро и разумно, основателно. Партийното бюро събра секретарите на цеховите организации на съвет и им препоръча да подготвят комунистите — работници за изказвания на общи партийни събрания. А как да ги подготвят? С едни се наложи да ги изслушат предварително и да ги посъветват как да се изкажат, да преодолеят стеснението пред голямата аудитория. Някой може да се присмее на този начин.

Може да се поспори по това правилно ли постъпи партийното бюро. Мене ми се струва, че такъв подход към отделни другари беше правилен. Той беше полезен, защото много от комунистите уверено започнаха да искат думата и да участвуват в разискванията. Хората почувствуваха отговорността по приетите решения, тъй като сами вземаха участие в тяхното разработване. Колективът на фабриката значително подобри работата си.

Това е един от пътищата за повишаване боеспособността на партийната организация, оправдал се в работата. Може ли той да се препоръча навсякъде? Едва ли. Аз го вземах затова, за да напомня за значението на отдавна известни истини: да се повиши активността — това значи да се работи с всекиго, вземайки под внимание всички тънкости на производството и живота.

В Ростовска област има повече от пет хиляди първични партийни организации. По-голяма част от тях са сплотени колективи, способни самостоятелно да решават сложните въпроси, стремят се да повишат активността на всеки комунист. Естествено, всяка от тях върши това по своему, тъй като е немислимо да се предпише на толкова много организации рецепта, годна за всички случаи и обстоятелства. Творческият подход към работата, разумното използуване на проверения и утвърдения от живота богат опит, натрупан от партията, търсенето на нови методи и форми за работа с хората — ето пътят, по който вървят партийните организации.

Партийната организация в Ростовския машиностроителен завод се ползува с голям авторитет. Заводът вече много години твърдо заема първи места в съревнованието между предприятията в града.

Но ето, мислейки над разширяване сферата на партийното влияние, партийният комитет откри, че в редица цехове комунистите, особено младите, не изпълняват партийните поръчения, не са въвлечени в ежедневния живот на партийната организация. Поръченията са се разпределяли, без да се вземе под внимание желанието и способностите на комуниста.

Партийното бюро разяснява на цеховите организации как да се измени положението. В зависимост от задачите на организацията, в цеховете внимателно се подбира работа по душа, за всеки млад комунист. След изтичане на срока изслушват техни отчети пред бюрото и на събранията. Ако при някого има несполуки, се оказва помощ, като се прикрепват по-възрастни другари. Така се повишава авторитетът и значението на партийното поръчение, а заедно с това и индивидуалната отговорност на всеки член и кандидат-член на партията.

Осъществяването на решенията на XXIII конгрес на КПСС помогна да се насочи вниманието на първичните партийни организации към творчески търсения на по-гъвкави, съвършени форми и методи за възпитаване на хората, за политическо ръководство на стопанската дейност и културата. Много партийни комитети и бюра започнаха да организират работата си на основата на обмислени перспективни планове.

БОНДАРЕНКО,
първи секретар на Ростовския обком на КПСС

(Статията препечатваме от бр. 8 на в. „Правда" с малки съкращения).

ПОМОЩНИК НА СЕЛСКИТЕ СТОПАНИ

Трудно се водят разговорите в канцеларията на Държавната растително-защитна станция — Силистра. След всеки 2-3 минути над относителната тишина се разнася острото боботене на тракторен двигател. Хората прекъсват разговорите си, но това не ги тревожи. Защото всички желаят ремонтът на машините да завърши навреме. Да бъдат готови за пролетния щурм.

Та задачите, с които механизаторите тук трябва да се справят, са толкова много, толкова отговорни. Борбата с неприятелите и болестите по овощните дървета, лозята, тютюна и с плевелите при есенните и пролетни култури трябва успешно да се води през цялата година. За пръв път станцията ще предостави машини и за личните стопанства в Силистра, Айдемир, и Калипетрово. Сериозно внимание ще се обърне и на борбата с бялата американска пеперуда. Ще се работи за ограничаването на такъв опасен за овощните видове неприятел, като калифорнийската щитоносна въшка.

И сега общата цел на ДРЗС си остава осигуряването на висококачествена селскостопанска продукция. Във връзка с това ще се провеждат и необходимите наблюдения в стопанства като Попинското, Малък Преславското и др., където растителната защита все още не е на висота.

Макар че станцията е създадена през 1965 година, от тогава досега нейната дейност твърде много се разшири. Само за две години броят на тракторите нарасна от два на 49. Очаква се сега техният брой да достигне 73. Съобразно с това ще се увеличи и прикачният инвентар. Похвален е интересът, който ръководството проявява към новостите в техническия прогрес. Тук съществува стремеж към внедряване на такава техника, чрез която на практика се постига по-голям икономически ефект. Така българските пръскачки „Перла—1" и „Перла—2" решително се налагат над „ОНК". Те внасят необходимото количество препарати с много по-малко разтвор, а качеството на разпръскването му е много добро. Миналата година са били закупени 5 германски пръскачки. Икономическият ефект при тях е още по-голям. Още по-добре се осъществява малкообемният начин на пръскане.

С цел да се постигнат по-добри резултати в това отношение, тук се извършват известни подобрения на наличните машини. Пръскачките „ОНК" например се пригаждат за работа при полски условия. Почти при всички случаи овощните градини се пръскат с „Перла—1" и „Перла—2". По този начин се постига икономия на труд, тъй като тези машини се обслужват само от тракториста. Същите пръскачки са пригодени и за работа на полето.

— Нашата мечта е да закупим френски атомизиращи и динамични пръскачки. Постигнатото в случая заслужава внимание. Докато за напръскването на декар лозови насаждения израходваме 200 л. разтвор, при тях това количество е намалено на 10 литра. При това ефектът е много по-добър, тъй като разпръскват идеално частиците на разтвора. Борбата с болестите по лозята с тези машини се провежда много бързо, евтино и резултатно. В някои стопанства на Русенски окръг са закупени такива пръскачки и резултатите са повече от очакваните. Затова ще се...

Този път разговорът ни с главния агроном на станцията Петър Катранджиев бе прекъснат от рязкото иззвъняване на телефона. От София искаха сведение за броя на специалистите по растителна защита в стопанствата на Силистренски окръг.

— Това е най-слабото звено от работата по растителната защита в окръга — сподели с болка агрономът, оставяйки телефонната слушалка. — И как може да се очакват положителни резултати, когато няма кой да извършва постоянно наблюдения в блоковете и градините, кой да ни сигнализира, без да се губи нито ден, което както при избухване на пожар има решаващо значение.

Думата пожар бе употребена твърде често в разговора ни. Защото с какво друго освен с пожар могат да се сравняват онези тежки моменти, когато сред тютюните на някои стопанства се разрази див огън, или маната подвие младите листа на лозите? А хоботниците! Колко пъти е била необходима моменталната намеса на механизаторите от станцията, за да се спасят крехките стебълца на пролетниците, да се икономисат хиляди левове на кооперативите.

През 1967 година ДРЗС е работила в 20 стопанства на окръга. По-тесни са били връзките ѝ с половината от тях. Около 80 процента от растително-защитната работа в тези кооперативи е извършена от механизаторите при станцията. Сега в организацията е въведена известна промяна. Утвърдени са 5 бригади, които се ръководят от специалисти. Те ще работят в района на ТКЗС — Ситово, Алфатар, Межден, Иширково и Срацимир. Разбира се, при нужда ще бъде помогнато и на други стопанства. Бригадата, която е определена за Срацимир, ще функционира и в ТКЗС — Голеш, където хората от станцията се посрещат много добре.

Добре се посрещат те и в останалите кооперативи. Защото благодарение на тяхната намеса в провеждане борбата със съчмянката, например, много стопанства преизпълниха плана си за кайсиевата реколта за износ (Зафирово, Алфатар и др). От 220 000 дка пшеница, третирана с хербициди в окръга, 100 000 дка са напръскани от механизаторите при ДРЗС. Особено е ценна тяхната помощ при комплексните бригади. При това извършената от тях работа е по-евтина за стопанствата и много по-качествена.

Планът за 1967 година станцията изпълни 154 на сто. Между петтях станции в страната, още на 1 септември ръководството ѝ рапортува изпълнение на годишния план. Перспективите са още по-добри. Защото интересът към работата на станцията все повече нараства, защото тя става все по-добър помощник на селските стопани.

Ст. СТАНЕВА

Многофакторност при формиране на работната заплата

В практиката на промишлените предприятия работната заплата е поставена в зависимост от количеството извършена работа, изразено с изпълнението на трудовата норма. Всяко преизпълнение на нормата води до увеличаване размера на работната заплата. За работниците, чието възнаграждение се определя по повременно-премиалната система, размерът на работната заплата е в зависимост от вложеното време и от изпълнението само на един показател, който в повечето случаи е обемът. И при първия, и при втория начин размерът на работната заплата се формира само от един фактор — обем.

За да се осигури непрекъснато повишаване икономическата ефективност на народното стопанство, с 44-то постановление на ЦК на БКП и МС се постави задачата да се усъвършенствуват формите на заплащане на труда. Измененията да имат такъв характер, че да съдействуват за нарастване на материалната заинтересованост за по-пълното използуване на машините, съоръженията и работното време, за подобряване качеството на продукцията, за реализиране икономии на материали, за безаварийна работа и т. н. Чрез тях се осигурява бързо нарастване на рентабилността.

Новите изисквания налагат да се разширят показателите, образуващи работната заплата, като едновременно с това се повишат изискванията и се подобри отчетността. Нужно е за всяка работа да се подберат показатели и да се приложи система на заплащане, различаващи се с по-висока ефективност. Пряката сделна система, масово прилагана засега в нашите предприятия, трябва да се прилага ограничено, когато характерът на производството не позволява да се внедри система на работна заплата, изградена на многофакторна основа. Във всички останали случаи работната заплата трябва да се поставя в зависимост от изпълнението на няколко показателя.

Размерът на работната заплата е в пряка връзка с постигнатата производителност на труда и с качеството на продукцията. Досега съществуващата в нашите предприятия практика да се връща некачествената продукция за изправяне на дефектно изпълнените операции, както е в ДИП „Липа", в цеховете на промкомбинат „Камъшит" и други, ще се премахне или ще се намали нейната повтаряемост, ако размерът на работната заплата се свърже с качеството. За реализирани икономии на основни и спомагателни материали, могат да се дават премии, размерът на които може да се определя в зависимост от определения предварително процент за качеството. За работниците по поддържането на машините и съоръженията размерът на премията, освен от фактора обем, е правилно да се определя от съотношението на престоите по тяхна вина, към общия фонд машинно време.

Многофакторното формиране на работната заплата се прилага във всички предприятия и работни места, независимо по коя система на ръководство работи предприятието. То трябва да се въведе, след като добре се обмислят основните показатели и възможностите за реалното им отчитане. Показателите и начинът на формиране на работната заплата трябва да бъдат утвърдени от ръководството на предприятието чрез вътрешна наредба по организацията на работната заплата, която да се регистрира в съответната висшестояща организация.

С въвеждането на многофакторното заплащане на труда ще се съдействува за изпълнението на основните задачи, поставени от Деветия конгрес на БКП и 44-тото постановление.

Михаил ЧИКОЛОВ

Заплащане на труда в комплексните бригади

Успоредно с напрегнатата работа по приключване на сметките и установяване на окончателните стопански и финансови резултати за изтеклата 1967 година, важен момент от работата на ръководствата, плановите служби и специалистите в ТКЗС е да се поставят основите на стройна организация и заплащане на труда. Новите форми на организация трябва да отговарят на техническия прогрес и да стимулират изпълнението на производствената програма за настоящата година.

Основна задача сега е изграждането на бригади за комплексна механизация. Особено значение тук придобива въпросът за установяване най-правилен начин на заплащане на труда в тези производствени единици, с оглед да се стимулира в най-голяма степен производството на количествено по-голяма и по-евтина продукция.

Много са формите на заплащане в ТКЗС, но по отношение на комплексните бригади най-правилната форма е заплащане на приравнен час. Тя се прилага в някои стопанства в страната.

Какво представлява тази форма и как да се постъпи при приложението ѝ?

С решение на управителния съвет на стопанството следва да се определи разценката за един заработен час за отделните категории машини и категориите работи, извършвани от числящите се към комплексните бригади кооператори. За машините се спазва съотношението в заплащането по норми.

Например разценката за един час, заработен от тежките машини, е равна на един лев, на средните на 0,90 лв., на леките — 0,80 лв., а на кооператорите — 0,60 лв.

Ако тежките машини заработват 10 000 часа, това прави 10 000 лв. Средните машини — 15 000 часа, или 13 500 лв. Леките — 5 000 часа, или 4 000 лв., а кооператорите — 25 000 часа, или 15 000 лв. Общата сума се събира и се получават 42 500 лева.

Тази цифра — 42 500, се дели на общо заработените часове 55 000 и се получава средната разценка на час 0,77 лв. С нея намираме приравнените часове по следния начин:

За тежките машини	10 000 делено 0,77 = 13 000	ч.
За средните машини	13 500 делено 0,77 = 17 400	ч.
За леките машини	4 000 делено 0,77 = 5 200	ч.
За коогератори	15 000 делено 0 77 = 19 620	ч.
Вс. часове приравнени към	0,77 = 55 220	ч.

Ако приемем, че чистата продукция на комплексната бригада е 350 000 лева, а трудовите разходи 13 на сто, то за труд ще се платят 45 500 лв. Разделяме тази сума на 55 220 часа и получаваме средна разценка 0,83 лв. (кръгло).

Така получената стойност се умножава с приравнените часове. Например за тежките машини 13 000 по 0,83 е равно на 10 790 лв. Тази сума следва да се раздаде на хората, работили на тежките машини, според фактическите часове. Или 10 790 лв., делено на 10 000 фактически часове е равно на 1,08 лева.

За останалите машини се работи по същия начин, като се знае, че основното мерило за труда е фактически заработеният час.

Предлагаме на вниманието на селскостопанските специалисти тази форма, защото считаме, че е най-подходяща за комплексната механизация. Ако условията налагат, може да се приеме и друга прогресивна форма. Но в никакъв случай да не се прилага формално, каквато тенденция се забелязва у някои ръководители, остарялата вече форма — заплащането да става на норми.

Прогресивна е и формата на заплащане на човекоден, но при нея се изисква високо съзнание у хората, които участвуват в бригадите.

Що се касае до авансирането на механизаторите и кооператорите от комплексната бригада, считаме, че е правилно то да бъде твърдо — например за тежките машини 100 лв. на месец, за средните 90 лв., за леките 80 лв. и на кооператорите по 60 лв. Това също е сериозен стимул за изпълнението на възложените задачи за реализиране на големи крайни резултати.

Ат. КОСТОВ

В град Гомец-ла Вил, близо до Париж, бяха проведени първите опити с експерименталния аеровлак, който трябва да развива скорост над 400 км/ч. Той се задвижва с един реактивен двигател с тяга 470 кг и две допълнителни ракети с тяга 1 200 и 500 кг.

Тутраканските пощальони

Надали има в окръга пощальони, които да преодоляват по-големи трудности от тутраканските. И това се дължи изключително на трудния стръмен терен в града. Къде ли в окръга е по-стръмно, отколкото в Тутракан...

Тутраканци обичат своя град — строят, разкрасяват го. Постръмното е кръстосан със стъпала. Но баирът си е баир, както се изрази веднъж един от най-старите пощальони Георги Арабаджиев. Впрочем Арабаджиев най-добре е почувствувал това през петнадесетгодишната си служба.

Силният вятър ни пронизва и с пощальона Георги Начев малко ни е до приказки на улицата.

— Не минах без падане и днес. Два пъти се изтърсих. Дългогодишен раздавач е Георги. Добре познава града, затова го направихме сменен раздавач. Той въвежда в работа и новите пощальони. Такъв е и Андрей Димитров. Пенсионира се бай Сава и неговата чанта пое Андрей. Четири-пет дни с него ще бъде Начев. Докато опознае района, докато посвикне.

— Значи изтърси се ти, а, Гошо? — подхвърлям шеговито. — Като ви е на баир градът, кой ви е крив.

— Хубав си ни е той, нашият град. Заради някое и друго падане, няма да си изместим града я. Абе то ние, пощольоните, сме калени хора...

Колко голяма истина има в думите на Георги. В най-големия пек и студ, в дъжд и снеговалеж, в делник и празник те, пощальоните, обикалят домовете и носят писма, вестници, държат в течение със събитията в света хората. Никога не закъсняват с разнасянето на пощата Николай Маринов, Иван Илиев, Йордан Георгиев. С чувство на удовлетворение от новата си работа, която започна само преди 3-4 месеца, обикаля района си и Николина Георгиева.

Расте Тутракан и горе на равното, и в стръмнините. А пощальоните с препълнени чанти всеки ден поемат от пощенската станция, долу край Дунава, нагоре към домовете на хората. Пощальоните, които без да осъзнават, в такова време като днешното, при такава виелица, и при такъв заледен терен, извършват истински героизъм.

Викентий ДУКАНОВ

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

МОРСКИ ПЪТ В СЪРЦЕТО НА АЗИЯ

Издадената преди десет години географска карта на Източен Казахстан поднася много изненади на туристите: те не намират обозначените на картата села, но на нея не са посочени срещащите се по пътя много селища от градски тип и дори градове; с десетки километра бяха скъсени планинските реки Бухтарма, Нарин, Курчум, които се вливат в Иртиш. Напразно туристите се опитват да намерят знаменитото някога езеро Зайсан. То вече не съществува.

На какво се дължат тези промени в географията на Източен Казахстан? Те са резултат от голямото хидротехническо строителство на Горен Иртиш. През следвоенните години тук, почти в самия център на Азия, са построени Уст-Каменогорската и Бухтарминската ВЕЦ. Особено големи промени предизвика Бухтарминската ВЕЦ. Нейната стена образува огромно водохранилище, което вече побра повече от 40 от заплануваните 53 милиарда кубически метра вода. Това изкуствено море, простиращо се на 500 километра, скъси реките, погълна устията на Черен Иртиш, Бухтарма, Курчум и на някои други реки. Новото море погълна и древното езеро Зайсан. На морското дъно останаха сто села и аула, чиито жители се преселиха в нови благоустроени селища от градски тип с многоквартирни жилищни сгради, клубове, болници, училища, водопровод и централно отопление.

Главното предназначение на новото море е да осигури ритмична работа на турбините на Бухтарминската и Уст-Каменогорската ВЕЦ. Енергията на тези електроцентрали се използува във фабриките, заводите, рудниците, в колхозите и совхозите. Морето внесе съществени промени в икономиката и транспортните връзки на руден Алтай.

Най-голямата новост е, че в сърцето на „сухопътна" Азия е създаден морски път, обслужван от дизелови и бързоходни кораби с подводни крила. Дължината му е равна на разстоянието от Москва до Ленинград. Той подобри транспортните връзки с отдалечените планински и полупланински райони на Източен Казахстан, разположени далеч от железопътните магистрали. Моторните кораби се движат от полупустините на Зайсанската котловина до Уст-Каменогорск, където неотдавна бе създадено механизирано речно пристанище, едно от най-големите в Казахстан.

По тази нова водна магистрала корабите използуват два уникални шлюза, които влизат в комплексите на Бухтарминската и Уст-Каменогорската ВЕЦ. Първият от тях има четири камери. Той повдига корабите на височина, равна на 20-етажен дом, и след това ги спуска. Корабният шлюз, който отдалеч прилича на стълба за приказни великани, се състои от четири бетонни стъпала — камери, всяка висока колкото 5-6-етажен дом. Огромни стоманени врати, всяка от които тежи 80-100 тона, преграждат входа за камерите. Такива огромни корабни шлюзове като Бухтарминския няма на нито една река. Те се управляват чрез най-нови автоматични системи и телевизия.

Вторият шлюз е с една камера. Той позволява на корабите да преодоляват височина, равна на 10-етажен дом. Този шлюз е разположен до стената, която образува близо до град Уст-Каменогорск дълбок язовир, дълъг около 80 километра.

През тези две големи водохранилища е прокаран чудният морски път, който минава между огромни хребети на руден Алтай, пресича дюните на подвижните пясъци, полупустинята и сухата азиатска степ.

Бухтарминското водохранилище решава задачата за снабдяване жителите на индустриалните центрове на руден Алтай с прясна риба. Неотдавна бе завършен първият етап на най-голямото в Казахстан рибовъдно стопанство, чиито водоеми надхвърлят хиляда хектара. Предвижда се също да бъдат построени заводи за отглеждане на ценната риба есетра.

Бреговете на Бухтарминското море бързо се превръщат в зона за почивка на трудещите се от Източен Казахстан. Тук се строят почивни домове, туристически бази, водни станции.

В бъдеще Бухтарминското море ще бъде начално звено на морския път от Алтайските планини до Северния ледовит океан. Това ще стане, след като бъде построена на Иртиш Шулбинската (под Семипалатинск) и редица други ВЕЦ, чиито стени ще образуват големи язовири. Тяхната верига ще представлява своеобразна гигантска стълба, която ще позволи на морските кораби с голям тонаж да пресичат Западно-Сибирската низина, Прииртишките степи и планинските хребети на Алтай.

Владимир ГАНЖА

НАЧИНИ ЗА ЗАСАЖДАНЕ И ФОРМИРАНЕ НА КАЙСИЯТА

Кайсията е ценен овощен вид, но с ограничено месторастене в страната. Нейните площи ще се разрастват предимно по поречието на река Дунав и черноморското крайбрежие, където условията за отглеждането ѝ са най-благоприятни. Създаването на огромни масиви от промишлени кайсиеви насаждения налага да изясним кои са подходящите форми на засаждане и типовете корени при формиране на кайсиевите дървета.

Най-често прилаганата форма за засаждане на кайсията доскоро бе квадратната при разстояния 7х7, 8х8, а на отделни места и до 10х10 метра. Тази форма бе подходяща за екстензивното овощарство, когато площите бяха използувани за отглеждане на подкултури.

Правоъгълната форма е най-подходяща при засаждане на кайсиевите дръвчета върху равнинна и слабо наклонена повърхност на разстояние 7х6 метра. На места с по-голям наклон и при неполивни условия можем да сгъстим дръвчетата в редовете, тъй като обемът на короната е малък и дълголетието на дърветата е по-късо. При тази форма клоните в редовете се допират слабо. Подобрена е взаимната защита на дърветата от силните ветрове и разходите на разтвор при пръскане с вентилаторни пръскачки са по-малки. Проходимостта на машините, както и огряването на всички части на короната, е добра. Тука разклоненията достигат оптималните си размери и добивите от единица площ са високи.

При формирането на кайсиевите дървета трябва да спазваме основното правило — да създадем здрав скелет на дървото. Това постигаме, като оставяме 4 до 6 скелетни клона, правилно разпределени върху централния клон и отклоняващи се на около 60 градуса. Кайсиевите сортове, приети за разпространяване в страната, образуват голяма, но рядка корона, поради по-слабата си разклоняемост. Те плодоносят върху къси и смесени клонки. Продължителността на продуктивния период на късите клончета е от 4 до 6 години. Оголването на основите на короната се усилва поради образуване на връхна цветна пъпка при някои къси клонки, които изсъхват след плододаването.

Най-подходяща у нас е **подобрено-етажната корона.** При нея стволът се оставя на височина до 70 см. За предпочитане е в първия етаж да се оставят 3 скелетни клона, правилно разпределени около централния клон. Те не трябва да израстват от съседни пъпки, а разстоянието между тях да е 20-30 см. Следващият скелетен клон или група от два клона се оставя на разстояние 60-80 см. над най-горния клон от първия етаж. Ако клоните са два, трябва да са раздалечени помежду си на 35-40 см. След залагане на последния скелетен клон водачът се съкращава над подходящо разклонение.

Първото скелетно разклонение се оставя на около 50-60 см от основата на скелетния клон еднопосочно навън.

Следващото оставяме на 90-120 см от първото и в обратна посока на него, а третото на около 60-80 см от второто, насочено както първото. Тук трябва да спазваме установените правила за равновесие и подчиненост на клоните. Скелетните разклонения трябва да израстват под наклон от 30 градуса спрямо хоризонталата. Чрез правилно извършване на зимните и летни резитби постигаме добро гарниране на скелетните разклонения и клони с обрастваща дървесина. Буйният растеж на кайсиевите дървета през младенческа възраст регулираме чрез накланяне на летораслите.

Естествено-подобрената корона е най-често срещаната в кайсиевите градини. При нея скелетните клони са разпределени по-рядко по централния клон. Овощарят се намесва при определяне клонките, които ще израснат като скелетни, като се съобразява с биологическите особености на даден сорт и хабитуса на отделното дърво. Така при отделни дървета се срещат единично разположени клони, при други по двойки, а при трети по 3-4 етажно. При този тип корона виждаме елементи на изменено лидерна, подобрено-етажна и етажна корони.

Подобрената-чашовидната корона също намира разпространение. Основание за това ни дава биологическата особеност на кайсиевите растения, при които централният клон естествено се отклонява от вертикалната линия и слабо се наклонява. При тази корона стволът се оставя също на 70 см. Трите скелетни клона са раздалечени на 20-30 см един от друг. При основата си те трябва да имат ъгъл на отклонение 45 градуса спрямо хоризонталата, като продължителите се насочват да растат почти вертикално. Върху всеки скелетен клон оставяме по 3-4 разклонения. Първото разклонение е отдалечено от основата на скелетния клон на 60 см, а следващите от 100 до 130 см помежду си. И тук се съобразяваме с правилното разпределение на разклоненията, с оглед да ги насочваме към свободните места, без да се допуска сгъстяване и кръстосване. Чрез различни резитбени операции, накланяне и изправяне постигаме равновесие и подчиненост на скелетните клони и разклонения, правилно гарниране с обрастваща дървесина и редовен плододобив.

В полето на Комплексната станция в Силистра изпитваме формиране на палмета с наклонени клони. Дърветата са с формиран четвърти етаж. Насаждението има демонстративен характер и засега не можем да го препоръчваме за промишлените насаждения.

Никола СТЕФАНОВ

Никола НИКОЛОВ

Илия Бешков

(По случай 10-годишнината от смъртта му)

Ако за някои хора на изкуството има известни различия при оценките им, то за Бешков всички са единни: той е неоспорима гордост за нацията ни. Ето и някои мисли за него:

ЛАМАР: Омайното у Бешков е необхватно като вечното, което движи човека. И аз още не мога да си представя, че той не съществува между нас!

В. ХАНЧЕВ: Това име, кратко и светло като мълния, остави голямо сияние след себе си. Когато го произнасям, виждам незабравимите образи на смешни и трагични герои. Виждам чувствителни пръсти, безпощадно опипващи и разголващи света, пръсти, които рисуват, рисуват, рисуват — пръсти, които слагат подписа на художника така, както се слага подпис под смъртна присъда. Защото цялото творчество на Бешков е смъртна присъда на грозотата. Страстна защита на прекрасното.

Проф. Д. УЗУНОВ: Чуден човек беше Илия Бешков.

Той беше изключителен художник и поет!

Увлекателен събеседник!

Народен музикант!...

Карикатуреше и се подиграваше на поповете..., а сам ходеше на църква!

Обичаше простите хора, ненавиждаше простаците...

Освен вечно живите си карикатури Бешков ни остави и безсмъртни мисли за изкуството, за живота:

*** Богат човек бива да е бюрократ, но сиромах, като стане бюрократ, няма кой да го храни.**

*** Суетата на жените е безкрайна като вселената. Нали знаете, две баби цял живот се гледали през улицата от две насрещни къщи. Едната умряла, а другата изпратила внучето си да види некролога — на колко години се е писала умрялата.**

*** Чегох „Литературен фронт“ с портретите по повод 24 май.**

Всички говорят от името на Партията. А бе, другарю, говори ти, както би говорила Партията! По такъв начин ще ѝ дадеш, а иначе само я обираш...

*** Хуморът не е доктрина. За него можеш да мислиш най-противоречиво. Той не страда от това. Най-широко отворена врата към живота е хуморът.**

*** Човек не може да се радва и весели, ако преди това не е бил скърбен.**

*** Цялата горчивина на своя живот аз превръщам в усмивка — искрена и чиста, с която дарявам първия срещнат човек.**

На войната бе направено строго мъмрене (1947)

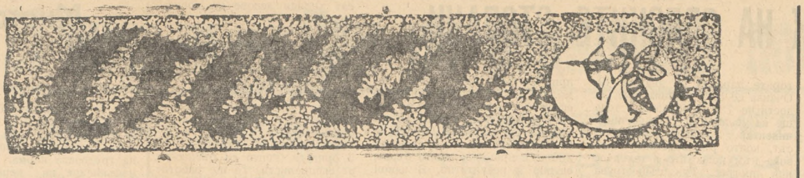

ВНИМАНИЕ! ВНИМАНИЕ! ВНИМАНИЕ!

НОВО! НОВО! НОВО!

ОТКРИТА Е

ПЪРВАТА ПО РОДА СИ В СТРАНАТА И В ЧУЖБИНА

Утешителна служба — 32-40

Търпеливи читателю, новооткритата Утешителна служба ще има за цел да те утешава, когато, да се изразим с езика на футболистите, пред вратата ти има голово положение, т. е. когато ти е трудно или притеснено. Ти само се обаждай, търпеливи читателю. Ако си директор на предприятие и планът ти е рахитичен, т. е. — ако куца, то ти се обади на тел. 32-40 и щатните утешители при Утешителната служба веднага ще те утешат. Те разполагат с най-модерни съвременни утешителни средства с продължителен срок на въздействие.

С най-приятни утешения:

Службата.

СТАРО СЕЛО. Главният АГРОНОМ.

Другарю главен агроном, научаваме, че тия дни сте много разтревожен. От Семеконтролната инспекция Ви съобщили, че овесът Ви е некачествено почистен; бил примесен с плевели. Не се тревожете, другарю агроном! Та какво като има плевели в овеса? Плевелите не са ли и те растения. Не украсяват ли и те природата за наше всеобщо наслаждение? Ами че зеленото отморява очите, в края на краищата. Ние сме затова — нека нашите родни ниви да се зеленеят. Нали сте чели поезия — „ниви зелени“, „ширни блокове“... Та, значи, от естетическа гледна точка вие нямате основание да се отчайвате. А от утилитарна, чисто практическа гледна точка, може да се каже, че добивът от вашия овес няма да бъде кой знае колко висок. Но какво от това? Кой яде овес? Конете. А имат ли бъдеще конете в нашето селско стопанство? И децата ще ви кажат, че нямат бъдеще. Е, щом конете нямат бъдеще, има ли бъдеще овесът, който се консумира от конете? Няма бъдеще. Щом няма бъдеще, гледайте си рахата и не се ядосвайте за някакъв си овес без бъдеще.

С утешителен поздрав: подпис не се чете

АЛФАТАР. Главният АГРОНОМ.

Другарю гл. агроном, токущо утешихме главния агроном в Старо село, та вече имаме опит в утешаването на главни агрономи.

Ние решително сме на мнение, че един некачествено почистен грах не е в състояние да отчае един оптимист като вас. Да оставим отчаянието на песимистите. Като говорим това, какво имаме предвид? Как ви са аргументите ни? Много солидни са. Типично народно ястие е не грахът, а фасулът. Значи — ако сме българи, ще ядем фасул, а не грах. Казват, че зърната на вашия грах били изпочупени и изпоядени от зърнояд. Че той, грахът, е кажи-речи за зърнояди, а не за българи. Толкоз! Яжте си фасула със зелева чорба и не мислете за грах!

КАЙНАРДЖА. ГЛ. АГРОНОМ.

Днес ни потръгна да утешаваме главни агрономи. Вас пък ви обвиняват, че не организирате изнасянето на оборския тор на полето. Глей им акъла! Че вие, другарю главен агроном, затова ли сте учили висша наука, сега да се занимавате с разни боклуци, които се извозват с талиги. Ами ваша работа ли е това? Сам разбирате, че не е ваша и че нямате основание за личен самотормоз. Наздраве!

АЛЕКОВО. Главният ЗООТЕХНИК.

Ако човек разбира езика на цифрите и влезе в разговор с тях, ще разбере, че числото 62 е едно незначително двуцифрено число, което стои на едно от най-ниските стъпала в йерархията на числата.

Смятаме, др. гл. зоотехник, че след горесказаното Вие разбрахте колко е безсмислено и лишено от здрава логика да тъжи човек за 62 изяловени овце. Какво са 62 ялови овце в неизброимото стадо овце на нашата страна? Какво са? Нищо не са! Тогава! Място за отчаяние няма!

С хиляди утешителни поздрави: **СИМИЧ**

Афоризми през призми

Всичко му даваха на готово. И сега не е готов за живота.

• • •

Само безсилните прибягват до насилие.

• • •

Някои са надарени с бездарие.

• • •

Когато някой говори непрекъснато, не му остава време да мисли.

• • •

Едно не харесва в някои хора, че всичко харесват.

• • •

Който няма какво да дава — дава мнение...

БЕЗОТГОВОРНИ ВЪПРОСИ

Които работят с микроскоп, дребнави ли са?

?

При закрити врати открито ли се говори?

?

С парашут ли се слиза при народа?

?

?Турхан **РАСИЕВ**?

Поглед към един склад

Архивата на „Наркооп“ — Тутракан е заела едно от складовите помещения на единствения приличен ресторант в града. Продуктите нека да стоят при въглищата — нищо няма да стане. Голяма работа, че било мръсно при въглищата и че не се проветрявало. Чисти, мръсни — продуктите се ядат, а ако една архива не е в прилично помещение, как ще служи на бъдещите поколения?

В края на краищата ресторантът е подведомствен на „Наркооп“ и регулярно, както казва един мой познат, ще му се подчинява, дори ако „Наркооп“-ът заеме с архивата си кухнята и нареди да се готви вместо с ориз, боб, картофи, месо и пр. с фактури, документи, преписки, протоколи... Фактът, че архивата продължава да заема складовото помещение, въпреки съпротивата на санитарните органи, говори ясно, че в недалечно бъдеще на посетителите ще се предложи нещо подобно в менюто. Че какво, да им пожелаем добър апетит!

И две думи за задния двор на ресторанта. Като всеки заден двор той е доволно мръсен и разхвърлян. Но най се набиват в око откритите варели за отпадъци. В тях се намират огризани кокали за неизразима радост на тутраканското кучешко общество...

Чоки **НИКИФОРОВ**

СТЕФАН ДИМИТРОВ

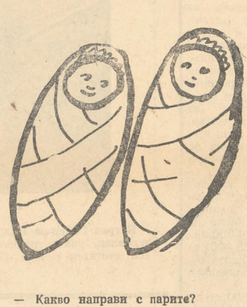

— Какво направи с парите?
— Внесох ги за кола.

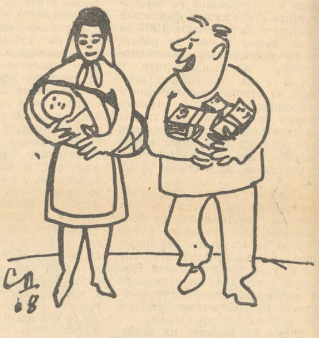

— Късметлия дете излезе!

ВЪПРОСИ И БЕЗ ОТГОВОР

Какво ни направи първото подозрително впечатление още с влизането ни в двора на ЗГУ „Терма“ — Тутракан? Самият двор. На купища под дъжда, под снега и прочие атмосферни условия стоят стотици тонове желязо. И го яде ръждата. Подхвърлихме ние въпроса за навеси и складове, но както го подхвърлихме, така си и остана подхвърлен.

В шмиргелното отделение и хората, и машините придобиват тъмносив цвят от достатъчно дебелия пласт прах. Когато попитахме защо е така тази работа, ни отговориха, че имало аспирация, но не вършела работата си добре и половината прах си оставала. На незабавно поставените въпроси защо не я поправят, защо няма скари в отделението и защо не всички имат ръкавици, не ни беше отговорено.

От дълго време не получават отговор и самите работници в завода на въпроса им кога ръководството на завода ще оправи банята и умивалнята. Банята не се отоплява въобще, както и въобще не се чисти, а умивалнята — едва ли някой е виждал през живота си по-мръсна и по-черна умивалня от тази.

Говори се, че в завода има шестнадесет души общи работници, но ни бе казано, че всеки си гледа неговата си работа, а за чистотата няма кой да се грижи.

Във въздуха увиснаха нашите въпроси защо в емайловия цех все още не е направена умивалнята. Но какво беше нашето изумление, когато разбрахме, че в банята се събирала прахта от аспирационните уредби.

Не получихме отговор кога в този завод ще си хигиенизират тоалетните помещения. Ако имахме санитарна власт, бихме изсипали стотина кила хлорна вар.

И така, въпроси много, а отговори малко... Дано някой се заеме и да даде отговорите.

Поставил въпросите:

ПАШКУЛЕВ

ЙОРДАН КОТЕВ

Летящото килимче на бюрократа.

ПРЕДСТАВЯМЕ ВИ ДИМИТЪР КЕРЕЛЕЗОВ

МАХМУРЛИЙСКИ МИСЛИ * МАХМУРЛИЙСКИ МИСЛИ

И планът спира на червено!

* * *

Трудовата дисциплина се разболя. Градусът ѝ се повдигна.

* * *

Ние сме именито предприятие — имаме много именници

* * *

През януари много неща виждаме двойни. Производственият брак — също.

КРОТКИ САТИРИ

ТЪРПИМОСТ НА КРИТИКАТА

Що ядове, що борби,
що букви, що думи се писа:
най- най-после да търпи
критиката и той кандиса.

Свикна. Търпи я сега,
колкото и да е гореща.
Като го гледам така —
въобще не я усеща...

ОБЯСНЕНИЕ

Забравих и думи, и мисли,
и всякакви въжделения...
О, не мислете, че кисна
по кръчми и заведения!

Така е, не си гледам кефа,
и вие да сте — ще си мълчите:
вече разбираме се с шефа
само по очите...

НА ЕДИН НАУЧЕН РАБОТНИК

Има да си пати,
не е като всички:
хем слага цитати,
хем слага кавички...

* * *

Вятър го вее на бял кон,
ама из Рим, Куба, Габон...

Празнично

В бог не вярва свата Нако,
страстно го отрича.
Ала вярва във резняка,
много го обича.
И когато сватя Васка
на Василевден
събра ни,
той се здравата натряска —
пя ни и игра ни.
Даже вдигна тост:
— Другари,
бог, че няма, няма,
но традициите стари
сила са голяма.
И свети Васили нека
здраве да му дава!
Вино не щади човека —
пихме до забрава!...

Иван СЕВЕРНЯШКИ

Продават се три части (апартаменти) в дома по ул. „Цар Шишман“ (зад хотела). От 15 януари единият е освободен.

Кирил Велчев Шопов — с. Айдемир загубено портмоне със 170 лв. в рейса Силистра — Айдемир. Който го намери — 50 лв. възнаграждение.

ОБЯВА

ПРОДАВАМ: акордеон „Велтмайстер“ 120 баса, 16 регистри, съвършено запазен.

Чобанов — Силистра тел. 36-52

ОБЯВА

ДТП „Мототехника“ — клон Русе разполага с леки автомобили „Варшава“ по цена 4 500 лв. и „Запорожец“ — 2 600 лв.

Желаещите, които имат вноска до 31 декември 1967 година, могат да получат коли от горните марки. Краен срок за получаване 31 януари 1968 година.

Настоящото да се счита за покана по реда и списъка.

АД/91
В 7767
П 4703/68

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 1 (1318) | Четвъртък, 4 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

РБ "П. ПАВЛОВИЧ"
гр. СИЛИСТРА
Инв. № 13000005816

Силистренска трибуна
I - XII 1968
бр. 1 - 152

От първия работен ден — нови трудови успехи!

ПЪРВИЯТ ДЕН

С много напрежение и трудова надпревара бе изпълнена миналата година и за староселци. Шумна и радостна бе новогодишната трапеза. Много бяха хубавите пожелания за новата година.

Първото утро завари много от кооператорите още будни, а животновъдите на своите работни места. Първият ден донесе и първите резултати от новите задължения.

На втория ден от новата година посетих кравефермата на стопанството. Когато влязох в стаята на животновъдите, заварих край топлата печка да почиват животновъдките Цена Матева и Цана Стоянова. Честитихме си новата година и непринудено разговорът ни се пренесе върху резултатите от първия работен ден.

— Ние не стояхме до късно на новогодишната трапеза — споделиха те. — Рано трябваше да бъдем на работното си място. Не биваше да се наруши режимът на животните нито за един ден.

Чувството за отговорност и трудолюбието донесоха на животновъдите от фермата първите 3 975 литра мляко по плана за новата година.

Най-голяма е радостта обаче от това, че с първите дни те получиха нов модерен краварник за 108 крави. Тук ще работят на две смени и трудът им ще бъде облекчен. Затова животновъдите правят всичко, за да се приспособят по-бързо към новите условия и завоюват още по-големи успехи през новата година.

Василка **РАВАЛИЕВА**
(наш кореспондент)

Добра дисциплина — високи постижения

За текстилците от ДИП „Добруджа“ — Силистра първият работен ден бе втори януари. Още от сутринта на трудов пост застана смяната на Гарабед Бедросян. Много работа се извърши през последните дни на декември по разясняване на плана, много приказки се наговориха за трудовата дисциплина, за задълженията на текстилците към родината, за да се подготви колективът за изпълнение на плана още през първите дни на новата година. Но и без тази дейност тъкачките биха дали онова, което се изисква от тях, защото те обичат своята професия, свързани са с предприятието и неговите успехи са техни лични постижения.

Може би затова нямаше отсъствия, нямаше и закъснения. Секционните майстори докладваха, че всички тъкачки са при своите станове. Разбира се, трудности се срещнаха, но за тях не са виновни хората. Когато машините не се движат продължително време, стават капризни. Така беше и през този работен ден. В началото често се затъкваха совалките и даваха дефекти, някъде падаха основите, които пак трябваше да се зареждат и т. н. Обикновени трудности, с които упоритият колектив се е срещал неведнъж и е навикнал бързо и с майсторство да ги преодолява. Работниците от „зелена смяна“ и сега показаха, че са упорити, че преминават всички прегради, застанали на пътя им към изпълнението на плана.

В края на смяната секционните майстори докладваха, че бригадите са преизпълнили дневния график. Текстилците са изтъкали десетки метра док над плана и той е с високо качество.

Най-добри постижения отбеляза бригадата на Бейджет Мустафов, която даде 45 метра док в повече, макар че графикът в сравнение с миналата година бе завишен с 20 метра. Второто място заеха тъкачките от бригадите на Тодор Плугаров и Любен Тодоров, изпълнили плана си 101 на сто.

Смяната на Гарабед Бедросян приключи първия работен ден с добра равносметка — изтъкани са 9 888 метра док с високо качество.

Д. **ПЕТРОВА**

Ч

Въпросът
механизаци
ните възпро
селското ст
щия момент
зан с повиш
та на п
някои н
ства вече
комплексни бри
ито постигнаха добри
в своята работа през п
те две-три години. Не във всички кооперативи обаче задачата се решава както трябва.

Бюрото на Окръжния коми-

ата
ан

Първият относно развитието на комплексната механизация в окръга, прочетен от др. Нешо Нешев — зам. председател на ОКС, и вторият относно организацията, нормирането и заплащането на труда в ТКЗС съобразно новите изисквания, прочетен от др. Атанас Костов — също зам. председател на ОКС.

Др. Нешо Нешев подчерта, че броят на селскостопанските машини през настоящата петилетка рязко ще се повиши. Това създава благоприятни условия за разширение на комплексната механизация. Нужно е обаче машините да се използват най-разумно и ефективно. Това е пътят за осъществяване на промишлени методи в областта на селското стопанство.

В доклада бе посочено, че досега в по-голямата част от стопанствата на нашия окръг съществуването на звената и бригадите за комплексна механизация бе формално. Отчиташе се тяхното съществуване, но не се вземаха мерки за извеждане на работата им докрай. Едва от две години работата в тази насока бе поставена на по-здрави основи. Въпреки това обаче комплексна механизация бе приложена само на 27 на сто от обработваемата площ. Най-голям напредък по нейното внедряване отбелязаха ТКЗС — Голеш, Сребърна, Ситово, Сокол, Ст. село и др. В повечето от стопанствата обаче тя все още трудно си пробива път. А такива челни кооперативи като ТКЗС Калипетрово и Нова Черна нямаха изградени единици за комплексна механизация.

Агитационният етап по внедряването на комплексната механизация мина. Сега вече съществува достатъчно натрупан опит и техника, за да може да се приложи този прогресивен метод в много по-широки мащаби, отколкото досега. Особено нараства неговото значение сега, когато ЦК на Партията и Министерският съвет поставят с най-голяма сериозност въпроса за бързо повишаване рентабилността на производството. Накрая др. Нешев се спря на най-важните задачи, които има да се изпълняват по внедряването на комплексната механизация и сподели опита на някои челни производствени единици.

В своя доклад другарят Костов посочи, че селското стопанство в нашия окръг е постигнало много добри резултати през изтеклата година. Въпреки това обаче рентабилността му се повишава слабо. Особено важи това за животновъдството. За решаването на този основен за момента въпрос голяма роля, наред

комплексна
да изиг
ация, как
миране и

момента
не съот
новията и
пълно из
дителните
стопанство.
единица
в ТКЗС трябва да бъдат комплексните бригади. Перспективни са и фуражно-животновъдните бригади, които могат да изиграят голяма роля за повишаване ефективността на животновъдния отрасъл. Наред с тези форми ще продължат да съществуват полевъдно-тракторните, смесените и специализираните бригади. В говедовъдството трябва да се въведе по-широко двусменната работа.

След това др. Костов се спря на въпросите на научното нормиране на труда, което играе голяма роля за увеличаване на неговата производителност, както и на въпросите за най-правилно използуване работното време на кооператорите.

По третираните в двата доклада въпроси станаха разисквания. Председателят на ТКЗС — Голеш, Паско Пасков сподели техния опит по въвеждането на комплексна механизация. Благодарение на нейното приложение, каза той, стопанството, което до неотдавна чувствуваше голяма нужда от работна ръка, сега чувствува излишък и има възможност да въвежда трудоемни култури. Димитър Михайлов — зам. председател на ОНС, говори за необходимостта от разширение на механизацията в селското стопанство. Нужно е да се предприемат мерки за механизиране на повече процеси в животновъдството. Васил Къров от с. Ситово и Ниази Матемов от гр. Дулово, бригадири на комплексни бригади, разказаха за своя опит. Особено добри резултати е постигнала през изтеклата година бригадата на Васил Къров. Христо Стоянов — председател на ТКЗС — Сокол, говори за необходимостта от по-голяма квалификация на кадрите.

Първият секретар на ОК на Партията др. Вельо Максимов подчерта в своето изказване, че с настоящето съвещание приключва психологическата подготовка на селскостопанския актив по внедряването на комплексната механизация. Настъпил е моментът, когато всички сили трябва да се хвърлят към решаването на този основен въпрос. Общинските партийни комитети да поемат на отчет изпълнението на тази задача. А селскостопанският отдел при ОК на Партията, управление „Земеделие“ при ОНС и Окръжният кооперативен съюз трябва да окажат необходимата помощ на стопанствата по внедряването на комплексната механизация и същевременно да контролират как тази задача се изпълнява в отделните кооперативи.

С това съвещанието завърши.

Емил **ПРАХОВ**

Въпреки големите трудности

Първите дни на третата година от петилетката за повечето трудещи се бяха празници, а за някои шофьори от пътническия и товарния транспорт на ДАП бяха напрегнати трудови дни.

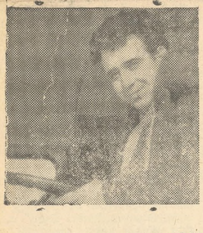

Водачът на автобус № 19-13 при ДАП — Силистра Петър Тодоров посрещна Нова година на път. През следващите два дни той извози стотици пътници до Чолаково, Главиница, Върбино и до други селища в нашия окръг.

Необикновено голямо беше оживлението пред пътническата автогара в Силистра. Само за два дни оттук отпътуваха 3 564 пътника. По направлението Варна и Русе бяха отправени по два извънредни автобуса. До всички села на окръга на втори януари пътуваха също по два автобуса. С чувство на голяма отговорност се трудиха и шофьори, и кондуктори. Особено се отличиха Петър Добрев и Иванка Станева, обслужващи автобус Сс 09-95, с който извършиха няколко извънредни рейса.

За извозването на пътниците от Силистра по различни направления много спомогнаха и леките коли на клона „Таксиметров превоз“. Шофьорите от този клон въпреки падналата гъста мъгла на 31 декември и на 1 януари вечерта не оставиха нито един пътник неизвозен до желания адрес. Високо майсторство в своята професия показа Стоян Тодоров, водач на лк „Волга“ Сс 18-00, който само за един ден извърши пробег 721 километра и при планов приход 14 лева отчете 75 лева. Добре се трудиха и шофьорите Гочо Стоянов, Васил Трендафилов, Добри Минчев и др.

На трудов пост бяха и шофьорите от клон „Товарен превоз“. Само до 16.00 часа на 2 януари те изпълниха дневния си план. Първи получиха направление в диспечерската кантора Георги Кръстилев, водач на товарна кола „Шкода“, следван от Мюстеджеп Мехмедов, Костадин Александров, Хайредин Галипов, Борислав Бобчев и др.

Проявеният от транспортните работници на ДАП — Силистра трудов ентусиазъм още от първите дни на годината вдъхва вяра, че тук ще се работи все така през цялата трета година на петилетката.

М. **ГЕОРГИЕВ**

Изпитание на дълга

На лекарите, на медицинските работници ние дължим винаги благодарност за високоблагородната им работа, за онова, което извършват в името на човека. И колко много са хората, повтарящи за цял живот името на един лекар, на една акушерка, на една сестра — те, притеклите се на помощ в някой критичен момент.

Както винаги и през тази новогодишна нощ хората празнуваха щастливи, забравили грижите и напрежението на ежедневието. Празнуваха, забравили за онези, които и през тази нощ дългът беше призовал да бъдат на пост. И те изпълниха своя дълг. . .

През новогодишната нощ в поликлиниката към Окръжна болница дежуриха д-р Иван Димитров и фелдшерката Дина Иванова. Телефонът звънеше тревожно както през всяко друго дежурство и те трябваше да отиват по домовете, за да окажат първа медицинска помощ. Дванадесет дома посетиха с линейката, която през тази нощ шофираха Тодор Стойков и Драган Роев. В поликлиниката помощ на други десет граждани оказаха д-р Димитров и д-р Паянтов, дежурен през вечерта по болница.

Навреме се отзоваха на консулт през новогодишната нощ повиканите по спешност във вътрешно отделение д-р Паянтов и д-р Димитров. За да определят по-точно една диагноза, за да помогнат по-бързо и по-добре на един пострадал, за да бъде оперирана по-късно от д-р Димитров и д-р Вл. Янков 16-годишната Йорданка Желева от село Българка. Тези лекари облекчиха болките и на малкия Атанас Петров от Добротица, който се изгорил в гореща вода.

В акушеро-гинекологическото отделение на Окръжна болница акушерката Градинарова имаше щастието да помогне за раждането на първия гражданин в окръга през новата година — на 18-годишна работничка от промкомбинат „Камъшит“ се роди син.

Всеки ден, всяка нощ носи изпитания на лекарите. В изпълнение на своя хуманен дълг някои от тях останаха на пост и през новогодишната нощ.

Петранка ПЕТРОВА

УСПЕХИ

До късно продължи новогодишната веселба в с. Паисиево. На другия ден хората почиваха. Нямаха време за отдих само животновъдите. Още от 4 часа на първи януари доячите от кравефермата бяха на трудовия си пост.

И как иначе можеше да бъде? Нали животните са свикнали на режим, който в никакъв случай не бива да се нарушава. Затова рано сутринта във фермата дойдоха както бригадирът Георги Иванов, така и всички кравегледачи. Мехмед Ахмедов, Пембе Расимова, Ариф Османов и другарите им започнаха доенето точно в определеното време.

Радостен е фактът, че още от първите два дни на новата година паисиевските говедовъди постигнаха нови успехи. Те преизпълниха плана за 1967 година. Докато през последните два дни надоиха 2 978 л мляко, това количество от първи и втори януари нарасна на 3 232 литра. За същото време във фермата се родиха 11 телета.

Успехите от първите дни вдъхват нова вяра у хората. Вяра, че през 1968 година постиженията ще бъдат още по-големи.

Милко **НИКОЛОВ**
(наш кореспондент)

НА ТРУДОВ ПОСТ

През новогодишната нощ, когато сред звън от чаши си пожелавахме много щастие и радост, служебният дълг налагаше на много хора да бъдат на своя трудов пост. И през тази нощ, както през предните, коравите ръце на локомотивните машинисти водеха влакови композиции на далечен път; пред пултовете на десетките електроцентрали бодърствуваха тези, които ни осигуряваха светлина; на път бяха шофьорите, трамвайните работници, пощенци.

Димитричка Вълчовска — телефонистка на междуградския номератор в Силистра, посрещна новата година с радостта на хилядите абонати, на които осигури телефонна връзка с близки и познати.

На междуградския номератор в силистренската станция на съобщенията бодърствуваха телефонистките Димитричка Вълчовска и Мария Любенова. Те отбелязаха рекорден брой междуградски разговори. Новогодишни пожелания, радостни съобщения, повикване на познати и приятели и какво ли не предаваха електрическите импулси през тази тържествена нощ. Без тях може би нощта не би била така тържествена, не би донесла радост на хиляди трудови хора.

Първи и втори януари. За всички нас тези два дни бяха определени за почивка. В колетната служба на станцията обаче обстановката е делнична. Пощенските служители са както и през останалите дни на своите места. Колко пратки са пристигнали, колко от тях са раздадени на получателите и колко са изпратени от Силистра, никой не е правил сметка, но те, пощенци, могат дълго да разказват за радостта, която са донесли на стотици хора през тези два празнични дни.

Нова година е! Но и през този ден могат да се случат нежелани неща. Повреда по телефонната линия за град Дулово наруши новогодишното настроение в семейството на монтьора Петър Недев. Празникът си е празник, той може да се остави за друг път, но преди всичко трябва да се изпълни дългът. Както и в другите дни, така и сега Петър Недев отстрани повредата и даде път на хилядите разговори между Силистра и Дулово.

Пощенци не могат да ни дадат проценти за трудовите си дела през първите дни на новата година. Техният труд не се отчита с цифри, а с радостта, която са донесли на трудовите хора.

Васил **СИМЕОНОВ**

СРЕДНОШКОЛСКА ЗИМА

За веселото, разнообразно и интересно прекарване на зимната ваканция от средношколците от Силистра ГК на ДКМС, СП „Културен отдих“, физкултурното дружество „Доростол“ и ОС на БТС организират редица интересни мероприятия. В младежкия салон на втори януари се състоя новогодишно средношколско увеселение с богата литературно-музикална програма. Предвидено е утре да се проведе шах-турнир между отборите на училищата. На пети януари най-добрите тенисисти ще се срещнат в младежкия салон, за да излъчат отборен първенец между училищата.

На шести януари се навършват 119 години от рождението на великия български поет и революционер Христо Ботев. Вечер, посветена на неговия живот и творчество, ще се състои същия ден в младежкия салон. На следващия ден от 15 часа ще има средношколско увеселение, а на 9 т. м. активистите-средношколци ще празнуват тържествено в хижите „Ален мак“ и „Стомана“. На 14 януари ще се осъществи за втори път традиционният празник на снега. С него средношколската зима ще завърши и учениците, ободрени и отпочинали, отново ще започнат редовните си учебни занятия.

Добивите ще бъдат по-високи

През изтеклата година ТКЗС — Калипетрово реализира 80 000 лв. от овощните градини.

За да бъдат добивите още по-високи, кооператорите полагат необходимите грижи за всички дръвчета. Срочно и качествено бяха напръскани кайсиите и прасковите с двупроцентов бордолезов разтвор срещу сълзянка и къдравост. С еднопроцентов разтвор от крезонит са третирани ябълките, крушите и дюлите.

Освен това хората от бригадите на Георги Гаджев и Петър Кескинов почистиха дърветата от мумифицираните плодове, премахнаха старата кора, изрязаха сухите клонки. Тези и останалите грижи ще увеличат значително доходите от овощните градини.

Христо НЕЧЕВ

Наближава времето за засяването на първите парници. За ранното зеленчукопроизводство се подготвят и градинарите от ТКЗС — Айдемир.

НА СНИМКАТА: Градинари от звеното на Димитър Иванов остъкляват рамки за парниците.

Комсомолката Радка Филчева от цех „Ракита“ — Дулово е една от дългогодишните работнички. Изпълнява ежедневната си норма винаги над стоте процента. Членка е на заводския комитет на Комсомола. С активната си производствена и обществена работа служи за пример на останалите работници.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Да бъде още по-добра дейността

И заводската профорганизация при ДИП „Добруджа“ отчете своята дейност през последните две години. Председателката на заводския профкомитет Радка Данева прочете отчетния доклад, в който обстойно бе разгледана работата на четирите профкомитета и различните комисии в предприятието.

Профсъюзните членове са участвували активно в движението за комунистически труд, работили са упорито за преизпълнение на дадените пред Партията обещания за получаване на повече надпланова продукция. Само за единадесетте месеца на миналата година са изтъкани над плана 110 000 метра док. Снижена е себестойността на произвежданата продукция.

Най-високи трудови успехи в съревнованието завоюва „зелена“ смяна с ръководител Гарабед Бедросян. През годината председателят на сменния профкомитет Бейджет Мустафов стана инициатор на един хубав почин — добрите майстори да поемат изоставащите бригади. Той сам се е заел да ръководи пета бригада. Неговият пример е бил последван от секционния майстор Курти Турлаков. Благодарение на това изоставащите бригади се наредиха на едни от първите места.

За пример бяха посочени и бригадите на младите майстори Станко Гебешев, Тодор Плугаров и Нури Мустафов. Те първи изпълниха годишния си план в предприятието и изтъкаха стотици метри плат над плана. Те постигнаха и 99 на сто първокачествена продукция.

Радват и постиженията на рационализаторите и изобретателите. От постъпилите 11 рационализаторски предложения в производството са внедрени 5 с общ икономически ефект 730 лева. Заводската радиоуредба често е разказвала за опита и успеха на първенците, бичувала е недостатъците.

Не липсваха и критичните бележки. Техническото ръководство беше разкритикувано за това, че е подценило профилактичните прегледи на становете, което преди години ставаше редовно. А това води до намаляване на качеството на тъканите. За лошия ремонт на някои машини ремонтните работници бяха разкритикувани много остро. Не бяха пропуснати и нарушителите на трудовата дисциплина.

Особено внимание бе отделено на конференцията и за идеологическата и културно-масовата работа на заводския профкомитет. През отчетния период са организирани много срещи със стари партийни дейци. Над 50 младежи са повишили образованието си в различни техникуми и училища. Много от младите тъкачки завършват професионално-техническо училище по текстил и тогава идват на работа в предприятието. Отчетени бяха положените усилия от страна на ръководителите за изграждането на колективи за художествена самодейност. Изградени са вокална група и танцов състав.

Заводската профорганизация прие решения за бъдещата си работа. Основно начало в нейната дейност ще бъде 44-то постановление на ЦК на Партията и Министерския съвет за превръщането на икономиката във високорентабилна.

Петранка ДОДОВА

Престъплението бе разкрито от „Джулбарс“

Дядо Георги Друмев постъпи на пост, както винаги навреме. Той охраняваше голямата овощна градина на ДЗС край Силистра. Целия този ден до късно вечерта работничките браха хубави ябълки и ги складираха близо до малката сграда, в която се съхраняваше инвентар. Това изискваше да се проявява по-голяма бдителност, защото лица от съседното село Татарица често правеха опити да крадат плодове. Не само за да хапнат ябълка, две, а с чували и щайги. Той знаеше това от младите си години. Знаеше също, че тази вечер 11 срещу 12 октомври е събота — пред празничен ден. А в такива дни някои селяни от Татарица пиеха повече и че в пияно състояние те са по-нагли.

Полунощ беше минала. Часът наближаваше два. Старият пазач, седнал на пейката до ябълките, бодърствуваше. Изведнъж нещо изшумоля. Втренчил поглед, дядо Георги видя, че към ябълките се приближава човек. Извика му: „Стой! Какво правиш тук?“ Непознатият не се стресна и не се спря. Вървеше право срещу пазача. Той се уплаши, стана и взема подпряната до стената брадва. Почти в същия момент непознатото лице се нахвърли върху дядо Георги. Сборичкаха се. Той искаше да го удари с брадвата, но другият, по-млад и по-силен, я хвана и я измъкна от ръцете му. В същия миг замахна, за да го удари по главата.

Инстинктивно пазачът вдигна лявата си ръка, за да се предпази. Ала в този момент брадвата се стовари със сила върху ръката му. От острата болка, която изпита, дядо Георги разбра, че ръката му е счупена. Затова избяга и се скри в стаята, като заключи вратата. Нападателят, озверен, заудря по вратата, счупи я на няколко места. Но като не можа да я разбие, строши прозореца. Закanвайки се, той се мъчеше да влезе вътре, за да го убие. Дядо Георги с нож в ръка се защитаваше отвътре. Успя да нарани нападателя, който разбра, че не ще може да осъществи намеренията си и се отдалечи.

Рано сутринта за случилото се доблестният пазач съобщи на дежурния в Окръжното управление на МВР. Не след дълго оперативната група под ръководството на капитан Константин Огнев — началник на следственото отделение, и служебното куче „Джулбарс“ с водач старшина Борис Танев се яви на местопроизшествието. Счупената врата, натрошеният прозорец и обилната кръв от нападателя говореха за наглото престъпление. Но кой беше нападателят?

С разкриването му незабавно се заеха органите на милицията. Най-напред беше използуван ценният помощник в борбата срещу престъпността — служебното куче „Джулбарс“. То бързо пое следата и се понесе устремно по пътеката край височината и не я изпусна повече от 3 км дотогава, докато не заведе водача и групата в дома на Михаил Алексиев Филатов — 43-годишен от с. Татарица. Там, в една от стаите под леглото то намери и захапа носна кърпа, потънала цялата в кръв. Откри и кървави дрехи. Собственикът им, който беше на улицата сред други селяни, бе превързан. Притиснат от доказателствата, още в селото беше принуден да признае престъплението си. Задържан е. Води се следствие.

Пазачът дядо Георги предотврати с риск на живота си кражба на обществено имущество. А служебното куче „Джулбарс“ помогна да бъде разкрит престъпникът.

Съби СЪБЕВ

Преизпълнен план

Всяка година доячите от ТКЗС—Дулово преизпълняват плана си за млеконадоя. И миналата година, въпреки че задачата бе твърде напрегната, те предсрочно надоиха определеното им количество мляко. Вместо 1 500 тона мляко те са добили 1 600 т.

Най-голямо е изпълнението на кравефермата в с. Черник с ръководител Минчо Стойчев. Тук доячите са добили 40 т мляко над планираното.

Така дуловските животновъди дават своя принос за бързото икономическо укрепване на нашата страна.

Венета ГЮРОВА

Подвизите са незаличими

Много време е минало от героичните боеве при Драва през Отечествената война. Цяло поколение израсна оттогава, но подвизите на храбрите български войници от I българска армия, оставили костите си по бойните полета, ще останат незаличими в съзнанието на още много поколения.

За техния героизъм пионерите от IV експедиционен отряд „Г. Бенковски“ при училище „А. С. Макаренко“ — Силистра научиха от разказа на Огнян Модев — участник в Отечествената война. Със затаен дъх отрядниците следяха картата и картините на боя оживяваха в представите им. Особено ги трогна героизмът на 16-годишния участник във войната — Сашо, за когото другарят Модев увлекателно разказа. И всеки вьрешно обещаваше пред себе си да бъде като него.

Нина ИВАНОВА

В ПОМОЩ НА ПРОПАГАНДИСТА

Някои методически въпроси по пропагандата на теоретичните дисциплини

В съгласие с указанието на ЦК на БКП сега в системата на партийната просвета все по-значително място заема изучаването на теоретичните дисциплини.

Състоянието на занятията в учебните звена по теоретичните дисциплини изисква заедно с по-нататъшната си теоретична подготовка пропагандистите да насочат вниманието си върху въпросите на методиката. Именно с подобряването на методиката ще се повиши и научно-теоретическото и политическото равнище на изучаването на теоретичните дисциплини. Затова е необходимо преди всичко пропагандистът да си изясни добре методиката на отделните просветни форми: кръжоци, видовете школи и семинари, за да спази онези начини, похвати и средства, които изисква съответната просветна форма за осъществяване на учебния процес. Пропагандистът е нужно добре да познава своите слушатели, да се съобразява с възрастовите им особености, с тяхната обща подготовка, научно културни интереси, профил на работа и т. н.

В съставните части на марксизма-ленинизма и в другите теоретични дисциплини — като етика и естетика — слушателите срещат непрекъснато при преподаването на материала нови категории и понятия, неизвестни им дотогава или недостатъчно познати. Без тяхното последователно изясняване в процеса на изложението на материала не може той да бъде задълбочено овладян.

При изучаването на теоретичните дисциплини е важно пропагандистът винаги да излиза от простото, единичното и по-малко общото към сложното, непознатото, особеното, по-общото и най-общото. Чрез намирането на най-тясната взаимна връзка и мярка на преподаване между това, което се преподава, и начинът, по който трябва да се преподава, пропагандистът осигурява нужната последователност и достъпност на изложението. Във връзка с това следва да се обръща по-голямо внимание върху структурата на лекцията, правилното групиране на основните въпроси и подвъпроси, ритмичността в изложението, акцентуването и последователното изясняване на проблемата.

Много важни са също така точността при формулирането на темата, на основните въпроси, на изложението на материала в отделните му съставни части, в изясняването на понятията, тяхната пълнота, задълбоченост и последователност. Формулировките, изводите, дефинициите изискват не само точност и яснота, но и по-особено внимание, като последователно се продиктуват на слушателите. Пропагандирането на теоретичните дисциплини изисква богато аргументиране на теоретичните изводи. В същото време пропагандистът се стреми да не подмени аргументираното теоретично разглеждане и осмисляне на проблемите с простото изброяване на примери, което може да се превърне в чиста фактология или практицизъм. Самите примери, дадени като илюстрация, следва да се анализират задълбочено, та изводите да дойдат на базата на обобщенията. Използувани за аргументация на беседата и лекцията, те могат да служат и за освежаването ѝ, без обаче да се прекалява с тях. Те трябва да бъдат предварително издирени и при употребата им се следи за техния характер, подреждане и правилно вплитане в логическото изложение.

Аргументите могат да се черпят от различните области на живота, като се подбират обаче примери и факти, познати на слушателите, близки до техните интереси, ярки, убедителни и актуални, обосноваващи добре отговора на научните проблеми. При тяхната употреба е наложително да се спазва както хронологическият ред, така и степента на тяхната значимост и познаваемост за слушателите.

Все още се срещат пропагандисти, които при провеждането на занятието предварително диктуват на слушателите един подробен план на темата, а след това, откъснато от плана, разглеждат самия материал. Необходимо е планът на темата да се дава не в началото, отделно, а в самото изложение на материала, като тясно се свързва със самото съдържание. Това ще спести време на пропагандиста и ще създаде прегледност на материала.

Все повече и с по-голяма настойчивост пред пропагандистите стои въпросът за онагледяването по теоретичните дисциплини. За съжаление, като изключим политическата икономия, където се използуват диаграми, схеми, таблици и други, в останалите дисциплини, особено философия, нагледността почти липсва.

И онова, с което ние разполагаме, не се използува достатъчно. Така например по философия вече има редица филми, които биха могли да се използуват за онагледяване на основните положения на материализма, като: „Кората на мозъка“, „На прага на съзнанието“, „При извора на истината“, „Началото на живота“ и други. Подходящи филми има също и по останалите дисциплини.

Големи възможности за онагледяване дават чертежите, схемите, графиката за изразяване на връзката между отделните явления в природата, обществото, общественото производство, морала, изкуството и т.н. Но те също се използуват недостатъчно. Разбира се, при онагледяването на теоретичните дисциплини трябва да се внимава много, за да не се схематизират и опростят разгледаните сложни процеси и явления. Подобряването на методиката на работата в учебните звена по теоретичните дисциплини е една изключително важна задача на общинските партийни комитети, първичните партийни организации и пропагандистите.

Лука ВАСИЛЕВ

Да поговорим за новите граждански ритуали

НАСЪРЧАВАЩО НАЧАЛО

Общинският комитет на Отечествения фронт и общинският народен съвет в село Попина постигнаха добри успехи при прилагането на новите ритуали в социалистическия бит. Това стана в резултат на голямата разяснителна работа на отечественофронтовските организации и женкомисията.

ДАВАНЕ ИМЕ НА НОВОРОДЕНОТО

След като уговорят деня и часа, в който ще се състои ритуалът (обикновено неделя в 9-10 часа), представителите на низовата отечественофронтовска организация и женкомисията посещават семейството на новородения гражданин. После отиват в общинския народен съвет, при профкомитета и предприятието, където работят родителите, за да съобщят кога ще стане ритуалът.

В определения ден в кабинета на председателя на общинския народен съвет се събират председателят и секретарят на съвета, служителят по гражданското състояние, председателят на низовата организация на Отечествения фронт, членка на женкомисията и други официални лица. Тук тържествено се посреща новороденото, кръстникът, родителите и всички останали.

Вземайки детето на ръце, председателят на съвета обявява тържествено желаното от родителите име на детето и като нов гражданин на социалистическата ни родина му пожелава здраве и щастлив живот. Група пионери изнасят кратка литературно-музикална програма с тематика за грижите на родителите към новороденото и пожелават то да израсне като истински гражданин на своето отечество. След това секретарят на общинския народен съвет поднася папка с удостоверението за раждане. Поднасят се подаръци от низовата организация, женкомисията, профорганизацията и влогова книжка на името на новороденото от предприятието, в което работят родителите.

След всичко това следва другарска трапеза. По стар обичай първо на трапезата се поставя чиния с мед и току-що опечена пита, от която всички трябва да вкусят, за да бъде „сладък и щастлив“ животът на новороденото. Другарската трапеза продължава около час-час и половина, след което на подходящо място в двора на общинския народен съвет се правят снимки, като централно място се отделя на новия гражданин. Една от снимките се поставя в албума към общинския народен съвет. Изпращането на новороденото и придружаващите го става тържествено.

РИТУАЛ ПО СКЛЮЧВАНЕТО НА ГРАЖДАНСКИ БРАК И СВАТБАТА

Няколко дни по-рано младоженците известяват органите на народния съвет за деня, в който ще сключат граждански брак. В деня на брака, придружени от родители, близки и приятели, те се отправят към съвета, където ги посрещат тържествено. След като се извърши определената от закона церемония, младото семейство се отправя към дома на младоженеца.

Два дни преди сватбата по домовете на ония, които ще бъдат поканени на сватбеното тържество, минава калесник с шарена бъклица в ръка, който калесва (поканва) домашните на сватба. Тя става вечер, в голям салон. Всеки поднася подарък на младото семейство. После следва гощаване, съпроводено с много изненади, песни, хора и веселие. Сватбата завършва сутринта, след което в дома на младоженците се събират най-близките на семейството.

РИТУАЛ ПРИ ПОГРЕБЕНИЕТО

След като близките на починалия дадат съгласието си погребението да стане поновому, низовата организация на Отечествения фронт поема ангажимента на организирането на траурната процесия. Изплитат се венци, на които се поставя надпис от организацията, която ще ги поднесе. Оформя се траурна колона, която се отправя към дома на покойника. До смъртния одър застават най-близките му приятели и другари. Останалите минават покрай починалия, прощавайки се, оставят цветя.

На гроба се произнасят надгробни речи, в които се споменават важни моменти от живота и заслугите на покойника към социалистическата родина. Ако е необходимо, на семейството се оказва и материална помощ.

От споменатото дотук става ясно, че в Попинската община благодарение на добрата разяснителна дейност, която вършат общинският комитет на Отечествения фронт и общинският народен съвет, и по-голямата тържественост и официалност, които се дават на новите граждански ритуали, населението възприема добре новите ритуали. В психиката им настъпват коренни промени. Те по-ярко осъзнават, че в новия социалистически бит, където догмите на религията са окончателно развенчани, настъпва истинско отношение на колектива към отделния човек, най-добре се чувствува другарската взаимопомощ.

Илия РАВАЛИЕВ

(наш кореспондент)

Майор Вихър

83

Юлиан Семьонов

спрат на всяка цена по-нататъшното напредване на нашата главна групировка към Одер. Но едновременно с това те продължаваха упорито да отбраняват Краков и както изглежда, без да гледат на критичното положение, което се създаде северно от тях, се готвеха да окажат най-ожесточена съпротива в Силезийския промишлен район. Та и чудно би било, ако не се готвеха да се бият тук. Силезийският промишлен район по своята продукция заемаше у тях второ място след Рур, който, така да се каже, също се оказа по това време под пряката угроза от страна на нашите съюзници. Изглежда немците разчитаха, опирайки се на силно укрепения Краковски крепостен район, да ни спрат, а впоследствие, при първа възможност, да нанесат удар на север — във фланга и тила на нашата главна групировка, да провалят нашето настъпление и да задържат за себе си целия Силезийски промишлен район.

Очевидно тук ще бъде уместно да се кажат няколко думи за силата на немската съпротива, с която се сблъскахме при тази операция. Първо, трябва да се отбележи, че до началото на операцията немските дивизии (особено стоящите срещу Сандомирския плацдарм) бяха комплектувани и преди началото на сраженията имаха в състава си до дванадесет хиляди войници и офицери всяка. Тоест, с други думи, по това време немската пехотна дивизия по своя числен състав съответствуваше приблизително на две наши стрелкови дивизии.

От самото начало ние очаквахме, че немците ще се сражават упорито, още повече, че в перспектива работата вървеше към пренасяне нашите действия вече непосредствено на територията на Третата империя. Тежката обстановка, която се създаваше за немската армия в края на войната, засега още не внасяше почти никакви поправки в характера на действията на немските войници на бойното поле: немският войник продължаваше да се бие все така, както се биеше по-рано, отличавайки се, особено в отбрана, с упоритост, достигаща понякога до самопожертвуване. Организацията на армията си оставаше на висота, дивизиите бяха комплектувани, въоръжени и снабдени с всичко или почти с всичко, което им се полагаше по щат.

При тези условия да се говори за морална разруха на немската армия за момента не се налагаше. Към това трябва да се прибавят и такива важни фактори, като гьобелсовата пропаганда, от една страна, която плашеше войниците, уверявайки ги, че ние няма да оставим от Германия камък върху камък и ще откараме цялото немско население в Сибир, а от друга страна, онези жестоки репресии, които по това време още повече се увеличиха в немската армия.

Към всичко това следва да се прибави и забележителният подем на духа, предизвикан в немската армия от настъпателната операция в Ардените, която немската пропаганда съумя да използува широко. Съдейки по показанията на пленници, сред войниците и офицерите по това време беше разпространено доста нашироко мнението, че разбивайки съюзниците в Ардените и принуждавайки ги към сепаративен договор, на германското командуване ще се удаде да хвърли своите сили от всички фронтове срещу Съветския съюз. И това гледище се разпространяваше дори и тогава, когато немската настъпателна операция в Ардените окончателно се провали.

На деветнадесети януари рано сутринта аз тръгнах за наблюдателния пункт на 59-та армия при генерал Коровников. Настъпващите през всичките тези дни с боеве войски на Коровников се съсредоточаваха за нанасяне на удар непосредствено върху Краков от север. И наблюдателният пункт се намираше непосредствено пред града.

Като оценихме заедно с командуващия армията обстановката на място, решихме да насочим придадения на армията 4-ти гвардейски танков корпус на генерал Полубояров в обход западно от Краков. В съчетание с настъплението на 60-та армия, излизаща в същото време при югоизточните и южните покрайнини на Краков, всичко това създаваше за немците заплаха от обкръжаване.

Войските на същата 59-та армия в онова утро се готвеха за щурм. Беше им поставена задача да нахлуят в града от север и да овладеят мостовете през река Висла, лишавайки противника от възможността да продължи по-нататъшното съпротивление в самия град.

За мен беше много важно да се постигне стремителност в действията на всички войски, участвуващи в настъплението към Краков. Само нашата стремителност можеше да спаси Краков от разрушение. А ние искахме на всяка цена да го завземем неразрушен. Предварително се отказахме от удари на артилерията и авиацията по самия град. Това беше категорично забранено. Но затова пък укрепените подстъпи към града, върху които се изграждаше немската отбрана, в онова утро подабихме с артилерийски огън по най-солиден начин.

Запланирайки на наблюдателния пункт предстоящия удар, заедно с Коровников заминахме на „вилиси“ непосредствено в бойните редове на неговите войски. Корпусът на Полубояров вече влизаше в града от запад, а в северните покрайнини с всичка сила се водеше бой.

Напредването беше успешно. Немците водеха по нашите войски пушечен, автоматен, картечен, артилерийски, а от време на време и танков огън, но въпреки шума и трясъка, се чувствуваше все пак, че този огън вече намалява, че по същество противникът е вече сломен от заплахата от танковия обход на Полубояров и въпреки заплахата от обкръжение, у него няма смелост да се вкопчи в града и да заседне там. Корпусът на Полубояров можеше всеки момент да прегради последния път, водещ на запад. За немците оставаше само един път — на юг, към планините. И те почнаха бързо да се оттеглят.

В дадения случай ние не си поставихме задачата да обкръжим немците в града. Ако бяхме направили това, би ни се наложило след това дълго време да ги измъкваме оттам и несъмнено бихме разрушили града. Колкото и съблазнително да беше създаването пръстен на обкръжение около противника, в дадения случай, макар и да разполагахме с такава възможност, ние не приехме това. Поставили противника пред реалната заплаха от обхват, ние го изгонвахме от града с пряк удар на пехотата и танковете.

Привечер частите на Коровников, громейки немските ариергарди, преминаха целия град от край до край, а частите на 4-ти танков корпус от северозапад и частите на 60-та армия от изток и югоизток нанесоха крупни загуби на немците — вече на излизане и след тяхното излизане от Краков.

„...В града немците бяха поставили мини повече от достатъчно. Мини бяха поставени под всички основни съоръжения, под много исторически здания.“

(Следва)

СТРЕМИМ СЕ КЪМ ВИСОКА РЕНТАБИЛНОСТ

Деветият конгрес на БКП постави задачата непрекъснато да се повишава ефективността на общественото производство. В същата насока е и 44-то постановление на ЦК на БКП и Министерския съвет за повишаване рентабилността на икономиката. Новата цел активизира трудещите се от цялата страна. Навсякъде започна широка дейност за оптимално използуване на материалните и трудовите ресурси чрез въвеждане на съвременна организация на производството, труда и работната заплата, чрез внедряване на съвременна техника и технология и чрез осигуряване на най-ефективни финансови и кредитни условия.

Тази важна задача, както и прилагането на новата система на стопанско ръководство, наложиха да се проведат редица мероприятия. Във „Винпром" — Силистра работата за осигуряване на рентабилно производство започна още през месец януари 1967 година, непосредствено след отчитане плана за изтеклата година, когато се разглеждаше и новият план. Подобряването на организацията на производството, труда и управлението и рязкото повишаване производителността на труда, станаха главна задача на целия колектив. По инициатива на административното ръководство и производствения комитет бе направен цялостен икономически анализ на достигнатия ръст по основните показатели и на факторите, оказали влияние върху него.

Анализът показа като на длан работата на целия колектив. Излязоха наяве пропилените минути и часове в престои на работниците и машините, видя се какво е използуването на суровините и материалите и как се насочват финансовите средства. Резултатите от анализа се обсъдиха в профгрупите и цеховете. Производствениците видяха недостатъците в организацията на производството, скритите и явни причини, довели до непълното използуване на работния ден и съществуващата техника. Навсякъде бяха дадени предложения за подобряване на работата. Ръководството обобщи мненията на хората и определи насоките на бъдещата работа.

Една от първите задачи бе да се подобри материалната база. Чрез заем за високоефективни мероприятия бяха построени два железни резервоара за 400 тона продукция и направени два оцедвача, въведе се дистанционно командуване на помпите за пълнене на съдовете при подготовката на продукцията за пазара и т. н.

След обстойното разглеждане на съществуващата организация на труда и заплащането се стигна до заключението, че е необходимо да се подобри вътрешностопанската сметка, като се определят реални показатели, които правилно да отчитат приноса на отделните работници в крайния резултат от производствената дейност. Без това условие не може да се въведе справедливо разпределение на резултативния фонд работна заплата.

Още при изкупуването на гроздето, реколта 1967 година, независимо че тя бе слаба, бяха взети мерки за производството само на висококачествени вина, като се обърна голямо внимание на специалните сортове. По този начин осигурихме реализацията на продукцията при добри за нас условия.

Друг въпрос, по който акцентувахме усилията си, бе организацията на снабдяването със суровини. Преценихме, че ако навреме не се доставят точно определените количества грозде и не се организира правилно производственият процес, може да се получи намаление на производителността на труда, а оттам — понижаване на рентабилността. След като видяхме, че планът по изкупуването няма да бъде изпълнен, своевременно се освободихме от временните работници.

Всички тези мероприятия рязко повишиха производителността на труда и за деветмесечието средната изработка достигна 122 на сто, докато средната работна заплата е 105 на сто.

Икономическата работа е била винаги на почит в предприятието. Тя ни помогна да видим нашите слабости при организацията на производството и да използуваме най-пълно резервите. Тя ни насочи към рационална производствена дейност. По тази причина рентабилността показва непрекъснато нарастване независимо от условията, които ни налага понякога слабата гроздова реколта. През 1966 година рентабилността бе 12,98 на сто, през 1967 година по план е 13,28 на сто, но само за деветте месеца отчетохме 13,84 на сто.

В настоящия момент колективът бележи нови мероприятия за увеличаване на рентабилността през следващата година, макар че плановете ни са много по-високи.

Д. ПАСКУЛЕВ,
главен счетоводител на ДСП „Винпром" — Силистра.

Отчетоха едногодишната си дейност

Наскоро членовете на пчеларското дружество в с. Брадвари отчетоха едногодишната си дейност.

В дружеството членуват около 70 пчелари, които притежават над 600 кошера. През годината всички развиха добра дейност, затова резултатите са повече от очакваните. Вместо планираните 2 500 кг мед, пчеларите продадоха на държавата 8 500 килограма. Първенец е Вели Алиев, който от 18 пчелни семейства, продаде над 800 кг мед. Следват го Станко Бацинов, Тахир Салиев и др.

Не е изпълнен обаче планът за восъка, който трябваше да се продаде на държавата. Слаба е била и просветната дейност на дружеството. Често пъти по вина на членовете са били проваляни насрочени събрания.

Отчитайки дейността си, пчеларите дадоха обещание да заработят още по-добре във всяко едно отношение. Да преизпълнят не само плана за меда, но и за другите продукти от пчелните семейства.

Рамис ДЕМЕРДЖИЕВ

С ДРУЖНИ УСИЛИЯ

В последните години овцефермата на с. Искра се утвърди като рентабилна ферма на Ситовския кооператив. Добрите резултати идват преди всичко от това, че тук се осигурява висока продуктивност на животните и годишният план се преизпълнява редовно. Положително влияние оказва и разумното, пестеливо изразходване на фуражите.

И тази година овчарите от Искра преизпълниха своя план. Вместо 81 т мляко те добиха 96 т. Получиха 6 900 кг прираст. Така фермата осигури допълнителен доход на стопанството.

Високите производствени резултати се дължат на добрите грижи, които се полагат тук за животните. Всички кампании за овчарите са важни. Но основната, от която в най-голяма степен зависи изпълнението на плана за новата година, е агнилната кампания. За нея те се готвят отдавна. Голяма помощ в тяхната подготовка им оказва и ръководството на стопанството.

Миналата есен всички овчарници бяха ремонтирани и дезинфекцирани отрано. Най-голямо внимание бе отделено на агнилните помещения. Стените им бяха много добре измазани и уплътнени. Застлани бяха със суха слама. Бяха направени специални боксове за новородените животни и за овцете, които ще близнят. За тях е необходимо да се полагат по-специални грижи.

Чувствително бяха подобрени грижите за животните преди започването на агнилната кампания. На всички овце бяха отпуснати по 300 г концентриран фураж. Всеки ден животните се извеждаха на разходка. Даваше им се най-качествен фураж, за да не се допуснат аборти.

Резултатите от започването на агнилната кампания са радостни. Първи в цялото стопанство овчарите от с. Искра добиха първите агнета — още на 7 декември. В техните кошари вече блеят десетки новородени животни.

Сега овчарите денонощно бдят на своя трудов пост. Грижат се добре за овцете родилки и за агнетата. Желанието им е да не допуснат никаква смъртност. Кооперативното ръководство се е погрижило да им бъде по-леко в студените зимни дни и нощи. Добре е обзавело стаите на гледачите. Осигурило им е достатъчно отоплителен материал и ветроупорни фенери.

Храненето на животните се извършва твърде разумно. Спазват се дажбените таблици и не се допуска никакво разпилява не. За това много спомага въведеният нов тип скари, в които фуражите се оползотворяват добре, без да се пръскат по земята.

Добрата предварителна подготовка, стремежът на овчарите за опазване на всяко животно и за най-разумно и пестеливо използуване на фуражите ще доведат до по-големи успехи в увеличаване рентабилността на фермата.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

ЗИМА В ОВЧАРНИКА

Зимният вятър свири в комина на стаичката. Но овцевъдите от Алеково рядко се събират край топлата печка. Започна агненето и те всички са край стадата.

Там е и Алекси. Откакто пое от Васил Недев 115-те мериносови дзвиски, той не е спокоен. Дорде падна снегът, тичаше след тях, гледаше по-добра паша да им намери, навреме да ги назоби и напои, та повече агнета да получи. Още като прие дзвиските, настрига по 6,350 кг вълна от животно. А по план трябваше да получи по 4,500 кг.

Алекси е изпечен в овчарския занаят. Пък и брат му, та и братовото му момче са овчари. Нисък, набит мъж, със зачервено от зимния студ лице Алекси изглежда млад за 50-те си години. Член е на кооператива още с основаването му. Отначало работеше на полето. После стана пастир и дояч, а по-късно гледач на младите кончета. От 5 години е овчар. Миналата година от 110 овце получи 126 агнета.

И сега дългогодишният овцевъд няма да се посрами. Пръв измежду другарите си, Алекси започна агнилната кампания. Първото агне се роди на 12 ноември, а сега техният брой надминава 100. Много от дзвиските близниха. Току-що се е родило още едно бяло агънце. Слабичко, то едва се държи на тънките си крачка. Не умее да засучи от майка си и затова блее тъжно. Пригласят му и останалите агънца и кошарата се изпълва от нежните им гласчета. Алекси милва току-що родено то, помага му да намери вимето на майка си. После насипва мляна царевица в хранилките.

Обича Алекси Иванов животните. И сега, когато започна агнилната кампания, сън не го хваща. Храни той овцете със сух царевичак, зоби ги с мляна царевица, води ги на водопой и не се отделя от тях.

Свири зимният вятър в комина на кооперативния овчарник, закътан в дола на местността „Юртлука". Алекси шета край стадото си. Нахлупил калпак, хич не се бои от зимния студ, защото е свикнал с трудностите на овчарлъка. Обича той кооперативните овце и ги гледа като свои.

Недю НЕДЕВ

ПРЕД НОВИ УСПЕХИ

От няколко години в свинефермата на с. Дунавец работят едни и същи кооператори. Те се грижат за основни и еднократни свине за разплод, както и за получените от тях приплоди. Безспорните успехи на колектива го поставиха на първо място между животновъдите от ТКЗС — гр. Тутракан.

През 1967 година трудолюбивите свиневъди получиха 3 800 прасета при план 3 240. Средно от животно те постигнаха по 19 малки прасета при план 18.

Грижите, които свиневъдите положиха за разплодните животни, допринесоха за доброто развитие на приплодите. Отбивани на двумесечна възраст, те тежаха средно по 16 кг, вместо по 14, каквито бяха очакванията. Смъртността във фермата е незначителна.

С настъпване на новата година, свиневъдите от Дунавец заработиха така, че да постигнат още по-големи успехи. Такова е желанието както на бригадира Петър Вълчев, така и на целия колектив. Всички ще се трудят така, че да се наредят между първенците на окръга.

Сега целта е да се получат 4 000 прасета от 500 опрасвания. С тях ще бъдат задоволени част от нуждите на кооператива и на угоителните бази в окръга. В началото на февруари се очакват първите малки прасета.

Предпоставките за постигане на нови успехи във свинефермата са налице. Необходимият фураж и минерални добавки са осигурени. Тук отново работят добрите свиневъди Стоянка Петрова, Иванка Василева и Боню Петков носител на сребърен орден. Техният труд ще донесе нови постижения за кооператива.

Живко ТРУШЕВ

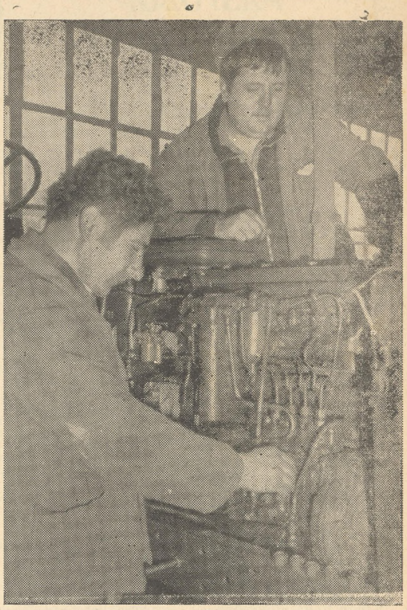

Полската работа отдавна привърши. Но механизаторите от ТКЗС — Айдемир не бездействуват. Те използуват всеки ден за подготовка на селскостопанската техника. Колкото по-добри са грижите им сега, колкото по-добре ремонтират поверените им машини, толкова по-леко ще им бъде напролет, когато отново забраздят по обширните блокове.

НА СНИМКАТА: Трактористът Иван Кулев с помощта на главния майстор Йордан Нейков ремонтира поверения му Беларус.

ОБРАБОТКАТА НА ФУРАЖИТЕ ОСИГУРЯВА ВИСОКА ПРОДУКЦИЯ

Изхранването на селскостопанските животни и получаването на нормална продукция от тях през зимните месеци е въпрос, на който бригадното ръководство в Главиница обръща сериозно внимание. Концентрираният фураж тук е осигурен стопроцентово. Приготвен е 954 тона царевичен и 1 061 тона грахов силаж. Съхранено е 580 тона сено. Бригадата разполага и със значителни количества груби фуражи — царевичак, слама и др.

За да бъдат грубите фуражи най-целесъобразно използувани от животните, те трябва да се подложат на съответна обработка, която в Главиница се извършва от два месеца. Царевичакът, сламата и сеното се нарязват и примесват с необходимото количество меласа. Тази храна се дава на дребния и едрия рогат добитък.

За отбелязване е, че след започване обработката на грубите фуражи продукцията от кравефермата бързо нарасна. Това до голяма степен спомогна предсрочно да се изпълни годишният план от 792 тона мляко. Това стана още на 22 ноември. А до края на годината бяха надоени още 104 тона над плана.

Ръководството на бригадата взе необходимите мерки за опазване на сеното и грубите фуражи от разваляне. Купите, които се бяха слегнали, са пре покрити. Сега няма опасност в тях да проникне дъждовна вода.

Обработката на грубите фуражи и грижите за тяхното правилно съхранение ще се отразят положително за получаване на планираната продукция от животните и през зимните месеци.

Минчо ИВАНОВ

УВЕРЕНО, С МАЩАБИТЕ НА ВРЕМЕТО

Има с какво да се гордеят работниците от ДСО — Стройгрупа — Тутракан. Планът им през 1967 година беше три пъти по-голям от този за 1966 година. Най-сериозна проверка на възможностите на колектива беше обектът „Цех за плоскости", на който за единадесет месеца бяха извършени строително-монтажни работи за повече от 330 000 лева. Обект „Канализация на Тутракан" достиг на 121 на сто изпълнение на плана, а обект „Автобаза на ДАП" — 114 на сто.

Зад тези цифри и проценти се крие упоритостта на опитните строители. Комплексната бригада на Николай Кьоров предаде в началото на годината жилищния блок „Нарцис", който има 24 апартамента. Същата бригада стана впоследствие основното ядро строители на цеха за плоскости. Бригадата на Георги Констанцалиев завърши и предаде за експлоатация жилищен блок „Бор", цеховете на промкомбинат „Трансмариска", известно време работи на автобазата, а сега строи жилищен блок „Чайка".

Строителите от комплексната бригада на Васил Рацов положиха над 7 500 линейни метра тръби от градската канализация и 1000 метра в района на цеха за плоскости. Със строители от съседните общини бригадата на Георги Генев изгради складовата база на ДСО и цеха за леки плавателни съдове.

Сега, през новата 1968 година, тутраканските строители, доволни от миналогодишните си успехи, работят с още по-голям ентусиазъм за постигане на по-големи успехи.

Ст. БОЕВСКА

РОЛЯТА НА БИОСТИМУЛАТОРИТЕ В ЖИВОТНОВЪДСТВОТО

Животновъдството бележи от година на година все по-големи успехи. Важна предпоставка за това е широкото навлизане на химията в този основен отрасъл на селскостопанското производство. Използването на фармакологичните средства в животновъдството е познато под наименованието биостимулиране. Употребата на биостимулаторите се основава на способността им да подобряват развитието и растежа на животните, което в крайна сметка води до поевтиняване на продукцията от тях.

От известните досега биостимулатори най-голямо разпространение и приложение имат антибиотиците, витамините и хормоналните препарати. Най-ефективни са тези препарати, които повишават жизнеността на организма, активизират храносмилането, подобряват резорбацията и образуването на пластични белтъчини. Наред с това се подобрява и здравословното състояние на животните, повишава се устойчивостта им към редица заболявания.

От голямо значение за благоприятното действие на биостимулаторите е съставът на храната, нейното съдържание на фитоестрогенни вещества. Познати с богатото си съдържание на такива вещества са житните растения в ранен период на развитие и бобовите зелени храни във фаза на цъфтеж.

При хранене на прасета с дажба само от растителен произход прибавянето на антибиотици ускорява растежа им с 26-30 процента, а при въвеждане на рибено брашно само с 10 процента. Това явление е много важно за практиката.

Успешното прилагане на определен вид биостимулатор зависи до голяма степен и от икономическия ефект, който се постига при неговата употреба. В това отношение най-голямо приложение в момента имат антибиотиците. Тяхното действие се проявява много добре при подрастващите животни, на които прирастът се увеличава от 10 до 35 на сто. Още по-голям е ефектът при използуването на антибиотиците при хранене на закържавели животни. При този случай прирастът достига до 60 процента.

В свиневъдството по-добър ефект се получава от употребата на биомицина, тетрамицина, олеандомицина. У нас широка известност има биоконцентратът биовит 40, поставян в комбинираните смески, произвеждани от фуражната промишленост. В завода за антибиотици в гр. Разград остава мицелна маса, която също може да се употребява с успех при угояването на прасетата. В зависимост от живото тегло (от 15 до 100 кг) на прасетата може да се дава от 30 до 200 грама от тази отпадъчна суровина. От опити е установено, че при подхранване на прасета с мицел се получава с 19 процента по-висок прираст.

От хормоналните препарати по-голяма известност имат диетилстилбестролът, синестролът, динестролът и др. Българският естрогенен препарат е известен под името витестрол и е изпитан при угояване на телета. В наши опити с мъжки некастрирани телета беше установено, че даването на 10 мг витестрол повишава прираста с 16 на сто. Същевременно има повишаване на оползотворяването на хранителните вещества на дажбата с около 10 процента. Стимулиращият ефект се запазва и при 20-процентовото намаляване на протеина в дажбата на угояваните животни. Ограничаващ фактор за масовото използуване на естрогенните препарати са все още противоречивите мнения по отношение качеството на полученото месо и натрупването на естрогенни вещества в него.

Специфичните серуми се причисляват към едни от най-мощните биостимулатори, които предизвикват повишено функционално състояние на организма. Известни са АЦС — антиретикулярен цитотоксичен серум, ЛСБ — лечебен серум на Беленкий, СЖК и др. При угояване на телета и свине с употребата на малки дози от 0,1 млг на 10 кг живо тегло се получава с 25 процента по-висок дневен прираст, а разходите на кръмни единици се намаляват с 18 процента.

За повишаване на устойчивостта на организма и предотвратяването на стомашно-чревните заболявания, както и за стимулиране на растежа, се използуват и така наречените бактериални препарати. От тях най-известни са АБК — ацидофилна бульонна култура, прилагаща се с лечебна цел при всички видове животни.

В заключение трябва да подчертаем, че голяма част от горепоменатите биостимулатори дават положителен ефект при употребата им в животновъдството. Но ще бъде твърде погрешно да се счита, че те действуват изолирано от условията на храненето и отглеждането на животните. Напротив, тяхното влияние се обуславя от тези условия и те действуват като стимулатори, но не и като градивен материал. Биостимулаторите са значителен резерв за повишаването и поевтиняването на продукцията от животновъдството.

П. ПАНАЙОТОВ
научен сътрудник при НИИЖ — Шумен

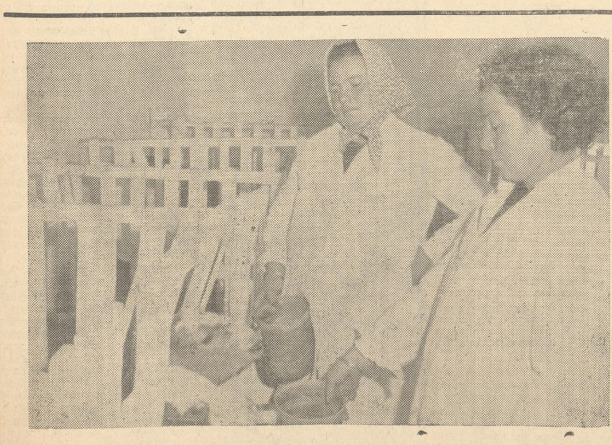

Животновъдките Фатме Топузова и Инет Мехмедова от с.Брадвари отглеждат телета до 6 м. възраст. Благодарение на добрата си работа те преизпълняват редовно плана за прираста.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

РАЗГОВОР В РЕДАКЦИЯТА

РАВНОСМЕТКА, ПЕРСПЕКТИВИ, ПЛАНОВЕ

1967 година е вече минало. Какво ни остави тя? Разочарования или радост? Направихме ли крачка напред? Какви възможности пропуснахме? Дадохме ли всичко, което очакваха от нас? Какви са поуките? С какво самочувствие навлизаме в новата година? С какви намерения и надежди?

На тези въпроси се опитаха да дадат отговор петимата представители на културния живот в Силистра, които поканихме в редакцията на откровен, непринуден разговор.

На магнетофонна лента бяха записани изказванията на Петър Карагеоргиев — диригент на хор „Седянка“ при Образцово народно читалище „Доростол“, Дочка Райчинова — директор на Детската музикална школа, Стоян Лазаров — директор на Окръжната библиотека, Георги Калимеров — режисьор на театъра при ОНС, Иван Димитров — директор на СП „Културен отдих и художествена украса“.

ДОЧКА РАЙЧИНОВА

Нашата главна цел е — по-високи художествени резултати

Силистра се слави с дългогодишни музикални традиции. С всяка изминалата година броят на учениците в Детската музикална школа расте. Сега те са около 250. Същевременно расте и броят на концертите, които изнасят учениците в школата. Какво да кажем обаче за публиката на тези концерти? Тя в повечето случаи е малочислена. Ако родителите на тези 250 ученика в школата посещават

всеки концерт, това означава винаги да имаме 500 души публика. Още нещо за родителите. Мнозина от тях не искат децата им да учат солфеж. „Не мъчете детето ми с ноти, нека да си овладее инструмента!“ — казват те. Така е било до неотдавна. И това според тях е достатъчен аргумент децата им и сега да не учат солфеж. А солфежът е граматиката на музиката.

Вторият въпрос, който ни вълнува, е прекалената заетост на децата в училище. Би трябвало да ги освобождават от извънучилищните мероприятия — главно бригадите. А какво се получава. За музикалната лектория в I гимназия с големи усилия, с голямо настояване бяха освободени 5 ученички от училище „Кирил и Методий“. За всяка музикална проява — концерт, лектория, и пр. трябва да се губят по един-два дни за освобождаването на учениците. Разговори по телефони, обяснения... Ако директорът освободи даден ученик, класният ръководител не го освобождава. Както и обратното. Много съм благодарна на директорката на I гимназия др. Тодорова за отзивчивостта и съдействието ѝ.

Голяма трудност представлява изнасянето на самостоятелен концерт на камерния струнен оркестър при школата. Оркестърът има нов ръководител и беше необходима дълга, упорита съвместна работа за подготовка. Благодарим на читалищното ръководство, че изпрати оркестъра на летен лагер-школа в Кранево, Варненско. През това време учениците трябваше да бъдат на бригада, но със съдействието на Комсомола бяха освободени.

Тези двадесет дни се оказаха твърде ползотворни за оркестъра. Бяха проведени 15 репетиции. Всекидневното репетиране не е, разбира се, много по-резултатно, от едноседмичното. След като се върнахме от лагер-школата, заработихме с жар за предстоящия тържествен концерт в чест на 9 септември. Заработихме, но директорите този път бяха категорични. Не освободиха децата от есенните бригади, понеже парите от бригадата щели да бъдат за училищата. На бригадите децата си разраниха ръцете и не можеха да свирят един месец след това.

Бяха ни отделени 7 минути в деветосептемврийския празничен концерт, но в последния момент ни елиминираха. Седемте минути бяха дадени на непредвидено дошли гости от Консерваторията. Това не бива да се допуска, понеже се отразява лошо на ентусиазма и самочувствието на децата.

Доволна съм от ентусиазма, с който работят младите преподаватели в школата. Миналата година почти всички преподаватели в школата бяха специалисти. Тази годин ще работи същият състав и очакваме по-големи резултати, понеже вече имаме по-голям опит. Разчитаме на по-голяма отзивчивост от страна на отдел „Народна просвета“ при ОНС и Окръжния съвет за изкуство и култура. С тяхна помощ през новата година ще трябва да преодоляваме посочените трудности за постигане на по-ярки художествени резултати.

ПЕТЪР КАРАГЕОРГИЕВ

Публиката трябва да стане активен фактор...

Излишно е да говорим за културните традиции на град Силистра. Те са богати и дълголетни. А днес, трябва да признаем, проявите от културно естество не са достатъчни. Въпреки че в последните години се забелязва подем на художествената самодейност, ние не можем да бъдем спокойни. С повишаването на материалното и културно благосъстояние на народа нарастват и културните потребности. А ние нямаме професионални културни институти. За съжаление, театърът е на полупрофесионални начала. Хор „Седянка“ и хор „Дунав“ са самодейни хорове, но вече изнасят концерти и в чужбина. Добре се развива Ансамбълът за народни песни и танци при ОНС. На прегледите на младежките колективи във Варна нашият ансамбъл се представи задоволително. Оперетата при читалището ще задоволи една нужда.

Не е тайна, че някои хора в Силистра не разбират изкуството и не проявяват интерес към проявите от културен характер. Ние трябва да се борим с техния примитивен вкус. Трябва да ги приобщаваме към културните ценности.

Да се твори изкуство е трудно. Нужна е предварителна подготовка на хората, които ще участвуват в творческия процес.

Наред с икономиката и културата върви напред. Нови, по-високи изисквания, нови и все по-сложни художествени задачи за решаване стоят пред нас. Трябва да се твори с темпа на съвремието. А пред нас често се изправя бариерата на остарелите разбирания. Щом се покаже нещо ново, смята се, че това е или „изсилване“, или не е хубаво. Не го разбират. Публиката трябва да се възпитава.

Георги КАЛИМЕРОВ: Но трябва да се съобразяваме с културния уровен на публиката. Постепенно да я довеждаме до новото, до високохудожественото.

Петър КАРАГЕОРГИЕВ: Точно така. При подбора на репертоара ние се съобразяваме с културното равнище на слушателите. Никога не поднасяме под нивото на аудиторията, а винаги — малко над нивото.

Ръководителите на самодейните колективи са „дефицитни“. Малко са специалистите на културното поприще. Нужни са местни, заинтересовани кадри. Без квалифицирани художествени ръководители нищо не може да се направи. Ние нямаме право да поднасяме на сцената „махленско изкуство“. Много е важно отношението между ръководители, изпълнители и публика. Засега публиката е пасивен елемент. Тя трябва да бъде активен фактор. Безусловно трябва да се започне от училището. Учениците не получават елементарна подготовка и вкус за разбиране.

Георги КАЛИМЕРОВ: ... на красотата.

Петър КАРАГЕОРГИЕВ: Да, на красотата! Трябва да се обърне по-голямо внимание на естетическото възпитание. Културното развитие подпомага и техническото развитие.

Георги КАЛИМЕРОВ: Изкуството развива фантазията, а тя е нужна и в техниката.

Петър КАРАГЕОРГИЕВ. В нашия град няма достатъчно зали за концерти, помещения за репетиции. Сградата на читалището е неудобна. Нейните зали не са адресирани за какво са предназначени. Нужна е една надстройка над читалището. Това няма да загрози града, а ще задоволи една крещяща нужда. Сега в читалището се водят над двадесет дейности, а има само три салона и няколко стаи в Детската музикална школа. Малко е жизненото пространство, а всички репетират: оперетата, детският струнен оркестър, духовият оркестър, кукленият театър, кръжокът по художествено слово...

Наближава Третият републикански фестивал на художествената самодейност. Изискванията са големи. Трябват материални условия. Трябват специалисти. Похвално е доброто желание на ръководителите на града да помагат на художествената самодейност. Но само желание не стига. Трябва конкретна помощ. И друго. Всички самодейци работят по осем часа на ден в различните предприятия и учреждения. Те отделят от почивката си за самодейността, а техният труд не е оценен достатъчно.

Георги КАЛИМЕРОВ: Другарю Карагеоргиев, вие казахте, че преди известно време е имало по-голям културен живот в Силистра. В какво се е изразявал той? По-талантливи хора ли е имало?

Петър КАРАГЕОРГИЕВ. Сега имаме повече културни прояви, но сега ни гостуват художествени колективи от други окръзи и от столицата. Навремето, преди двадесетина години, самодейните колективи задоволяваха изцяло културните нужди на града — хорови и оркестрови концерти, оперетни и театрални спектакли и пр. Сега имаме радио, телевизия... критерият е по-висок. Сегашните художествени постижения на самодейците са по-високи, но не са достатъчни да задоволят съвременните изисквания.

Стоян ЛАЗАРОВ: Обществените прояви на колективите са малко. Много форми на художествена самодейност, много репетиции, а малко прояви.

ГЕОРГИ КАЛИМЕРОВ

Да не изоставаме от ритъма на времето

Аз ще бъда съвсем кратък.

Стоян ЛАЗАРОВ: Не поставяйте пиеси от местни автори...

Георги КАЛИМЕРОВ: Местните автори трябва да се играят. Ние сме длъжни да работим с тях, дори и с цената на известен компромис. Това е едно от задълженията на театъра.

Искам конкретно да отговоря на Карагеоргиев — спадане броя на зрителите няма. В това отношение ние се приближаваме до нивото на държавния театър.

Тази година сме благодарни на редакцията, че ни оказва по-голямо внимание от друг път. Но добре е авторите на рецензии да се запознават и с пиесите. Какво стана с последната постановка? Много от слабостите на пиесата се стовариха на нашия гръб. В Силистра ние сме лишени от театрални капацитети, които да ни оказват пълноценна квалифицирана помощ. А досега от София са ни посетили само двама души. Само от техните оценки по-добре можем да разберем докъде сме стигнали.

След киното ние имаме най-много зрители. Сега посещаваме около 40 селища с всяка пиеса и с това спомагаме за възприсмане на театралното изкуство.

Какви са плановете ни за 1968 година?

Надяваме се, че най-после ще се изпълнят обещанията за създаване на държавен театър. Градът и окръгът имат нужда от него.

През идната година ще се състои прегледът на театрите от Северна България от нашия ранг. Той ще се проведе в Търговище и ще бъде посветен на 25-годишнината от социалистическата революция в България. Пред нас се поставят много големи изисквания.

Нашата първа постановка през новата година ще бъде „Вампир“. А след това се ориентирваме към две пиеси на П. Панев.

Струва ми се, че е ненормално явление сега Силистра да има само един салон, салона на театъра. В него се провеждат поредица от мероприятия. Това от една страна спъва работата на колектива ни, от друга страна липсва каквато и да е сцена, на която да репетират и много самодейни състави. За това е необходимо колкото се може по-скоро да завърши ремонтът на салона на профсъюзите, за да се облекчи и работата на театъра.

За публиката на Силистра. В града има много млади хора, но някои от тях са с ограничени разбирания. Те преди всичко се увличат от естрадното изкуство. Това е тревожно явление. Младежта не може да разчита само на естрадната музика, за да попълни своята култура, своето възпитание. И ако тази младеж разбира Бетовен и Чайковски, ще може да разбира Шарл Азнавур и Адамо...

Въпросът има и още една страна — младежта не се занимава с въпросите на художествената самодейност. Вярна е тази констатация в излезлите наскоро документи за комсомолската работа. Където има само дейни колективи, с тях се занимават административното, партийното, профсъюзното ръководства, но не и Комсомолът.

Пред нас стои за разрешение въпросът за привличането на младежта в салона на театъра. Имаме млади зрители, но те са преди всичко ученици. Тук трябва да потърсим вината и у себе си. Досега, от съществуването на театъра на полупрофесионални начала, ние не сме поставили нито една пиеса с определена младежка тематика.

Мисля, че като културни работници ние позакъсняваме малко, не можем да напипаме ритъма на нашето време. По този въпрос Карагеоргиев също намекна нещо. Нашето време има свои изисквания, свои форми на дейност, които като че ли ние не можем да напипаме добре. А това несъмнено дава отражение върху естетическото възпитание, върху нашата работа.

СТОЯН ЛАЗАРОВ

Изискванията на читателите растат

Нашата библиотека съществува от 1870 година. Тук-там се прокрадва мнение, че преди библиотеката е работила по-добре. Обикновено това „преди“ не се уточнява. За да не бъда голословен, ще ви кажа, че от 9. IX. 1944 година досега библиотеката е увеличила книгораздаването 170 пъти. Читателите тогава са били предимно ученици, а сега болшинството от нашите читатели са работници, специалисти, служители. През 1967 година 30 на сто от раздадената литература е научна. Това, разбира се, не е таванът. Една от главните ни цели сега е книгата да заеме своето заслужено място в бита на работника. Открихме филиали на библиотеката в седем предприятия. Филиалът ни в ДИП „Липа“ раздава няколко пъти повече книги, отколкото библиотеката на самото предприятие.

Тревожен въпрос за нас е текучеството на библиотекарите. Идват, понаучат особеностите на работата и си заминават. Къде е причината? Досега няма случай Градският съвет да е осигурил квартира на библиотекар.

За информация ще спомена, че в библиотеката има над 400 заглавия вестници и списания. Книги, липсващи в библиотеката, могат да се изискат по пътя на обмена от други библиотеки в страната и в чужбина. Има справочен отдел, който е в състояние да даде отговор на всеки въпрос, свързан с книгите. Беше създаден нов отдел — краезнание. Подготвени са няколко хиляди фиша по въпросите на краезнанието. За интересуващите се от музиката сме събрали доста нотна литература. Събрани са и много плочи. Ще бъде открит музикален отдел, където всеки ще може да ползува музикална литература, да прослуша плоча. Обаче за този отдел, засега няма помещение. На сесия на ОНС от 17 юни 1965 година беше взето решение за разширяване на библиотеката. Но досега това не е станало.

Иван ДИМИТРОВ: Какви културно-масови прояви се провеждат в библиотеката?

Стоян ЛАЗАРОВ: Нашите читатели не искат вече обсъждане на книга без присъствието на автора. Преди известно време проведохме литературна вечер в чест на Йордан Йовков. Дойдоха само 20—30 души. А когато обсъждахме книгата на Борис Недялков „Майорът от СС“ и „Добруджа в бой за свобода“ на Иван Георгиев, салонът беше препълнен и на двете обсъждания. Тогава присъствуваха и авторите.

Делът на ГК на Комсомола в организирането на културните мероприятия в града е доста малък. Малък е и броят на читателите-младежи.

Когато приемаме план за съвместна инициатива между читалището и Комсомола, присъствува представител на Комсомола и толкова. По-нататък той не се интересува от осъществяването на инициативата.

Един друг въпрос. Правихме анкета за предпочитанията на читателите. Болшинството искат приключенска литература.

Георги КАЛИМЕРОВ: Ние не винаги знаем какво искат хората..

Стоян ЛАЗАРОВ: Но ето факт...

ИВАН ДИМИТРОВ

За по-богата и разнообразна културно-масова дейност

Нашето предприятие е съвсем младо. Задачите му: разнообразяване културния отдих на трудещите се и изграждане на материална база.

Ние не можем да работим сами, без съдействието на другите институти...

Георги КАЛИМЕРОВ: Тези институти са театърът, читалището, профсъюзите.

Иван ДИМИТРОВ:

През миналата година съвместно с тези институти бяха организирани много мероприятия, от които и 2-3 с общоградски характер.

За 1968 година предвиждаме повече прояви. Още отсега търсим институтите, с които ще ги провеждаме. И... разчитаме на успех.

Наше задължение е украсата на града. Имаме добре уредено ателие. Но време е в ръцете на нашето предприятие да премине цялата украса на града. Има още много ръководители, които прибягват към други художници. Наскоро на свое заседание Изпълкомът на ГНС взе някои конкретни решения за окончателното разрешаване на този въпрос.

Какво очакваме от 1968 година? Преди всичко създаването на добра материална база, обекти за отдих. Много пъти вече се поставя въпросът за „Памук кулак“ — да се излезе най-сетне от този апендисит. Пътят до местността сега се работи. Ще се строи нещо, но това е все още въпрос на бъдещето. За тази година в „Памук кулак“ на трудещите се ние не ще можем да предложим нищо ново. Има предложение за благоустрояването на местността около язовира и, струва ни се, там може да се направи твърде много. Островът Чай тепе засега изобщо не можем да използуваме. Много трудно стои въпросът с извозването на хората. 56 стотинки за превоз ни се струват твърде много. Изобщо Дунавът не се използува достатъчно. Има възможност около него да се построи нещо по-голямо.

През 1968 година мислим да превърнем градския плаж в едно хубаво и привлекателно място за отдих на силистренци.

Много се чувствува липсата на летен театър в нашия окръжен град. Наличието на естрада засега не отменя нуждата от летен театър. Нямаме и хубава естрада в парка. Паркът разраства, урежда се добре. Но наличната дървена естрада вече е съвсем неподходяща.

Искаме да превърнем детския кът в един благоустроен и модерен кът не само за деца, но и за възрастни. Досега за него бе направено много. Но целта ни е да го благоустроим по-добре. Вече е определено и място за летен куклен театър, който през тази година трябва да бъде построен.

Много наши желания, много искания изредих досега. Но така виждаме нашата работа през тази година. И все пак трябва да продължа пак за нашите планове. Искаме да уредим и една хубава пързалка за летни кънки, която през зимата да се замразява. На децата трябва да осигурим повече места за отдих и развлечения.

Мисля, че ненапълно се използува младежкият салон в Силистра през летния сезон и това е само по вина на ГК на Комсомола.

Очакваме от 1968 година много неща. Вярваме, че много от тях ще съумеем да осъществим, макар че възможностите на града ни не са много големи.

Пленум на дружество „Доростол“

Неотдавна физкултурното дружество „Доростол“ организира пленум, на който бяха отчетени резултатите от третата републиканска спартакиада. Отчетен доклад прочете Димитър Минев, който изтъкна, че през този период са проведени 1396 спортни състезания. Това е довело до покриване на 798 разряда. В тези мероприятия са се включили масово работниците и служителите от „Оргтехника“, „Липа“, „Транспред“, „ЗММ“ и др. Не така стои работата в предприятия и учреждения като ОНС, Болницата, Банката, където има не малък брой служители, а не са отбелязани никакви състезания. Беше дадена положителна оценка на работата на физкултурния колектив на „Транспред“, който доскоро не живееше почти никакъв спортен живот. Остра критика бе отправена към колектива на ДМЗ „Стомана“ — колектив, който години наред е заемал първото място във всички състезания. За непроведените се редица вътрешни първенства определена вина имат ръководителите на физкултурния колектив, но и от дружеството не са набелязали никакви конкретни мерки и не са оказали помощ.

На проведения се пленум бяха обявени и колективите, класирали се на първо място в този етап на спартакиадата. Това са колективите на „Оргтехника“, „Електрометал“, „Стомана“ и др. От ученическите колективи на първо място е колективът на I СПУ, втори е колективът на ТМТ и трети — II СПУ, като учащите се от I СПУ са се включили 93 на сто в спартакиадата.

След направения отчет бяха набелязани мерки за постигане на по-големи успехи през третия етап, започнал от първи октомври миналата година и завършващ на 20 юни — 1968 година. Правилно бе пояснено, че поредната четвърта спортно-туристическа зима ще изиграе положителна роля в увличането на колективите в масови спортни занимания.

В разискванията се подчерта, че агитацията и разгласата на спортните събития е била слаба. В изказванията се засегна едно от болните места за града — липсата на спортни площадки за децата.

Накрая другарят Пенчо Ахилев подробно разясни задачите, които стоят пред дружеството през третия етап на спартакиадата. Бяха приети единодушно проекторешения за построяване с подръчни материални средства и доброволен труд на спортни площадки. Предвидено бе да се проведе и пленум, който да вникне по-задълбочено в работата на ученическите и пионерските спортни колективи.

Георги РАЙЧЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 10 (1327) | Четвъртък, 25 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

Подготвят се за пролетната сеитба

Студените януарски дни не пречат на светославци да се подготвят за пролетната сеитба. Механизаторите привършват ремонта на машините. Полевъдите почистват семената.

Само за 4 дни Жеко Георгиев, Марин Дончев и Илия Георгиев почистиха със селектор 15 т грах. Наскоро ще започне подготовката и на фасула.

Най-близката задача, с която бригадата трябва успешно да се справи, е подхранването на есенниците. Тук съществува готовност при подходящо време да се навлезе в житните и ечемени блокове, за да се разпръсне необходимото количество изкуствен тор.

Георги МАРИНОВ

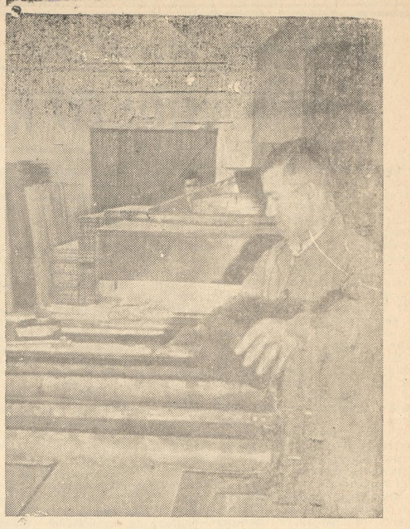

Непрекъснатото усъвършенствуване организацията на производството и технологията води до повишаване производителността на труда в ДИП „Липа", а то е предпоставка за осигуряване на висока рентабилност. Конвейерното производство намери правилно разбиране сред колектива на предприятието.

НА СНИМКАТА: Пенчо Василев през време на работа на конвейера за боядисване на детайли. Удостоен е със званието „качественик" и изпълнява нормите 117 на сто.

Радостта на кооператорите е голяма

И през тази година новочерненските кооператори се радват на високо изпълнение на своя производствен план. Вместо за 5 166 000 лв. те произведоха обща продукция за 5 398 000 лв. Планът за чистата продукция преизпълниха с 480 000 лв.

Зад тези цифри, които най-добре говорят за успехите на кооператива, се крие упоритият и самоотвержен труд на неговите членове. Най-голям дял за преизпълнението на плана имат полевъдите и механизаторите, които осъществиха висока култура на земеделието и произведоха обща продукция в размер на 3 295 000 лв. ТКЗС — Нова Черна получи през изтеклата година **най-високия добив** пшеница в окръга. На едно от първите места се нареди и по добивите от царевицата, слънчогледа и фасула. Много добри са постиженията на стопанството и в областта на овцевъдството, както и в другите животновъдни отрасли.

Доволни са новочерненци от постигнатите успехи. Техният труд сега е богато възнаграден. Тяхното стопанство осигури най-високо заплащане на човекоден — 4,29 лв., докато планът предвиждаше само 3,55 лв. Годишното възнаграждение на работоспособен кооператор възлиза на 897 лв. Известен процент от своето възнаграждение кооператорите получават под формата на допълнително заплащане в резултат на осигуряването на повече чист доход в сравнение с планирания по план-сметките. Разбира се, в случая най-много получават тези, които имат най-голям дял за постигнатите успехи.

Голямото преизпълнение на плана позволи сега да бъдат отделени за фондове много повече средства, отколкото бе предвидено. Планът предвиждаше да се отделят 491 000 лв., а фактически са отделени 766 000 лв. С това материално-техническата база на стопанството укрепва. То се оформя като икономически силна производствена единица, все по-малко зависима от неблагоприятните климатически условия.

Стремежът на новочерненци е да постигнат още по-големи успехи в производствената си дейност. Да дадат на страната повече пшеница, царевица, слънчоглед, фасул, мляко, вълна. Да реализират даденото от тях обещание, като получат по 500 кг пшеница от декар.

Емил ПРАХОВ

Овощарите се учат

...Решението е: в Силистренски окръг до 1972 година овощарството да се развива с бързи темпове. Особено място се определя за кайсиите, черешите и вишните. Всяка година до посочения срок овощните градини в нашите кооперативи ще се увеличават с по 8 000 дка. За осигуряване на необходимото количество посадъчен материал в ТКЗС — Калипетрово ще се създаде специален разсадник...

Участниците в народния университет по трайни насаждения слушат с интерес встъпителната част на лекцията, която др. Никола Стефанов с вещина им изнася. Лекторът не забравя да посочи стопанствата, в които грижите за плодните дървета са добри. Не остават неотбелязани кооперативи като Кайнарджа, Бабук, Срацимир и др., където работата в градините е занемарена. Затова и резултатите от овощарството са далеч под изискванията.

В малката зала на Окръжния народен съвет — Силистра в продължение на 2 дни 20 звеноводи и бригадири от различните стопанства на окръга изслушаха 5 лекции, които до голяма степен обогатиха познанията им в областта на овощарството. С тях бе проведено и практическо занятие в градината на КОС.

Събрани за пръв път на 23 и 24 т. м., участниците в народния университет сложиха началото на тазгодишната му дейност. В програмата на университета са включени 30 лекции. Едни от тях са застъпени във факултета по овощарство, а други — във факултета по лозарство. За лектори са определени специалисти, които работят в КОС, ОНС, ОКС и ДЗС.

Следващата сбирка ще бъде през м. февруари. При подходящи условия участниците ще бъдат запознати с такива основни въпроси, като засаждане на нови лозя и градини, пръскане на овощните видове и др.

С всяка изминалата година народният университет по трайните насаждения, организиран в гр. Силистра, подобрява своята дейност. Необходимо е обаче кооперативите от окръга да изпращат редовно на сбирките определените бригадири и звеноводи. Само при това условие неговата работа ще бъде резултатна и действена.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Механизаторите от ТКЗС Главиница отдавна привършиха с подготовката на прикачния инвентар. Сега единственото им задължение е да приключат час по-скоро ремонта на тракторите и да посрещнат пролетната кампания в пълна готовност.

НА СНИМКАТА: Старши трактористът Васил Маринов и помощникът му Стоян Петков приключват ремонта на поверения им беларус.

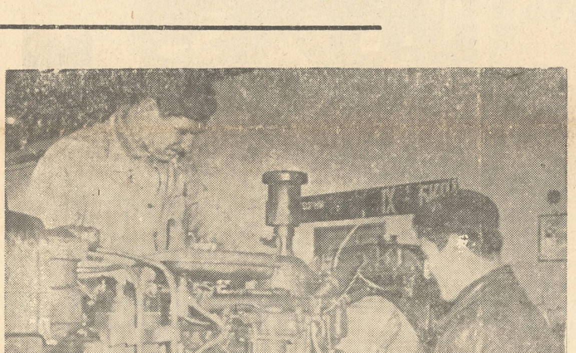

Живи зайци за износ

Години наред някои недобросъвестни ловци злоупотребяваха и се отнасяха хищнически към полезния дивеч в нашия окръг. Това наложи вече втора година ловът на зайци да бъде забранен. Когато наказанието изтече, ловците отново ще се радват на добра слука. Забраната подействува и дивечът значително се увеличи. Фактите говорят за това.

Ловната дружина от с. Смилец с председател Енчо Йорданов организира в началото на тази седмица улов на живи зайци. Само за един ден в специалните мрежи бяха хванати 60 живи заека.

Със специална кола те са изпратени в град Генерал Тошево — Толбухинско, където чрез Ловно-рибарския съюз в България се експортират за Италия.

А. ПЕТРОВ

Те не напуснаха скелите

Техният ден започва в часовете на утринния здрач, когато улиците са още пусти и по леда само от време на време прохрупват нечии стъпки. Момчетата от бригадата на Али Мюстеджебов на групи се събират в гъмното още подножие на строежа. Някои току наобикалят набързо стъкнатия огън и протягат към пламъците му едрите си длани повече от инстинкт, отколкото по необходимост. Това са по-възрастните строители от бригадата, които са свикнали преди започване на работа да си сменят по някоя друга приказка, защото макар и далеч от своите домове, мисълта на строителите честичко спохожда по една къща, обградена от крилата на асмите, където ги очакват все свидни хора...

На обект „Битов комбинат" — Силистра никой не чака стриктно часа за започване на работа. Пък и да се бездействува през тези мразовити януарски дни не е за предпочитане. Докато се огледаш, и всеки от тези деветнадесет здравеняци заема работното си място. Трудничко е сега край червените недовършени зидове. Не си поплюва студът. Само ватираното облекло му отстоява, но ръцете и лицето стават неизменна жертва. Зачервяват се до болка и щипят ли щипят.

Железният език на мистрията и той се покрива с досаден леден пласт, а това пречи на загребването на материала. Само хаспелът е неотстъпчив през зимните неудобства — подемното стоманено въже просъсква едва чуто и се навива като смок на едри гривни, които за миг изпълват желязната макара върху шасито.

Миналата година през март тук още нямаше нито хаспел, нито завършените сега етажи. Тогава обектът представляваше една неугледна яма, в ръбовете на която багерът ръфаше с учудваща настойчивост твърдата пръст, а камионите ръмжаха по хлъзгавия наклон, претоварени с отломъци.

Бяха работили много години заедно по различни строежи, но сграда с такова архитектурно оформление и такова разпределение на помещенията строяха за първи път. Лицевите колони на постройката ги измъчиха не на шега. С груб кофраж тази работа не можеше да се свърши, затова използуваха ламаринен, който дава по-изящна повърхност. Пък и за наклона трябваше да се прозерява час по час...

Всъщност месеците от март миналата година досега изминаха почти неусетно. Битовият комбинат израсна пред очите им. Попитайте сега когото и да е — Хасан Ибрахимов или Сали Мюстеджебов, или пък Карани Шефкедов. Попитайте ги за строежа, за работата. Ще чуете — такава е нашата работа. Строим всеки ден, зидаме... Нормите под 120 процента рядко изпускаме..., а стените и етажите се вдигат неусетно...

Бригадирът Али Мюстеджебов честичко спира за миг работата си и току се вглежда в своите хора. Радостно му става, като ги вижда така увлечени в темпа на градането. В такива минути му се струва, че обектът ще свърши още преди 30 септември тази година, както е по план. С такива хора строителният бригадир с право не се плаши от никакви трудности. Та всеки един от тях може да извършва универсална строителна работа — и да зида, и да маже, и кофраж да прави, и бетон да излива. С такава бригада Али има право да е оптимист.

Р. МИХАЙЛОВ

СЪС СИГУРЕН ТЕМП

Годините, когато доячите от ТКЗС — Главиница се нареждаха на едно от последните места в окръга, вече останаха като спомен. Напоследък неголемият колектив на кравефермата постига твърде добри производствени резултати. През изтеклата година планът за млякото бе изпълнен предсрочно.

Успешно започнаха главинишките доячи и настоящата година. Млеконадоят, който те постигнаха още в първите дни, е такъв, че ще им гарантира изпълнението на годишния план, според който те трябва да надоят 972 т мляко. За да се достигне това количество, всеки ден трябва да се добиват по 2 600 л. И действително сега се получават над 2 600 л. Няма съмнение, че през пролетно-летния сезон, когато условията за отглеждането на животните са много по-благоприятни и когато зелените храни изобилствуват, млеконадоят ще бъде много по-висок. Това ще осигури известно преизпълнение на годишния план.

През лятото полевъдите добре се потрудиха и осигуриха значителни количества фураж. Това дава възможност дажбата на кравите да бъде богата и разнообразна. Сега животните получават люцерново сено, силаж от грах и силаж от царевични стъбла; фуражни смески, ярма, трици и меласирани слама и царевичак. Интересното тук е, че грубите фуражи — царевичак и слама, заемат твърде малък процент от храната. Те се дават по 10 килограма на ден само за да допълнят обема на дажбата.

В ТКЗС — Главиница е приложена концентрация в животновъдството. Това помага в работата, позволява на ръководството и специалистите да осъществяват по-ефикасен контрол и по-пълноценна помощ. То ва даде възможност да се осъществи разделно отглеждане на кравите в зависимост от тяхното състояние. Сухостойните крави и тези, които се телят, са отделени от групите. Създадено е родилно помещение, в което работи един от най-добрите животновъди Христо Калушев. Разделното отглеждане е важен фактор за получаване на по-голяма продукция от животните.

Сега през зимните дни доячите от с. Главиница се учат. Във фермата е организиран кръжок по въпросите на говедовъдството.

През настоящата година ще бъде направено всичко възможно говедовъдството да стане рентабилен отрасъл. За тази цел бе извършена подмяна на 80 стари нископродуктивни крави с племенни юници. До края на настоящата година ще бъдат подменени още 80 животни. Предвидено е като резултат на това млечността на крава да нарасне с 200 л в сравнение с миналата година. Освен това телетата ще се продават, когато достигнат 380 кг, а не на 350, както беше досега. Повишената продуктивност при еднакви материални и трудови разходи ще гарантира получаването на печалба в този отрасъл. За изтеклата година окончателните данни още не са готови, но се очаква материалните и трудови разходи да бъдат покрити от получената продукция.

М. ТОДОРОВ

На международни теми

Новата икономическа стратегия на лейбъристкото правителство

Осем седмици след девалвацията британското правителство нямаше определена икономическа програма. На 16 януари министър-председателят Уилсън най-сетне представи за одобрение в Камарата на общините новата икономическа стратегия на своето правителство. Последваха два дни дебати. Накрая икономическата платформа беше одобрена, но управляващата лейбъристка партия едва не се разцепи. Опасността от разцепление още не е отминала. Защото новата икономическа политика на правителството посяга върху всички неприкосновени каузи на лейбъристкото движение в Англия.

Девалвацията беше голямо поражение за правителството на Уилсън, което упорито полагаше всички възможни усилия, за да закрепи лирата стерлинга. Само месец преди това премиерът заявяваше, че поддържането на курса на лирата е задължение номер едно. Когато девалвацията все пак беше извършена, Уилсън се опита да я представи като отдавна замислен ход, който ще разреши автоматично икономическите трудности на страната. В действителност правителството беше заварено непосредствено от избухналата внезапно в средата на ноември нова финансова криза.

Този път обаче банкерите поставиха груби условия на правителството да се откаже и от последните следи на социалната си програма и да засили още повече икономическата стагнация. При това те не обещаваха, че дори и при тези условия заемът ще бъде отпуснат. Когато слуховете за финансовите затруднения на Англия стигнаха до световните валутни борси, последва паника, която надмина всички очаквания. Резервите на английската банка бързо се стапяха и тя буквално беше пред банкрут. Девалвацията стана неизбежна и беше извършена набързо.

Правителството беше напълно неподготвено за такова драстично финансово действие. То нямаше разработен план как да оползотвори възможностите, предлагани от девалвацията, за да стабилизира британската икономика и британския платежен баланс. А девалвацията действително предлага възможности, но само потенциални възможности, за раздвижване на британската индустрия и на британския износ. На първо място девалвацията дава възможност на британските износители, като запазят старата цена на своите стоки в лири стерлинги, фактически да ги поевтинят в чужда валута на чуждите пазари. Така те ще станат по-конкурентоспособни в чужбина и **ще могат да увеличат износа си.** От друга страна, цените на внасяните в Англия стоки се повишават право пропорционално на девалвацията, което значи, че ще се продават по-малко на английския пазар. Логиката е, че вносът ще се намали, износът ще се увеличи и Англия ще успее да свърже двата края.

Девалвацията носи и други преимущества за фабрикантите, които вече се усещат болезнено от работническата класа. По-голямата част от консумираните хранителни продукти се внасят от чужбина. Цените им на английския пазар се покачиха. Сега работникът заплаща повече за същите стоки, обаче заплатата му остана непроменена и с нея може да купи по-малко, отколкото преди девалвацията. Капиталът постигна фактическо намаляване на реалната работна заплата, каквато напразно се опитваше да наложи от десетки години насам.

Реалното обедняване на английските трудещи се, които са повече от 90 процента от населението на тези острови, е съставен елемент в плановете на лейбъристкото правителство да стабилизира платежния баланс и да преодолее хроническия дефицит. Намаляването на работната заплата естествено свива вътрешния пазар. Това, от една страна, означава, че и **консумацията на вносни стоки** ще се намали и пропорционално ще бъде ограничен вносът. От друга страна, снабдяването на вътрешния пазар ще освободи за износ още стоки, произведени в Англия, които досега се консумираха в страната. Индустриалците, ако не искат да намалят производството и печалбите си, ще трябва да се насочат към външния пазар, за да продадат предизвиканата от девалвацията свръхпродукция.

За да намали разходите в държавния бюджет и по този начин пасивно да намали дефицита, правителството извърши сурови съкращения на средствата за социални грижи, здравеопазване, образование и жилищно строителство. Тези придобивки бяха извоювани в резултат на дългогодишните борби на работническата класа и бяха станали свещени за лейбъристкото движение. Сега лейбъристкото правителство посегна върху тях. Този акт на правителството, който беше одобрен шумно от всички икономически и политически организации на финансовия капитал тук и в чужбина, е причина за най-дълбоката криза в лейбъристката партия през последните три и половина години.

В пакета от съкращения на държавните разходи беше включено и ликвидирането на британското военно присъствие в Далечния и в Средния изток. Това е отдавна назряла необходимост, тъй като английските войски не допринасят вече нищо за опазването на британските интереси в тези райони на света. Напротив, те само засилват антибританските настроения сред местното население, което разбират всички трезвомислещи политически среди в Англия. При това тяхната издръжка струва стотици милиони лири стерлинги годишно в чужда валута. Досега тези войски бяха държани там, защото Вашингтон категорично настояваше те да останат по базите си, поне докато продължава авантюрата му във Виетнам.

Икономическата криза наложи на английското правителство да постави и в това отношение реалните британски интереси над интересите на други фактори. В този смисъл последните решения на лейбъристкото правителство имат историческо значение: те оформиха юридически края на британската империя, която престана да съществува още след Втората световна война. Икономическата криза ускори процеса на съобразяването с историческата действителност. И това само по себе си е положителен факт.

Ал. КРИСПИН

кореспондент на БТА

Плодове на едногодишна дейност

Преди няколко дни беше проведено годишно-отчетното събрание на народното читалище в Старо село, което с разностранната си дейност се нарежда на едно от първите места в окръга.

С всяка изминалата година книжният фонд на библиотеката се увеличава. В момента той наброява 5 803 книги. Особено чувствително нарасна броят на читателите. През отчетния период са раздадени за прочит на учащите се, кооператорите и младежите 6 864 книги. Особено ценна бе през изминалата година помощта на пионерите и комсомолците книгоносци.

С активното участие на комсомолците бяха проведени интересни читателски конференции на актуални теми.

Гордост за селото и за целия окръг е танцовият колектив, който се представи достойно на зоналния преглед във Варна за участие в IX световен младежки фестивал.

Василка РАВАЛИЕВА
(наш кореспондент)

20 — 30 януари — Десетдневка на трезвеността

УЧИЛИЩЕТО И БОРБАТА ЗА ТРЕЗВЕНОСТ

Сериозни проблеми поставя пред младежта цялото историческо развитие в съвременната епоха. Дълбокият прелом в живота на народите след Октомврийската социалистическа революция откри ерата на изграждането на новото общество на социализма и комунизма в Съветския съюз и редица други страни; бурно се разкъсват веригите на империализма и колониалната система; самият капитализъм затъва в дълбока идейна и морална криза.

Важни проблеми постави и съвременната научно-техническа революция както в страните на социализма, така и в капиталистическите страни. Безпрецедентното в историята икономическо, научно-техническо и социално развитие създаде революционизиращо влияние в изменение условията на живот на милиони хора и особено на съвременната младеж. При тази сложна обстановка борбата срещу отрицателното наследство на капитализма, непримиримостта срещу буржоазната идеология и морал е неразривно свързана както с основната задача за комунистическото възпитание на младежта, така и с борбата срещу алкохолизма и пороците, останали от капитализма.

Подемът на движението за трезвеност сега сред учащата се младеж е една от ярките форми на самоинициативата на младежта. Около 3 000 клубове на ученици трезвеници с повече от 200 000 члена тази година в Десетдневката за трезвеност ще разгънат активна работа във всички училища в страната за здравна и трезва просвета, за спечелване за делото на трезвеността нови комсомолци и пионери.

Съвременната трезва младеж следва борческите традиции на въздържателното движение у нас, което възникна в идейния кипеж след Първата световна война под влияние на идеите на Великия октомври. Прогресивното въздържателно движение проникна в недрата на всички слоеве на нашия народ. Особено бе силен кипежът сред интелигенцията и подрастващата учеща се младеж. УНВС — съюзът на учениците въздържатели, сплотяваше широки маси от учещата се младеж в тази бурна епоха в борбата за премахване стария свят на неправдата, експлоатацията, упойките и пороците и изграждане на едно ново общество.

Движението за трезвеност сега разгъва своята дейност при нова обстановка и при широко съдействие на Партията, Комсомола, БЧК и масовите организации. В тезисите за работата сред младежта и Комсомола др. Тодор Живков посочва комитетите за трезвеност, като един от положителните обществени фактори за възпитанието на младежта.

Борбата с алкохолизма е свързана със системни икономически, социални, здравни и културни мероприятия в социалистическото общество. Особено място и значение в борбата срещу алкохолизма, тютюнопушенето и редица вредни прояви има училището. „Голяма роля в ликвидацията на алкохолизма може да изиграе антиалкохолното възпитание на възрастващата младеж в училищата" — изтъква съветският учен проф. Н. С. Стрельчук в своя труд „Алкохолизмът — най-вредната отживелица на миналото".

Опитът на няколкогодишната работа на хилядите ученици и ученички от клубовете за трезвеност ярко показва, че трезвеността все повече и повече става дело на самата младеж. На годишния преглед на клубовете за трезвеност през април 1967 г. и на междуокръжните съвещания в цялата страна през септември—октомври миналата година стана ясно, че движението за трезвеност сега се свързва живо със социалистическото строителство в нашата нова действителност и е източник на вдъхновение, чистота и творчески устреми. Идейният устрем и дейността на учениците трезвеници в редица градове и села на нашата социалистическа Родина може да служи за пример. Актив на работа, изпълнена с творчески инициативи за самообразование и самовъзпитание, развиват ученическите клубове за трезвеност в Стара Загора, Русе, Троян, В. Търново, Хасково, Карнобат, Айтос, Асеновград, Казанлък, Клисура, Шумен, Червен бряг и десетки други градове и села в страната. Разгаря се с нова сила чистият пламък и идеализмът на уневесенци. Движението за трезвеност сега вдъхновява младежта за изграждане на новото общество на комунизма—по-възвишено и по-чисто, отърсено от отрицателните остатъци и влияния на буржоазния морал и идеология.

Една здрава, волева, трезва и жизнерадостна младеж, както се подчертава в решенията на Деветия конгрес на нашата Българска комунистическа партия, ще може достойно да изпълни своя граждански и патриотичен дълг към социалистическата ни Родина. Рамо до рамо с учители и родители, с лекари и червенокръстци нашите ученици-активисти развиват непрекъснатата дейност за просвета срещу алкохолизма, тютюна и другите социални злини, за възпитание на трезви навици у младежта, за насочване нейната творческа енергия към овладяване на науката, техниката, изкуството и културата, към създаване на комунистически мироглед, към творчески труд за социализма и комунизма.

В борбата за трезвеност достойно място трябва да заеме и учителят. Там, където примерът и знанията на учителя са в съдействие на движението за трезвеност, резултатите са сигурни. Активните клубове за трезвеност сред училищата в страната в много случаи срещат дейното съдействие на учителя.

Десетдневката за трезвеността във всички училища от 20 до 30 януари 1968 година открива широки възможности за системна и повсеместна просвета и възпитателна работа сред младежта за делото на трезвеността, за най-разнообразни инициативи, за изнасяне беседи от ученици, лекари, учители и общественици навсякъде в нашата социалистическа Родина за трезва и здравна просвета в процеса на обществената работа, за вливане съдържание в работата на ДКМС чрез изграждане колективи и клубове за трезвеност.

В дружната работа в Комсомола инициативата и ентусиазмът на младежта и примерът на учители, лекари, родители и обществеността ще разкриват нови и все по-сигурни предпоставки за непрестанно разрастване на движението за трезвеност сред младежта и целия народ.

Димитър Ц. БРАТАНОВ,
председател на Националния комитет за трезвеност

Съветниците се срещнаха с избирателите

Наскоро селският комитет на Отечествения фронт в село Искра покани избирателите на среща със съветниците на Окръжния народен съвет Тодор Димитров, завеждащ отдел „Селскостопански" на Окръжния комитет на Партията, и Осман Алиев, завеждащ производствения участък на ТКЗС. Салонът на читалището беше препълнен с хора.

Съветникът Тодор Димитров говори пред избирателите за работата на годишната отчетна сесия на Окръжния народен съвет, запозна ги с плана на окръга за 1968 година по промишлеността, селското стопанство и другите отрасли. Той посочи, че през изтеклата година нашият окръг е постигнал високи успехи в областта на промишлеността, селското стопанство, народната просвета, търговията и др. Разказа за ролята на Ситовското кооперативно стопанство е завоюването на големите резултати от окръга в селското стопанство. Бяха посочени и недостатъците на ТКЗС в село Ситово в животновъдството.

Присъствуващите бяха запознати и с въпросите на рентабилността. Посочено бе, че производителността на труда в кооперативното стопанство е още ниска. Налице са обаче възможности в скоро време всички дейности на кооператива да станат високорентабилни.

Съветникът Осман Алиев говори за постиженията на кооператорите в Искра през миналата година. Той съобщи решението на управителния съвет на стопанството за механизиране на много от трудовите процеси. Освободената работна ръка ще бъде заангажирана в отглеждането на онези култури, при които процесите още не могат да бъдат механизирани.

Избирателите останаха доволни от организираната среща с техните представители в Окръжния народен съвет. Пожелаха занапред по-често да се организират такива срещи.

Тахир МЕМИШЕВ
(наш кореспондент)

Нашите села хубавеят

НОВОТО Е НАВСЯКЪДЕ

Комунистът Михман Моллов работи в цех „Ракита" — Дулово от четири години насам. Всякога преизпълнява трудовите норми. Работи активно и в партийната организация.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

През 1953 година за пръв път дойдох в село Суходол. Тогава то беше едно от най-изостаналите села в бившата Тутраканска околия. Къщите бяха покрити със слама, улиците криви, целите потънали в кал. Училището бе единствената тухлена постройка в селото. Всички учители бяха с основно образование, завършили същото училище.

Селото беше изолирано от всякакви културни придобивки. Не беше електрифицирано, нито пък водоснабдено. Не беше шосирана нито една улица. Хората газеха дълбоката кал. Снабдяваха се с вода от единствената чешма.

С кооперирането на земята селяните започнаха да се трудят задружно. Дойде ред на новите придобивки. Селото беше водоснабдено. Част от стопаните си прокараха чешми и в дворовете. Не закъсня и електрифицирането. През 1962 година светнаха и електрическите лампи. Зазвуча музика и от радиоапаратите. В някои домове вече има и телевизори. Нова фурна бе построена, която облекчи труда на жените. Кооперативното стопанство построи бригаден дом с киносалон и магазин.

Открита бе автолинията Суходол — Русе, по която ежедневно пътуват суходолци. Извърши се шосировка на 10 0 квадратни метра. Обликът на изостаналото в миналото село Суходол коренно се промени. Не е далеч времето, когато ще бъде построена и нова училищна сграда.

Все повече младежи и девойки повишават своето образование. Вече има седем местни учители, двама агрономи и доста средисти. Младежи следват във висши учебни заведения, учат се в техникуми, средни политехнически и професионално-технически училища. Доста младежи повишават своето образование и по пътя на вечерното обучение.

С всяка изминатата година придобивките в Суходол растат. А това радва трудолюбивите му жители.

Яшар **ГАФУРОВ**

Спечелено доверие

Школата за подготовка на шофьори при градския комитет на Доброволната организация за съдействие на отбраната в град Дулово има малка история. Нейната рождена дата е 1962 година. Но тя вече е утвърдена и е много търсена. Досега в нея са получили добра подготовка над триста шофьори-професионалисти, десетки любители на автомобилната техника и на мотоциклетното дело. Един напълно самодеен клуб играе решаваща роля за подготвяне на повече кадри за автотранспорта.

И сега тридесет слушатели в школата полагат големи усилия, за да се подготвят като добри професионални шофьори, стараят се да овладеят повече теоретически и практически знания. Кабинетите на школата са обзаведени съобразно изискванията. Таблата са изготвени от преподавателите и инструкторите.

Практическите занимания по експлоатацията на колите се водят от инструкторите Кольо Георгиев и Ненко Йорданов. Занятията по теория се провеждат от Йордан Христов. С любителите шофьори работи Матем Салиев.

В близко време ще се открие шестмесечен курс за подготовка на тракгористи за селското стопанство.

Янко **ПАНАЙОТОВ**
(наш кореспондент)

Младежта на САЩ не желае да се бие във Виетнам

В Ню Йорк се състоя голяма протестна демонстрация срещу войната във Виетнам. Младежите депозираха повиквателните си заповеди в картонени кутии, заявявайки, че те няма да отидат да воюват във Виетнам.

Пред 90-годишнината от Освобождението

Така желаем матерний си язик...

(Из борбата на тутраканци за българска църква и училище)

„Нали сме от една православна вяра и църковните ни книги все още са отпечатани с една азбука—старобългарската кирилица? Нали една и съща мътна вълна ни е довлякла на тоя бряг? Нали в борба с чокойско и турско тегло търсим да изградим щастието на децата си? Какво има да делим, та не се съединим в едно общество болгаровлашко и заедно да си изградим църква, да има къде да се съберем неделен ден. И поучение да чуем и за наслаждение на душата, божия възхвала да въздадем, и дела общи да решим в съгласие и сговор. Нито вие, нито ние сами можем издигна храм достолепен отделно, макар че комуто каквото сърце угоди, харизахме всесърдечно, и мислехме на Пресвета Богородица или на светите братя Кирил и Методий храм да изградим дълъг 25 аршина, широк 13 и висок 10 аршина. Защо да търпим божий страх и чужди срам? Нека се съединим братски в това искрено желание и да не вървим напротив един на други!

Имаме готови 33 117 гроша суха пара в касата. Мястото и тухлите ни са готови. Дъските и те са готови. Подписка за помощ сме пуснали и вече 6 000 гроша са записани. Камъни и дървета ще съберем лесно. Всеки от еснафа ще даде и селата ще помогнат.

И за майстори няма да ни е грижа. Изнамерихме ги и ни показаха един план още по-хубав. По него храмът ще бъде висок 14 аршина, широк 25 аршина и дълъг 35, с 35 прозорци и 6 врати.

Нека посочим между нас и нека одобрим хора почтени и праведни. Нека изберем, както ни съветват и нашите братя от Русчук (ние повечето еснафи сме русчуклии и пусули имаме от тамошното общество). Та нека изберем шест члена: трима българи и трима от власите за наши представители и да поискаме ферман. Нека си изградим един божествен дом в Тутракан, за спомен на внуци и правнуци. Нямаме като в другите градове нито гърци много, нито гагаузи. Ние няма за какво да се караме."

Така говореха след сурваки на 1862 година тутраканските първенци: Георги Дойнов Сюреджията, Иван Николов Тутраканджията Хаджи Станю и Хаджи Димитър Хаджи Петков Русчуклията, Георги Митов Байнов Шумналията и Цоню Петров Разградлията. Говореха на румънските първенци от града, а с тях беше и Коман Моканеца, който носеше влашко име, но помнеше българското си потекло, за разлика от Капра Иоан Петков, който още не беше променил през името си на Петреску, но се влашеше.

Румънските първенци, които още не бяха подстрекавани от русенския владика Синесий, намериха че предложението е приемливо и се съгласиха. И избраха шест души, по трима от българите и от румънците така:

За представители пред царския мезлиш: Георги Дойнов, най-уважавания и най-възрастния от българите, и Калин Патрашков от румъните.

За църковни попечители: българина Георги Николович и от страна на власите Капра Иоан Петков.

И двама: Илия Кирович и Стефан Георге да бъдат постоянно и „непрекъснато в обществото за всяка една полезна нужда".

А за кандаузи, които да събират средствата за строежа, избраха Иоан Балканский и Радул Анчу.

И писаха за това на русенското българско общество на 8 януари 1862 година и искаха помощ за постройката на църква. И се съгласиха в църквата засега да служат еднакво и българските, и румънските свещеници.

Цялата 1862 година премина в разбирателство и очакване да се разреши строежът на новата голяма църква. А за да могат децата да се учат на свой език, българите се сговориха да си отворят и свое училище. Георги Дойнов отстъпи част от своята къща на „Чатала", до чешмата, безвъзмездно и извика от Трявна за учител младия и енергичен Никола Тодоров Копанов, наречен още Сърбеску. Много краища на страната беше пребродил сюреджията и виждаше какво правят българите. Много пъти беше ходил до Цариград и виждаше накъде отиват работите на българския народ. Той и брат му Йоан Чобан решиха на първо време да приберат учителя на издръжка в семейството си. А после стана така, че Никола хареса младата гиздава дъщеря на брат му и им стана зет, и тутраканец завинаги. Усърден беше в работата си новият учител и още с идването си се зае да научи на четмо и писмо младите българчета, деца на тутраканските еснафи и на по-събудените селяни от околните села.

Разрешението от Цариград дойде чак през декември, в края на 1862 година. Валията на Силистренския еялет, в който се числеше Русчушката кааза заедно с град Тутракан, комендантът на войските в Добруджа Ариф паша, получи писмо, че се разрешава на българите, живеещи в махалата Варош да си направят нова църква на име „Св. Кирил и Методий" с дължина 36 аршина, широчина 25 и височина 14 аршина, но с 25 прозорци и 5 врати. Заедно с разрешението дойде и обещание от русчушкото българско общество за доставяне на потребните богослужебни книги.

Това вместо да сплоти още повече тутраканци, сякаш внесе дух на разкол. Власите започнаха да странят от делото. Те особено не харесаха името на новата църква. Искаха храмът да бъде на името на Св. Николай, покровител на мореходците и рибарите. И побързаха веднага да си образуват свое общество с отделен печат на храма „Св. Николай". Не оставиха и книгите си в църквата на българските свещеници.

И пак се събраха еснафите и решиха: „Който има в домът си такава книга, да я даде на църквата, докато си купят необходимите потреби." А Хаджи Станю и Хаджи Иван Петков писаха на 14. III. 1863 година на русенското общество: „Нарочно ви молим заради книгите които ни ги отпускате... В какво несогласие се нахождаме от към власите. Нямаме помощ, но само еснафски се трудиме за всяка една страна."

И писаха още българите от Тутракан до своите братя от Русенското българско общество:

„Тутраканските еснафи и българската сиромаш... завсегда се нуждаем от едно училище... Съвсем ни се развращават децата по улиците и времето им минува и остават в тъмнина без да упознайме народността си". Така решихме „да устроим едно училище с еснафско иждивение, кой каквото го допусне ръка. Напротив не ни достигат парици и за учител и за книги. Преди малко време мина през града ни един търговец, родом българин от Арнауткьой, който се нахожда в Одеса по търговията си... Той ни се отговори... да проводим едного человека с подписи, чрез честното русенско общество... да ни спомогнат за училищното иждивение. Затова... кръвослъзно ви молим... да дадете една пандахуза, с която да можем да си послужим... Да ни направите това добро, което ще ви е за помен до век от сиромашките дечица."

През 1864 година несъгласието се превърна в разпра. Поводът даде през март самоволната постъпка на Крум Сакалу. В разрез с еснафските правила, той отвори дюкяна си в неделя и заедно с Теодор Бушикану заявиха, че румъните не признават българския еснаф, че не щат и да им се помене за българската община и че искат да им се дадат внесените от тях пари в общата каса. Мюдюринът отсъди да им ги дадат, но българите заявиха, че тия пари са еснафски, от тях печелени и те няма да ги дадат никому и няма да ги делят с никого, а ще ги похарчат за обща полза, за зографисването на църквата, която вече беше издигната с високи красиви сводове и две великолепни кубета. Така заявиха българите и пред кадията и мезлишът одобри това тяхно искане, но Сакалу и Бушикану поискаха спорът, като църковен, да се разреши от владиката Синесий в Русчук. А знайно е какъв българомразец е тоя фанариотин Синесий, когото русчушките жени ще изгонят с дюдюкания след няколко години. Мюдюринът Хрушид ефенди, ръководейки се от правилото, че за вълка е добре, когато кучетата се давят, разреши да отнесат спора пред владиката. Българите изпратиха делегация при русенското българско общество. Те твърдо бяха решили да дадат парите за изографисването на готовата вече църква.

Събраха се отново първенците на града: Георги Дойнов и Кръстю Стоянов, наречен още дервиш Кристе, Георги и Господин Байнови, Йоан и Колю Балкански, Хаджи Димитър Хаджи Петков и другите от еснафа, а заедно с тях и младият учител Никола Копанов и решиха: да се извика тревненският майстор зограф Захарий Цанюв, който зографисва църквата в Разград, да му се дадат парите и да му се поръча да изографиса така иконите и сводовете, че окото да се радва, а душата да се възвеличава в храма. А ако парите не стигнат, да се съберат още от кундураджиите и абаджиите, от кожарите и сарафите и от всеки руфет. Да се съберат още пари за изписването на църквата. И всеки майстор за спасение на душата си и за спомен на внуци и правнуци да поръча икона за църквата.

Сръчен и голям майстор беше зографът Захарий Цанюв. Известен беше с иконите си от Балкана до Дунава, по цяла Добруджа и Делиорман, та дори до Етрополе и до Видин. Той беше син на голям род зографи от Трявна, чийто родоначалник, прадядо му Кръстю, научил занаята от светогорските монаси и го предал на синовете си: Кръстю, Иван и Стефан, бащата на Захарий. Захарий учеше на същия занаят своите синове: Цаню, Никола и Кънчо. Работеше заедно с тях, пък ги пускаше и сами да опитат четката и умението си по селата из Делиорман и Добруджа.

* * *

Дойде Захарий със сина си Цаню в Тутракан, спря се пред високата и красива като кораб църква с елегантни извивки на корнизите и мярна двете кубета, извисили се в синевата на небето. Съгледа на каменната арка на южния страничен вход издялания от камък херувим с венец от дъбови клонки от двете му страни и помисли, че и на северния страничен вход майсторът е издялал пак образа на шестокрилия ангел.

(Следва)

ПО СВОЙ ПЪТ

Веднъж спорихме с един познат относно „големите" професии. Тогава той не скъпеше думи, за да ме убеди, че голямо призвание изисквали професиите на откривателите, на конструкторите, на космонавтите. То ва според него били професии, които заслужавали уважение и признание. Не знам защо, но мен ми се струваше, че моят добър познат се лъже. И все пак, когато поисках да му посоча обратен пример, се затрудних. Тогава той си тръгна с походка на победител...

Днес, няколко дена след моя неблагополучен спор, аз се намирам в ремонтната работилница на кооперативното стопанство в с. Средище. Отчетлив звън на желязо, ехо от удари на чук... и въобще традиционната за тази обстановка делнична глъчка. Механизаторите са около разглобените машини. Тук на единия край на помещението са болгарчетата и беларусите, а до входа на работилницата — камионите. Не знам защо, но всичко ми напобява на грамадна хирургия, само че с едно малко допълнение, вместо с бели премени тук хората са в омаслени доченни халати. Ето капакът на единия трактор е изваден и чифт чевръсти ръце току затършуват нещо из желязната утроба.

От съседната стая с боядисани в сиво враги тутакси дотичва един чернокос млад мъж. В това подтичване има нещо неповторимо, нещо младежко.

— Хайде, Кръстьо, виж я тази пуста инсталация Белким откриеш къде ѝ е болката...

Не, не само походката е неповторима у този човек. Ето вижте очите му. Те не гледат, а сякаш обхващат, сякаш опипват, виждайки и през желязото; проследяват невидимия път на дузината кабели от двигателя към габаритите. Къде ли е прекъсната връзката! И този път му помага необичайният усет, познанията му. Не минава много време и повредата е открита. След малко прерязаната връзка е възстановена и инсталацията е отново в изправност.

Кръстьо Георгиев влиза отново в стаичката си. Той е електротехник и тази привилегия му се полага по необходимост. Тук вече е неговият истински малък свят. Стените са закрити с рафтове, със сандъчета за инструменти, с уреди. Всичко показва красноречиво, че е докосвано от скопосна ръка.

— Ето това съм си конструирал сега — пояснява в една пауза на нашия разговор електротехникът. — Индукционен поялник. Много практично нещо. Онези старите трудно се загряват, пък и върхът им е доста непрактичен. С този топенето на калая започва веднага и може моментално да се направи спойка...

Гледам малкия червен уред, имащ формата на пистолет. Личи, че е изпипан добре, че добра работа ще върши на стопанина си.

— Това пък е токоизправител. Примитивен, но хубаво си изпълнява задачата.

Със същото едва забележимо достойнство Кръстьо Георгиев ми доверява, че в съседната стаичка се помещава апаратът за зареждане на акумулаторите, много от чиито детайли е направил той собственоръчно.

Интересно, тези новини не звучат в устата му като самохвалство. По-скоро така той би разговарял с всеки, който прояви чистосърдечен интерес към неговата работа. Ето и за Йордан Пенев — онзи младеж, който преди малко се шмугна между механизаторите край беларуса, той казва — сега го уча на нашата професия. Не е трудно, щом човек е сърцат.

И все пак няколко тревожни откровения така между другото.

— Големи главоболия ми създава фактът, че много материали не можем и в дън земя да намерим. Ето от колко време липсват „Бендикси" за ЗИЛ и ГАЗ, проводници за електрооборудването, а в кооперативното стопанство имаме общо 28 автомобила и около 50 трактора, които понякога се нуждаят от горните неща.

И пак със стария плам подема непринудения разговор за токоразпределителите и осветителните системи... и за онзи малък акордеон, който е поставен направо върху дъсчения тезгях.

— От Съветския съюз си го купих за спомен. Есента с кораб ходих до Одеса. Евтино си го взех и сега от време на време прерамчвам каишите му. Тъй да се каже, за разтоварване от многото електричество...

... Сега, когато имам прекрасен пример с електромонтьора на кооперативното стопанство в с. Средище Кръстьо Георгиев, все ми се ще да срещна моя познат, който така неотстъпно спореше за достойнствата на „големите" професии. Този път има с какво да го оборя...

Руси ШИМАБЕЕВ

Навременни грижи

Известно е, че зимата е най-тежкият сезон за полезния дивеч. Сега той се нуждае от помощта на хората, които единствено могат да го спасят от гладна смърт.

Ръководени от най-благородни подбуди, ловците от дружинката в с. Искра организираха наскоро излизане в полето. От събрания през лятото фураж те заредиха хранилките. В същото време горският надзирател Димитър Вълев заедно с ловците Мехмед Хюсеинов и Мехмед Халидов направиха допълнителни скари, върху които бе поставено люцерново сено. С това се подпомогнаха най-вече сърните, преселени наскоро в района на ловното стопанство на дружинката.

Ловците от с. Искра ще подхранят при нужда още много пъти дивеча. Това те вършат с желание, защото знаят, че от тази им дейност зависи до голяма степен размножаването на полезните горски животни и птици и увеличаването на техния брой в района на с. Искра.

Тахир МЕХМЕДОВ

* * *

След като времето се влоши и условията за живот на полезния дивеч станаха трудни, ловната дружинка в с. Светослав се събра на съвещание. Всички бяха единодушни, че на беззащитните животни трябва да се помогне. Под ръководството на стария и опитен ловец Стойчо Атанасов всички членове на дружинката се включиха в поставянето на храна на определени места. За яребиците бе осигурен 20 кг ечемик, а за сърните люцерново сено. За да не се разпилява то по полето, ловците направиха специални хранилки. Определени са дежурни, които всеки ден проверяват хранилките и където е необходимо, отново ги зареждат с фураж.

Георги МАРИНОВ

Ще има ли сланина и мас в магазините?

От този въпрос се интересува голяма част от гражданите на Силистра. През зимните дни, когато е сравнително построжено, човешкият организъм се нуждае от повече мазнини и висококалорична храна, затова и търсенето на мас и сланина тогава е по-голямо. Оказа се обаче, че търговците не са се съобразили с това и принудиха много читатели на вестника да се обърнат към редакцията да осветли по-пълно този въпрос.

Това ни даде повод да посетим на 18 и 19 януари по-голяма част от магазините в града, срещнахме се с представители на ДТП Силистра и на ДСП „Родопа".

Отговорът от „Родопа" е ясен и не се нуждае от коментарии. Производството на мас и сланина не е включено в техния асортимент, затова ДТП трябвало да се снабдява с тях от Русе и други градове на страната.

От ДТП Силистра отначало твърдяха, че всички магазини са заредени с тези продукти и че снабдяването на гражданите не представлява проблем. При проверката се оказа обаче, че от 12 магазина, които проверихме, само в 2 има сланина и мас — в супермаркета и в магазина на бл. 10 по улица „Георги Димитров". Не сме направили проверка в останалите дванадесет магазина. Възможно е в някои от тях да има от тези продукти, но те едва ли са повече от 2-3.

Изтъкнахме този факт на др. Мандев, стоковед при ДТП, който в началото твърдеше, че има сланина и мас. Тогава обяснението бе, че липсата е настъпила след корекцията на цените. Поради по-ниската цена консумацията на тези продукти се е увеличила и ръководството на ДТП не е могло да предвиди необходимите количества за месеца. По неговите думи традиционната консумация на мас от силистренци за три месеца е 500 кг, което количество е вече изразходвано. Интересен е фактът, че вместо ДТП да търси допълнителни количества, инициативата за нова доставка е била на снабдителната организация от гр. Русе, вследствие на което е направена допълнителна заявка за още 4 000 кг свинска мас, 900 кг солена сланина и 100 кг пушена сланина.

Ние сме съгласни, че трудно може да се прецени с абсолютна точност потребителското търсене на дадени артикули, но в случая е била необходима малко по-голяма предвидливост. Корекцията на цените има и такава цел, да повиши консумацията на някои продукти. Ясно е, че след като цената на сланината и маста е намалена, търсенето им ще се увеличи. Търговските работници е трябвало да се съобразят с това. От друга страна, още в първите дни на месец януари не е могло да се забележи по-голямото търсене на мас и сланина нито от магазинерите, нито от работниците на управлението. Трябвало е още тогава да се направят допълнителни заявки и да не се стига до сегашното положение в магазините да има минимални количества мас и сланина.

Михаил ТОМОВ

Комсомолецът Георги Богданов е един от добрите работници в ТПК „Девети септември" — Силистра. Обработените от него детайли на шлайфмашината са винаги висококачествени. Това не му пречи да изпълнява трудовите норми 146 на сто и да учи във втори курс на техникума по дървообработване.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

При ишировските овчари

Овцефермата на с. Иширково е разположена в южната част на селото. Когато я посетих, по покривите се белееше пухкав сняг. Тук се срещнах с дългогодишния бригадир на фермата Кольо Христов Колев (Чобан Кольо, както го наричат в цялото село). Пред вратата на един агнилник се поздравихме като стари познати и непринудено поведохме разговор.

— Уж слънце има, но нали е зима, студът е в своята сила — каза той и с поглед посочи овчарите, които шетаха из кошарите.

— Всеки с работата си — продължи той. — Зимата с нейната, и ние с нашата — чобански делници. Във всеки случай няма да ни уплаши.

Тръгнахме да разгледаме стадата и агнилниците, в които вече блееха стотици вакли агнета.

— Сега е най-силната ни работа, овчарите са на пост денонощно — продължи да разказва бай Кольо. — Бдят и полагат всички грижи за малките агнета. Има случаи, когато цяла нощ не затварят очи.

Най-упорит и неуморим е дългогодишният овчар Сабит Ахмедов, който се грижи за зачислените му 95 овце. Той се ползува с авторитет сред своите колеги. Досега от 52 оагнили се овце получи 65 здрави агнета. Сабит е скромен и упорит овчар комсомолец. На въпроса как посрещна XI конгрес на ДКМС, отговори:

— Като всеки комсомолец, с трудови дела — а делата му са най-добри сред всички овчари.

През миналата година иширковските овцевъди от 1 400 овце получиха 1 470 агнета, по 4.300 кг вълна при план 3 кг, над 4 тона прираст и 9 тона мляко над плана. А агнетата за разплод отбили на 25 кг.

Докато бригадирът разказваше за успехите, стигнахме при Тодор Георгиев — най-големия съперник на Сабит. Вече години наред Тодор се слави с доброто си име във фермата.

Запознахме се и го запитах за дневната дажба на овцете.

— Какво да ви кажа, сутрин им даваме 400 г концентриран фураж, един път царевичак, нахутено сено, слънчогледови пити и по един килограм силаж.

Навсякъде, където ходихме, се срещнахме с упоритния труд на овчарите в тези зимни дни.

След това разгледахме помещенията, в които също имаше ред. Стопанското ръководство е положило достатъчно грижи за бита на овчарите. Сега те от 1 297 овце за разплод са получили над 750 агнета. Повече от 60 овце са близнили. А две овце родиха по три агнета.

До края на януари овцевъдите са решили да приключат с агнилната кампания.

Рамис ДЕМИРДЖИЕВ

И ДРУГИ ИДВАТ СЛЕД МЕН...

В последно време много от автобусите по извънградските линии на ДАП — Силистра пътуват без кондуктор. Пътниците от междинните спирки и техният багаж се таксуват от шофьорите, което понякога отнема много време. Възможно е при въвеждането на този начин на обслужване да са правени от хубави по-хубави сметки, но с него се насажда и една порочна практика, която от ден на ден става все по-нетърпима.

Няколко пъти ми се случи да съм свидетел на доста неприятни сцени. За тях искам да разкажа чрез вестника и да уведомя ръководството на ДАП — Силистра.

Обикновено явление е в неотопления автобус да се чувствуват всички капризи на студената зима. На автоспирките пък се наблюдават свили се под напора на вятъра, дъжда, снега или студа хора, които чакат на открито. Въпреки че в автобуса има места, шофьорът продължава нататък. Когато някой се престраши и направи забележка, получава лаконичния отговор: „Ако спирам на всяка спирка, ще закъснея... Пък... и други идват след мен".

— Да! И... други идват... Но ако и те са като него без душа, без сърце? — Тогава нека хората мръзнат и чакат по автоспирките, а държавата нека внася повече автобуси, та да има и с непълен товар да пътуват!

Ето и един съвсем пресен случай. Пътувам от Силистра за село Стефан Караджа на 2 януари след обед. Този път шофьорът е вежлив и акуратен. В село Коларово заедно с другите пътници се качват разстроени мъж и жена с двегодишно дете. В автобуса научихме, че те пътуват за село Бреница, но техният рейс не ги взел. Очевидно и той е „бързал" да не закъснее, да не „наруши" разписанието. Новите пътници бяха много измокрени и се чудеха къде да дянат детето. Късно вечерта слязоха в село Преславци. Как са пътували до Бреница с това дете осем-девет километра пеш, по разкаляния черен път в тъмнината, когато и лапавицата не спря нито за момент, само те си знаят.

Това е възмутително!

Та може ли да бъде ефективен нашият транспорт, ако всеки автобус губи ежедневно десетки левове от непревозени пътници?

А мъката на хората, които чакат по спирките? А загубеното време? А заболяванията от по-продължителното чакане на открито при лошо време?

Очевидно пътуването на автобуси без кондуктор е нов прогресивен почин. Въпросът е защо се позволява на някои шофьори да своеволничат и опорочават такова хубаво начинание?

Оправданието, че нямат кондуктори и за да не се бавят да таксуват пътниците, не спират на всички спирки, няма никакво основание.

Йорданка ИВАНОВА
с. Ст. Караджа, Силистренско

Из Полската народна република

Машините на „Пионер" по полетата на България, Югославия и ЧССР

Характерни са за полската промишленост търсенията на все по-съвременни конструктивни и технологични решения и в предприятията, произвеждащи селскостопански машини. За пример може да послужи заводът за селскостопански машини в Стешелце-Ополске. Цялата продукция на този завод е на висок световен стандарт, а картофовадачката „КЕР—2" получи международно отличие за най-високо качество.

„Пионер" е нов завод, израсъл на базата на малка работилница, произвеждала в първите следвоенни години селскостопански сечива. Оттогава се е запазил само старият леярен цех. На негово място в найблизките години ще бъде построена нова леярна, която ще дава 15 хиляди тона метал годишно, или 300 пъти повече, отколкото сега. Трябва да се добави, че стойността на продукцията на „Пионер" сега е 115 пъти повече, отколкото през 1946 година.

Произвежданите от завода картофовадачки, благодарение на добрата им съвременна конструкция, са търсени твърде много. Само през миналия сезон заводът даде на полското селско стопанство 34 различни типове картофовадачки и над 550 тона запасни части към тях. През тази година заводът увеличи производството за отечествения пазар на внедрените вече конни и тракторни картофовадачки, а също и на тракторните прикачвачи „КЕР—2", които могат да работят и „за запас", т. е. да вадят и събират картофите на купчини за покъсното им прибиране.

Тези картофовадачки се търсят много и на чуждите пазари. Миналата година чуждите клиенти купиха около 2 000 такива машини.

„Пионер" се специализира в рамките на СИВ в производството на различни видове картофовадачки. Всяка година конструкторите на завода посещават България, Югославия и Чехословакия, където на място изпробват картофовадачките.

Много задгранични гости пристигат в Стешелце-Ополске. През тази година например дойдоха представители на Московския институт по картофоотглеждането. Състоя се широк обмен на мнения по въпросите за конструкцията на машините. „Гостите заявиха — разказва техническият директор на завода Адолф Ростовский, — че връзката с нашия завод им е много полезна, защото селскостопанските машини от завода „Пионер" се отличават с висок стандарт." „Пионер" се ползува с успех на международните пазари главно поради високата производителност. Те са много удобни, леки и прости за манипулация.

Конструкторите от завода „Пионер" не са си казали още последната дума. Те работят над създаването на картофовадачка, която ще може да събира картофи не само от рохките почви (каквито има в Полша и Чехословакия), но и от глинестите почви в България.

Заводът постави в основата на своите конструкции възможността машините да бъдат използувани както комплексно, така и поотделно. Конструкторите на „Пионер" обмислят сега приспособление към машините за вадене на моркови, захарно цвекло и други кореноплодни растения.

Казимеж ЛУЧАК

ЗА ПО-ВИСОКА ПРОДУКТИВНОСТ В СВИНЕВЪДСТВОТО

Както на науката, така и на широката практика е известно, че благодарение на своите биологически и стопански качества свинете са най-подходящи за производство на повече месо. В продължение на столетия човек е селекционирал свинята, като е подобрявал нейната скороздрелост, плодовитост, оползотворяване на храната и кланичните качества. Сега тези признаци са налице в културните породи свине като голяма бяла, българска бяла и ландрас. Изниква въпросът обаче, създават ли се оптимални условия, за да се използуват те за производството на повече месо? За голям брой кооперативни свинеферми отговорът е отрицателен.

Нека разгледаме последователно продуктивните качества на свинете и макар накратко характеризираме в каква степен те биват реализирани и оползотворявани. Способността им да раждат два пъти в годината е качество, което не се използува, за да се осигури по-голям брой прасета. Общо за окръга всяка година са получават около 1,5 прасила вместо 1,8—1,9, както е в найдобре развитите ферми. Напълно възможно е да се получават по две прасила в годината, без да се прилага ранно отбиване на малките животни. При 9 000 свине за разплод (колкото приблизително има в окръга) се получават около 12 000-13 000 опрасвания за годината, вместо 16 000, ако се достигнат 1,8 прасила. Това показва, че не се използуват биологичните възможности на свинете. Причините за това трябва да се търсят не в животните, а главно в начина на хранене и еднообразието на фуражите, в отглеждането и организацията на труда във фермите.

Друг неизползуван резерв за получаване на повече месо е отбиването на прасетата с по-високо живо тегло. От икономическите анализи е установено, че дадена ферма е рентабилна, когато от всяка свиня за разплод се отбият повече от 16 прасета през годината със средно живо тегло над 16 кг. Освен това трябва да подчертаем, че прасета с 16 и повече килограма при отбиването имат по-голям потенциал за интензивен растеж и резултатите от угояването във всички случаи ще бъдат по-добри.

Отглеждането на прасетата след отбиването (от 2-4-месечна възраст) е най-трудно. Често на тази категория животни не се осигуряват хигиенични помещения. Дават им се неподходящи смески. Боксовете са пренаселени и пр. Поради това прасетата до 4-месечна възраст имат лошо тегловно и телесно развитие. По време на угояването те имат нисък прираст, лошо оползотворяват храната и често боледуват.

За да се получат по-добри резултати в свиневъдството и то да стане рентабилно, необходимо е да се подобри преди всичко храненето. Доказано е, че от общите разходи за единица продукция около 75-80 на сто засега се падат на фуража. Като се има предвид, че най-голям процент от разхода е за свинете за угояване, става ясно, че тази категория предопределя рентабилността. Щом това е така, нека да видим кои са главните предпоставки, от които зависи да се получат по-добри резултати от свинеугояването. Основните фактори според нас са: тегловното развитие, оползотворяването на фуражите и кланичните качества на свинете.

За да се произведе повече и по-евтино месо, угояваните свине трябва да имат висок среднодневен прираст от 600 до 700 грама; добре да оползотворяват фуража: от 4,2-4,6 кръмни единици да се получава 1 кг прираст; да дават доброкачествена продукция (месо и тлъстини) с преобладаващ процент на месото.

Високият среден дневен прираст и оползотворяването на фуража се намират в твърде тясна зависимост. Колкото средният дневен прираст е повисок, толкова разходът на фураж за получаването му е по-малък и обратно. Този факт недвусмислено изяснява как храненето влияе върху производството на повече месо.

Освен това трябва да се отбележи, че ролята на наследствения фактор при свинете върху степента на прираста е по-малка, отколкото храната. Генетическият фактор, който обуславя растежните способности, се движи от 25 до 30 на сто. Като се има предвид, че повечето от свинете в окръга са от културни породи, става съвършено ясно накъде да се насочат усилията на специалистите и животновъдите.

Поради рязко континенталния климат на нашата страна — горещо лято и студена зима, свинеугояването понася големи загуби. Те идват главно от малкия прираст, дължащ се на ниските температури през зимния сезон. За да има висок среден дневен прираст през студените зимни месеци, температурата на свинарниците не бива да спада под 10-12 градуса. Трябва да подчертаем, че в повечето помещения не е гарантирана такава температура със съответна влажност и е необходимо час по-скоро това да се осъществи.

Промишленото кръстосване се явява друго важно звено за увеличаване производството на свинско месо с по-тънък слой три културни породи у нас създава големи възможности в това отношение. Установено е, че промишленото кръстосване на българската бяла и на голямата бяла свиня с нерез ландрас води до увеличаване броя на отбитите прасета, повишаване на средния дневен прираст и оползотворяването на фуража. Наред с това се получава свинско месо с по-тънък слой сланина, което се предпочита от консуматорите.

Тези са едни от основните фактори, от които зависи да се произвежда повече и по-евтино свинско месо.

Ал. ЖЕЛЕВ,
ст. научен сътрудник при Института по животновъдство
гр. Шумен

Нека възвърнем старата културна слава на Силистра!

И аз като читателя Х. П. Иванов се зарадвах на специалната страница на нашия окръжен вестник, съставена по материали от разговора, проведен в редакцията с представители на културния живот в Силистра. Неизвестно защо обаче не са поканени представители на читалището, групата на художниците, „Кинефикация“, музея и др.

Наистина в миналото културният живот в Силистра с проявите на читалището, театъра, библиотеката е била доста богат и разнообразен и то в периоди на национален и социален гнет, когато всяка патриотична проява е била преследвана. Имам предвид богатите традиции на читалище „Доростол“ през годините на турското робство, а също и през годините на румъно-чокойското робство. И тогава, както и сега, е имало публика, и тогава, както и сега, е имало подготвени и неподготвени зрители, и въпреки това културният живот на Силистра — театрални трупи, самодейни хорове, оперети, утра и вечери на писатели — е бил насочен към обогатяване знанията на нейните любознателни граждани.

Има ли в Силистра публика, достойна да разбира и се вълнува от последните постижения на музиката, на съвременната драма, на изобразителното изкуство, на литературата? Безспорно има!

И съвсем не е прав читателят Х. П. Иванов, че се съгласява с мнението на П. Карагеоргиев относно това, че в Силистра „някои хора не разбират изкуството“ и не проявява ли интерес към него. Не е тайна за никого, че с обявяването на града ни за окръжен броят на нашата интелигенция нарасна неимоверно много. Тази интелигенция, учителите, инженерите, лекарите, селскостопанските специалисти и др. (дори и учащата се младеж) проявява жив интерес към много от инициативите. Мисля, че организаторите им са виновни, че нашата младеж не посещава някои от тях. Няколко примера. През 1966 година бе уреден авторски концерт на Г. Златев — Черкин в салона на театъра. Присъствуваха смешно малко хора. Дойдоха само деца от музикалната школа и някои граждани. А защо не присъствуваха хористите от „Седянка“ и „Дунав“? Те не дойдоха и на вечерта за Петко Стайнов, на която лекция изнесе диригентът П. Карагеоргиев. Пита се, защо съществуват тези хорове? Може би само за да ходят в чужбина и там между другото да изнасят концерти, а тук да се представят само на празници и манифестации.

Друг културен институт в нашия град е театърът. Някои негови постановки в миналото още се помнят. Радостно негово постижение беше и постановката „Когато розите танцуват“ през миналия сезон. За съжаление с представянето на „Бялата смърт“ театърът слезе не с едно, а с няколко стъпала по-ниско от завоюваното. Това може би се дължи на авторския текст... А може би и на факта, че в театъра постъпиха нови хора, че режисьорът е разполагал с кратко време и затова не е можал да създаде един строен и хармоничен спектакъл. Но какво са виновни зрителите за това? А защо трябваше миналата година да се поставя „Вълчи времена“, когато се знаеше, че тя е играна от Силистренския театър? Може би се е мислело, че публиката е забравила вече за това. С поставянето на „Вампир“ сигурно се цели да бъде осигурена публика за представленията на село. Но изглежда не е помислено, че силистренските зрители искат да видят на сцената пиеси и за съвременния ни живот.

Няколко думи за работата на Окръжната библиотека. Струва ни се, че на нас сега ни липсват такива библиотекари като Диоген Вичев, който с възрожденска самоотверженост популяризираше и разпространяваше прогресивната българска книга. Нека всички работници от библиотеката заработят с такава всеотдайност към книгата и читателите, с каквато работи Свобода Рибарова! Не е прав директорът на библиотеката Стоян Лазаров, като казва, че хората идвали на литературни вечери само когато идвали авторите на книгите. Не за това не идват хората, а защото когато дойдат, остават излъгани. Няколко пъти се отлага обсъждането на „Чинарите зашумяха“, а за вечерите на Вапцаров, Йовков, Брехт трябваше да бъдат довеждани под строй ученици от Общежитието, за да не се провалят. Нима Йовков, добруджанският певец на труда на селянина, не заслужаваше повече внимание? Или той трябваше да възкръсне от гроба, та с присъствието си да допринесе за масовизиране на литературната вечер. И за самата вечер можеше да се привлекат повече самодейци, за да се разнообрази и обогати.

Има и други въпроси, които стоят за разрешение в областта на културата в нашия окръжен град: уреждане на картинна галерия, определяне на подходяща сграда за Окръжния музей, разширяване дейността на литературния кръжок. Надяваме се, че те ще бъдат повдигнати по-подробно от други читатели.

Съвсем ясно е, че всички обществени и културни организации и институти в Силистра трябва да обединят усилията си за правилно решаване на културните въпроси в нашия красив крайдунавски град. Нека с общи усилия възвърнем старата слава на Силистра като висококултурен град!

Недю НЕДЕВ

ЗА СИСТЕМА В ПАТРИОТИЧНОТО ВЪЗПИТАНИЕ НА УЧЕНИЦИТЕ

Патриотичното възпитание заема централно място в работата по изграждането на новия човек. То трябва да пронизва всеки момент от учебно-възпитателната дейност на учителите, да се върши умело, системно, ежедневно. Определено може да се каже, че в болшинството училища на окръга е налице раздвижване и подем — особено във връзка с пленума на ОК на БКП по класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание.

Какви по-конкретни изводи могат да се направят след последните проверки във II смесена гимназия — Силистра и в основните училища в селата Калипетрово и Межден?

В годишните планове една от основните задачи е подобряване работата по патриотичното възпитание на учениците. Във II СПГ в часовете за класно ръководство по план се изнасят етични беседи на съответните теми и е организирана проверка за партийността в обучението. В с. Калипетрово директорът на училището през първия срок е направил тематична ревизия „Осъществяване на патриотично и интернационално възпитание чрез урока и извънкласните форми на работа“. Училищните ръководства правилно са обърнали внимание на учителите към този въпрос и се забелязва подобрение в целенасочено използуване учебното съдържание на различните учебни предмети за осъществяване основните съставки на патриотичното възпитание.

По-голямата част от преподавателите по основните предмети в проверените училища имат необходимата добра научна, педагогическа и методическа подготовка, натрупали са известен опит. Те правилно виждат образователните и възпитателните цели в учебния материал и умело използуват специфичните възможности на съответните учебни предмети за патриотично възпитание на учащите се. Положителни резултати се постигат, когато учителите преподават емоционално и със сърце, подчертават умело своето лично отношение към разглежданите факти и явления.

Особено широко място в патриотичното възпитание заема създаването у учениците чувство за национална гордост, като се посочва приносът ни в световната наука, изкуство, култура. В подходящи места на някои уроци по физика учителят Петър Моллов изтъква и постиженията на родната икономика — завоюването на широк международен пазар от произведенията й. Преподавателят по биология Здравко Богданов възпитава у учениците национална гордост за постиженията на наши учени и приноса им в световната наука. В уроците по история се разкрива масовият героизъм на българските войници, тяхната жертвоготовност — българският войник обича своята родина и винаги е бил готов да се бие за свободата на отечеството. Макар че буржоазията е използувала за свои егоистични цели тези негови най-чисти чувства, това не намалява величието им — ние трябва да ги ценим по достойнство и да се гордеем с тях.

В обобщителен урок за Елин Пелин учителката Росица Желкова, чрез разкриване художественото майсторство на писателя, събужда у учениците възхищение от неговото величие на творец. Те се убеждават в правилността на Горкиевите думи, че с такъв писател може да се гордее всяка национална литература.

Учебният материал се използува успешно и за възпитаване любов към родината, към звучната българска реч, към нашата природа, като се възхваляват техните красоти.

В посетените уроци учителите показаха стремеж и умение да използуват учебните часове за възпитаване у учениците любов към Партията-ръководителка с разкриване нейния героичен път и ролята й в борбите за свобода, социализъм и комунизъм.

Водейки се от принципа, че пролетарският интернационализъм е неделим от социалистическия патриотизъм, учителите работят за възпитаване у учениците любов към Съветския съюз и за изграждане чувство на солидарност с народите от другите страни.

Резултатите от умело организираната и системно провеждана урочна работа на учителите личат в устните отговори на учениците в учебните часове или в допълнителните беседи с тях, както и в писмените контролни работи. В съчиненията „Мои мисли за патриота и патриотизма в живота и в литературата“ десетокласниците с възхищение пишат за патриотизма на героите от национално-освободителните и социални борби на народа — хайдути и партизани, поети и революционери от Паисий и Ботев до Георги Димитров и Вапцаров.

Трудно и невъзможно е, разбира се, с една проверка да се установят категорични резултати от възпитателната работа, но все пак много примери доказват отговорността, с която повечето учители работят за патриотичното възпитание на учениците. Но направеното в училищата и досегашните постижения не ни задоволяват. Възможностите са по-големи, изискванията — значително по-високи. В редица случаи учебното съдържание не се използува пълно, пропускат се прекрасни възможности, не се очертава главното. В урок по история в с. Межден за падането на България под турско робство не се отдели достатъчно внимание на най-силния момент — отбраната на Търново, където най-ярко проличава пламенният патриотизъм на народа, желанието му да живее свободно, неговата готовност за саможертва в името на свободата; в час по турски език не се анализира задълбочено поемата „Зоя“ от Назъм Хикмет. Редица учители в село Калипетрово недостатъчно осъвременяват, не свързват обучението с практиката.

Основна обща слабост е, че не се създава стройна система в работата на всички учители и организации в училище, не се съгласува урочната с извънкласната дейност. Няма координиране между класните ръководители, от една страна, и съответните преподаватели в даден клас или пионерската и комсомолската организация, от друга страна.

Най-слабо място в работата по патриотичното възпитание е, че тя не се поставя на здрава научна основа, не се прави необходимото задълбочено проучване на проблема. Съвсем повърхностно и формално до голяма степен е разгледан докладът на др. Бистра Аврамова „Решително да се подобри работата на училището за комунистическото възпитание на учащата се младеж“ и не са предвидени конкретни мероприятия. На ниско идейно, научно равнище и без връзка с практиката преминават някои от семинарните занятия в системата на политическата просвета на учителите. Не се познават задълбочено решенията на XVI пленум на ЦК на ДКМС за патриотичното и военно-патриотичното възпитание на младежта. Съществува с нищо неоправдано подценяване на изискванията за усъвършенствуване квалификацията на учителите по тези въпроси — в село Калипетрово до момента на проверката не бе изградено методическо обединение на класните ръководители; в предметните и класни комисии на проверените и много други училища не се организира изнасянето на съответни открити уроци за уеднаквяване изискванията и методите на работа. Не винаги учителите се готвят задълбочено за всеки урок, не обмислят конкретните възпитателни цели и не търсят пътища за постигането им.

Посочените слабости са предимно организационни, недостатъците са субективни, но до голяма степен придават стихиен характер на цялата работа по патриотичното възпитание на учениците. Констатирани в проверените училища, те в различна степен се срещат в много учителски колективи и ръководства на други училища. Задачата е да бъдат преодолени в непродължително време, за да се постигнат по-големи и трайни резултати в комунистическото възпитание на учащите се, които да израснат като пламенни патриоти и активни граждани на социалистическата ни родина.

Стоян ПЕЕВ

III РЕПУБЛИКАНСКИ ФЕСТИВАЛ

Младите актьори на сцената

Драматичният състав „Ернесто Гевара“ при народното училище в Малък Преславец, ръководен от учителя по литература Андрей Андреев, преди известно време започна подготовката на пиесата „Тревога“ от Орлин Василев. Изпълнители на ролите в нея са комсомолците от VIII клас. Под ръководството на своя учител те преодоляха много трудности — по заучаването и изпълнението на текста, по подготовката на декора. В началото на януари младите изпълнители зачестиха репетициите. С „Тревога“ те се представиха пред кооператорите от селото на 11 януари. Това е една от малкото пиеси, подготвена през последните години от местните самодейци. Затова хората проявиха такъв голям интерес към нея.

След първото представление се оказаха още много желаещи да видят пиесата на Орлин Василев. Затова след няколко дни бе организирано и второ представление. Но ето че тази вечер, 19 януари, младите актьори се явяват за трети път на сцената. Големият читалищен салон пак е препълнен. Присъствуват и около 80 ученика от съседното село Долно Ряхово.

Най-добро изпълнение на ролите постигат Румяна Великова, Здравка Роева, Гобор Генов, Велико Христов и др.

Драматичният състав на скоро ще посети селата Гарван, Попина, Зафирово, Сокол и др. Нужно е само все още неопитните актьори да преодолеят сковаността, за да протича по-естествено диалогът в драмата.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Постигнатото радва

Преди няколко дни в Ножарево се проведе отчетно-годишното събрание на местното читалище, което сега е в две удобни помещения в сградата на бригадния съвет. Салонът беше препълнен — присъствуваха много членове на читалището, комсомолци, комунисти. Доклад за едногодишната дейност прочете Хилми Османов, негов председател. Той посочи постигнатото, а също така и допуснатите грешки. Сега книжният фонд на библиотеката наброява 2 017 книги — с около 500 тома повече в сравнение с миналата година. Читалището вече се посещава по-често от кооператори, по-голям е броят на редовните читатели на книги. През годината за прочит са раздадени над 1 476 различни книги.

Добре се развива в селото и самодейността. Художественият колектив всяка година подготвя богата програма от песни и танци, гостува в околните села. Навсякъде го посрещат с интерес.

Равносметката показва, че през годината дейността на читалището е била задоволителна, като най-голям дял за това има библиотекарката Есма Хюсеинова. Пред читалищните дейци от селото III-ят републикански фестивал поставя много големи изисквания и на тях трябва да се отговори с още по-хубави дела.

Реджеб МЕХМЕДОВ

СЛЕД НЕПРАВИЛНО ИЗПРЕВАРВАНЕ И РАЗМИНАВАНЕ...

Много недобросъвестни водачи на превозни средства не спазват правилника и грубо го нарушават, като с поведението си създават условия за автопроизшествия и катастрофират или стават причина за допускане автопроизшествия от други участници в движението.

На 19. I. 1968 година в 13,30 часа Никола Йорданов Грънчаров, сменен шофьор III клас с товарна кола „ЗИЛ—164“ №Сс 14-98, собственост на ТКЗС — Калипетрово, пътувал за Дулово. На 18-я км от Силистра при гъста мъгла и мокър асфалтов път, след като е изпреварил л. к. „Варшава“ — линейка на участъковата болница в Алеково, вместо да заеме мястото си плътно в дясно, Грънчаров в нарушение на правилника е решил да изпревари и т. к. № Сс 10-93 на ДАП — Силистра, движеща се пред него. За целта той се е движел в лявата страна на платното. Срещу него се е движела л. к. „ГАЗ — М — 461“ № Сс 21-20, собственост на ТКЗС — Дулово, управлявана от Али Алиев Ибишев, шофьор I клас. Виждайки колата срещу себе си, Грънчаров още веднъж в нарушение на правилника рязко завива в ляво. Снегът и мокрият асфалт „помогнали“ на колата да се занесе и заеме перпендикулярно положение на пътя спрямо идващата срещу него лека кола. Мъглата, мокрият асфалт и неочакваното за никого рязко завиване на ляво от водача на товарната кола попречили на Ибишев да избегне произшествието, поради което леката кола се удря в задната дясна част на каросерията, като двигателят и предната рамка на стъклото са навлезли под шасито на товарната кола, зад задните колела. При удара са тежко наранени всички возещи се в леката кола и се намират в Окръжна болница — Силистра; Иван Николов — председател на ТКЗС — Дулово, Михаил Попов—инспектор на БНБ—Дулово, Йордан Енев — гл. счетоводител в ТКЗС — Дулово и Али Ибишев — шофьор на колата.

Причината за това автопроизшествие е неправилното изпреварване от Грънчаров при ограничена видимост, а също така и слабата квалификация на този водач.

За 20 дни на м. януари в окръга са допуснати 10 автопроизшествия, от които 5 поради неправилно изпреварване и разминаване при заледен и хлъзгав път. Такъв е случаят с Янко Василев Георгиев, шофьор при ДАП — Силистра, Тодор Йорданов Кунчев, шофьор при ТКЗС — Калипетрово, Димитър Великов Неделчев — шофьор при „Текстилни влакна“ — Тутракан, Добри Белчев — шофьор при „Топливо“ — Силистра и др.

За да се заставят нарушителите да спазват правилника, необходимо е съдействието на обществеността.. Контролните органи сами трудно могат да решат въпроса за безопасността в движението по нашите улици и пътища.

Майор Руси СЛАВОВ

ЗАПАДЪТ БЕЗ РЕТУШ

ДИПЛОМАТА СТРУВА... 1,5 МИЛИОНА ЙЕНИ

Неотдавна сред населението на Япония беше проведена анкета. Тя съдържаше един въпрос: „За какво изразходвате най-много пари от семейния си бюджет?“ Всеки трети от анкетираните отговаряше: „За обучение на децата“.

Разходите на средно японско семейство за обучение на сина или дъщерята в началното училище, според данни на министерството на просветата, възлизат на 13 000 йени годишно, в средното училище (6, 7, 8 и 9 клас) — 17 000 и в горните класове на средното училище (10, 11 и 12 клас) — 41 000 йени.

Таксата за обучение в частните институти или университети надхвърля 250 000 йени годишно, а в държавните — 190 000. Ще припомним, че повечето от висшите учебни заведения в страната на изгряващото слънце са частни. По такъв начин, за да получи висше образование (като се почне от началното училище и се свърши с университета), японецът трябва да похарчи не по-малко от 1,5 милиона йени. Не малка сума, като се има предвид, че заплатата на един работник там възлиза средно на 35-40 000 йени месечно. Значителна част от бюджета поглъщат многобройните данъци. А статистиката потвърждава, че в огромното мнозинство японски семейства само един работи, а децата са — три-четири.

ЗАЩО СЕ САМОУБИВАТ

Според официални данни, в Англия годишно се самоубиват повече от 5 000 души. Още около 40 000 души правят опити за самоубийство. Сред причините, които принуждават жителите на Великобритания да се решат на подобна крайна мярка, в-к „Обзървър“ посочва тежките жилищни условия, дълговете за стоки, купени на кредит, и неустроеността на личния живот.

ЗАТВОРИТЕ СА ПРЕТЪПКАНИ

В Холандия расте престъпността. През последните шест месеца на миналата 1967 година броят на престъпленията се увеличи още с 20 %. Вестник „Алхемейн дахблад“ отбелязва, че особено много престъпления извършват младежите. Престъпността се увеличи толкова много, отбелязва вестникът, че съдиите не смогват да разглеждат делата, а затворите и помещенията за предварителен арест са претъпкани.

АДРЕСНА КНИГА... ЗА ГАНГСТЕРИ

Правейки равносметка на 1967 година, американският печат пише, че вълна от престъпления сега залива цялата страна. На всеки 45 минути в САЩ се извършва убийство. От януари до юли броят на престъпленията се увеличи с 18 % в сравнение със същия период на предишната година (общо през 1966 година бяха регистрирани повече от 3 милиона престъпления). Тези цифри се привеждат в официални американски документи.

От тези документи също проличава, че сега в САЩ в затворите има 426 000 криминални престъпници. Но това, както се изразяват представители на ФБР, е „общо взето дребосък“. Що се отнася до големите гангстери, много от тях са на свобода и на полицията е трудно да се състезава с тях.

Невъзможността на полицията и органите на правосъдието да се справят с големите гангстери принуди съвета на гражданите в Чикаго да прибегне до мярка, безпрецедентна в историята на страната. Той издаде адресна книга, която съдържа списък на 214 най-известни гангстери в града, посочени са адресите на 42 ресторанта и бара, които са опорни пунктове на чикагската мафия. 13 от посочените в книгата бандити влизат в така наречения „Управителен съвет“ (както в обикновените тръстове). Начело на съвета стои някой си Антони Акардо, по прякор „Голямата скумрия“, приятел на прословутия Ал Капоне, смятан в САЩ за гангстер номер 1.

Адресната книга издадена в тираж от 100 000 екземпляра трябва, според нейните съставители, да предупреди населението и да му помогне да се държи настрана от опасните хора.

„Престъпността в САЩ — констатира сп. „Тайм“ — стана национален позор“.

Не спират многохилядните протестни демонстрации в САЩ срещу войната във Виетнам. НА СНИМКАТА: Полицията се нахвърля срещу участниците в голям протестен митинг във Вашингтон.

СПЕЦИАЛНАТА ШКОЛА за подготовка на монтажни кадри за промишленото и енергийно строителство ТЕЦ — гр. РУСЕ

ОТКРИВА КУРСОВЕ

по следните специалности:
1) Ел. монтьори — от 1. II. 1968 г.
2) Машинни монтьори — от 1. II. 1968 г.
3) Монтьори по изолации — от 1. II. 1968 г.
4) Монтьори по технолог. тръбопроводи от 1. II. 1968 г.

Ще се приемат само младежи, отбили военната си служба — мъже до 40-годишна възраст.

Съгласно 10-то постановление на Министерския съвет на всеки курсист ще се плаща месечно по 50 лв. на семейните с деца, по 40 лева — без деца и 25 лева на неженените. Също и семейни за децата.

Осигурени са храна, квартира, работно облекло, учебници и други за сметка на школата.

Времетраенето на обучението е 3-5 месеца. След завършване по разпределение ще се осигурява работа до 3 години.

Необходими документи: молба автобиография, трудова книжка, удостоверение за семейно положение, медицинско, а останалите документи ще се набавят в школата.

За справки: Специалната школа за монтажни кадри при ДО „Монтажи“, ТЕЦ „Русе“, телефон 59-98.

ШКОЛА ТЕЦ — РУСЕ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 11 (1328) | Събота, 27 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

ТРЕВОЖНИ РЕЗУЛТАТИ

До преди две години успехите на ТКЗС — Секулово в производството на пшеница и други култури достигна високо равнище и много от кооперативните стопанства на окръга се стремяха да се равнят по тях. Резултатите от миналата година обаче показват, че спечелената слава не само не се укрепи, а тъкмо напротив, има връщане назад. За да се убедим в това, достатъчно е да споменем, че планът за общата продукция не е изпълнен с повече от 730 000 лева.

Такъв един неуспех безспорно поставя въпроса, кои са причините?

През миналата година в плана на кооперативното стопанство било предвидено да се засадят 1 600 декара с тютюн. Това свое задължение обаче ръководството не е изпълни докрай. Площта за тютюна бе намалена с 400 декара. Само отклонението от това задължение и непълното оползотворяване на наличната листна маса от засадените декари донесе на стопанството над 108 000 лв. загуба. Преждевременната коситба на люцерната за семе и неизпълнението на предвиденото количество семе на прибави към загубата около 80 000 лева. Но не по-малка е тя и от неизпълнението на предвидените добиви от пшеницата. От всеки декар е получено с по 30 килограма по-малко.

Неуспехът на секуловци през миналата година в крайна сметка не може да не се отрази и на предвиденото възнаграждение на кооператорите. Стигна се до необходимостта да се вземат от фонд „Гарантирано заплащане" 105 000 лева. Но и с тази мярка не можа да се стигне с 48 стотинки до планираното възнаграждение за трудоден — 3.79 лева.

Неприятната равносметка от изтеклата година застави ръководството на стопанството и специалистите да си направят съответните изводи, за да не се повтори тя и през настоящата година. Че това е така, се вижда и от досегашните резултати. Значително по-добре сега са подготвени площите както за есенниците, така и за пролетниците. Качествено и с добри семена е извършена и есенната сеитба. Хубавите зимни дни се използуват рационално за ремонт на машините. До 1 декември м. г. завърши ремонтът на прикачния инвентар. В график е ремонтът на тежките трактори. От общо 9 готови са 7, а от 11-те средни — 10. Усилено се подготвят и комбайните.

— За пролетните сеитбени дни сме готови — разказва главният агроном на стопанството Пенчо Матев. — Освен машините готови са и по-голямата част от семената. За предвидените 1 000 декара пивоварен ечемик са подготвени 24 тона семена. От необходимите 18 тона семена за фуражен грах почистени са и изпратени пробите на 10 тона. Почистени са и 27 тона боб, а други два тона ще получим от „Сортови семена". Подготвяме семената и за царевицата, слънчогледа и т. н.

През тази година в стопанството са създадени и напълно обособени две комплексни бригади и едно звено. За да се подготвят кооператорите и механизаторите съобразно новите изисквания, ще се проведе едноседмичен курс за запознаване с изискванията на комплексната обработка на земята, агротехниката и пътищата за рентабилно производство. В края на курса ще бъде проведен изпит и на механизаторите ще се даде разряд.

Хубавото начало обаче и тази година е застрашено от известен вече недостатък. Недостигът от минерални торове ста на причина да не се внесат в земята предвидените за слънчогледа хранителни вещества. Той ще бъде наторен едва с петдесет процента от суперфосфата и то присеитбено, когато ефектът е много по-малък.

Иван ПЕЙЧЕВ

В ЧЕЛНИТЕ РЕДИЦИ

Реорганизацията на бившия промкомбинат „Електрометал" и разделянето му на две предприятия в началото на тази година не стана пречка за ритмичния ход на работите в повечето цехове, които преминаха към новообразувания промкомбинат „Дръстър". В бобиньожния цех с ръководител Петър Моллов, в цеха за автокаросерии с ръководител Никола Дженков и някои други цехове работата тръгна с добър темп още от първите дни на годината. Тук навреме бяха разяснени изискванията на 44-то и 31-то постановления и предстоящите задачи на всеки цех, всяка бригада. Подобриха се организацията на труда и дисциплината. А където организацията е добра и постоянството при изпълнение на всекидневните задължения е на нужната висота, то и резултатите са радващи. Работниците от бобиньожния цех изпълниха месечния си план още на 25 януари. До края на месеца предвиждат да дадат готова продукция за още 400 лева и едно изпълнение от неплановa изработка на електротабла за 6 000 лева. С добро качество и преизпълнение на нормите тук се славят бобиньорите Иван Бошнаков, Коста Анчев, Марин Йорданов и Милко Петров

Не остават назад от бобиньорите и работниците от цеха за изработка на автокаросерии, които вече изпълниха месечната си програма. При план 25 000 лева те ще завършат месеца с производство на промишлена продукция за 27 000 лева.

С предсрочно изпълнение на месечната си задача се поздравиха и мелничарите от село Светослав. Към смлените 100 тона зърнени храни до края на месеца ще добавят още 20 тона.

Петър ТОДОРОВ

Пред пролетната кампания

Мнозина смятат, че зимата е почивка за механизаторите. Но я надникнете в ремонтната работилница на ТКЗС — Паисиево! Още с навъсеното януарско утро тук идват механизаторите. Мнозина от тях живеят в съседните села, но това не им пречи да не пропускат нито ден. Те влизат в работилницата с побелели от снежинките рамене, със зарумени бузи. Голямото помещение ги посреща с шумния разговор на машините, с дъха на нафта, с още слабата топлина на големите печки.

Започва новият трудов ден. Сред механизаторите е и главният инженер на стопанството Неждет Незиров. Той с охота разказа това, как хората му успели навреме да подготвят прикачния инвентар В становете на бригадата сега са готови за пролетната кампания 31 плуга, 18 редосеялки, 19 култиватора, 13 валяци. Навреме бяха зазимени и 11 комбайна.

В работилницата на кооператива се извършват и всички видове ремонт на останалите машини, освен основният. С помощта на главните майстори Адил Мехмедов, Петър Стоилов и бригадните механици Ахмед Шабанов и Иван Стефанов е приключил средният ремонт на 7 машини. В момента трактористи и монтьори работят усилено, за да могат срочно да подготвят още три трактора.

В предстоящата кампания ще вземат участие и транспортните средства на кооператива. Хората от работилницата отделят време и за тяхната подготовка. Началникът на монтьорите Симеон Мокрински и главният майстор на автомобилния транспорт Ибриям Кадиров ръководят ремонта.

Работата на целия колектив е спорна. Защото хората, които се трудят тук, са задружни. Това ще им помогне да посрещнат кампанията напълно подготвени. Да извършат пролетната сеитба срочно и качествено.

Милко НИКОЛОВ
(наш кореспондент)

Към нови постижения

Като оцениха голямото значение на комплексната механизация в по-нататъшното развитие на селското стопанство, общинският партиен комитет и управителният съвет на кооператива в с. Окорш решиха през тази година да създадат една бригада за комплексна механизация. Тя се изгражда на територията на централното село Окорш и ще обработва 12 000 дка земя, на която ще се отглежда пшеница, ечемик, слънчоглед, царевица за зърно и силаж и някои други култури.

Площите и машините на бригадата са вече определени. Към нея са зачислени 25 човека, от които 18 механизатора и седем половъда за общи работници. Ръководител е другарката Йорданка Козарева, а механик Атанас Иванов. План-сметката на бригадата е вече готова. Според нея трябва да се осигури обща продукция за 550 000 лв.

Владимир ПОПОВ

Една седмица преди срока

С всяка измината година изискванията в производството се менят, като се повишава взискателността към качеството и се разширява обемът на производствената програма. С това се явяват понякога и трудности, особено в началото на годината. Но всички трудности за сплотения и дружен колектив на стерилния цех при консервния комбинат на „Булгарплод" — Силистра са преодолими. Навременното разясняване на задачите, правилната организация на работата от ръководителя на цеха, комуниста Руси Илиев, и неговите добри помощници, груповия майстор Стоян Андонов и старшия работник Руска Димова, довеждат до добри резултати. В цеха е създадена нормална обстановка за работа — постоянна температура, чистота и ред, рационално използуване на работното време и т. н. За доброто изпълнение спомага постоянното осигуряване на работниците с необходимата суровина. На добре организираната работа откликват с ентусиазъм и с добро качество в своята работа затварачките, сиропчийките и дозировчиците, които ежедневно преизпълняват своите норми.

Благодарение на задружния труд на целия колектив задачата на стерилния цех за месец януари от третата година на петилетката е изпълнена преди срока — една седмица по-рано.

М. ГЕОРГИЕВ

Бригадният механик Руси Георгиев и монтьорът Георги Вълчев от село Айдемир сега участвуват активно в ремонта на селскостопанските машини на ТКЗС. Стремят се да ремонтират качествено машините, за да е спорна напролет работата им.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Хуманен и граждански дълг

(Разширен пленум на ОК на БЧК по въпросите на кръводаряването)

> **„Няма по-благороден, по-хуманен жест от този да се притечеш на помощ на нуждаещия се пострадал другар в полето на мирния творчески труд или в защита на социалистическото отечество. Великото чувство на изпълнен човешки дълг можеш да изпиташ, когато видиш как болният се възвръща бавно към живота благодарение на твоята кръв..."**
>
> **Из доклада**

Вчера в салона на ОНС се събраха медицински работници от града и окръга и председатели на общински народни съвети, за да обсъдят проблемите и организацията на безвъзмездното кръводаряване и да направят равносметка на едногодишната дейност.

Обстоен доклад за състоянието на кръводаряването в нашия окръг прочете председателят на ОК на БЧК д-р Михаил Кръстев. Той посочи като пионер на кръвопреливането и кръводаряването в Силистренски окръг д-р Ангел Мижорков — завеждащ АГ отделение в Окръжната болница. Той е един от първите кръводарители заедно с Георги Додов, Тома Колев, Иванка Томова и много други.

През миналата година в окръга са работили активни кръводарителни комитети. Най-резултатна е била дейността на тези от селата Стефан Караджа, Алеково, Старо село, Окорш, Белица и Нова Черна. Незадоволителна е била работата по кръводаряването в Алфатар, Искра, Малък Преславец, Срацимир и др.

След доклада последваха откровени и интересни изказвания. Активни кръводарители споделяха своите вълнения по пътеките на спомена се връщаха в онея дни и мигове, когато за първи път са дали малко от своята кръв.

„Не е безинтересно да съобщя на присъствуващите, — каза Георги Додов от Силистра — че от 1948 година досега съм дал 293 пъти кръв, равняваща се на повече от 65 литра. Безвъзмездно съм дал 34 литра".

Руси Константинов от с. Окорш 17 години е бил миньор и кръводарител. Досега е дарил 36 л кръв. Получава писма и честитки от тези, чийто живот е спасил с кръвта си. Той е удостоен със званието „Почетен кръводарител на НРБ". Сега е на 51 години и обещава още девет години да дарява от своята кръв.

„Докато съм здрав, ще бъда кръводарител!" — заявява и Мирослав Чонков от Силистра.

„От 1945 година дарявам кръв и досега не съм боледувал, нито пък съм имал липса на апетит. Следователно кръводаряването не вреди на здравето и за в бъдеще ще давам кръв" — казва Петко Генов от Тутракан, който е удостоен със значката „Отличник на Министерството на народното здраве".

Секретарят на ОНС др. Иван Брезоев прочете заповедта на председателя на ОНС за награждаване на активни кръводарители, медицински работници и общински народни съвети, добре организирали кръводаряването, с парични и предметни награди.

С. ПЕТРОВ

МИСЛИ ЗА ЕДИН КОНЦЕРТ

С ВСЯКО СВОЕ ИЗПЪЛНЕНИЕ музикантът жадува да поднесе на хората частица от красотата и вдъхновението на гигантите на човешкия дух, да им помогне да станат по-добри, по-дръзновени.

Такова беше и желанието на младата пианистка Лиляна Стефанова, която изнесе концерт на 24 т. м. в салона на читалище „Доростол". Да, но на кого да предаде красотата, която държеше в ръцете си? Колкото и горещо да беше желанието ѝ, колкото и да се мъчеха замръзналите ѝ пръсти, нямаше кой да почувствува, нямаше кой да чуе музиката на Бетховен, Брамс и Дебюси в този почти празен и студен салон! Макар че музика имаше, музика добре подбрана, музика красива, музика добре изпълнена.

Лиляна Стефанова започна своя концерт с 24 вариации на Бетховен върхуариета „Вени аморо" от Ригини. Цялата нежност на една голяма любов, на която Бетховен е посветил тези свои вариации, звучеше в пръстите на изпълнителката, но тази нежност беше малко повърхностна, нежност недостатъчно изживяна, изстрадана, не Бетховеновска нежност. Но затова пък в първата част на Лунната соната ние чухме изпълнение, богато със своето съдържание, което достигна до съзнанието на макар и малкото слушатели. Това се дължеше на настроението, с което изпълнихте тази част на прекрасната Бетховенова творба, дълбокия и пеещ тон, който постигна. Страданието на бедното сляпо момиче в тази прекрасна лунна нощ стана и страдание на публиката. Втората част на сонатата имаше също ясно изразен характер. Младостта си е младост — дори в сляпото момиче тя не може без смях. И пианистката насити тази част с много живот и хумор.

Третата част обаче, една от най-хубавите части в Бетховеновите сонати, в която гори страшна кървава борба между доброто и злото, не бе изпълнена с порив, вдъхновение. Разбира се, това е резултат на неприветливата обстановка и липсата на достатъчно публика, с която артистката да установи контакт.

Ако има слушатели, ако се премахнат причините, които унищожават у артиста настроението и стремежа към най-пълна изява, непременно тия срещи с изкуството биха се превърнали в празници на трудовите хора от Силистра.

Красимира ТАЛИГАРОВА

Обещаващо начало

В началото на януари ТКЗС — Малък Преславец закупи първата партида малки пилета. Те са от породата „Канадски лекхорн" и наброяват 12 000. Разпределени са в 3 помещения. За тях се грижат 6 кооператорки, от които Йорданка Стоева и Величка Костадинова са комсомолки.

Въпреки тежката зима, птицевъдките се стремят да създадат благоприятни условия за развитието на пилетата. Затова смъртността е ниска. Най-добри постижения в тази насока имат Петрана Димитрова и Тодора Великова. Двете другарки отглеждат 4 000 пилета. Смъртността при тях е 0,6 процента.

Големите грижи на птицевъдките ще допринесат за постигане на още по-добри резултати от този отрасъл на стопанството.

М. ЛАЗАРОВА

С много обич и грижи Фатме Мехмедова и Шюкрие Мехмедова от с. Ножарево отглеждат малките пилета. Затова смъртността при тях е минимална.

Внимание към проблемите на града ни

На 24 януари тази година се състоя годишната отчетна сесия на ГНС — Силистра. На нея присъствуваха освен съветниците ръководители на предприятия и учреждения, представители на масово-политическите организации. Доклад за едногодишната дейност на съвета през изтеклата година прочете председателят на изпълнителния комитет Владимир Драгнев.

Беше отчетено, че постигнатите успехи са резултат на активното участие на трудещите се в стопанския и обществения живот на града. Основните проблеми, по които станаха оживени разисквания и намериха централно място в доклада, бяха свързани със строителството, промишлеността, търговията, народната просвета, културата и изкуството, здравеопазването и социалните грижи, организационно-масовата работа.

Въпросите на строителството и благоустройството на Силистра стояха в центъра на вниманието на сесията. През 1968 година ще се извърши строителство за близо 5 милиона лева. Ще започне строежът на модерен месокомбинат, на работилница за газирани напитки, силоз за зърнени храни, ще се завърши разширението на ДИП „Липа" и на други предприятия. Значителни средства се отделят за довършването на хлебозавода, новата баня, театъра. Нова сграда ще започне да се строи и за Механотехникума. Липсата обаче на градоустройствен план забавя разрешаването на много въпроси от строителен характер.

Големи грижи се полагат за жилищното строителство. Само през миналата година бяха изразходвани 635 хиляди лева. На гражданите бяха предадени за ползуване 104 нови жилища. Голяма трудност среща ГНС при освобождаването на строителните площадки. За да се удовлетворят исканията на гражданите за повече жилища, наложително е и предприятията да строят апартаменти по линията на ведомственото жилищно строителство. Предстои и реконструкция на водопроводната мрежа, ускоряване и правилно осъществяване на пътното строителство. Ще продължи работата по проектирането на подстъпа към бъдещите лесопаркове „Памук кулак" и „Меджиди табия". Недостатъчните бюджетни средства и материали, незадоволителната организация за ритмичното изпълнение на обектите забавят предаването им в експлоатация.

Налага се бързо подобряване на търговската дейност, за да бъдат задоволявани постоянно нарастващите нужди на гражданите. През отчетния период търговските организации се стремяха да осигуряват по-добро снабдяване на населението със стоки. Въпреки това не бяха задоволени с всички необходими стоки.

В областта на народното образование сесията разгледа обстойно проблемите за намаляване на второгодничеството. Все повече учители работят за намаляване до минимум броя на учениците второгодници. Съветът е провел сесия за ролята на обществеността по възпитанието на младото поколение. Все още детските ясли и градини са недостатъчни. ГНС не е в състояние да построи изведнъж необходимите детски заведения. Решително трябва да помогнат и промишлените предприятия.

В културния живот на града и развитието на изкуството влияние оказа Първият конгрес на българската култура и честването на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. Голяма културна придобивка за града са двете новооткрити експозиции на Окръжния исторически музей.

Положени са грижи за подобряване на материалната база на здравеопазването. Но все още се чувствува острата нужда от подходящи помещения за поликлиниката и чакалните, не е преодоляно текучеството на младите лекари. От три години насам се забавя строежът на помещението за водокалолечение. Липсва детска консултация, млечна детска кухня. Не са осигурени топли закуски за децата в училище.

За да се подобри още повече организационно-масовата работа на съвета, беше изтъкната необходимостта от активизиране дейността на съветниците. Те трябва да общуват по-често с избирателите.

Накрая беше приет бюджетът на съвета за 1968 г.

А. СТЕФАНОВА

Хроника на ежедневието

Днес и утре ще се състои окръжно първенство по баскетбол. Ще участвуват юноши и девойки — старша възраст — от средношколските отбори на окръга. Срещите ще се проведат в манежа — гр. Силистра.

* * *

През последните дни трезвениците от града и окръга развиват значителна дейност. Другарят Янко Копринков — от националната лекторска група при Комитета за трезвеност, се срещна с ученици от много училища. Бяха прожектирани и подходящи филми. През Десетдневката на трезвеността във всички училища се изнасят подходящи беседи и програми. В клубовете на младите трезвеници е оживено. Хубаво ще бъде, ако решението да се учредят такива клубове в някои предприятия на града ни се осъществи в най-близко време.

* * *

Едно от любимите развлечения за силистренци си остава киното. От понеделник те ще имат възможността да посетят френския филм „Негодниците" с Марина Влади в кино „Москва" и полския филм „Защитата на Вестер Плате" в кино „Доростол".

* * *

През изтеклата седмица в книжарниците на нашия град се появиха нови заглавия. Между тях будят интерес „Петър Първи" на Алексей Толстой, „Съвременната българска девойка" от Минчо Семов и др. За малките любители на забавното четиво книжарниците предлагат „Морски приказки от цял свят", „Книга за джунглите" от Р. Киплинг и др.

* * *

На 25 т. м. пред ръководителите на предприятията, учрежденията и организациите в гр. Тутракан бе изнесена лекция на тема: „Марксизмът-ленинизмът за културното наследство". Присъствуващите изслушаха с интерес др. Лука Вайсилев — член на окръжната лекторска група — Силистра.

* * *

Една значителна проява отново събра запасните офицери от нашия град. След завършване на работния ден в четвъртък те изпълниха салона на Окръжния народен съвет, където се състоя отчетно-изборното им събрание.

Бе избран нов комитет на запасните офицери за съдействие на началника на Военното окръжие.

Пред присъствуващите бе прожектиран филм.

* * *

Отложеното поради лошо време окръжно съвещание на механизаторите — първенци от селското стопанство ще се състои на 1 февруари. На съвещанието ще присъствуват хората, които със своя труд оплодяват чернозема, създават материални блага.

* * *

Все повече нарастват културните изисквания на силистренци. Една малка справка ще ви увери още веднъж в тази хубава истина.

Докато от 1 до 25 януари на миналата година в Градската станция на съобщенията са били зарегистрирани 113 телевизора, сега техният брой сочи 352.

Отчетни сесии на общинските народни съвети

РАДОСТНИ МИСЛИ

Не може човек да не изпитва радостно чувство от големия напредък. Някак си невероятно му се струва, когато се помъчи да възкреси в паметта си онова, което обсъждаха и искаха хората през първите години на народната власт. Колко незначителни изглеждат сега повдигнатите тогава въпроси за газ, лампени шишета, сол, хляб и дрехи.

Сега миналото като че ли никога не е съществувало. Победата на социализма в наши дни поставя пред хората от селата големите задачи на деня и ги кара да мислят, да търсят пътищата за тяхното осъществяване...

За да обсъдят настоящето и начертаят перспективите на бъдещето, жителите на Попинската община се събраха в големия киносалон. От трибуната точно и ясно отекваха сред тишината думите на председателя на общинския народен съвет Никола Братоев. Една след друга се редяха мислите за изминатия път за една година, за предстоящите задачи на съвета.

Десетки факти говорят за всестранната дейност на изпълнителния комитет на съвета. Все повече укрепва съвместната работа с управителния съвет на кооператива. Изпълнителният комитет е отделял значително място на въпросите на селското стопанство в общината. Не е трудно да се разбере още от пръв поглед, че съветът проявява голяма заинтересованост към задачите, които решава ТКЗС. Не са малки грижите и за развитието на личното животновъдство на кооператорите.

Ако някога разговорите по строителството и благоустройството стигаха до желанието да се построи поне училище или читалище, да се прокара път или пък да се достави вода, сега исканията опират до мащабите на голямото строителство. И за никого не звучи фантастично това желание. Със събраните средства по линия на самооблагането и бюджета е извършено голямо строителство. Младежкият дом в Попина събира вечер младежите и девойките. Строи се банята. Оформя се паркът. Завършва се строителството на шосе, което ще помогне за отклоняването на транспортните средства от центъра на селото. Направени са бордюри. Само в Гарван са прокарани 3 200 метра водопроводна мрежа.

Успехите на търговските работници от района на общината са безспорни. Но не са редки случаите в магазините да липсват стоки. Някои щандове са подредени лошо.

Резултатите от учебно-възпитателната работа винаги са били повод за широка дискусия. Постигнатото не се нуждае от коментар. То ясно се вижда. Настоящето и бъдещето поставят обаче още по-големи изисквания в областта на възпитанието и образованието.

Книжният фонд на читалищата се увеличи значително. Само читалището в Попина разполага с 6 500 тома книги. Преди тук работеха танцов и хоров колектив. Но сега те са в застой. А вече сме пред прага на усилената подготовка за Третия републикански фестивал.

Няма по-вълнуваща тема от тази за здравеопазването. И това е напълно оправдано. Без здравето на хората е немислимо да се разчита на прогрес. Постиженията на здравните работници са радващи. Борбата с болестите и детската смъртност се води упорито от работещите на здравния фронт. Съвсем основателно беше искането по-скоро да бъдат завършени детската градина и яслите в село Гарван.

Комунално-битовите услуги с всяка изминала година стават неделима част от живота на населението. За тази цел са открити от силистренската ТПК „Дунав" клонове за бръснарски, обущарски, кожухарски и шивашки услуги.

Много бяха въпросите, на които сесията даде отговор. Със своите бележки и препоръки присъствуващите ясно подчертаха, че са готови да помогнат с каквото могат, за да станат селищата от района на Попинската община още по-красиви и приветливи, а животът на жителите по-заможен и културен.

Иван ПЕЙЧЕВ

ПИЯНСТВОТО — ПРИЧИНА ЗА НАРУШЕНИЯ НА ОБЩЕСТВЕНИЯ РЕД

Алкохолизмът и пиянството са едни от основните източници на конфликти между хората, на полова разпуснатост, намаляване на трудовата дисциплина, на засилване безделието и хулиганството. Чести са случаите, когато пияници пристъпват към извършване на кражби за набавяне на средства за спиртни напитки. Така направи Йордан Недев Касабов от с. Калипетрово, системен пияница, съден няколко пъти за кражби в пияно състояние и в момента изтърпява присъда — лишаване от свобода за извършено от него изнасилване под влияние на алкохола; Йордан Тодоров Войков (Буртата) от Силистра, също системен пияница, е заловен да краде кокошки.

Около 90 на сто от констатираните хулигански прояви в окръга през 1967 година са извършени от пияни или лица, употребили алкохол. Немалко скандали и побоища са последица от злоупотребата с консумация на спиртни напитки. Така в пияно състояние Димитър Йорданов Карамичев от с. Айдемир с нож намушка съселянина си Васил Хинев, а Гочо Костов от с. Алфатар чрез удар с твърд предмет щеше да убие сина си. В пияно състояние нанесоха побой на други лица още и Руси Пенев Станев, Димитър Димитров Костадинов от гр. Силистра и др.

Понякога прекалената употреба на алкохол може да коства и живота на лицето, както е случаят с Илия Бабов лиев от гр. Тутракан, който на 31 март миналата година към 21 часа в пияно състояние паднал в една локва на улицата и се удавил. 28-годишният Неждет Ахмедов Хашимов от гр. Силистра на 5 декември миналата година се прибрал в дома си пиян и в леглото се запалил от неугасената си цигара, вследствие на което почина. На път за дома си Димитър Кънев Трънков от с. Алфатар паднал на шосето и бива прегазен от автомобил. Йордан Кулев Тончев (Пармака) от гр. Силистра също под влияние на алкохола бе прегазен. Поради една случайност и големи усилия на здравните органи те бяха спасени от смъртта.

Не по-леки са последиците от употребата на алкохол и за водачите на превозните средства. Те стават опасни не само за себе си, но и за останалите участници в движението. Най-много нарушения от този род се констатират през есенните месеци на годината и по време на национални празници и традиционни сборове. През миналата година в окръга са допуснати 19 автопроизшествия поради употреба на алкохол, при които са убити 2 и 16 ранени граждани.

Тревожното е, че редица граждани не се намесват за предотвратяване на такива автопроизшествия, бездушно се отнасят към проявите на самозабравили се водачи на моторни превозни средства. Така например в с. Бабук на 9. IX. 1967 година мотоциклетистът Колю Колев от с. Майор Ценович заедно със съселянина си Йордан Николов след употреба на голямо количество алкохол в ресторанта на с. Бабук са решили да тръгнат за своето село с мотоциклет. Понеже не могли да пазят равновесие, те били поставени на мотоциклета от бабукци, които пили с тях. На път за Майор Ценович Йордан Николов, возещ се като втори човек на мотоциклета, управляван от Колев, паднал и бил убит на място.

За да не се допуснат подобни случаи, свързани с отнемане на човешки живот или с осакатяване за цял живот, необходимо е добросъвестно отношение в борбата за изпълнение на Закона за ограничаване на пиянството и постановлението на ЦК на БКП за засилване на борбата с алкохолизма от всички граждани, а най-вече от сервитьорите и отговорниците на питейните заведения. Време е да престанем да се крием зад изпълнението на плана за оборота и в никакъв случай да не се допуска сервиране на спиртни напитки до напиване на граждани, на лицата, обявени за системни пияници, водачи на превозни средства, когато им предстои пътуване. Такова ли е отношението на управителите и отговорниците на ресторанти и пивници? Само от доведените пияни 410 души в отрезвителната стая към МВР — Силистра за миналата година около 350 са се напили в ресторантите и пивниците. От тях 69 са се напили в ресторант „Червено знаме", 59 — в ресторант „Дунав", 52 — в „Златна Добруджа", 48 — в ресторант „Албена". Макар много пъти да са залавяни в нарушения и да са санкционирани неведнаж, редица отговорници на питейни заведения продължават да работят по своему, като не спазват никакви нормативни актове. Това помага на системните пияници редовно да посещават тези заведения, да се напиват и да нарушават реда. Така например Иван Тодоров Димитров (Шпикера) от гр. Силистра, системен пияница, досега е задържан 7 пъти в отрезвителната стая. По над 5 пъти в отрезвителната стая са престояли Йордан Касабов от Калипетрово и Стоян Неделчев (Ченгела) от гр. Силистра. Макар че за всяко престояване се заплаща такса от 10 лева, то над 40 души са повторили престояването си, а другите 15 са го посетили по 3 и 4 пъти. За всеки престоял се пише писмо до предприятието, където работи, или организацията, в която членува. За съжаление тези писма въобще не се правят достояние на трудовите колективи.

Налагат се бързи мерки от всички търговски организации за изпълнение на наредбата на Министерството на вътрешната търговия от 2 ноември 1967 година, чрез която се дава възможност за отстраняване на всички нарушения на Закона за намаляване на кръчмите и ограничаване на пиянството. Съгласно тази наредба народните съвети могат да закриват питейни заведения, намиращи се на разстояние по-малко от 200 метра от училища, културни заведения, предприятия, болници и др. Сладкарниците трябва да се превърнат в места за отмора на трудещите се, като се махне алкохолът и тютюневият дим от тях. Наредбата забранява продажбата на спиртни напитки (с изключение на бира) във всички павилиони у нас. Продажбата на алкохолни напитки е забранена даже и за в къщи на младежи до 18-годишна възраст, на пияни, на водачи на моторни превозни средства, на невменяеми и т. н.

За да се води успешно борбата с пиянството и алкохолизма, е нужно съдействието на цялата общественост. Не бива да се забравя, че ако отстраним пиянството, решаваме въпросите с нарушенията на обществения порядък, нощната тишина и хулиганството, а също така ще се сведат до минимум автопроизшествията и останалите престъпления.

Майор Руси СЛАВОВ,
заместник-началник на Окръжното управление на МВР

Срещи с избирателите

Сега съветниците от село Долно Ряхово се срещат със своите избиратели и ги запознават с резултатите от едногодишната дейност на общинския народен съвет в Малък Преславец.

Постигнатите успехи от кооперативното стопанство радват хората. Съветниците отчетоха слабостите и грешките по хигиенизирането, благоустрояването и търговията. През изтеклата година не са завършени някои работи по озеленяването на селото. В магазините на потребителната кооперация липсваха често стоки и затова тя не можа да изпълни плана за стокооборота.

Въпросите на просветата и учебното дело вече придобиха обществен характер. С тревога е поставен въпросът за създаването на местни кадри. Сериозно внимание беше обърнато на онези родители, които не проявяват истински грижи за възпитанието на своите деца.

Започнатото строителство на новата читалищна сграда радва долноряховчани. Няма да мине много време и те ще имат хубав салон, където ще гледат и слушат изпълненията на самодейците.

Избирателите с голяма загриженост се отнасят към благоустрояването. Затова те участвуват активно в изпълнението на всяка задача на съвета.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Наравно с мъжете

Жените от с. Алфатар наравно с мъжете участвуват във всички сектори на живота. Те са звеноводки, учителки, медицински сестри, общественички... С трудовите си дела спечелиха уважението на всички звеноводката Марийка Йорданова, доячката Пена Бойкова, магазинерката Николина Йорданова, учителката Здравка Кръстева и много други.

Неотдавна в селото бе организиран курс по шев и кройка по инициатива на женкомисията. В курса участвуваха 30 жени под ръководството на Милка Георгиева, моделиерка от София. И его, когато бе чествувана тържествено 110-годишнината от основаването на първите женски дружества в България, курсистките изненадаха събранието с модно ревю. Те показаха оригинални и красиво изработени от тях блузи, поли, рокли, детско облекло.

С наближаването на Осми март дейността на жените ще се активизира още повече.

Веселина КОЛЕВА

Партийният кабинет укрепва

Към ГК на Партията в Тутракан е създаден партиен кабинет на обществени начала. Ръководството му полага грижи за подобряването на теоретическата и методическата подготовка на пропагандистите от града и района на общината.

Наскоро по инициативата на кабинета се състоя среща-консултация с пропагандистите от школите по марксизъм-ленинизъм.

Някои от пропагандистите споделиха своя опит, разказаха за своята работа. До края на месец януари партийният кабинет ще организира показни занятия в школите по марксизъм-ленинизъм и в началните школи за политическа просвета. По този начин пропагандистите ще обменят мисли за своята работа, ще се поучат от опита на другарите си.

Сега кабинетът предоставя повече нагледни пособия за пропагандистите. ГК на Партията се стреми да превърне партийния кабинет в методически център. А с това ще съдействува за издигане на по-високо равнище партийната просвета.

Стоянка БОЕВСКА
(наша кореспондентка)

Международният съд на Ръсел в датския град Роскилд.
НА СНИМКАТА: На свидетелската скамейка бившият американски войник във Виетнам Питър Мартинсън. Той беше призован от френския адвокат Жизел Амили. Вдясно председателят на съда — г-н Дедир.

Пред 90-годишнината от Освобождението

ТАКА ЖЕЛАЕМ МАТЕРНИЙ СИ ЯЗИК..

(ИЗ БОРБАТА НА ТУТРАКАНЦИ ЗА БЪЛГАРСКА ЦЪРКВА И УЧИЛИЩЕ)

(Продължение от миналия бр.)

Но като се вгледа, видя, че във венеца е вплетен двуглавият орел на надеждата. Същият двуглав орел с царските знаци на Русия беше майсторски изваян от мрамор и над вътрешния главен вход със спускащи се отстрани разкошни венци от стилизирани дъбови клонки, на акантусови листа подобни, и в тях вплетени розетки и лалета, а в ъглите два елипсовидни медальона. Личи си, че майсторът е виждал царски украси и е решил да остави над входа една вечно цъфтяща арка от мрамор.

Такава украса работеха върху дърво и марангозите за царските двери на олтара. А той, зографът Захарий от Трявна, трябваше заедно със сина си Цаню да направи този олтар празничен и тържествен. Ех, да имаха много пари тутраканци и да беше тук сега чичо му Къню, да изпише на самата стена сводовете и куполите, да нарисува един Христос Вседържител или Богородица, благославяща живота на небето и на земята като в Раковишкия манастир, или страшните апокалиптични сцени, пълни със стихия и величие, както в Станимъшкия манастир св. Петка Мулдавска! Майстор на стенописа беше чичо му Къню и обичаше нашироко, със замах да разложи сцените и образите на светото писание, пък и богати бяха църквите, които украсяваше. Баща му Цаню, от когото беше научил занаята, работеше в по-бедни села и манастири и стана чуден майстор на иконите. И сега си спомня Захарий иконата на Богородица с детето, която заедно с баща си рисуваха в Батошевския манастир. Тогава Захарий беше 21-годишен момък, а сега е вече 48-годишен зрял и улегнал човек. Много видял, много патил, много икони нарисувал. Първом с баща си, после сам, а сега със синовете си. И тримата му синове бяха будни младежи и добри българи. Цаню и Никола скоро ще поемат работата на църквата в село Еникьой, Тулчанско, а имат да довършват икони в Лясковец. Сам той, Захарий, има да довършва работи в Разградската църква. Самия патрон Св. Никола не е довършил още. Рисува го вече не по шаблонната иконография, а му придава обаятелни черти на земен старец. Така ще направи и тук. От иконите ще гледат не изпити, намръщени и мършави аскети с плоски лица, отрекли се от земния живот, а живи и умни хора с човеколюбиви лица, достойни за земно щастие и радости. Животът на човека е даден за радост, а не за мъчение тука на земята! Откъсва се Захарий от точния архаичен стил на иконографията и предава реални черти на образите си, без да допуска груби линии и дебелашки форми. И насища иконите си с много светлина и лекота.

Дали да започне от главната икона, от патрона на църквата. Но кой ще е патронът? Румъните настояват за своя свети Николай, а българите са мислили църквата да бъде „Св. Богородица" или „Св. Кирил и Методий". Разрешението е дадено за „Св. Кирил и Методий", но власите не отстъпват. Ще трябва да се нарисуват и трите икони, а като се реши спорът за името на църквата, ще се разбере и коя от тях ще се сложи до Богородица вляво от царските двери на олтаря.

Зографинът работи заедно със сина си Цаню през есента на 1864 година и през 1865 година и нарисуваха „главните икони" и още 13 апостолски и 23 празнични икони. И на иконата на Спасителя се подписаха:

„1864 година Захария и син его Цаню от Трявна".

Докато свършат работата си, дойде време за освещаването на храма, а спорът за името още не беше разрешен. Най-после надделя влашката партия и храмът прие името „Св. Николай", но на мястото на патрона до Богородица вляво от царските двери на олтаря бе поставена иконата Успение богородично. С този компромис се задоволиха българите, за да не помрачават тържеството по освещаването на храма, определено да стане в деня на успението, първия неделен ден на септември 1865 година.

Освещаването се превърна в голям празник с много гости от околните села, близки и роднини на еснафите от околните градове и много гости от Влашко. В този ден българи и власи пак бяха обединени от обща та радост. Уви, червеят на несъгласието си седеше в сърцата на тутраканските власи, а владиката Синесий, щом научи, че българите искат да се служи в църквата и на техен език, нареди никакви богослужебни книги на славянски да не се внасят.

Така завари тутраканци пролетта на 1866 година.

Годината, в която Мидхат паша предприе реформите в Туна вилаети и премести центъра на областта от Силистра в Русчук, а Тутракан стана каза и мюдюрлюк. Годината, в която борбата за самостоятелна българска църква стигна своя връх и в Цариград при богослужението на Великден Иларион Макариополски не спомена името на патриарха, а това на султана. Новината стигна и в Тутракан, където румъните пак бяха прибрали книгите си от църквата.

През 1869 година българите ръкоположиха за свещеник първия свой учител Никола Копанов Сърбеску.

Постигна се компромисно съгласие. Ще служат по ред всеки на своя език; тримата румънски свещеници и българския поп Никола. Цяло събитие бе отслужването на български език в църквата на 10. XI. 1870 година, за което дори вестниците съобщават. Тогава, когато вече е учредена Българската екзархия в Цариград и етническите граници на българския народ са очертани.

Но непристойните действия на румънските попове Йона и Димитър са нетърпими. Тия самозабравили се власи пречат и на църквата, и на училището и трябва да се поставят на място.

Въвеждат своего рода тежък данък. Искат по пет лири руски да издадат вула за бракосъчетание. Пази боже пък да наруши някой обичая по годежите и мяната. Глоба от 20 лири, няма значение дали си българин или румънец. Домну Тодорика „като градоначален господар" е неумолим.

(Следва)

ДА СЕ ПРЕОДОЛЕЯТ ПОДЦЕНЯВАНЕТО И ФОРМАЛИЗМЪТ

Една от най-важните задачи пред специалистите в ТКЗС през зимния сезон е селскостопанската просвета. Посредством различните форми за обучение кооператорите усвояват новостите в селскостопанската наука и постиженията на първенците. Както е редно, заниманията в кръжоците и курсовете трябва да започнат след приключването на полската работа и да се провеждат ритмично до началото на пролетта. На тях се изнасят главно теоретически лекции. С това обаче селскостопанската просвета не завършва. Тя продължава през пролетта и лятото, когато се извършват мероприятията по отглеждането на културите. Тогава се провеждат практическите занимания по преподадения материал.

За да се види как се изпълнява тази важна задача, бе извършена проверка в някои стопанства на окръга. Резултатите са твърде противоречиви. В някои стопанства работата е подхваната добре. Такова е например ТКЗС — Ситово. Тук функционират значителен брой кръжоци по полевъдство, лозарство, зеленчукопроизводство, както и по отделните животновъдни отрасли. На тях главните и участъковите специалисти запознават кооператорите с най-новите достижения в обработката на отделните култури и с отглеждането на селскостопанските животни. В повечето от кръжоците са изнесени по 4-5 лекции.

Добре е организирана селскостопанската просвета в ТКЗС — Попина. В изградените курсове са обхванати почти всички кооператори. Пред тях се изнасят както лекции, свързани с технологията в сектора, в който работят, така и по най-важните икономически въпроси, отнасящи се до развитието на кооперативното стопанство на настоящия етап. Почти всички форми са провели вече по три-четири занимания. Лекциите се изнасят от главните и участъкови специалисти, председателя на ТКЗС и секретаря на общинския партиен комитет.

В ТКЗС — Бабук и Калипетрово също са проведени по няколко лекции, включени са в курсовете голяма част от хората, които участвуват в производството.

Но има и такива стопанства, където селскостопанската просвета изостава. Курсовете и кръжоците в тях са едва в началото на своята дейност. А в някои дори те още не са започнали работа.

В ТКЗС — Айдемир например са проведени досега само по едно занимание в курсовете по полевъдство, лозарство, механизация и свиневъдство. Останалите три курса в животновъдството не са започнали работа. В ТКЗС — Алеково няма нито една проведена лекция. В учебните форми по растениевъдство специалистите смятат да вземат всички лекции в продължение на няколко последователни дни към края на януари. Понеже главният зоотехник отсъствува поради изпити, засега в животновъдството за селскостопанска просвета не се говори.

В ТКЗС — Сребърна са проведени малко занимания и то главно в курсовете по растениевъдство. В ТКЗС — Главница е започнал само един курс по въпросите на говедовъдството и един с механизаторите. Главният зоотехник и ветеринарният лекар са изнесли по няколко лекции. Работата върви съгласно набелязания план. В останалите три животновъдни отрасъла обаче не е предвидено организирането на учебни форми. В растениевъдството също не функционират никакви курсове или кръжоци. Може би специалистите смятат да започнат по-късно, но засега почти нищо не е направено. Бригадирите в селата Ножарево и Калугерене, другарите Исмаил Алишев и Трифон Станчев, не са на ясно по въпросите на селскостопанската просвета. За това, разбира се, не са виновни те. Вината е в специалистите, които не са поставили този въпрос пред тях. Все още не е започнала селскостопанската просвета и в ТКЗС — Смилец, Голеш, Нова Черна, Старо село и други села.

Най-правилно е селскостопанската просвета да се провежда ритмично през целия зимен период. Така се създават най-благоприятни условия за усвояване на преподавания материал от кооператорите. Всяко закъснение в започването на отделните учебни форми говори за подценяване на този въпрос от стопанските ръководства и специалистите. То може да доведе по-късно до форсиране в преподаването на материала и дори до проваляне на учебната година, както се е случвало неведнъж.

До края на зимата остава малко време. След месец и половина може би хората и машините ще излязат отново на полето. Тогава време за теоретически занимания няма да има. За това е необходимо управителните съвети на стопанствата, където задачата изостава, да се занимаят с нейното изпълнение, да потърсят отговорност от специалистите, ако вината е в тях. Същевременно да създадат условия за започване работа на определените учебни форми. Специалистите да изработят график, който да предвижда нормално провеждане на заниманията в сравнително краткия период, който остава. Да не се допусне проваляне на нито едно занимание.

Там, където програмите на отделните курсове и кръжоци не са добре подготвени, да се нанесат някои корекции в тях. Наред с изучаването на новостите в селскостопанската наука да се обърне по-голямо внимание на челния опит, който трябва да се внедрява в практиката. Особено място да се отдели на новите форми на организация и заплащане на труда в ТКЗС. Изучаването на технологията на отделните култури да се свързва с приложението на комплексната механизация. Във всеки курс или кръжок да се предвидят лекции по най-важните икономически въпроси. В програмите в ТКЗС — Алеково например няма предвидена нито една такава лекция. Ясно е, че те се нуждаят от известни корекции, още повече, че в тях е отделено значително място на биологията на културите, което за практиката не е чак толкова нужно. Подобно е положението и в ТКЗС — Сребърна, както и в някои други стопанства.

Това са задачите, които трябва да се имат предвид при понататъшното провеждане на селскостопанската просвета. От тяхното образцово изпълнение стопанствата могат да имат само полза.

Дора ПОПОВА
агрономка в ОНС

Емил ПРАХОВ
от редакцията на в. „Силистренска трибуна“

Заплащане труда на бригадите за комплексна механизация в ТКЗС—с. Белица

През 1967 година в нашето стопанство работиха три бригади за комплексна механизация, на които зачислихме 28 630 декара земя, или 47,31 на сто от обработваемата площ. През тази година те ще обработват 76 на сто от земята на кооперативa.

Един от най-важните въпроси в комплексната механизация е въпросът за заплащане труда на механизаторите и другите производственици в бригадата. Заплащането на труда в стопанството се постави на приравнен час. Какво представлява приравненият час?

На всеки според участието му в производството се начисляват и вписват часове (физически), които се превръщат в приравнени с определен коефициент. Той не е еднакъв за различните категории хора. За механизаторите на тежки трактори коефициентът е 1, за механизаторите на средни трактори — 0,85, за механизаторите на леки трактори — 0,65, за комбайнерите — 1,50, за пом. комбайнерите — 1,10, за кооператорите пешаци е 0,40 и т. н.

Какво представляват тези коефициенти и как се получават те? Вземат се за всяка култура мероприятията по технологическата карта и се определя от какъв вид машина или от кого ще се извършат. Като се раздели обемът на работата на обема на нормата, се получава броят на нормите. Този брой умножаваме по стойността на нормата и така определяме сумата на фонд трудово възнаграждение. Полученият брой норми, умножени по 8 часа, ни дават сумата на физическите часове. Разделяме фонда на физическите часове и получаваме коефициента за приравняване при отделните машини или кооператори. Тези коефициенти варират и са в зависимост от обема на нормата и от паричната ѝ ставка.

Ето как се получава коефициентът на ДТ—54 за някои видове работа.

МЕРОПРИЯТИЯ	Обем на нормата дка	Заплащ. на 1 смен. норма	Работно време	Коефициент	Приравнени часове
1. Дълбока оран с плуг с предплужник на 32-35 см	29	9,84	8	1,23	9,80
2. Брануване оран	220	7,38	8	0,92	7,40
3. Култивиране на 12 см дълбочина	225	8,20	8	1,02	8,20
Всичко:	—	25,42	24	1,04	25,40

Тук средният коефициент се приближава до 1. При това положение за всеки физически час се пише един приравнен час. По същия начин се получават коефициенти за другите групи машини и за полевъдите. Трудовото участие ежедневно и по месеци се начислява, като бройките приравнени часове се умножават по определената ставка за приравнения час.

За стопанството ни тази ставка е 0,93 лв. Как се получава тя? Набраният фонд за заплащане на труда по технологическите карти общо за бригадата се разделя на всички приравнени часове. Ставката за приравнения час е разнозначна за различните участници в производството. Да вземем например как става заплащането на труда през месеца на един механизатор, работещ на ДТ—54. Той е работил по 8 физически часа. Умножени с коефициент 1, те дават 8 приравнени часа. На всеки час се дават по 0,93 лв., което е равно на 7,44 лв. Ако през месеца е заработил 25 човекодни, изчислени по 7,44 лв., той ще получи 186 лв. за месеца. Авансирането става на еднаква база, както на всички кооператори от другите производствени единици, и е 70 на сто. Или той ще получи аванс 130,20 лв.

Заплащането обвързваме с чистата продукция. За целта труда отнасяме като процент към чистата продукция. В случая получаваме коефициент за 100 лв. чиста продукция. Той се получава, като разделим сумата на фонд трудово възнаграждение на сумата от чистата продукция. За нашето стопанство този коефициент е 14,30 на сто.

В зависимост от изпълнението на плана за чистата продукция се получава различно трудово възнаграждение. Например бригадата има по план 200 000 лв. чиста продукция. Според коефициента за това се полагат 28 600 лв. трудово възнаграждение. Като ги разделим на 29 000 приравнени часове, на всеки час се полагат 0,98 лв. Ако обаче бригадата е получила 232 000 лв., умножени по коефициента, те дават 33 176 лв. Разделени на приравнените 29 000 часа, се получават 1,14 лв. на час.

Материалното стимулиране е основен фактор за увеличение на производството. Не е стимулиращо отчислението на труд в края на годината при неизпълнение на плана. Следователно при изготвянето на план-сметките трябва да се работи с известен резерв за евентуално неизпълнение на плана. Така че в края на годината да не се отчислява, а по възможност да се доразпределя допълнително възнаграждение за вложения труд.

Илия СТОЯНОВ,
гл. агроном на ТКЗС—с. Белица

За повече строителни материали

Много хора считат, че тухларството е сезонна работа, само за през летните слънчеви дни. Това е така за онези тухлари, които работят под открито небе. За промишленото производство е характерна непрекъснатата производствена дейност, особено за керамичните фабрики, при които са създадени необходимите условия — по-голям резерв от глина, топла вода за нейното разгряване, закрити хангари и сушилни. Тези условия все още не са създадени при силистренската керамична фабрика. Тук усилената работа е през лятото. Въпреки това през 1967 година колективът на предприятието преизпълни плана си с 9,45 на сто и даде на строителството 1 426 000 броя тухли повече. Изработката на едно лице от промишлено-производствения персонал при годишен план 2 345 лв., достиг на 2 775 лв.

Сега, през студените зимни дни, благодарение на създадения през лятото резерв, бригадата с ръководител Иван Янков продължава да изпича ежедневно по 20 000 тухли.

За да не спира производството, тази година ръководството на фабриката реши да се извърши зимният ремонт на ринговете, без да прекъсне изпичането на приготвените през лятото тухли. Ето защо сега се работи така: докато се зарежда рингът от едната страна, от другата се извършва капитален ремонт. Извършването на „топъл“ ремонт едновременно с изпичането на тухлите е напълно съвместимо. Значително се съкращава срокът за ремонт. През първите две десетдневки наред с ремонта бяха изпечени 325 000 броя тухли при план 300 000. Това е добър старт за началото на годината. А производствената програма на колектива е увеличена значително. Запланувано е да бъдат произведени 17 000 000 тухли — около един милион и половина повече от произведените през миналата година.

— За повишените изисквания и по-големите задачи — пояснява партийният секретар на фабриката др. Кожухаров — се и подготвяме по-отрано.

И действително пекарите ремонтират ринговете без спиране на производството, а пък бригадата монтьори, с отговорник Никола Папазов, от 8 януари извършва срочния ремонт на машините. Докато друга година капиталният ремонт на машините продължаваше повече от два месеца, през тази година само за 20 дни ще бъдат отремонтирани и пресите, и конвейерите.

Всички се подготвят сега за усилената битка през третата година на петилетката за повече строителни материали. Трябва да отбележим обаче, че прелишната практика да се разчита основно на работата през лятото, за ръководството на Керамична фабрика още не е изживяна. Само преди две седмици бе съкратена голяма част от работниците, докато само след два месеца отново ще бият тревога за набиране на работна ръка. Нима са забравили с каква трудност се набират работници през пролетта? Но това е така, защото не се осигурява работа за през цялата година. Докато през лятото тук работят над 200 работника, сега техният числен състав е намален с две трети. Безспорно в това предприятие постъпват на временна работа да припечелят някой друг лев и ученици през своята ваканция, но да се разчита само на тях, значи да се рискува изпълнението на програмата. Необходимо е да се осигурява непрекъснато производство и се задържат на постоянна работа максимално число постоянни работници и през зимата.

Михаил ТОМОВ

ДАНЧЕТО

Тя работи в Окръжната станция на съобщенията в Силистра. Млада жена — не по-възрастна от 22-23 години. Ако я срещнете по улиците на града, ще предположите, че е ученичка от последните класове на гимназията. Но Данчето отдавна не е ученичка, а е отговорничка на гишето за получаване и изпращане на пощенски колети.

Макар че пред това гише ежедневно минават стотици граждани, опашки не се създават, няма глъчка и шум. Няма да видите и намръщени лица... И за всичко това е виновна Данчето. Тя си е създала свой метод на работа, свое отношение към службата и към хората. Малко е да се каже, че обслужва клиентите вежливо. Може би топлотата, с която е пропита всяка нейна дума, и сърдечността са характерните ѝ черти.

И пред нейното гише се явяват клиенти с неправилно попълнени декларации, вечно бързащи, а понякога и намръщени граждани. Но тя не им се сърди, дори гласът ѝ става по-дружелюбен, по-топъл. Разбира се, понякога се налага да обяснява по-подробно, да се забави повече, отколкото е необходимо, дори сама да попълни декларацията на възрастна жена. И всичко това приема като свое най-важно задължение.

Без да искам, просто несъзнателно, наблюдавах работата ѝ. Приятно ми беше да гледам как сръчно приема, облепва, тарифира и поставя на определеното място колетите. Може би за цялата тази работа бяха необходими само секунди. И всичко това е придобила само за няколко години, защото гори в работата си...

Такава е Данчето — Йорданка Колева, служителка на Окръжната станция на съобщенията. И затова клиентите на нейното гише я уважават и обичат. От нейния опит, от работата ѝ с гражданите могат да се поучат много служители. Защото тя чрез любовта си към хората е станала майстор в работата и любимка на клиентите.

Йордан ПОПОВ

С НОВИ СИЛИ

През последните години кравефермата в с. Попина значително укрепна. Голям дял за това имат специалистите, които се стремят своевременно условията да прилагат новите постижения на науката и техниката при отглеждането на животните. Заслуги имат и животновъдите, които навреме и точно изпълняват поставените им от специалистите задачи и споделят помежду си положителния опит. В резултат на това през миналата година при план 695 000 литра мляко кравефермата получи 761 000 литра. Средно от фуражна крава е надоено по 2 800 литра мляко, а от кравите „Хризантема“ и „Зора“ доячът Калин Богданов е надоил по 4 120 литра.

През тази година животновъдите ще се стремят да получат по 3 000 литра мляко средно от фуражна крава. За да се постигне това, всички дейности във фермата ще се механизират. Опитът показа, че механизираното доене не само облекчава труда на доячите, но спомага и за пълното издояване на животните.

За зимния период е подсигурено необходимото количество фураж. Добре е организирана работата във фуражната кухня. Всеки ден на кравите се дават меласирани кочанки, слънчогледови отсевки и достатъчно количество фуражни смески. В близки дни ще започне захранването на кравите с по 0,750 килограма шрот на ден. Тази дажба ще се поддържа през цялата година.

За да се облекчи трудът на кравегледачите, във фермата са монтирани транспортни ленти за изхвърляне на оборския тор. През тази година извозването и залагането на фуражите ще бъде механизирано. През пролетта ще се довърши каменната настилка на двора, а по-късно ще се асфалтират главните пътища.

Подобриха се и битовите условия на животновъдите. В стаите за живеене са набавени необходимите кревати, гардероби, шкафчета и други. Построена е баня. През тази година на всеки дояч ще се подсигури време за почивка през седмицата. Добре се поддържа клубът на животновъда. Там кооператорите през свободните часове на деня четат вестници и списания, запознават се с новостите в животновъдството.

Всичко това вдъхва сили и увереност у хората, че през тази година ще получат по 3 000 литра мляко средно от крава. Досегашните резултати са радващи. Най-много мляко през 1967 год. са надоили доячите Иван Кулев — 2 800 литра, Велика Шумкова — 2 780 литра и Велика Биволарова — 2 775 литра от крава.

Постигнатите резултати радват всички животновъди и ги подтикват да водят борба и за по-ниска себестойност на продукцията

Илия РАВАЛИЕВ
(наш кореспондент)

ВОДАЧИ НА ТОВАРНИ АВТОМОБИЛИ!

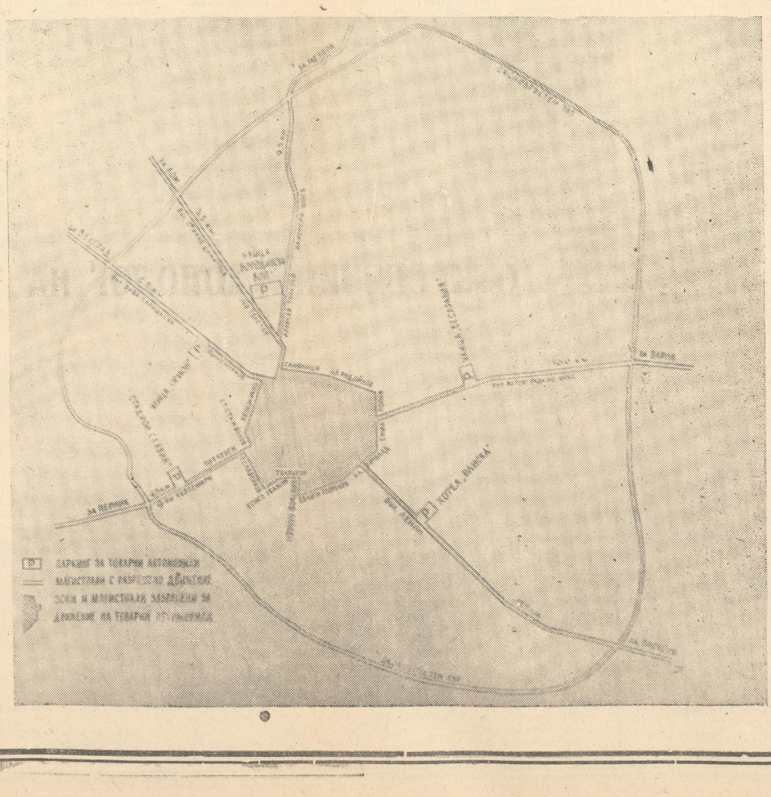

В интерес на реда и безопасността на движението в столицата от 1 януари 1968 г. се въвежда следният режим:

I. ЗАБРАНЯВА СЕ:

1. Влизането и движението в София на транзитно преминаващите товарни автомобили.

2. Влизането на товарни автомобили над 10 тона в района на София от околовръстния път към града.

3. Влизането и движението от 7.00 до 19.00 часа на всички товарни автомобили в пръстена между следните булеварди и улици: „Сливница“, „Цвятко Радойнов“, „Емил Попов“, „Клемент Готвалд“, „Евлоги Георгиев“, „Фритьоф Нансен“, „Толбухин“, „Ернст Телман“, „Пенчо Славейков“, „Тотлебен“ „Стефан Стамболов“ и „Опълченска“.

В тази зона не се допуска паркирането на товарни автомобили по всяко време на денонощието.

II. РАЗРЕШАВА СЕ на водачите на товарни автомобили над 10 тона (български и чуждестранни):

1. От 7.00 до 19.00 часа да се предвижват до най-близкия паркинг или да извършват товаро-разтоварна дейност извън забранената зона.

2. От 19.00 до 6.00 ч. да извършват товаро-разтоварна работа и в забранената зона.

Предвижването до паркингите и до местата за товаро-разтоварна дейност става само с пропуск, издаден от съответния милиционерски, контролно-пропускателен пост.

Отдел КАТ при Софийското у-ние на МВР
Софийски градски народен съвет

ДУНАВСКИ ГЛАСОВЕ

страница за литература и изкуство

МНЕНИЯ И ОТЗИВИ

На сцената — разрушителната власт на инстинкта

Изтъкнатият български писател Антон Страшимиров освен че е един от класиците и пионерите на българския театър, наред с Вазов, Пенчо Славейков, Яворов, Петко Тодоров, е и един от неговите строители. За десетина години той създава над петнадесет пиеси, печели не един път конкурси и с няколко от тях утвърждава името си в историята на формирането на националния български театър.

Драмата „Вампир“ е една от онези пиеси на Страшимиров, с които той се стреми да се впусне в тъмнините на един суров свят, където бушуват слепи стихии и първични нагони. За този свят ни разказва постановката на Силистренския театър при ОНС.

От началото до края на пиесата конфликтът расте стремително, почти без отклонения ,тласкан от неудържимата воля на Малама, чието самолюбие е засегнато и от кмета (бащата на Желько), и от самия Желько, който според нея се опитал да „мърси“ нейната дъщеря. В своя първичен инат тя крие нещо яростно, злодейско, демонично и с неумолимите си и жестоки действия докарва трагедията в своя дом. Но в същото време Малама е една непокорна, властолюбива личност. Нейната съпротива е и нейният своеобразен бунт срещу тежкия живот, но условията, в които тя съществува, освобождават разрушителните стихии в характера ѝ. В това отношение изпълнението на Елена Манчева в ролята на тази жестока жена е сполучливо, личи си, че тази роля е от нейното амплоа. Но в същото време направи впечатление, че в някои решителни сцени тя, пружината на цялото действие и най-централният образ в пиесата, някак си се отдръпва на втори план, особено след като си каже репликите, като оставя действието да се доразвива от другите, което е в противоречие с деспотичния ѝ характер. Не във всички силни моменти играта ѝ е еднакво силна.

Вела, в изпълнението на Йорданка Анчева, е жертва на майчиното си желание за мъст и на собствената си пасивност. Анчева е положила много усилия и завладява зрителите с умението си да се „вживее“ в трагедията на героинята си. Но докато почти през цялата пиеса тя е подчинена на майчината си воля, накрая пламва от решителност да отстои любовта си ,особено след като научава, че младостта ѝ е почернена заради крамолата с кмета и кметицата. Но именно това прераждане и тази решителност станаха някак си набързо при Анчева и неубедително. Също така неубедително стана прераждането на Желько — кметовия син, който от един разгален, богаташки момък, лъгал много селските моми, става, след като го разделят от Вела, човек на фаталната любов и отчаяните решения. И ние, зрителите, приемахме с някакво недоверие обясненията на Желько (артист — Александър Петров) пред Вела в началото.

В амплоато си на актьор, умеещ да изгражда верни образи в битови драми, е попаднал и Тороманов, който много тънко и вярно пресъздаде неголямата роля на селския кмет. Със забележително актьорско умение изгради епизодичния образ на пияната бабичка Надежда Раличкова.

Бях някак си изненадан от неубедителната игра на Ангел Станев в ролята на Динко, особено като си припомням сполучливия му дебют в „Бялата смърт“. Впрочем известна вина има и у самия автор, който го дава твърде безличен и неопределен. Едва след като Малама го предизвиква, се превръща в човек, който не знае задръжки пред обхваналата го страст за отмъщение. А всичко това ни се поднасяше някак си равно и без онази вътрешна сила на жестоко наранен човек, при това потомък на хайдути. Тук искам да прибавя и един факт, който ме озадачи. Финалът на пиесата е поставен по първата редакция на пиесата, която по-късно Страшимиров поправя, смятайки, че не е отдал дължимото на Динко. Във втората редакция вече Динко наистина се превръща в отмъстител, който проства мъртъв кметския син, отвлича Вела при хайдутите, наистина като вампир, „хайдушка жена да бъде, вампир да люби“. Именно затова е озаглавена пиесата „Вампир“ и това е нейната окончателна редакция. Защото така, както ни се представи Динко, остава един слаб, безволев човек, неоправдаващ в никакъв случай името си на разбойник и вампир. Самият Страшимиров е почувствувал това.

Но независимо от всички недостатъци поставянето на една драма, третираща проблеми от началото на века, събуди интереса на силистренските зрители към тази постановка и това говори за успеха на творческия колектив.

Николай ЗЛАТЕВ

Прозрение

Все повече към теб,
все повече към теб
се приближавам,
Земя на моята кръв
и моята мисъл,
Земя,
върху която съм роден
и във която ще изчезна.

И вече
съвсем не ми е безразлично
в какво
ще се превърна след това:
във твоя падина
или в твой връх.

Здравко КИСЬОВ

ЗИМЕН ПЕЙЗАЖ · *Сн. СВЕТОСЛАВ РУСЕВ*

ЗИМЕН СЪН

В ледове притихва бавно Дунава —
скоро ще заспи голямата река.
Бреговете побелели ще сънуват,
че е пролет и водите пак текат.

Ще сънуват къщите и хората
и ще чакат сред виелици и сняг
да похлопа в полунощ на портата
Македонски с овчия калпак...

Ще сънуват Гюргево и Русе
четници и залпове, и знамена.
И в горичките крайбрежни ще препуска
вятърът на заледени стремена...

Само будни ще стоят тополите,
вслушани на северняка в песента.
И напъпят ли върхарите оголени
пролетния ледоход ще възвестят!

Красимира ОРЛОЕВА

* * *

На моя град

Мой чудесен, крайречен град,
с древно име на древна крепост,
име — шепот на листопад,
град на обич,
на пролетен трепет,

аз сънувам твойта земя —
през съня ми минава Дунав —
и като Ботев войник на брега
коленича да те целуна!

Валентин ЧЕРНЕВ

НИКОЛА КОВАЧЕВ *СТЕНОПИС*

Бъди!

Бъди ми хубава, бъди ми!
Бъди в сегашни дни и в бъдни!
Ела в кръвта ми, в моите рими
и в радостите ми оскъдни!
Ела във малката ми стая,
в широкия простор ела —
край Дунава, де свършва тая
земя на песни и крила!

Бъди ми въздух, дъх бъди ми,
бъди сълза, бъди ми смях!
Ела и тихо назови ме —
надежда, слабост или грях!
Аз чакам точното си име,
което ти ще ми дадеш.
Сред имена неизброими
кое за мен ще избереш?

Била ли си, или ще бъдеш,
е безразлично, но бъди!
Ти само можеш да отсъдиш
сърцето в моите гърди
дали е истински човешко,
или — отдадено на лен.
Ти няма да направиш грешка.
Ела! Бъди! Бъди във мен!
Сега и винаги, и после —
след моята сетна светлина,
когато ще съм стрък от посев
или вълна,
или вълна...

Симеон МАНОЛОВ

ПРИСТАНАЛА

РАЗКАЗ

Аз съм чантаджия. Не, не работя в пенсионното или пък в пощата. Просто обикалям селата. Вечно съм на път. Познават ме всички дападжии, че и даже и някои частници на леки коли. Винаги спират по шосетата, за да изкарат нещо за бензин. Не мисля да се женя, защото още нямам приятели да се грижат за жена ми, когато съм на път. Какво да правя? Някои са винаги на път и с положителност смятат, че са по-доволни от тия, които седят на меките кресла и подпират с коремите си бюрата, за да не се обърнат.

И все пак е хубаво да си чантаджия. Понякога тръгнеш пеш от едното село до другото. Пътят е асфалтиран и се вие пред очите ти чак до първите къщи, сгушени на баира. Радваш се на отрупаните с грозде лозя, наблюдаваш някаква птичка над тебе в синевата и ти се иска да литнеш и ти така. Въздъхваш, прегръщаш още по-здраво чантата и вперваш жадно очи в къщичките, пълзящи към теб.

Тази вечер позакъснях и едва ли ще мога да започна с преписките по частното ползуване. Хотелът е в ремонт и трябва да търся някой си бай Ставри — най-гостоприемния в селото. Левче — легло.

Седнахме под асмата на двора. Внучката му донесе тумбесто шишенце с ракия. Наля в чашите и като ме погледна с черните си дяволити очи, приседна до нас. Бай Ставри смръщи недоволно устни, мустакът му потрепера, а бухналите вежди заиграха недоволно.

— Хайде, върви при баба си, какво се настани тук при мъжете! — изръмжа той.

Момичето се нацупи, вирна главичка и тръгна по пътеката между весели димитровчета. Полата ѝ недоволно потрепериваше от пъргавите ѝ стъпки. Димитровчетата протягаха цветове и милваха стройните ѝ обгорели от слънцето крака. Поиска ми се да съм на мястото на цветята. Бай Ставри се поизкашля и аз моментално забравих за тях.

— Навсякъде да бъде. Барабар Петко с мъжете — усмихна се той. — Ха, добре дошъл.

Хазяинът броеше може би седемдесет и петте, но черните му очи блестяха по младежки, засуканият мустак стърчеше предизвикателно. От отворената му риза се подаваха здрави космати гърди, а навитите ръкави на ризата откриваха жилести ръце с големи длани, в които чашката за ракия изглеждаше смешна.

— Та казваш за преписките си дошъл — цъкна с език той и отпи от ракията.

— Да... Утре до обяд ще свърша.

Разговорът не потръгваше. Той бе вперил очи встрани и въртеше празната чаша в ръцете си. Една муха препускаше из дланта му, близваше от ракията и отново тръгваше по грапавата му ръка. По пътеката се зададе приведена бабичка. Стъпваше пъргаво и отсечено. В ръцете си носеше чиния с кисели краставички, чесън и вилички. Тя постави всичко на масата и застана встрани от нас с наведена глава и скръстени на сукмана ръце.

— Моята бабичка — кимна бай Ставри, без да погледне към мен.

Станах и подадох ръка. Старата промърмори нещо неразбираемо и пак така замря в същата поза.

Той напълни чашките и погледна към старицата до нас. Тя се сви и впи добрите си очи в него.

— Та казваш ти за преписките по частното ползване — подхвана отново той.

— Да, по преписките....

Замълчахме. Бай Ставри погледна на няколко пъти под вежди към старицата. Тя се обърна и се отдалечи.

Над селото се спускаше здрач. Димитровчетата промениха цвета си и потъмняха. Камбаната на селската църква тъжеше за някоя онеправдана женска душа. Дори и тук ние сме опревилигировани — бие по три пъти за мъж.

Бай Ставри се раздвижи, като че ли събуден от сън , запали цигара, всмукна жадно и заговори.

— Едно време имаше много частно. Баща ми с кон обхождаше земята си... А сега синът му... -- махна с ръка, изпи на един дъх ракията в чашката си и продължи, загледан пред себе си. — Имаш ли земя, имаш и пари, а с парите всичко можеш да купиш — избърса с ръка наблажнелия си мустак и като ме погледна злобно, подхвърли — чуваш ли камбаната. На комшията Петко преди четиридесет дни умря яловицата. Панахида ѝ правят. С него ергенувахме едно време... Баща му бе най-големият голан в селото, но ние бяхме неразделни — той се усмихна, раздвижи на стола, като че ли да стане, засука дяволито мустак и продължи — беше харесал моята бабичка. Аз също я харесвах. Една вечер платих скъпо на двама гавази и я отвлякохме.... Попискаха, поговориха и млъкнаха... Парите правеха властта на баща ми неограничена. Бабата поплака три-четири дни и го забрави. Сега си имаме синове в града — изучени, женени. Ей го това шврькало е на дъщерята, а тя е на курсове за трактористка със зетя. Жената трябва да се държи изкъсо. Виждаш ли как треперят и двете. Особено бабата. Стои ми диван чапраз. Така съм я свикнал от млада. Не слуша ли — юмрука — засмя се бай Ставри и размаха грамадната си ръка над масата — инак досега отдвна да съм я изтървал. Ти женен ли си?—попита той.

— Не, но мисля...

— А, нека туй да ти е за урок от бай ти Ставри.

По пътеката се зададе отново внучката. Тя пристъпваше несмело към нас, погледна нерешително и заговори.

— Дядо, тази вечер има забава... да изляза ли за малко?

— Пак ли с оня загубен прикачник ще се мъкнеш по тъмното. Ако беше с даскалчето, иди-доди. С този хапльо — не. Ще стоиш тук в къщи. Никакво излизане.

— Ама, дядо, баба разрешава...

— Никакво ама... Ако не бях държал така здраво навремето баба ти, сега нямаше да си на бял свят. Измитай се и оправи стаята на гостенина.

Момичето наведе глава и с насълзени очи се отдалечи към къщата.

Изпихме още по някоя чашка ракия. Почувствувах се уморен и пожелах да си легна. Пък и нямаше за какво да се говори.

Стаята бе грамадна, с прясно белосани стени. Легнах. Миришеше приятно на чисти чаршафи, нафталин и плодове. Срещу мен на стената висеше избелял от времето семеен портрет. Едва разпознах дядото и бабата.

Бай Ставри се усмихваше самодоволно, а засуканият остър мустак като че ли всеки момент щеше да прободе страната на бабата. Очите му гледаха властно и самодоволно, като че ли говореха „жената трябва да се държи изкъсо, не слуша ли — юмрука“.

— Кой знае пък, може и да е прав — мислех си аз. Виж как го слуша. Оженя ли се, и аз така ще строявам жена си. Дори и на снимката гледа като уплашена. Унесен в мисли по моето бъдещо семейство, не усетих кога притворих очи.

На сутринта ме събуди страхотна врява. Някой крещеше на двора. По стълбите тичаха хора.

— Изгоря ми къщата, къщата ми отиде — дочух гласа на хазяина. Облякох се бързо, грабнах чантата и хукнах да гася пожара.

На двора с разкъсана риза и подивели от ужас очи, тичаше бай Ставри. Хвърляше чинии, буркани, всичко каквото му попадаше в ръка. Стъклата се разбиваха с трясък в стените на къщата. Около него се суетяха двама-трима здравеняка и се мъчеха да го озаптят. Накрая те го събориха на земята, вързаха го с въже и го помъкнаха долу в кухнята. Бай Ставри не преставаше да се бори и ревеше с пълно гърло като разярено животно.

— Пуснете ме, пуснете ме бе да я убия, нейната... Пристанала, ах, пуснете ме, бе —после зарева на глас — върнете ми я, върнете ми я.

Разбрах всичко. Внучката изглежда бе избягала заедно с прикачника. Усмихнах се доволен и тръгнах към стълбите. Вратата на отсрещната стая се полуоткрехна. За мое учудване се показа къдравата глава на момичето. То се усмихна заговорнически, намигна и ме повика с пръст.

— Какво е станало? — попитах аз.

Тя се приближи тихо до мен и като продължаваше да се усмихва, дяволито прошепна:

— Баба пристана на дядо Петко. Той ѝ е първата любов.

Ал. ПЕТРОВ

ОТКРОВЕНИЯТ МОНОЛОГ НА ТВОРЕЦА

Излязла съвсем наскоро по книжарниците и разграбена за часове, книгата „Фрагменти“ на Атанас Далчев заинтригува читателя с откровените размисли на писателя за поезията, критиката, хората...

* Между писателите има толкова общо, колкото между пътниците в един трамвай.

* Една литература достига — може да се каже — зрелост само тогава, когато в нея се роди един истински критик, в когото тя се самопознава.

Големият критик е нещо много по-рядко от големия писател. Най-напред, защото представя един по-сложен възел от качества, често противоположни помежду си, и — после — защото предполага създадена вече литература.

* Мисълта ми е плаха птичка: чуждото присъствие я пропъжда.

* Простото е много по-мъчно да се определи, отколкото сложното.

* Бъбривостта, както развратът, опустошава душата.

* Критикът не бива да има очите на влюбения: той трябва да е способен да се възхищава, без да престане да вижда и различава недостатъците.

* Някои наши писатели биха могли да оставят име в литературата ни — ако пишеха по-малко.

*Неяснотата е резултат или на някаква липса, или на някакъв излишък.

* Най-тежък за бореца е часът на победата.

* От римите не можеш да видиш има ли нещо друго в стиховете му.

* Мнозина наричат чувство за справедливост своята завист.

* Не може да уважава собствеността на чуждите мисли оня, който няма собствени.

* Педагогията, изглежда, е като диетата: предписва се, но не се изпълнява.

* Провинцията е по-малка сестра на столицата и както става обикновено с по-малките сестри, износва старите ѝ дрехи и идеи.

* Остроумните хора не обичат, когато други остроумничат над тях. Огорчението им е двойно: първо, те са осмените и, второ, не на тях е хрумнало остроумието.

* Богатите със събития и епохи са повърхностни. От много преживявания хората нямат тогава време да се вдълбочат.

* Когато един певец загуби гласа си, става музикален педагог и почва да учи другите как да пеят.

* Всеки писател, който търси успех, пише не това, което иска, а това, което искат от него. И напразно тълкува успеха си като влияние: той е тук повлияният.

* В живота на един свободен творец най-мъчителният и опасен момент е признаването му.

* Въздържанието и в литературата е добродетел.

* Обвиняват ме, че съм печатал само добрите си стихотворения, а лошите съм криел. Не, моята хитрост е още по-голяма: аз пиша само добрите.

* Никой автор не е доволен от своя преводач. Все едно дали произведението му е станало по-лошо или по-добро в превода,нали не е същото!

* Има, изглежда, някакъв антагонизъм между живата и писмената реч: който приказва добре, обикновено не пише добре.

* Неврастеникът е човек, комуто тялото захваща да додява. Аз така бих определил неврастенията — досада от тялото.

* Искреността е психологическо предусловие в изкуството, но не може да бъде критерий на хубавото. Тъй както не може да бъде критерий на истината: защото искрен е и този, който се заблуждава.

Дунавски чакъл

Към върховете на славата с какъв асансьор можеш да се издигнеш?

* * *

При щурмуването на крепостта „Наука“ какви съвременни оръжия се използуват?

* * *

Колелото на историята вечно се върти. Тогава защо физиците твърдят, че няма вечен двигател?

* * *

Беше свикнал да аплодира началника си след всяко изказване. Аплодира го той и когато началникът го наруга.

Илия РАВАЛИЕВ

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

Силистренска
ТРИБУНА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — СИЛИСТРА

Година XIII, бр. 12 (1329) | Вторник, 30 януари 1968 година | ЦЕНА 2 СТОТИНКИ

6 дни преди срока

КОЛЕКТИВЪТ на ДПЗХ „1 май“ — Силистра приключи втората година на петилетката с предсрочно изпълнение на годишната си програма. Навреме бяха разяснени задачите и за предстоящата година. Още от първите дни започна работата по набелязаните мероприятия, графиците за манипулиране и експедиране на зърнените храни ежедневно се спазват и преизпълняват. Мелницата също работи непрекъснато.

За правилното съхранение на зърнените храни в складовете се извършват проверки и проветрявания. Следи се да не проникне влага и сняг. Извършват се прехвърляния на залежалото зърно, ремонтират се незаетите технически съоръжения. Приготвят ги за работа през следващия месец. Тук текущият ремонт се провежда по график, без да се спира производствената работа и манипулацията на храните.

Правилната организация, доброто планиране и усърдният труд на работниците допринесе за изпълнение на плана за месец януари с шест дни преди срока.

Завоюваните успехи от колектива го вдъхновяват за по-нататъшни добри постижения в ритмичното и качествено изпълнение на задачите.

Петър ТРИФОНОВ

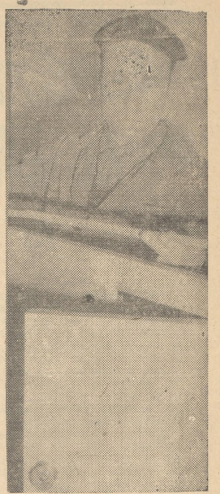

Вълко Вълков е опитен дърводелец. Той работи в цеха за ишлеме и услуги при ТПК „9-ти септември“. Високото качество на изработваните от него мебели и ежедневното преизпълнение на нормите са негова точна характеристика.

Първите резултати радват

За първи път през миналата година кооперативното стопанство в с. Средище получи малки пилета от породите „Плимутрок“ и „Корниш“. Целта е те да бъдат размножени и отглеждани и в нашите кооперативни стопанства. Особеното при тях е това, че растат много бързо и се угояват със значително по-малко фураж.

Получените малки пилета бяха разпределени в бригадите на селата Господиново и Попсев. За тях бяха създадени необходимите условия. Храненето обаче не се промени. То си остана същото, както при другите породи.

Само след 40-50 дни от доставянето им главният зоотехник на стопанството Благой Райков с радост констатира, че пилетата бързо растат и имат тегло, което другите достигат за 3-4 месеца. Когато станаха на 90—100 дни, средното им тегло стигна 1,600—1,800 килограма. До края на м. януари те ще достигнат седеммесечната си възраст, и ще тежат средно не по-малко от 2,700 килограма, а петлетата около 4—4,200 килограма.

По предварителни данни се знаеше, че ярките при 6-месечна възраст започват да снасят яйца и това наложи да се преместят в с. Средище. В добре уредените птичарници с отглеждането им се заеха младите птицевъдки Кадрие Кемалова, Шавер Фарединова и Назмие Шекирова.

Хубавите грижи и пълноценното хранене спомагат не само на бързия прираст, но и на носливостта. Макар и съвсем млади, вече 5 500 птици снасят всеки ден по 2 000—2 200 яйца. Само през м. януари т. г. трябваше да се получат 40 000 яйца. Този план обаче се оказа твърде малък. Още на 22 януари той бе изпълнен и птицевъдките от фермата обещаха до края на месеца да предадат над плана не по-малко от 10 000 яйца. В началото на м. февруари получаваните от тези птици яйца ще се предават направо на люпилнята в гр. Силистра и то със значително по-висока цена.

Постигнатите резултати в кооператива на село Средище показват, че новите породи птици имат превъзходни качества и ще намерят прием във всяко стопанство.

Георги ПОПОВ

ПРЕД НОВИ ЗАДАЧИ

Хубаво е, когато хората не се задоволяват с постигнатото, когато живеят с нови стремежи, с нови идеали.

С такива мисли се разделих с младите ръководители на ТКЗС — Айдемир. Защото наистина те поставят пред стопанството нови задачи, които без съмнение ще допринесат за издигането му, за постигане на по-големи успехи.

Докато през миналата година в кооператива са действували само две звена за комплекс на механизация, обработващи 4 700 дка земя, то сега е организирана бригада с 16 100 дка. Тя се ръководи от младия специалист Мирчо Илиев. Завършил селскостопански техникум, Илиев е бригадир в Айдемир от 3 години, през две от които е първенец на стопанството. Ръководството на кооператива му възлага с вяра новата отговорна задача.

Сега в комплексната бригада и в цялото стопанство се подготвят усилено за пролетната сеитба. Ремонтът на машините е към своя край. Семената се почистват. Изпращат се проби в Семеконтролна инспекция — Силистра. Тук съществува готовност за получаване на посевен материал от ДСП „Сортови семена“.

За правилната подготовка на почвата айдемирци работиха добре през есента. Цялата площ, която ще бъде заета от пролетни култури, е изорана на необходимата дълбочина. На 80 процента от нея е извършена допълнителна обработка. Благодарение на това, че при дълбоката оран се работи и с тервелски брани, земята е изравнена.

Голямо внимание обръщат специалистите и за наторяването на земята. С царевица и слънчоглед тук ще бъдат засети 6 600 дка. Земята, определена за слънчогледа, е наторена с по 80 кг суперфосфат, а за царевицата — с по 40 килограма средно на декар. С по 90 кг суперфосфат са наторени и 400 дка, върху които ще се сее люцерна.

С добрата подготовка на земята айдемирци откликват на решението на ОК на БКП през тази година да се постигнат високи добиви не само от есенниците, но и от основните пролетни култури. Плановете и обещанието, което те дават, красноречиво говорят за това. Нещо повече. Тук малко се споменават плановите добиви. Стремежът е да се постигнат добивите, посочени в обещанието. А те недвусмислено подчертават новите стремежи на хората от ТКЗС — Айдемир. Преценете сами: 280 кг слънчоглед средно от декар, 170 кг боб, 430 кг царевица.

За да постигнат високи добиви от боба, който ще заеме 1 800 дка, посевният материал ще бъде третиран с молибден, а земята наторена с по 25 кг изкуствени торове на декар.

Правилното решение на новите задачи, поставени пред ръководителите и кооператорите от Айдемир и Ламбриново, ще допринесат при всички случаи за получаване на повече селскостопанска продукция, за укрепването на кооператива.

Ст. ГЕОРГИЕВА

Заслужена награда

Президиумът на Народното събрание с Указ № 16 от 15 януари тази година награди с орден „9 септември 1944 година“ II степен Страшимир Тодоров Тодоров, директор на промишления комбинат „Текстил“ в Силистра, по случай 60-годишнината от рождението му и за активното му участие в борбата против фашизма и капитализма и в строителството на социализма.

„Ракета“ в полет

Точно преди една година в ДИП „Липа“ — Силистра се създаде бригадата на Д. Димитров. На първото тържествено събрание тя бе наименована „Ракета“. Може би тези, които са избрали името, са предвиждали бъдещите ѝ успехи, че като ракета ще преодолява трудностите при изпълнението на производствените задачи. И техните предвиждания излязоха верни. През миналата година мебелистите от „Ракета“ първи в предприятието изпълниха годишния си план — в навечерието на петдесетгодишния юбилей от Великата октомврийска революция. До края на годината те дадоха продукция с 26 на сто повече от предвиденото в плана.

Много старание и упоритост са необходими за изработката на качествени матраци за комплекса „Роза“. Този модел изцяло е предназначен за износ в СССР и нито един член на бригадата не може да допусне за великата братска страна да бъдат изпратени некачествени мебели. Затова и изискванията са високи. Взаимният контрол и самоконтролът са поставени на висота, дисциплината в бригадата е добра, а членовете ѝ представляват едно задружно семейство.

Работниците от „Ракета“ си дадоха обещание през първите дни на новата 1968 година още повече да затвърдят миналогодишните успехи и пак да се наредят на първото място в социалистическото съревнование между бригадите в предприятието. Затова задачите на всеки бяха разяснени навреме и се създаде непримиримост към рушителите на трудовата дисциплина.

Днес бригадата отбелязва още един успех — с четири дни предсрочно изпълни програмата си за месец януари и започна работа по плана за месец февруари. До края на месеца изпълнението ѝ ще бъде 107 на сто.

Едновременно с борбата за изпълнение на плана за обсма, производствениците се стремят да реализират икономии от суровини и материали, за да увеличат рентабилността на предприятието и да дадат повече чист доход на обществото.

Х. И. ПЕТКОВ

ИЗПРЕВАРВАТ ГРАФИКА

Влезе ли страничен човек в ремонтната работилница на ТКЗС „Хр. Ботев“ — Тутракан, не може да не му направи впечатление деловитостта и съсредоточеността на трудолюбивите механизатори. Тук всеки е зает със своята задача, всеки се труди над нещо — едни сглобяват ремонтираните възли на верижен трактор, други преглеждат току-що вкарания в работилницата за ремонт комбайн.

Механизаторите от тази ремонтна работилница са решили да завършат два месеца по-рано от миналата година есенно-зимния ремонт на селскостопанските машини. За това бе извършена предварителна подготовка още есента след приключване на кампанията. Така например при предаване на комбайните на гараж механикът по земеделските машини Д. Генов, заедно с водача на всеки комбайн. направиха отчетни карти в приемната тетрадка, в която бе отбелязано на кой комбайн как ви части подлежат на замяна или ремонт. Въз основа на тези отчетни карти бе дадена своевременно заявка за доставката им. Създаден бе от началника на работилницата Иван Балков подробен график за ремонта на селскостопанските машини и прикачния инвентар. Но поради недоставяне на всички части се наложи да се извършва ремонт на онези машини, за които те са доставени. Ремонтът на прикачния инвентар приключи навреме. Влезе в ремонт първият комбайн. На 29 януари, бе започната подготовката на гъсеничния трактор ДТ-28. Това е последният трактор за ремонт. А по графика се предвиждаше той да влезе в работилницата на 15 март.

За качествения и срочен ремонт на тракторите и прикачния инвентар много допринася добрата организация в работилницата. Тук всеки механизатор от предидущия ден знае какво ще работи утре.

Край машините ежедневно работят със сръчност и умение стругарят Велико Дилков, тракторните монтьори Бахри Тефиков и Йордан Македонов, електромонтьорът Йордан Ковачев и ел. техниците Иван Марков, Велико Димитров, Димитър Иванов. С особено доверие се ползува сред механизаторите опитният в монтажа и на тракторите и на комбайните бай Руси Ангелов. Той всякога е готов да окаже помощ на всички по-млади монтьори.

Голямо усърдие и активност проявяват и останалите механизатори. Благодарение на задружните усилия на целия колектив, механизаторите от тутраканското кооперативно стопанство са решили, въпреки срещаните трудности по доставката на резервни части, да извършат качествен ремонт на машините и прикачния инвентар, преди да е настъпила ранната пролетна сеитба.

Михаил ТОМОВ

С ИНТЕРЕСА НА КУПУВАЧИТЕ

Търговската база „Булгарплод“ — Тутракан е сравнително отдалечена от консервния комбинат — Силистра, а зимата е капризна и често прави пътищата трудни за превоз на стоките. Отчитайки това обстоятелство, ръководството на базата се запаси с по-големи количества плодове и консерви още през есента. Изпълнен бе предсрочно и планът на туршиите. Снабдяването с необходимите стоки на купувачите не престана и през най-снежните януарски дни. Шофьорите Тодор Бъчваров и Слави Славов работят, без да жалят силите и в сняг и буря, и при заледени пътища. Не секва превозът на необходимите стоки от Силистра до Тутракан.

За нормалното функциониране на магазините за плодове и зеленчуци в гр. Тутракан има голямо значение и своевременното подаване на заявките от магазинерите и съответно срочното изпълнение на тези заявки от страна на ръководството и доставчиците.

Постоянното изучаване на потребителското търсене и интереса на купувачите и тяхното задоволяване много допринася за успешната работа на повечето от магазинерите. Достатъчно е да споменем, че базата си изпълни януарския план за търговията на дребно още на 23 януари. По изкупуването на селскостопански произведения при план 1 374 тона към 25 януари бяха изкупени 1 593 тона.

Успешно се справя със задачата си магазинерката Недялка Крумова, изпълнила месечния си план за 20 дни, следвана от магазинерките Тодорка Лефтерова и Иванка Христова от гр. Тутракан. Със седем дни предсрочно изпълни плана си и магазинерката Мара Кръстева от Янко Забунов.

Доброто начало на третата година от петилетката вдъхновява колектива на Търговска база „Булгарплод“ — Тутракан за още по-добри успехи през цялата година.

М. ГЕОРГИЕВ

Добри резултати

Овчарите от с. Падина отглеждат 1 300 овце. Досега от тях са получени вече 1 200 агнета. Агнилната кампания продължава и броят на агнетата ще се увеличи значително. Сега най-важна задача за овчарите е да опазят малките животни.

Отглеждането на отбитите агнета е поверено на овчари-младежи. Те се занимават с угояването на тези животни. Най-големи успехи е постигнал досега Давуд Аптулов, който се грижи за 120 агнета. Те се развиват много добре и в началото на февруари ще започне продаването им на държавата.

Благодарение на добрите грижи смъртността във фермата е незначителна. Дългогодишният и опитен овчар Галиб Алиосманов има най-голям успех в това отношение — не е допуснал да загине нито едно новородено животно.

Реджеб МЕХМЕДОВ

Семинар с партийни работници

От вчера в лекционната зала на Окръжния комитет на Партията започна своята работа шестдневният семинар, организиран от ОК на БКП. В него участвуват секретарите на градските и общинските партийни комитети и работниците от апарата на Окръжния и градските комитети на Партията.

Пред участниците в семинара ще бъдат изнесени лекции от лектори при ЦК на БКП и Националната лекторска група. В програмата на семинара са включени за разглеждане въпроси от различен характор. Застъпени са лекции за международното положение, за работата на партийните организации при приложението на новата система на ръководство на народното стопанство, за формите, начините и средствата на научността в партийната работа, за задачите по класово-партийното, патриотичното и интернационалното възпитание, по осъществяването на партийното ръководство на Комсомола и др.

По време на семинара някои от секретарите на градските и общинските партийни комитети ще изнесат съдоклади по обсъжданите въпроси. Ще се обмени натрупаният опит.

Най-добрият овчар в село Ножарево е Исмаил Османов. От 269 овце той е получил 326 агнета. Стремежът му е да работи така занапред, че да изпълни плана си по всички показатели.

Подготовка за пролетната сеитба

За пролетната сеитба през тази година кооператорите от с. Главан се готвят отрано. Звената са оформени още в началото на този месец и посевният план на бригадата определен. Това позволи подготовката да започне навреме и с бърз темп. Прикачният инвентар е ремонтиран. Завършва ремонтът и на последните трактори.

Семената за ранните пролетни култури са почистени. Сега кооператорите от бригадата подготвят семената от фасула. Усилено се работи и в коларожелезарската работилница, където се подготвят каруците и подребният инвентар на бригадата.

Иван МАРИНОВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ДЖОНСЪН НАПРАВИ СВОЯ ИЗБОР

Всяка година, в средата на януари, когато американският конгрес се събира след коледната ваканция, президентът на САЩ излиза пред двете камари с послание за „състоянието на съюза“. В него президентът набелязва програма за действия за една година напред и иска от конгреса съгласие и съответните средства.

В навечерието на сегашното изказване на президента вестник „Интърнешънъл трибюн“ констатира, че навсякъде в САЩ цари недоволство, гняв и загриженост, а „могъщ триумвират от трудности: война, инфлация и социални вълнения“ — противостои на президента.

И така по въпроса за войната. Джонсън заяви, че „първа точка от дневния ред“ през новата година ще бъдат мирните преговори за Виетнам, ако...

По-нататък Джонсън подчертано повтори и засили условията, поставени в собствената му реч в Сан Антонио от 29 септември миналата година. По-рано той говореше, че „предполага“, сега той направо иска прекратяването на бомбардировките да се съпровожда от обещание, че комунистите няма да използуват това прекратяване, за да „засилят проникванията си“.

По такъв начин Джонсън превръща прекратяването на бомбардировките над страната, с която САЩ формално не воюват, което се поставя като предварително условие за започване на преговори, в предмет на торг. Той не може да не разбира, че тази позиция всъщност означава отказване от преговори.

Джонсън направи своя избор. Той избра продължаването на войната. Но още в самото послание за „състоянието на съюза“ беше принуден да се съобрази с последствията.

Войната става все по-скъпа и по-скъпа и в това е главната причина за финансовите трудности на някога богатия американски Чичо Сам. Желаейки макар и малко да намали бюджетния дефицит, президентът отново поиска конгресът да увеличи данъците.

Още през лятото Джонсън предложи конгресът да се съгласи да увеличи данъците с 10 процента — да въведе в страната „виетнамска десетина“. На първи януари той обяви резки мерки за намаляване на дефицита в платежния баланс на страната. Сега поиска конгресът да отмени частичното златно покритие на долара вътре в страната, за да може да се разплати с чуждестранните притежатели на долари и да се избегне девалвацията на американската валута.

Така настъпи разплатата за агресивния вътрешно-политически курс — разплата в буквалния финансов смисъл на думата. Оказа се, че Америка не е в състояние да води войната във Виетнам и в същото време да свързва двата края.

Преди две години в аналогиччи послания за положението на страната Джонсън твърдеше, че САЩ са „достатъчно могъщи“, американското общество „достатъчно здраво“, а американският народ „достатъчно силен“, за да „осъществим нашите цели в останалите райони на света, без в същото време да се прекратява изграждането на великото общество в Америка“.

Америка обаче не успя да осигури и топове, и масло. Нарастването на разходите за войната във Виетнам надхвърли всички сметки на Пентагона. Днес Америка е много по-далеч от плановете за „велико общество“, отколкото преди две години.

В посланието си Джонсън признава, че някои страни на американския начин на живот са станали „нетърпими“: голямата безработица, непрекъснато нарастващата престъпност, расовото напрежение, високата стойност на жилищата и на медицинската помощ. По този начин той признава риторичния характер на своите собствени разсъждения за „великото общество“.

Президентът предложи на конгреса да отдели средства за даване професия на безработните, за по-евтино жилищно строителство и да се направи медицинската помощ достъпна за онези, за които сега, както се изрази президентът, тя не е според „джоба им“

Навярно така ще бъде и в бъдеще. Наблюдателят на агенция „Юнайтед прес интърнешънъл“ Алфред Крузенщерн пише: „Макар президентът да не заяви направо, но неговото послание се сведе до признанието, че именно войната изяде средствата, необходими, за да се излекува Америка от своите социални бедствия“.

Президентът избра войната. И в посланието странно звучаха неговите думи за „важни стъпки“ в съветско-американското сътрудничество. Разбира се, в Женева продължават преговорите за сключване на договор за неразпространение на ядреното оръжие, в които участвуват представители на 17 страни.

Изправен пред „триумвирата“ — война, инфлация и социални вълнения — Джонсън избра пътя на войната, инфлацията и социалните вълнения.

Г. ГЕРАСИМОВ
Агенция „Новости“

Писма на читателите

Ако всички шофьори са такива...

На 25 януари т. г. ми се наложи да пътувам с автобуса от Върбино за Силистра. Аз постоянно пътувам из окръга, но за първи път ми се случи да присъствувам на такова отношение на шофьор към пътниците. Просто не намирам думи, за да изкажа възмущението си от неговото почти враждебно отношение към пътниците.

Но да започна отначало. Рейсовата кола Сс № 17-30 вместо да пристигне в 5.30 часа сутринта, пристигна в 6.15. В този студ сутрин да чакаш цели 45 минути на спирката не е лесно. Рейсът пристигна, пътниците слязоха, но шофьорът веднага затвори вратата с думите „да не мислите, че ще ви топля“ и ни остави да чакаме, докато си оправи сметките с пътниците, качили се на предишната спирка. След около 20 минути ни пусна и тръгнахме. А не можеше ли да ни пусне в колата и да събира тогава парите на всички общо?

Както и да е, тръгнахме. За едно с нас пътуваше и един старец, който беше с карта и трябваше да слезе на „Каракуз“. В живота си не съм виждала по-лошо държание спрямо възрастен човек. Шофьорът викаше, караше се, наричаше го с всякакви обидни епитети, дори но едно време започна и „магаре“ да му вика. И защо? Защото старецът искаше да седне на предната седалка. Доста постоя дядо Тодор на крака и когато предната седалка се освободи и той пак се опита да седне, шофьорът спря колата и най-безсрамно принуди стария човек да стане, защото иначе нямал да тръгне с колата. Шофьорът се държеше грубо и невъзпитано с всички останали пътници, когато се опитаха да защитят правото на дядо Тодор. Лично аз пътувах с такъв страх до Силистра, че ако втори път видя този шофьор, няма да се кача на тази кола. Страхът ми се засилваше и от неувереното му каране, от повредената кола. Така вследствие разправията на шофьора и честите спирания на колата ние закъсняхме и пристигнахме чак в 8 часа в Силистра. Нима са виновни пътниците в нещо, та трябва да изтърпяват на собствен гръб лошото настроение на шофьора!

Зайде РЕДЖЕБОВА,
секретар на общинския комитет на ДКМС в с. Межден.

Б. Р. По-късно научихме, че името на въпросния шофьор е Паун Христов Паунов. Напоследък в редакцията на вестника зачестиха сигнали от гражданите за лошо поведение и отношение, за своеволничене от страна на шофьорите спрямо пътниците.

Как ще се отопляват учителите?

През зимата на миналата година учителите от училище „Хр. Ботев“ — с. Долно Ряхово свършиха дървата за отопление, защото не бяха запасени добре още през есента. Това става от години наред, въпреки изричното министерско постановление, според което общинските съвети се задължават да поемат отоплението на неместните учители. Но практически това от съвета се изпълняваше, като се заплащаха отоплителните материали на учителите. По-късно, след като се издействуват дърва от горското стопанство, учителите си заплащаха дървата.

Другарите от общинския народен съвет в Малък Преславец обещаха да ни снабдят с дърва срещу съответното заплащане. Набързо събрахме пари за 10 кубически метра и ги предадохме. Но започна едно безкрайно чакане, зимата беше тежка и ние свършихме и последните отоплителни материали. Ако не бяха електрическите печки, как ли щяхме да изкараме? А имаше и семейни с малки деца. Въпреки честите ни напомняния, ние не получихме дървата нито през пролетта, нито дори през лятото.

А какво се получи през тази година? По едно време в училищния двор бяха разтоварени около 50 кубика дърва. Ние се зарадвахме много, но се оказа, че дървата са за пенсионерите, а от нашите учители само двама получиха дърва. Преди да падне снегът, въпреки че платихме по 5,40 лева на кубик, ни казаха че трябва сами да се снабдим от сухата маса в гората, защото нямало откъде да ни набавят. За един ден ние събрахме тези дърва. Но ето че вече два месеца чакаме да ни се дадат и все не дочакваме. В последно време от съвета ни отговарят, че не отговарят за нашите дърва. Ако те не отговарят, тогава кой?

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

Защо се наруши графикът

Въпреки че в района на с. Средище няма язовири, а и Дунав е далеч, повече от четири-пет години населението не се лишаваше от вкусните рибни ястия. Всеки вторник от Силистра се доставяше риба в замразен вид.

От известно време обаче риба в района не се доставя и хората с право се питат защо се наруши графикът. Преди десетина дни посетих някои магазини за хранителни стоки в Силистра и бях приятно изненадан от богатия асортимент. Освен колбасите, пачата, филетата, луканките, пастърмата, видях и замразена, пушена, сушена и солена риба. На някои граждани се сервираше и риба в кутии, приготвена с различни подправки, Това улеснява домакините.

С право може да се постави въпросът, защо в магазините на селкоопа в с. Средище не се доставят тези риби и рибни ястия?

Георги КИТАЕВ

Заличени спомени

Беше 1940 година. Исмаил Халимов от село Ножарево остана сирак. Макар и дванадесетгодишен, трябваше да поеме грижата за четиричленното семейство върху своите плещи. И вместо да се учи в училище, той ходеше да работи по богаташките домове. Работеше от ранна сутрин до полунощ. Мъчителни бяха годините на чираткуването.

— Тежко живеехме тогава. В онези трудни години най-напред пасях добитъка на богаташите. Сетне станах овчар. Пазарях се с тях. Но никога не ми плащаха полагаемото се. Живеехме, колкото да не умрем от глад — разказва сегашният най-добър овчар на стопанството в Ножарево.

Радост цъфти сега на лицето на комуниста Исмаил. Едва в годините на социализма той и семейството му започнаха да живеят човешки. Станаха членове на кооперативното стопанство. Исмаил бе приет и в Партията. Трудеше се без умора. Не се плашеше от трудностите. Работеше в полевъдството, конефермата, кравефермата... докато най-после намери своето място като овчар на кооперативно стадо.

— Вече седем години съм овчар — казва Исмаил. — Благодарение на дългогодишния опит сега работата ми е много по-лесна. Направих си хубава къща, обзаведох я много добре. Трите ми деца се учат. А можех ли преди двадесет и четири години да мечтая за това?...

Не можеше Исмаил Халимов да мисли тогава така. Ратайството поглъщаше цялото време. Гледаше да припечели по някой лев. А за учение и дума не можеше да става. Но сега пък неговите деца се учат. Това му носи истинска радост и го кара да забравя нерадостните спомени от бедното детство.

Ахмед ДЕМИРОВ

Отечественофронтовците се учат

През последните няколко години общинската организация на Отечествения фронт в село Калипетрово разгърна широка политико-просветна работа сред населението. Особено добра и стройна организация на обучение е създадена през тази просветна година.

До започването на занятията на просветните звена бяха уточнени пропагандистите, участниците и местата за провеждането на сбирките, техническите отговорници и др. В седемнадесетте низови отечественофронтовски организации са изградени 19 просветни звена. В тях се учат 476 души.

Преди откриването на просветната година беше организиран семинар с пропагандистите и председателите на низовите организации на Отечествения фронт. Семинарът имаше за задача да запознае присъствуващите по някои актуални въпроси.

Макар тематиката на звената да е разнообразна, то преобладават звената, в които са застъпени въпроси по патриотичното възпитание. Пропагандистите изнасят лекциите си на високо ниво. Слушателите очакват с нетърпение всяко занимание. Най-интересно е в звената на пропагандистите Марийка Великова, Станьо Йорданов Жечка Сарафова.

Повечето пропагандисти изнасят лекциите чрез метода разказ. Това е хубаво, но е недостатъчно. Трябва да използуват диафилми, грамофонни плочи и други за онагледяването на лекциите. Общинският комитет на Отечествения фронт разполага с диаленти, но те не се използуват от пропагандистите. Целесъобразно ще бъде през годината с пропагандистите на Отечествения фронт да се организират поне два-три семинара, на които да бъдат изнасяни беседи от по-добре подготвени лектори от селото или от окръжната лекторска група.

Иван ГАДЖЕВ

ПРИСАЖДАНЕ НА ОРГАНИ

Присаждането на органи не е нещо ново. Още през 1905 г. Карел и Готрие са правили опити за присаждане на сърце. В 1933 г. съветският учен Филатов успя да възстанови зрението на хиляди слепи чрез присаждане на роговица.

Безспорно, присаждането на органи е много сложен и труден процес. Все още съществуват някои неясноти. Ще посочим някои от трудностите.

Ако в организма на човека попадне чужда тъкан, срещу нея се образуват противотела и стремеж за отхвърляне на тъканта поради генетичните различия. Това е така наречената имунологична несъвместимост. Функционалната способност на някои органи, като сърцето например, може да бъде запазена до един час след смъртта. Срокът би могъл да се удължи при охлаждане на органа.

През последните години науката разполага с мощни средства за преодоляване на имунологичната несъвместимост, като кортикостериодите, изотиокрина, антилимфоцитния серум, облъчванията с кобалт и др. Благодарение на тези средства, възможностите за преливане на кръв, успешната борба с инфекциите, обезболяването и модерната техника стана възможно експерименталното присаждане на бели дробове, бъбреци, черен дроб, подстомашна жлеза и сърце.

Известни са имената на съветските експериментатори Демихов, Колф, Лайчински и др.

През 1960 г. бяха присадени сърца на кучета, които са живели повече от една година след присаждането. През 1964 г. на 100 човека в света бе присаден бъбрек, който не е взет от близнак.

Преди две години в СССР на болен човек беше присаден свински черен дроб. Неотдавна на един симпозиум по хепатология в Англия Дж. Пикок и неговите сътрудници показали свини, на които присадили черен дроб. Петнадесет месеца след операцията животните били бодри, пораснали и с добър апетит. Интересно е това, че при нито едно животно не са приложили средства против имунологичната несъвместимост.

През декември 1967 г. проф. К. Барнард в Кейптаун с екип от 30 души, различни специалисти, присади сърце на Луис Васкански. Предполага се, че имунологичната несъвместимост е била успешно потисната, но се е прекалило със средствата, потискащи имунните реакции, и е последвало възпаление на белите дробове.

Въпреки че първият човек с присадено сърце живя само 18 дни, този опит е голям успех и поставя нов етап в развитието на медицината.

На 2. I. 1968 г. светът с огромен интерес следеше съобщенията за втората операция на сърце от проф. Барнард. Този път на 58-годишния Филип Блайберг бе присадено сърцето на 24-годишния Клайт Хаут, починал от мозъчен кръвоизлив. Два дни след операцията проф. Барнард заявил, че състоянието на пациента се подобрява непрекъснато и че увредените органи от старото сърце са започнали да възстановяват нормалните си функции. Пациентът бил в пълно съзнание и говорел свободно.

Очевидно е, че присаждането на органи през последните години излезе от областта на фантастиката и стана реалност.

Без да отричаме индивидуалните заслуги на отделните учени, трябва да кажем, че това е резултат на колективните усилия на учените от цял свят.

Д-р Димитър ЯНЕВ

Да спре войната във Виетнам!

От скоро време в района на Окоршка община по инициатива на общинския партиен комитет се провеждат открити партийни събрания, на които се заклеймява жестоката и несправедлива война във Виетнам. Първото събрание се състоя в село Окорш, пред стотиците присъствуващи за чудовищните жестокости на американските агресори говори секретарят на общинския партиен комитет Георги Димитров.

Участниците в събранието изобличиха убийците на невинни деца, старци и майки. Заклеймиха онези американски войнолюбци, които сеят смърт и ужас в родината на изстрадалия и героичен виетнамски народ.

Владимир ПОПОВ

Народният художник на Съветския съюз, скулпторът Евгений Викторович Вучетич, е награден със званието Герой на социалистическия труд за изключителни заслуги в създаването на произведения на монументалната скулптура, за създаването на величествения паметник — ансамбъл на героите от Сталинградската битка, за плодотворна обществена дейност.

Пред 90-годишнината от Освобождението

ТАКА ЖЕЛАЕМ МАТЕРНИЙ СИ ЯЗИК...

(ИЗ БОРБАТА НА ТУТРАКАНЦИ ЗА БЪЛГАРСКА ЦЪРКВА И УЧИЛИЩЕ)

(Продължение от миналия бр.)

И най-после на 16. I. 1873 година владиката Григорий минава пътьом през Тутракан, поради общите оплаквания, забрани на поп Димитър да извършва богослужения. А поп Димитър още на следващата неделя не само влезе в храма да служи литургия и вместо името на екзарх Антим, спомена името на гръцкия патриарх и ръси със светена вода, за да изчисти олтаря от присъствието на „схизматика“.

Събраха се отново еснафите Кръстю Стоянов, Иван Николов и Господин Байнов, обсъдиха нечуваната дързост на тоя „поп пълен с фанариотски дух“ и решиха: „Тия тръне докато не се изкоренят, няма да се роди плод!“

Следващата неделя, 11 февруари, когато бе ред на поп Никола Тодоров Копанов да служи, намериха църквата заключена. Объркaният клисар дядо Тодорика Тодоров им обясни, че в събота дошли влашеещите се Йон Деков, Съби Енюв и Шербан Димитров и взели ключа, като заключили църквата. Божи ден неделя, а божият храм затворен и богомолците стоят на двора пред заключените врати. Трябва да се иде при мюдюрина с жалба. Но властите бяха изпреварили вече и подали харзувал.

Няма, няма да се роди плод, докато не се изкоренят тия тръне!

Ето, от църквата направо пъдят българите. За хаир ги били приемали досега в нея. За хаир ли? Какъв хаир като българите дадоха за построяването ѝ всичките си средства? А можеха с тях да си направят своя, макар и по-малка черкова. Какъв хаир като султанското разрешение беше за българска, а не за влашка черкова? Хаир българите направиха на власите, като се съгласиха името на храма да не бъде „Св. Кирил и Методий“, а „Св. Никола“. Хайде, нали бяха все една вяра. На ти сега една вяра. На българския свещеник поп Никола не дават да служи, когато му дойде ред. На другия учител Георги Балкански я дадат да чете нещо през време на службата, я не, и то което си искат.

А учителят Балкански е народен човек. Той не само децата учи заедно с поп Никола, но и за възрастните мисли. Нали той събра през зимата младежите и след като говори пламенно, основаха читалището, което нарекоха „Возраждане“. В чест на всенародното българско възраждане. Да се съберат в него млади и стари и да четат български книги и вестници, да слушат сказките на учителя, да играят театро. И в училището искаше да подобри работата, но трябват средства, а румънците обират всички средства от пангаря в черковата. Пангарят общ и един. В него най-щедрите помощи са от българите, но румънците ги обират и „за българско училище не дават нито един пул“.

А българско училище има не само в Тутракан. Български училища си отварят и селата. И постоянно искат учители. За учител пишат от с. Денизлер. В с. Белица започнали строеж на училищна сграда. Дядо Георги Опирката издействувал от доймушларския бей разрешение за училище в с. Кадъкьой. И всички идат и искат помощи от тутраканци. Нали са еснафлии, градски хора, по-богати, по-умни и по-опитни. И тутраканци сядат и описват всичко на владиката Григорий на 9. XI. 1873 година.

„Ваше превъзходителство, от перото кръв тече, а очите сълзи ронят“.

1874 година.

След беличани и денизлерци искат да си построят училище. На два ката. Горния кат училище, а под него дюкян за издръжка на училището от прихода му и за улеснение на селяните. Но турците, ако отстъпваха на еснафлиите в града, не можеха да понасят отварянето на гяурски училища и в селата и денизлерчени „бидоха“ бъхтани и псувани от мюсюлманите“.

Тутраканската българска общност ходатайствува пред владиката, а той пред валията и издействуваха едно емирнаме за строежа. Но ето, изведнъж мястото за строежа се оказало „даавалия“, спорно. Един услужлив потурнак заявил, че е купил мястото и завел дело. Започнала давия. Кадията не можал да иде против крещяща та истина и признал, че мястото не е купено. Отнесли въпроса пред каймакамина, а в това време...

„На 12 май в сряда стават няколко от мюсюлманите и събарят плета на речното място. А на 15 того в събота през нощта изскубват сеяния на същото място лук и изкъртват прозорците на вехтото училище, което е една стая пак на същото място“.

„Затова сме и ний заедно със селяните в недоумение... Кой им е дал на мюсюлманите тая сила и воля?“

Да, кой им е дал на мюсюлманите тая сила и воля да вършат беззакония с имота и правата на българите? Българите отдавна вече не са покорна рая. Ето, навсякъде в градовете се избират каазалийски съвети от турци и българи да решават съдбините на касабите и каазите. Съгласиха се вече турците да седнат коляно до коляно с българите и да решават за общо добро. Няма как, друго време е дошло. Ако с чапкъните като Солак Пехливан и с хайдутите като Калъчлъ Димитри се справи властта леко преди десетина години, с тия комитски чети, дето минават през Дунава, и с мрежата, която е изплел Дервишоглу аслан, наречен още Левски, ще има беля да се търпи.

Смесен каазалийски съвет трябва да се избере и в Тутракан. Сам епископ Климент Браницки, автор на „Нещастна фамилия“ и бивш легионер на Раковски от Бялград, е дошъл в града за това. След обичайните посещения на вежливост при каймакамина, епископ Климент провежда избор за българските представители в каазалийския съвет на 1 септември 1874 година. При тайното гласуване с бели и черни пулове като представители на тутраканци по реда на вишегласието бяха избрани: Иванчо Николов, Господин Байнов, Иван Димитров, Кръстю Стоянов и Кръстю Данчев Христов. За духовни членове бяха посочени сакеларий поп Драгни, вероломен гъркоманин, и поп Никола Тодоров Копанов, наречен още Сърбеску, първият български учител.

Каазалийският съвет отсега нататък ще решава общите дела. Към него ще се отнасят и тутраканци и селяните от околните села. Пожар ако избухне и огнената стихия погълне средствата и надеждата на 10 домочадия, които няма да има „де да си прислонят главите“, каазалийският съвет ще моли правителството да им опрости поне „даването“ и да им разреши да си наберат дърва от гората, без да плащат „ормание“. Забегне ли някой нехранимайко, като Антон, мъжът на Гена Желева (след като измамил тъста си и кредиторите си), каазалийският съвет ще моли владиката да ѝ разреши да се ожени за мъж скопосен и домовник. От свещеника си ли се оплаква някое село, пак каазалийският съвет трябва да каже думата си. За свещеник ли искат денизлерчени поп Петър Славов от село Руховци, Еленско, а сина му Никола за учител, чрез каазалийския съвет ще го искат. Спорът за училището им ли трябва да се реши и да се мъмри другият потурнак от селото им, Иван Върбаноолу, пак в съвета трябва да стане, а не да се ходи при поп Драгня с гърне масло. Защото поп Драгни, ако и да е избран в съвета, е духовен брат на поп Димитър и ходи да мюзевирдисва и да доносничи пред мюдюрина и да подкопава тайно авторитета на колегите си. Нали той накара турците да затворят единия от членовете като чапкънин и „край“ и да го държат 30 дена. Освободиха го само когато всички останали членове решиха да си подадат оставките. Тоя влах гъркоманин поп Драгни не трябваше да се прибира в каазалийския съвет.

Няма, няма да може да се работи заедно с румъните, които плуват във фанариотски води.

Тежко е да се описват даже злините, които те причиняват. От перото кръв капе, а очите сълзи ронят.

Няма да се роди плод, докато не се изкоренят тия тръне!

Борис ИЛИЕВ

НАЧИН ЗА ХРАНЕНЕ НА КРАВИТЕ ПРЕЗ ОБОРНИЯ ПЕРИОД

Известно е, че разходите за храна съставляват около 55-60 процента от всички разходи при отглеждането на животните. Затова пестеливото използване на фуражите е голям резерв за поевтиняване на млякото и млечните продукти.

За ефекта от храненето на кравите се съди по разходите на фураж за произвеждане на един килограм мляко. Най-високо оползотворяване на фуражите се получава тогава, когато храненето е пълноценно. Това може да се постигне, когато в дажбата се включват достатъчно белтъчини, сочни и груби фуражи, когато в нея се прибавят необходимите минерални вещества.

Какъв може да бъде ефектът от правилното хранене, се вижда от следния пример. За една крава с наследствени заложби за 3 000 кг годишна млечност са необходими 3 000 кръмни единици. Ако обаче кръмните единици се намалят на 2 250, или 25 процента по-малко, то млечността се понижава до 1 500 кг, или с 50 процента.

Доскоро много специалисти у нас считаха и пропагандираха кравите да се хранят с голямо количество груби и сочни фуражи. Ако това се отнася за летния период при условията на добре организиран зелен конвейер, е хубаво. Но през зимния период такава препоръка не отговаря на интересите на високорентабилното говедовъдство, защото у нас все още се произвежда недостатъчно количество и с ниско качество сено. Такова хранене е твърде неикономично, понеже има доста ниска хранителна стойност и малък продукционен ефект. Не може все още да се похвалим много и с приготвянето на доброкачествен силаж в примитивните „траншейни ями“ или пък по могилния способ.

В такъв случай не можем да очакваме висока млечност без подхранване на кравите с концентриран фураж. Умерената му употреба влияе положително върху продуктивността на животните. Последните успехи в зърненото производство подсказват, че в близко бъдеще фуражният проблем ще бъде разрешен. Включването на по-големи количества концентрирани храни в дажбата на животните ще изиграе голяма роля за повишаването и поевтиняването на млечната им продукция.

От наши изследвания при опити с дойни крави от червеното садовско говедо и кръстоски с датски и буролатвийски бици установихме, че полуконцентрираният тип на хранене, при условията на интензивно земеделие, е най-подходящ и най-ефективен. В един от тези опити кравите се хранеха със следните дневни дажби: I група — малкоконцентратна дажба, с участието на 3,580 кг концентрирана смес, 25,8 кг царевичен силаж, 2,2 кг сухи цвеклови рязанки и 7,3 кг сено от житно-бобова тревна смес; II група — полуконцентратна дажба, с участието на 5,2 кг концентрирана смес, 20 кг царевичен силаж, 1,2 кг цвеклови рязанки и 7,2 кг сено. III група — концентратна дажба, със съответното количество фуражи: 6,9 кг концентиран, 15,6 кг силаж, 1,0 кг рязанки и 7,2 кг сено. Получената средна дневна млечност през опитния период (64 дни) при I група е 16,370 кг, при II група — 17,043 кг и при III група — 17,199 кг. Себестойността на изразходваните фуражи за произвеждане на един кг мляко при I група е 6,67 стотинки, а при II и III групи тя е съответно — 5,93 и 5,91 стотинки. Най-ниски разходи на кръмните единици за един кг мляко имат кравите от II група.

В други наши опити установихме, че доброкачественото люцерново сено може да се намали до 2,5—3 кг в полуконцентрираната дажба на дойните крави и се замести с равно по хранителна стойност количество доброкачествен царевичен силаж и кръмно цвекло, без това да се отрази отрицателно върху млечната продуктивност. Такава дажба има сравнително висока смилаемост на органичното вещество.

Оптималното количество на доброкачествения царевичен силаж в дажбата на дойни крави, които дават по 18-20 кг мляко на ден, е 35-38 кг. Включването на кръмно или захарно цвекло в количество по 10-15 кг подобрява храносмилателните процеси, вследствие на което се повишава смилаемостта на хранителните вещества с 5-11 процента. Това е също един голям резерв за повишаване ефективността на млечното говедовъдство.

За осигуряване на пълноценно белтъчно хранене на кравите най-голямо значение за нашата страна има слънчогледовият шрот. При полуконцентрирания тип хранене той трябва да участвува минимално от 20 до 25 процента в смеските. Възможността за неговото частично заместване със синтетични азотни съединения — карбамид, амониев сулфат, амониев карбонат и др., е все още малко използуван резерв в нашата практика, въпреки че отдавна вече е доказана ползата от това мероприятие и са известни ефективни начини на употреба на тези продукти.

В изпитания полуконцентратен тип хранене на дойните крави при участието на 7 кг доброкачествено сено нуждата от калций и фосфор беше задоволена сравнително добре, без да се включи специална минерална смес, освен 90 г готварска сол. При намаляване обаче на сеното и съответното увеличаване на сочните фуражи е необходимо в концентрираната смеска да се прибави и по 1 процент дикалциев фосфат. Може да се предполага, че нуждите от витамини се задоволяват при такова хранене, тъй като не се установиха отклонения във физиологическото и здравословно състояние на опитните крави.

От изложеното дотук се вижда, че правилното избиране на подходящ тип на хранене на дойните крави през зимно-оборния сезон е важно условие за повишаване ефективността от млечното говедовъдство.

Петър ПАНАЙОТОВ,
научен сътрудник при НИИЖ — Шумен

Качеството на продукцията в ЗММ и ДМЗ „Стомана“

Загубите от брака в производството са тежко бреме върху икономическите резултати. Те разяждат икономиката на всяко предприятие, цех или бригада и сѐ отразяват много зле върху възнаграждението на хората, където се работи по новата система. Най-големи обаче са загубите при производството на металообработващи машини.

Два са заводите в нашия окръг, които произвеждат такава продукция.

Заводът за металорежещи машини с успех усвои производството на ножовка ХН—25 М, а сега се е заел и с лентоотрезната машина ОЛ—251. ДМЗ „Стомана“ произвежда няколко вида формовъчни преси, чистачни барабани, стругове „Дунав“ и други. Ако се огледа качеството на продукцията на тези два завода, не може да не се види, че през 1967 година, даже и в сравнение с предшествуващата, те осъществиха значителен напредък. Достигнатото ниво на качеството през този етап отразява растежа на производствения опит, на професионалната квалификация на трудовите колективи и други важни черти и особености на хората, които произвеждат и които управляват двете предприятия.

През миналата година колективът на ЗММ произведе над 950 бр. хидравлични ножовки. Повече от половината бяха продадени на външния пазар — ГДР, ДРВ, Унгария, Австрия, Белгия, Турция, Гърция и други страни. Този факт потвърждава напредъка в усвояването на машината. От получените рекламации за дефектите на произведените машини обаче се вижда, че не всичко у ЗММ е в крак с времето. Близо 10 на сто от ножовките, продадени на вътрешния пазар, са показали дефекти. Рекламации има и от чужбина. Оказа се, че най-слабият възел на ХН—25 М е хидравличната помпа. От една страна, поради некачествена изработка тя често не издържа на големите натоварвания, а от друга, конструктивно не е съвършена и понижава техническото ниво на цялата машина.

Трудно е на незапознат човек да се ориентира в сложния лабиринт от технически проблеми, които пораждат дефектите на хидравличните ножовки. Съвсем лесно е обаче на всеки от нас да разбере колко големи са загубите на завода и държавата от тежките последици — резултат на некачествената продукция. Та това са седем държави, където ще се командироват специалисти за ремонт на машините. Ще се разнасят резервни части, възли, механизми... Като се има предвид бъдещото разширение на търговията и с други държави, лесно може да се разбере цялата сложност на проблема и голямата отговорност на колектива за подобряване качеството на произвежданата продукция в ЗММ.

ДМЗ „Стомана, макар и да е завод с утвърдени производствени традиции, отскоро започна да произвежда металообработващи машини. През 1967 година, като се изключи чугунено леенето, тук са получени петнадесет рекламации. Основната част от тях са за некачествено извършена работа. Така например, при монтаж на чистачен барабан, зъбните колела не зацепват поради неспазване размерната верига. От този характер са и другите рекламации. Тук много от произвежданите машини се нуждаят от усъвършенствувания на конструкциите и от подобряване качеството на електрокомплектовката, но заедно с това, както и в ЗММ, се открояват много дефекти на машините, резултат на недобра трудова и технологична дисциплина, на слаба квалификация, на ниска съзнателност и принизеното чувство на отговорност при производството, пък и при експедицията на вече готовата продукция.

Да се повиши качеството на продукцията в тези два завода, това сега е едно от най-главните условия за постигане на всички успехи, свързани с изпълнението на решенията на Деветия партиен конгрес. Без да се спази това основно изискване, не могат да се осъществят нито задачите по техническия прогрес, нито по интензификацията.

Затова работата по конструктивните усъвършенствувания на произвежданите машини в двата завода и борбата за повишаване нивото на тяхното качество трябва да вървят ръка за ръка с работата по подобряване квалификацията и издигане съзнателността на трудовите колективи. А заедно с тях да върви въвеждането на научната организация на производството и изпълнението на всички мероприятия, осигуряващи по-висока ефективност на производствената дейност.

Игнат ДИМИТРОВ

Уверено към по-добри резултати

Постигнатите високи добиви от растениевъдството в бригадата на с. Долно Ряхово през миналата година са достатъчно убедителни и стимулиращи, за да се борят хората за постигане на още по-добри резултати и през настоящата година. За пръв път бригадата получи такъв висок добив от пшеницата — 381 килограма средно от декар вместо заплануваните 260 килограма. Ако сравним получения добив с този от 1963 година, ще видим, че той е по-висок с около 200 килограма.

Практиката и опитът в областта на селското стопанство убедиха всички, че е възможно през настоящата година да се получат още по-високи добиви чрез осъществяване на по-правилен научен подход при отглеждането на тази култура.

Това се потвърждава от факта, че през миналата година на площ от 750 декара, засята в най-благоприятния срок — 5 до 15 октомври, се получиха по 500 килограма зърно от декар, а от друга площ 420 декара, засята след 20 октомври, се получиха по 200 килограма на декар, тоест с около 300 килограма по-малко. Друго важно условие при отглеждането на тези култури е торенето с химически торове. До 1964 година средно на декар се внасяха от 10 до 20 килограма изкуствени торове, без да се взема под внимание най-благоприятния момент за нуждите на есенниците.

През миналата година на всеки декар бяха внесени по 48 килограма азотни и 38 килограма фосфорни торове през най-благоприятното време за това. На другите фактори, които оказват влияние върху добива — подготовката на почвата, сорта на пшеницата и качеството на сеитбата, бе обърнато най-голямо внимание. Почвата бе старателно обработена, внедрени бяха нови високодобивни сортове, най-вече „Безостая — 1“. Тия изисквания са спазени и за ечемика, от който се получиха по 300 килограма средно на декар. Добивите можеха да бъдат още по-големи, ако нямаше разпиляване на зърно, когато се прибираше реколтата.

Есенниците, които имаме засети за тая година, са в много добро състояние. Заплануваните 2 000 декара ечемик и 3 000 декара пшеница от сортовете „Безостая — 1“ и „Сан Пасторе“ бяха засети два дни преди края на благоприятния срок. Извършено бе предсеитбено наторяване на почвата с по 40 килограма суперфосфат и по 10 килограма амониева селитра средно на декар. През време на сеитбата се внесоха още по 10 килограма суперфосфат. По-късно се извърши и предзимно наторяване.

Високи добиви се получиха и от пролетните култури през миналата година. Комплексните звена получиха от 1 350 декара слънчоглед средно по 247 килограма от декар при план 180 килограма, а едно от тях с ръководител Димитър Георгиев получи от 450 декара по 255 килограма средно на декар. На какво се дължи този висок добив от слънчогледа, когато само до една-две години той не надвишаваше 180 килограма?

През миналата година изораната площ за слънчогледа бе удълбочена, а рано през пролетта наторена средно с по 30 килограма суперфосфат. Преди сеитбата бе два пъти култивирана. Сеитбата се извърши в определения срок. Площта се натори с 12 килограма амониева селитра на декар. Докато растенията станаха 40-50 сантиметра, се извършиха три окопавания, от които първите две с машина, а третото на ръка. След това машините ги загребаха. Прибирането на реколтата стана към 15 септември само с комбайни. Комплексните звена вместо заплануваните разходи за 100 килограма слънчоглед — 2 лева, изразходваха 1,40 лева. Бригадата получи чиста продукция за 523 000 лева вместо заплануваните 420 000 лева. Комплексните звена постигнаха значителни успехи и при царевицата. Вместо заплануваните 340 килограма те получиха по 364 килограма средно от декар.

Почвата за тазгодишните пролетници е подготвена. Определените площи за слънчогледа и царевицата са удълбочени и наторени със суперфосфат и с естествени торове.

Сега отглеждането на 5 000 декара есенници и 4 400 декара пролетници е поверено на комплексните звена. Механизаторите ще положат по-голямо старание за беззагубното прибиране на високите добиви от тия култури. Затова кооператорите са уверени, че ще получат обещаните добиви.

Халил ИБРАХИМОВ
(наш кореспондент)

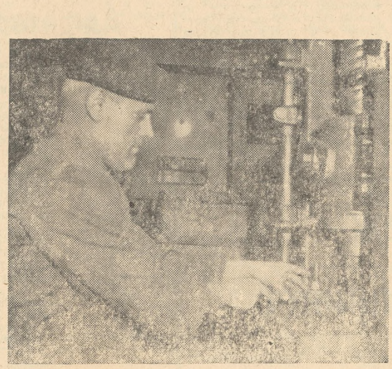

Дългогодишен работник е Стефан Димов, затова и работата му е прецизна. В завод „Хром“ — Силистра на него е поверено производството на детайли за неръждаеми съдове.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Повишават знанията си

За кооператорите няма мъртъв сезон. Сега голяма част от полевъдите са заети в различните форми на селскостопанската просвета. Посещавайки ги, те увеличават своите знания. Учат се от опита на първенците. Готвят се през идущото лято да получат още по-високи добиви от различните култури.

И полевъдите от ТКЗС — Ситово са включени в постоянно действуващи школи, където слушат лекции от специалистите. В бригадата на с. Искра за ден на селскостопанската просвета е определен четвъртък. На установено място кооператорите се събират и слушат лекции от агронома Тодор Йорданов. В тях той ги запознава с постиженията на агротехническата наука, с успехите на чуждестранните и наши челници.

На тези сбирки и местните първенци разказват на другарите си за постигнатите от тях успехи. А те не са малко. Звеноводът Сабри Мехмедов получи по 579 кг царевица от декар, а Бахри Бакиев — по 578 килограма. Хората от звеното на Талиб Алиев прибраха по 130 кг фасул средно от всеки декар. Звеноводът Мехмед Мустафов доби средно по 230 кг слънчоглед и по 4 534 кг захарно цвекло от неполивни площи.

Изучаването на опита на първенците и новостите в агротехниката ще допринесе без съмнение за постигане на по-добри резултати от полевъдството в цялата бригада.

Тахир МЕМИШЕВ

От това какви ще бъдат грижите за юниците до голяма степен зависи по-нататъшното подобряване на кравевъдството. Затова телчарите от бригадата в с. Калугерене — Христо Русчев и Данил Ибазеров, полагат много грижи за поверените им юници.

Новости ★ техника ★ новости

АНТИКОРОЗИОННА ЗАЩИТА НА ПОДЗЕМНИ УСТРОЙСТВА.

Във Варшавския институт за връзки е разработен нов метод за антикорозионна защита на подземни метални устройства с помощта на специални комплексни приспособления — т. н. затворена верига на катодна защита. Елемент на тази електрозащита е магнезиевият анод, който представлява цилиндър с диаметър 300 мм и височина 650 мм, покрит със слой активатор, чиято дебелина е 100 мм. Потенциалът на анода по отношение на електрода е 1,6 в.

ПОРТАТИВЕН ВОДОПРЕЧИСТВАТЕЛ

Московските специалисти са разработили портативен водопречиствател, който може да бъде захранван както от двигател с вътрешно горене, така и с електроенергия.

Портативните водопречистватели са предназначени за строителите и геолозите, които работят в пустинята. Макар там почти да няма място, в което под пясъците да не може да бъде намерена вода, за съжаление тя е почти винаги горчиво-солена. Поради това досега в много пустинни райони се налага водата за пиене да бъде пренасяна от далечни разстояния с трактори, самолети и хеликоптери.

Новият водопречиствател е компактен, малък по размери и сигурен при работа — той бързо превръща горчиво-солената пустинна вода във вода за пиене.

ТРАНСПОРТЬОР „ХОВЕРКРАФТ“

В Англия е произведен за първи път транспортьор „Ховеркрафт“. Той има 12 оси и 48 колела, които са в състояние да подемат товар до 150 тона. Транспортьорът е изработен на принципа на въздушната възглавница, което му дава възможност за пренасяне на товари над мостове, чиито конструкции не са оразмерени за такъв голям товар.

Инсталацията за въздушна възглавница, както и електрическата „престилка“, са монтирани под талигата на транспортьора, в който се вкарва въздух по широки тръби от ремаркето. Инсталацията се намира зад транспортьора, върху който са монтирани четири компресора с бензинов двигател. Въздушното налягане е достатъчно да издигне товара от колелата на транспортьора.

ДВИГАТЕЛ ЗА ТАНКЕРИТЕ МАМУТИ

Все по-големи танкери завладяват океаните. Днес вече не са рядкост петролоносачи с товароподемност до 200 000 тона. За да могат тези гигантски кораби и да се движат бързо, те се съоръжават предимно с мощни дизелови двигатели. Една германска машиностроителна фирма е създала нов тип дизелов мотор с мощност 4 000 конски сили, специално пригоден за големите танкери. Работният обем на този мотор отговаря на работния обем на моторите на хиляда коли „Фолксваген“.

До десет такива едноцилиндрови дизелови мотора могат да се монтират в една редица един до друг. Тогава двигателят има обща дължина 22 метра и мощност 40 000 конски сили. С този двигател гигантските танкери ще имат ускорение, при което спирачният им път ще се равнява на пет километра.

ПРЕДАВАНЕ НА МИСЛИ... ЧРЕЗ КОРТИКАЛНИ ВЪЛНИ

Професор Едмон Деван от Изследователския институт в Брадфорд, Масачузетс, неотдавна извърши успешен опит, достоен за научно-фантастичен роман: той продиктува мисълта си на електронна машина без посредничеството на говор или писане. Това предаване на информация от човек на машина, намираща се на границата на една фантастична област в кибернетиката, беше осъществено чрез електроди, прикрепени към черепа на човека. Именно така експериментаторът успя да задействува машината и да отпечата думата... „кибернетика“.

Проф. Девон обясни, че в случая се използуват кортикални на електрическа дейност и кортикалните вълни, характерни за будното състояние, наречени „алфа“. Тези вълни по неизвестни причини се блокират, щом като човек съсредоточи вниманието си върху определен предмет или личност; като ги блокирал за дълго или за кратко време, експериментаторът получил съответно „точки“ и „тирета“ от морзовата азбука и подавайки тези сигнали, той можал да издиктува по морза избраната дума на машината. Системата е относително проста: за да блокира алфа-вълните, експериментаторът отваря очите си, за да ги деблокира, той ги затваря. Диктовката е продължителна: 35 секунди за буква. Но това е началото на преките връзки между човека и машината.

ПРЕДАЧНА МАШИНА БЕЗ ВРЕТЕНО

Създадена е от четирима полски инженери в Лодз — център на полската текстилна промишленост. Новата машина дава основание да се говори за революция в областта на текстилната промишленост. Предачната машина без вретена изключва употребата на редица други сложни текстилни машини, които досега произвеждаха преждата. При най-съвременните машини вретената правеха 12 хиляди оборота в минута, а новата памукопредачна машина прави това най-малко два пъти по-бързо при много по-високо качество на произвежданата прежда.

УЛТРАЗВУК... ПРОТИВ КОМАРИТЕ

Професор Фрингс от университета в Хонолулу е констатирал, че комарите изчезват веднага, щом доловят ултразвуковите сигнали на прилепите, които ловят насекоми. Използувайки това, той конструирал транзисторен уред за прогонване на досадните насекоми. Ултразвуковите сигнали действуват на голям радиус и прогонват не само комарите, но и други насекоми.

ДЪЖД, ПРЕДИЗВИКАН ОТ САЖДИ

Група румънски учени установили, че саждите имат способността за поглъщат напълно слънчевите лъчи. Оттук и идеята да си послужат с тях, за да предизвикат изкуствен дъжд. Първите опити излезли сполучливи. Разпръскването на малки количества сажди над облака предизвиквало неговото свиване и в следните няколко минути се изсипвал обилен дъжд.

В САХАРА — АВТОСТРАДА

Автострадата в Сахара престана да бъде проект. В навечерието на новата година започна строежът ѝ, който ще струва около 63 000 000 франка. Голяма трудност за проектантите бе да намерят решение за опазване на пътя от навяването и затрупването му с пясък. Затова от двете страни на автострадата ще се налива незапалим петролов продукт, който в съединение с пясъка ще образува предпазни площи.

БЕНЗИН НА ПРАХ

Американски специалисти са успели да изработят бензин на прах. Неговата структура представлява дребни капчици, увити в твърда ципа от пластмаса.

Комсомолски устрем

ВЪЗПИТАВАМЕ ПЛАМЕННИ ПАТРИОТИ

ГРАДСКИЯТ комитет на Комсомола използува разнообразни форми на работа по патриотичното и военно-патриотичното възпитание на младежта. Разнообразието произтича от многостранността на проблемата. Ударението е поставено върху борбата за създаване на любов към Партията, народа и Родината. За реализирането на тази задача определена роля изигра провеждането на разговора „За дълга на младежта пред Партията и Родината". Поставихме си задача подетият разговор в чест на Деветия партиен конгрес „От Бузлуджа до IX конгрес — по бойния път на Партията" да продължи като нов разговор.

Във връзка с това в дружествата и организациите на Комсомола беше направено немалко. Широко място намериха просветните събрания, разговорите, вечерите на въпроси и отговори. В комсомолските дружества при ДМЗ „Стомана", промкомбинат „Камъшит", ДПП „Електрометал", ДИП „Добруджа", завод „Хром", СП „Комунални услуги", ГНС и други се осъществиха най-различни инициативи — вечери, викторини, събрания. Комсомолците при ГНС се запознаха с историята на град Силистра.

По случай 85-годишнината от рождението на Георги Димитров обявихме „Димитровски дни", в които бяха уредени изложби, направиха се агиттабла, прожектиран бе филмът „Урок на историята", слушаха се записи на знаменити речи на вожда и учителя на нашия народ. И в бъдеще ще продължи изучаването на живота и дейността на великия българин, пламенния патриот и интернационалист Георги Димитров. От неговия пример на всеотдайно служене на народа младежта винаги се е вдъхновявала, учела се е на смелост и героизъм.

Немалко училища, улици, младежки бригади и дружества в града носят имената на наши изтъкнати революционери — дейци на Партията. Това налага да се изучи техният живот и делото им. И което е най-важното, младежите да се стремят да изграждат у себе си качества, които са имали техните патрони.

Провеждането на читателската конференция „Младият герой в съвременната българска литература" изигра голяма роля за патриотичното възпитание на комсомолците. Болшинството от организациите се ориентираха към темата „Антифашистката борба, отразена в българската литература". В предварителната подготовка на конференциите дружествата организираха рецитали, колективни посещения на филми. Участие на младежите във „всемладежкия поход по пътищата на българо-руската и българо-съветската бойна и трудова дружба". За тази цел бяха проведени много излети, екскурзии до исторически места, до обекти — рожба на българо-съветската дружба, среща с другари — посетили великата съветска страна.

ГК на ДКМС в чест на 25-годишнината на Девети септември обявява всемладежки марш по пътя на 31 силистренски пехотен полк. През миналата година комсомолските дружества не можаха да използуват в своята дейност за патриотично възпитание похода по стъпките на 31 силистренски пехотен полк.

Похвална е инициативата на комсомолците от ДМЗ „Стомана" за написване история на комсомолската организация при завода и построяването на чешма в чест на XI конгрес на Комсомола. Комсомолците от нашия град сега изучават историята на Силистра във връзка с чествуването на 1800-годишнината от обявяването ѝ за град.

През изтеклата година градската организация постигна хубави успехи и по военно-патриотичното възпитание на младежта, благодарение на обединените усилия на ДОСО, БТС, Военното окръжие и военно-отчетното бюро при ГНС. Беше създадена лектория с донаборната младеж за подготовката ѝ за встъпване в редовете на Народната армия. Комсомолската организация при ЗММ излезе с призив във в. „Народна младеж" към всички комсомолски организации в страната за подготовката на младежите за казармата. На призива отговориха организациите от ДИП „Липа", Д „Стомана" и др. Поддържат се връзки с бойци от нашия град, изпращат им се подаръци. Някои предприятия сключиха шефство с военни поделения. Първо дружество при завод „Хром" поддържа връзки с екипажа на кораба, където геройски загина матросът Димитър Атанасов.

Георги ДИМИТРОВ,
първи секретар на ГК
на ДКМС — Силистра

БЪЛГАРСКИ СВЕТИНИ

В три последователни броя в комсомолската страница ще разкажем за официалните отличия на нашата държава. Хората рядко са се замисляли какво означават гербът, знамето и химнът на Родината, от кого и как са създадени, каква е тяхната биография и значението им. А националните светини като правило са поучителни истории, разказващи за съдбата и борбите на народите. Надяваме се, че младежите и девойките от окръга ще проявят голям интерес.

НАЦИОНАЛНИЯТ ХИМН

През есента на 1962 година ЦК на Партията и Министерският съвет обявиха открит конкурс за написване на текст и музика за национален химн на Народна република България. Славното двадесетилетие страната се подготвяше да посрещне с нов химн. Годишнината приближаваше, а на участниците в конкурса все не им се отдаваше да създадат произведение, което да съответствува на новите високи изисквания.

Понеже конкурсът не беше спечелен, специална комисия, възглавявана от др. Тодор Живков, предложи на Президиума на Народното събрание да утвърди за национален химн песента „Мила Родино"—популярна патриотична песен, написана от големия родолюбец Цветан Радославов. На 8 септември 1964 година, в навечерието на великия национален празник, във всички наши вестници беше оповестен Указът на Президиума на Народното събрание за утвърдения текст и музика на химна. На този ден той беше изпълнен за първи път на тържественото събрание в София, посветено на 20-годишнината от победата на социалистическата революция в България.

Но кой е Цветан Радославов (1863 — 1931)? Той не е известен български поет. По-скоро е познат като педагог и голям любител на музиката. Роден е в крайдунавския град Свищов. Още като юноша е пътувал много из Европа. Гимназия завършва във Виена. Учил е в университетите на Виена, Прага, Лайпциг.

Песента „Мила Родино" е написана от Радославов по време на неговото завръщане в България, подтикнат от патриотични чувства и настроения. Когато се завръща в Родината си, пътувал с кораб по Дунава. И когато в далечината се показал зеленият бряг на България, той възкликнал: „Мила, Родино, ти си земен рай!" На палубата на кораба буквално за няколко минути написал текста и мелодията. Именно на малкия кораб, който плувал по река Дунав към родния бряг, прозвучава за пръв път новата песен.

Само след няколко години песента става любима на целия народ. Още преди Девети септември нашият химн беше популярен и сред младежта. И сега съвсем непринудено той навлезе в нашия живот. Не на всекиго се отдава да напише произведение, толкова близко до сърцата на народа, както песента „Мила Родино".

Христофор ВЪЛЧАНОВ

Всеки младеж от село с личен принос

Младежките производствени единици са резултатна форма на работа сред селската младеж и изява на нейното трудолюбие, за прилагане на достиженията на науката в практиката. Сега, когато Партията поставя задачата за неотклонно повишаване на рентабилността на икономиката, за издигане производствената квалификация на младежта, въпросът за увеличаването на младежките производствени единици придобива особена актуалност и значение.

Деветият партиен конгрес постави пред нашето селско стопанство отговорни задачи. Още през петата петилетка то трябва да достигне световното равнище по производителността на труда. За комсомолците е призвание да бъдат пионери на научно-техническата революция на село, да издигат селскостопанското производство на промишлено равнище. На днешните млади селски труженици се пада високата чест и отговорност да участвуват в борбата за модернизирането на селското ни стопанство.

Техническите кадри на село трябва да овладеят до съвършенство машините, да внедряват смело комплексната механизация, да повишават обществената производителност на труда. Сега девизът „Техниката — с пълна мощ" придобива изключително значение за младите механизатори. Изграждането на повече младежки звена и бригади за комплексна механизация в нашия окръг през тази година придоби голяма актуалност. Повечето от техническите кадри на село са млади хора. Това налага общинските комитети на Комсомола да създадат повече младежки звена и бригади за комплексна механизация, които да отглеждат повече култури.

И през тази година нашият окръг ще се бори за получаване на високи добиви от пшеницата. Младите полевъди и специалистите трябва да подемат инициативата на младежките полевъдни звена от Нова Черна, които обещаха да получат по 500 кг пшеница от декар. Достигнатите добиви през миналата година трябва не само да се стабилизират, но и да се превърнат в масово явление, да бъдат надминати. Все по-успешно следва да се разгръща движението за добиването на 100 кг продукция за най-малко време и с най-ниска себестойност.

Младите животновъди са задължени да се трудят сърцато и упорито за превръщането на животновъдството в рентабилен отрасъл. В модерно обзаведените животновъдни ферми трябва да работят млади ръце. Индустриалните методи в животновъдството най-добре ще бъдат внедрени от младите стопани. Двусменната работа да издържи първия си изпит в младежките механизирани ферми.

Младите труженици от село не биха решили отговорните задачи без помощта на специалистите. С личното си участие в обществения преглед, в младежките производствени единици младите специалисти ще съдействуват в най-голяма степен за прилагане на научните постижения и челния опит в практиката.

Комсомолските комитети и организации да поемат инициативата за изграждането на повече младежки звена, звена и бригади за комплексна механизация, младежки механизирани ферми, обори, тракторни бригади, ремонтни работилници. За изпълнението на тази извънредно важна проблема трябва да се потърси съдействието на управителните съвети на ТКЗС, да се разговаря със специалистите.

Всеки млад труженик от село трябва да даде своя личен принос в борбата за интензификация на селското стопанство, за внедряване на индустриалните методи и повишаването на производителността на труда.

Атанаска ЛАЗАРОВА

Сега е зима. По полето не се движат трактори. Механизаторите ремонтират машините, подготвят ги за работа през пролетта. И трактористът Иван Добрев от кооперативното стопанство в село Айдемир се включи в ремонта. Наскоро той ремонтира последната торораз пръскачка.

Снимка: Стоян ТОДОРОВ

Алфатарски ръченик

Бушува буйно ръченикът. Точни
движения на възлести ръце.
Нозе, плещи — еднопосочни!
В една посока — мисъл и сърце!

Настъпват с порив, сигурно и тъмно
неудържими, силни рамена.
Към леността, към подлостта настъпва
принуждаващата им вълна.

Бушуват млади сокове. Подземни,
запролетени ручеи бучат.
Събудените кълнове поемат
към зрелостта изпитания път.

Реките полудели тичат, тичат
и не признават свойте брегове.
И идва тихо първото кокиче
към нещо чисто да ни позове...

Нозете бавно, бавно стъпват
със оня неотменен ход велик,
със който се разтварят пъпките
във пролетния луд и слънчев миг.

Дълбоко дъх земята си поема;
жужат пчели, задъхва се кавал.
Зелено, слънчево зелено
и цвят невероятно бял!

По-бързо, сокове — нагоре!
Напред, пчели — към всеки цвят!
Побързай, дъжд — към жадна оран!
Тупти, сърце! Завързвай, свят!

Така, добре! Спокойно вече!
Плодът сега ще зрее тих!
Премисляй всяка стъпка вечер,
предимно в лунна вечер ти,

когато нещо във гърдите гасне,
когато стихват шейковете в миг
и във сърцето на земята расне
задъхан, трънен ръченик!

Симеон МАНОЛОВ

Едно предложение

Като гледам как младежите и девойките от Силистра в делничен и празничен ден се притискат като сардела в консервна кутия в сладкарницата до читалището, жал ми става за тяхната младост. Е, ще кажете, имат си клуб, да вървят там, да не ни се пречкат в краката!

Бившият киносалон, превърнат в клуб, подтиска душата на всеки, който влезе в него. Вътре е тъмно, неуютно. И може би именно затова не се посещава от младежите. Младостта обича светлината, широтата.

За да се създадат за младежта на града по-добри условия за отдих и отмора, предлагам: да се закрие аперитивът до читалище „Доростол", а терасата на сладкарницата и аперитива да се остъкли и стане общоградски младежки клуб. Той ще бъде просторен, светъл, уютен. Ще може да се използува за танци и забави, за младежки утра и вечери на музиката, на любими младежки поети. В него могат да се организират литературни четения на местни поети и гости от София, да се провеждат рецитали и конкурси, да се прожектират подходящи филми, да се гледа телевизор и пр. Салонът е почти готов да изпълнява тази роля. Остава само да се поставят стъкла и да се пригоди за посочената цел.

Да се надяваме, че обществеността в Силистра ще обърне внимание на предложението ни.

Недю НЕДЕВ

Част от делегатите и гостите от нашия окръг, присъствували на Единадесетия конгрес на Димитровския комунистически младежки съюз. Снимка: Върбан ПЕТРОВ

Клуб на младите родолюбци

През тази година ученическият комитет на Комсомола при Професионално-техническото училище по машиностроене в Силистра насочи своята работа към патриотичното и военно-патриотичното възпитание на учениците. Източник, един непресъхващ извор за възпитаване на гордост към всичко българско е изучаването на историята на България. Именно затова беше изграден клуб „Млад родолюбец", в който членуват 30 ученика. Клубът функционира с три секции — „Исторически паметници в България", „Бележити личности, оставили следа в историята", „Добруджанско революционно движение".

Участниците в клуба под ръководството на учителя по история Великов развиват интересна дейност. Те откриха останки от първата българска държава. В момента членовете на клуба работят върху осем реферата, свързани с историята на първата и втората българска държава. С тях те ще участвуват в националното средно школско състезание „Син съм на малък, но героичен народ".

Във връзка с чествуването на 1 800-годишнината от обявяването на Силистра за самоуправляващ се град клубът обстойно се занимава с изучаването на историята на града. Проведени са единадесет сбирки, на които членовете на клуба са разгледали историческите паметници, столиците Плиска и Преслав от първата българска държава, проследен е животът на добруджанските революционери Дочо Михайлов и Димитър Дончев.

Много би могло да се разкаже за работата на младите родолюбци. Тези, които посетят някои от сбирките им, не може да не видят добре водените дневници, в които с голямо старание и любов са проследени важни моменти от българската история. Но голям интерес към работата на клуба проявяват не само неговите членове. На сбирките почти винаги има десетина ученика, дошли просто да послушат...

Наталия БАБАЯШЕВА

ПРЕИЗБРАНИЯТ СЕКРЕТАР

Димитър Иванов Димитров заварих в малко необичайна ситуация—в завода се провеждаше отчетно-изборната конференция на заводската комсомолска организация. Енергичен, набит, мургав момък зачете доклада за едногодишната дейност на комсомолците. Всъщност това беше моето неофициално запознаване с него.

... Конференцията е вече свършила. Двадесет и шест годишният комунист Димитър Димитров е преизбран за секретар на заводския комитет на Комсомола и вече е пълен с инициативи, намерения, планове. И един стремеж да се направи нещо с тези комсомолци от завода и така да се направи, че да настъпи онзи прелом, който постепенно ще ги превърне в стопани на своето настояще и бъдеще, достойни труженици на обновяващото се общество. Един стремеж и една тревога — ще стане ли всичко така, както в заводския комитет мислят? Вълнуват ли се всички от същността на нашата работа, от отговорните задачи, които ни предстоят? Защото утре тези комсомолци ще поемат основните производствени процеси в предприятието, което все повече се разширява — ще бъдат ли готови и няма ли да се изложат с нещо?

Въпроси, въпроси... прекалено много въпроси стоят пред един преизбран комсомолски секретар и твърде много отговори ще трябва да се дават. Повеля на времето е, Димитър я знае много добре — в неговата комсомолска организация не трябва да има „чужденци"!

Не навършил и осемнадесет години, Димитър застава зад струга в пресовия цех на тогавашната кооперация „Стомана". Минава година и половина и той трябва да отбие войнския си дълг под флага на нашия черноморски флот. Годините изтичат неусетно и след уволнението той отново е в пресовия цех. Оттук за-

почва и сериозната му комсомолска дейност. Няколко години той е секретар на комсомолското дружество при цеха, междувременно цехът вече се разраства, за да се превърне в завод „Хром", в който Димитър Димитров отново оглавява комсомолското ръководство на дружеството, а след създаването на заводския комитет той става секретар на една от най-младите комсомолски организации в нашия град.

„Не обичам да парадирам с каквото и да е — заявява той, — колкото и да твърдят другите, че е голямо. Винаги съм смятал, че големите неща не стават с много шум, а скромно, умно и тихо. И малко съм против писането на тези неща". Но въпреки всичко научих, пък и вестниците писаха, че той е награден за активна предконгресна дейност с диплом на ЦК на ДКМС и със значка на ОК на ДКМС.

Дали му е трудно? Никъде няма лесно. Все пак задочното обучение в Механотехникума усложнява работата и често времето не стига. А и спортът го увлича и той по своему изживява успехите и загубите на любимия си футболен отбор на ЦСКА „Червено знаме". И той понякога краде от почивката си, за да почете повече художествена литература.

Най-голямото събитие в живота му? Те са няколко. Разбира се, най-радостното и най-задължаващото е приемането му в редовете на любимата Партия през 1966 година. А другите са раждането на двете му момичета. Опитах се да разбера какви са плановете му през годината сега, при тези преломни задачи пред Комсомола. Но той остана верен на себе си — „Каквото направим, ще се види през годината. Няма смисъл да се парадира"...

Н. РОМАНОВ